

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

THE SUNDAY TIMES TOP TEN BESTSELLER

KAREN ROSE

I'M ALWAYS GOING TO BE...

CLOSER THAN YOU
THINK

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

Övgü

Karen Rose için övgüler:

'Hızlı ve Öfkeli' *Güneş*

"Rose, sizi koltuğunuzun ucunda sürükleyecek türden bir gerilim sunuyor."
Lisa Gardner

"Rose kalabalık bir oyuncu kadrosunu, çok sayıda cesedi ve karmaşık bir olay örgüsünü dehşet verici bir kolaylıkla idare ediyor" *Publishers Weekly*

'[Karen Rose'un] romantizm ve suçun parlak karışımı tamamen ilgi çekici ... romantik gerilimin kraliçesinden keyifli ve sayfaları çeviren bir roman daha' *Crime and Publishing*

'Kabarcıklı, yüksek oktanlı ve asla durmayan bir gerilim. Sakın kaçırmayın!'
Karen Robards

'Sürükleyici, tüyler ürpertici ve son derece zorlayıcı, Karen Rose klas bir hikaye anlatıcısı' *Lancashire Evening Post*

"Beni koltuğumun ucunda ve gece geç saatlere kadar ayakta tutan yüksek oktanlı bir heyecan yolculuğu! Lisa Jackson

"Gerilim piyasasının yükselen yıldızından, insani yönü de olan bu mükemmel soğukkanlı filmi kaçırmayın." *The Scottish Daily Record*

'Her şeye sahip, nabız hızlandıran bir hikaye' *Cosmopolitan*

Teşekkür

Marc Conterato, muhtemelen yapacak çok daha iyi işleriniz varken tıbbi sorularıma cevap verdiğiniz için!

Cheryl Wilson, Christine Feehan, Susan Edwards ve Kathy Firzlaff'a beni yazı grubunuza kabul ettikleri için teşekkür ederim. Sizinle yazmak benim dayanağım oldu. Cheryl, kesinlikle haklıydın - size çok daha önce katılmalıyım!

Terri Bolyard, Kay Conterato ve Sonie Lasker takıldığım noktalarda beyin fırtınası yapmama yardımcı oldukları ve bu yıl boyunca beni cesaretlendirdikleri için.

Bu kitabı yazabilmem için tüm ahır detaylarıyla ilgilendiği ve midenizi bulandıracağını bildiğiniz halde benimle hastaneye geldiği için Mandy Kersey.

Caitlin Longstreet, sana ihtiyacım olan her şey ve daha fazlası olduğun için.

Denise Pizzo beni tekrar yazı koltuğuna oturttuğu (ve orada tuttuğu) için.

Claire Zion, Vicki Mellor ve Robin Rue sürekli teşvikiniz ve hikayelerimi karakterlerin bana anlattığı şekilde anlatmama izin verdiğiniz için.

Martin Hafer, beni sevdiğin, ailemize baktığın ve hayallerimi desteklediğin için. Sen en iyisisin.

Önsöz

Aman Tanrım. Corinne ani bulantı dalgasıyla savaşarak vücudunu cenin pozisyonuna getirdi. *Şarap. Çok fazla şarap. Bu şimdiye kadarki en kötü akşamdan kalmalık.*

Ama . . . *Bekle. Hayır. Olamaz.* Bir parça berraklık geri döndüğünde başını salladı ve oda eğildiğinde bir inilti yuttu. *İki yıldır içki içmemiştim.*

Grip. Lanet olsun. Grip aşısı olmuştu. Gözlerini ovma için ellerini kaldırdı, ama-

Bağlandı. Farkına vardı. Kollarını panikle salladı ve omuzlarına doğru bir acı yayıldı. Elleri bağlıydı. Arkasından.

Oda karanlık değildi. *Gözlerim bağlı.* Bir tarafa doğru sıçradı, hareketi aniden kontrol edilmeden önce bir zincir sesi duydu.

Dehşet zihnini doldurarak ona çarptı. *Bağlı. Zincirlenmiş. Gözleri bağlı.*

Boğazından bir çığlık yükseldi ama paslı bir vıraklama olarak çıktı. Boğazı toz gibi kurumuş, dudakları çatlamıştı. *Akşamdan kalma değildi. Uyuşturulmuş. Uyuşturulmuştum.*

Nasıl? Ne zaman? Kim yapabilirdi? Kim yapabilirdi? Ona ne yapmışlardı? Nefes aldı, kendini sakinleştirmeye çalıştı. Derin nefes aldı. *Düşün, Corinne. İyi düşün.*

Odanın küf kokusu burnunu yaktı, şiddetli bir şekilde hapşırmasına ve başının tekrar dönmesine neden oldu. Dişlerini sıktı. Mide bulantısını bastırdı.

Dinledi ama hiçbir şey yoktu. Rüzgar yoktu. Müzik yoktu. Ses yoktu.

Tamam. Tamam. Tamam, tamam. Bu berbat. Bu gerçekten berbat. Sakin . Düşün. Düşün.

Kollarını gevşemeye zorladı, zincirin gevşediğini hissetti. Parmaklarını, ayak parmaklarını oynattı. Omurgasını dikleştirdi, daha fazla ani hareket yapmamaya dikkat etti.

Bir yataktaydı. Bir şilte. Çarşaf. Ve bir yastık. Yavaşça yanağını yastığa sürttü. Sert. Oda küflüydü ama yastık temiz kokuyordu.

Ani bir gıcırta Corinne'i dondurdu. Kapı açıldı ve içeri soğuk bir hava akımı girdi. Ve limon kokusu. Ve kapının hızla kapanmasıyla boğuklaşan tiz bir çığlığın başlangıcı.

Kim ığlık atıyordu? *Kim var burada?* Ve sonra Corinne hatırladı. D n geceyi. Yurda dönerken. Kütüphaneden. Arianna ile. Geç olduğu için birlikte yürümüşlerdi.

Aman Tanrım. Ari de burada. ığlık atıyor. Biri onu yakalamış ve canını yakıyor. Ona zarar veriyorlar. Sırada ben varım.

"Uyanmışsın. Bu bir kız sesiydi ve Corinne'i panikten şoka uğrattı. Kızın sesi gençti. Küçük bir kız değil. Yetişkin de değildi. Belki bir genç kızdı. Sesi teredd tl yd . "Senin için endişelendim," diye ekledi kız.

Corinne kızın ayaklarının yere s rt nd ğ n  duyabiliyordu. *Adımlarını saydı.* Bir, iki... dört, beş... sekiz, dokuz, on. *Kapıya doğru on adım.*

"Kimsin sen? Corinne fısıldadı, boğazı o kadar kuruydu ki yanıyordu. "Neden?

şilte kaydı. Birazcık. Kız küçüktü. Serin eller Corinne'in yüzünü kavradı. "Ateşin vardı," dedi kız. 'şimdi daha iyi. Susadın mı?

Corinne başıyla onayladı. "Lütfen. Su."

"Elbette," dedi kız memnuniyetle. Corinne'in dudaklarına bir fıncan dayandı. Metal bir fıncan. Cam değil. Cam kırılabilir, bir silah olarak kullanılabilirdi ama burada böyle bir şey olmayacaktı.

Su Corinne'in boğazından aşağı süzüldü ve Corinne ağ zl l kle yutkundu. "Daha fazla.

"Sonra," dedi kız, başını yavaşça yastığa geri koyarak. "ok hastaydın.

'Kimsin sen? Gözlerimi a.'

"Yapamam.  zg n m. Kızın sesi gerçekten  zg n geliyordu.

"Neden olmasın? Corinne paniğin sesini doldurmasını engellemeye çalışarak sordu.

Yapamam. Seninle ilgilenmeye iznim var. G zbağını çıkarmaya iznim yok.'

Panik galip geldi ve Corinne zincirlerini şıngırdatarak saldırdı. "*Sen de kimsin be?*

Kız yataktan atlarken şilte aniden yerinden oynadı. "Hiç kimse," diye fısıldadı. "Ben hiç kimseyim. Ayak sesleri karıştı, kız uzaklaştı. "Biraz orba alıp geleceğim.

Bekle. *Lütfen.* Lütfen gitme. Neredeyim ben?"

Teslimiyetçi cevaptan önce hafif bir tereddüt. "Ev.

'Hayır. Burası benim evim *değil.* Yurtta kalıyorum. King's College.'

"Üniversitenizi bilmiyorum. Burası ... evim. Benim . Ve senin. Şimdilik.'

Şimdilik mi? Aman Tanrım. "Ama

neredeyiz?" "Bilmiyorum. Basitçe

söyledi. Dürüstçe. "Kaçmama yardım

edebilir misin?

"Hayır. Hayır. Kızın sesi korkuyla birlikte kararlı bir hal aldı. "Yapamam.

Ama istiyordu. Corinne bunu sesinden anlayabiliyordu. Ya da bunu duymayı o kadar çok istiyordu ki kendi kendine orada olduğunu söyledi. Her iki durumda da bu kızın yanında olmasına ihtiyacı vardı.

", " dedi Corinne usulca. "Bana adını söyleyebilir misin?

Uzun bir tereddüt daha. "Gitmek zorundayım. Kapı açıldı. Ari'nin çığlıkları havayı doldurdu.

Lütfen. Arkadaşıma ne oluyor? Onun adı Arianna. *Ona ne oluyor?* Kızın cevabı sessizdi, Corinne'in boğazını tırmalayan taze bir dehşete neden olan donuk bir kesinlik ile konuşuldu. "Ona öğretiyor.

"Ona ne öğreteceksin?

'Bilmesi gereken şey,' dedi kız. "Çok özür dilerim.

Kapı kapandı. Corinne birkaç saniye bekledi. "Alo? Orada mısın?

Lütfen.'

Ama kız gitmişti ve Corinne karanlıkta yalnızdı.

Birinci Bölüm

Mt Carmel, Ohio, 2 Kasım Pazar, 17.45.

"Sadece bir ev. Dr. Faith Corcoran direksiyonu kavradı ve cipini yavaşlatırken söz konusu eve bakmaya kendini zorladı. "Sadece dört duvar ve birkaç zemin.

Gözlerini inatla ileriye dikerek yanından geçti. Görmesine gerek yoktu. Tam olarak neye benzediğini biliyordu. Gri tuğla ve yontma taştan üç katlı olduğunu biliyordu. Elli iki penceresi ve doğrudan cenneti işaret eden kare bir orta kulesi olduğunu biliyordu. Antre zemininin İtalyan mermeri olduğunu, geniş merdivenin maun ağacından zarif kıvrımlı bir trabzana sahip olduğunu ve yemek odasındaki avizenin bir milyon elmas gibi parlayabildiğini biliyordu. Evi tepeden tırnağa biliyordu.

Ayrıca asıl korktuğu şeyin dört duvar ve zemin değil, onların altında yatan şey olduğunu da biliyordu. *On iki basamak ve bir bodrum.*

Bir U dönüşü yaptı ve cipi evin önünde durdurdu. Kalbi daha hızlı atıyordu, klinik olarak düşünüldü. 'Bu normal bir fizyolojik tepki. Sadece stres. Gececektir.

Kelimeler ağzından dökülürken, kimi ikna etmeye çalıştığını merak etti. Son iki gündür kat ettiği her kilometrede korkusu giderek artıyordu. Nehri geçip Cincinnati'ye vardığında, göğsünde fiziksel bir ağrıya dönüşmüştü. Otuz dakika sonra, hem saçma hem de kabul edilemez olan hiperventilasyona yakındı.

"Tanrı aşkına, büyü artık," diye tersledi, motoru durdurdu ve anahtarlarını kontaktan çekti. Jeep'atladı, dizleri titrediğinde öfkeleni. Bunca zaman sonra evi düşünmek bile ona dokuz yaşındaymış gibi hissettirdiği için öfkeliydi.

Dokuz yaşında değilsiniz. Otuz iki yaşında, birçok kez hayatına kastedilmesinden kurtulmuş bir yetişkinsin. Eski bir evden korkmuyorsunuz.

Faith öfkesinden güç alarak gözlerini kaldırdı ve yirmi üç yıldır ilk kez doğrudan oraya baktı. *O kadar da farklı görünmüyor,* diye düşündü daha rahat bir nefes alarak. *Eski ve devasa. Baskıcı.* Biraz köhne olmaktan da öteydi ama yine de heybetliydi.

Eski görünüyordu çünkü *eskiydi*. Ev, O'Bannion arazisinde yüz elli yıldan fazla bir süredir ayakta duruyordu ve çoktan yok olmuş bir yaşam tarzının vasiyetiydi. Tuğla ve taştan yapılmış üç katlı ev büyük ve karanlıktı, kulesi tüm ziyaretçilerin yukarı bakmasını istiyordu.

Faith elbette itaat etti. Çocukken kuleye asla karşı koyamamıştı. Bu değişmemişti. Kule de değişmemişti. Pencereleeri kapalı olsa bile tek başına asaletini koruyordu.

Aslında elli iki pencerenin tamamı tahtalarla kaplıydı, çünkü O'Bannion evi yirmi üç yıl önce terk edilmişti. Ve bu belli oluyordu.

Tuğla yıpranmış ama sağlam duruyordu, ama bir zamanlar sevdiği zencefilli ahşap işçiliği solmuş ve çatlamıştı. Sundurma sarkmış, ön kapının camı onlarca yıllık kirle kaplanmıştı.

Yamalı çimenlerin üzerinden yavaşça ön kapıya doğru ilerledi. Çit dövme demirdi. Eski moda. Evin kendisi gibi uzun ömürlü olması için yapılmıştı. Menteşeler paslıydı ama kapı açıldı. Kaldırım çatlağı, yabancı otların gelişmesine izin veriyordu.

Faith verandaya çıkan ilk adımı denemeden önce hızla çarpan kalbini sakinleştirmek için bir an durdu.

Hayır, sundurma değil. Veranda. Büyükannesi oraya hep veranda derdi çünkü tüm evi sarıyordu. Burada oturup limonata yudumlardı, o ve büyükannesi. *Ve annem de*. Önceden tabii ki. Sonrasında limonata yoktu.

Hiçbir şey yoktu. Uzun bir süre boyunca, kesinlikle hiçbir şey yoktu.

Faith ağzını dolduran keskin tada karşı sertçe yutkundu ama annesinin anısı hâlâ aklındaydı. *Onu düşünme. Büyükanne mi ve bu eski yeri ne kadar sevdiğini düşün. Burayı böyle görünce çok üzüldü.*

Ama tabii ki büyükanne mi onu bir daha göremeyecekti, çünkü ölmüştü. *Ben de bu yüzden buradayım*. Ev ve içindeki her şey artık Faith'e aitti. İstese de istemese de.

"Burada yaşamak zorunda değilsin," dedi kendi kendine. 'Sadece mülkü sat ve git ...'

Nereye gidecektim? Miami'ye dönmeyeceğim kesin. Sadece kaçırıyorsun.

Şey, evet. Evet. Tabii ki kaçacaktı. Daha önce onu neredeyse öldürecek olan, cinayete meyilli eski bir mahkûm tarafından son bir yıldır takip ediliyorsa, akli başında her insan kaçardı.

Bazıları takip edilmesine şaşkırmaması gerektiğini, dünyanın en aşağılık seks suçlularıyla terapi yaparak kendini tehlikeye attığını söylemişti. Hatta bazıları onun suçluları kurbanlardan daha çok önemseydiğini söyledi.

O insanlar hatalıydı. Hiçbiri onun suçluların başkalarına zarar vermesini engellemek için neler yaptığını bilmiyordu. Neleri riske attığını.

Peter Combs dört yıl önce ona saldırmıştı çünkü terapi seanslarını kaçırdığı için şartlı tahliye memuruna 'ispiyonlamasının' yeniden suç işlemesine neden olduğuna inanmıştı. Faith o zamanlar gerçeği bilseydi ne yapacağını düşününce ürperdi: yeniden hapsedilmesindeki rolünün onu yok saymaktan çok daha fazlası olduğunu. Ama tahliyesini izleyen bir yıl içinde onunla oynadığı kedi-fare oyunu göz önüne alındığında, onu takip etmesinin dört kez cinayete teşebbüse kadar tırmandığı gerçeği Belki de biliyordu. Belki de anlamıştı.

Elini ceketinin cebine sokan Faith'in parmakları, neredeyse dört yıldır Miami'deki evinden onsuz çıkmadığı Walther PK380'in soğuk namlusuna dokundu. Miami Polisi hiç yardımcı olmamıştı, yüzden güvenliğini kendi ellerine almıştı.

Mantıklı biriydi. Hazırlıklıydı. Ama yine de korkuyordu. *Korkmaktan çok yoruldum.*

Birden bakışlarını ayaklarına indirdiğinin farkına vararak meydan okurcasına çenesini kaldırıp eve baktı. Evet, kaçmıştı. Neredeyse geride bıraktığı yer kadar korktuğu tek yere kaçacaktı. Bu, iki gün önce Miami'den kaçarken kulağa ne kadar çılgınca geliyorsa şimdi de o kadar çılgınca geliyordu. Ama bu onun tek seçeneğiydi. *Benim yüzümden başka kimse ölmeyecek.*

sığıdırabildiği kadar eşyayla doldurmuş ve ruh sağlığı terapisti olarak kariyeri ve onu inşa ettiği isim de dahil olmak üzere diğer her şeyi geride bırakmıştı. Mahkeme tarafından gizlilik nedeniyle mühürlenmiş yasal bir isim değişikliği, Faith Frye'in artık olmadığını garantilemişti.

Faith Corcoran temiz bir sayfa açmıştı. Yeni bir başlangıç yapıyordu. Miami'de geride bıraktığı hiç kimse -dost ya da düşman- bu evden haberdar değildi. Kimse büyükannesinin öldüğünü bilmiyordu, bu yüzden kimse Peter Combs'a söyleyemezdi. Onu burada aramak asla aklına gelmezdi.

Yeni bir iş bile vardı - Cincinnati şehir merkezindeki bir bankanın İK departmanında mantıklı bir iş. Muhafazakâr takımlar giyen ve elektronik tablolara bakan iş arkadaşları olacaktı. Gerçek bir iş yapacaktı.

ve ilk kez sosyal yardım alacaktı. Ancak en değerli fayda, Faith Frye'ı kaybetme çabalarının yeterince iyi olmaması ihtimaline karşı güvence olacaktı.

Hafifçe boğazına dokundu. Yara uzun zaman önce iyileşmiş olsa da, onu avlayan adamın neler yapabileceğinin kalıcı bir göstergesi olarak izi kalmıştı. Ama en azından o yaşamıştı. Gordon o kadar şanslı değildi.

Suçluluk ve keder eşit ölçülerde kabarak onu boğdu. *Çok üzgünüm Gordon.* Eski patronu kurşunlar uçuşmaya başladığında onun yanında durma şanssızlığına sahipti - kurşunlar onun içindi. Şimdi karısı dul, çocukları babasız kalmıştı.

Gordon'ı geri getiremezdi. Ama bunun bir daha olmaması için elinden gelen her şeyi yapabiliyordu. Combs onu bulamazsa, ne ona ne de başkasına zarar verebilirdi. Büyükannesinin ölümü ona en çok ihtiyaç duyduğu anda kaçabileceği bir yer sunmuştu.

Ev bir hediye idi. Aynı zamanda en eski kâbusu olması onu bu hediye yi kabul etmekten alıkoyamadı. Ayaklarını hareket etmeye zorlayarak kalan iki basamağı çıkıp ön kapıya yürüdü, cebinden anahtarı çıkardı ve kapıyı açmaya gitti.

Ama anahtar kilidin içinde dönmüyordu. Üçüncü denemeden sonra, sonunda uymadığını . Büyükannesinin avukatı ona yanlış anahtarı vermişti.

İstese de içeri giremezdi. En azından bugün. İçinden fışkıran rahatlama onu biraz utandırdı. *Sen bir korkaksın, Faith.*

Bu sadece bir günlük bir gecikmeydi, diye düşündü. Yarın doğru anahtarı bulacaktı ama şimdilik içeri girememesi cesaretini artırmıştı.

Ön kapının kirli camından içeri baktığında, çarşafarla örtülü mobilyalarla dolu bir oda gördü. Büyükannesi yirmi üç yıl önce şehirdeki bir kasaba evi için evi terk ederken sadece birkaç favori parçasını almıştı. Gerisini Faith'e bırakmıştı.

Mobilyaları ortaya çıkarma düşüncesi Faith'in uzun zamandır hissettiği ilk heyecan kıvılcımını uyandırdı. Eşyaların çoğu müze kalitesindeydi ya da annesi ona birçok kez öyle söylemişti. *Bunların hepsi bir gün benim olacak Faith, ben öldüğümde de senin olacak, o yüzden dikkatini ver. Bu senin mirasın ve bunun kıymetini bilmenin tam zamanı.*

Annesinin sesinin hatırası heyecanını bastırdı. Annesinin sözleri karşısında içine dolan korkuyu dün gibi hatırlıyordu.

Ama ben mirasımı istemiyorum, diye cevap verdi. Ölmene sebep olacaksa istemezsin anne.

At kuyruğuna şefkatli bir çekiştirme. Aptal kız, yıllarca hiçbir yere gitmiyorum. Burası senin olmadan önce büyükannen yaşında olacaksın.

Ve onun sekiz yaşındaki gözlerinde büyükanne çoktan . O zaman mirasımı öğrenmek için çok var, değil mi? Gözlerini devirerek rahatladığını gizlediğini hatırlıyordu. Annesinin elindeki gümüş çaydanlıktan çok aşçının oğlunun Golden Retriever cinsi köpeğiyle ilgilendiğini de hatırlıyordu. Dışarı çıkıp oynayabilir miyim? Lütfen?

Annesinin dudaklarından bıkkın bir iç çekiş çıkmıştı. Tamam. Sadece kirlenme. Baban birazdan arabayla dönecek ve eve gideceğiz. Ama bir daha buraya geldiğimizde, genç bayan ... Annesi gülümseyerek parmağını ona doğru salladı. Çaydanlık yapıyoruz, 101.

Ama Faith bu eve bir sonraki gelişinde çaydanlıklardan ya da mutluluk veren başka bir şeyden söz edilmemişti. Annesi gitmiş, hayatını geri dönülmez bir şekilde değiştirmişti.

Faith bu anıyı acımasızca zihninden uzaklaştırdı. Geçmişe takılıp kalmak onu delirtecekti. Şu anda eski acıları deşmeden de yeterince sorunu vardı.

Ama bu, deşilmesi gereken bir acıydı. Ve sonra da temizlenmesi. O son korkunç günden beri buraya geri dönmemişti. Annesine ne kadar kızgın olduğunu hiç söylememişti. Hiç kimseye söylememişti. Öfkesini, acısını ve korkusunu örtbas etmiş ve yoluna etmişti. Ya da kendine öyle demişti, ama işte buradaydı, yirmi üç yıl sonra. Hâlâ acı çekiyordu. Hâlâ kızgındı. Ve hala korkuyordu.

Anlaşma zamanı, Faith. Şimdi yap. Kararlı bir şekilde, fikrini değiştirmeden önce evin etrafında yürüdü, nefesini tuttuğunu fark etmedi.

İşte oradaydı, arka bahçenin köşesinde. Büyükanne her zaman söylediği gibi evden hatırı sayılır bir uzaklıkta. Birileri bunca yıldır burayı düzenli tutmuş, yabani otları yolmuş, ön taraftakiyle aynı tarzda yapılmış ferforje çitin etrafındaki çimleri kesmişti. Faith'in hatırladığına göre, tarih derneği. Büyükanne'nin avukatı ona O'Bannion mezarlığı tarihi bir simge olduğu için yerel tarih derneğinin bakım masraflarını karşıladığını söylemişti.

Ailesi burada gömülüydü, ta 1862'de Shiloh Savaşı'nda ölen Zeke O'Bannion'a kadar uzanıyordu. Burada kimlerin yattığını biliyordu, hepsinin hikâyesini hatırlıyordu çünkü gümüş çaydanlıkların aksine onların hikâyelerini sürükleyici buluyordu. Onlar gerçek insanlardı, gerçek hayatlar yaşıyorlardı. Sadık bir köpek gibi.

Annesi mezarları her ziyaret ettiğinde onu takip eder, yabancı otları ayıklamasına yardım eder, ataları hakkında konuşurken her kelimesine kulak kesilirdi.

Faith kapıyı itti, yerinden kıpırdamayı reddedince kaşlarını çattı. Aşağıya bir bakış sorunu ortaya çıkardı - bir asma kilit. Büyükannesinin avukatı ona başka anahtar vermemişti, bu yüzden siyah mermerden oyulmuş en son mezar taşına gelene kadar çitin etrafında yürüdü.

Çifte bir taşı, soldaki yazı yirmi üç yıl boyunca yıpranmıştı. *Tobias William O'Bannion*. Faith büyükbabasını hayatının her günü ayine katılan sert ve haşın bir adam olarak hatırlıyordu. *Muhtemelen öfkesine yenik düştüğünü itiraf etmek için*, diye düşündü alaycı bir ifadeyle. Çok kötü biriydi.

Siyah mermerin öbür yüzündeki yazı net ve yeniydi. *Barbara Agnes Corcoran O'Bannion. Sevgili eş, anne, büyükanne. Hayırsever.*

Bunların çoğu doğrudu. Büyükanne birçok hayır kurumunun güçlü bir destekçisiydi. Tobias da onu kendi yöntemleriyle sevmişti. *Ben de onu seviyordum*. Hatta onun adını alacak kadar.

Çocuklarının çoğu onu sevmişti. Faith'in annesinin küçük kardeşi Jordan, son nefesini verene kadar ona şefkatle bakmıştı. Faith'in annesi ona çok bağlıydı ama Faith bu bağlılığın ne kadarının sevgi olduğundan emin değildi. Ve büyükannesinin yaşayan diğer çocuğu Jeremy için jüri henüz kararını vermemişti. Ona yabancıydı.

Faith'in büyükannesi, büyükannesinin isteklerine uygun olarak, sadece rahip ve Faith'in amcası Jordan'ın katıldığı çok özel bir törenle sessizce kocasının yanına defnedilmişti. Faith bunun nedeninin Tobias'ın cenazesinin O'Bannion ailesini parçalayan acı bir savaş alanına dönüşmüş olması olabileceğini düşündü.

Barbara ve Tobias'ın yetişkinliğe erişememiş çocukları olan sonraki beş mezar taşının yanından geçerken kendi küçük ailesini de düşündü. Altıncı taşta durdu. Taşın tasarımı büyükanne ve büyükbabasınıkiyle aynıydı, üzerindeki yazı da Tobias'ınki kadar yıpranmıştı. Şaşırtıcı değildi, çünkü aynı zamanda satın alınmış ve yontulmuşlardı.

Bir tarafı, babasınıki, merhametli bir şekilde boştu. Diğer yüzünde ise korkunç bir yalan vardı.

Margaret O'Bannion Sullivan. Sevgili eşim ve annem.

"Merhaba anne," diye mırıldandı Faith. "Uzun zaman oldu.

Sanki yanıt verirmiş gibi, tiz bir çığlık havada süzüldü. Faith irkilerek üç-altmış yaptı, kaynağı aradı ama hiçbir şey göremedi. Hiç kimse

onu takip etmişti, bundan emindi. Bir kadına dikkatli olmayı öğretmek için takip edilmek gibisi yoktu.

Burada kimse yoktu. Sadece Faith, ev ve O'Bannion ailesinden geriye kalan elli dönümlük nadasa bırakılmış tarım arazisi vardı. Ceketinin cebini yokladı, silahının varlığıyla sakinleşmişti. "Bir köpek ulumasıydı," dedi kararlılıkla. "Hepsi bu.

Ya da sadece zihni ona oyun oynuyor, kâbuslarındaki çılgılığı yankılıyor olabilir. *On iki basamak ve bir bodrum*. Bazen kâbustan uyandığında kendini gerçekten çılgılık atarken buluyordu, bu da eski kocasının ödünü koparmıştı - bu gerçek Faith'e kuşkusuz olgunlaşmamış bir tatmin duygusu veriyordu. Memur Charlie Frye yaptıklarından dolayı gecenin bir vakti öldürülmekten çok daha fazlasını hak ediyordu.

Annesi babasına çok daha kötülerini yapmıştı. 'Babam senin ona yaptığından çok daha iyisini hak ediyordu. Ben de öyle. Hâlâ hak ediyorum. Tereddüt etti, sonra kelimeleri . "Yirmi üç yıl boyunca senden nefret ettim. Senin için *yalan söyledim*. Ne yaptığını asla bilmesin diye babama yalan söyledim. Eğer onu incitmek istediysen, başaramadın. Eğer beni incitmek istediysen, o zaman tebrikler. Tam on ikiden vurdun.

Birden aklına en iyi intikamın annesinin her zaman beklediği gibi malikânenin hanımı olarak yaşamak olabileceği geldi. Bu düşünce Faith'i gülümsetmeye yetti ama babasının yıkımını hatırlamak onu yeniden öfkeliyordu.

Babasını düşününce aklına verdiği söz geldi. İsteksizce telefonuyla Margaret'in mezar taşının fotoğrafını çekti ve babasına mesaj attı. Birkaç yılda bir mezarını ziyaret ederdi ama yakın zamanda felç geçirdiği için eve bağlıydı. Faith ona fotoğrafı göndereceğine söz vermişti, böylece mezarın iyi durumda olduğundan emin olacaktı.

Sağ salim geldim, diye yazdı. Her şey yolunda. Annemin mezarı -

Doğru kelimeleri ararken parmağı durakladı, yazının olduğuna hâlâ inanan babasını inciteceğinden emin olduğu tüm yanlış kelimeleri reddetti. 'İyi ' dürüstçe bir ifadeydi, diye karar verdi ve yazdı. *Otelden arayacaklar.*

Şimdi aramaya cesaret edemedi. Burada durmuş annesinin mezar taşına bakıyordu. Acıyı sesinden uzak tutamazdı. Sertçe yutkunduktan sonra *gönder* tuşuna *bastı* ve iç çekerek cipine döndü. Eğer eve giremezse, yapacak başka bir şey yoktu.

Bugün burada. Otelinin yakınındaki Wal-Mart'a gidip temizlik malzemeleri alacak ve erkenden yatacağı. Yarın yoğun bir gün geçirecekti.

Mt Carmel, Ohio, 2 Kasım Pazar, 18.05.

Tavandaki ışık yanıp sönmeye başladığında eli vuruşun ortasında dondu. *Ne oluyor be?*

Alarm. Dışarıda biri vardı.

"Siktir," diye ısırdı. Bekçi olamazdı. Çimleri birkaç gün önce biçmişti. İzinsiz giren biriydi. Öfke kabardı, serbest kalmakla tehdit ediyordu. Biri buraya izinsiz girmeye cüret mi etmişti? *Şimdi* onu rahatsız etmeye mi?

Masasındaki genç kadına baktı. Ağzı açıktı, nefesi ciğerlerine girip çıkıyordu, yüzünde çaresizlik ifadesi vardı. Onu bu noktaya getirmek iki gününü almıştı. Onunla dişe diş mücadele ettikten sonra sonunda çığlık atmaya başlamıştı.

Acıya karşı olağanüstü bir eşiği vardı. Onunla uzun, çok uzun bir süre oynayabilirdi. Ama şimdi değil. Birisi izinsiz girmişti ve icabına bakılması gerekiyordu.

Şanslıysa, kaybolmuş ve yön arayan biriydi.

Evin terk edilmiş olduğunu anladıklarında giderlerdi. Yoksa...

Gülümsedi. Başka bir oyun arkadaşı daha olacaktı.

Bıçağı birkaç adım öteye, bir kenara koydu. Her ihtimale karşı. Masasındaki kadın zeki ve güçlü olduğunu kanıtlamıştı. Onun beğenisine göre biraz fazla zeki ve güçlüydü ama bunu yakında düzeltecekti. Tutsaklarının iradesi kırıldığı an, kimsenin onları kurtarmaya gelmeyeceğini, seçtiği sürece efendilerinin kendisi olduğunu anladıkları an... Gülümsedi. *Bu* bir tatmindir.

Kapıyı arkasından kapatarak işkence odasından çıktı ve ofisine gitti. Dizüstü bilgisayarına güç vererek kameraları açtı, bir satıcı ya da mahsur kalmış birini görmeyi bekliyordu-

Monitöre baktı, şok onu birkaç uzun saniye boyunca hareketsiz bıraktı.

Böyle bir şey olamaz. Kesinlikle olamaz. Ama öyleydi. Oydu. O buradaydı. Mezarlığın çitinde duruyordu. Mezar taşlarına bakıyordu, yüzü buz gibi soğuktu.

Nasıl burada olabilir? Haber raporlarını, küçük mavi Prius'unun bükülmüş ve parçalanmış resimlerini görmüştü. Bundan kaçmış olamazdı. *Onu öldürdüğümü biliyorum.*

"Siktir," diye fısıldadı. Belli ki yapmamıştı. Kızın lanet bir kediden daha fazla canı vardı.

Git, işi bitir. Ama önce onun yalnız olduğundan emin olmalıydı. Ön taraftaki kameraya geçti ve bir sarsıntı daha yaşadı. Bir Jeep Cherokee, parlak kırmızı. Kutularla doluydu.

Çoktan yeni bir araba almıştı ama en azından başka yolcu yoktu. *İyi oldu.* Onun icabına ilk ve kez bakacaktı. Onu gafil avlamak zorundaydı çünkü kaltağın silahı vardı. Onu kullanmasına fırsat veremezdi. *Orada yapayalnız. Öldür onu şimdi.*

Mezarlık kamerasına geri döndü, sonra tekrar küfretti. Cep telefonunu çıkarmış, fotoğraf çekiyordu. Merdivenlere koştu, ikişer ikişer çıktı. Arka kapının önünde durdu ve pencereyi kapatan tahtaların arasındaki boşluktan içeri baktı.

Kalbi sıkıştı. Telefona bir şeyler yazıyor, son bir kez dokunuyordu.

Bir mesaj göndermişti. Lanet bir fotoğraf göndermişti.

Birileri onun burada olduğunu bilebilirdi. Onu şimdi öldüremezdi. Burada öldüremezdi. *Burada asla.* Hayal kırıklığı paniğiyle karıştı. Bunu riske atamazdı. Kanun adamlarının gelip işine burnunu sokmasını göze alamazdı. Ya da daha kötüsü, basın.

Onu bul ve öldür, ama burada değil. Ön odaya doğru ilerledi ve pencereden dışarı baktı. Nabızı kafasının içinde atarken, onun cipe binip uzaklaşmasını izledi.

Bir yanı minibüsüne atlayıp onu takip etmek istiyordu. Onu şimdi öldürmek için.

Ama kendini yavaşlattı ve düşündü. Plan yapmayı severdi. Bir avın her aşamasında ne yapacağını tam olarak bilmek. Şu anda çok sarsılmıştı - ve onu mezarlıkta o şekilde gören herkes sarsılırdı. Onu öldürdüğünden o kadar emindi ki. Ama belli ki kız hayattaydı.

Bu yakında düzeltilecek.

Derin bir nefes aldı. Şimdi sakinleşiyordu. Daha kontrollü. Bu daha iyiydi. Sarsılmış bir adam hata yapar. Hatalar dikkat çeker ve daha da sert bir temizlik gerektirir. Bunu zor yoldan öğrenmişti.

Onu kolayca bulabilirdi. Onu otel tercihlerini bilecek kadar uzun süre takip etmişti ve Faith ondan bile daha fazla alışkanlıklarına bağlı bir yaratıktı. Yine de Jeep'le onu şaşırtmıştı. Hatta kırmızı bir tane. Bu pek onun tarzı gibi görünmüyordu ama belki de eski arabası bükülmüş bir metal yığının dönüşüğünde daha az seçici olmak zorunda kalmıştı.

Enkazdan nasıl uzaklaştığı, açıklayacağı bir ayrıntıydı. Onu öldürmeden önce. Çünkü onu öldürecekti. Onu bulacak, başka bir yere çekecek ve sonsuza dek öldürecekti. Kimse onu aramak için buraya gelemeydi. *Benim yerime.* Kimse bilemezdi. Her şeyi mahvederlerdi. İnşa ettiği her şeyi. Değer verdiği her şeyi.

Eşyalarımı alacaklar. Eşyalarımı. Böyle bir şey olmaz. *Dikkatli düşün. Plan yap.*

Elinde hissettiği ani bir acıyla irkilerek yere baktı ve anahtarlarını sıkı bir yumruk halinde tuttuğunu fark etti. Düşündüğünden daha fazla sarsılmıştı.

Bunun normal olduğunu düşündü. Ama sonuçta gereksizdi. *O sadece bir kadın, tıpkı diğerleri gibi.* Kolayca alt edilebilir. Onu bulduğunda, onu tehdit ettiği için pişman olacaktı.

Ama . . . Faith kolay kolay alt edilemezdi. Onu birçok kez öldürmeye çalışmıştı. Dikkatli ve soğuk biri olmuştu. Artık kendini asla korumasız bırakmıyordu. Bu yüzden onu kendi seçtiği bir yere çekmek için biraz daha çalışması gerekecekti. *Ya onu yeterince uzağa çekmeyi başaramazsan? Ya buraya geri gelirse? İçeri girmeye çalışırsa?*

O zaman onu burada öldürmek zorunda kalır, bu da polisleri getirir. *Eşyalarımı alırlar.*

Derin bir nefes alıp verdi. Paniğin onu ele geçirmesine izin vermedi. Eşyalarını kaybetmeyecekti. Mecbur kalırsa, onları taşıyacaktı. Hepsini.

Bir daha kimse eşyalarımı alamayacak. Şimdi olmaz. Hiçbir zaman.

Mt Carmel, Ohio, 2 Kasım Pazar, 18.20.

Faith asfalt yola ulaştığında telefonuna yeni bir yapılacaklar listesi yazdırmaya başladı. Listeleri aklı başında kalmasına yardımcı olmuş, Miami'den Faith Corcoran olarak ayrılıp Faith Frye'ı geride bırakmak için yapması gereken her şeyi delicesine kısa bir süre içinde gerçekleştirmesini sağlamıştı.

Listelerin büyüsunü annesi öldükten ve babası rahatlamak için şişeye dönmeye başladıktan sonra öğrenmişti. O zamanlar küçük evlerini idare etmek zorundaydı ve sadece dokuz yaşındaydı. Listeler onun kurtuluşuydu.

Yarın doğru ev anahtarını almak için büyükannesinin avukatıyla temasa geçecek ve ardından elektrik ve suyu açtırmak için kamu hizmetlerini arayacaktı.

Sabit telefona da ihtiyacı olacaktı, çünkü cep telefonu çekmiyordu.

Olamaz. Neyi unuttuğunu fark edince kalbi sıkıştı. *Cep telefonu servisi. Kahretsin.* Elinde sıkıca tuttuğu telefona baktı. Adını, adresini, ehliyetini ve kredi kartlarını değiştirmişti ama cep telefonu numarasını değiştirmemişti.

İçini bir öfke kapladı. Telefonunu nasıl unutmuştu ki? Hâlâ eski adıyla kayıtlı olması bir yana, lanet olası bir sinyaldi.

Jeep'i yolun ortasında durdurdu ve telefonun çipini çıkardı. Yarın yeni bir tane alacaktı. İzi sürülemeyen bir tane, tıpkı bazı eski müşterilerinin taşıdığı gibi.

Her şeyi yoluna koyduktan sonra, büyük bir temizlik işi olacağından emin olduğu işe başlamak için eve dönecekti. *Düzelتيyorum. Ev değil. Senin evin. Bunu söylemeye alışın, bir dahaki sefere içeri girmek çok daha kolay olacak.*

Sakin ol. Peter Combs'u Miami'de bıraktın. Kimse seni takip etmiyor. Kimse seni öldürmeye çalışmıyor. Burada korkacak bir şey yok.

Mt Carmel, Ohio, 2 Kasım Pazar, saat 10.15.

Arianna Escobar bir solukla kendine geldi, sonra nefesini tutarak dikkatle dinledi. Hiçbir şey duymamıştı. Eğer odada onunla birlikteyse, o da nefesini tutuyordu. Nefesini daha fazla tutamayana kadar bekledi. Hava hızla dışarı çıktı ve onunla birlikte bir inilti. İniltileri bastırmak için çok uğraşmıştı.

Onun inlemelerini sevdiğini öğrenmişti. Onun acı dolu çığlıklarını daha da çok seviyordu.

Başlangıçta, ona hiçbir şey vermemeye kararlıydı. Ona hiçbir tatmin yaşatmamaya.

Ama onu incitmişti. Büzülmüş dudaklarından bir inilti kaçtı. Bıçaklarla ve ... Bir inilti daha kaçtı. Dişlerini sıktı ve acıya bir saniye daha dayanamayana kadar dilini ısırđı. Sonra çığlık atarak onu memnun etti.

Boğazına kadar çığlık atmış ve çığlık atmıştı. Ve sonra, adam aniden durmuş, mırıldandığı bir yeminle geri çekilmişti. Adam gitmişti; kadın kapının kapandığını duymuştu. Bu ne zaman olmuştu? Bilmiyordu. Göz bağının kenarlarından sadece biraz ışık görebiliyordu. Adam durup küfretmeden hemen önce tepesinde yanıp sönen ışıklar gördüğünü sanmıştı.

Geri dönecektir. Her zaman geri gelirdi. İlk başta birinin onu kurtarması için dua etmişti. Ama kimse kurtarmadı. Şimdi ölümün çabuk gelmesi için dua ediyordu. Planı bu gibi görünmüyordu. O her . Bunu niyetli görünüyordu.

Uzun sürmesini istiyordu. Bunu birkaç kez söylemişti. Bu sonunu getirmesi gerekiyordu.

Ama kötüsü, Corinne'in de onun elinde olup olmadığını bilmiyordu. Hatırladığı son şey Corinne'i bir minibüsün arkasına ittiği idi ama Arianna uyandığından beri başka çılgılık duymamıştı. Sadece kendi çılgınlığını.

Lütfen Corinne kaçmış olsun. Ama arkadaşının kaçtığını düşünmüyordu. Adam onu minibüsün arkasına attığında Corinne topallıyordu. Sanki çoktan ölmüş gibiydi.

Kapı sessizce kapandı ve kadın gerildi. *Limonlar.* Limon kokusu almıştı. Bu o kızdı. Yine o kızdı.

"Bana yardım et," diye yalvardı Arianna, sesi kısık ve kırıktı. "Lütfen, bana yardım edin.

Nemli bir havlu yanaklarını okşayarak muhtemelen ter ve kan olan şeyleri temizledi. Ve gözyaşlarını. Arianna üçünü de dökmüştü.

"Özür dilerim," diye fısıldadı kız. "Çok özür dilerim.

Arianna ipi tekrar çekti. 'Çöz beni. Lütfen. Seni de çıkaracağım. Söz veriyorum.

Kız yavaş bir nefes aldı, hala Arianna'nın yüzünü lekeliyordu. "Asla gidemem.

"Kim demiş? Seni yanımda götüreceğim. Lütfen. Sen benim tek umudumsun."

"Özür dilerim. Kızın elleri dondu ve ardından gelen sessizlikte Arianna ayak sesleri duydu.

Kapı açıldı. Arianna kızın nefes alışının hızlandığını duydu. "Ben sadece onu temizliyordum," diye kekeledi kız. "Bana söylediğin gibi.

Gürültülü bir çatırtı duyuldu, eli kızın yüzüne çarptı. 'Onunla konuşuyordun. Sana onunla konuşma demiştim. Hiçbiriyle konuşmamamı söyledim ama sen bana itaatsizlik etmeye cüret ediyorsun. Mutfaktan boş bir kutu getir ve eşyalarımı topla. Seninkileri de.'

Kız hiçbir şey söylemedi. Arianna nefes almadı. *Gidiyor mu? Neden gidiyor?*

Ama bunun bir önemi yoktu. Önemli olan, onu hareket ettirirse masadan ayırmak zorunda kalacak olmasıydı. *Bu benim kaçma şansım olacak.*

Kızın ayak sesleri yerde süründü, sonra kapı sessizce kapandı. Arianna onun yaklaştığını duyabiliyordu. Tokadı bekleyerek kendini hazırladı,

Ama yine de geldiğinde canı yanıyordu. Çenesi ağrıyor, yanağı yanıyordu. Ama haykırmadı.

"Yardım etmesi için ona yalvardın mı?" diye sordu ipek gibi. 'Ondan seni çözmesini istedin mi? Sana yardım etmez, biliyorsun. Nasıl yapacağını bilemez. Burada sıkışıp kaldın. Sonsuza dek. Ya da ben seni öldürene kadar.'

Arianna dişlerini sıkarak bir sonraki saldırıyı bekledi ama adam uzaklaştı. Bir an sonra metal şingirtılarının sesini duydu. *Bıçaklar*, diye düşündü. *Bıçaklarını topluyor, bir kutuya koyuyor.* Yüksek, düz bir çınlama duyuldu. Kutunun kapağı mı çarpılmıştı? *Evet. Alet kutusu gibi.*

Kapı çarpıldı ve adam gitmişti. Arianna ciğerlerindeki havanın boşalmasına izin verdi. Az önce ne olduğunu ya da neden olduğunu bilmiyordu ama artık bir şansı olduğunu biliyordu. Hayatta kalacağına yemin etti. Özgür kalacak, Corinne'i bulacak ve bu kâbustan kurtulacaklardı.

Mt Carmel, Ohio, 2 Kasım Pazar, saat 10.25.

Çok sinirlenmiş bir halde işkence odasının kapısını çarptı. 'Roza! Neredesin lan sen?'

Kapısını örten battaniye kenara itildi ve kız koridora çıktı. "Buradayım," dedi sessizce.

"Sana eşyalarımı toplamayı söylemiştim. Orada ne yapıyorsun?"

Tereddüt etti. Bakışlarını yere indirdi. "Bana da eşyalarımı toplamamı söylemiştin.

Kabul etmek zorundaydı. Bu onun uzun zamanını alacak gibi değildi. Belki dört eşyası vardı. Tamam. Peki, tamam. İşinin başına dön. Ama o hareket etmedi. "Eee? Şimdi sorun nedir?"

İrkildi. "Annem ne olacak?"

Ona baktı. Zayıftı ama boyu uzamıştı. Daha önce yuvarlak olmayan yerleri daha da yuvarlaklaşmıştı. Fark etmişti. "Ne olmuş ona?"

Küçük odasına giden karanlık koridora bir göz attı. "Onu burada öylece bırakamam.

Başını iki yana salladı. Kızın aptal olduğunu biliyordu ama onu gerçekten şaşırtmıştı. 'Onu yanına alamazsın. Bu çok iğrenç. Hazırlıklı falan değil. Muhtemelen şimdiye kadar çürümüş bir yapışkan madde yığını olmuştur. Çocuğun annesi geçen yıl o uzaktayken ölmüştü ve o döndüğünde kaltağı tek gömmüştü. Ceset çoktan çürümeye başlamıştı.

çürümeye terk etmişti. Ne olursa olsun. Zaman kadına iyi davranmamıştı. Zaten yüzünü korumak istemezdi.

Çocuğun annesinin mezarına bağlı olduğunu biliyordu. Onunla konuşuyor, yanında uyuyordu. Bunu anlayabilirdi. Ama kalıntıları yanında götürmek? Çocuk doğru değildi.

"Mutfakta bir paket bırakmıştım. Faith'in kırmızı cipini bulmak için şehirde dolaşırken hava soğumuştı. 'Benim için ısıt. Bir lokma bile yersen haberim olur. Tarttım.'

"Pekâlâ," diye fısıldadı.

Bu daha iyiydi. Onu çok fazla özgür bırakmıştı. O etrafta yokken tutsaklarıyla konuşuyordu. Annesinin ölümünden beri ona karşı çok yumuşak davranmıştı. Ona saygının ne demek olduğunu göstermek için onu zorundaydı. 'Yemeğimi bitirdiğinizde her şeyin çamaşır suyuyla yıkanmasını istiyorum. Her duvarın, zeminin her santimetresinin. Tek bir kuru yüzey görürsem ...'

Kadının ağzını burnunu kıracaktı. Büyük bir şiddet uygulama havasındaydı. Yoluna çıkarsa Tanrı çocuğun yardımcısı olsun. Arianna Escobar'ın yanında olması iyi olmuştu. Bu geceki hüsrânının tüm yükünü o çekecekti. Arianna çok güçlü olduğunu sanıyordu. Onun en kötüsünü yaşadığını sanıyordu. Henüz hiçbir şey görmemişti.

Faith'i bulamamıştı. Burayı ona bırakan yaşlı çantayı ziyaret ederken gittiği her yere bakmıştı ama baktığı yerlerin hiçbirinde kırmızı cipini görememişti. *Onu takip etmeliydim. Lastiklerine ateş etmeli ve gitmesini engellemeliydim.* Çok iyi bir nişancıydı. Keşke tüfeği dolu olsaydı.

Ama durdurmadı. Ve onu durdurmuş olsaydı, adam ona ulaşmadan 911'i arayabilirdi. *Tek* ihtiyacı olan buydu.

Hayatta olduğu sürece eve gireceği kesindi. Evi keşfedecek ve sonra da satacaktı. Emlakçılar bütün gün ayaklarının altında olacaktı, etrafi kurcalayacaklardı. *Eşyalarım dokunacaklardı.* Eve girme fırsatı bulmadan önce onu bulmalıydı. Onun ölmesini istiyordu ama kendi şartlarıyla, çünkü o gittiğinde evi kendisi satın alacaktı.

Planı çoktan harekete geçirmişti, lanet olsun, bu yüzden bir an önce gitmesi gerekiyordu.

Ofisine gitti, kapıyı kapattı, masayı duvardan uzaklaştırdı ve saklanma deliğinin kapağını kaldırdı. Bu saklanma yerlerinden düzinelerce vardı. Bazılarını kendi inşa etmişti ama çoğu evle birlikte gelmişti. Bunlar

Eski Viktorya dönemi evlerinde bolca köşe ve bucak vardı ve o bunları iyi değerlendirmişti.

Duvardan bir kilitli kutu çıkardı ve dikkatlice masasının üzerine koydu. Yıllar geçtikçe ağırlaşmıştı. İçinde en değerli koleksiyonu vardı. Hızlı bir kaçış yapmak zorunda kalırsa yanına alacağı tek şey bu olacaktı.

Bulunduğu takdirde onu gömebilecek tek şey buydu. Kutunun kilidini açtı ve kapağını kaldırdı. Anılarla doluydu - cep telefonları, cüzdanlar ve ehliyetler. Saç fiyonkları ve küpeler, kolyeler ve yüzükler. Fotoğraflar, araba anahtarları ve çok hızlı davrandığı için sahipleri tarafından hiç kullanılmamış biber gazı kutuları. Şerif yardımcısı rozeti bile vardı.

Adı Şerif Yardımcısı Susan Simpson'dı. Alınan biriydi. Uzun boylu, dolgun ve görüldüğünden çok daha güçlüydü. Ama sonunda gibi onun iradesine boyun eğmişti. Sonunda pes edip ölmeden önce haftalar sürmüştü. Bu sefer inanılmaz miktarda öfke ve stresle başa çıkabilmişti.

Şu anda, Şerif Yardımcısı Simpson'ı kaçırdığında olduğundan çok daha fazla baskı altındaydı. Cuma gecesi Corinne Longstreet'i hedef aldığı anda daha da kötü olmuştu. Haftalardır onu izliyor, doğru zamanı bekliyordu. Cuma günü o zamandı. Hepsi Faith yüzünden.

Cuma gecesi, tamamen sinirlenmişti. Doğruca King's College'a gitmişti. Yorgundu, doğru düzgün düşünemiyordu ve neredeyse her şeyine mal olabilecek bir hata yapıyordu.

İki kadının yol ayrımında ayrılmasını beklemişti. Arianna yatakhaneğine gitmiş, Corinne'i yalnız ve savunmasız bırakmıştı. Onu yakalamak çocuk oyuncağıydı. Ama Arianna'nın geri dönüp Corinne'i savunmaya geçmesini beklemiyordu. Corinne 911'i aramaya fırsat bulamadan Arianna'yı yakalamayı başarması kozmik bir şanstı.

Şimdi ikisini de öldürmek zorunda kalmak istemiyordu. Onlarla işi bitmemişti, hem de hiç. Yerinde kalmak istiyordu. Eğlenmek istiyordu. Hayal kırıklığını gidermek için. Bir şekilde içini dökmesi gerekiyordu. Sinirleri gergindi.

Hepsi Faith Frye yüzünden. Neden onu öldürmeye çalıştığı zamanların hiçbirinde normal bir insan gibi ölmemişti? İçinde büyüyen tedirginliğin beynine yayıldığını hissedebiliyordu. Çok ileri gitmesine izin verirse, tavsiye edilmeyen bir şey yapacaktı. Spontane. Ve sonra yakalanacaktı. Bu kaçınılmazdı. Bu yüzden tedirginliğin çok ileri gitmesine asla izin vermedi.

Arianna'yla işi bittiğinde yeniden sakin, soğukkanlı ve toparlanmış olacaktı.

Faith Frye'ı bulacak ve onu öldürecekti. Sorunları bitmeyecekti ama en azından daha az acil olacaktı.

Kilitli kutudan bir otel anahtar kartı aldı ve kaşlarını çattı. Bu anahtar kartını kimin getirdiğini hatırlayamıyordu ama şu anda bunun bir önemi yoktu. Önemli olan Faith'in bunlardan birine sahip olmasıydı. Bir yerlerde bir otelde olmalı. Biraz zaman alabilirdi ama üç eyalet bölgesindeki tüm otelleri aramak zorunda kalsa bile onu bulacaktı.

Cep telefonundan Faith'in her zaman kullandığı otel zincirini aradı. Tam bir alışkanlık yaratığı. İlk yeri aradı. "Faith Frye'ın odasını istiyorum, lütfen.

"Bunu heceleyebilir misiniz?" diye sordu otel görevlisi

hoş bir şekilde. 'Frye. F-R-Y-E.'

'Burada kaldığından emin misiniz? Bilgisayarımızda kayıtlı değil.'

İlk denemede onu bulması çok kolay olurdu. "Bu otelde kaldığını söylediğine yemin edebilirim. Sizi rahatsız ettiğim için özür dilerim. Teşekkür ederim.

Üç eyalet bölgesindeki otel zincirinin tüm aradı ama bir sonuç alamadı. Kız kapıyı usulca çaldığında yine sinirlenmeye başlamıştı. Sessiz bir hırıltıyla kapıyı açtığında kızı elinde bir tepsiyle ayakta dururken buldu. Akşam yemeği. Neredeyse unutmuştu.

Gözleri çökmüştü, kolları tepsinin ağırlığından ve muhtemelen korkudan titriyordu. Tepsiyi kaptı. "Beni gözetleme kızım.

Gözlerini yere indirdi. ". Özür dilerim.

"Odana git. Yarın tepsimi yıkayabilirsin. Git hadi. *Şimdi git.* Ben meşgulüm. Kapıyı çarptı ve daha fazla otele bakarken yemeğini yedi. Yakında ara vermek zorunda kalacaktı. Resepsiyon görevlilerine karşı çok hırçın davranmaya başlamıştı. Onlara dilinin ucunda dolaşan isimlerle hitap ederse çok akılda kalıcı olacaktı.

Boş tabağını itti ve işkence odasına geri döndü. Bir sonraki aramadan önce öfkesinin bir kısmını Arianna'dan çıkaracaktı. Gerekirse bütün gece edecek, onu bulana kadar şehirdeki bütün otelleri arayacaktı.

Cincinnati, Ohio, 3 Kasım Pazartesi, saat 2.45.

Hayır, hayır, hayır, beni zorlama! Lütfen beni yapma! Faith daha önce milyonlarca kez yaptığı gibi çığlık attı ama kimse duymadı. Kimse yardım etmedi. En uç noktada durmuş, içini dehşetle dolduran karanlığa bakıyordu. Aşağıda ne olduğunu biliyordu. Oraya bir daha gitmeyecekti.

Hareket eden her zaman kendi hain ayaklarıydı, karanlığın üzerinde geziniyorlardı. Bir basamağa çarpına kadar alçalıyorlardı. Bir basamağa. Tırabzanı kavradı, kollarını ona doladı ve can havliyle tutundu ama ayakları hâlâ hareket ediyor, onu bir basamak daha aşağı sürüklüyordu. İki.

Çılgın. Üç. Ben deliyim. Dört. Aklımı kaybediyorum. Beş. Altı. Hayır, hayır, hayır. Lütfen. Şimdi inliyordu, ama hiç fark etmedi. Ayakları aşağı inmeye devam etti. Yedi, sekiz. Dokuz.

On. On bir. On iki. Hepsi bu kadardı. Şimdi koş! Ama o hep donmuştu.

Sakin bakma. Vücudu iradesi dışında dönerken gözlerini sıkıca kapattı. Bakma. Bakma. Ne göreceğini biliyordu. Gözlerini açma. Ama gözleri her zaman açılırdı.

Bir kırmızı Ked. Sadece bir tane, hafifçe sallanıyor, parlak beyaz ayakkabı bağcıkları toprakta tembelce sürükleniyor. Yukarı bakma. Bakma. Bakma. Bakma. Yukarı. Ama çenesi kalktı ve-

Faith yatağında doğruldu, hava ciğerlerine girip çıkıyor, kulakları kendi çılgılığıyla çınliyordu. Bir eli komodinin üzerindeki lambaya, diğer eli yastığının altındaki silaha uzandı. Gözlerini kısarak ışığa baktı, zihni umutsuzca yerini belirlemeye çalışıyordu.

Bir oteldeydi. Cincinnati'de. Etrafı kutular ve bavullarla çevriliydi. O iyiydi. Tamamen yalnızdı. Şimdi şiddetle titreyen bedeninden nefes kesildi.

Otel telefonunun tiz sesi sessizliği bozdu ve uyuşuk bir şekilde telefona uzandı. "Evet?" diye sordu, çığlık atmaktan sesi kısılmış ve çiğ çıkmıştı.

"Dr. Corcoran, iyi misiniz? Katınızdaki konuklardan biri bir çığlık duyduğunu bildirdi.

Yanakları utanç içinde kızardı. "Ben iyiyim," diye yalan söyledi. "Kötü bir rüya gördüm. Diğer konukları rahatsız ettiğim için özür dilerim.

Faith telefonu yuvasına yerleştirdi, sonra yataktan kalkıp televizyonu açtı, Xbox'ının bulunduğu kutuyu bulup içindekileri açarken sesi kısık tuttu.

Birkaç dakika sonra elinde kumandasıyla yere oturmuş, en son oynadığında bıraktığı yerden oyuna devam ediyordu.

Kabus.

"Bize biraz zombi öldürme zamanı geldi," diye mırıldandı, çünkü kâbustan sonra uyumaya çalışmak boşuna bir egzersizdi. Bunu yirmi üç uzun yıl önce öğrenmişti.

İkinci Bölüm

Cincinnati, Ohio, 3 Kasım Pazartesi, Sabah 8.45.

Aklı başına gelmişti, diye düşündü Faith'i Fountain Meydanı yakınlarındaki bir otoparkın girişinde bilet alırken izlerken. Hayatı üzerinde yaptığı tüm girişimler onu dikkatli yapmıştı.

Onun için iyi. Benim için kötü. Sonunda onu, Jeep'ini gözünün önünden uzak tutan, vale park hizmeti olan uzun süreli bir otelde bulmuştu. Kız tekrar ortaya çıkana kadar bütün gece bekledi. Onu yakaladığında, sebep olduğu uykusuz gecelerin bedelini ödeyecekti.

Nihayet bir saat önce otelin ön kapısından içeri girmiş, zümrüt yeşili bir takım elbise ve ona uygun topuklu ayakkabılar giymişti. İlk başta avukatını görmeye gittiğini düşünmüştü ama gitmemişti. Onun yerine şehir merkezinin göbeğine gitmişti. Hâlâ dikkatli olduğu bir yere. Seçtiği otoparkın girişinde kameralar vardı. Muhtemelen her katta.

Şehrin en işlek bloklarından birinde, merkezi bir konumdaydı, bu yüzden gideceği yere kadar yürüyebilir, yayaların arasında kendini kaybedebilirdi. Onu tek başına yakalaması pek olası değildi ama sorun değildi. Zaten onu burada öldürmeyecekti - bunu düşünmek bile delilik olurdu. Onu ıssız bir yere çekene kadar zamanını bekliyordu. Bodrumuna yakın *olmayan* bir yere.

Makineden bir bilet aldığı anda fotoğrafını çeken kamerayı umursamadan onu garaja kadar takip etti. Yüzü gizlenmişti ve kimse onu minibüsündeki Tennessee plakasıyla ilişkilendiremezdi. Plakalar, O'Bannion'lar evlerini terk ettikleri için burayı kişisel oteli olarak kullanabileceğine karar veren bir serserinin kullandığı arabadan alınmıştı. Bu kötü bir karardı. Serseri, şu anda masasına bağlı olan kadın kadar uzun süre dayanamamıştı. Bıçağın ilk darbesinde küçük bir kız gibi çığlık atmıştı.

Bu anı onu Arianna'ya dönmek için heveslendirdi. *Sabır.* Faith'in icabına baktıktan sonra yeni misafirlerinin tadını çıkarabilecekti. Şimdi o

onun yerini tespit etseydi, evi boşaltmak gibi sert bir adım atmak zorunda kalmayacaktı.

Garajın bir köşesini yavaşça döndü, aslında Faith'in kırmızı cipini ararken yer arıyormuş gibi yapıyordu. Onun yerine Faith'in kızıl saçlarını gördü.

Canlı yeşil takım elbisesi içinde, bir koluna koyu renk bir palto geçirmiş, garajın tam önünden geçiyordu. Anahtarlarını düşürmüş ve almak için eğilmişti ve adam motorunu çalıştırma dürtüsüne engel olmak zorunda kaldı. Mükemmel bir hedefti. *Bitir onu. Şimdi.*

Ama bu aptallığın da ötesinde olurdu. Garaj sabahın bu saatinde çok kalabalıktı. Muhtemelen polisler peşine düşmeden sokağa çıkamazdı. Diğerleri gibi ortadan kaybolamazdı. Polisler son zamanlarda gittiği her yeri arayacaklardı. Buna mezarlık ve ev de dahildi. *O yüzden plana sadık kalmalıydı.* Her şeyi riske atmaya değmezdi.

Minibüsü park etti ve yavaşça inerek kapıyı kapatırken bastonunu tutuyormuş gibi yaptı. Sırtını kamburlaştırarak ayaklarını sürüyen adam doksanının her günü gibi görüldüğünü biliyordu. Sakalları yüzünü, gözlükleri gözlerini, şapkası da başını örtüyordu. Ve her zamanki gibi ellerini eldivenler örtüyordu. Bırakmak istemediği bir parmak izini asla bırakmamıştı.

Jeep'in yanına vardığında, bir kalemi çamurluğun altına yuvarlanacak şekilde bıraktı. Tek dizinin üzerine çöktü ve şimdi ya da daha sonra onu izleyebilecek herhangi birinin görebilmesi için bir elini sırtına bastırdı. Kalemi yerden alırken, ceketinin cebinden getirdiği takip cihazını çıkardı ve çamurluğun altına yerleştirdi.

Orada. Cipi hareket ettirdiğinde telefonu ötecekti. Şehirdeyken nereye gittiği umurunda değildi. Şehirden ne zaman ayrılıp kendi yoluna gittiğini bilmek istiyordu. Çünkü eve dönmeden önce onu öldürmek zorundaydı.

Miami, Florida, 3 Kasım Pazartesi, sabah 9.30.

Dedektif Catalina Vega bir fincan *koladayı* patronunun masasına koydu ve aromasının dikkatini çekmesini bekledi. Küba espressosu onun zayıf noktasıydı ve Cat'in mahallesindeki dükkân en iyisini yapıyordu.

Teğmen Neil Davies bilgisayar ekranından başını kaldırmadan önce derin ve minnettar bir nefes aldı, yüzünde temkinli bir ifade vardı. "Ne istiyorsun Vega?"

Masasına iki küçük plastik bardak koyup içlerini yoğun, tatlı birayla doldururken sırttı. 'Her zaman istediğim şey. Bir terfi, yeni bir araba, seninki gibi gösterişli bir ofis.

Davies sandalyesinde arkasına yaslandı ve ofisinin etrafına bakındı. Bir vestiyerden biraz daha büyük olan masasının bir tarafı, her biri çözülmemiş bir cinayetle ilgili klasörlerle doluydu.

"O zaman benden bile daha deli olduğunu söyleyebilirim," dedi hafifçe. Espresso shot'ını geri fırlattı, sonra daha fazlası için fincanı uzattı. "*Başka* ne istiyorsun?

"Bu. Masasının üzerine bir fotoğraf koydu.

"Bu hurda bir araba," dedi yavaşça. "Neden hurda bir araba istiyorsun?

"Çünkü dün sabah I-75'te dört arabanın karıştığı kazaya neden olan Prius bu.

Bakışları onunkilerle buluşmak için yukarıya kaydı. "Anladığım kadarıyla bana bunun bir kaza olmadığını söylüyorsun.

Hayır, değildi. Tamirhane teknisyenleri hem direksiyon hem de frenlerle oynandığını tespit etti. İkisinden biri kazaya yol açabilirdi ama ikisi birlikte ...' Bir omzunu kaldırdı. "Araba refüjü aştı, akan trafiğe daldı, savrulurken üç arabaya çarptı, sonra da bir tırın altında kaldı. Prius'un sürücüsü olay yerinde, oğlu ise daha sonra öldü. Yaralılardan dördünün durumu ciddi, diğer ikisinin durumu ise kritik.

Davies içini çekti. 'Bu bir trajedi, Cat, ama bizim davamız değil. Trafik Cinayet Masası ilgileniyor. Sen neden karışıyorsun ki? Bırak onlar işlerini yapsınlar. Senin kendi dava yükün var.

Beni dinleyin. Trafik zaten sürücünün ailesiyle konuşmuş. Arabayı sadece bir gün önce satın almış. Tapu henüz değiştirilmemiş. Önceki sahibi Faith Frye'miş.

"Adını biliyorum. Nerede okumuştum?"

"Shue cinayetiyle ilgili raporumda. Parmağını masasının üzerindeki klasör yığığında gezdirdi ve istediği klasörü çıkarıp ona uzattı. "Gordon Shue bir kadın kriz merkezinin yöneticisiydi. Tecavüz, ensest ve çeşitli aile içi şiddet vakalarının mağdurlarına danışmanlık yapıyorlardı. Dört hafta önce ofisinden çıkarken önce göğsünden, sonra da başından vuruldu. Yanında duran kadın, çalışanı Dr. Faith Frye'di.

Tekrar arkasına yaslandı, gözleri kısılmıştı. 'Şimdi dikkatimi çektin. Devam et.'

"Frye bana Shue'nun katiliyle ilgili birkaç ipucu verdi - başlangıçta hepsi müşterilerinin kocaları ya da ortaklarıydı. Bunu söylerken boğazındaki kötü görünümlü bir yara izine dokunduğunu hatırlıyorum ve daha sonra onu kontrol ettim. Dört yıl önce kendi müşterilerinden biri tarafından saldırıya uğramış - şartlı tahliye edilmiş bir seks suçlusu. Adam boğazını kesmiş. Neredeyse ölüyordu.'

Davies sessizce, 'Sosyal hizmet tehlikeli bir iş olabilir,' dedi.

Teğmenin karısı bir sosyal hizmet uzmanıydı ve Cat onun için sürekli endişelendiğini biliyordu. "Bence karınız kendini nasıl savunacağını herkesten daha iyi biliyor.

"Biliyorum, çünkü ona nasıl yapılacağını ben öğrettim. Davies Shue dosyasını kapattı. "Peki Frye bir cinayet tanığı iken nasıl oldu da eski arabasıyla oynandı?

Araştırmalarım boğaz kesme olayından daha fazlasını ortaya çıkardı. Peter Combs, onu neredeyse öldüren adam mı? Şartlı tahliye edildikten sonra onu takip etmeye başlamış. Bir yıl boyunca.

"Rapor etti mi?

Vega ciddiyetle başını salladı. "Otuz kere.

Davies'in kaşları havaya kalktı. "Vay anasını. Hedefin Shue değil de kendisi olduğunu mu düşündü?"

"İlk başta değil. Ta ki Combs'un tekrar denediğini iddia edene kadar. "İddia mı etti? Ona inanmadınız mı?

"Aslında yaptım ama sapığının dört yıl önce hapse girdiği olay dışında hayatına kastettiğine dair hiçbir kanıt yoktu. Hâlâ Miami'de yaşadığını bile kanıtlayamadım. Peter Combs'u Gordon Shue cinayetine bağlayan hiçbir şey yoktu. Şimdiye kadar yoktu.'

Davies, 'Frye'in takipçisini Shue'nun katiline ya da arabaya bağlayan hiçbir şey yok,' diye belirtti. 'Bu tahrifat onu hedef almış olsa bile, bunu takipçisinin yaptığını varsayıyorsunuz. Haklı olsanız bile, bu Shue'nun kurşununda onun adının yazılı olduğu anlamına gelmez. Ama birinin o arabaya bir sebepten dolayı bir şey yaptığı konusunda haklısınız. Bununla başlamak için iyi bir yer buldun. Devam et.'

Cat fotoğrafı geri aldı. "Teşekkürler, efendim.

Ona küçük bir baş selamı verdi, sonra masasının üzerindeki bardağı işaret etti. "Peki ya *kolada*?

'Sana hediye. *Salud*.'

Mt Carmel, Ohio, 3 Kasım Pazartesi, 14.45.

Arianna masanın üzerine uzanmış, dişlerini sıkmış, bıçağın bir sonraki dilimini tüm kasları gerilmişti. Ona ısıklık çalarak gelmişti. Çok mutluydu. Saatlerdir ortalıkta yoktu ama şimdi geri dönmüştü ve keyfi yerindeydi. Kıza eşyalarını toplamasını söyleyecek kadar onu rahatsız eden her neyse artık bir tehdit olmaktan çıkmıştı. Görünüşe göre gitmiyorlardı. Kaçış olmayacaktı.

Bıçaklarını paketinden çıkardığı her zaman ısıklık çalmıştı. O bıçakları kullandığı her zaman ısıklık çaldı. Onun üzerinde. Öldürecek kadar derin tek bir kesik bile yoktu. Hepsi canını acıtacak kadar derindi. Her biri umudunu biraz daha kesiyordu. *Burada öleceğim. Tek başıma.*

Ve sonra aniden dondu, bir küfür savurdu. Arianna gözbağı sayesinde, tıpkı daha önce olduğu gibi, çakan ışığı gördü. Ve tıpkı onun daha önce yaptığı gibi, çığına döndü.

"Orospu çocuğu," diye hırladı. 'Geri gelemes. Telefon bip sesi çıkarmadı. gerekiyordu. Kalıp onu izlemeliydim. Adamın ayak seslerini duydu, ardından bilgisayar tuşlarının tıkırtılarını ve ardından bir küfür daha savurdu. "Siktir. Siktir et onu.

Umut yeniden yükseldi. Biri geliyordu.

Kapıya doğru koştu ve kapıyı fırlatıp açtı. "Roza!" diye bağırdı. 'Buraya gel. Şimdi!'

Karışık ayak sesleri. "Evet?"

Onu sarın. Her tarafının kanamasını istemiyorum. İşin bitince çamaşır suyunu getir ve bu odayı spreyle. Sonra da eşyalarının olduğu kutuyu merdivenin dibine koy.

Evet! Evet! Sonunda gidiyorlar! Arianna şarkı söylemek istedi. Biri onu yine korkutmuştu. *Beni taşıırken çözmesi gerekecek. Bu benim tek şansım olacak.* Onun izlemediğini umarak parmaklarını büktü. O kadar uzun süredir bağlıydı ki kasları kaskatı kesilmişti. Ama göründüğünden daha güçlüydü. *Onu alt edebilirim. Yapmak zorundayım.*

Bardak şingirtisini duydu. "Ona önce bunu ver," diye emretti. 'Bardağı bu çizgiye kadar doldur. Daha fazla değil. Daha az değil. Her damlasını yuttuğundan emin ol. İşin bitince diğerine de aynı miktarda ver. Sakın batırma kızım, yoksa gözün görmeyene kadar döverim seni. Geri geleceğim.'

Kapı çarparken Arianna, elbette yapacaktır, diye düşündü. *Ama ben hazır olacağım.* Kıza yutması için ne söylediye, tükürüp atacaktı. Bu kaçış fırsatının ellerinin arasından kayıp gitmesine izin vermeyecekti.

Mt Carmel, Ohio, 3 Kasım Pazartesi, 14:48

Merdivenleri koşarak çıktı, neşesi kaçmıştı. *Elektrik şirketi*. Faith lanet olası elektrik şirketini aramıştı. Lanet olası bir sayaç okuyucu evin arkasında duruyordu.

Bodrumdan fırladı ve adımlarını yavaşlatarak mutfak kapısına gelene kadar pencerelerin görüş çıktı. Kapının kilidini dikkatlice açtı ve menteşelerin gıcırdamadığını duyunca memnun oldu. Onları iyi yağlanmış tutmasının bir nedeni vardı.

İzinsiz giren birini gafil avlamak için birden fazla kez evden sıvışmıştı. İzinsiz girenler başlarına ne geldiğini asla bilemezdi, sayaç okuyucu da bilemezdi. Tabancasını avuçlayarak arka köşeye ulaştığında çömeldi ve davetsiz misafiri görebilecek kadar öne eğildi.

Adamın kimliğinde 'Ken Beatty' adının açıkça yazılı olduğunu görebiliyordu. Ken taksimetrenin başında durmuş, kaşlarını çatarak inceliyordu. *Tabii ki fark etmişti*. Gerçek sayaç değeri ile elektrik şirketinin dosyasındaki değer arasındaki tutarsızlığı fark etmemesi için kör olması gerekirdi.

Bir süredir güç çalışıyordu. Ken onu durdurmazsa ihbar edecekti, bu yüzden tabancayı adamın bacağına doğrulttu. Ken aniden başını kaldırdı, gözleri telaşla büyüyordu.

Lanet olsun. Ken koşmaya başladı ama bira göbeğinin yanı sıra ciddi bir topallaması da vardı.

Neyse ki bende ikisi de yok. Koşarak, doğu köşesini döndüğünde adama ulaştı. Bir el ateş etti ve Ken acı dolu bir çığlıkla kalçasını tutarak yere yığıldı.

"Tamam, tamam," diye geveledi adam. 'Yani güç çalışıyorsun. Büyütülecek bir şey değil. Söylemeyeceğim, söz veriyorum. Hiç burada değilmişim gibi davranacağım.

'Çok geç,' dedi. 'Geldiğinizde cep telefonunuzdan bir arama yaptığınızı gördüm. Bunun patronuna nerede olduğunu bildirmek için olduğunu varsaymak zorundayım. Ken'in merhamet dilemesine aldırmadan, tabancasının kabzasıyla adamın kafasına vurdu ve ardından artık gevşemiş olan bedenini yere indirdi.

Şimdi sıra zor kısımda. Tabancasını beline soktu, adamın ceketini avuçladı ve güçlü bir şekilde çekti. Ken'i bodruma saklar saklamaz, adamın cep telefonunu kullanarak patronuna elektrik bağlantısını bitirdiğini ve bir sonraki randevusuna gittiğini bildiren bir mesaj gönderirdi. Sonra da elektrik şirketinin kamyonunu şehre geri götürüp

bir barın yanında. Herkes Bay Bira Bağırsağı'nın bir ya da iki bira içmek için durduğuna inanacaktı.

Evin arka tarafını yarıladıktan sonra bir nefes aldı, adamın ceketini bıraktı ve cesedin yere yığılmasına izin verdi. Sırtını dikleştirdi, ciğerleri fazla mesai yapıyordu.

Kahretsin, ama bu adam ağırdı. *Şimdi neden kadınlarla takıldığımı hatırladım. Onun yarı ağırlığındalar.* Bir de seksin küçük bonusu var, diye düşündü sırtarak. Kollarını gökyüzüne doğru uzatarak, boynunun çatladığını ve biraz rahatladığını hissedene kadar başını çevirdi.

Adamın ceketini tekrar almak için eğilmişti ki göz ucuyla bir hareket yakaladı. Döndüğünde Ken'in elinin cebinden çıktığını ve siyah bir aerosol kutusu tuttuğunu gördü.

Anlamak için bir saniye bile geç kalmıştı. "*Hayır!*" Kutuyu adamın elinden almak için uzandı ama sprey çoktan havayı doldurmuş, gözlerini, ağzını ve burnunu yakmıştı. "*Lanet olası orospu çocuğu!*" Sesi tiz bir çığlıktı. Elinde değildi. Acı dayanılmazdı. *Gözlerimde sıcak iğneler.* "Seni orospu çocuğu!

Sendeleyerek geri çekildi, gözyaşları yüzünden akıyordu. Acı . . .

Piç kurusu hiç de baygın değildi. Bana o lanet biber gazıyla vurana kadar zaman kazanmaya çalışıyordu. Nefes nefese kalmıştı, yeterince hava alamıyordu. Ciğerleri şişiyor, içine kapanıyordu. Karaya vurmuş bir alabalık gibi soluyor ama tam nefes alamıyordu.

Bu sayaç okuyan orospu çocuğunu öldürmesi gerekiyordu, böylece kaçamayacaktı.

Gözlerinden akan nehirlerin arasından adamın şeklini zar zor seçebiliyordu. *Hareket ediyor. Dizlerinin üzerinde.* Piç dizlerinin üzerindeydi, kendini *bana doğru* sürüklüyordu. *Aptalın kaçacak akli bile yok.*

Geriye doğru birkaç adım attı, belindeki silahı çıkardı ve gözlerini temizlemek için sertçe kırptırdı. Ken hiçbir uyarıda bulunmadan kendini fırlattı ve kaslı kollarını bacaklarına dolayarak onu yere serdi. Kafası yere o kadar sert çarptı ki bacağına saplanan iğneyi neredeyse kaçırıyordu. Arı sokması gibi ama daha kötüsü. Bacağına vurarak plastik bir şeyi yerinden çıkardı.

Onu yanan gözlerine yaklaştırdı. *Şırınga değil, diye düşündü. Bu bir dart.*

"Bana *dart* mı sapladın?" diye sordu. "Senin derdin ne be? Kim *dart* taşır ki?"

"Benim neyim var böyle? Ken ağladı. 'Senin derdin ne? Delirdin mi sen? Elleri ve dizleri üzerinde debelenerek yuvarlandı. *Şimdi* sürünerek kaçmaya çalışacak kadar akli vardı.

Bunun olmasına izin verilemezdi. Ayağa kalktı ve endişe verici derecede hızlı hareket eden bulanık lekenin peşinden tökezleyerek gitti. Bulanıklığa nişan aldı ve ateş etti. Ken çılgılık attı ama hareket etmeye devam etti, o da ateş etmeye devam etti. Sonunda leke evin köşesine birkaç santim kala durdu.

Mt Carmel, Ohio, 3 Kasım Pazartesi, 14.55.

Lütfen Tanrım, diye dua etti Arianna. *Lütfen bize yardım etmesine izin ver, her kimse.*

Artık adının Roza olduğunu bildiği kızın yerde ayaklarını sürüyerek yürüdüğünü duyabiliyordu ama masayı geçip odanın diğer tarafında durdu. "Earl P ve L nedir? Roza sordu.

Gözleri bağlı olan Arianna şaşkınlıkla gözlerini kırptırdı. "Elektrik şirketi. Neden?"

"Çünkü dışarıdaki bir kamyonun üzerinde bunu söyleyen bir tabela var. Orada elinde aletler olan bir adam var. Ve korkuyor.' Bir şeyler farklıydı. Ses tonunda daha önce olmayan bir sertlik vardı.

Arianna kızın soğuk ve kemikli elini kolunda hissetti. Sonra . . . çekiştirme. Çekiştirme ve kesilen ipin kaba sesi. Arianna nefes almaktan korkuyordu, bunu hayal ettiğinden korkuyordu ama değildi. Roza onu serbest bırakıyordu.

Nefesini tutan Arianna, Roza'nın fikrini değiştirmesinden korkarak hiçbir şey söylemedi. Ama değiştirmede ve çok geçmeden Arianna'nın diğer eli de serbest kaldı. Yüzündeki göz bağını yırtarak dişlerini sıktı ve kız ayak bileklerindeki ipleri keserken oturmaya çalıştı.

Arianna gözlerini kırptırdı, parlak tepe ışıklarına karşı gözlerini kısarak, sesi kadar genç görünen kızı ilk kez görebildi. Belki on iki yaşındaydı. Koyu renk saçları birbirine karışmıştı, teni neredeyse beyazdı. Sanki hiç güneş görmemiş gibiydi.

Sonra köşede, ekranı bir mağazanın güvenlik ofisinde olduğu gibi altı alana bölünmüş bir dizüstü bilgisayar olduğunu fark etti. Arianna kameraları olduğunu fark etti. Altı bölümden birinde, arkasında 'Earl Power and Light' yazan bir ceket giyen bir adamın görüntüsü vardı. Bu görüntü dışarıdaki bir kameradan alınmıştı.

Arianna'nın kalbi sıkıştı. Sayacı okumaya gelmişti. Onlara yardım etmeye gelmemiştir.

Burada olduğumuzu bilmiyor.

Onun dikkatini çekmesi gerekiyordu. Paniğini bastırarak odayı taradı ve ses çıkarmak için kullanabileceği bir şey aradı. Onun yerine duvarların raflarla kaplı olduğunu ve raflarda içi sıvı dolu kavanozlar olduğunu gördü. Tezgah da kavanozlarla kaplıydı. Hepsinin içinde koyu kahverengi sıvı vardı. Bazılarının içinde ... yüzen şeyler vardı. Arianna öğürdü.

"Kusma," diye tersledi Roza, Arianna'nın ayaklarını hızlıca ovarak dolaşımı zorladı. 'Yukarı çıkan merdivenler var. En üstte bir kapı var. Senin için yapabileceğim tek şey bu. Git hadi.

"Teşekkür . Arianna elini uzattı. "Hadi gidelim.

Bir süre sessizlik oldu, sonra kız başını salladı. "Hayır," diye fısıldadı. "Ben gidemem.

"Neden olmasın? Arianna umutsuzca fısıldadı. "Onun sevdiğin kimi var?"

Roza hiçbir şey söylemeden Arianna'nın kollarından tuttu ve onu masadan kaydırıldı. Arianna'nın ayakları yere değdiği anda, sanki binlerce arı tarafından sokulmuş gibi hissetti. "Kim?" diye tekrarladı sıkılmış dişlerinin arasından. "Onun sevdiğin kimi var?"

Annem. Gitmen gerek. Yardım çağır. Faith Frye'ı getir.'

"Neden? Kim o?"

'Bilmiyorum ama onu bulmaya çalışıyor. Ondan nefret ediyor.' "Peki ya arkadaşım? O burada mı?"

Evet. Ama zincirli ve anahtarı bende değil. Onu alamam. Özür dilerim.'

"Ama onu burada bırakamam. Onu öldürecek.'

'Eğer onu kurtarmaya çalışırken sizi yakalarsa, ikinizi de öldürür. Şimdi gidin.'

Arianna tutulduğu odanın kapısına geldi ve arkasına dönüp baktığında Roza'nın elinde koyu kahverengi camdan yapılmış bir şişe tuttuğunu gördü.

"Arkadaşım nerede?"

"Gitmelisin," dedi Roza ısrarla. Şişenin kapağını çevirdi, ağzına götürdü ve hepsini içti.

"Ne yapıyorsun sen? Arianna dehşet içinde bağırdı.

"Ben . . İplerini kestiğimi anlayacak. Eğer onu öldürmezsen, beni dövecek. Bunun için uyanık olmak istemiyorum. *Git hadi.*'

Arianna tökezleyerek odadan çıktı. Merdivenler vardı. Ve diğer üç kapı. Corinne neredeydi? Arianna ilk kapıya doğru ilerliyordu ki

Bir silah sesi onu olduğu yerde durdurdu.

Onu ve Corinne'i kaçırdığı gece silahı vardı. *Beni onunla vurdu. Şimdi de sayaç okuyucuyu öldürdü.* Gelip onlara yardım edecek başka kimse yoktu.

Kaç. Yardım getir. Hepimizi öldürmeden önce. Merdivenleri çıkmaya başladı, gözyaşları boğazında yükseliyordu. *Üzgünüm, Corinne. Senin için geri geleceğim. Söz veriyorum.*

Mt Carmel, Ohio, 3 Kasım Pazartesi, 14.59.

Arkadaki kuyunun yanına diz çöktü ve çığlık atmadan gözlerini kırpana kadar gözlerini yıkamak için su pompaladı.

Zor nefes alarak pompanın soğuk demirine yaslandı. *Lanet olası sayaç okuyucu. En başta elektrik şirketini aradığı için Faith Frye'a da lanet olsun.* Neredeydi o? İhtiyacı olan tek şey, kendisi aciz durumdayken onun hemen ortaya çıkmasıydı.

Cebinden cep telefonunu çıkarırken elleri titriyordu. Yorulmuştu. *Çok yorulmuştu.* Kolları altı yüz kilo ağırlığındaymış gibi hissediyordu. Her biri. Ve görüşü hâlâ bulanıktı.

Gözlerini kısarak telefonunun ekranına baktı ve Faith'in cipine yerleştirdiği takip cihazını izleyen uygulamayı açtı. Hareket etmemişti. En azından bir şey planladığı gibi gidiyordu.

Kendini ayağa kaldırdı ve Ken'in cesedine doğru yürümeye zorladı. Yeterince ölü görünüyordu. *Ama işimi şansa bırakmayacağım,* diye düşündü. *Beni iki kez kandırırsan, yazıklar olsun bana.*

Bir eliyle sayaç okuyucusunun saçlarından bir tutam yakaladı ve diğer eliyle silahını adamın kafatasının dibine dayadı. Tetiği çekti ve Ken'in beynine son kurşunu sıktı. Sonra Ken'in cep telefonunu buldu ve hangi kişinin patronu olduğunu öğrendi.

Son evi de bitirdim. Hasta hissediyorum. Eve erken gidiyorum. Gönder tuşuna bastı. İşte. Bitmişti. Şimdi bu orospu çocuğunu bodruma indirip pisliği temizlemesi gerekiyordu.

Ayağa kalkmaya çalıştı ama başı döndü. Dizleri titriyordu. Kafasının içinde bir uğultu vardı.

Hayır. O bir motordu. "Ne oluyor lan? Kelimeleri yavaş çıkıyordu. Bulamaç gibi. Daha önce sadece bir kez böyle hissetmişti, o da ameliyat için anestezi alırken.

Kahretsin. Dart. Ken ona bayılmıştı. Motorun kükreme sesini tekrar duydu ve yolu görebilmek için kendini evin arka köşesine doğru sürünmeye zorladı.

Elektrik şirketi kamyonu uzaklaşıyordu. Birisi bodrumundan kaçmıştı. Sürücü koltuğunda belli belirsiz bir şekil görebiliyordu. Roza için fazla uzun, Corinne Longstreet için fazla esmerdi.

Arianna Escobar kaçmıştı. *Yakalayın onu. Durdurun onu.* Ama vücudu artık işbirliği yapmıyordu. *Çok yorulmuştu. Lanet olsun.* Kolları gevşedi. Göğsü sertçe yere çarptı ve nefesi kesildi. *Kahretsin,* diye düşündü göz kapakları inerken ve her şey kararırken acı acı.

Üçüncü Bölüm

Mt Carmel, Ohio, 3 Kasım Pazartesi, 16.45.

Otoyoldan çıkarken Faith'in parmakları direksiyonu sıkıca kavradı, trafiğin gürültüsü yerini huzursuz bir sessizliğe bıraktı. Tampon tampona trafik ve kilometrelerce uzanan altın kemerler aniden yok olmuştu ve şimdi sadece ağaçlar vardı. Göz alabildiğine.

Tanışmalar, evrak işleri, yeni iş arkadaşlarıyla selamlaşmalar, kamu hizmetlerine ve çilingirlere yapılan aramalar ve daha da önemlisi öğle vakti yeni, takip edilemeyen bir cep telefonu satın almak gibi sürekli faaliyetlerle geçen bir günün ardından bu soluklanma hoş karşılanmalıydı. Ama öyle olmadı.

Çünkü şimdi, sessizlikte, zihninin bütün gün mırıldandığı şeyi nihayet duyabiliyordu. *On iki basamak ve bir bodrum.* Kâbustan uyandığından beri yaklaşmakta olan kıyamet hissi üzerindeydi, ama bu his gittiği her kilometrede katlanarak artıyordu, ta ki yönünü korumak için tek yapabildiği bu olana kadar. İçindeki her şey *geri dönüp kaçması* için çılglık atıyordu.

Bu hem gülünç hem de aşağılayıcıydı. On iki basamak ve boş bir bodrum onun hareketlerini kontrol etme gücüne sahip olmamalıydı. Buna izin vermeyecekti.

Ayrıca çilingirle randevusu vardı ve onu kabalık olurdu. Avukat ona verdiği anahtarın elindeki anahtar olduğunu, bu yüzden kapıyı açması ve ona yeni bir anahtar yapması için bir çilingir çağırmişti. Yakında bir anahtarı olacaktı. O eve girecek ve doğruca bodrum merdivenlerinden aşağı inecekti.

Ya da . . . *Belki bodrumu sonraya saklarım.* Birinci katta yaşanabilir hale getirmek için yapılacak çok şey vardı. Ya da belki de müteahhit temelleri, boruları ve tesisatı kontrol etmeye gelene kadar bekler ve önce onun aşağı inmesine izin verirdi. *Bu fikri daha çok sevdim.*

Çünkü kendini kandırmayı ve inkârı sanat haline getirmişti. Ve kendini oyalama, diye düşündü radyoyu açarken. Hoparlörlerden country müzik yayılıyordu, Jeep'in teybi hâlâ Miami'den gelirken kullandığı iPod'a bağlıydı. Çalma listesi uzun yolculukta onu uyanık tutmuş, ona

Neyden kaçtığı ve neye kaçtığı dışında odaklanabileceği bir şey.

Yeni bir şarkı çalmaya başladığında içini çekti, girişinden tanıdığı Tim McGraw melodisi, bir adamın öleceğini öğrendikten sonra başardığı her şeyi anlatıyordu. Sözler evine çok yakındı. Şarkıyı atlamaya başladı ama kendini durdurup dinlemeye zorladı.

Eğer o gün patronu yanında olmasaydı, göğsüne ve kafasına o kurşunları yiyecekti. *Ve ben de ölmüş olurdum.* Combs onu öldürmeye çalıştığı diğer zamanlarda da başarılı olsaydı, ölmüş olacaktı. Eğer onu bulmayı başarırsa, yine de ölebilirdi.

Haftalardır babasına onu sevdiğini söylememişti.

Mesajında söz verdiği gibi bir gece önce otelden onu aramamıştı. Aramak için çok geç olana kadar aramayı ertelemiş, bunun yerine e-postaya başvurmuştu. Tıpkı birkaç haftadır her gece yaptığı gibi. Onunla konuşmak istemediği için değil, istediği için. Çok fazla.

Onun sesinin rahatlatıcılığına ihtiyacı vardı ama içindeki korkuyu duyup bir şeyler sakladığını anlamasından korkuyordu. Tabii ki saklıyordu. Ondan her türlü şeyi saklıyordu, en azından eski işinden ayrıldığını, yeni bir iş bulduğunu, adını değiştirdiğini, Prius'unu sattığını ve eşyalarıyla birlikte yeni Jeep'inin arkasında bin beş yüz mil gittiğini.

Cipini toplarken Cincinnati'ye gideceğini ona e-posta ile bildirmişti. Bu seyahatin evi oturmaya hazırlamak için değil, satışa hazırlamak olduğunu düşünmüştü. Onun istediğine inanmasına izin vermişti ama şimdi gerçeği öğrenmesi gerekiyordu. En azından onu korkutmadan, kelimenin tam anlamıyla öldürmeden paylaşabileceği kadarını. Kalbi her şeyi bilecek kadar güçlü değildi.

Faith omurgasını çelikleştirerek Jeep'in sesle aktive olan sistemine babasının evini araması talimatını verdi, telefon çevirmeye başladığında şarkı nakaratın ortasında kendini durdurdu.

Alışkanlığı olduğu üzere eller serbest kulaklığını kulağının üzerine kaydırıldı. İki elini de direksiyonda tutmaya özen gösterdiği için kötü bir araba kazasından sağ kurtulmuştu. Ayrıca kulaklık, telefonunu cebinde sağlıyordu, böylece her zaman nerede olduğunu biliyordu.

Şu anda yeni cep telefonu sağ cebinde, silahı ise sol cebindeydi. İhtiyaç duyması halinde her ikisini de her zaman yanında taşıyordu.

Çabucak. Onları çantasında bulması için geçecek değerli saniyeler, yaşamla ölüm arasındaki fark anlamına gelebilirdi.

Bunu zor yoldan öğrenmişti, bedelini patronu ödemişti.

Babasının telefonu çalmaya başladığında, 'Şu anda bunu düşünmeyeceğiz,' diye mırıldandı.

"Alo?" Üvey annesi temkinli bir şekilde cevap verdi, ki bu beklenen bir şeydi. Arayanın kimliğindeki numara tuhaf bir numaraydı.

"Ansiklopedi almak ister misiniz, bayan? Faith, uzun zamandır aramadığı için oluşan buzları kırmayı umarak alay etti.

"Faith? Lily hıçkırık gibi gelen bir nefesle ürperdi. "Aman Tanrım. Oh Tanrım. Sonunda aradığına çok sevindim. Saatlerdir seni aramaya çalışıyordum. Bu hangi numara?"

Panik Faith'i boğazından yakaladı. "Babamın nesi var?" diye sordu.

"Hiçbir şey. Ama sırf bugün her çaldığında ondan önce telefona yetiştiğim için. Üvey annesi derin bir nefes aldı. "Öncelikle, *sen* iyi misin?"

"Evet. Ne oldu Lily?"

"Ben de bunu bilmek istiyorum," diye fısıldadı Lily şiddetle. 'Hangi numaradan arıyorsun? Neden bütün öğleden sonra cep telefonuna cevap vermedin? Neden bir dedektif seni bulmaya çalışıyor? Sana ulaşmaya çalışıyorum. *Saatlerdir*.

Suçluluk duygusuna kapıldı. 'Öğle tatilinde yeni bir telefon aldım. Sana numaramı vermek için aramıştım. Beni kim soruyordu?'

Bir süre sessizlik oldu. "Eski numaraya ne oldu, Faith? Lily şimdi sessizce sordu.

"Aktarılmadı. Çünkü Faith bunu istememişti. "Beni kim arıyordu?"

Miami Polisi'nden bir dedektif. Ev telefonunuzu aramayı denedim, ama sadece numaranın artık servis dışı olduğunu söyleyen bir kayıt aldım. Eski cep telefonunuz sürekli telesekretere düşüyordu. On tane mesaj bırakmış olmalıyım. Otelinizi aradım ama odanızdaki telefon çaldı. Neredesin sen? Polis neden seni arıyor? Burada ne haltlar dönüyor?"

"Bilmiyorum," dedi Faith dürüstçe. "Dedektifin adı neydi?"

"Yazdım. Vega. Dedektif Catalina Vega." "Tamam. Onu tanıyorum. Mesaj bıraktı mı?"

'Evet, onu aramalısın. oluyor?'

Bu iyi bir soruydu. En iyi ihtimalle Vega iyi olduğundan emin olmak için aramıştı. En kötü ihtimalle, hayatını cehenneme çeviren adamın kuzeye gittiğini söylemek için. Vega'nın üvey annesini arayacak kadar acil bir durum olduğunu düşünmesi hayra alamet değildi.

Hâlâ Ohio'dayım. Babam mesaj attığım fotoğrafı almadı mı? Annemin mezarının fotoğrafını?

"Evet, yaptı ve sakın dikkatimi dağıtmaya çalışma Faith. Dedektif Vega kim ve neden ...' Bir duraklama, sonra fısıltıyla bir yemin. "Baban geliyor. Bunu sonra bitiririz."

"Lily? Faith arka planda babasının sesini duyabiliyordu, sesi hafifçe kesik kesik geliyordu ve nefes nefese kalmıştı. "Telefondaki Faith mi?

"Evet, kesinlikle öyle," dedi Lily parlak bir sesle. "Onu hoparlöre vereceğim.

"Faith? Nasılsın hayatım?" Babasının sesi felç geçirdiğinden beri titriyordu ama sevgisi her zamanki gibi güçlü çıkıyordu.

Rahatlama ılık bir dalga halinde üzerine çöktü ve omuzları rahatlayarak çöktü. Onun sesini duymaya ne kadar ihtiyacı olduğunu fark etmemişti. "Ben iyiyim baba. Sen nasılsın?

Şimdi daha iyiyim. Annenin mezarının resmini aldım. Teşekkür ederim, tatlım.' Boğazını temizledi. "Emlakçıyla konuştun mu?

Pek sayılmaz. Fikrimi değiştirdim baba. Artık evi satıp satmayacağımı bilmiyorum.

Uzun bir duraklama oldu ve Faith babasıyla Lily'nin kaşlarını çatarak birbirlerine baktıklarını hayal etti. "Neden olmasın tatlım?" diye sordu babası dikkatle.

"Çünkü içinde yaşamayı düşünüyorum. İşte. Söylemişti. "Eğer yaşanabilirse.

Bir duraklama daha, daha da uzun. 'Ama . . . Anlamıyorum,' dedi babası.

"Ben de öyle," diye ekledi Lily, biraz daha sert bir sesle. "Peki ya senin işin?

Faith?"

'İstifa ediyorum. Durun, beni dinleyin,' dedi onların şaşkın itirazları üzerine. "Kriz merkezi fonlarının çoğunu kaybetti. Yöneticisi merkezin kapısının önünde vurularak öldürüldükten sonra. "Zaten bu işi bırakmayı düşünüyordum ve zamanı gelmişti, ben de istifa ettim. İstifa etmişti çünkü merkezdeki başka kimsenin kendisi için gelen bir kurşunla vurulmasını istemiyordu ama babasının bunu bilmesine gerek yoktu. "Miami ile gerçek bir bağım yoktu.

"Çünkü o yılan kocan bütün arkadaşlarını sana karşı kışkırttı," diye homurdandı babası. 'Yapabilseydim, kıcını boğazına kadar tekmelerdim ve

dişlerinin arasından.'

Bu düşünce neredeyse onu gülümsetecekti. Ama eski sevgilisi pek çok günah işlemiş olsa da, bu onlardan biri değildi. "Onlar gerçekten benim arkadaşlarım değildi baba. Onlar Charlie'nin polis teşkilatından, biz evlenmeden önceki arkadaşlarıydı. Onları bana karşı kıskırtmadı. Eğer benim arkadaşlarım olsalardı, benim yanımda olurlardı.

"Yine de kışına tekmeyi basmak isterdim," diye homurdandı babası. "Yaptığını bildiğim şeyler için.

Hamile kız arkadaşıyla evlenmek için ondan boşanmak gibi. Ama artık o iş bitmişti. Faith çoğunlukla hayatına devam etmişti. Babası o kadar da değil.

"Ohio'ya taşınma konusuna gelirsek," dedi Lily, Faith'in babası Charlie karşıtı söylemine başlamadan önce konuyu değiştirerek. "Kendinle ne yapmayı planlıyorsun?

'Yeni bir iş buldum, buradaki bankalardan birinde insan kaynaklarında gerçekten harika bir iş. Evi de onaracağım. Birkaç arkadaş edineceğim. Normal insanlar ne yaparsa.'

"Paraya ihtiyacın var mı, Faith?" diye sordu babası. "Biraz ayırabiliriz.

Faith sertçe yutkundu. O ve Lily onun emekli maaşıyla geçiniyorlardı. Harcayacak hiçbir şeyleri yoktu. Ama teklif etmesi sürpriz değildi. Her zaman böyle bir adam olmuştu ve onu sevmesinin nedenlerinden sadece biriydi.

Hayır, baba. Ben iyiyim. Yeni işimin maaşı çok iyi. Ve muhtemelen arazinin çoğunu satacağım. Elli dönüme ihtiyacım yok. O para , güzelce oturacağım.' Hatta eve biraz para bile gönderebilirdi ama bunu babasına asla söylemezdi. Richard Sullivan'ın kocaman bir kalbi ve buna uygun bir gurur duygusu vardı. Faith çekleri sessizce Lily'ye gönderecek, o da aynı şekilde sessizce bankaya yatıracaktı. Babasının asla haberi olmazdı.

"Ama ... Babasının sesi kesildi. 'Psikolog olmak için çok çalıştın. Şimdi de *para* mı sayacaksın?

'Hayır, baba, ben veznedar değilim. İK departmanında çalışıyorum. İnsan Kaynakları.'

"Ne yapıyorsun? Lily sordu.

'Çalışanları, özellikle de yönetim kademelerine yükselme listesinde olanları değerlendirmek. Banka sosyopatik eğilimleri olan çalışanları tespit etmek istiyor. Sosyopatları tanımlamak Faith'in uzmanlık alanlarından biriydi. Onlardan saklanırken aynı zamanda onları arıyor olması belli belirsiz bir ironiydi. Ya da en azından özellikle birinden. "Zimmete para geçirmeyi önlemek için yeni bir yaklaşım.

"Ama tatlım ... Sesi hayal kırıklığına uğramış gibiydi. 'Hatırladığım kadarıyla sen insanlara yardım etmek istiyordun. Bir fark yaratmak.

Onun onaylamamasına değil, endişelenmesine hazırlanmıştı ve bu ona acı verdi. Bir fark yaratmıştı. *Yıllarca* bir fark yaratmıştı ve bu onu neredeyse öldürtüyordu. Gordon'un ölümüne neden *olmuştu*. Bunu bilmesine hiç gerek yoktu. Faith ağzını açtı, sonra kapattı.

Lily yumuşak bir mırıltıyla araya girdi. "Richard. Şimdiye kadar pek çok kurbana yardım etti.

"Ama-

"Richard," dedi Lily daha sert bir sesle. 'Bu onun hayatı. Bırak yaşasın.

"Ama bir *banka*, Lily?" diye fısıldadı, sanki Faith'in onları duyabildiğini unutmuş gibiydi. "Ne zamandan beri *parayla* ilgileniyor?

Ah. Onu en çok rahatsız eden şey *paraydı*. Babası bir zamanlar rahiplik için çalışmış ve yoksulluk yemini etmeye hazırlanmıştı. Para, anne babasının tartıştığını hatırlayabildiği birkaç konudan biriydi. O'Bannion'ların serveti vardı ve Margaret O'Bannion Sullivan bundan payını almak istiyordu ama Faith'in babası tek kuruş almadan önce kızgın kömürlerin üzerinden geçirdi.

Babası Ohio'ya taşındığı için üzgün değildi. Bir *bankada* çalıştığı için üzgündü. Gerçeği, yani lobideki silahlı güvenlik görevlilerinin işe giderken kendisini, cinsel saldırı mağdurlarına danışmanlık yaptığı on yıl boyunca hissettiğinden daha güvende hissetmesini sağladığını bilseydi ne hissedeceğini merak ediyordu.

"Bankadaki iş sonsuza dek sürmeyecek baba," dedi nazikçe. 'Sadece hayatımda ne yapacağıma karar verene kadar. Bir tür yol ayrımındayım. Bir değişiklik arıyorum. Ama bir şeyleri çözerken faturaları ödemem gerekiyor.

"Tabii ki istiyorsun," dedi kararlı bir şekilde, onaylamaması geçmediyse bile en azından şimdilik gizlenmişti. 'Ama tatlım, eğer bir yol ayrımındaysan eve gelmelisin. Burada, benimle ve Lily ile yaşayabilirsin. Sesi hırıltılı bir hal aldı. 'Senin için mükemmel olabilecek yeni bir komşumuz var. Yakışıklı biri ve ona senin hakkında her şeyi anlattım.

Faith'in yanıtı boğuk bir inilti oldu. "*Baba*.

"Richard! Lily haykırdı. 'Onu bırak. Kendi yolunu bulmalı. '*Kendi* yolu çok ,' diye homurdandı. "Ya biriyle karşılaşırsa?

Bir adam mı? Onu nasıl sorguya çekeceğim? Skype'ta mı? Skype'ta onun yarısı kadar bile tehditkâr görünmüyorum.

Faith gülümsedi, dört haftadan uzun bir süredir ilk kez gülümsemişti. "Hiçbir erkekle görüşmüyorum, ama ve durum ciddiye, onu eve getireceğim, ona tam bir tedavi uygulayabilirsiniz."

"Söz mü?"

Gülümsemesi bozuldu, gözleri doldu ve aniden Skype'ta olmadıklarına şiddetle sevindi. Sesine parlak bir nota kattı ve bunu başardığını umdu. "Söz veriyorum."

Uzun duraksama ona öyle olmadığını söyledi. "Bana ihtiyacın olursa arayacak mısın?" diye sordu.

"Az önce yaptım," dedi usulca. "Seni seviyorum baba."

"Ben de seni seviyorum bebeğim," diye fısıldadı. Boğazını temizledi. 'Beni tekrar ara, lütfen. Yakında. Sesini duymak tüm o mesajlardan ve e-postalardan çok daha güzel.'

Faith sertçe yutkundu. "Yapacağım baba. Söz veriyorum. Şimdi kapatmam gerekiyor. Yolun virajlı kısmındayım. Araba sürmeye konsantre olmalıyım."

"O büyük evde tek başına kalmadan hoşlanmıyorum," dedi, onu hatta tutmak için son bir çaba daha göstererek. "İssız bir yerde ve herhangi biri içeri girip sana zarar verebilir."

"Belki de," diye araya girdi Lily sessizce, "Faith bir alarm sistemi kurdurursa kendini daha iyi hissedersin."

"Çok pahalıya mal olur," dedi babası. "Alarma harcayacak parası yok."

'Aslında zaten bir tane var. Büyükanne'nin avukatı yıllar önce gecekonduları olduğu için bir tane koyduklarını söyledi. Faith silahından bahsetmedi. Babası silahlardan hoşlanmazdı.'

'Bir köpeğin olsa kendimi daha iyi hissederdim,' dedi. 'Büyük bir köpek. Büyük dişleri olan.'

Faith bu fikrin ne kadar çekici olduğunu fark edince şaşırarak, "Bunu düşüneneğim," dedi. Bir köpek boş bir eve gelmeyi çok daha az yalnızlık haline getirebilirdi. "Artık gerçekten gitmem gerekiyor. İkinizi de seviyorum. O yeni bir endişe dile getiremeden ya da Lily başladığı sorgulamayı bitiremeden telefonu kapatmak için kulaklığına dokundu."

Tim McGraw'ın sesi bir kez daha hoparlörleri ele geçirdi ama düşünebilmek için sesi biraz kıstı.

Dedektif Vega'yı aramak için eve gidene kadar beklemesi gerekecekti. Yeni telefonunda Miami Polisi'nin numarası kayıtlı değildi, o yüzden Google'da araması gerekecekti.

Gösterge panelindeki saate bir göz atınca yüzünü buruşturdu. Trafik onu birkaç dakika geciktirmişti. Çilingir muhtemelen çoktan oradaydı ama bu virajlarda hız yapmaya niyeti yoktu. Adamın gitmeyeceğini umuyordu-

Hayvan bir anda ortaya çıktı ve kendini onun yoluna attı. *Büyük* bir hayvan. Faith frene bastı ve ondan kaçınmak için direksiyonu sola kırdı - tam da yol tekrar kıvrılırken.

Kendini ayarlayamadan lastikleri yolun kenarından kayd ve onu setten aşağı itti. Ağaçlar uçup giderken paniğe kapıldı ve umutsuzca frene bastı.

Ve sonra gördüğü şey kafasına dank etti. Uzun siyah saçlar. Uzanmış bir kol. Parmaklar. Kanla kaplı et. *Aman Tanrım. Bir hayvan değil.*

Bir kızdı. Çıplaktı. Yolun ortasında.

Mt Carmel, Ohio, 3 Kasım Pazartesi, 17:02

Kulaklarında bir uğultu vardı. 'Hey.

Hey, dostum. İyi misin?'

Biri omzunu salladığında hırlayarak gözlerini kırptırdı. Baş ağrıyordu ve sersemlemişti. Ayrıca dışarıda yerde yatıyordu. *Bu da neydi böyle?* Hafızası aceleyle geri geldi. İzinsiz giren, elektrik şirketinden gelen adam. *Ken.* Onu bayıltan piç kurusu. *Cesedi hâlâ arka tarafta açıkta duran ölü piç.*

Ve kız. Arianna. O gitmişti.

Kahretsin. O gitmişti. *Onu bulmak zorundayım. Onu geri getirmeliyim. Anlatacak. Her şeyi mahvedecek.* Oturmaya çalıştı ama biri onu geri itti.

"Kımıldama. Bir adam. Sesinden yaşlı olduğu anlaşılıyor. 'Bir kaza geçirdin. Kamyonunuzun yolda kaza yaptığını gördüm. Buraya kadar nasıl geldin? Uğradığım için şanslısın. Burada henüz kimse yaşamıyor. Bu arada adım Tommy Dilman. 911'i arayacağım.'

Cehenneme kadar yolun var. Gözlerini zorla açtığında, Dilman'ın yanında diz çökmüş, tulumunun cebinden bir cep telefonu çıkardığını gördü. İçine dolan öfke, ona Dilman'ın elinden telefonu kapma ve olabildiğince sert bir şekilde fırlatma gücü verdi.

"Hey! Dilman itiraz etti. "Senin neyin var dostum?"

Dilman telefonu almak için dönene kadar bekledi, sonra ayağa fırladı ve sıçrayarak yaşlı adamı kolları ve bacakları birbirine dolanarak yere düşürdü. Dilman sersemlemiş bir halde sırtüstü uzanmış, yukarı bakıyordu.

Yaşlı adamın burada ne aradığını bilmiyordu. Tek bildiği 911'i aramayacağı ve buradan canlı çıkmayacağıydı. Cebinden sustalısını çıkardı ve Dilman'ın boğazına sapladı. Adam oltaya takılmış bir balık gibi çırpınırken ellerine sıcak kan sıçradı. Bir dakika sonra adam hiç hareket etmiyordu.

Dilman'ın bedeninden yuvarlandı ve gökyüzüne baktı. Hava kararmaya başlamıştı. En azından birkaç saattir dışarıdaydı. Arianna'nın kaçmasına yetecek kadar uzun bir süre, lanet olsun.

Elektrik şirketinin kamyonu kaçmıştı. Ama bodrumdan nasıl kaçmıştı? İplerini asla çözemezdi. Yine de özgürdü. Arianna'nın üzerine eğilmiş, onunla konuşan Roza'yı düşündü ve yumrukları sıkıldı. *Nankör küçük orospu. Arianna'yı serbest bıraktı. Onu öldüresiye döveceğim ve eğer bana küstahlık ederse, yolun geri kalanında da döveceğim.* En azından Roza Corinne Longstreet'i serbest bırakmamıştı. Zincirlerin tek anahtarı ondaydı. Asıl tehdit Arianna'ydı. *Şimdiye kadar bir sonraki kasabada olabilirdi. Yardım alıyor.*

Bekle. Zihnindeki sakinleştiricinin neden olduğu sis dağılmaya başlamıştı. Yaşlı adam ne demişti? *Kamyonunun yolda kaza yaptığını gördüm.* Dilman onun elektrik şirketi için çalıştığını ve kamyonu onun çarptığını düşünmüştü.

En azından Arianna fazla uzaklaşmamıştı. Ayağa kalkarken birkaç adım sendeledi ve sonunda dengesini sağladı. Kahretsin, ellerinde bir karmaşa vardı. Dilman kendi kanıyla dolu bir havuzun içinde yatıyordu ve Ken'in eli evin arka köşesinde görünüyordu. İyi ki Dilman eli görmemiş ve araştırmamıştı. Gerçek sayaç okuyucusunun öldüğünü anlayabilirdi.

Ama şimdi saklamam gereken iki ceset var. Orosu çocuğu.

Evin arkasına, minibüsünü sakladığı eski at arabası evine doğru ilerledi. Çakıllı yolu takip ederek geri geri gitti. Çakıl harika bir malzemeydi. Üzerinde araba sürüldüğüne dair çok az kanıt gösterirdi ve hiç bozulmamış gibi görünmesi için tırmıklanabilirdi. Çimleri kesmeye gelen bekçilerden hiçbiri onun orada olduğundan şüphelenmemişti.

Yaşlı adamın arabası evin önüne park edilmişti. Kapının üzerinde manyetik bir tabela vardı. Dilman'ın Kilit ve Anahtarı. Adam bir çilingirdi.

Öfkeyle dişlerini gıcırdattı. Faith bugün çok meşgul bir kız olmuştu. Önce elektrik şirketini, sonra da çilingiri aradım. O kaltak evini kilitleyebilirdi.

onu dışarı çıkardı. Kendine ait olduğunu iddia ettiği şeyden uzak tuttu. Yarattığı şeyden. Topladıklarından.

Kendini sakinleştirmek için bir nefes aldı. İlk işi Arianna'yı almaktı. Sonra iki cesetten kurtulacaktı. Sonra Faith'i bulacak ve başladığı işi bitirecekti. Ve her şey bittiğinde? Roza'yı ağır bir şekilde cezalandıracak ve Arianna ile kaldığı yerden devam edecekti.

Mt Carmel, Ohio, 3 Kasım Pazartesi, 17.05.

Cip hareket etmeyi bıraktığında Faith başını kaldırdı.

Tim McGraw şarkısının son bölümlerini söylüyordu, mutlak sessizlikte ses gerçeküstü çıkıyordu. Kaş kemiğine , parmakları yapış yapış oldu. *Kanıyor.*

Ve bir şey kötü kokuyordu. Hava yastığı olduğunu fark etti. Yolcu tarafındaki çanta açılmıştı. Setten aşağı inerken direksiyonu çevirmeyi başarmıştı, böylece ilk ağaç sırasına kafa üstü değil de yanlamasına çarpmıştı. Jeep yolun geri kalanında çok daha yumuşak bir şekilde zıplayıp kaymış olmalıydı, çünkü şimdi kaputu bir ağaca yaslanmıştı ve sürücü hava yastığı hâlâ sağlamdı.

Kontagı kapattı ve bir süre hareketsiz oturup sadece nefes aldı. Hafızası bir sarsıntıyla yeniden devreye girdi.

Aman Tanrım. Kız. Bir kız vardı. Çıplaktı. Çıplak mıydı? Nasıl çıplak olabilir? Ona vurdum mu? Tanrım, lütfen iyi olsun. Lütfen.

Paniğe kapılan Faith el yordamıyla cipin kapısını yokladı, kapının nasıl açıldığını hatırlamak için bir dakikaya ihtiyacı vardı. *Şoktasın. Önemli değildi. Önemli olan tek şey kızı bulmaktı. Ya onu öldürdüysem?*

Omzuyla iterken kapı korkunç bir ses çıkardı ama sonunda açıldı ve Faith tökezleyerek dışarı çıktı, dizlerinin üzerine düştü. *911. Ara onları.* Telefonuna ihtiyacı vardı. *Telefonu nerede?* Bir tane vardı. Az önce babasıyla konuşuyordu. *Ama eller serbest özelliğiyle.* Kulağına dokundu. Kulaklık hâlâ oradaydı. Güzel.

Ofisten çıkarken telefonu ceketinin cebine koymuştu. Ceplerini yokladı, sol cebinde silahını, sağ cebinde ise telefonunu buldu. Elleri titreyerek aramaya çalıştı ama telefonun ekranına kan bulaşmıştı. Elini eteğine sildi ve tekrar denedi, sonunda üç numarayı çevirdi.

'Burası 911. Acil durumunuz nedir?

Faith ayağa kalkmaya çalıştı ama dizlerinin üzerine düştü. Tiz bir acı çığlığı atacakken telefonunu cebine geri koydu ve sürünmeye başladı. "Yolda bir kız vardı. Direksiyonu kırdım. Bir ağaca çarptım.

"Yaralandın mı?

"Evet." Gözleri yanınca gözlerini kırıştırdı, sonra gözlerine kan kaçtığını fark etti. Koluyla alnını sıvazladı. "Kafamı kestim.

"Kıpırdamadan durmanız gerekiyor hanımefendi. Başka yaralarınız olabilir. Adınız nedir?"

"Faith. Faith F-' *Frye*, diyecekti neredeyse. Ama bu artık doğru değildi, değil mi? Gözlerini kırıştıtararak kendini düşünmeye zorladı. "Faith Corcoran. Tekrar sürünmeye başladı, dik setten yukarı çıktı, birkaç metre geriye kaydığında inledi. Eğer dikkatli olmazsa, aşağıya doğru yuvarlanabilirdi. Bakmayacaktı. Zaten dik olduğunu biliyordu.

"Olduğun yerde kal, Faith. Yardım gönderdim. Birkaç dakika içinde orada olacaklar.'

Yapamam. Bir kız vardı. Yolda. Parmaklarını toprağa gömdü ve tırmanmaya devam etti. "Yaralıydı. Ona vurmadım. Yemin ederim vurmadım. Parmakları asfalta dokundu ve kendini setin son ayağına kadar sürükleyerek yola çıktı. İşte oradaydı. Kız. "Onu gördüm.

"Kız mı?" diye sordu operatör dikkatle, sanki Faith hayal görüyormuş gibi.

"Hayır," diye hırladı Faith. "Lanet olası kardan adam Frosty. Tabii ki kız. Ama hareket etmiyor.'

Kendini kızın yattığı yere doğru sürükledi. Haklıydı. Kızın kıyafetleri yoktu. Bu da Faith'in vücudundaki sızan her yarayı görmesini sağladı. *İsa, Meryem ve Yusuf*.

"Yüce Tanrım. Bunu sana kim yaptı tatlım?" diye fısıldadı. "Faith?" diye sordu operatör. "Hâlâ orada mısın?

Ben buradayım. Kızla beraber. Her yeri kan içinde. Yüzü morarmış. Ve kesik. Çıplak. Biri onu kesmiş, her yerini. Faith kanlı elini eteğine silerek parmaklarını kızın boynuna bastırdı ve zayıf da olsa nabzını hissedince rahatladı. "Yaşıyor ama zar zor. Nabzını zar zor alabiliyorum. Tepki vermiyor.

"Onu tarif edebilir misin?

Genç. Liseli olabilir. Uzun siyah saçlı, omuzlarını geçmiş. İspanyol gibi görünüyor. Uzun boylu. Beş-dokuz . Batan güneş yola gölge düşürmüştü ama kızın kalçasındaki yara kolayca görülebilecek kadar büyük ve kötüydü. "Bacağından vurulmuş olabilir. Belki kolundan da, ama

"Söylenemeyecek kadar çok kan var. Faith paltosunu çıkarıp kızın üzerine örttü, kendi vücudu da efordan sarkmıştı.

Ceketinin kenarını kızın bacağının ortasına doğru iterek yarayı ortaya çıkardı, sonra daha da yaklaşarak kaşlarını çattı. "Görünüşe göre biri kurşun deliğine yama yapmış ama yara açılmış. Eşarbını çıkarıp top yaptı ve yaranın üzerine bastırdı. 'Bacağına baskı yapıyorum. Çok kan kaybetmiş. Kim geliyorsa acele etmesini söyle.

Birkaç dakika içinde orada olurlar. Peki ya sen? Başın nasıl?" "Ağrıyor," dedi sertçe. "Ve yorgunum.

'Henüz uyuma. Benimle telefonda kal.'

'Daha önce de beyin sarsıntısı geçirdim. Ne yapacağımı biliyorum. Gözlerini kısarak büyüyen karanlığa bakan Faith, kızı oraya bırakmış olabilecek kişiye dair bir iz aradı ama ağaçlardan başka bir şey göremedi. Onu bırakan her kimse gitmişti. Ya da saklanıyordu.

Başladıkları işi bitirmek için geri gelmeleri imkânsız değildi. "Sana bir daha ulaşamayacaklar," diye fısıldadı olan bitenin farkında olduğuna dair hiçbir işaret vermeyen kıza. Bilincini kaybetmesi bu durumda bir merhamet olabilirdi. "Önce beni geçmeleri gerekecek.

Ceketinin cebinden silahını çıkaran Faith sendeleyerek ayağa kalktı. Olduğu yerde durarak yavaşça bir daire çizdi ve herhangi bir tehdit olup olmadığına baktı. Bir yandan da Mount Carmel polislerinin tanıdığı Miami polislerinden daha hızlı tepki vermesi için dua ediyordu.

Mt Carmel, Ohio, 3 Kasım Pazartesi, 17.20.

Arianna fazla uzaklaşmış olamazdı. Hava kararmaya başlamıştı, bu yüzden minibüsün uzun farlarını yaktı, yavaşça ilerleyerek yol boyunca ağaçları taradı. Birkaç dakika içinde enkaz halindeki elektrik şirketi kamyonu görüldü. Arianna bir ağaca çarpmıştı. Kaput ezilmişti.

Daha da iyisi. Eğer yaralıysa, hâlâ kamyonette olabilirdi. Minibüsü yolda bırakarak enkaza doğru koştu. *Kız orada. Orada olmalı.*

Ama değildi. Kamyonun kabini boştu. Dişlerini o kadar sıktı ki keskin bir acı boynundan kafatasına doğru yayıldı. Kaçmıştı. Yine kaçmıştı.

Sakin ol. Koltuğun her yerinde kan var. O kadar da kötü değil. Kanaması vardı, buralarda bir yerde olmalıydı. Kamyonun etrafına baktı,

dokunmamaya dikkat etti. Parmak izleri kimsenin sisteminde yoktu ve bu şekilde kalmasını planlıyordu.

Ağaçların arasından yavaşça yürüdü, kızın kendini ileriye doğru sürüklerken toprakta bıraktığı izi takip etti. Ona biraz hak vermek zorundaydı. Cesareti ve ruhu vardı.

Onu kırmak için sabırsızlanıyordu.

Siren seslerini duyduğunda yoldaki bir virajı dönmüştü ve kalbi durdu.

Hayır. Hayır, hayır, hayır. Yaklaştı ve ileride yanıp sönen mavi ışıkları görünce sessizce küfretti. Bu bir ekip arabasıydı. Lanet olası bir ekip arabası.

Yolda siyah yün bir paltoya örtülmüş bir ceset vardı. Cesedin uzun siyah saçları vardı. Arianna Escobar. Belki de ölmüştür. *Lütfen ölmüş olsun.*

Siren sesi bir ambulansa aitti ve ambulans cayır cayır aracın yanında durdu. Bir sağlık görevlisi kadının yanına koştu ve ortağına sedyeyle acele etmesini işaret etti. Onu sedyeyle götürdüklerinde yüzü açıktı ve oksijen maskesi yüzüne bastırılmıştı.

Lanet olsun. Yaşıyor.

İlk ambulans uzaklaşırken ikinci bir ambulans geldi. Neden iki ambulans?

Bu sağlık görevlisi ekip arabasına gitti, açık olan arka yolcu kapısına eğildi ve birinin çıkmasına yardım etti. Koyu kırmızı saçlı, yeşil takım elbiseli biri.

Gözleri kısıldı. *İnanç.* Elektrik şirketini aramış. Çilingir çağırmıştı. Onun evine doğru yola çıkmıştı. Arianna'yı bulmuştu.

Panik onu boğmaya çalıştı ama acımasızca onu geri itti. Şimdi panik yapamazdı. Eve geri dönmesi gerekiyordu. *Kanıtlardan kurtulmalıydı.*

Tek bir yaprağı bile rahatsız etmemeye dikkat ederek geri çekildi ve gözden kaybolduğunda minibüsüne doğru koştu. Dikkatleri üzerine çekmemek için ayağını gaza zorlukla bastı.

Polislerin kızı elektrik şirketinin kamyonuna, kamyonu da O'Bannion'ların evine bağlayacakları kesindi. Etrafta başka ev yoktu. Kaçmak için ne kadar zamanı vardı? Bilinmiyor.

Acele etmeli ve kapıyı çalmalarını, evde kimseyi bulamamalarını ve gitmelerini ummalıydı.

Ama durumun böyle olmayacağını biliyordu. Faith oradayken olmazdı. İçindeki öfke kaynıyordu. Her şeyini kaybedecekti. Çünkü o

Geri gel. *Şansım varken onu öldürmeliydim.* Denemişti de ama kaltak bir türlü ölmüyordu.

Arianna bir aksilikti ama tam bir felaket değildi. Yaşasa bile onu teşhis edemezdi. Sayaç okuyucunun kamyonuna doğru koştuğu zaman hariç, tüm zaman boyunca gözleri bağlıydı. Adamın onu kovalamaya başladığı birkaç saniye vardı. Eğer dikiz aynasına baksaydı . . .

Olası değil, dedi kendi kendine sertçe. Sadece birkaç saniyeydi ve kız çığına dönmüştü.

Çakıllı yola döndü ve minibüsü arka tarafa çekti. Dışarıda iki ceset, içeride de iki canlı ceset vardı. İki canlı yakında ölecekti. Corinne Longstreet artık fazla yükü. Bir sorumluluk. Arianna'nın kimliği tespit edildiğinde, insanlar Corinne'i aramaya başlayacaklardı. Onu bir an önce buradan çıkarıp öldürmesi ve gömmesi gerekiyordu.

Peki ya çocuk? Çok ama çok pişman olsa iyi olur. Zerre kadar cesaret göstermesi bile yeniden eğitilemeyecek kadar tehlikeli olduğu anlamına geliyordu. Bu da onu da öldürmesi gerektiği anlamına geliyordu.

Mt Carmel, Ohio, 3 Kasım Pazartesi, 17.30.

Kusmayacaksınız. Omuzlarına bir battaniye sarılmış halde ambulansın arkasında oturan Faith yirmi dakikadır aynı cümleyi tekrarlayıp . Bunun işe yarayıp yaramadığını bilmiyordu ama en azından canını yakmıyordu. Suç mahallinin her yerinde hasta olmamıştı. Henüz.

Polisler gelene kadar kendini toparlamıştı ama polisler kontrolü ele geçirdiği anda adrenalini düşmüştü. Mide bulantısı ve kontrol edilemeyen titreme başlamış, zihnindeki oynatma döngüsü de buna eşlik etmişti.

Silah sesleri, çığlıklar. Elllerinde kan. Gordon'un görmeyen gözleri ona bakıyordu. Kendine sürekli bunun farklı olduğunu söylüyordu. Bulduğu kızın yaşayacağını.

İlk ambulans genci aceleyle şehir merkezindeki hastanelerden birine götürdü. Faith de yakında onu takip edecekti ama çok daha sakin bir tempoda. Acil yardım görevlisi ona acil serviste başını kontrol ettirmesini tavsiye etmişti ama Faith henüz hareket halindeki bir araca binebileceğinden emin değildi.

Ayrıca, kızın uğradığı saldırıyı soruşturan dedektifler yakında geleceklerdi. Tam bir rapor isteyeceklerini biliyordu. Bu düşünce onu kuyruğunu kıstırıp kaçmak istemesine neden oldu.

Onlar da sizin hakkınızda sorular soracaklar. Gerçekte kim olduğunuzu öğrenecekler. Ya da öyleydi.

Eğer sorarlarsa, dürüstçe cevap verirdi. Yine de şanslı yaver gidebilirdi. Dedektifler sorularını yolda bulduğu kıza odaklayabilir ve onu rahat bırakabilirlerdi.

Ya senin kim olduğunu öğrenirlerse? Belki de o kadar kötü olmazdı. Bütün polislerin Charlie ve arkadaşları gibi olmadığını biliyordu. Bazıları Catalina Vega gibiydi, Peter Combs tarafından takip edildiğini ve terörize edildiğini bildirdiğinde ona inanmıştı. Ne yazık ki Vega azınlıktaydı. Onun ihbarlarını alan polislerin çoğu ona Combsan aldıklarını hak etmiş gibi davranmıştı. Combs tacizden cinayete teşebbüse kadar işi tırmandırdığında, onun , dikkat çekmek bu kadar çaresiz olduğunu düşünmüşlerdi. Hatta dengesiz. Sonuncusu muhtemelen eski kocasının saçma sapan konuşmalarından cesaret almıştı ama bunu asla kanıtlayamamıştı. Bu doğru olsa bile, yine de işlerini yapmaları gerekirdi, ama yapmadılar. *Ve işte buradayım. Kaçmak ve her şeye yeniden başlamak zorunda kaldım.*

Her ne kadar tüm polisler Charlie ve arkadaşları gibi olmasa da, bu riski göze alacak durumda değildi. Onların yardımına ihtiyacı yoktu ve niyetlerine de güvenmiyordu.

Sağlık görevlisi onu kontrol etmek için ambulansın arkasına geldi. "Nasıl hissediyorsun?"

"Tamam. Başım hâlâ zonkluyordu ama mide bulantısı azalıyordu. "Cipim nasıl?"

"Tamirci değilim ama iyi görünmüyor hanımefendi. Eminim dedektifler size daha iyi bir fikir verebilir. Muhtemelen şimdi onlar.

Faith ambulansın açık kapısından bakınca siyah bir cipin durduğunu gördü. Sürücü tarafındaki kapı açıldı ve-

Vay anasını. Faith'in gözleri büyüdü, baş ağrısı bir an için unutuldu. Bu bir adamdı. Gerçekten büyük bir adam. Bir metreyi aşkın boyu ve geniş omuzlarıyla aracını gölgede bırakıyor gibiydi. Ama onun bakakalmasına neden olan şey cüssesi değildi.

O farklıydı. Başını düşündüğünden daha sert çarpmış olabileceğini düşünerek gözlerini kırıştırdı. Ama gözlerini açtığında adam hâlâ oradaydı, cipinin yanında durmuş, o güne kadar gördüğü en koyu renk güneş gözlüklerinin arkasından etrafı tarıyordu.

Saçları bembeyaz görünüyordu. Güneşten gelen beyaz sarışın değil, ondan daha yaşlı rağmen yaşla gelen kar beyazıydı. Kısa kesilmişti, uçları gelişigüzel bir şekilde saçının her tarafına dökülüyordu.

Başı, çalkalanmış donmuş bir deniz gibiydi. Tam tersine, yüzü sıcak bir bronzdu ve sadece gülümsemeyen ağzını çevreleyen beyaz keçi sakalıyla kırılmıştı.

Omuzlarını bir eldiven gibi saran düğmesiz siyah deri trençkotunun kuyrukları rüzgârda dalgalanıyordu. Bir aksiyon filminden fırlamış gibi görünüyordu.

Acı içinde olmasaydı, rüya gördüğünü düşünebilirdi. Elbette kafasını çarpmıştı, bu yüzden halüsinasyon görme ihtimali hâlâ vardı.

"Sanırım her şeye rağmen tomografi çektirebilirim," diye mırıldandı. Sağlık görevlisi zoraki bir kıkırdama çıkardı.

"Belki ben de sana katılırım. "O zaman gerçek mi?"

"Evet, hanımefendi. O kesinlikle gerçek."

Dördüncü Bölüm

Mt Carmel, Ohio, 3 Kasım Pazartesi, 17.32.

Özel Ajan Deacon Novak cipinden indi ve aniden bastıran soğuk havaya karşı gözlerini hızla kırıştırdı. Bu gece sert bir ayaz olacaktı. Kurban tam zamanında bulunmuştu.

Birkaç saat daha geçseydi maruz kalmaya yenik düşecekti - tabii önce kan kaybindan ölmeseydi. Genç kadın dövülmüş, bıçaklanmış, vurulmuş ve ardından hiçliğin ortasında, yıllardır kullanılmadığı anlaşılan bir yolun kenarına atılmıştı.

Deacon şehre bu kadar yakın, bu kadar ıssız yerlerin hâlâ var olduğunu neredeyse unutmuştu. Büyüdüğü kalabalık Cincinnati banliyösü buraya on beş milden daha az bir mesafedeydi, ama daha çok yüz mil gibi geliyordu. Burada evler birbirine o kadar yakındı ki, hemen yan komşusu olan kuzeniyle konuşmak için pencereyi açması yeterliydi.

Burada, genç bir kızın çöp gibi atılmasına tanıklık edecek kimse yoktu. Onun mahallesinde, her zaman dantel perdeli pencerelerden izleyen, tüm çocukların annelerinin yaptıkları her hareketi bildiğinden emin olan, kendi kendini tayin etmiş nöbetçiler vardı.

Aslında hâlâ öyle. Nöbetçiler yaşlanmıştı ama hala kartal gözüyle mahalleyi izliyor, yanlış davranışları rapor ediyorlardı. Deacon bunu biliyordu çünkü o ve kız kardeşi Dani, şimdi onların raporlarının alıcı tarafındaydı.

Küçük erkek kardeşleri çok kötü bir kalabalığa karışmıştı ve anneleri öldükten sonra Greg'i bebekliğinden beri büyüten Tammy Teyze'nin de artık dayanacak gücü kalmamıştı. İşte bu yüzden Deacon eve gelmişti, sadece bir tatil ya da tatil için değil, kalıcı olarak. Çözülmesi gereken ayrıntılar vardı ama Dani'yle birlikte üstesinden gelemeyecekleri bir şey değildi.

Bu öğlene kadar. *Tanrım.* Greg'in başı *yine* okulda derde girmiş ve bir konuşma olarak başlayan olay neredeyse bir kavgaya dönüşmüştü. Deacon ve kardeşinin birbirlerine bağırarak söyledikleri öfkeli ve çirkin sözler

hala aklında yankılanıyordu. Deacon pek öfkelenmezdi ama Greg nasıl olduysa basit bir sırtışıla onun her bir damarına basmayı başarmıştı.

Deacon yıllardır, belki de hiç bu kadar çok bağırmamıştı. Gerçi bunun bir yararı olmamıştı. Greg işitme cihazını kapatmış, bu da Deacon'ın kelimenin tam anlamıyla kırmızı görmesine neden olmuştu.

Kurbanın bulunmasına sevinmişti, elbette onun iyiliği için, ama aynı zamanda kendi iyiliği için de, çünkü olay yerine gelen telefon onu affedilemez bir şey yapmadan önce kardeşinden uzaklaşmaya zorlamıştı. Çocuğun yüzündeki sırtışı tokatlamak istemişti. Bunu yapabileceğini sanmıyordu ama aklına gelmiş olması bile onu sarsmıştı.

Sarsılmayı göze alamazdı. Yapması gereken bir işi vardı. Suçluluk duygusunu ve endişesini bir kenara itti. Odak noktası, saldırıya uğrayan ve ölüme terk edilen genç kadın olmalıydı.

Dışarıda kimse dantel perdelerin arkasından izlemiyordu. Kurbanı her kim bıraktıysa bunu hesaba katmıştı. Çukurlu ve çukurlu yolun her iki tarafında da göz alabildiğine ağaçlar olduğu gerçeğini hesaba katmıştı. Ağaçların ötesinde, Cincinnati nehir kıyısındaki bar ve restoranlardan kilometrelerce uzakta, Ohio Nehri'nin ıssız bir uzantısı uzanıyordu.

Kurbanın bulunmuş olması bile bir mucize gibi görünüyordu.

Deacon mucizeleri şüpheli buldu. İlk raporda, kurbanın bir kadın tarafından bulunduğu ve kurbanı çarpmamak için direksiyonu kırarak aracını hurdaya çevirdiği belirtilmişti. Ancak kimsenin bu yolda olması için iyi bir neden yok gibiydi. Çoğu yürüyüşçü ve kampçı için hava çok soğuktu ve geyik sezonu henüz başlamamıştı. İlk müdahale ekiplerinin kadının gitmesine izin vermediğini umuyordu. Ona birkaç sorusu vardı.

Yerel polislerden biri yolun karşısına sarı bir suç mahalli şeridi çekmişti. Deacon şeridin altından geçerek, arka kapıları açık duran ve içinde oturan kadını gösteren bir ambulansın iki yanına park etmiş olan iki şerif departmanı aracının yanıp sönen ışıklarına doğru ilerledi.

Kızıl onun ilk izlenimiydi. Bordo rengindeki koyu kızıl saçları solgun ama güzel bir yüzü çerçeveliyordu. Yanağına kan bulaşmıştı, alnı sargılıydı.

Kurban değil. Onun zaten Cincinnati'deki travma ünitesine doğru yola çıktığını biliyordu.

O halde bu, İyi Samiriyeli olmalıydı. Otuz yaşlarında, kahverengi bir battaniyenin altında büzülmüş oturuyordu. Yeşil eteği bir santim yukarıda duruyordu.

Dizlerini saran bandajlar. Ayaklarına kalın beyaz çoraplar giymiş ve alt bacaklarını çıplak bırakmıştı.

Aslında çok güzel bacaklar. Fark etmemesi için kör olması gereken düzgün baldırlar. Deacon'ın gözleriyle ilgili sorunları vardı ama görme bozukluğu hiçbir zaman bunlardan biri olmamıştı.

Kadının yüzündeki şaşkınlık ifadesi sadece şoktan arta kalan bir ifade olabilirdi ama bakışları ona odaklandığından Deacon bundan şüphe duyuyordu. Bu tepkiyi çok sık alıyordu.

"Orada dur bakalım, ahbap.

Deacon, üniformalı bir memur yolunu kestiğinde aniden durdu. Memur ona kuşku, hayranlık ve küçümseme karışımı bir bakışla baktı. Deacon'ın çokça aldığı bir başka tepkiydi bu.

"Buradan geçemezsin dostum," dedi memur. 'Lütfen aracınıza geri dönün ve geldiğiniz yoldan geri gidin.

Ben senin dostun değilim, dostum, Deacon'ın dilinin ucuna geldi ama ısırdı. Bir eliyle rozetine uzanırken diğer eliyle gözlüklerini çıkardı ve batan güneşin yoğun parıltısı karşısında gözlerini kısmamak için mücadele etti. Memurun yüzüne alaycı olmayan bir bakış fırlatarak, adama tepki vermesi için birkaç saniye verdi. *Bekle, bekle...*

Memur hayal kırıklığına uğratmadı, gözleri Deacon'ın kilerle karşılaştığında irkildi. "Bu da ne-

"Özel Ajan Novak, FBI," diye araya girdi Deacon, rozetini göstererek. "Güncelleme lütfen.

Deacon'ı tepeden tırnağa tarayan memurun gözleri kısıldı. 'Güzel bağlantılar, pislik, ama Cadılar Bayramı bitti. Şimdi git ve sahte kimliğini de yanına al.

Lanet olsun. Cadılar Bayramı'ndan gerçekten nefret ediyorum. Deacon bu irkilmeye güvenmeye başlamıştı. Yansıttığı imajı geliştirmek için yıllarını harcamış, normalden biraz daha az iri gözlerinin sunduğu dikkat dağıtma penceresini en üst düzeye çıkarmıştı. Ama Cadılar Bayramı onun ritmini bozdu, avantajını tamamen yok etti.

Şimdi elinde kalan tek şey fokurdayan kişiliğiydi. *Kahretsin.*

"Memur bey," dedi sesini tehditkâr bir hırıltıya alçaltarak, "bunun için zamanım yok. Buranın lideri kim?"

"Öyleyim. Kuru cevap daha yaşlı bir üniformalıdan geldi. "Memur bey, görev yerinize dönün. Genç memur gittiğinde, yaşlı adam Deacon'ın rozetini incelemek için öne eğildi, sonra göz göze gelmek için doğruldu. Hiç irkilmedi. Sadece şerifin çabucak toparlandığı, inanmayan bir göz kırpması.

Bunun için üzgünüm, Ajan Novak. Ben Şerif Palmer. Buralarda pek FBI ajanı bulunmaz.' *Ve size benzeyen hiçbir* yüksek sesle söylenmedi. "Sizi gördüğüme şaşırdığımı itiraf etmeliyim. CPD'yi aradım, FBI'ı değil.

'CPD ile ortak bir görev gücünde çalışıyorum - MCES, Büyük Vaka Uygulama Ekibi. Cinayet, adam kaçırma ve saldırı olaylarına bakıyoruz. Deacon yeni kurulan ekibe bir ay önce katılmıştı. CPD ortak görev gücü deneyimi olan bir FBI üyesi istiyordu ve Deacon'ın eve dönmesi gerekiyordu, bu yüzden Baltimore saha ofisinden Cincinnati'ye transferi her iki taraf için de faydalı olmuştu. "Buradaki durum nedir?

'911'e saat .14'te, yani ihbardan sekiz dakika sonra yanıt verdik. Kurban kanlar içinde yolda yatıyordu. Yüzü morarmıştı ve bir kalçasında kurşun deliği ve gövdesinin her yerinde bıçak yaraları vardı. "Acıtacak kadar derin ama öldürecek kadar değil.

Deacon öfkesini bastırarak, "Onu kaçırın kişi onunla oynuyordu," diye mırıldandı.

Evet. Olay yerinde hiç kimlik bulamadık. Kıyafet ya da kişisel eşya da yok.

"Herhangi bir noktada bilinci yerine geldi mi?

"Hayır. Buraya geldiğimizde tepkisizdi. Çıplaktı ama onu bulan kadın kendi paltosuyla üzerini örtmüştü. Ayrıca kızın başında nöbet tutuyordu. Palmer tek kaşını kaldırdı. "Tamamen dolu bir 380'likle.

Şaşıran Deacon kadını daha iyi kontrol etmek için döndü. Kadın onu izliyordu, gözlerindeki şaşkın ifade gitmişti. Şimdi sadece zekâ görüyordu. Ve onu alarma geçiren ihtiyatlı bir hesaplama. "Silah onun muydu?" diye sordu Palmer'a.

"Öyle olduğunu söyledi ve tutuşuna ve duruşuna bakarak nasıl kullanacağını çok iyi bildiğini söyleyebilirim. Çantaya koyduğumda itiraz etmedi.

'Kızın etrafında kimseyi görmüş müydü? Gelen ya da giden birini?

"Görmediğini söyledi ama şokta olabilirdi. Silahını istediğimde verdi ve sonra yere yığıldı. Bayılmadı ama sanki bacakları onu daha fazla taşıyamayacak gibiydi.

"Yaralandı mı?

"Ellerinde ve dizlerinde kesikler ve çürükler ve kafasında kötü bir yara var. Kurbanı çarpmamak için direksiyonu kırdığını ve şu setten aşağı düştüğünü söyledi. Bu taraftan.

Uzaklaşırken kadının dikkatli bakışlarını üzerinde hisseden Deacon, şerifi yolun kenarına kadar takip etti. Bir an için orada durdu ve ağzı açık kaldı. Küçük bir enkaz bekliyordu. Ama bunu beklemiyordu. Kırmızı bir cip setin yarısındaki ağaçların üzerinde duruyordu ve yan tarafından bir yıkım topuyla vurulmuş gibi görünüyordu. Set sadece tehlikeli derecede dik değil, aynı zamanda kayalıktı da.

İnançsızlıkla Good Sam'e baktı. "*Aşağıdan buraya mı tırmandı?*"

Şerif omuz silkti. "Kanatları yoksa ya da bir helikopter saklamadıysa, tırmanmıştır.

"kimse var mıydı?"

"Hayır" diyor. Olay yerini emniyete aldıktan sonra kendim kontrol ettim. Başka ayak izi görmedim ve araçta da başka kimse yoktu. İtiraf etmeliyim ki yukarı tırmanmak zor oldu. Ona sordum ve spor salonunda duvar tırmanışı yaptığını söyledi.

"İlginç. Deacon, Jeep'in setten aşağı inerken izlediği yolu gösteren lastik izlerine ve kırılmış ağaçlara dikkat etti. İzler ilk başta ağaçlara doğru yönelmişti ama geniş bir toprak parçası, cipin son anda dar bir daire çizerek ağaçlara yandan çarptığını gösteriyordu. Bu pek çok insanın başarabileceği bir hareket değildi, özellikle de stres altındayken. İyi Sam'in ciddi sürüş becerileri vardı.

Cebinden bir dürbün çıkardı. Soluk ışık odaklanmayı zorlaştırıyordu ama Jeep'in Florida plakasını seçebiliyordu, bu da onu kadının haritada adı bile olmayan bir yolda neden buraya geldiğine dair iki kat şüpheli hale getiriyordu.

Patinaj izlerini incelemek için döndü. "Durmaya çalıştı.

Palmer, "Hız yapmadığını iddia ediyor," dedi. "Patinaj izleri bununla tutarlı görünüyor.

Kalın izler, yolun ortasında bir kanıt işaretinin bulunduğu yerden yaklaşık yirmi metre ötede başlıyordu. "Kurbanı orada mı buldunuz?"

"Evet. Palmer cebinden küçük bir dijital fotoğraf makinesi çıkardı. "Sağlık görevlileri onu taşımadan önce fotoğraflarını çektim.

Deacon kızın yaraları karşısında yüzünü buruşturarak fotoğrafları inceledi. Daha kötülerini de görmüştü ama o kadar da değil.

"Bunların kopyalarına ihtiyacım var, lütfen," dedi.

'Onları zaten sunucumuza yükledim. Size e-posta ile gönderebilirim.

"Bu harika olur, teşekkürler. Deri trençkotunun kuyruğunu bir tarafa doğru süpüren Deacon, işaretleyicinin yanına çömeldi. Bu, yıllar içinde ikinci doğası haline gelen bir hareketti. O ve paltosu uzun zamandır birlikteydi.

Asfaltta koyu, ıslak lekeler vardı. Deacon, "Çok kan kaybetmiş," diye mırıldandı.

'Daha fazla kanayacaktı ama İyi Sam iyi bir ilk yardım yaptı. Eşarbiyle yaraya baskı uyguladı.

Görünüşe göre onların İyi Sam'i her türlü beceriye sahipti. "Sam'in adı ne?

Faith Corcoran. Kimliğinin çantasında olduğunu söylüyor, hala cipte. Bu kadar uzağa pek yabancı gelmiyor. Kızla aynı anda burada olması biraz garip geldi.

Deacon kuru bir sesle, "Hem de 380 kalibrelik bir silah taşıyor," dedi.

Hafifçe başını salladı. Şerifin aynı derecede kuru cevabı, "Aklımdan geçti," oldu.

Deacon ayağa kalktı ve dikkatle yolun diğer tarafına doğru yürüdü, gözleri kaldırımdaydı. İşaret levhasından cipin düştüğü tarafın karşısındaki bankete kadar uzanan karanlık ve ıslak, lekeli bir yol vardı. "Kurban bu taraftan gelmiş.

"Onu atıkları omuzdan sürünerek çıktı. Ellerinde ve dizlerinde toprak vardı.

Deacon ceketinin cebinden Maglite'ını çıkardı ve ışını omzuna tutarak batan güneşe doğru olay yerinden uzaklaşmaya başladı.

Şerif, "ya da çimenlerde lastik izine dair herhangi bir işaret görmedik," dedi. "Onu kim attıysa yolda kalmış.

Deacon ışığını omuz kenarındaki çimenlere odaklayarak, "Onlar yapmış olabilir ama o yapmadı," dedi. "Burada kan var.

"Nerede?" diye sordu şerif, sonra yumruklarını kalçalarına dayayarak ışıklandırılmış çimlere baktı. 'Lanetleneceğim. Gözleriniz gayet iyi çalışıyor Ajan Novak.

"Gerçekten de öyle," diye mırıldandı Deacon. İnsanlar bazen onun eşsiz gözlerinin görme yetisini bozup bozmadığını ya da geliştirip geliştirmediğini merak ederdi ama öyle değildi. Parlak ışığa karşı bir hassasiyeti vardı, ama bunun dışında görme yeteneği ortalamaydı, yine de renk ve doku değişikliklerini fark etmeyi öğrenmişti. "Sanırım kurban ormandan geldi.

Yaklaşan araçların sesiyle durakladı. Birkaç saniye sonra, CSU minibüsü virajdan döndü, ardından onunkine benzeyen bir sedan geldi.

Ortağının. Ama Dedektif Scarlett Bishop'ın hastanede kurbanla birlikte olması gerekiyordu. Tabii kurban artık ifade veremeyecekse.

Kahretsin. Lütfen o kızın ölmesine izin verme.

"CSU burada olduğuna göre, ışıkları kurabilirler. İzninizle Şerif. Deacon hızlı adımlarla sedana doğru yürüdü, ambulanstaki Good Sam'in yanından geçerken yavaşladı. Ambulansın kapılarının etrafını görebilmek için öne doğru eğilmiş, onu izliyordu. Şimdi yüzü gölgede kalacak şekilde arkasına yaslanmıştı. Endişeli görünüyordu.

Bu hiç iyi değildi. Dikkati tekrar sedana yöneldi, gözleri şaşkınlıkla kısıldı. Ortaya çıkan kişi Bishop değildi.

Cincinnati, Ohio, 3 Kasım Pazartesi, 17.45.

Dedektif Scarlett Bishop acil servis odasının duvarına yaslanmış, travma ekibinin kurbanı ameliyata hazırlamasını izliyordu. Tecavüz kiti pozitif çıkmıştı ve çıplak bulunduğu için bu kimseyi şaşırtmamıştı.

Bakışlarını kurbanın yüzüne kilitleyen Scarlett, herhangi bir bilinç belirtisi aradı ama hiçbir şey yoktu. Kızla üç kez konuşmaya çalışmış ama başarılı olamamıştı.

Kurbanın başında duran hemşire geri çekildi ve Scarlett boşalan yere geçerek genç kadının hırpalanmış yüzüne doğru eğilerek tekrar denedi. "Tatlım," dedi sessizce ama ısrarla, "uyanmanı istiyorum, sadece bir dakikalığına.

Doktor, 'Bir dakikadan az bir süre içinde onu taşıyacağız, Dedektif,' diye uyardı. "Tamam, . Kızın adını bilseydi daha kolay olurdu. "Tatlım, Lütfen, uyan.' Scarlett çaresizliğinin sesine yansımaya izin verdi. "Adını bilmem gerekiyor.

Kurbanın göz kapakları titredi ve Scarlett nefesini içine çekti. Kız, "İnanç," diye fısıldadı.

"Dedektif, onu götürüyoruz.

Scarlett doktora birkaç saniye daha sessiz bir yakarıшта bulundu. "Adın Faith mi?

Genç kadın başını güçsüzce salladı. "Hayır. İnanca ihtiyacım var.

Oh, hayır. Scarlett'in sesi yumuşadı. "Bir rahip çağırmamı ister misin? Kızın çenesi sonsuz derecede sıkıldı. 'Hayır. İnanç. Fry.'

Scarlett, genç kadının ne demek istediği hakkında hiçbir fikri olmamasına rağmen, 'Pekala,' diye yatıştırdı. Ya da İngilizce konuşup konuşmadığını bile. Sanki *fith-fry* diyor gibiydi. Fish-fry mı? Hayır, bu doğru olamazdı. "Bunu sana kim yaptı?"

Koyu kahverengi gözleri yaşlarla doldu. 'Krin . . . Krin . . . '

Monitörlerden biri biplemeye başladı ve ekip hemen harekete geçti.

Bir hemşire 'Kan basıncı düşüyor' dedi. "V-fib'e giriyor.

Doktor, sedyeyi bölmeden çıkarıp aceleyle asansöre götüren ekibe bir dizi emir vererek, "İşte bu, Dedektif!" diye bağırdı. Scarlett telefonunu çıkardı ve acil servisin çıkışına doğru yürürken teğmeninin bilgi verdiği adamı aradı.

'Crandall, ben Bishop. Kayıp kişiler listesinde Faith adında biri var mı diye bakabilir misin? Beş-on yaşlarında, siyah saçlı. omuzlu, muhtemelen Hispanik.'

"Bir saniye," dedi Crandall, klavyesi arka planda takırdıyordu. 'Hayır. Bir Fawn ve bir Fiona'mız var. Faith yok.'

'Bunun gerçek olamayacak kadar iyi olduğunu biliyordum,' diye mırıldandı. 'Buraya gelmeden önce sağlık görevlilerinin tarifine göre bir kontrol yaptım ve elim boş çıktı. Yeni bir şeyler bulmayı umuyordum.

"Bu ne kadar önceydi?"

'Yirmi beş dakika kadar. Neden?'

'Çünkü on beş dakika önce yüklenen yeni bir rapor var. Arianna Escobar, on yedi yaşında. Tarifinize uyuyor ve en son birinci sınıf öğrencisi olduğu King's College kampüsünde görülmüş. Elimde bir fotoğraf var. Bekle, telefonuna gönderiyorum.'

Scarlett arabasına koştu ve fotoğraf geldiğinde kemerini bağlıyordu. Fotoğraftaki kızla az önce gördüğü kurban arasında bir benzerlik bulması bir anını aldı. 'Adamım, piç kurusu kızın yüzüne bir numara yapmış. Aynı kız olup olmadığını söylemek zor. Sanırım aynı kız. Raporu kim hazırladı?'

Oda arkadaşı, Lauren Goodwin. Harrison yurdunda kalıyor. Telefon numarasını sana göndereceğim.'

'Teşekkürler, Crandall. Sakıncası yoksa Isenberg'e üniversiteye gittiğimi haber ver.

"Kızın durumunu öğrenmek isteyecektir.

Suçluluk duygusunu görmezden gelmeye çalışarak, "Onu aceleyle ameliyata aldıklarında kürekleri şarj ediyorlardı," dedi. Eğer kızı konuşturmasaydı ... Ve kızın hayatını riske attığı için işe yarar bir şey bile elde edememişti. "Parmaklarını çapraz yap.

"Dua edeceğim.

Scarlett kesin bir tavırla, 'Evet,' dedi. 'Onu da sen yap. Bir şey bulduğum zaman ararım. Crandall'ı terslediği için kendine kızarak telefonu kapattı, ama bütün bu dua meselesi onu çok kızdırmıştı. Bazı insanların dualarının kabul olması, bazılarının ise olmaması hiç de adil görünmüyordu.

Bırak gitsin, Scar. Telefonu çaldı, Crandall'dan gelen mesajda Arianna'nın oda arkadaşının numarası vardı. *Teşekkürler,* diye mesaj attı ve sonra Lauren'in numarasını çevirdi.

Mt Carmel, Ohio, 3 Kasım Pazartesi, 18.10.

Ortağı araçtan çıkmayınca Deacon şaşırды ama onun yerine Adam Kimble'in indiğini görünce şok oldu. Adam, MCES kurulmadan önce Isenberg'in Cinayet Masası'nın bir parçasıydı ve CPD'nin cinsel suçlar için kullandığı örtmece terim olan Kişisel Suçlar'a geçmişti. Daha hassas olan bu terim, PC ekibinin her gün uğraştığı çirkinlikleri azaltmıyordu. Bu durum Adam'a zarar vermiş gibi görünüyordu.

Şimdi sertleşmiş bir ifadeyle olay yerini tarayan adam, Deacon'ın evinin bitişiğindeki evde büyüyen çocuktan çok farklıydı. Anneleri, oğullarını sadece iki ay arayla doğurmuş kız kardeşlerdi. Emeklemeye başladıkları andan itibaren en iyi arkadaş olan Adam, Deacon'ın çocukluk maceralarındaki ortağıydı - mahalledeki nöbetçilerin annelerine haber vermesine neden olan maceralar. Okuldayken Adam, Deacon ve kız kardeşini, sıradışı görünüşleri yüzünden onları rahatsız eden zorbalara karşı savunmuştu. Deacon o zamanlar dövüşemeyecek kadar cılızdı. Sonunda büyüme atağına geçtiğinde, ona kendini savunmak için yeni kaslarını nasıl kullanacağını öğreten Adam olmuştu. Kuzeni hayatının en travmatik olaylarında onun yanında olmuştu.

Deacon'ın MCES'te olması bile Adam'ın eseri idi. Greg'in davranışları Deacon'ın eve dönmesini gerektirecek kadar ciddileştiğinde, Adam kuzeninin yeni görev gücü hakkında bilgi sahibi olmasını sağlamakla kalmamış, aynı zamanda onu MCES lideri Teğmen Lynda Isenberg'e, yani şu anda Deacon'ın patronuna şahsen ve hevesle tavsiye etmişti.

Ama sonra bir şeyler değişmişti - ve bu her neyse, epik ve ani olmuştu. Adam Baltimore'dan geldiğinden beri ondan tamamen uzak duruyordu. Yine de Deacon bunu kişisel olarak algılamadı. Bunun yerine endişelendi çünkü Adam, annesi, Deacon'ın Tammy Teyzesi de dahil olmak üzere herkesten tamamen kaçıyordu.

Adam'ın şu anki surat ifadesine bakılırsa, canını sıkan her neyse daha da kötüye gitmişti.

Olamaz. Deacon, Greg'le kavga ederken teyzesinin solgun yüzünü hatırladı. *Yine mi?* Tammy Teyze'nin kalp krizi geçirmesi Deacon'ın eve dönmesi için katalizör olmuştu. "Annen iyi mi?"

Adam'ın vücudu hareketsiz görünüyordu, tuhaf bir şekilde tehditkâr bir görüntüydü. "Neden olmasın ki?"

"Çünkü onu üzdük. Greg ve ben. Tartışıyorduk ve iş biraz gerginleşti.

Adam başını salladı. Omuzları gevşedi ama ifadesi karanlık ve kapalı kaldı. "Bildiğim kadarıyla o iyi. Neden tartışıyordunuz?"

'Greg kavga ettiği için yine uzaklaştırma aldı. Her zamanki gibi,' dedi Deacon omuz silkerek.

"Lanet olası aptal çocuk," diye tükürdü Adam. Onu öldürecek, Deacon. Bu günlerden birinde-'

Deacon Adam'ın tiradını durdurmak için elini kaldırdı. "Boyamam gereken iki oda daha var, sonra Dani taşınabilir. Kız kardeşiyle birlikte satın aldıkları ev bir tamirat eviydi, çünkü paraları ancak buna yetiyordu. Deacon boş zamanlarının çoğunu tamirat yaparak geçiriyordu ama artık neredeyse bitirmişti ve yaptığı işle gurur duyuyordu. 'Dani ve ben vardiyalarımızı düzenliyoruz, böylece birimiz her zaman evde onunla birlikte olacak. Hafta sonuna kadar onu Tammy Teyze'nin evinden çıkarmış olacağız. Tereddüt etti. "Annen iyiye sen neden buradasın?"

Adam'ın dudağı kıvrıldı. "Beni patronumuz gönderdi.

Patronumuz mu? Deacon'ın gözleri büyüdü. "MCES'te misin? Ne zamandan beri?"

"Bir saat öncesinden beri. Kelimeler Deacon'ın geri çekilmesine neden olan bir öfke gösterisiyle tükürüldü.

Deacon temkinli bir ifadeyle, "Anladığım kadarıyla bu senin fikrin değildi," dedi.

Adam'ın çenesi o kadar sıkılmıştı ki Deacon dişlerinin kırılmamasına şaşırırdı. "Gördüğüm kadarıyla hâlâ dahi çocuksun. Hayır. Bu benim fikrim değildi ama buradayım ve tamamen seninim. Şanslısın.

Tamam. "Peki ya Bishop?"

"Merak etme. O hala senin ortağın. Beni sucu çocuk olarak düşün.'

"Sucu çocuk," diye tekrarladı Deacon, kendini yandan çarpılmış gibi hissediyordu. Isenberg'in yapması gereken bazı açıklamalar vardı. "Tanaka," diye seslendi minibüsten teçhizatını almakta olan CSU liderine. 'Buraya gel de ikinizi de hızlandırayım. Acele etmemiz gerekiyor. Işık neredeyse kayboldu.

Vince Tanaka onlara katıldığında, "Spot ışıklarım var," demişti. Deneyimli bir olay yeri analistiydi ve işinde çok iyiydi. "Teknisyenim onları yoldaki işaretin yanına .

"Henüz değil. Deacon kanı gördüğü omzu işaret etti. 'Önce şu tarafa. Sanırım şu ağaçlardan geldi.'

Adam kaşlarını çatarak, "Terk edildiğini sanıyordum," dedi.

"Öyle olabilir ama çimlerin üzerinde kan buldum. Deacon onları çabucak bilgilendirdi. "Yolunun izlenmesini istiyorum. Kendini sürüklediği her çimen parçasını işaretleyin. Şerif buraya geldiğinde fotoğraflarını çekti. Bize e-posta ile göndereceğini söyledi. Ayrıca Good Sam'in ceketini ve silahını da poşetleyip etiketledi.

Tanaka gözlerini kırıştırdı. "Good Sam silahlı mıydı?

"Görünüşe göre öyle. Eşyaları için makbuz aldığından emin olun.'

"Yapacağım. Tanaka, Deacon ve kuzenini yalnız bırakarak omuza doğru yöneldi.

Deacon Adam'ın kızgın yüzünü inceledi, daha derine inmek, sorunun ne olduğunu öğrenmek istiyordu ama şimdi sırası değildi. "Bak," diye fısıldadı, "sorununun ne olduğunu ya da ne oldu da benim ekibime girdiğini bilmiyorum ama bunu kendi zamanında halletmen gerek. Öncelikli olan kız. Bunu yapabilir misin?

Adam irkildi, sonra başını salladı. "Evet," dedi sessizce. "Bununla başa çıkabilirim.

Deacon'ın kullandığı kelime *sap* değildi. Adam kullanmıştı. *Isenberg'in açıklaması gereken çok şey var.*

"Teşekkür ederim," dedi Deacon. 'Good Sam'den bir açıklama alacağım. Aşağıda ne olduğunu görmeni istiyorum. Kızın geldiği yönü işaret etti. Good Sam'in gittiği yönü. "Bunu yürüyerek yap. Kanıt aramak için Tanaka'nın teknisyenlerinden birini yanına al.

Adam başıyla onayladı. "Yakında döneceğim.

Deacon dikkatini ambulansın arkasında oturan kadına çevirdi. Faith Corcoran. Adam ve Tanaka'yla konuştuğu süre boyunca onu izlemişti. Şimdi sertçe yutkundu, yüzünde beliren korku onu rahatsız ediyordu. Adam onun gafil avlanmasını istiyordu, korkmasını değil.

Cep telefonu cebinde çaldığında ambulansa doğru iki adım atmıştı. Arayanın kimliğine bakınca Corcoran'ın duyamayacağı şekilde geri çekildi. Arayan Teğmen Lynda Isenberg'di, patronu. *Oh, bekle. Affedersiniz. Patronumuz.*

"Bana Adam'dan ne zaman bahsetmeyi planlıyordun?" diye sordu, hoş sohbetleri bir kenara bırakarak.

Isenberg'in sesi her zamanki gibi düzdü. 'Yirmi dakika önce, ama iki telefona daha cevap vermem gerekti. Kimble resmi olarak ekibinizin bir parçası. Hafif bir tereddüt. "Ona göz kulak ol.

"Nedenini sonra söyleyecek misin?

"Hayır," dedi tartışmaya yer bırakmayacak bir şekilde. 'Şimdi arıyorum çünkü davanızla ilgili yeni bilgiler edindim. Bishop kurbanın kimliğini tespit etti. Adı Arianna Escobar ve King's College'da on yedi yaşında bir birinci sınıf öğrencisi. Oda arkadaşı dün kayıp ihbarında bulunmuş ama ihbarı alan polis Arianna'nın partide olduğunu düşünmüş. Oda arkadaşı Lauren Goodwin ısrarını sürdürdü ve nihayet bu öğleden sonra Kampüs Güvenliği'nin kayıtları izlemesini sağladı. Kayıtlar Arianna'nın Cuma gecesi saat on birde kütüphaneden başka bir öğrenci olan Corinne Longstreet ile birlikte ayrıldığını gösteriyor. Onu kayıp kişi veri tabanına ekledim.

Deacon bir küfür mırıldandı. "Bana iki kızın da profillerini gönderebilir misin?

"Telefonuna çoktan gönderildiler. Corinne ikinci sınıf öğrencisi ama sınıf arkadaşlarından daha büyük. Yirmi altı yaşında, boyunda, yaklaşık yüz otuz kilo, sarı saçlı.

Teşekkürler. Bishop, Corinne'in kurban mı yoksa kaçırılma olayına karışan biri mi olduğu konusunda bir fikre sahip mi?

Emin değil. Bishop onu kimin kaçırdığını sorduğunda Arianna Corinne'in adını söylemeye çalıştı. Ama o da ağlıyordu, bu yüzden Bishop'a Corinne'in başının dertte olduğunu söylemeye çalışıyor olabilir.

"Başka bir şey söyledi mi?

Isenberg kesin bir ifadeyle, 'Bishop onun balık kızartması dediğini sanıyor,' dedi. 'Bunun ne anlama geldiği hakkında hiçbir fikri yok. Kurbanın oda arkadaşı da aynı şekilde şaşkındı.

Tamam. Aksini öğrenene kadar Corinne Longstreet'in kurban olduğunu varsayacağız. Adam Arianna'nın izini sürüyor. Corinne'in izlerini de araştırmasını isteyeceğim. Yerel şerif zeki görünüyor ve bölgeyi biliyor. Ondan bir arama ekibi kurmasını isteyeceğim.

Isenberg, 'Size ayırabileceğim kadar insan gücü göndereceğim,' dedi. 'Eğer şerifin arama köpeklerine erişimi yoksa, bana haber verin. Oraya birkaç tane gönderirim.

"Güzel, teşekkürler. Deacon ambulanstaki kadına baktı, bakışları onun her hareketini takip ediyordu. Dudağını ısıırıyordu, yüzü endişeyle gölgelenmişti. Bana bir iyilik yap patron. Bir kadını kontrol et

adı Faith Corcoran. Florida plakalı.' Daha önce hafızasına aldığı plaka numarasını ezbere okudu. Bu da iyi bir şeydi. Artık bırakın plakayı, cipi görmek için bile hava çok karanlıktı.

Tamam. Neden onu kontrol ediyorum?"

'O Arianna'yı bulan İyi Sam, ama bu yol alışılmışın dışında ve o da tedirgin davranıyor. Arianna'nın ortaya çıktığı saatte neden burada olduğunu bilmek istiyorum.

"Kıza vurdu mu?"

"Hayır. Patinaj izleri, kızın bulunduğu yerden yaklaşık yirmi metre ileride yoldan çıktığını gösteriyor, yani olay bu değil.

Belki de şoktadır.

"Olabilirdi ama artık değil. İçimden bir ses bir konuda gergin olduğunu söylüyor.

Isenberg isteksizce, "İçgüdülerinizin şu ana kadar oldukça güvenilir olduğunu kabul etmeliyim," dedi. 'Crandallı görevlendireceğim. Bulabildiği her şeyi sana mesaj atacaktır.

İnternette erişilebilir olsaydı, Crandall onu bulurdu. Teşekkür ederim. Seni tutacağım-'

"Henüz işim bitmedi. Acil Servis Escobar'ın kızına tecavüz kiti uyguladı ve sonuç pozitif çıktı.

"Kahretsin," diye fısıldadı Deacon. Şaşırmamıştı ama hep böyle olmamasını ummuştı.

Biliyorum. Doktor daha önce de istismara uğradığına dair kanıt buldu. Arianna yıllardır koruyucu aile sisteminde. Bu nedenle ve on sekiz yaşından küçük olduğu için sosyal hizmetleri aradık ve bir çocuk psikiyatristi önerdiler. Dr. Meredith Fallon. Bishop hala üniversitede ama kız ameliyattan çıkınca hastaneye dönecek. Şu an için söyleyeceklerim bu kadar. Bulduklarınızdan beni haberdar edin.

"Edeceğim. Deacon telefonu kapattı, bakışları, Arianna'nın tecavüzü üzerine yeminini fısıldadığında, Isenberg'in söylediği tek kelimeyi bile duymamış olmasına rağmen anlamış gibi başını yorgunca eğen Faith Corcoran'a odaklandı.

Ne biliyordu? Nereden gelmişti? Neden buradaydı ve neden silah taşıyordu? *Faith Corcoran, sanırım resmen tanışma vaktimiz geldi.*

Beşinci Bölüm

Mt Carmel, Ohio, 3 Kasım Pazartesi, 18.20.

Beyaz saçlı polis olay yerindeki herkesle konuşuyordu. *Ben hariç*, diye düşündü Faith, her ne kadar bütün zaman boyunca onun dikkatini çekmiş olsa da. Onu sanki kavanozdaki bir böcekmiş gibi incelemişti.

Aslında bu ironikti. *İkimiz arasında normal olmayan kesinlikle oydu*. Beyaz saçları, deri ceket ve ultra koyu renk güneş gözlükleriyle.

Burada yetki kesinlikle ondaydı. Konuştuğu herkes onun emirlerine uyuyordu. Gerçi diğer bir ajan gerçekten kızgın görünüyordu. Ve ilk yardımcının ona verdiği ilk tepki onu hâlâ şaşırtıyordu. Ve biraz da gergindi.

Gerginden de öteydi aslında. Titriyordu. Adamın söylediklerinin çoğunu duyamamıştı ama söylerken ağzını izlemişti. Güzel bir ağzı vardı ve ağzını çevreleyen ince beyaz keçi sakalı onu daha da belirginleştiriyor, görülmesini kolaylaştırıyordu. Dudaklarının tanıdık bir dizi harf ve rakamı dikkatle telaffuz ettiğini fark ettiğinde ona bakıyordu.

Jeep'in plakasını aramıştı. *Şüpheleniyor*.

Ne şüphesi? Sen yanlış bir şey yapmadın. Ayrıca, hiçbir şey bulamayacaktı. Tüm belgelerinde adını değiştirmişti.

Peki ya daha derine inerse? Dr. Faith Frye'ı bulursa? Miami'ye birkaç telefon açarsa? Yeniden yerleştirme çabası büyük bir zaman kaybı olacaktı. Bir Miami polisi öğrendiğinde, hepsi öğrenecekti, çünkü polisler tanıdığı en büyük dedikoduculardı. Miami Polisi bir kez öğrendi mi, yeni adresinin sızması uzun sürmezdi. Ve sonra kabus yeniden başlayacaktı.

Yakında öğrenecek, diye düşündü, adam aralarındaki mesafeyi kapatırken nabızı daha da hızlandı. Durduğunda, oturduğu yere çok yakındı. *Çok yakındı*. Çok yakın.

Bayan Corcoran? Ben FBI'dan Özel Ajan Novak.'

Bir anlık panikle eski alışkanlıklarına geri döndü ve bakışlarını kalın yün çoraplarını onunkilerden ayıran bir karışık asfaltta dikti

parlak siyah kanat uçları. O kadar yakındaydı ki onun sıcaklığını hissedebiliyordu. Adam tepesinde yükselip aşağı bakarken deri trençkotunun rüzgârda çırpınışını duyabiliyordu.

Gözümü korkutmaya çalışıyor. İşe yarıyordu. Kes şunu. Sen bundan daha iyisin. Yanlış bir şey yapmadın. Gözlerinin içine bak ve geri çekilmesini söyle.

Konuşmak için çenesini kaldırdı ama bu hareket ona neden hâlâ bir ambulansın arkasında oturduğunu hatırlattı. Bir mide bulantısı dalgası onu sertçe çarparken gözlerini kapattı. Yumuşak bir inilti duydu ve bunun kendi ağzından geldiğini fark etti.

Onun parlak ayakkabılarına kusmayacaksın. Kusmayacaksın.

"Acil servis doktoru sen misin?" diye sordu, onu şaşırtarak. Sağlık görevlisini neredeyse .

"Evet. Ben Jefferies, Mount Carmel İtfaiye ve Kurtarma'dan. "O nasıl?

Faith başını eğip gözlerini kapatarak, "O iyi," dedi. "Ve kendi adına konuşabilecek durumda.

"Bunu duyduğuma sevindim," dedi Novak seviyeli bir şekilde. 'Jefferies, nakledilmeden önce Bayan Corcoran'la konuşmak istiyorum. Bize birkaç dakika verebilir misiniz?

"Elbette," dedi Jefferies. 'Yapmam gereken raporlar var. Ama Bayan Corcoran'ın acil serviste görülmesi gerekiyor. Alnındaki eziğin dikilmesi gerekiyor. Elllerine de müdahale edilmesi gerekebilir.

"May mı? Yani bilmiyor musun?"

"Onlara dokunmama izin vermedi," dedi Jefferies, sesi biraz savunmacı çıkıyordu.

Hafif bir duraksama. "Ve ... neden olmasın?

Faith, "Ona dokunduğumda kızın derisinden kanıt kapmış olabileceğimden korktum," diye cevap verdi. "Şerif kızın üzerini örttüğüm için paltomu çoktan poşetledi, ama adli tıp elemanlarınızın ellerimden örnek almak isteyebileceğini düşündüm.

"Anlıyorum," dedi Novak. 'Başka bir şey var mı Jefferies?

"Bildiğim kadarıyla hayır. İşin bittiğinde bana söyle.'

Ambulans, acil yardım görevlisi kapıyı usulca kapatmış olsa da, sürücü tarafındaki kapının kapanmasının etkisiyle titrerken Faith irkildi. "Kızın durumu hakkında bir haber var mı?" diye sordu.

Hâlâ ameliyatta. Acil yardım ekibinin görmesine izin vermediğiniz başka yaralarınız var mı?

Novak'ın sesi belli belirsiz değişmişti. şimdi alçak ve derinden gelen bu sesin hipnotize edici bir niteliği vardı ve bu onu önce sakinleştirmiş, sonra da kendisinin de yıllar boyunca sayısız müşterisi üzerinde kullandığı bir ses tekniğinden bu kadar kolay etkilendiğini fark ederek sinirlenmesine neden olmuştu. Belli ki birisi onu iyi eğitmişti. Kendi halindeyken sesinin nasıl çıktığını merak etti.

'Başım biraz ağrıyor,' dedi. 'Ellerim ve dizlerim sıyrıldı. Gerçekten çok iyiyim.

Novak aynı yatıştırıcı ses tonuyla, "Pek iyi görünmüyorsun," dedi. "Solungalarının etrafı biraz yeşil görünüyor.

'Daha iyi günlerim de oldu,' diye izin verdi. *ok daha kötülerini de yaşadım.* Ama ayakkabılarına kusmadım. En azından henüz. Ama yerinde olsam acele ederdim. O ayakkabılar yeni görünüyor.'

Kıkırdayarak onu şaşırttı. 'Yeni değil. Sadece iyi bakılmış. Bana bakabilir misin?'

"Neden?

'çünkü görüştüğüm tanıkların gözlerini görmek isterim. Lütfen.'

şerif yardımcısının irkildiğini hatırladı ve Novak'ın görecek kadar yakın olmadığı bir yara izi olup olmadığını merak etti. İnsanların bakıp sonra gözlerini kaırmasının nasıl bir his olduğunu biliyordu. Boğazındaki yara izi hamken bu sık sık olmuştu.

'Bu kadar uzun boylu olmasaydın yardımı olurdu,' dedi. "O kadar yukarıdan bakmak beni hasta ediyor.

Yumuşak derinin sessiz gıcirtısını duydu. "Daha iyi misin?" diye sordu.

Gözlerini açtığında, adamın sadece dizlerini hafifçe bükerek eğilmekle kalmadığını, aynı zamanda eğilerek kişisel alanını daha da kapladığını gördü. Ya da belki de sadece iri bir adam olduğu içindi. Kalçaları ağaç gövdesi büyüklüğündeydi ve bir o kadar da sağlam görünüyordu. Omuzları kadının görüşünü tamamen engelliyordu.

"Bayan Corcoran?" diye sordu.

Dr. Corcoran, diye düzeltmek istedi ama dzeltmedi, onun yerine hızla artan nabzına odaklandı. *Yara izi varsa ürkme.* enesini kaldırdı. Lütfen geri ekilin. Sen-'

Bakışları adamın gözlerine odaklanırken ağzı çalışmayı bıraktı.

Aman Tanrım. Gözleri. Byleyiciydi. . . büyüleyiciydi.

Farklı renkte gözleri olan bireylerle tanışmıştı. Çift renkli irisleri olan kişilerle de tanışmıştı. Ama zel Ajan Novak'ınki gibi gözleri hiç görmemişti. Koyu kahverengi ve parlak , ama ikisi de. Her bir iris

Yarı kahverengi, yarı mavi, canlı renkler pikselleşiyor, sonra ortada buluştukları yerde karışıyorlardı.

"Oh," diye nefes aldı, bakışlarını ayıramıyordu. "Ne kadar güzel.

Adam kıpırdamadan durdu ve uzun bir süre birbirlerine baktılar. İlk önce o ayrıldı ve boyunun ölçüsünü aldı. Kızın oturduğu yerden, Kendini adamın göbeğine bakarken buldu, adamın gözleri artık görüş alanında değildi. Bir an için kendini garip bir şekilde yoksun hissetti.

Ta ki ne söylediğini fark edene kadar. *Yüksek sesle, hatta.* Yüzü alev alev yanarken boğazını temizledi. "Özür dilerim. Ben sadece Yani, ben ...' İçini çekti. "Ne bilmek istiyorsunuz?

"Bana ne olduğunu anlat. Sesi düzleşmişti. İfadesizleşmişti.

Harika. Yapmamaya çalıştığı halde onu gücendirmeyi başarmıştı. "Eve ya da evim olacak yere doğru gidiyordum. Birdenbire *orada* belirdi. Nereden geldiğini bilmiyorum.

"Yolda yattığını sanıyordum.

Faith kendini, bir heykel gibi kaskatı duran Novak yerine kıza konsantre olmaya zorladı. "Ben öyle düşünmüyorum. Kulağa çılgınca geldiğini biliyorum ama sanki arabamın önüne atlamış gibiydi.

"Onu gördükten sonra ne oldu?

Onun deli *olmadığını* söylememiş *olması* Faith'in dikkatinden kaçmamıştı. "Frene bastım ve direksiyonu kırdım. Setten aşağı düştüm ve bir ağaca çarptım. Cipimden inip 911'i aradım, sonra da kızın yanına gittim. Nabzını ölçtüm, bazı temel ilk yardım müdahalelerinde bulundum.

Çömeldiği yere dönerek dikkatlice kadının sol elini tuttu. "Ona nerede dokundun?

Eli büyük ve sıcaktı. Tüm vücudu ısı yayıyordu. Üşümesini hafifletmek için ona doğru eğilme dürtüsüyle savaşmak zorunda kaldı. Eğer denerse ne yapacağını merak ediyordu.

Önemi yoktu. Dört yıldır bir erkeğe yaslanmamıştı ve şimdi de yaslanmayacaktı. Özellikle de bir polise. Gözleri ne kadar büyüleyici olursa olsun.

"Nabzını ölçmek için boğazına ve bacağındaki yaranın etrafına. Kurşun yarasına benzeyen bir yerden kanaması vardı ve akıntıyı durdurmak için eşarbımı kullandım ama açık yaraya doğrudan dokunmamaya dikkat ettim. Omuz silkti. 'Bugünlerde kimin temiz olduğunu asla bilemezsiniz. Tedbirli olmak üzmekten iyidir.

Hâlâ onun sol elini tutarken, sağ eline uzandı ve iki avucunu da yukarı çevirdi. "Ama ellerin onun kanıyla kaplı.

"Onun değil," dedi Faith. 'Bu benim. Setten yukarı sürünerek çıkarken ellerimi kestim.

"Neden?

"Toprakta keskin taşlar vardı. Ya da kırık camlar, belki de cipin camlarından.

"Hayır, demek istediğim neden setten yukarı sürünerek çıktınız?

Ona kaşlarını çatı. "Çünkü yaralanmıştı. Onu orada, yolda yatarken bırakamazdım.

Kendisini savunmasız hissetmesine neden olan bir yoğunlukla onu inceliyordu. Bir parçası tekrar gözlerini kapamak, onun incelemesinden saklanmak istedi ama bir başka, daha cesur, neredeyse unutulmuş parçası geri adım atmadı. O muhteşem gözlere kilitlendi ve başka tarafa bakmadı.

Novak aniden ayağa kalktı. 'Çavuş Tanaka! Buraya gelin lütfen. Toplama kitinizi getirin.'

Kırk yaşlarında Asya kökenli bir adam elinde bir olta kutusuyla aceleyle yanımıza geldi. "Nedir bu?

Bayan Corcoran, bu Çavuş Tanaka. Olay yeri inceleme birimimizi yönetiyor. Bu Bayan Corcoran. Kurbanı dokunduğu ve delilleri korumak istediği için tıbbi müdahaleyi reddetti. Acil yardım ekibinin yaralarıyla ilgilenilmesi için ellerini temizleyebilir misiniz?

Tanaka ona merakla baktı. "Elbette. Ellerindeki kiri kanıt torbalarına aktardı, kanı temizledi ve tırnaklarının altını kazıdı. Kız yüzünü buruşturduğunda özür diledi.

Novak, Tanaka'ya çalışması için yer açacak kadar geri çekildi. Faith'in yukarı bakmak için boynunu eğmesine gerek kalmadan onu görebileceği .

Artık onun alanını daraltmayacak ve yeniden normal bir şekilde nefes almasına izin verecek kadar uzaktaydı. Adam bakışlarını telefonuna çevirmiş, kızın da gözlerini kaçırmadan adamın yüzünü incelemesine vermişti. Sade, ürkütücü, aksiyon kahramanı tarzında yakışıklı bir adamdı. Asla görmezden gelinemezdi, bu kesindi. Beyaz saçları ve dikkat çekici gözleri onu diğerlerinden ayırmaya yetmediyse, siyah deri montu ve daha önce taktığı bilim kurgu güneş gözlükleri kesinlikle işe yarayacaktı.

Bu da Faith'in kendisini neden bu kadar hemen tanınır hale getirdiğini merak etmesine neden oldu. Tamamen unutulmaz. Bu kadar görünür.

Bu kadar görünür olma düşüncesi Faith'i itiraf etmek istediğinden daha fazla rahatsız ediyordu. Hayatının çoğunu görünmez olmaya çalışarak geçirmişti ama Novak bir insanın olabileceği kadar görünmez olmaktan uzaktı.

Çavuş elleriyle işini bitirdiğinde Tanaka'ya 'Teşekkürler,' dedi. "İhtiyacı tıbbi bakımı alabilmesi için Bayan Corcoran'la görüşeceğim, sonra da Kimble'a yetişeceğim. Tanaka gittiğinde Novak, Faith'in ona bakabilmesi için alçak bir yere çömeldi. "Bunu olabildiğince çabuk yapacağım. Eve gideceğini mi söylemiştin?"

"Evet. Evim olacak yere.

Kaşları hafifçe çatıldı. "Bu yolda mı?"

Sakinleştirici sesini kullanmaya devam etti ama gözleri keskinleşmişti ve Faith'in kafasında bir alarm başlattı. "Evet, bu yolda.

'Az önce telefonumdaki haritaya baktım ve bu yol buradan yaklaşık bir mil ötede çıkmaza giriyor. Burası ve orası arasında hiç ev yok. Sadece bir mezarlık var. İnşaat yapmayı mı planlıyorsunuz?"

Hah. Şimdi hiç düşünmediği bir öneri vardı. Evle birlikte ona elli dönümlük bir arazi miras kalmıştı. Bu arazinin kırk dokuz dönümünü satabilir ve elinde kalan bir dönümüne de harika bir ev inşa edebilirdi. Ancak yeni bir ev inşa etmek, arazinin satışından elde edilecek paranın kötü bir kullanımı gibi görünüyordu. Babasının o paraya ihtiyacı olabilirdi.

Tekrar aday olursam paraya ihtiyacım olabilir.

'Hayır,' dedi, aynı yatıştırıcı tonla, adamın gözlerinin şaşkınlıkla titremesini izlemekten zevk alarak, 'inşa etmeye niyetim yok ve evet, yolun sonunda bir ev var. Geleneksel bir adresi olmadığı için harita onu göstermiyor. Bildiğim kadarıyla hiç olmadı. Ama Google Earth'te görülebiliyor, arka bahçesinde bir mezarlık olan büyük, eski, terk edilmiş bir ev.

Başını hafifçe eğdi, ilgisini çekti. "Terk edilmiş mi? Ne kadar zamandır?"

'Yirmi üç yıldır.

"Sahibi kim?"

Nefes aldı. "İstiyorum. Şimdi.

"Satın mı aldın?"

Bu iş fazla kişiselleşmeye başlamıştı. "Bunun seni ne kadar ilgilendirdiğini anlamıyorum," dedi soğukkanlılıkla.

"O zaman benimle dalga geç. Kamu kayıtlarından öğrenebilirim, ama bana söyleyerek bana biraz zaman kazandırabilirsin. O genç kadına kimin vahşice davrandığını ve onu burada ölüme terk ettiğini bulmak için kullanabileceğim bir zaman' diye ekledi, bir ebeveynin çocuğunu suçlu hissettirmeye çalışırken yapabileceği gibi.

İşe yaradı. Faith kaçırdı, uygun bir şekilde azarlanmıştı. Ve tapu kayıtlarında hâlâ Faith Frye olarak görüldüğünün farkındaydı. Miami'deki avukatı birkaç gün önce isim değişikliği için başvuruda bulunmuş ama güncellemenin bir hafta ya da daha uzun sürebileceğini söylemişti. "Evin sahibi büyükannemdi ama yirmi üç yıldır orada yaşamıyordu. Bir ay önce öldü ve evi bana bıraktı.

Bunca zamandır boş mu duruyordu? Gerçekten mi? Buna inanmak zor.'

"Zaman zaman birileri gelip etrafı düzenliyordu ama dün gördüğüm kadarıyla her zamanki gibi görünüyor. Mezarlık bir dönüm noktası olduğu için arazinin bakımı tarih derneği tarafından yapılıyor. Evle ilgili tüm bu sorular neden?

"Sadece araziye tanımaya çalışıyorum," dedi yumuşak bir sesle. 'Şerif geldiğinde silahını kuşanmıştın.

Konunun değişmesiyle irkilerek gözlerini kırıştırdı ve şimdi yeniden gardını aldı. "Evet.

"Neden?

Tekrar gözlerini kırıştırdı, bu sefer inanamayarak. 'Neden? Cidden mi? Belki de yalnız olduğum için, cipim hurdaya dönmüş, ıssız bir yolda, şiddetli bir saldırıya uğramış bilinçsiz bir kurbanla mahsur kalmıştım? O kızı orada biri bıraktı, Ajan Novak. Eğer o kişi burada kalsaydı, ona kıza tekrar zarar verme fırsatı vermeyecektim. Ya da bana.'

'Bu mantıklı, elbette. Ama başlangıçta neden bir silahınız vardı, Bayan Corcoran?

Yani beni burada takip etmeyi başarırca, orospu çocuğu sapığımı vurabilirim, diye düşündü ama bunu yüksek sesle söylemeyecek kadar akli vardı. Eğer orospu çocuğu sapığı vurursa, kimsenin bunu önceden planlayarak yaptığını iddia etmesini istemiyordu. "Pek çok kadın silah taşır.

Yeterince doğru. Ama tanıdığım sivil kadınların çoğu silahlarını çantalarında taşır. Çantanızı arabanızda bıraktınız ama silahınız yanınızdaydı.

Fark etmiş olması onu sarsmamalıydı ama sarsmıştı. "Çantamda taşıyorum.

"Omuz kılıfında o zaman?"

"Hayır.

Gözlerini kısmış, açıkça sinirlenmişti. 'Bunun için beni uğraştıracaksın, değil mi? Güzel. Silahınız neden bu kadar elinizin altındaydı Bayan Corcoran? Cipinizden bilerek mi getirdiniz, ihtiyaç mı bekliyordunuz? Belki de itiraf ettiğinizden daha fazlasını gördünüz?

Şaşkınlıkla göz kırpması sırası ondaydı. *Vay anasını. Yalan söylediğimi düşünüyor.* Oysa yalan söylemiyordu. Sadece onun bilmesine gerek olmayan kişisel bilgileri saklamıştı. Arada bir fark vardı.

"Hayır," dedi kararlı bir şekilde. 'Silahıma ihtiyacım olacağını düşünmemiştim. Bilmeniz gerekiyorsa, ceketimin cebindeydi. Size söylediğim gibi kızıdan başka kimseyi görmedim. Yalan söylemiyorum.

Gözlerini ona dikti. 'Ceketinin cebinde silah mı taşıyorsun? Tanrı aşkına neden bu kadar tehlikeli bir şey yapasın ki?

O da sinirli bir şekilde ters ters baktı. 'Ben aptal değilim Ajan Novak. Onu cebimde korumasız taşımıyorum. Cep kılıfım var.'

"Neden?" diye tekrar sordu, acelesi artıyordu.

Adamın gerginliğini biraz azaltmayı umarak umursamaz bir tavır takındı. Adam onu yine geriordu. "Çünkü omuz kılıfları rahatsız ediyor.

Aniden çömeldiği yerden kalktı, aynı anda göz göze gelene kadar onun boşluğuna doğru eğildi, burunları neredeyse birbirine değiyordu. "Neden cebinde bir silah taşıyorsun, Faith?" diye sordu, sesi sanki hiç olmamışlar gibi onun savunmalarını ezen bir otoriteyle doluydu.

"Böylece ihtiyacım olduğunda ona ulaşabilirim," diye ağzından kaçırdı, sonra dudaklarını birbirine kenetledi. *Allah kahretsin.* Bunu söylemek istememişti.

Gerçekten iyiydi, hakkını vermeliydi. Onun damarına nasıl basacağını biliyordu. Bir an için, büyükannesinin rahibi diğer taraftan ona gürlerken günah çıkarma odasında sinmiş bir genç kıza dönmüştü.

Novak onun cevabı karşısında hemen sakinleşmişti. "Ama buna *neden* ihtiyacın var?" diye sordu sessizce.

Seni ilgilendirmez, Faith'in dilinin ucundaydı ama daha önce Novak'la konuşan ajanın yaklaşmasıyla cevap vermek zorunda kalmaktan kurtuldu. Kızgın olan.

"Ajan Novak, sizinle konuşmam gerek. *Şimdi.*"

"Affedersiniz, Bayan Corcoran," dedi Novak. O ve öfkeli ajan birkaç adım uzaklaştılar, Corcoran'ın duyamayacağı kadar sessiz konuştular ve yüzlerini göremeyeceği şekilde döndüler.

Faith gözlerini kapattı. Bu akşam cehenneme dönmüştü. Acil servisten çıkmayı başardığında uyku vakti gelmiş olacaktı. Bu gece onun için eve girmek de olmayacaktı.

Olamaz. Yüzünü buruşturdu. *Çilingir.* Hâlâ evde olmalıydı. Beklemekten yorulduysa bu yoldan geri dönerdi ve başka

Ağaca çarptığından beri araçlar evin olduğu yönden yaklaşıyordu.

Açıkçası adamın bu kadar uzun süre beklemesine şaşmıştı. Belki de hiç gelmemişti. Ya da belki de gelmişti ve ondan saat başına ücret alıyordu. *Bu sadece benim şansım olmaz mıydı?*

Ceplerini yokladı, onu arayabilmek için telefonunu arıyordu, sonra ceketinin cebinde olduğunu hatırladı. *Bu mükemmel.* Şerif kıza dokunduğu için paltosunu poşetlemişti, yani artık cep telefonu da ellerindeydi.

Novak ve öfkeli ajan yollarını ayırdı, diğer adam CSU minibüsünün arkasına park etmiş sedana doğru yöneldi. Novak ambulansa döndü ve şoförün camına vurdu.

'Jefferies, birkaç dakikalığına gitmem gerekiyor. Ben yokken Bayan Corcoran'ın elleriyle ilgilenir misin lütfen? Cevap beklemeden sedana doğru koşmaya başladı ve Faith'in telefonunu sormasına fırsat vermeden yolcu koltuğuna atladı.

Sedan, ambulansın yanından geçip gözden kayboldu ve evin bulunduğu yöne doğru ilerledi. Diğer ajan kızı bırakan hayvanlarla ilgili kanıt bulmuş olmalıydı.

Perspektif, diye düşündü. Çilingirle yaşadığı sıkıntılar bunun yanında hiç kalırdı. Eğer çilingir gerçekten ortaya çıktıysa, eninde sonunda beklemekten sıkılacak ve bu tarafa geri dönecekti. O zamana kadar yapabileceği tek şey Novak onu olay yerinden bırakana kadar burada kalmaktı.

"Hazır mısınız, Bayan Corcoran? Jefferies sordu.

Faith iç çekerek ellerini uzattı. "Olabileceğim kadar.

Mt Carmel, Ohio, 3 Kasım Pazartesi, 18.40.

Deacon omzunun üzerinden bakma dürtüsüne başarıyla karşı koydu. Faith Corcoran'ın acil yardım ekibiyle emin ellerde olduğunu biliyordu. Ama yine de onu yalnız bırakmak konusunda isteksizdi.

Ki bu çok saçmaydı. Etrafı silahlı polislerle çevriliydi. Tehlikede değildi, çaresiz de değildi. Tanımadığı bir kıızı kurtarmak için kayalık bir tepeye tırmanmış ve elinde silahla o kızın başında nöbet tutmuştu.

Bir şeyden korktuğu için taşıdığı bir silah. Ya da birinden. "İyi Sam'in nesi var? Adam sordu. "Sana ne söyledi?

Güzeldi. Gözlerinin güzel olduğunu söylemişti. Hayatında bunun kaç kez olduğunu bir elin parmaklarını geçmeyecek kadar çok sayabilirdi. Kız fısıldadığında bu kelime onu çok etkilemiş, bir an için nutku tutulmuştu.

Deacon başkalarının tepkilerine alışkındı. İrkilmelere. Hevesli, klinik merak. Hatta bazen şüphe. Yıllar içinde ya insanları görmezden gelmeyi ya da ilk şaşkınlıklarını kendi gündemine uygun şekilde manipüle etmeyi öğrenmişti.

Ama Faith ona güzel demişti.

Adam onun omzuna vurdu. "Hey. Neyin var senin?"

Deacon boğazını temizledi ve Adam'ın sorusunu hatırlamak için beynini geri sardı. "Kız önüne atladığında eve doğru gittiğini söyledi.

"Ve? Adam sordu. 'Dahası da var. Bunu yüzünde görebiliyorum. Başka ne var?'

"Bir şeyler saklıyor. Kesinlikle korkuyor.'

"Neyden korkuyor?"

"Bilmiyorum. Bana söylemedi. Tek öğrenebildiğim cebinde bir silah taşıdığı, böylece ihtiyaç duyduğunda ona sahip olabileceği. Ama Arianna Escobar'a zarar vermedi.'

"Peki bundan emin misin? Adam dikkatle sordu.

Deacon evet demeye başladı, sonra kaşlarını çattı. Gerçekten öyle miydi? Onu patronundan geçmişini araştırmasını isteyecek kadar şüpheli bulmuştu. Ona güzel demeden önce.

Dikkatini dağıtmak bu kadar kolay mıydı? *Sanırım öyleydi.* Aslında biraz aşağılayıcıydı.

"Neden?" diye sordu, tedirgin bir şekilde. 'Ne buldun? Corinne Longstreet'ten bir iz var mı?'

'Hayır, ama Escobar kızının izini bir sonraki virajda ağaca çarpmış bir kamyonete kadar sürdüm. Ne tesadüf.'

Dehşete kapılan Deacon bakışlarını ağaçlardan ayırmadı. Kaza yapan diğer kamyonun bir tesadüf olması, Faith Corcoran'ın gerçekten de yiğit bir koruyucu olması, onun doğru olmasını istediği şeydi. Ama ne istediği nadiren önemliydi. Önemli olan Arianna'ya kimin saldırdığını bulmak ve Corinne Longstreet'e ne olduğunu belirlemektir.

Adam arabayı durdurdu ve Deacon küfretti. Hafif bir tepenin aşağısında kaputu çökmüş, ön sağ tekerleği yoldan yaklaşık on beş santim yukarıda duran bir kamyon vardı.

Yerde. Araç genç bir ağaca çarparak onu ikiye bölmüştü ve şimdi kırık gövdesinde asılı duruyordu.

Kamyonun yan tarafında karikatürize edilmiş bir asilzade, tek ayak parmağını bir şimşegin ucunda dengeliyordu. "Earl Power and Light," diye mırıldandı Deacon. "Arianna'nın izi orada mı bitiyor?"

Adam başını salladı. 'Sürücü koltuğu kanla kaplı. Henüz tamamen kurumamış. Tanaka'nın teknisyeni aşağıda kan örnekleri alıyor. Kapıda ve kamyonun diğer tarafında kadın boyutlarında kanlı el izleri buldu. Kanı tiplendirdi, yoldakiyle eşleştğini söyledi. Ayrıca Arianna'nınkiyle aynı uzunlukta ve renkte bir saç teli bulmuş ama ikinci kızın tarifine uyan bir saç teli yok.

Yani kamyonu Arianna kullanıyordu. Onu kaçırın ve saldıran kişiden kaçmak için kullandığını varsaymak zorundayız. Elektrik şirketiyle temasa geçtiniz mi?"

Başka bir baş sallama. 'Bu öğleden sonra yolun sonundaki eski bir evin elektriğini açması için buraya bir adam gönderdiler. edin kim telefon etti?"

Faith Corcoran.

Evet. Earl Power teknisyenden 3.05'ten beri haber alamadıklarını, teknisyenin elektriği açtığını, hasta olduğunu ve eve erken gideceğini mesaj attığını söyledi. Kamyonun içinde ya da etrafında değil.

"Ve hiç eve gelmedi mi?"

Hâlâ haber bekliyorum. Ben beklerken patronu cep telefonunu aradı. Direkt sesli mesaja yönlendirdi. Kontrol ettim ama sürücü temiz. Ken Beatty bir aile babası. Asla geç kalmaz, her zaman işini bitirir. Hasta olduğunu mesajla bildirmesi alışılmadık bir durumdu.

"Corcoran, geçen ay ölen büyükannesinden kendisine miras kalan eve doğru gittiğini söyledi. Arka bahçesinde mezarlık olan terk edilmiş büyük bir ev. Elektrik şirketini masum sebeplerden dolayı aramış olabilir. Elektriğini açmak gibi."

Adam onun gözleriyle karşılaştı. "Bu tesadüf hâlâ hoşuma gitmiyor.

"Ben de bilmiyorum," diye mırıldandı Deacon. 'Bu ev kilometrelerce uzaktaki tek ev, yirmi küsur yıldır terk edilmiş ve haritada da görünmüyor.

Adam kaşlarını çatı. "Gençlere işkence ederken saklanmak için mükemmel bir yer. Ben de öyle düşünüyorum. Beni olay yerine geri götür. Ne olduğunu öğreneceğim.

Corcoran elektrik şirketi çalışanını ve kamyonu biliyor. Ben gidip

evi aramak için izin istedi. Yardımcılardan birini alıp evi kontrol edin. Aramanızı Şerif Palmer ile koordine edin. O ve adamları bu bölgeyi bizden çok daha iyi biliyor.

Adam sedanı geri çevirdi. "Şimdi onun hakkında ne düşünüyorsun?"

Arianna'ya zarar verdiğine hala inanmıyorum. 911'i aradı, gelmelerini bekledi. Kötü bir şey peşinde olsaydı bunu yapması mantıklı değil. Ama yine de büyük bir şey sakladığını düşünüyorum.

Deacon'ın cep telefonu çaldığında yolu yaralamışlardı. "Ben Novak.

"Ben Crandall. Isenberg, Corcoran kadını hakkında bilgi almak istediğinizi söyledi.

Deacon'ın midesindeki yumrunun üzerine yeni bir korku yığıldı. "Evet. Ve? Adam'ın duyabilmesi için telefonu hoparlöre aldı. "Kaydında ne var?"

yok. Ne hız cezası, ne park cezası, hiçbir şey yok. Gerçekten *hiçbir şeyi* yok demek istiyorum. Bir haftadan kısa bir süre önce ehliyet başvurusunda bulunmuş ve belirttiği Miami adresi bir avukatlık bürosu, ancak ne bir iş geçmişisi ne de bir telefon numarası bulabildim. Sanki bir anda ortaya çıkmış gibi.

"Kahretsin. Deacon burnunun kenarını sıktı. Büyük bir baş ağrısının yaklaştığını hissetti.

"Bir şeyler sakladığını biliyordun," dedi Adam. 'Ortadan kaybolmaya, yeni biri olmaya ihtiyacı olan biri gibi görünüyor.

"Bu da onun gerginliğini açıklayabilir. *Umarım*. "Crandall, Tanaka'yı ara ve silahının seri numarasını al. Herhangi bir suçla bağlantısı varsa bana haber ver. Bu işin aslını öğrenene kadar çekip gitmesini istemiyorum ama şu anda elimde onu tutacak bir şey yok.

Hallediyorum. Bir şey bulduğumda size haber veririm'.

Ambulansın yanında durduklarında, "Çabuk olun," dedi. Faith hâlâ arkada oturuyordu ama elleri artık ağır bir şekilde sargılıydı. 'Görünüşe göre acil servis görevlisi onu iyileştirmiş. Bir sonraki durağı acil servis, sonra da rüzgârın içinde olacak.

Mt Carmel, Ohio, 3 Kasım Pazartesi, saat 7.05.

Ajan Novak önünde durduğunda Faith ona bakakaldı. Kızgın ajanın sedanı geri dönmüştü, sadece Novak'ın zıplamasına yetecek kadar hareketsiz kalmıştı.

ve üniformalı bir memurun onun yerini alması için. Sonra tekrar aynı yöne doğru gitti. Eve doğru.

"Burada neler oluyor?" diye sordu. "Ne buldun?" "Ellerin daha iyi mi?" diye sordu, onun sorularını duymazdan gelerek.

"Telefonumu geri alabilir miyim?" diye sordu, onun sorularını duymazdan gelerek.

Bende değil.

Şerif biliyor. Silahımla birlikte poşete koydu. Silahın bir süre sizde kalmasını bekliyorum ama telefonuma ihtiyacım var.

'Ne yapabileceğime bakacağım. Bu arada sizin için arayabileceğim biri var mı?

Bir şeyler çok yanıltı. Gözleri şüphelenmeye başlamıştı. Biliyordu. Bilmek zorundaydı. *İş bitti. Ona söyleyebilirsin.* Ama yine de tereddüt etti. Şüphe görüyordu ama polislerden beklediği küçümseme yoktu. Onu oraya koyma düşüncesinden nefret ediyordu.

'Hayır, çünkü aramak istediğim numarayı bilmiyorum. Telefonumda var.'

"Kimi aramanız gerekiyor, Bayan Corcoran?

Telefonunu yakın zamanda geri alamayacağı belliydi. *Dikkatli ol. Sadece sorulan sorulara cevap verin.* "Bilmeniz gerekiyorsa, büyükannemin evinde beni bekleyen çilingiri arayıp gelmeyeceğimi söylemem gerekiyor.

Hafifçe kaşlarını çatı. 'Bir çilingir mi? Neden?'

"Çünkü büyükannemin avukatının verdiği anahtar uymadı ve bana başka anahtarı olmadığını söyledi," dedi sabrı tükenerek. 'Hem zaten kilitleri değiştirmek akıllıca olur. Ev yüz elli yıllık. Cep telefonum, lütfen?'

'Telefonunuzu geri alacaksınız ama önce birkaç sorum var. En son ne zaman eve girdiniz?'

Gözlerini ona dikti. "Neden?

"Lütfen Bayan Corcoran, sadece soruma cevap verin.

Kadın da ona, onun kendisine baktığı gibi şüpheyile baktı. "Dün o evdeydim. Yirmi üç yıldır oraya gitmemiştim.

"Dün hiç girmediniz mi?

Kaşlarını çatı. "Anahtarın uymadığını söyledim. Bu yüzden çilingir çağırdım. Burada neler oluyor? Sen ve diğer ajan ne buldunuz?"

"Çilingirle buluşacağınızı söylemişsiniz," dedi, bir kez daha onun sorusunu duymazdan gelerek. "Eve gitmesi için başka birini ayarladınız mı?

Aniden farkına vardı. *Bu benimle ilgili değil.* Paranoyaklaşmıştı. Hatta bencilce. *Bu kızla ilgili.* "Büyükanneimin evinin kızla ne ilgisi var? Sence kız orada mıydı?"

Gözleri onunkilerle buluşana kadar dizlerini büktü. "Lütfen. Başka birini aradın mı?"

'Evet. Bir sürü kişiyi aradım. Yapılacaklar listem telefonumda kayıtlı ama bir düşünüyüm. Bir foseptik servisini, bir emlakçıyı ve çöp toplama servisini aradım. Ve bir de müteahhit.'

"Neden?"

'Çünkü ev yirmi üç yıldır kullanılmıyor. Hâlâ yaşanabilir durumda olduğundan emin olmam gerekiyor.

'Mantıklı. Başka kimse var mı?'

İyice düşündü, aklındaki listeyi işaretledi. "Çilingir, ki bunu zaten söylemiştim, ve ... Oh, tabii ki. Elektriği açtırmak için elektrik şirketini aradım. Bugün birini göndereceklerini söylediler. Adamın gözlerindeki bir parıltı ona istediği cevabın bu olduğunu söyledi. "Neden bana bu soruları soruyorsunuz Ajan Novak?"

"Bugün kimin orada olması planlanıyordu?"

'Sadece elektrik şirketi ve çilingir. *Neden?*'

'Evin içine bakmam gerekiyor. İzniniz var mı? Kızın gözleri büyüdü. "Kızın orada olduğunu mu düşünüyorsun!"

'Bu mümkün,' diye itiraf etti. "Yani, arayabilir miyiz?"

"Bunun elektrik şirketiyle ne ilgisi var?"

Çenesi sabırsızlıkla gerildi. 'Burada zaman kaybediyorum. İzniniz var mı yok mu? Çünkü eğer almazsam, arama emri çıkartırım.

'Kıza kimin zarar verdiğini aradığınızı biliyorum, bu yüzden evet, arayabilirsiniz. Ancak bunu yaparken ben de orada olursam.

"Hayır. Mümkün değil.

Verdiği ani ve inatçı cevap kızın ensesindeki tüyleri diken diken etti. Evi aramak kızla ilgiliydi. Ama Faith'i uzak tutmak... bu kişiseldi. Silahıyla ilgili tüm o sorular kadar kişiseldi. Bir polis kişisel davrandığında, sonu asla iyi bitmezdi.

'Eğer iznimi , beni de yanında götür. Aksi takdirde, arama emri çıkartın.

Gözleri kısıldı ve tehditkâr görünmeye başladı. "Neden?"

"Çünkü polislere güvenmiyorum," dedi biraz da sinirli bir şekilde. 'Bana bıkkın deyin, kaltak deyin, ne isterseniz deyin. İşte bu

şart. Ne kadar çabuk kabul edersen, o kadar çabuk eve girersin ve burada durup benimle tartışarak zaman kaybetmezsin.

Başıyla keskin bir selam verdi. "Benimle gel o zaman. Doğruldu ve sağlık görevlisine baktı. 'İhtiyacı olan ek bakım için hastaneye gitmesini sağlayacağım. Sen gidebilirsin.

"Bu konuda iyi misiniz, Bayan Corcoran? Jefferies temkinli bir şekilde sordu. "Ben iyiyim. Sorun yok. İsterseniz inmeme yardım edin.

Jefferies Faith'in ambulanstan çıkmasına yardım etti ve battaniyeyi ona vermeye çalıştığında başını salladı. "Şimdilik sende kalsın," dedi. "Burası çok soğuk.

Ambulans olay yerinden uzaklaşırken Novak onun koluna girdi. "Aracımda bir ceket olabilir," dedi, sesi daha az agresifti. 'Buraya ilk geldiğimde bakmalıydım. Özür dilerim. Kadının ayağındaki kalın yün çoraplara kaşlarını çatarak baktı. "Ayakkabıların nerede?

"Şerif onları aşağıda buldu. Setin aşağısını işaret etti. "Ama hurdaya dönmüşler. Jeep'in ön koltuğundaki spor çantasında bir çift spor ayakkabım vardı ama o taraf o kadar ezilmiş ki kapıyı kesmeden onları bulabileceğinden şüpheliyim. Bu şekilde yürüyebilirim. O kadar da uzak değil.'

Yine o kavanozdaki böcek gibi bakıyordu. "Sete yalınayak mı tırmandın?

Omuz silkti. 'Adrenalin, sanırım. Ayakkabılarımı kaybettiğimi ancak 911'i aradıktan sonra fark ettim, ayaklarım üşümeye başlamıştı ve çoraplarım yırtılmıştı. Şerif bana bu çorapları verdi. Temiz olduklarına yemin etti," diye ekledi alaycı bir tavırla, çünkü Şerif ona çok dikkatli bakıyordu. "Burada durup ayakkabılar hakkında mı konuşacağız yoksa eve mi gideceğiz?

Onu SUV'una götürmeden önce son bir kez baktı, bir elini hafifçe sırtına koyarak dizleri bükülme tehlikesi geçirdiğinde onu sabitledi. Vücudu bir fırın gibi ısı yayıyor, onu bir kez daha kendisine doğru eğilmeye teşvik ediyordu.

Kısa bir süreliğine de olsa birine yaslanmak çok güzel olurdu. Ama o kişi asla bir polis olmayacaktı. Ne kadar sıcak olursa olsun. Ya da ne kadar güzel kokarsa koksun. Sırtını daha dik tutarak, koltuğa oturmasına yardım etme teklifini kibarca reddetti.

Gururu devam etmesini sağladı, ona kemerini bağlaması için enerji verdi. Ama emniyet kemerinin klik sesini duyar duymaz gururu bir yorgunluk dalgası altında söndü. Elli adımdan daha az yürümüşlerdi ama o sanki bir mil yürümüş gibi hissediyordu.

"Sen iyi misin? Novak sessizce sordu. Kadının açık kapısında durmuş, onu sıkıştırıyordu.

"Pek sayılmaz, ama kusacak gibi olursam size haber veririm.

"Çok memnun olurum. Kadının kapısını nazikçe kapattı, bagaj kapağını açtı ve kapattı, sonra kendi kapısını da aynı şekilde. Ona pazen astarlı bir rüzgârlık uzattı, arkasında kocaman beyaz harflerle FBI yazan bir rüzgârlık. 'Temizmiş,' dedi ve torpido gözünden bir şişe ağrı kesici almak için aniden kucağına eğildi. Arabanın bardak tutucusundan da bir şişe su çıkardı. "Başın hâlâ ağrıyor mu?

Sanki bir ordu botlarına sivri uçlar takmış yürüyordu. "Evet.

Telefonunun aniden çalması kadının irkilmesine neden oldu. "Özür dilerim," dedi. "Kapatıyorum. Ona şişeleri uzattı, sonra telefonuna cevap verdi. "Benim için var, Crandall?

Motoru çalıştırdı, sonra dondu kaldı, parmakları hâlâ anahtarı tutuyordu. Çenesi gerildi. "Emin misin? Faith'e baktı ve bakışlarını ondan ayırmadı. Faith başka tarafa bakmak istedi ama kendini zorladı. Göz temasını kesmeden koltuğunda geriye yaslandı. Eğer daha önce onu kavanozdaki bir böcek gibi incelediyse, şimdi onu parçalara ayırıyordu. Ve içinde bulduğu şeyi onaylamıyordu.

Evet. Çok iyi biliyor.

"Pekala. Uzun bir nefes verdi. "Beklediğim bu değildi ama bulduğunuz için teşekkürler," dedi. 'Dosyaları bana e-posta ile gönderebilir misin? Sonra da Dedektif Kimble'ı arayıp bilgi verirsin. Şu anda bunu yapabilecek durumda değilim. Telefonunu cebine attı ve sanki onun konuşmasını bekliyormuş gibi başını anlamlı bir şekilde eğdi.

Faith hiçbir şey söylemedi. ne derse desin, kendi sonuçlarına varacaktı.

"Pekâlâ o zaman," dedi ve tartışmaya son verdi. "İlk ben gideceğim. Uzun bir duraklama. "Dr. Frye.

Yorgun bir şekilde iç çekti. "Her şeyi değiştirdiğimi sanıyordum. Ne kaçırdım?" 'Silah ruhsatınız. Hâlâ Dr. Faith Frye, PhD olarak görünüyorsunuz.

Ona ters ters baktı. 'Lanet olsun. Onu da değiştirdim.'

'Evrakları teslim etmiş olabilirsiniz, ancak bilgisayar yetişmemiştii.

"Lanet olası bilgisayarlar," diye mırıldandı.

"Bilgisayarlardan bahsetmişken, veri uzmanımız adınızı değiştirdiğinize dair hiçbir kayıt bulamadı. Ehliyetinizi ve kredi kartınızı değiştirdiğinizi biliyoruz.

ancak sistemde isim değişikliğine dair resmi bir kayıt bulunmuyor.

"En azından bu da bir şeydir," dedi suratsızca.

Kaşları çatıldı, bu da onu çok tehditkâr gösteriyordu. "Bunun bir *şaka* olduğunu mu düşünüyorsun?"

Faith bu fikre güldü. "Hayır, istemiyorum. Gerçekten istemiyorum.

'Silah ruhsatınızda mesleğinizi ruh sağlığı terapisti olarak belirtmişsiniz. Bu doğru mu?"

"Evet.

"Yani gerçekten seks suçlularına terapi mi yapıyorsun?" sordu, sesi hayal kırıklığına uğramış gibiydi.

Sakin aşağı bakayım deme, kızım. Utanacak hiçbir şeyin yok. Onun hayal kırıklığına uğramış bakışlarıyla karşılaşmak için kendini zorladı. "Öyleydim. Artık değilim."

"Neden olmasın?"

Seni ilgilendirmez. "Bir değişikliğe ihtiyacım vardı.

"Kısa sürede oldukça değişmiş görünüyorsunuz.

"Orada bir yerde bir soru var mı Ajan Novak, yoksa sadece zaman mı harcıyorsunuz?"

Dişlerini o kadar sert sıktı ki yanağındaki bir kas seğırdi. "İsim değişikliğinize dair bir kayıt bulamadığımıza göre, mahkeme kaydının mühürlendiğini mi varsaymalıyım?"

'Evet, yapmalısın,' diye tersledi, sabrının sonuna gelmişti. 'Ne *yapmalıyım* bir yargıca mahremiyet ihtiyacımı kanıtladığımı gösterir. "Neden?"

Ona gülümsedi, ama hiçbir şekilde neşe hissetmiyordu. 'Yani senin internet gurun Miami Polisi'ne yaptığım otuz şikayetten hiçbirini bulamadı mı? Ne kadar iyi olabilir ki?"

Kaşlarını çatı. 'Otuz şikayet mi? Kime karşı?"

Bir yanı ona kendini becermesini söylemek istiyordu. Ama daha büyük, daha bitkin bir parçası sadece bugünün bitmesini istiyordu. "Guruna Peter Combs'a bakmasını söyle.

"Bulacağım, ama gerçekten bulduğunuz kıza ait olan zamanımın çıkarları için, bana ne bulacağını söyleyin.

"Combs bana bıçakla saldıran seks suçlusudur.

Gözlerinde bir tanıma titreşimi oldu ve ardından yine o ciddi hayal kırıklığı ifadesi belirdi. 'Gurumuz Combs'un davasıyla ilgili bir makale bulmuş. Benim için özetledi.'

Dudakları acıyla büküldü. Hangi makaleyi kastettiğini biliyordu. "Eminim öyledir.

'Peter Combs suçlu bulundu. Hapis cezası aldı.'

Yetmezdi. Sonsuza kadar yeterli olmazdı. "Erken çıktı. Soğukkanlı bir ton denemişti ama sesi titriyordu. *Lanet olsun.*

Novak gözlerini kırptırdı. Belli ki gurusunun raporunda böyle bir şey yoktu. 'Ve seni takip mi etti? Otuz kez yardım mı istedin?'

Bunu tekrar yapmayacağım. Yapamam. Pencereden dışarı bakmak için döndü. "Senin büyükannemin evini araman gerekmiyor muydu?

"Dr. Frye, Peter Combs size neden bıçakla saldırdı?

Yanağında sıcak, kokuşmuş nefes, boğazında bıçağın ısırığı. Sesinin törpüsü kulağında. *Sen benim hayatımı mahvettin, sürtüük, ben de seninkini alıyorum. Ama önce bana karşı geldiğin için seni pişman edeceğim. Seninle işim bitmeden önce, hiç doğmamış olmayı dileyeceksin.*

Boğazını yakan safrayı yuttu, sonra Novak'la yüzleşmek için döndü, sesini asla unutamayacağı adamın değil, yanında oturanın o olduğuna emin olmak için başka bir nedeni yoktu.

İfadesine bakılırsa, internet gurusu çok titiz davranmıştı. Novak, Peter Combs'un mahkemede ne iddia ettiğini biliyordu. Yemin altında. Tanıdığı her polisin inanmaya çok istekli olduğu şeyi. *Her polis artı bir FBI özel ajanı diyelim.* Çünkü Novak'ın bunu inkâr etmesini istediği, tuhaf ve çekici yüzünden okunuyordu.

"Biliyorsun," dedi hissetmediği bir sakinlikle, "adımı değiştirmek için çok uğraştım, bu yüzden onu kullanırsan memnun olurum. Şimdi, büyükannemin evini görmek istiyor musun, istemiyor musun? Evetse, sür o zaman. Hayırsa, bırak da gidip arama emri çıkartayım.

Saniyeler geçtikçe taş gibi bir sessizlik içinde ona baktı. Sonra da onu ters köşeye . "Dr. *Corcoran*, Cuma saat on ile gece yarısı arasında neredeydiniz?

Faith gözlerini kırptırdı. "Ben *şüpheli* miyim?" diye sordu, gözyaşlarının eşiğinde olduğu için dehşete düşmüştü.

Yüzü onunkine birkaç santim kalana kadar orta konsolun üzerine eğildi. Bir kez daha vücudunun sıcaklığını hissedebileceği, tıraş losyonunun kokusunu alabileceği kadar yakındı.

Seni ağlarken görmesine izin verme. Odaklan. Tek görebildiği onun gözleriydi. Tam olarak ortadan ikiye ayrılmamışlardı. Sol gözü kahverengiden çok maviydi, sağ gözü ise maviden çok kahverengiydi.

"Henüz kim ya da ne olduğunu bilmiyorum," diye sessizce itiraf etti. 'Ama en azından Cuma gecesi nerede olduğunu söyleyebilirsen ne *olmadığını bileceğim*. O yüzden lütfen Faith. Söyle bana.

Ses tonundaki yalvarış onu cevap vermeye ikna etti. "Miami'de bir otel odasıydım. Sesi yine titriyordu ama en azından gözyaşlarını dindirmeyi başarmıştı. "Toplanıyordum. Buraya gelmek için.

Rahatlamış bir iç çekişle nefesini verdi. "Bunu doğrulayabilecek *biri* var mı?

Rahatlamasının gerçek olup olmadığından emin değildi, yoksa onunla oynuyor, onu yanlış bir güvenlik duygusuna sürüklemeye mi çalışıyordu? *Ama ne amaçla?*

Biliyorsa ne olayım. Polislerin aklından neler geçtiğini kim bilebilirdi ki? Charlie'yle evli olduğu dokuz yıldan sonra Faith'in hâlâ en ufak bir fikri yoktu. İnsan davranışlarını analiz etmek için eğitilmişti ama polislerin çoğu insan gibi davranmıyordu.

'South Beach yakınlarındaki bir benzin istasyonundan aldığım bir makbuz var,' dedi. Hâlâ çantamda olmalı. Cuma gecesi 10.30 civarında iyi aydınlatılmış ve iyi güvenli bir istasyondan benzin aldım. Eminim size video kanıtı sağlamaktan mutluluk duyacaklardır.

"Teşekkür ederim," dedi basitçe. Koltuğuna döndü ve arabayı vitesine taktı. Daha on adım bile gitmemişlerdi ki cep telefonu tekrar çaldı. "Ne var?" dedi selam vermeden. Adam dinledi, fısıltıyla bir küfür savurdu, sonra da gaza bastı. 'O benimle birlikte. O olmadan arama yapılmasına izin veremem . . . Evet, Crandall'la konuştum ve evet, bana bilgiyi o verdi. Miami'de olduğunu söyledi. Benzin istasyonundan aldığı bir makbuz var. "Doğrulamak için mağazanın video kaydını alacağız. Sonra içini çekti. "Yeterince doğru. Yola çıkıyoruz.

"Yeterince doğru olan nedir?" diye sordu adam sonlandırırdığında.

"Miami'de bulunmanız bir şekilde bu işin içinde olmadığınız anlamına gelmiyor.

Neye karışmış? Faith itiraz etmek için ağzını açtı ama yol kıvrıldı ve Novak'ın farlarında beyaz bir parıltı belirdi. Yan tarafında arma resmi olan bir kamyondu bu, ön tarafı bir ağaca çarpmıştı. Sonra yol tekrar kıvrıldı ve kamyon gitti.

"Şu kamyon," dedi yavaşça. "Dün orada değildi.

"Hayır, öyle olduğunu sanmıyorum," dedi Novak sakın bir sesle. "Arianna Escobar'ın sürücü koltuğundaki kanı hâlâ ıslaktı.

"Arianna Escobar?

"Yolda bulduğun kız. Adı buydu."

Faith ona baktı. "Onun kanı kamyonun koltuğuna nasıl bulaştı?" Kadının beyni nihayet harekete geçti. "Onun o kamyonun içinde olduğunu mu söylüyorsun? O kamyonu o mu *kullanıyordu*?"

"Kanın DNA analizi yapılmadığı için sadece bunun muhtemel olduğunu söyleyebilirim."

Parçalar yerine otururken Faith, "Aman Tanrım," diye fısıldadı. Arma ... Earl Power and Light'ın logosuydu, elektriğini açtırmak için aradığı şirketin. "O kamyon bugün evime geldi. Şoför nerede? Şoföre ne oldu?"

Novak ona bakıp bekledi ve kadının dehşeti ikiye katlandı.

"Bildiğimi mi sanıyorsun? Yine de hiçbir şey söylemedi ve kalbi göğsünde, kafasının içinde, duyabildiği tek şey bu olana kadar çarpmaya başladı. "Elektriğimi açmaları için onları aradım. Hepsi bu, yemin ederim."

Uzaklara baktı, burnundan nefes aldı. Kendini sakinleştirmeye çalıştı. *Bildiğimi düşünüyorlar. Elektrikli adama ne olduysa benim de dahil olduğumu düşünüyorlar.*

Ve Arianna Escobar'a her ne olduysa. Başını kaldırdı ve Novak'ın tuhaf gözlerinin endişeyle dolu olduğunu gördü. Ve endişeyle.

"Aman Tanrım. Boğuk bir fısıltıydı bu, istese de kendini tutamazdı. Ellerini ağzına götürdü, bandajlar dudaklarına sertçe yapışmıştı. "Onu kurtarmaya çalıştım. Ona zarar vermedim. Ona zarar veremezdim."

Novak alnını ovuşturdu. "Lanet olsun. Sana gerçekten inanmak istiyorum. Bakalım ev ne diyecek."

Titreyen Faith ellerini kucağına indirdi ve bakışlarını yolu kaplayan ağaçların karanlığına odakladı. Evin her zaman söyleyecek çok şeyi olduğunu düşündü. Ve son yirmi üç yıldır bunların hiçbirisi iyi değildi.

Altıncı Bölüm

Mt Carmel, Ohio, 3 Kasım Pazartesi, saat 7.05.

Tam zamanında. Toprak yolun girişindeki son bir kolu sürükledi, sonra yüzünü buruşturarak doğruldu. Bu otoyol boyunca araba kullanan hiç kimse, aramadıkları sürece girişi fark edemezdi. Yolun diğer ucu ormanın içinde, evden epeyce uzakta, otoyola giden yolun tam tersi istikamette çıkıyordu. Girişi çoktan gizlemişti ama gizli kalacağını sanmıyordu. Uzun süre saklı kalacağını sanmıyordu.

Faith yüzünden. O küçük orospu yüzünden. Her şeyi mahvetti. *Polisleri kapıma getirdi. Keşke fırsatım varken onu öldürseydim.*

Ama yapmamıştı ve şimdi ağaçların arasından mavi ışıklar çakıyordu - bir devriye aracı evinin önüne yanaşmıştı. *Benim evimin.* Tapuda kaltağın adının olması önemli değildi. Orayı onarmıştı. Oraya ev demişti.

Ne içeriyi ne de dışarıyı temizleyebilmişti. Güç teknisyeninin kanından kurtulamamıştı. Ya da çilingirin.

Ve tüm hazinelerini evden dışarı çıkaramamıştı. Koleksiyonunun sadece küçük bir kısmını kurtaracak zamanı olmuştu. Geri kalanını kimsenin bakmayı düşünmeyeceği bir yere saklamıştı. Şimdi ortalıktan kaybolması gerekiyordu.

Tek teselli, geride kendisinden hiçbir şey bırakmamış olmasıydı. DNA yok. Parmak izi yok. Her zaman eldiven giyerdi ve Roza dini olarak temizlerdi.

Kimsenin gelmediğinden emin olmak için iki tarafa da baktı ve arkadaki yükü kontrol etme dürtüsünü dizginleyerek bankette rölantide bıraktığı minibüse doğru yürüdü. Hâlâ oradadırlar, ya uyuşturulmuşlardır ya da kaçamayacak kadar ölmüşlerdir. Kısa bir süre hepsini nehre atmayı düşündü ama vazgeçti. En azından burada olmazdı. Ağırlık yapacak bir şey olmadığından yüzerler ve fark edilirlerdi.

Farlarını söndürerek Kellogg Caddesi'ne çıktı ve doğuya doğru ilerledi, nehir artık sadece bir taş atımı uzaktaydı. Kellogg tüm kruvazörlerin toplandığı dik setin paralelinde ve altında ilerliyordu. Kellogg Caddesi'nden

İsterse nehir yolunun doğusuna, Batı Virginia'ya kadar gidebilirdi ama onun aklında başka bir hedef vardı. Farlarını yakmadan sürünerek ilerledi, virajı dönüp yukarıdaki araçların görüş alanından çıkana kadar bekledi.

Kargosu güvenli bir şekilde gömüldüğünde, Faith'i Miami'den ayrıldığına pişman edecekti.

Mt Carmel, Ohio, 3 Kasım Pazartesi, saat 7.35.

Deacon, Adam'ın arabasının arkasına park etti. Ev *çok büyüktü*, Addams ailesi için mükemmel olabilecek heybetli bir yapıydı. Adam'ın cipinin camından dışarı bakan, bandajlı ellerini hafifçe kucağında kavuşturmuş kadına uygun bir ev olmadığı kesindi.

Tek bir kasını bile oynatmamıştı ama vücudu gerginlikle titreşiyordu. Bu beklenen bir şeydi, diye düşündü Deacon. Onu korkunç bir suçla itham etmişti. O bu işe bulaşmamıştı. İçten içe bunu biliyordu. Ama çok fazla sır saklıyordu. Gelişi çok tesadüfiydi. Ve yeni keşfedilen geçmişi hiç de temiz görünmüyordu.

Crandall'ın çağrısı onu sarsmıştı. Dr. Faith Frye, terapist. *Cinsel suçlular için*. Deacon daha önce de onun türüyle uğraşmıştı, çocuklara tecavüz eden canavarların rehabilite edilebileceğine inanan kanayan kalplerle. Savunma avukatları kadar kötülerdi. Belki daha da kötüydüler. En azından savunma avukatları sanığın anayasal haklarını savunduklarını iddia edebilirlerdi.

Cinsel suçlular rehabilite edilemezdi ve rehabilite edilebileceklerine inanan her terapist-

Deacon zihinsel bir saçmalığa kapılmadan önce kendini toparladı. Faith Frye çocuk tecavüzcüleriyle olan ilişkisinin bedelini çok ağır ödemişti. Müşterilerinden biri ona saldırmış, hapisten çıktıktan sonra da onu takip etmişti. Geçen yıl Miami Polisi'ne otuz şikâyetle bulunmuştu. Adını değiştirmesi ve binlerce kilometre uzağa taşınması anlaşılabilir bir şeydi. Bir avukat seçseydi buna gerek kalmayacaktı. farklı müşteri popülasyonu inkar edilemezdi.

Ama onun mesleğini itiraf ettiğini duyduktan sonra bile, Crandall'ın ona söylediği her şeye inanamadı. Peter Combs'un ona bıçakla saldırmak için belirttiği nedene inanamadı. Combs'un onu aldattığına, onunla bir ilişkisi olduğuna dair iddialarına inanamadı.

Bu çok alçakçaydı. *Peki ya doğruysa?* Doğru olamaz. *Sadece olmasını istemiyorsun.*

Yine de Faith Frye, Corcoran ya da kendine her ne diyorsa, Arianna Escobar'ı buraya getiren olayla bir ilgisi olmadığını biliyordu. Bir kıza yardım etmek için ellerini, dizlerini ve ayaklarını kana bulayan bir kadın, onu istismar edenlerle asla işbirliği içinde olamazdı.

Dört yıl önce ya da şimdi. Buna bir türlü inanamıyordu.

"Burası senin evin," dedi sessizce.

'Evet, biliyorum,' dedi acı acı. Güzel, değil mi?

İlginç. Onun gözlerine güzel dediğinde, hayran kalmıştı. Ama aynı kelimeyi ev için kullandığında nefret duymuştu. "Beğenmedin mi?" diye sordu.

"Hayır.

"Neden olmasın?

Hafif bir tereddüt. "Annemin öldüğünü öğrendiğimde buradaydım. Onu gömdüklerinde buradaydım.'

'Yani evle ilgili kötü anılarınız mı var? O zaman neden orada yaşamaya karar verdiniz?

"O anda iyi bir fikir gibi gelmişti," dedi gizemli bir şekilde. "Ne arıyorlar?" diye sordu, evden metodik bir şekilde uzaklaşan on ışık huzmesini işaret ederek.

"Diğer kurban," dedi, onun tepkisini görmek istiyordu.

Başını çevirip ona baktı, gözlerinde yeni bir dehşet vardı. "Orada iki kız mı?"

"Evet. Arianna Escobar ve arkadaşı Corinne Longstreet. Cuma gecesi üniversite kampüslerinden kayboldular.

"Aman Tanrım. Büyükanneimin evinde olduklarını mı düşünüyorsun?"

'Muhtemelen.

Eli ağzını kapatmak için havalandı. 'Çilingir. Onu buldun mu?'

"Bildiğim kadarıyla yok. Evin başka anahtarı var mı?"

Başını iki yana salladı. 'Elimdeki tek anahtar ön kapıya uymuyordu. Bunu size zaten söylemiştim. Büyükanneimin avukatından aldım ve ona çalışmadığını söylediğimde, büyükanneimin ona verdiği tek anahtarın bu olduğunu söyledi. Bu yüzden çilingir çağırdım.

Ona inandı. 'Neyin olduğuna bir bakayım. Sonra biraz daha konuşuruz. Burada kalın lütfen.'

Yavaşça başını salladı, Deacon'a porselen bir bebeği hatırlattı. Sadece başı hareket ediyordu, diğer tüm kasları ve yüzündeki her özellik donmuştu. "Elbette," diye mırıldandı, sarsılmıştı.

Göz ucuyla Adam'ın ön bahçeden geçtiğini gördü, adımlarında acelecilik vardı.

"Geri döneceğim," dedi Deacon. Adam'ın açık tuttuğu antika dövme demir kapıdan hızla geçti. "Elimizde ne var?"

'Kurbanlar ya da bizim için iyi bir şey yok. Kavga ve silah sesi izleri var. Evin yan tarafında ve arka köşesinde. Olay yeri inceleme ekipleri duvara gömülü iki mermi ve dört kovan buldu.

"Mermiden çok kovan var," dedi Deacon. 'O zaman bazı kurşunlar hâlâ kurbanlarının içinde olabilir. Arianna'nın bacağına bir yara var. Faith onu bulduğunda mermi hâlâ içinde miydi?"

"Hiçbir yok. ister misin?"

Daha sonra. Bishop'a acil servis doktoruna sormasını söyleyeceğiz. Başka ne var?"

"Bu. Adam on altı inç uzunluğunda bir tüp ve bir dart uzattı. 'Evin arkasında bir kutu ayı göz yaşartıcısıyla birlikte buldum. Tanaka Earl Power kamyonunu aradı ve yaklaşık altı fit uzunluğunda başka bir tüp ve daha fazla dartla dolu bir çanta buldu. Elektrik teknisyeninin patronunu aradım, Ken Beatty'nin birkaç yıl önce bir köpek tarafından parçalandığını söyledi. Çalışanının sakinleştirici dart taşıdığından haberi yokmuş ama şaşırmamış.

Deacon, 'O zaman güç teknolojisi karşılık verdi,' diye mırıldandı. "Başka ne var?"

"Birisinin evin batı tarafındaki araba yolundan çimlerin üzerine bir kamyonet sürdü. Üç kez durmuş. Bir kez mutfak kapısında, bir kez arka tarafta, bir kez de yan tarafta. Bir cesedin evin arkasından sürüklendiğine dair izler var ama sadece yarısına kadar. İzler minibüsün durduğu yerde duruyor.

"Cesedi minibüse koydu. Olay Yeri İnceleme cesedin büyüklüğünü tahmin edebiliyor mu?" "Sadece her kimse büyük olduğunu söyleyebilirim.

"Corinne Longstreet 1.80 boyunda ve 30 kilo.

Adam başını salladı. 'İki elli büyükten bahsediyoruz. Ken Beatty gibi, Earl Power teknisyeni. Ayrıca, sayaç arka tarafta ve arka duvar boyunca kan sıçramaları var.

"Kahretsin. Ben de bundan korkuyordum. Peki ya üçüncü minibüs durağı?"

Çimlerin üzerinde çok fazla kan var. Muhtemelen kişinin kan kaybından öldüğüne yetecek kadar.

Kovan bulunamadı.'

"Çimlerin üzerindeki kandan güç ölçere kadar herhangi bir iz var mı?"

Hayır, hiçbir. İki ayrı kurbandan bahsediyoruz. Muhtemelen farklı zamanlarda dökülmüş. Çimlerin üzerindeki kan tamamen kurumamış. Güç ölçerin etrafındaki kan ise öyle.

"Yani iki kurban. Arianna Escobar ve Ken Beatty var. Ayrıca hâlâ bir çilingir ve Corinne Longstreet'ten haber alamadık. Minibüsün ilk durağı hakkında içimde kötü bir his var. Corinne'i yan kapıdan götürmüş olabilir ama içeri girip ne bulacağımıza bakalım. Deacon evin ön kapısına doğru ilerledi ama Adam onu geri çekti.

"Bekle. Hangi olası çilingir?" Adam sordu.

"Faith elektriği açtırmak için elektrik şirketini, ön kapının kilidini değiştirmek için de bir çilingir çağırdığını söyledi. Ona verilen anahtar uymamış. Eğer birisi kurbanlarını saklamak için onun evini kullanıyorsa bu mantıklı. Ben olsaydım, ilk yapacağım şey kilitleri değiştirmek olurdu, böylece kimse içeri girip beni yakalayamazdı.

Adam ona sert bir bakış attı. "Faith mi?"

"Adı bu, evet.

"Yani onun hikayesine inanıyor musun?"

"Evet. Hâlâ bir şeyler saklıyor ama Arianna'ya zarar verdiğine inanmıyorum. "Crandall'ın size Arianna'yı değiştirmesi hakkında söylediği onca şeyden sonra bile mi?"

isim?"

Adam'ın ses tonu çirkin ve rahatsız edici bir almıştı. "Bu konuda onunla yüzleştim. O da itiraf etti.

Sen onunla yüzleştikten *sonra*. Bunu teklif etmedi. Peki ya duruşması?"

"Faith Corcoran yargılanmıyordu, Adam," dedi Deacon. "O bir Kurban. Yargılanan kişi, ona bıçakla saldıran seks suçlusuydu'.

"Yattığı seks suçlusu," diye karşılık verdi Adam, artık küçümsemesini saklamıyordu.

Deacon kendisini gafil avlayan ani öfke dalgasına karşı koydu. 'Ya da seks suçlusu öyle iddia etti. Ne zamandan beri bir kamu görevlisi yerine bir pisliğin sözüne inanıyoruz? Crandall kimsenin ona inandığını söylemedi. Hiçbir zaman bir iddianame hazırlanmadı çünkü bunu destekleyecek bir kanıt yoktu.

Adam omuz silkti, gözleri sert ve öfkeliydi. "Dumanın olduğu yerde ..." "Ateş mi var?" diye sordu arkalarından gelen bir ses.

Hem Deacon hem de Adam dönüp Faith'in kapının diğer tarafında durduğunu gördüler; bandajlı elleri beyaz eldivenlere benziyordu.

demir parmaklıklar. Solgun yanaklarında kıpkırmızı iki çizgi vardı, çenesi titriyordu. Ama gözleri öfkeyle parlıyordu. Orada dururken kızıl saçları omuzlarına dökülüyordu. *Alev gibi görünüyordu.*

Adam ona dikkatle bakıyordu. "Burada dikkate değer bir dizi tesadüfle karşı karşıya olduğumuzu kabul etmelisiniz, Dr. Frye.

"Adım Corcoran," diye düzeltti sertçe. "Eve gireceğinizi sanıyordum.

Deacon Adam'a geri çekilen bir bakış attı. "Yapmak üzereyiz, değil mi Dedektif Kimble?

'Kapıyı kırmak için bize izin vermezse arama iznine ihtiyacımız olacak. Çantasındaki anahtar uymadı.'

Deacon şaşkınlığını zorlukla bastırdı. "Şimdiden denedin mi?

Size arama izni verdikten sonra. Tanaka'nın adamlarından birine cipten çantasını aldırđım. Anahtarın uymadığı konusunda doğruyu söylüyor.

Faith'in Deacon'a attığı bakış keskin bir bıçak gibiydi. *"İşte bu* yüzden polislere güvenmiyorum. Sadece ben arama yapmanız gerekiyordu. Eğer kapıyı kırmanız gerekiyorsa, kırın. Daha da iyisi, *ben* yaparım. Kapıyı iterek açtı ama Deacon onu durdurmak için kapıyı tuttu.

'Dr. Corcoran, bekleyin. Faith,' diye ekledi kadın kapıyı itmeye devam edince. 'Ayakkabıların yok. Burada kal. Kadın dinlemeyince sesini sertleştirdi. *"Dur.* Bu bir rica değil.

Öfkeden titriyordu. "Seninle gelmem konusunda .

"Bu, arkada bir silahlı çatışma kanıtı bulmadan önceydi," diye tersledi. Bu onun dikkatini çekti, Tanrı'ya şükür. Bir adım geri çekildi, gözleri şokla irileşmişti. "İçeride ne bulacağımızı bilmiyoruz," dedi daha nazikçe. 'İkinci kızı bulmaya odaklanmalıyım. Senin güvenliğın için endişelenemem.

"Tamam. Sertçe yutkundü. 'Elektrik şirketinin adamını ya da çilingiri buldun mu? Buradaydılar çünkü onları ben çağırdım. I . . . Onlardan ben sorumluyum. Onların güvenliğinden.

Adam gülümsedi ama bu hoş bir gülümseme değildi. "Çok iyisiniz, Dr. Frye. Neredeyse size inanacağım.

"Dedektif," diye uyardı Deacon.

'Hayır, Ajan Novak,' dedi, 'sorun değil. Ben imalara alışkınım ve iyi polis-kötü polis rutinine aşınayım, bu yüzden çabalarınızı boşa harcamayın. Tekrar soruyorum - o iki adamı buldunuz mu?

"Hayır," dedi Deacon ona, daha fazlasını söylemek istemeyerek. Ona güvenmediği için değil, zaten çok yıkılmış görüldüğü için. 'Zaman kaybediyoruz. Corinne hâlâ hayatta olabilir. Size cipe kadar eşlik etmesi için bir memur göndermem gerekiyor mu?

"Hayır. Bir adım geri çekildi. "Ben giderim. Sadece diğer kızı bul.

Teşekkür ederim. Dedektif, gidelim. Adam işbirliği yapınca rahatlayarak yürümeye başladı. Ama sonra kuzeninin nefesinin altında mırıldandığını duydu.

"Sadece diğer kızı bul," diye taklit etti Adam.

Deacon kolundan tutarak onu durdurdu. "Senin neyin var böyle?

"Benim neyim var? Olası bir şüpheli için ağzının suyu akan ben değilim.'

Deacon yabancı gibi görünen adama baktı. "Ağzımın suyu akıyor. Ve o bir şüpheli değil. En azından henüz değil. Bu noktada o bir tanık.'

Cinsel suçlulara yardım ediyor. Ve tahmin edin ne oldu *Ajan Novak*? Bulduğu kız tecavüze uğramış.

Deacon hareketsiz kaldı. "Arianna'nın tecavüze uğradığını biliyorum," diye mırıldandı. "Ama Corcoran'ın suçlulara danışmanlık yapmış olması onu şüpheli yapmaz.

Adam başını salladı. 'Bir tecavüzcüyle birlikte yaşadı. Kızın orada olduğunu bilmediğini nereden biliyorsun? Yeni bir *sevgiliyi* korumadığını?'

Deacon zihninde canlanan o anlık görüntü karşısında yüzünü buruşturdu ve görüntü zihninde yer etmeden önce onu itti. "Çünkü 911'i aradı. Çünkü kızı koruyordu.

"Tasadüfen taşıdığı silahla mı?" "Taciz edildiği için taşıdığı silahla.

Adam'ın ağzı tiksintiyle buruştu. "Ne dedi de onun Kool-Aid'ini içtin?

Güzeldi. Onun gözlerine güzel demişti.

Ama onun hikayesine inanmasının nedeni bu değildi. *Yine de acıtmadığı kesin, değil mi?*

"Şu anda o bir şüpheli değil," dedi sert bir sesle. 'Ve biz öyle olduğuna karar verene kadar ona saygı göstereceksin. Anladınız mı, Dedektif?'

'Anladım o, Özel Ajan Novak,' Adam dedi soğuk bir şekilde. "Ben senin komuta etmek.'

Deacon tereddüt etti, karşısında duran Adam'a güvenmiyordu. "Odaklanmanı istiyorum," diye fısıldadı. 'Hüküm giymiş bir seks suçlusunun asılsız ifadesine dayanarak sonuçlara atlamamanı istiyorum. Corinne Longstreet'i bulmama yardım etmeni istiyorum. Benimle misin?

Adam soğuk bir ifadeyle, "Kesinlikle," dedi.

Deacon doğru seçimi yaptığını umarak onu takip etmesini işaret etti. "O zaman gel.

Miami, Florida, 3 Kasım Pazartesi, 19.35.

Dedektif Catalina Vega, Davies'in ofisinin kapı çerçevesine yaslanmış, sabırsızlıkla patronunun aramasını bitirmesini bekliyordu. Ona şöyle bir baktı ve içeri girmesini işaret etti.

"Gitmem gerek," dedi telefonda. 'Burada bir şey oldu. Evde görüşürüz. Ben de seni seviyorum.

Davies'in karısıyla böyle şefkatle konuştuğunu duymak Cat'i hem hüzünlendiriyor de umutlandırıyordu. Ya polis ya da normal, sağlıklı bir ilişki yaşayabileceğini ama ikisini birden yaşayamayacağını kabullenmişti. Sonra Davies CiCi'sini bulmuş ve bir şekilde yürütmüşlerdi.

Davies masasını temizlemeye ve dosyalarını kilitlemeye başladı. "Elinde ne var?

Faith Frye olmadığı kesin. Onu hiçbir yerde bulamıyorum. Ortadan kayboldu. Cat ofisine geçti, telefonunu ekranındaki fotoğrafı görebileceği şekilde tutuyordu. "Bu sabah bilinen son ikametgahından başladım. İşte burası. Ya da ondan geriye kalanlar.

Davies yanmış bina kabuğuna kaşlarını çatarak baktı. "Bu da ne böyle? Bu ne zaman oldu?

Perşembe gecesi. Faith o sırada orada değildi. Kapıcısı onu en az bir haftadır görmemişti ama Cumartesi sabahı arabasını dışarıda park halinde gördüğünü söyledi. Kredi kartlarından bir gece kaldığı şehir merkezindeki bir otele, sonra bir gece kaldığı ikinci bir otele kadar izini sürdüm ve sonra ... hiçbir şey yok. Cumartesi gününden beri ne izine rastladım ne de kredi kartı harcamalarına. Banka hesaplarını boşaltmış ve işinden ayrılmış.

"Kaçıyor.

Umarım öyledir. Nereye gittiğine dair bir ipucu bulmaya çalışıyordum. Cep ve ev telefonunu aradım. İkisi de doğrudan sesli mesaja düşüyor. İş arkadaşları

düşmanca olmasa da ofiste yakın bir ilişkisi olmadığını söyledi. Shue öldürüldükten sonra içine kapanmış. İçine kapandı. Onlarla yürümüyor ya da yemeğe çıkmıyordu. Erken gelir, geç giderdi. Yalnızdı.'

"Tehlikede olacaklarından korkuyordu. Shue gibi çapraz ateşte kalmaktan.

Cat başını salladı. 'Ben de öyle düşünüyorum. İşten ayrıldığında iş arkadaşlarının hiçbiri şok olmadı çünkü tüm danışanlarını önce diğer danışmanlara geçirdi. Kimse açıkta kalmadı.

"Suçlular bile mi?

"Artık suçlularla çalışmıyordu. Combs'un saldırısından sonra bu işi bıraktı ve Shue'nun organizasyonunda çalışmaya başladı, burada müşteri listesinin tamamı mağdurlardan oluşuyordu. Faith'in yanındaki kabinde çalışan kadın, bir sabah gelip masasını temizlediğini, istifasını sunduğunu ve olay çıkarmadan çıkıp gittiğini söyledi. İş aramak için şehirdeki diğer ajanslardan hiçbiriyle temasa geçmemiş. Savannah'daki ailesinin evini aradım ama üvey annesi Lily Sullivan'a göre Faith orada değildi. Lily bana sadece aradığım mesajı ileteceğini söyledi. Faith'in babasıyla konuşmak istedim ama Lily'ye göre babası telefona gelemeyecek kadar hastaymış. Miami'li bir polisle konuşmanın onu üzeceğini söyledi.

"Neden?

'Çünkü Faith biriyle evliydi - Charlie Frye, Merkez Bölge'den bir üniformalı. Onunla Shue'nun cinayeti hakkında konuştuğumda Charlie'nin eski sevgilisi olduğunu fark etmemiştim. Cat yüzünü buruşturdu. 'Charlie'yi Faith'le evlenmeden önce tanıyordum. Aslında onunla birkaç kez çıkmıştım. O modern bir adam değil.

Davies'in kaşları havaya kalktı. Onları yalınayak ve hamile mi seviyor?

"Yeni karısı dört yıl içinde üçüncü kez hamile kaldı, ama hamile kalmak istediği hissine kapıldım, bu onun için iyi bir şey.

"Onunla tanıştın mı?

"Bugün, Faith'i görüp görmediğini öğrenmek için Charlie'yi ziyaret ettiğimde. Yeni karısı ev kadını olmayı seviyor gibi görünüyor, ki bu onun tercihiyse yine harika. Dürüst olmak gerekirse, Charlie çıkarken bir eşte istediği şeyin bu olduğunu açıkça belirtmişti, bu yüzden sadece iki kez çıktık. Faith'in onunla evlendiğini öğrendiğimde çok şaşırdım, dokuz yıl boyunca onunla kalmayı bırakın.

"Charlie Frye onu görmüş müydü? Davies onu konuya geri döndürerek dikkatle sordu.

"Hayır, boşandıklarından beri değil. Combs'un onu bir yıl boyunca takip ettiğini bildiğini ama bu konuda üzgün görünmediğini söyledi. "Şeytanla dans ettiğini ve şimdi borcunu ödediğini söyledi.

Davies, "Sanırım Combs ile yaşadığı iddia edilen ilişkiyi kastediyor," dedi. "Bu sabah siz gittikten sonra onu araştırdım," diye ekledi Davies şaşkınlıkla gözlerini kırıştırdığında. 'Dört yıl önceki saldırısıyla ilgili raporu ve Combs'un duruşma tutanaklarını okudum. Eski kocası Combs'a inanmış mı?

Evet, öyle yaptı. Nedenini söylemedi. Ama boşanmalarının sebebi bu değildi. Combs duruşma başlayana kadar onu hiçbir şeyle suçlamadı. O zamana kadar zaten boşanma davası açmıştı çünkü Charlie şimdiki karısını aldatıyordu.

'Gerçek bir kazanan. Ama eminim ailesi hepimizi Charlie'ye göre yargılamıyordur. Bilmiyorum. Lily'ye acil olduğunu söylediğimde bile daha fazlasını söylemedi.

Faith'in nerede olduğunu bildiğine eminim. Ona neden sorduğumu söylemedim. Prius'un kurcalanmasıyla ilgili detayları olabildiğince gizli tutmak istedim. Ama sonra CSU bunu Prius'ta buldu.

Cat plastik kanıt torbasını Davies'in artık tertemiz olan masasının üzerine koydu. Çantayı eline aldı, gözleri küçük elektronik cihaza kaydı. "Onu takip ediyordu.

CSU, izleyicinin yangından sonra oraya konulduğunu söylüyor. Altında is izleri var.'

Davies'in yüzü karardı. "Onu dairesinden çıkarmaya çalışıyordu. "Ve orada olmadığında, arabasını etiketledi, takip etti ve sattığını fark etmeden birkaç hortumu kesti. Ama onun yerine yeni sahibi ve oğlu öldü ve iki çocuk annesiz kaldı. O durmayacak, efendim.

Faith nerede olsun tehlikede. Etrafındaki herkes de öyle.'

"Demek haklıymışsın. Takip raporları doğruymuş. Otuz tanesi de,' dedi öfkeyle. "Neden görmezden gelindi?

Üvey annesinin bu kadar soğuk davranmasının nedeni bu olabilir. Bence Charlie ortalığı karıştırdı. Takip raporlarını alan birkaç memurla konuştum ve Charlie'nin onlara onun bir baş belası olduğunu söylediğini söylediler. Kaynakları onun için harcamayın. "Suçlularla yaptığı çalışmalar onu kolayca satmamızı sağladı.

Davies gözlerini kapattı. "Ve şimdi elimizde üç ölü ve kayıp bir kurban var çünkü mavili çocuklar birbirlerine kenetlendi.

Ailesi de aynı sebepten bizimle konuşmuyor. Eğer nerede olduğunu bilmiyorlarsa ... "Birkaç gündür kayıp efendim.

Gözlerini açtı, bakışları acımasızdı. "Üvey annesini ara ve gerçekte durumun nasıl olduğunu anlat. Eğer hala Faith'in nerede olduğunu söylemezse, o zaman konuşana kadar anne ve babasını koruyucu gözetim altına alın. Ama Faith Frye'ı bulun.

Mt Carmel, Ohio, 3 Kasım Pazartesi, saat 7.45.

Deacon verandanın basamaklarını dikkatle çıktı. Basamaklar yeterince sağlamdı, verandanın kendisi de geniş ve zarıftı. Adam bir levye kullanarak kapıyı açtı.

"Yüksek mi alçak mı?" diye sordu.

"Yüksek," dedi Deacon ve Adam çömeldi. Deacon kapıyı açtı ve odayı tarayarak içeri süzıldüler. "Vay canına," diye fısıldadı.

Bir zamanlar yüksek tavanları ve kıvrımlı merdivenleriyle görkemli bir yerdi. Şimdi duvar kâğıtları soyuluyor ve tüm mobilyalar çarşaflarla kaplanıyordu. Oda eski, hüzünlü ve yalnız görünüyordu.

Deacon cebinden bir çift galoş çıkardı ve onları giydi. Arkasından Adam'ın da aynı şeyi yaptığını duydu. Odadan geçtiler, hiçbir şey ve hiç kimseyi bulamadılar. Rahatsız edici bir toz yoktu. Uzun zamandır kimsenin burada olduğuna dair bir işaret yoktu.

Ta ki mutfığa ulaşana kadar. Aletler, masa ve sandalyeler yetmişli yıllardan kalmaydı ve diğer her şey gibi hiç bozulmamış görünüyordu. Ancak yerdeki kirler silinmişti - yan bahçeye açılan çelik kapıdan başlayan ve eski moda bir anahtar deliği olan masif ahşaptan yapılmış gibi görünen eski bir iç kapıda sona eren bir yolda.

Deacon kapı kolunu çekiştirdi ve kolayca açıldığında şaşırdı. Bir gıcırta bile yoktu; menteşeler iyi yağlanmıştı. "Bodrum katı," diye sessizce mırıldandı, karanlığın içinde kaybolan merdivenlerden aşağı baktı. Ya da değil, diye düzeltti birkaç saniyede bir tekrarlanan kırmızı ışık titreşimini görünce. Bir tür sessiz alarmı tetiklemişlerdi.

Aşağı inmeye başladı, ışığın huzmesi duvarlardaki kırmızı el izlerini ortaya çıkardı. Ve basamaklarda. El izleri tazeydi ve enkaz halindeki elektrik şirketi kamyonunda gördüğü izlerle aynı boyuttaydı.

Arianna buradaydı. Bu merdivenleri tırmanırken destek almak için duvara tutunmuştu. Aşağıya doğru süzıldüler, en altta durup yönlerini buldular. Evin eni boyunca uzanan uzun, dar bir koridorda duruyorlardı. Bir uçta bir kapı ve iki yanda da kapılar vardı. Havada ağır bir limonlu yer temizleyicisi kokusu vardı. Birisi ortalığı toplamıştı.

Deacon Adam'a işaret ederek onu sola gönderdi. Kendisi de sağa gidip ilk kapıyı açtı ve saf çamaşır suyu kokusu üzerine bir tuğla gibi çöktüğünde irkildi. Maglite'ı açık duran ve rafları çıplak olan dolap kapaklarını aydınlattı. Odanın ortasında, çevresinde kan almak için kanallar bulunan çelik bir masa duruyordu. Morgda kullandıkları türden bir masaydı. Dört köşesinden ipler sarkıyordu.

Arianna burada işkence görmüştü. Bundan emindi.

Corinne neredeydi? Işığını köşelere tuttu ama kimseyi göremedi. Yandaki odada küçük bir buzdolabı, fırın ve mikrodalga fırın bulunan bir mini mutfak vardı. Sadece iki kişinin sığabileceği büyüklükte bir masa duvara . Antika olduğu anlaşılıyordu, muhtemelen üst kattan alınmıştı. Dolapları ve fırının içini kontrol etti. Hiçbir şey yok. Kendini destekleyerek dondurucuyu açtı, Ne bulacağından korkuyordu.

Şaşırarak gözlerini kırıştırdı. Dondurulmuş pizzalar üç sütun halinde düzgünce istiflenmişti, her kutu diğerleriyle tam olarak eşitti. Buzdolabında iki litrelik bir şişe diyet kola, birkaç şişe su ve birkaç paket ketçap vardı. Çöp kutusunda ezilmiş bir strafor paket servis kabı buldu. Yavaşça kaldırdı ve kokladı. Taze çöp. Belki bir, belki iki günlük.

Mutfaktan çıktı ve dar koridorda Adam'la karşılaştı. "Kimse var mı? Deacon fısıldadı.

Adam başını salladı. "Hiç kimse. Canlı ya da ölü.

'İşkence odasını buldum ama boşaltılmış ve çamaşır suyuyla spreyleneş. Mutfakta pizzalarla dolu bir dondurucu var.

"Bir ofis buldum, o da boşaltılmıştı. Ve bir hücre.'

Deacon onu tek bir karyolanın bulunduğu başka bir küçük odaya kadar takip etti. Karyolanın birkaç santim yukarısında duvara bir zincir çakılmıştı. Zincirin ucunda prangalar vardı. Kilitleri açılmıştı.

Adam ışığını karyolanın metal çerçevesine takılmış iki tutam saça tuttu. Sarışın. Corinne Longstreet gibi. Buradaydı ve onu özlemişlerdi.

Deacon koridora geri döndü ve çevresel görüşünün kenarında bir gölge titreşti. Tavandan koyu renkli bir örtü sarkıyordu. Bir kez daha bulacağı şey için kendini hazırladı. Battaniyeyi kenara çekti. Bir kez daha gözlerini kırıştırdı.

Toprak duvarın içine kazılmış bir tüneldi. Deacon temkinli bir adım attı, toprak tavanın dayanacağından emin olmak için kontrol etti, sonra

omzunun üzerinden baktı. Adam tam .

Çömelmek zorunda kaldılar çünkü tünel sadece beş ayak sekiz ve ancak beşe sekiz ve belki de beş ayak yüksekliğinde küçük bir mağaraya gelene kadar kısaldı.

Işığını mağaranın içinde gezdirdi ve yerde düzgünce duran bir battaniyeyi, bir ucunda da bir yastığı ortaya çıkardı. Diğer ucunda başka bir battaniye katlanmıştı. Ortada da bir kutu vardı.

"Burada biri yaşıyormuş," diye fısıldadı.

"Git kontrol et," diye fısıldadı Adam. 'Ben salona dönüp nöbet tutacağım. Bizi bekliyorsa burada köşeye sıkışmak istemiyorum.

"Anlaştık. Olabildiğince çömelen Deacon, paltosunun alt kenarını kolunun altına aldı ve kutunun içini görebilene kadar toprak zeminde eğilerek yürüdü.

İçinde hüzünlü bir dizi eşya vardı: kıllarının üçte biri dökülmüş bir saç fırçası; çok sayıda yaması olan solmuş bir kot pantolon ve yine düzgünce katlanmış iki tişört; metal bir fincan ve tabak; yıpranmış bir diş fırçası ve kubbeli bir kapağı olan turta kalıbı büyüklüğünde yuvarlak bir plastik disk. Tişörtün etiketinde küçük beden bir kadın tişörtü olduğu yazıyordu.

Diskin kubbeli kapağına dokundu ve kutunun içi aniden loş bir ışıkla dolunca irkildi. Bir gece lambası. Bu mağarada kim yattıysa en azından küçük bir ışığı vardı. Işığı kapattı ve battaniyenin altından geri çekildi, Adam'ın sabırla beklediği yere dönene kadar yavaş yavaş doğruldu.

"Eee?" diye sordu.

Deacon, "Orada yaşayan kişi küçük beden bir kadın giyiyordu," dedi. 'Kutu neredeyse boştu, ama biri paketliyor gibi görünüyordu. Bırakalım da CSU burada işini yapsın. Faith'in evi hakkında tam olarak ne bildiğini öğrenmek istiyorum.

Doğu Kentucky, 3 Kasım Pazartesi, saat 19.45.

Corinne nefes nefese uyandı, vücudu ağrıyor, başı zonkluyordu. Yine de uyuşmuştu. Bulanık. Tekrar.

Ona ilaç vermiş. Bir kez daha. Şimdi hatırladı. Bu sefer kendisi yapmıştı, pis işlerini yapması için genç kızı göndermemişti. Acelesi vardı, o kadar telaşlıydı ki, kız bulunmak üzere olduklarını ummuştu.

Hâlâ karanlıktı. *Hâlâ gözleri bağlıydı.* Elleri bu kez arkadan bağlıydı. Bilekleri ateş gibi yandığında bir çığlığı bastırarak çekti. Adam onu o kadar sıkı bağlamıştı ki asla kurtulamayacaktı.

Hayır. Panik yapmayacaksın. Hızla çarpan kalbini sakinleştirmeye çalışarak burnundan derin bir nefes aldı. *Olamaz. Oh Tanrım.*

Koku çok tanıdıktı. Kan. Ter. Ölüm. *Ari.* Arkadaşının çığlıkları zihninde yankılandı. *Tanrım, lütfen Arianna olmasın.*

Zemin sarsıldı ve kaçınılmaz iniş için dişlerini sıktı. Bir aracın içindeydi. Hareket eden bir araçta. Kamyon değil. Muhtemelen bir minibüs. Götürülüyordu.

Sızlanmamak için dilini ısırды. Aracı *biri* kullanıyordu. Eğer bu her kimse onun hâlâ baygın düşünüyorsa, şansı daha yüksekti. *Neyden daha iyi?*

Ölmekten iyidir, dedi kendi kendine sertçe ve acemi birliği eğitmeninin sesini hatırlamasını sağladı. *Kendini topla, asker. Bir yolunu bul.* Bunu yapabiliirdi. Yapmak zorundaydı.

İlk iş olarak görmesi gerekiyordu. Göz bağı Çenesini uzattı, gözlerinin etrafındaki derinin gerildiğini hissetti. Koli bandı. *Tek kelimeyle harika.*

Bandın kenarına sürtünmek için sert bir şeye ihtiyacı vardı. Başını çevirdi, pürüzsüz soğuk metal yanağına değdi. Bu hiç yardımcı olmazdı.

Başını diğer tarafa çevirdi ve sert bir şeye çarptı. Bir santim kadar hareket etti. Aslında sallandı, hissi, kokuyu yerleştirirken bile yüzüne geri bastırdı.

Bir çizme. Ağırlığına bakılırsa, büyük bir çizme. Bir erkek botu. O da mı mahkumdu? Yaşıyor muydu? *Ya kokladığım onun kanıysa?* Safra boğazını yaktı. *Ya öldüyse?*

Daha da kötüsü, ya bir gardiyansa ve bilinci yerindeyse? *Uyanık olduğumu anlayacaktır. Ve minibüs durduğunda hâlâ gözlerim bağlıysa, şoförün insafına kalmış olacağım.*

Risk almak zorundaydı. "Alo?" diye fısıldadı. Nada. Hiçbir şey yok. Uyuşturulmuş ya da ölü.

Bir laneti ısırды. *Sakin ol. Bunu çözün.* Yanağını çizmenin üzerinde gezdirdi ve rahat bir nefes aldı. Bağcıklı bir bottu. Bağcıkların etrafında çıkıntılar olacaktı.

Sert ve keskin olmaları için dua etti. Başını sallamak için vücudunu kullanarak bandı botun üzerine sıyırdı. İşe yarayabilirdi. Yaramak zorundaydı.

Mt Carmel, Ohio, 3 Kasım Pazartesi, saat 20.30.

Cep telefonu olmadığı için Faith, Novak ve Kimble'ın evin içinde ne kadar süre kaldıklarını bilmiyordu. Ama hiçbir şey bulamamaları için çok uzun bir süre gibi görünüyordu.

İğrenç Dedektif Kimble'ın anahtarını yerine oturtamamış olması onu rahatlatmıştı. En azından deli değildi. Bir şekilde önceki akşamki olaylar zihninde dalgalı görünüyordu. Bir rüyadan uyandığında hâlâ rüyada mı yoksa gerçek hayatta mı olduğundan emin olamaması gibi.

Evin etrafında dolaştı. Kimseyi görmemişti. Kimseyi duymamıştı.

Ama . . . *Oh hayır.*

Gözlerini kapattı, aniden tekrar hastalandı. Bir çığlık duymuştu. Kendine bunun bir köpek uluması olduğunu söylemişti. Ya da hepsi zihnindeydi. Ama gerçektir.

"Aman Tanrım," diye fısıldadı. Yardım için haykıran Arianna Escobar'dı. Acı içinde çığlık atıyordu. Faith kızın yaralarının her birini net bir şekilde hatırlıyordu. İşkence görmüştü.

Ve çekip gittim.

Korkusunu bastırdı. *Novak'ın bilmesi gerekiyordu.* Cipten inmeye başladı ama sonra onun 'rica değil' sözünü hatırladı. Şu anda onun müttefiki gibi görünüyordu. Onu da kızdırmak istemiyordu. Kapıyı açık tuttu ama koltuğunda kaldı.

Birkaç dakika sonra evin ön kapısı açıldı ve Novak ile Kimble doğruca ona yöneldiler. Yüzlerine baktığında Faith'in kalbi sıkıştı. Suratsız. Kızgın. Hayal kırıklığı. Cipten indi, ayakları itiraz edince irkilmemek için kendini zor tuttu.

"Onu buldunuz mu?" diye sordu onlar bir şey söyleyemeden. "Diğer kızı mı?

"Hayır," dedi Novak. Ama başka bir şey bulmuştu. Bunu yüzünde görebiliyordu. "Size bu ev hakkında birkaç soru daha sormamız gerekiyor.

'Tamam,' dedi, 'ama önce sana bir şey söylemem gerekiyor. Dün buradayken bir şey duydum. Sanırım bir çığlıktı.

Novak kaşlarını çatı. "Neden bundan daha önce bahsetmediniz?

"Siz eve girene ve ben sakinleşmeye başlayana kadar bunu düşünmedim. Çünkü o sırada kendimi gerçekten duymadığıma ikna etmiştim.

Kimble bir adım daha yaklaşarak onu . "Tam olarak ne duydun?

Aralarına mesafe koyarak arkasına yaslandı. "Emin değilim. Hava kararıyordu ve sadece yumuşak bir sestti. Kendime bunun bir köpek ya da belki bir çakal uluması olduğunu söyledim. Ya da sadece hayal ettiğimi. Adamların yüzlerine baktı. "Ama yapmadım, değil mi?

"Hayır," dedi Novak sessizce. "Yaptığını sanmıyorum.

Cipin koltuğuna yığıldı. "Arianna oradaydı. Ben uzaklaştım. Onu orada bıraktım.

Novak'ın acımasız ifadesi bir parça yumuşadı. "Onun orada olduğunu biliyor muydun, Faith?

"Hayır! Onu yolda bulduğumda yaptığım gibi polisi arardım.

'O zaman ona yardım edemezdin. Ama şimdi bana bunu duyduğunda nerede olduğunu göstererek ona yardım edebilirsin.

"Elbette. Ayağa kalkmasına yardım etmesi için uzattığı eli kabul etti ve ayak tabanları iğne batar gibi batınca irkildi. "Evde ne buldun?

'Bunu da halledeceğiz,' dedi. "Adam, Tanaka'nın teknisyeni cipte hiç ayakkabı buldu mu?

Kimble kafası karışmış bir halde Faith'in ayaklarına baktı. "Hiç sanmıyorum. Ayakkabılarına ne oldu?"

"Kıza ulaşmak için setten tırmanırken onları kaybetti.

Kimble'in gözleri onunkilere dikildi, şimdi de kısılmıştı. "O tepeye çıplak ayakla mı tırmandın?

"Evet," dedi basitçe. "Spor ayakkabılarım bir spor çantasındaydı.

Kimble düşünceli bir şekilde başını salladı. 'Bulduklarını. Bir dakika bekleyin.' Sedanının bagajını açtı ve etrafı karıştırdı. Döndüğünde elinde spor ayakkabıları vardı.

Novak çömeldi, daha çok bir refleks gibi görünen bir hareketle paltosunu yolundan çekti, sonra ayağını kaldırıp ayakkabısını giyerek Faith'i şaşkına çevirdi.

'Bunu yapmak zorunda değilsin,' diye itiraz etti.

Novak cevap vermedi. Bağcıkları bağladı ve onu şaşırtan bir nezaketle diğer ayağına da aynısını yaptı. "Kendi başına yürüyebilir misin?

Hayır demek istedi, ona yaslanmak istedi. Ama onun şefkati iyi polis kişiliğinin bir parçası olabilirdi ve o bunun bir parçası istemiyordu. "Sanırım öyle. "O zaman bize dün olanları anlatın.

geldi.'

Yürümeye başladı. "Cipinizin olduğu yere park ettim, arabamdan indim ve ön kapıya gittim. Anahtarım çalışmadı. Neredeyse gidiyordum ama mezarlığı görmem gerekiyordu.

"Neden?" diye sordu Novak.

"Çünkü babama ona bir fotoğraf göndereceğime söz vermiştim. "Bir mezarlığın mı? Kimble inanamayarak sordu.

'Annem burada gömülü. Babam birkaç yılda bir onun ölüm gününde gelirdi ama bir yıl önce felç geçirdi ve artık seyahat edemiyor.

"Annen ne zaman öldü? Novak sordu.

"Yirmi üç yıl önce," dedi tarafsız görünmeyi başararak. Umutluydu.

"Oh. Novak tek heceye çok fazla anlayış sığdırmıştı. 'Yani öldüğü gün buradaydınız, cenazesine katıldınız ve sonra hiç geri dönmediniz mi? Düne kadar?

"Evet. Mezarlığın çitlerine ulaştılar. 'Dün içeri girmeye çalıştım,' dedi, 'ama kapı asma kilitliydi ve bende anahtar yoktu. Büyükanneimin avukatında da yoktu. Mezarlığın etrafındaki alanla yerel tarih derneği ilgileniyor. Muhtemelen onlar kilitlemiştir.

"Peki, çılgılığı duyduğunuzda neredeydiniz? Novak sordu.

Onları durduğu yere götürdü. "Tam burada. Bu annemin mezarı.'

Novak el fenerini Margaret'in mezar taşına tuttu, sonra ışını diğerlerinin üzerinde gezdirdi ve annesininkiyle aynı olan taşta durdu. "Barbara Agnes Corcoran O'Bannion. Büyükanneinin kızlık soyadını mı aldın?"

'Kızlık soyadım beni bulmayı çok kolaylaştırır. Artık bir önemi yok.'

Novak ışığını mezar taşının diğer tarafına götürdü ve şaşkın bir ses çıkardı. "Büyükbaban annenden sadece iki gün önce öldü.

"Cenazesi için gelmiştik, ben, babam ve annem. Babam ve ben eve yalnız gittik.

"Ne oldu? Novak sordu.

"Araba kazası," dedi ters bir şekilde.

"Burada yaşamıyor muydun? Kimble sordu.

Hayır. Savannah'da yaşıyorduk. Büyükbabam öldükten sonra burada kimse yaşamadı. Büyükanne şehre taşındı çünkü iyi yürüyemiyordu ve burada, taşrada tek başına yaşayamazdı.

"Çılgılığı ne zaman duydunuz? Novak sordu. "Beş civarı. Güneş batmaya başlamıştı. "Ne zaman vardınız? Kimble sordu.

'Belki yirmi dakika önce. Bir süre dışarıda oturdum, kendimi içeri girmeye zorladım.

Novak merakla ona baktı. "Neden?

"Çünkü . . . Bu evle ilgili iyi anılarım yok.

'Yine de ortadan kaybolmanız gerektiğinde buraya geldiniz,' diye belirtti.

Adamın, sır olarak saklamak istediği bir şeyi çözdüğünü hissetti. "Evet.

"Tamam," dedi Novak. "Miami'den ne zaman ayrıldınız?

"Cumartesi, öğleden biraz sonra. Gece Atlanta'da durdum, sonra doğruca buraya geldim.

"Geleceğinizi bilen var mıydı?

'Buraya geleceğimi sadece babam ve üvey annem biliyordu. Sanırım beni cipi toplarken gören herkes bir yere gittiğimi biliyordu ama başka kimseye söylemedim.

"Büyükanne'nin avukatı bile mi?

'Bugün anahtarı istemek için onu arayana kadar şehirde olduğumu bilmiyordu. Neden?'

Kimble araya girdi. " konuya geleceğiz. Çılgılığı duyduktan sonra ne yaptın?'

"Annemin mezar taşının resmini babama mesaj attım çünkü benden bunu istemişti. Sonra oradan ayrıldım, Wal-Mart'a gittim, otelime yerleştim, cipimi boşalttım ve yattım.

"Peki ya bugün? Novak sordu.

"Şehir merkezine çalışmaya gittim. Huntington Bankası'nda.'

Her iki adam da şaşırmış görünüyordu ama konuşan Kimble oldu. "Siz cinsel suçluları tedavi eden bir psikologsunuz," dedi, küçümsemesi açıktı. "Neden bir bankada çalışıyorsun?

Yorgun bir iç çekişi bastırdı. 'Sorularınızı bu davayla sınırlı tutarsanız memnun olurum. Sonra da bırakın yoluma gideyim. Başını kaldırdı

sargılı eller. "Hâlâ acil servise gitmem gerekiyor.

Novak'ın tuhaf gözleri gerçek bir sıkıntıya benzeyen bir ifadeyle titredi. Ya da belki de sadece gerçek olmasını istiyordu. İyi polisi çok iyi oynuyordu. 'Bunu mümkün olduğunca kısa keseceğiz,' dedi. 'İşteyken büyükannenizin avukatını, elektrik şirketini, çilingiri ve diğer çeşitli servis elemanlarını aradınız. Başka biriyle temas kurdunuz mu?

'İş arkadaşları, evet. Ama ev hakkında, hayır.'

"Eve girebilen başka biri var mı? Kimble bastırdı.

"Bildiğim kadarıyla hayır. Amcalarımın ikisi de istemedi. En azından içinde yaşamak için. Bir nefes verdi. 'Jordan Amca'nın burada neler olduğunu bilmesi gerekiyor. "Bu" her neyse.

"Bekle. Kimble elini kaldırdı. "Amcaların mı var?

Evet, iki . Aslında ikizler. Jordan ve Jeremy.' "Burada mı yaşıyorlar? Carmel Dağı'nda mı? Novak sordu.

"Oh hayır. Bu düşünce düpedüz gülünçtü. "Jordan, Mount Adams'ta bir şehir evinde yaşıyor. Büyükannemi yanına taşıdığından beri buraya geldiğini sanmıyorum, gömüldüğü gün hariç. Jeremy ise Indian Hill'de bir malikanede yaşıyor. Büyükannesinden on beş milden daha az uzakta olmasına rağmen bir kez bile işleri düzeltmeye gelmemiştir.

Kimble'ın kaşları kalktı. "Onlar annenin kardeşleri ve ev onlara miras kalmadı mı?

"Hayır, büyükannem Adams Dağı'ndaki evi Jordan Amca'ya bıraktı. Evi ve buradaki mülkleri bana bıraktı. "Jeremy

Amca'ya bir şey bırakmadı mı? Kimble sordu.

"Hayır," dedi yüzünü buruşturarak. 'Jeremy ve büyükannemin arası hiçbir zaman iyi olmadı. En azından benim hatırladığım kadarıyla. Büyükbabam öldüğünden beri araları açıktı.

"Neden?" diye sordu Novak merakla.

Faith tereddüt etti. "Büyükanmem Jeremy'nin cinsel tercihlerini onaylamazdı.

Novak başını öne eğdi. "Bu pek çok anlama gelebilir.

"Bu durumda eşcinsel olduğu anlamına geliyor. Yalan değildi ama gerçeğin tamamı da değildi. Amcası biseksüeldi ve partnerlerinin genç olmasını tercih ediyordu. Ve güzel.

Ona söylediği şey *çok güzeldi*, ona bakıyor, o zaman bile onu rahatsız eden şekillerde ona dokunuyordu. Aklına, düşünmesi bile onu hasta eden bir düşünce geldi. Jeremy'nin kızın bilgisayarına erişimi vardı.

Bir keresinde evin. Kilitleri kolayca değiştirmiş olabilir. Bunu yapmış olabilir mi? Arianna ve arkadaşını kaçırıp işkence etmiş olabilir mi?

Bu fikri anında reddetti. Bu hiç mantıklı gelmiyordu. Gözlerini ayaklarına indirdiğini fark etti. Başını kaldırdığında her iki adamın da onun sıkıntısını fark ettiğini gördü. Kimble soğukkanlılıkla değerlendiriyordu ama Novak'ın gözleri öfkeyle parlıyordu.

"Ne? Novak talep etti.

Faith başını salladı. "Hiçbir şey. Bir şey olmadığına eminim. Ama kendi sesindeki şüpheyi duydu. Novak da duymuştu.

"Sana ne yaptı? Novak'ın sesi hırlamaya o kadar yakındı ki Faith bir adım geri çekildi.

"Hiçbir şey," diye ısrar etti. 'Gerçek bu. Güzel olduğumu söyledim. Saçlarıma dokunurdu. Biraz ürkütücüydü,' diye kabul etti, 've babam ona asla güvenmedi. Babam anneme beni onunla asla yalnız bırakmaması için söz verdirdi. Annem onun aptallık ettiğini düşündü ama ona söz verdi.

Kimble, 'Yani sana hiç dokunmadı çünkü hiç fırsatı olmadı,' dedi.

"Muhtemelen. Ama unutmamalısınız ki doksanlı yılların başındaydık ve ben çok katı bir Katolik ailede büyüdüm," dedi amcasını savunma ihtiyacı hissederek. Yetişkinlik dönemine girdiğinde, babasının Jeremy konusunda haklı olduğundan hiçbir zaman emin olamamıştı. 'Eşcinsel olmak genellikle pedofil olmakla eşdeğer görülüyordu. Size onun hiçbir şeyle suçlanmadığını söyleyebilirim. En azından kendi ailesi dışında.

"Peki bunu nereden biliyorsun?" diye sordu Kimble alaycı bir tavırla. Kızın çenesi kalktı. "Çünkü kontrol ettim.

Novak'ın beyaz kaşları şaşkınlıkla havaya kalktı. "Neden? Ne zaman?

Birkaç kez. En son yaklaşık bir yıl önce. Nedenine gelince, anılar beni endişelendiriyordu. Ailenin kirli çamaşırlarını ortaya dökmek istemediğim için birinin incinmesine izin veremezdim. Okuldan tanıdığım bir sosyal hizmet görevlisine ihtiyatlı bir şekilde haber verdim. Polis bağlantısı gözünü dört açmıştı ama en ufak bir duman bile çıkmamıştı. "Ve birini sadece şüphe üzerine tutuklayamazsınız.

"Hayır, yapamazsın," diye mırıldandı Novak. "Amcalarınızın iletişim bilgileri sizde var mı?

"Jordan'ın ev ve cep telefonu numaraları var ama Jeremy için bir şey yok. Onu işte bulabilirsin. Tıp fakültesinde profesör. Son duyduğuma göre cerrahi dersleri veriyormuş. Faith zonklamaya başlayan ayaklarını kaydırdı. "Sorularınızı bitirdiyseniz, oturmak istiyorum.

Novak, 'Şimdilik işimiz bitti,' dedi. 'Seni acile götürmesi için birini bulacağım.

Şimdilik. Bunu tehditkâr bir şekilde söylememişti, sadece gerçekleri söylemişti ama yine de kulağa tehditkâr geliyordu. Eve geri dönmek için mezarlık çitinden uzaklaştı, ama zifiri karanlıktı ve yerdeki bir çukuru kaçırdı. Sert dizleri büküldü ve bir çılgılık atarak yere düştü.

Ama tamamen aşağıya değil. Güçlü eller onu belinden yakaladı, Novak sanki bir çocuktan daha ağır değilmiş gibi onu tekrar yukarı çekti. Bir an öylece durdular, Novak'ın iki elinin parmakları kadının göğüs kafesine doğru genişçe açılmıştı.

Tanrım, çok güzel kokuyor. Sedir ve temiz deri gibi.

"İyi misin? Novak sessizce sordu, ağzı kızın kulağına o kadar yakındı ki kız titredi.

"Evet. Yutkundü. "Sadece .

"Seni orada bu kadar uzun süre bekletmemeliydik. Ellerini olması gerekenden biraz daha yavaş çekerek onu serbest bıraktı, böylece neredeyse bir okşamaya dönüşecekti.

Faith tekrar ürperdi, sonra öne doğru bir adım atarak aralarına biraz mesafe koydu.

"Size yardım edeyim, Bayan Corcoran," dedi Novak, dirseğini sert ama nazik bir şekilde kavradığında onu şaşırtarak. "Zemin sert ve canınızın yandığını biliyorum.

Gerçekten de öyleydi, bu yüzden bu kez onun kendisine yardım etmesine izin verdi, dirseğindeki elinin hoş sıcaklığını giydiği ceketin kumaşından emdi. "Teşekkür ederim.

Bütün bunlar olurken Kimble tek kelime etmemişti ama diğer tarafta onlarla birlikte adım atmaya başladı. Faith neredeyse gülecekti. *Kaçacağımı mı sanıyor?*

Üçü yavaşça evin önüne doğru yürüdüler, burası artık eskisinden çok daha kalabalıktı. CSU minibüsüyle birlikte birkaç polis arabası daha gelmişti. Ön tarafa ve uzak tarafa yeni spot ışıkları yerleştirilmişti ve evin etrafı parlak, beyaz ışıkla yıkanıyordu. Her ne buldularsa büyüktü. Ve çok, çok kötüydü.

"Evde ne buldunuz, Ajan Novak? Faith sessizce sordu.

Ancak Novak cevap veremedi Kimble diğer dirseğini tutarak onu irkiltti. "Ne bulduğumuzu *sanıyorsunuz*, Dr. Frye?" diye sordu yumuşak bir sesle. Alaycı bir şekilde.

İçinde bir şeyler koptu. *Orospu çocuğu hâlâ benim de işin içinde olduğumu düşünüyor.* "Dedektif," dedi Novak keskin bir sesle, Faith kollarını serbest bırakırken, önce

Novak'ın nazik tutuşu, sonra Kimble'in cezalandırıcı tutuşu.

Kimble'in yüzünü görebilmek için bir adım geri çekildi. Dudakları, onu daha da kızdırmak, pişman olacağı şeyler söylemesini sağlamak için yapıldığını bildiği bir sırtışıla kıvrıldı. Hayal kırıklığına uğrayacaktı. Onun gibi kötü polislerle çok fazla deneyimi olmuştu.

"Bence Dedektif Kimble," dedi sakın ama soğuk bir şekilde, "bana bir daha böyle dokunursanız PBO temsilcinize ihtiyacınız olacak.

Koyu renk gözlerinde öfke parladı. "Beni tehdit mi ediyorsunuz, Dr. Frye?

'Senin bana yaptığından daha fazla değil. Tek fark, ben çürük bırakmadım. Adamın yüz ifadesinde bir belirsizlik titreşimi gördüğünü sandı, ama hemen maskesini indirdi. "Ve eğer bir sapığın radarına yakalanmamaya çalıştığım için sana karşı suç duyurusunda bulunmayacağımı düşünüyorsan, yanılıyorsun.

"Bence bu adil bir soru, Dr. Frye," dedi Kimble, hiç geri adım atmadan. 'Ne de olsa burası sizin eviniz ve ustalıkla otobüsün altına attığınız aile üyeniz.

"Adam," diye tısladı Novak. "Bu kadar yeter.

Faith dişlerini sıktı, ikisinden de bıkmıştı. "Dedektif, kötü polisi biraz fazla abartıyorsunuz. Tebrikler Ajan Novak. İyi polisi mükemmel oynadınız İkinize de bildiklerimi anlattım. Bana inanmanızı beklemiyorum.' Başını salladı ve boğazına tırmanmaya çalışan öfkeli gözyaşlarını geri çekmeye çalıştı. "O kızı bulmak istemedim. Bunların hiçbirini istemedim. Tek istediğim yalnız kalmaktı.

"Dr. Corcoran," diye başladı Novak, artık rahatlatıcı bulmadığı yatıştırıcı ses tonuyla.

Adamın önünü kesmek için sargılı elini havaya kaldırdı. 'Kendine sakla, Novak. Ses benimle çalışmayacak. Enerjini kötü adamların nereye gittiğini ve birkaç aracı, iki yetişkin adamı ve genç bir kadını bir lejyon polisin yanından nasıl kaçırdıklarını bulmaya harcamanı öneririm.

Novak kaşlarını çattı. "Birkaç araçla ne demek istiyorsunuz?

'Earl Power and Light kamyonunu buldunuz, peki ya çilingirin kullandığı araç? Onu buldunuz mu? Hayır mı? Sanmıyorum,' dedi iki adam ona bakarken. 'Çilingir beni ekmediyse, ben kızı bulmadan dakikalar önce gelmiş olacaktı. Ne o gitti, ne de başkası. Arianna'yı kim kaçırdıysa ulaşım aracı da ondaydı. Bu nedenle,

Hepsi Scotty tarafından ışınlanmadıysa, kaçırın kişi bir aracı sakladı, sonra iki adam ve bir kadını buradan başka bir yoldan götürdü, ki bildiğim kadarıyla böyle bir yol yok.

Kimble, "Yolunuzdan geçmediklerini söylediğinizde size inandığınızı varsayıyorsunuz," dedi. 'Bu doğru olsa bile, siz gelmeden önce buradan ayrılmış olabilirler.

Onu görmezden gelen Faith, Novak'ın bakışlarıyla karşılaştı. "Kızın kanının Earl Power kamyonunda hâlâ ıslak olduğunu söylemiştin. Onu kaçırmanın o enkaz halindeki kamyonun yanından geçip onu bulmak için durmayacağına gerçekten inanıyor musun? Yaşamaya izin vereceğine? Onun kan izlerini kolayca buldun. Sence onu kaçırın da bulamaz mıydı?"

Novak ağzını açtı ama cevabı birinin ona seslenmesiyle kesildi. Bir kadın CSU teknisyenleri sürüsünden ayrılmış ve onlara doğru geliyordu. Faith'le hemen hemen aynı boydaydı ama daha sağlamdı. Daha kıvrımlıydı. Polis olduğu, kolunun altındaki şişkinlik olmasa bile, sadece kendini taşıma şeklinden bile anlaşılabilirdi.

Önlerinde durduğunda Novak, "Hastanede olduğunu sanıyordum," dedi.

Kadının simsiyah saçları ışıkların altında mavi mavi parlıyordu ve siyah gözleri insanın kemiklerini delip geçecek kadar keskindi. 'Öyleydim ama ona sakinleştirici verdiler. Saatlerce uyanmayacak. Odasının dışında nöbet tutan bir üniforma bıraktım. Başını Faith'e doğru eğdi. "Bu senin İyi Sam'in mi?"

"Evet," diye yanıtladı Kimble. 'Bu Dr. Faith Frye. Kızı o buldu. Evin sahibi o.'

Faith dişlerini sıktı. "Ben Dr. Corcoran.

Sizinle tanıştığımıza memnun oldum, Doktor. Ben Dedektif Bishop. Bu gece Arianna'nın hayatını kurtarmış olabilirsiniz. Eminim uyandığında size teşekkür edecektir.'

Faith kadının alay mı ettiğinden, yem mi attığından yoksa içtenlikle teşekkür mü ettiğinden emin değildi ama bir şeyler ters gidiyordu. "Umarım öyledir.

'Beyler,' dedi Bishop, 'sizinle biraz konuşabilir miyim? Yalnız mı?"

Faith Novak'a el salladı. 'Bana eşlik etmene gerek yok. Ben kendim eşlik ederim.

Novak uzaklaşmak için dönerken, "Seni hemen acil servise götüreceğim," diye söz verdi.

Üç polis Faith cipe binene kadar bekledikten sonra Bishop cep telefonunu kaldırdı ve üçü de eğilip dinlemeye başladı. Bishop bir tuşa bastı

ve tekrar dinlediler.

Şaşkın ve acımasız üç polis cipe doğru yürüdü ve Faith'in açık kapısının etrafında sıkı bir yarım daire oluşturdu. Onu kafeslediler. Bu polislerin yaptığı bir şeydi ve Faith bundan nefret ediyordu.

İlk konuşan Novak oldu. "Dr. Corcoran, 911'i aradığınızda Arianna Escobar'ın bilincinin kapalı olduğunu söylemişsiniz.

Faith ayağa kalkarak Üç Silahşörler'i geri adım atmaya zorladı. Bunu nefes alabilmek için yaptı ama amacı kendi alanını korumakmış gibi davrandı. "Bu doğru. En azından ben öyle sanıyordum. Açıkçası ben o tür bir doktor değilim. Ama söyledığım hiçbir şeye cevap vermedi. Neden?

"Ona ne söyledin? Kimble sert bir şekilde sordu. "Tam olarak ne?

"*Tam olarak* hatırlamıyorum. Ben de yaralanmıştım. "İyi misin?" gibi bir şey. Neden?

"Faith, onunla daha önce tanışmış mıydın? Novak sordu. 'Geçmişte ikinizin yollarının kesişmesinin bir yolu var mıydı?

Üzerine yeni bir panik çöktü. Elini göğsüne bastırma dürtüsüne direnerek, "Hayır," dedi. Kalbi o kadar sert atıyordu ki canı yanıyordu. 'Bu gecedan önce onu hiç görmemişim. *Neden?*

"Çünkü seni tanıyor," dedi Novak ve bakışları tekrar onunkilerle buluştu.

Bir an için yanlış duyduğunu düşündü ama üç polis orada durmuş cevap bekliyordu. Boğazını temizledi ama sesi zayıf ve cılızdı. "Affedersiniz?

Novak başıyla onayladı. "Ameliyata hazırlanırken kısa süreliğine bilinci yerine geldi. Dedektif Bishop'a Faith'i bulmasını söyledi.

Bishop, 'Tanrı'ya olan inancı kastettiğini düşündüm,' dedi. "Ona rahip ya da papaz diyip diyemeyeceğimi sordum. Elimi tuttu ve "Hayır. Faith Frye" dedi. Şimdi anlıyorum ki seni kastetmiş.

"Ama nasıl ...? Faith koltuğa yığıldı, başı dönüyordu. "911 operatörüne kim olduğumu söyledim. O zaman Arianna beni duymuş olmalı.

Novak başını salladı. "Hayır, . Biz sadece 911 çağrısını dinledik. Adınızı Faith Corcoran olarak vermişsiniz, Frye değil.'

Faith ona baktı. Novak daha da sıkıntılı görünüyordu. "Beni nasıl tanıyabilir?

"Evet," dedi Kimble, dudağı kıvrılmıştı. "Seni nasıl tanıyabilir?

"Bilmiyorum. Mantıklı olan tek cevap, tutsaklığı sırasında adımlı duymuş olması. Şiddetli bir ürperti vücudunu sarstı. "Bu da demek oluyor ki

"Onu kim kaçırdıysa kim olduğumu biliyor.

"Bu çok mantıklı, Dr. Corcoran," dedi Kimble ve daha yakına eğildiğinde vücudundaki sıcaklığı hissedebiliyordu. "Sanırım milyon dolarlık soru şu: *Onu* nereden tanıyorsunuz?

Yedinci Bölüm

Mt Carmel, Ohio, 3 Kasım Pazartesi, saat 9.15.

"Bu kadar yeter," diye emretti Deacon. Faith yolcu koltuğunun kenarına tünemiş, kamburunu çıkarmış, yaprak gibi titriyordu. "Geri çekil ve nefes almasına izin ver.

Bishop'un gözleri endişeyle Adam'a dikilmişti. Scarlett Bishop zeki bir polisti. Deacon'la birlikte çalıştıkları kısa ay içinde rahat bir ritim yakalamışlardı, sanki yıllardır ortakmışlar gibi sözsüz iletişim kurabiliyorlardı. Adam bu gecenin jokeriydi.

Adam daha yavaş doğruldu, gözlerinde doğrudan bir meydan okuma vardı. "Bunun arkasında kimin olduğunu biliyor. Bu' - Faith'in titreyen formunu küçümseyerek işaret etti - 'hepsi bir oyun.

Deacon öyle düşünmüyordu. azından öyle düşünmek istemiyordu. Ama Adam'ı tekrar düşünmeye ikna edecek bir şey söyleyebileceğini de sanmıyordu ve daha da önemlisi, bundan emin olmayı Arianna ve Corinne'e borçluydu.

"Pekala olabilir. Ama bundan emin olana kadar Dr Corcoran tanık olarak kalacak. Ve bence en azından bir konuda haklı. Arianna'yı kaçıran kişi yoldan kaçmış olsaydı yaşamasına izin vermezdi. Bu da buradan başka bir çıkış yolu olmalı demek. Bir iz ya da öyle bir şey var. Onu bulmamız gerek. Ve o çilingirin buradan çıkıp çıkmadığını öğrenmeliyiz, çünkü şu anda burada olmadığı kesin. Aracı da öyle. Yapacak çok işimiz var Dedektif Kimble, bir tanığı azarlayarak vakit kaybedemeyiz.

Adam sıkılmış dişlerinin arasından, "Kurbanın adını bildiği kişi," dedi.

Deacon haberi duyduğunda Faith'in yüzünde beliren şoku görmüştü. Bunun gerçek olduğuna inanıyordu. "Evet. Bu da onu korkutarak öldürmek için çok değerli bir kaynak yapıyor.

Faith'in koyu kırmızı başı Adam'ın gözleriyle karşılaşınca kadar kalktı ve bu sanki karnına inen bir yumruk gibiydi. Solgun, bitkin ve en az Adam kadar öfkeliydi ama soğukkanlıydı. "Çok iyi iş çıkardınız Ajan Novak," dedi sessizce. "Kendimi daha iyi idare edemezdim.

Deacon iç çekişini içinde tuttu. Adam her şeyi mahvetmeden önce ona gerçekten güvenmiş olabilirdi. Ama şimdi ona güvenmediği kesindi. "Bize biraz izin verirseniz, Dr. Corcoran. Hemen döneceğiz. Adam ellerini ceplerine sokarak uzaklaştı - ona dokunmamak için mi yoksa kuzeninin ağzını burnunu kırmamak için mi, emin değildi.

Adam ve Bishop'u kapıdan geçirip ön verandaya götürdü. Adam kendini biraz sakinleştirmeyi başarmış görünüyordu. Bishop Adam'ı dikkatle izliyordu.

'Duyduğuma göre kaybettiğin için Kişisel Suçlar'dan atılmışsın,' dedi, 'buna inanmak istemiyordum ama bu küçük gösteri beni ikna etti.

Adam gözlerini kaçırdı, yanaklarında koyu bir kızarıklık vardı. "Özür dilerim. Aşırı tepki göstermiş olabilirim.

"Sence? Deacon sesini alçalttı ama hayal kırıklığını bastırmaya çalışmadı. 'Çok haklısın, aşırı tepki verdin. Şimdi bize bir şey söylerse şanslı sayılırız.

"Bu bir rol, Deacon. Bunu biliyorum.'

"Eğer öyleyse, çok iyi biri," diye tersledi Deacon. 'Bilmeni istemediği bir şeyi sana söylemeyecek kadar iyi. Suç duyurusunda bulunmakla tehdit ettiğinde blöf yaptığını sanmıyorum. *Onu incittin*, Adam. Bu sana göre değil. Senin neyin var böyle?'

Adam'ın çenesi gerildi. "Söylemediği bir şey bildiğine musun?

Deacon ön bahçeden Faith'in oturup onları izlediği yere baktı. Eğer bakışlar öldürebilseydi, üçü de papatya yetiştiriyor olurdu. 'Bence anlatmadığı pek çok şey biliyor. Ama bunun arkasında onun olduğuna inanmıyorum.

Adam alaycı bir tavırla ofladı. 'Bunu söyleyeceğini biliyordum. Seni kandırıyor, dostum. Güzel bir yüz, bir kış seğirmesi, hepsi aynı. Oltaya takılmış bir balık gibi onun oyununa düştüğünü görmekten nefret ediyorum.

Yine de itiraf etmeliyim ki, çoğu kızdan daha güzel. Deacon'ın gözleriyle buluştu. "Brandi'nin hiç kadar güzel, ama bu deneyimin seni ömür boyu iyileştireceğini düşünürdüm. Deacon bir an için sadece ona bakabildi, Adam'ın o noktaya gelmesine bile hayret etmişti. Sonra bir öfke ve acı patlaması şokunu yok etti ve ellerinin yumruk haline geldiğini fark etti. Hâlâ ellerinde oldukları için minnettardı.

Kimsenin göremeyeceği cepler.

Bishop alçak bir ıslık ve tempolu sözlerle müdahale etti. "Beyler, tüm bu testosteron yüzünden boğulmak üzereyim, bu yüzden sesinizi alçaltın ki sonraki adımlarımızı tartışabilelim.

'Öncelik Arianna'ya işkence eden kişiyi bulmak,' dedi Deacon, 'iki adamı öldürmüş ve Corinne'i hala elinde tutuyor olabilir ve onları bir şekilde kimse fark etmeden buradan çıkarmış olabilir. Adam, bir sonraki adımın bunu nasıl yaptığını bulmak.

Adam başını salladı. "Evet, *efendim*.

"Tanrı aşkına. Deacon başını sallayarak Bishop'a döndü. "King's College'a geri dön ve iki kadın hakkında bulabildiğin her şeyi bul. Yurt odalarını arayın, arkadaşlarıyla konuşun. Isenberg kolejden güvenlik kamerası görüntülerini alacağını söyledi. Nereden kaybolduklarını bulun ve olay yerini emniyete alın. Desteğe ihtiyacınız olursa beni arayın.'

"Ya Corcoran? Bishop sordu. "Peki ya o?

"O bu işin anahtarı, sadece nasıl olduğunu bilmiyorum. Miami'de kendisini takip eden eski bir seks suçlusundan saklanmak için bir sürü zahmete katlandı. Arianna'nın tam da Corcoran'ın taşındığı sırada evinde tutulmasının bir tesadüf olduğuna inanamıyorum.

Bishop'ın kaşları . "Sence failimiz onun takipçisi mi?

Bu göz ardı edemeyeceğimiz bir olasılık. Ya Arianna'yı tanıdığı konusunda yalan söylüyor ya da o bir kurban. Onu acil servise götüreceğim, bir doktorun onu görmesini beklerken benimle tekrar sağlamaya çalışacağım. Onunla ilgilenilirken, Miami Polisi'yle temasa geçip sapık hikayesini kontrol edeceğim. Ayrıca iki amcayla da temasa geçip onları sohbet için davet edeceğim. Adam'a geri döndü. 'Sen diğer çıkış yolunu ararken, yerel polislerle konuş. Lisede burada takılan herhangi bir çete ya da tuhaf çocuk olup olmadığını öğren. Tanaka'ya bodrumda ihtiyacı olan yardımı ver. Elimden geldiğince çabuk döneceğim. Anlaştık mı?'

Dişlerini sıkarken Adam'ın yanağındaki kaslar gerildi. "Evet." "Seni King's College kampüsünden arayacağım," dedi Bishop. Bir süredir Deacon Adam'a emirlerini verirken Faith'i değerlendiriyordu. 'Onun hakkında emin değilim, Novak. Dikkatli ol.

"Olur, teşekkürler.

Deacon Adam'a dönmeden önce Bishop'un gitmesini bekledi. Adam konuşmak için ağzını açtığı anda, "Yapma," diye tersledi. 'Şu anda söyleyeceğin hiçbir şeyle ilgilenmiyorum. Tek istediğim lanet olası işini yapman. Bunu başarabilir misiniz, Dedektif?

Adam sertçe yutkundu. "Evet.

Güzel. Bir şey daha var. Eğer geçmişimi bir daha yüzüme vurursan, bana dövüşmeyi öğrettiğine pişman olursun. Anladın mı?'

Adam'ın gözleri öfkeyle doldu ama yine başını salladı. 'Yaptığım şeyi söylememeliydim. En azından Bishop'un önünde.

Bishop'ın önünde değil mi? Kahretsin, bunu hiç söylememeliydin! Senin derdin ne lan? Adam cevap vermeye başladığında Deacon elini kaldırdı. 'Hayır. Gerçekten bilmek istemiyorum. Sadece kendini toparla yoksa-' Çok ileri gitmeden önce kendini durdurdu.

"Yoksa? Adam fazla sakın bir şekilde sordu.

"Ya da yeniden atanmanızı talep edeceğim. Tekrar söylüyorum. Drama kraliçelerine ayıracak vaktim yok.'

Adam'ın dudakları kıvrıldı ama bu dostça bir gülümseme değildi. "Bunu drama kraliçelerinin kralı söylüyor. Sen, saçın ve paltonla. Yürüyen bir ucube gösterisisin, Deacon.

Deacon irkildi. Aile böyle bir şeydir, diye düşündü. Maksimum hasar için tam olarak nereden bıçaklayacaklarını biliyorlardı. Sadece bıçaklamayı Adam'ın yapacağını hiç beklemezdi.

"Bel altı vuruş, Adam," dedi sessizce. "Yine de etkili.

Adam gözlerini kapattı. "Özür dilerim. Bunu söylememeliydim. Böyle düşünmediğimi biliyorsun.

Deacon sertçe yutkundu. Biri onu gerçekten kızdırmayalı uzun zaman olmuştu ama bu gece iki kez olmuştu. Ne yazık ki Faith'in 'güzelliği' Adam'ın 'ucube şovunu' iptal etmeye bile yetmemişti. Konuşmadan önce boğazını temizlemek zorunda kaldı.

'Yürüyen bir ucube gösterisi olabilirim ama işimi yapıyorum. Senden tek istediğim bu. Sadece lanet işini yap. Kuzeninin yüzüne bir saniye daha bakmadan uzaklaştı.

Ama cipte onu bekleyen yüz Adam'inkinden daha sıcak değildi. Faith Corcoran pek çok şey biliyor olabilirdi ama listenin en başında -en azından şu an için- ondan nefret ettiği yer alıyordu. Deacon onu gerçekten suçlayamazdı.

Cipe bindi ve motoru çalıştırdı. "Kemerlerinizi bağlayın, Dr. Corcoran.

Hareket etmedi. "Beni acil servise götürecek birini bulacağınızı sanıyordum.

Ben yaptım. Benim. Kemerini bağla.'

Oturduğu yerde dönerek sargılı ellerini adama uzattı, koyu kırmızı kaşları alaycı bir meydan okumayla kalktı. "Beni kelepçelemeyecek misin?

Deacon yorgun bir şekilde nefes verdi ve koltuğuna geri yaslanırken gözlerini kapattı. "Cehennem. Yükselen baş ağrısını bastırmak için burnunun kenarını sıktı. "Hayır, ben

seni kelepçelemeyeceğim. Ben sadece işimi yapmak istiyorum, Faith. Şimdi lütfen kemerini bağla.'

Emniyet kemerinin bağlanma sesini duydu. Gözlerini açtığı anda, ellerini kucağında kavuşturmuş, belirsiz bir şekilde onu izliyordu, öfkesi yatışmış gibi görünüyordu.

"Ne?" diye sordu, sesindeki yorgunluğu duymasını umursamadan. "Bakın, yapmanız gereken bir iş olduğunu biliyorum. Onu bulma konusundaki aciliyetini takdir ediyorum.

Kayıp kız. Meşgulsün. O kadar meşgulsün ki zamanını bana bakıcılık yaparak harcamana gerek yok. Herhangi bir üniformalı beni acile götürebilir. I . . .' Ellerine baktı, sonra başını kaldırdı, çenesi kararlı bir şekilde dikilmişti. "Kaçmayacağıma söz veriyorum. Yani beni götürmek zorunda değilsin.

Cipin onun tarafı CSU'nun spot ışıklarıyla aydınlatılırken, onunki aydınlatılmıyordu, bu da onu gölgelerden incelemesine izin veriyordu. Adam'ın kendisini güzel bir yüz ve seğiren bir kıçtan etkilenmeye izin vermekle suçlamakta haklı olup olmadığını merak etti. Çünkü her ne kadar kıçını bir kez bile kıpırdatmamış olsa da, Deacon'ın kıçının yuvarlak ve çok güzel olduğunu fark etmemesi için ölü bir adam olması gerekirdi. Özellikle de mezarlıktan uzaklaşırken tökezlediği anda görebildiği tek şey bu olduğu için.

Gerçi onun yüzünü de yeterince incelemişti. Sargılı ve kir içinde olsa bile güzel bir yüzdü bu. Ama şimdi, şu anda, tüm dikkatini çeken gözleri oldu. Yaz mevsimindeki bir orman gibi koyu yeşil olan bu gözler, ormanın sükûnetinden hiçbir şey taşımıyordu. Bakışları korkusuz ama çalkantılıydı. Kucağında kavuşturduğu elleri titriyordu.

"Benden korkuyor musunuz, Dr. Corcoran?

Öyle olmasını istemiyordu ve bu onu rahatsız ediyordu. Eğer Adam haklıysa ve o da bu işte suç ortağıysa, o zaman korkunç bir insandı ve Deacon'ın yaratabileceği herhangi bir korku onu sadece onunla daha çabuk konuşmaya itecekti. Eğer tamamen masumsa, onun duygusal iyiliği onun sorunu değildi.

Ama öyle olmasını istiyordu ve bu onu daha da rahatsız ediyordu. Bir soruşturma sırasında kadınlarla ilişkiye giren ajanlar tanıyordu. Birkaç önemli istisna dışında, sonu nadiren iyi bitiyordu. Odaklanması gerekiyordu. Amaç. Faith Corcoran'ın duyguları hakkında endişelenmeyi bırakmalıydı. Ama kendini onun vereceği cevap için nefesini tutarken buldu.

Alnı hafifçe çatıldı. "Bilmiyorum. Sana güvenmiyorum ama senden korktuğumu da sanmıyorum. Korkmalı mıyım?

Duymak istediği Şey bu değildi ama doğru yönde atılmış bir adımdı. Ne cevap vereceğini umursamıyormuŐ gibi kaşlarını kaldırdı. "Eğer bana gvenmiyorsan, o zaman bu soruya cevap vermem anlamsız.

"Yeterince makul. Sertçe yutkundu. "Ben Şüpheli miyim, Ajan Novak?

Kadının sesindeki küçük titreme Adam'ın midesine inen bir yumruk gibiydi. Eğer Adam haklıysa ve o da numara yapıyorsa, o zaman korkunç derecede iyiydi. "yle düşünmek istemiyorum," dedi drŐe.

"O zaman ben neyim?

Cevabını dikkatle değerlendirdi. 'Bağlantılı olduğunuzu düşünüyorum, ki bu da dahil olmaktan farklı olabilir. Bence doğruyu söylüyorsun ama bana tüm gerçeği anlattığını sanmıyorum.

"Yeterince makul. Sesi en az onun kadar bitkin . "Tam olarak ne bilmek istiyorsun?

Şaşkınlığını yavaşça göz kırpmasının ardına sakladı. "Emin değilim. Teklif etmeni beklemiyordum.

'Arianna Escobar'ın adımı bilmesini beklemiyordum. Sanırım bu lanet evin sahibi olmamdan başka bir Şey olmasa da bir bağlantım var. Son iki kelimeyi adeta tükürerek söyledi. "Size elimden geldiğince yardım edeceğim ama bir konuda söz vermenizi istiyorum.

"O tek Şeyin ne olduğuna bağlı.

'Eğer Şüpheli durumuna düŐersem, bana söylersiniz, böylece bir avukat tutabilir ve kendimi koruyabilirim.

PiŐmanlıđının yoğunluğuna Şaşırarak başını salladı. 'Böyle bir söz veremem. Eğer bir Şüpheli haline gelirsen, benim sorumluluğum kurbanlara karşı olur. Sana karşı değil.

Bakışlarını ellerine indirdi ve sessiz bir nefes verdi. "Yeterince adil," dedi tekrar, çok . "En azından iyi bir savunma avukatı tavsiye edebilir misiniz?

Hayal kırıklığı içinde dişlerini sıktı. yapıyordu. Ne bildiğini öğrenmek saatler alacaktı, Corinne Longstreet'in sahip olamayacağı saatler. Ama Deacon onu sulayamayacağını fark etti. Bir müvekkili tarafından acımasızca saldırıya uğramış ve daha sonra duruşma sırasında onu kendisiyle yatmakla suçlayarak karalamıŐtı. Ve eğer doğruyu söylüyorsa, aynı müşteri onu takip etmiş ve yerel polise yaptığı otuz Őikyet onu güvende tutmamıŐtı.

Deacon, *onun yerinde olsam ben de avukatlık yapardım*, diye düşündü. Kendi kız kardeşini de bu yönde teşvik ederdi.

'Buradaki görev gücünde yeniyim, bu yüzden henüz bu bölgede çok fazla savunma avukatı tanımıyorum. Ama Baltimore'da iyi bir tane tanıyorum. Burada tavsiye edebileceği birileri olup olmadığını sorabilirim.

Teşekkür . Pekala, gidelim o zaman. Dikişlerimi ne kadar çabuk atarsam, sorularınıza o kadar çabuk cevap verebilirim ve sonra da otelime dönüp duş alabilir, temiz kıyafetler giyebilir ve iyi bir uyku çekebilirim. Tek umudum bildiklerimin işinize yarayacak şeyler olması.

Kaşlarını çattı, onu doğru duyduğundan emin değildi, zihni onun duştaki beklenmedik görüntüsüne takılmıştı. Beklenmedikti ama tamamen istenmeyen bir şey değildi. Dikkatini yeniden toplamak için çabaladı. "Yerel bir avukatı o kadar çabuk bulabileceğinizi sanmıyorum.

"Biliyorum. Seninle onsuz konuşacağım.'

Bu kez şaşkınlığını gizleyemedi. "Neden?"

Çünkü Arianna saldırıya uğramayı kendisi istemedi. Onun yaşadığı travmayı silemem, yıllar boyunca ofisine gelen herhangi bir kız için yapabileceğimden daha fazlasını yapamam. Ama arkadaşını bulmanıza yardım edebilirsem, bunu yapmak isterim. Ben bu işe dahil değilim. Bunu biliyorum. Size güvenemesem bile sisteme güvenmek zorundayım.

Deacon'ın göğsü bir dizi duygunun kendisine çarpmasıyla gerildi. Saygı. Gurur. Ve onu kendisinden daha çok güvendiği sistemden korumak için karşı konulmaz bir ihtiyaç.

Adam haklı olabilirdi. Onu kullanıyor, kendini kurtarmak için ona yalan söylüyor olabilirdi. Ama Deacon öyle düşünmüyordu. Ayrıca söylemek üzere olduğu şeyi söylememesi gerektiğinden de oldukça emindi ama eğer yalan söylemiyorsa, garanti edebileceği azıcık şeyi hak ediyordu. "Şüpheli olduğunuza inanırsam sizi koruyacağıma söz veremem," dedi, "ama söyleyeceklerinizi dinleyeceğime ve sadece geçmişinize dayanarak varsayımlarda bulunmayacağıma söz veriyorum.

Ağzının bir tarafı kalktı. 'Güzel sözler Ajan Novak, ama hepimiz varsayımlarda bulunuruz. Bu insan olmanın bir parçası. Sadece büyük bir hata yapmadığımı ummak zorundayım.

Onun da öyle olmadığını umuyordu. "Ya öyleysen?"

Beklenmedik bir şekilde emniyet kemerini çözdü ve öne doğru eğildi, tavan lambasını açmak için uzanırken yüzünü buruşturdu. Sonra orta konsolun üzerine eğildi ve yüzünü onunkine doğru çevirdi. "Bana bak lütfen," dedi.

"Neden?" diye sordu, Adam'ın acımasız iğnesi hâlâ kulaklarında çınılıyordu.

"Çünkü bana söz veren insanların gözlerini görmeyi seviyorum.

Deacon onun irkilmesini beklerken yüz ifadesini sabit tutmak için kendini zorladı. Ama hiç irkilmedi. Onun yerine keskin bir sezgi ve kırılğanlığın garip bir karışımıyla yüzünü inceledi. Sonunda arkasına yaslandı, hâlâ onu izliyor ve hiçbir şey söylemiyordu.

Sessizliğini, onu önce konuşacak kadar rahatsız etmek amacıyla bir boşluk yaratmak için kullanıyordu. Bunu biliyordu çünkü kendisi de aynı taktiği rutin olarak kullanıyordu. Ama işe yaramadıysa lanet olsun. Normalde kolayca taklit ettiği soğukkanlılığı zorlayarak kaşlarını kaldırdı. "Peki karar nedir, Doktor?"

Bakışları duraksamadı ama sanki adamın takındığı maskeyi fark etmiş gibi keskinleşti. "Ben de sadece geçmişinize bakarak varsayımlarda bulunmamaya çalışacağım."

"Bu tam olarak ne anlama geliyor?"

"Bu, sana hala güvenmediğim, ancak iyi polisi çok iyi oynamanın senin iyi polis olmadığın anlamına gelmediği düşüncesini kabullenmeye hazır olduğum anlamına geliyor."

"Ya değilsem?"

Kendinden emin bir şekilde omuz silkti. 'O zaman ilk kez risk alıp başıma bela almayacağım. Beni acil servise götürün Ajan Novak, yolda bana istediğinizi sorabilirsiniz.'

Evinin önündeki araba kuyruğundan uzaklaştı, aniden kendine kızdı. İnsanları okumak konusunda kendisiyle gurur duyuyordu ama o bir psikiyatristti ve bu gerçeği unutmamasına izin veremezdi. Okuma ve manipölasyon konularında eşit düzeydeydiler.

'Yolda değil. Sana bir şey sormadan önce oraya varana kadar bekleyeceğim.'

"Neden?" diye sordu, şaşkınlığı gerçek gibiydi. "Ben senin acelesi var. Zaman geçiyor ve Arianna'nın arkadaşı hala dışarıda bir yerlerde."

"Bu doğru, ama ben görüştüğüm insanların gözlerini görmek isterim, dedi, daha önceki sözlerini kasıtlı olarak yeniden ifade ederek. Hafifçe irkildiğini görmek için tam zamanında ona baktı ama acıma hissine kapılmasına izin vermedi. Eğer bu işe karıştıysa, bilmesi gerekiyordu. Bedelini ödemeliydi. Aksi takdirde, incinmiş duyguları kabul edilebilir bir tali hasar olacaktı."

"Yeterince makul," diye mırıldandı, adam garaj yolundaki bir çukura çarptığında keskin ve acılı bir nefes çekerek ona, ilgili olsun ya da olmasın, yaralandığını ve canının yanıyor olması gerektiğini hatırlattı.

Gösterge panelindeki bir düğmeye bastı. 'Koltuk ısıtıcınızı açtım,' dedi. 'Engebeli yollarda biraz rahatlatma sağlayabilir. Sizi oraya elimden geldiğince acısız bir şekilde götüreceğim.'

Gözleri kayarak kapandı. "Teşekkür ederim Ajan
Novak.

Doğu Kentucky, 3 Kasım Pazartesi, saat 9.15.

Evet! Evet! Corinne'in yüzü çiğdi ve kanıyordu ama umurunda değildi. Sonunda lanet olası koli bandının bir köşesini kurtarmayı başarmıştı.

Ama yorgundu. Ve sırtı ağrıyordu. Elleri ve omuzları da. Semptomlar alevlenmeye başlamadan önce ilaçlarını almadan ne kadar dayanabileceğini merak ediyordu. *Yaklaşık bu kadar, her ne kadar uzun sürdüyse.* Ne kadar süredir ilaçsız olduğunu hâlâ bilmiyordu.

Tırtıl gibi birkaç santim aşağı kaydı, sonra başını çevirip gevşemiş koli bandının küçük bir köşesini çizmeye bastırdı. Onu giyen kişiyi düşünemiyordu. Muhtemelen ölmüştü.

Odaklan, Corinne. Bu şeyi şimdi yap. Bantla bot arasındaki bağı test etti, bant çekildikçe derisinin yandığını hissetti. Çok sert çekerse tutuşu kaybedebilirdi. Çok hızlı olursa sürücünün dikkatini çekebilirdi.

Gerçi şimdi sürücüyle aralarının kapalı olduğunu düşünüyordu. Nefes alma ya da öksürme sesi duymamıştı. Radyo da yoktu. Sadece yolun uğultusu ve ara sıra bir tümseğe çarptıklarında çıkan takırtılar. Ama adamın dikiz aynasından kendisini görme ihtimalini göze alamazdı, bu yüzden yavaşça yuvarlandı ve yüzündeki bandı her seferinde biraz daha çekti. *Yavaş ve istikrarlı, kızım.*

Bir gözünü açıp görebileceği kadar serbest bıraktı. Hızla göz kırptı, gözleri kurudu. Karanlıktı. Yanında yatan adamı, çizmeleri giyen adamı belli belirsiz görebiliyordu. Ama sadece bacaklarını ve karnını. Henüz yüzünü göremiyordu. Görmek istediğinden de emin değildi.

Yavaşça çek. Evet. Sonunda iki gözü de serbest kalmıştı. Son bir kez sertçe çekti, bant adamın botundan sıyrıldı ve saç çizgisinden sarktı.

. Görebiliyordu. Ama artık görebildiği için bakmak zorundaydı. Bakmak istemiyordu. Ama bilmek zorundaydı. Arianna hâlâ hayattaysa, onu buradan çıkarmak zorundaydı.

Evet, doğru. Kendine bile yardım edemiyorsun. Ari'ye çok yardımcı olacaksın.

Kes şunu. Durdur şunu. Bir zamanlar güçlüydü. Yine güçlü olacaktı. Ya da ölecekti.

Çenesini kaldırdı, kafatasının arkasını zeminde kaydırarak, doğrudan arkasına baktı ve yoğun bir rahatlama dalgası hissetti. Haklıydı. Sürücünün penceresi olmayan bir kargo minibüsündeydiler. Rahatlama kısa sürdü-

Yine de yaşadı, çünkü dış dünyaya açılan bir pencere de yoktu, bu yüzden yardım için sinyal veremezdi.

Nefes alarak vücudunun üst kısmını yerden kaldırdı ve çok ağrıyan bir dirseğinden destek aldı. Eklemeleri şişmeye başlamıştı. .

Lanet olası Wegener hastalığı. Ordu doktorları hastalığın her zaman içinde gizlendiğini ama bir enfeksiyon tarafından tetiklendiğini düşünüyorlardı. Aylar içinde sağlıklı bir askerden, yardım almadan yataktan kalkamayan, terhisli eski bir askere dönüşmüştü. Ama üç yıllık tedavinin ardından nihayet hastalığı kontrol altına alabilmişti. Cuma iyi bir gündü. Baş ağrısı yoktu. Ağrı azdı. Hareket iyiydi.

Ve sonra bir pislik gidip beni yakaladı. İlaçları olmadan saatler içinde acı çekerdi. Bir ya da iki gün içinde işlevini yerine getiremez. *O yüzden acele et. Çıkın buradan.*

Minibüsün içi karanlıktı, içeri giren tek ışık kapının menteşesindeki bir boşluktan geliyordu. Beyaz bir ışıktı ve neredeyse hipnotik bir frekansla yanıp sönüyordu.

Sokak lambaları, diye düşündü. Işık şeridi çizmeli adamın yüzünde parlardı.

Corinne gözlerini kıstı, sonra tuttuğu nefesi dehşet içinde dışarı verdi. Kafasında bir kurşun deliği vardı ve yüzü hırpalanmıştı. Ama ellerini bağlayan ipleri kesmek için bir alet bulmaktan başka bir sebep olmasa bile, kendini adamın geri kalanına bakmaya zorladı.

Kalbinin üzerindeki kumaşa 'Earl P&L' yazan ağır bir ceket giymişti. Earl elektrik şirketi idi. Eve gelmiş olmalı. *Zavallı adam. Yanlış yer, yanlış zaman.* Bu ışıktaki adamın gövdesini kaplayan kumaşın diğerlerinden daha koyu olduğunu görebiliyordu. Dizleri de öyle. Birden fazla kurşun yarası varmış gibi görüldüğü için bolca kan kaybetmişti.

Onu kaçırان kişi, muhtemelen kaçmasını engellemek için adamın dizlerini kapatmıştı. *Ne kadar cesurca,* diye düşündü bir öfke patlamasıyla. Öfkeye tutundu, onu daha da körükledi, yakıt olarak kullandı. Alabileceği her bir ons enerjiye ihtiyacı olacaktı.

Sağında ne olduğunu görmek için belini büktü ve sessiz bir iç çekti. Yaşlı bir adam. O da ölmüştü, boğazı kesilmişti. Onu kaçırان kişi hem silah hem de bıçak kullanmıştı. *Bildiğim iyi oldu.*

Gözleri solgun bir şey görene kadar arkada sadece üçünün olduğunu düşünmüştü. Derisi. Vücudunu gerdi, ta ki

ve kalbi hızla çarpmaya başladı. Bu bir kızdı. Onu yıkayan kız olmalıydı. Ona yardım etmeyi reddeden kız. O cehennem çukuruna ev diyen kız. Ufacıktı, Corinne'den birkaç santim daha kısaydı. On ya da on bir yaşlarında görünüyordu ve hiç yemek yememiş gibiydi, saçları keçeleşmiş ve kirliydi. Ama en azından ölü gibi görünmüyordu.

Ama Arianna neredeydi? Corinne bir o yana, bir bu dönerek minibüsün köşelerini taradı. Ama Arianna yoktu. Boğazına bir feryat doldu ve acımasızca onu geri itti.

Onu öldürdü. Onu öldürdü ve geride bıraktı. Ama . . . neden adamları getirdi? Neden onları da geride bırakmadı? Corinne ilk umut kırıntısını hissetti. Belki Arianna kaçmıştı.

Benim de kaçmam gerek. Onu bulmam lazım. Bileklerindeki ipi kesmek için bir şey bulması gerekiyordu. En yakınında yaşlı adam vardı, bu yüzden keskin bir şey bulma umuduyla önce onu aradı. Elleri arkadan bağlıyken ona ulaşabilecek şekilde dönerek cebini karıştırdı, parmakları bir çakının üzerinde beceriksizce durduğunda neredeyse rahatlayarak ağlayacaktı.

Tanrım, bu ipi kesmem için bana yeterli zaman ve güç ver. Hayatımın sonuna kadar ne derssen yapacağım. Eğer duaları cevapsız kalırsa, bu o kadar da uzun sürmeyecekti.

Cincinnati, Ohio, 3 Kasım Pazartesi, 9.55.

Faith irkilerek uyandı, sedir ağacının kokusunu aldı ve bir adamın derin sesini duydu.

Gözleri fal taşı gibi açıldı ve bir an paniğe kapıldı. Öne doğru hamle yaptı, ancak kemeri tarafından sıkıca yerinde tutulan koltuğuna geri sıçradı. Sırtının alt kısmından aşağıya doğru inen acı hissi sisi dağıttı. *Oh, evet. Bir ağaca çarptım.*

Ve kızı bulmuştu. *Arianna'yı.* Dehşetin ürpertisi acıyı kovaladı. *Beni tanıyor.*

Novak'ı cep telefonuyla konuşurken bulmak için başını çevirdi, karşıdan gelen trafiğin parıltısı beyaz saçlarını bronz teninde daha da beyaz gösteriyordu. Bu onun doğal rengi miydi yoksa güneşe mi tapıyordu diye merak etti. Ki bunun konuyla bir ilgisi yoktu.

O bir polisti. *Tehlikeli türden bir polis,* diye düşündü. Ona güvenmek istemesine neden olan bir polis.

Ve ona beklediğinden çok daha fazla güvenmişti. Ya da düşündüğünden daha yorgun olmalıydı, çünkü acil servise giderken yolda uyuyakalmıştı. Çoktan şehre dönmüşlerdi ve hatırladığı son şey otoyolda olduğuydu.

"Bana bu kadar çabuk geri döndüğünüz için teşekkürler," diyordu arayan kişiye sessizce. "Bu gece müsait misiniz? Cevap istediği gibi olmamış olmalıydı çünkü ağzı hayal kırıklığı içinde sertleşti. "Unuttum," diye mırıldandı. "Özür dilerim. Bu gece gelebilir misin? Kaşları çatıldı ve rahatladı. "Teşekkürler, sana bir borcum olacak. Tamam, her neyse. Birden fazla. Bir tanığı kontrol etmeni istiyorum. Bu gece bir araba kazasında yaralanmış. Dikişler. Belki bir beyin sarsıntısı."

Beyin sarsıntısı geçirmiyorum, diye bağırarak istedi Faith ama yapamadı çünkü adamın yüz ifadesi dinlerken aniden gerildi.

"Sabah okula gitmeden önce onunla konuşacağımı söyle. Ödevini mutfak masasına bırakmasını ve çalışmasını gösterdiğinden emin olmasını söyle. Teşekkürler, Dani."

Faith kaşlarını çatı. Okul mu? Oğlu var mıydı? Karısı? Ya da belki bir kız arkadaşı? Peki Danny kimdi? Bebek bakıcısı mı? Hayır, çünkü her kimse, hastaneye kafasına dikiş atmaya geliyordu, yani bir tıp doktoru olmalı. Novak'ın sevgilisi mi? Novak eşcinsel miydi?

Ve? Öyleyse ne olmuş? Elbette bir önemi yoktu. Onu da ilgilendirmezdi.

Novak Danny'yi dinliyordu ve şimdi yorgun bir şekilde iç çekti. 'Hayır, sorun değil. Ben gideceğim. Diğer zamanlarda hep sen gittin, şimdi sıra bende. . . Hayır, ona söyleme. Bırak senin geleceğini düşünsün. Onu dengede tutmalıyız yoksa daha başlamadan işimiz biter. Danny'nin söylediği bir şey üzerine ağzının kenarları alaycı bir şekilde yukarı kalktı ve Faith'in bakakalmasına neden oldu.

Novak yakışıklı bir adamdı ama gülümsediğinde yıkıcı oluyordu.

"Burayı bildiğimi biliyorsun," dedi, ses tonuna eğlence karışmıştı. Sonra beyaz kaşları havaya kalktı. 'Hâlâ orada mı? İmkânı yok. Şimdiye kadar ölmüştür düşünüyordum. Sanırım sadece iyiler genç ölüyor. Faith'e baktı, onun uyanık olduğunu görünce yüzü sertleşti. "Gitmem gerek Dani. Yakında görüşürüz. Telefonunu cebine koydu. "Bunun için üzgünüm. Faith çenesini kapalı tutması gerektiğini biliyordu ama adamın gülümseyişinde onu aptal yerine koyan bir şeyler vardı. Onun bir oğlu olup olmadığını bilmek istiyordu.

Ve bir karısı. *Çünkü merak ediyorum, başka bir şey değil.* "Kimin ev ödevini kontrol edecek misin?"

Tereddüt etti, sonra omuz silkti. "Kardeşimin. Lise birinci sınıfta okuyor.

Oğlu değil. Hesabı yaparken gözleri büyüdü. 'Vay canına. Annen şaşırmış olmalı. Aranızda epey yaş var. Kardeşi ancak on dört ya da on beş yaşlarında olabilirdi ve Novak otuzlu yaşlarının başında ya da ortasında görünüyordu.

Bir gülümseme daha dudaklarını büktü, bu seferki acıklı ama aynı derecede yıkıcıydı. "Öyleydi.

"Sanırım kardeşinizin başı dertte?

Novak iç çekti. "Kavga ettiğin ve asi bir belası olduğun için. "Çoğu genç asidir," dedi hafifçe.

Boğazının derinliklerinde bir hırıltı gümbürdedi. "Çoğu kişi birkaç ay içinde iki kez okuldan uzaklaştırılmaz.

Konuşmanın onun tarafından anlatılan kısmı anlam kazanmaya başladı.

"Müdürün odasına mı gidiyorsun?

"Evet. Ve bunu dört gözle beklemiyorum.'

Gülümsemekten kendini alamadı. "Orada çok zaman geçirdin, ha? Adam ona temkinli bir bakış attı. "Çok" kelimesini sayısallaştır.

En iyi niyetine rağmen büyülenmiş gibi kıkırdadı. "Eğer bunu ölçmem gerekiyorsa, bu benim sorumu yanıtlıyor. Ama sonra Danny'ye söylediği bir şey kafasına dank etti. "Kardeşinle aynı okula mı gittin?" diye sertçe sordu.

Kızın kıkırdamasına gülümsemişti ama şimdi ifadesi yumuşak bir meraka dönüşmüştü. "Neden böyle düşünüyorsun?

Yine sorusunu geçiştirmiş, cevabı ona vermişti. Hayal kırıklığı boğazını tıkamak için yükseldi. Onun gerçekten farklı olacağını ummuştu. *Sen, Faith, bir aptalsın.* Belki de aynı müdür hâlâ orada olduğu içindir? Eğer bana bir savunma avukatının adını vermek istemiyorsan, bunu söyleyebilirdin. Bana yeni olduğunu ve hiç avukat tanımadığını söylemene gerek yoktu. Tanrım. Yanıldığımı umuyorum ama gerçekten hepiniz aynısınız. Küçük şeyler hakkında yalan söylüyorsunuz ve sonra da insanların neden size hayatlarını emanet etmediklerini merak ediyorsunuz.

Uzun bir süre sessiz kaldı, sonra nihayet bir nefes verdi. "Sana yalan söylemedim. Cincinnati'de büyüdüm - aslında Norwood'da, daha sonra Clifton'da yaşadık. Doğrulamak istersen beni Google'da ara. Lise son sınıfta atletizmde eyalet çapında dereceye girdim ve gazetede bir haber çıktı. Arşivde bulabilirsin. Ama sonra üniversiteye gittim ve

tatiller ve doğum günleri dışında geri gelmedim. Mezun olduktan sonra Büro'ya katıldım ve bir ay önce buraya transfer olmadan önce ülkenin her yerinde çalıştım. İşimde yeni olduğumu söylemiştim. Profesyonel ağ kurma açısından da bu bölgede yeniyim. Aldatma niyetim yoktu.'

"Anlıyorum. Beklediğinden daha fazla. Cevap verirken sesinde bir sertlik vardı, genç bir adamın neden tatil ve doğum günleri dışında bir daha dönmek üzere evden ayrıldığını merak ediyordu. İçinin derinliklerinde umutsuz bir rahatlama vardı. Sadece onun farklı olmasını ummamıştı. Onun farklı olmasını *istiyordu*. Ve bu farkındalıkla ne yapacağından emin değildi. "Özür dilerim Ajan Novak.

"Her şey yolunda. Kırmızı ışıktaki durup ona bakarken beyaz kaşlarından biri kalktı. "Geçmişime dayanarak yaptığınız varsayımı anlayabiliyorum.

Vay canına. Yanakları kızarmıştı ve adamın dudaklarının kıpırdamasından bunu fark etmişti. "Tuş oldum," dedi. 'Kayıtlara geçsin diye söylüyorum, yanılmışım. Özür dilerim.

Adamın tavrı değişti, tuhaf gözleri yoğunlaştı ve Faith denese bile başka tarafa bakabileceğini sanmıyordu. "Teşekkür ederim. Ve kayıtlara geçsin diye söylüyorum, bütün akşam boyunca sana bir kez bile yalan söylemedim.

Onun bakışlarını bir meydan okumayla karşıladı. 'Ama gerçekleri sakladın. Büyükanne'nin bodrumunda gerçekten ne bulduğunuz gibi. Ki bunu hâlâ çok merak ediyorum.

'Yapacağını biliyorum,' dedi sessizce. 'Ve sana söyleyebildiğim kadarını, söyleyebildiğim zaman söyleyeceğim. Siz de gerçekleri sakladınız. Bunun kişisel güvenliğinizi korumak için olduğundan şüpheleniyorum.

Faith sertçe yutkundu, eski patronunu, onun hem gerçek hem de mecazi anlamda ellerine bulaşmış kanını düşündü. Kalbi, kendisini takip eden tehlikeyi bilmenin stresine dayanamayan babasını. Eski apartmanında yangından canlarını kurtarabildikleri için şanslı olan tüm insanları. "Ve diğerlerinin.

Kaşlarını çattı ama sonra ışık yeşile döndü ve dikkatini tekrar trafiğe verdi. "Son zamanlarda ölümün kıyısında başka genç kadınlar da mı keşfettiniz?

"Hayır. Ama şiddet için bir mıknatıs gibi görünüyorum.

"Bana bu şiddet olayını anlatacaksın," dedi sert bir şekilde.

Bu bir rica değildi ama alınmamıştı. Hayatlar tehlikedeydi, tıpkı Miami'de olduğu gibi. "Tabii ki. Bir köşeyi döndüler ve hastanesinin parlak ışıkları görüş alanına girdi, ona telefonunu hatırlattı.

konuşmaya kulak misafiri oldu. "Danny kim ve neden izinli olduğu bir gecede gelip bana dikiş atmasını istedin?"

Onun izin gecesi. Danika, Cincinnati General'da uzman doktor.

O. Danika bir kadındı. Bu çok da önemli değildi. Sadece bir aydır buradaydı ve profesyonel bir çevresi yoktu.

"*Onu* ne zamandır tanıyorsun?" diye dikkatle sordu.

Dudaklarında bir gülümseme belirdi. "Çok eskiye dayanıyor, daha önce burada yaşadığım zamanlara. Merak etmeyin. O çok iyi bir doktordur."

Faith bir kıskançlık patlaması hissedince dehşete kapıldı ve kayda değer bir zemin kazanamadan bastırdı. "Asla aksini ima etmek istemedim. Ama bu kadar ayrıcalıklı muamele görmek beni şaşırttı. Triyaj yapılacağımı ve iki ya da üç saat boyunca oturup bekleyeceğimi düşünmüştüm.

Novak'ın dudakları sert bir çizgiye dönüştü. 'İki ya da üç saatimiz yok. Sonu

Arianna gibi olmadan önce Corinne Longstreet'i bulmalıyız. Ya da daha kötüsü.

Faith üzüntüyle, çoktan ölmediğini varsayarak, diye düşündü. "Ya da daha kötüsü," diye mırıldandı.

'Dani sizi ne kadar hızlı geçirebileceğinden emin değil ama elinden geleni yapacaktır. Önünüzde hayati tehlikesi olan bir vaka varsa sizi tedavi edemez ama bu gece kadrolu olmadığı için sizi diğer doktorlardan daha erken görebilir. Aracı acil servisin otoparkına yönlendirdi. "Seni özel bir muayene odasına alalım, sonra konuşuruz.

'Özel bir muayene odası mı? Bekleme odası değil mi?'

Planımız bu. ne kadar süreceğini bilmiyorum ama seni saatlerce bekleme odasında oturtmanın akıllıca olacağını düşünmedim. Arianna da aynı hastanede ve etrafta gazeteciler olacağını biliyorum. Evinizde neler olduğunu öğrenmeleri uzun sürmez. Lanet güneşin yüzeyi gibi aydınlattık. İçlerinden biri seni benimle görür, ikiyi toplar, sonra birdenbire manşet olursun. Resminizin internette olmasının takipçinizin radarının altında kalmanın en iyi yolu olduğunu sanmıyorum.

Peter Combs'un onun nerede olduğunu bildiği düşüncesi ciğerlerindeki havayı boşalttı. "Hayır, öyle değil. Novak'a uzun ve düşünceli bir bakış attı. "Teşekkür ederim. Bunu beklemiyordum.

"Neyi bekliyorsun?"

Rahatsız bir şekilde omuz silkti. 'Bir polisten düşünceli bir davranış. Çok nazıksınız.'

'Ben de bundan bir şeyler çıkarıyorum. Özel bir alan da kulak misafiri olmadan konuşabilmemizi sağlıyor. Kontağı kapattı, sonra da geri oturarak ona endişeli bir bakış attı. 'Miami büyük bir şehir. İyi polisler tanıyor

Kendisiyle ilgili birkaç kişisel detayı paylaşmıştı. Aynısını yapmak ona zarar vermezdi. "Evlendiğim kişinin öyle olduğunu sanıyordum.

Novak hareketsiz kaldı, gözleri sertleşti, çenesi gerildi. "Seni incitti mi?" "Düşündüğün gibi değil," dedi kadın çabucak. Şiddet yanlısı bir adam değildi. Ama boşanmamız pek de medeni bir şekilde olmadı ve arkadaşlarına beni kötüleyerek

"Polislik onu çok daha iyi hissettirmiş olmalı, çünkü bunu sık sık yapıyordu.

Novak onu gecenin başında olduğu gibi, sanki bir numune kavanozunda sergileniyormuş gibi inceledi. Şimdi bunun Novak'ın sorularının öznesini germek için kullandığı bir yol olduğundan şüpheleniyordu. "Bu yüzden mi polislere güvenmiyorsun?

"Bu bir sebep.

"Diğerlerini duymak için sabırsızlanıyorum," dedi kuru bir sesle. Cipten indi ve onun yanına geldi, kapısını açtı ve bir el uzattı. 'Ağaca çarptığın için ağrıyor olmalısın,' dedi. 'Tekrar düşmeni istemiyorum. Sana yardım etmeme izin ver.

Elini nazikçe tuttu, tutuşundaki yumuşaklığı beklemiyordu. Novak'ın bu kadar nazik olabilmesi onu her seferinde şaşırtan bir şeydi. Ayakları yere sağlam basar basmaz onu bıraktı ama tökezlerse onu sabitleyecek kadar yakınında durdu. Yine de onu paniğe sevk edecek kadar yakın değildi.

Çabuk öğrenen biriydi.

"Teşekkürler... Kelimeler dudaklarında kayboldu. Adam boğazına bakıyordu, çenesi daha önce olduğundan daha da gergindi. Onun neye baktığını biliyordu. Aracından indiğinde kazağının yakası kaymış ve Peter Combs'un bıraktığı yara izini ortaya çıkarmıştı. Birdenbire utandı ve bu durumdan rahatsız olarak yara izini kapatmak için saçının bir tutamını öne doğru çekti.

"Hayır," dedi, pişmanlık sesini kalınlaştırarak. Parmağını dikkatlice saç tutamının arasından geçirdi ve omzunun üzerinden geri çekti. "Saklamayın. Özür dilerim Faith. İnsanların bana bakmasından nefret ediyorum ve az önce ben de sana aynısını yaptım.

"değil," dedi ve ciddiye. "Artık buna alıştım.

'Ben de öyleyim ama bu hoşuma gittiği anlamına gelmiyor. Bunu sana Peter Combs mu yaptı?'

Yara izini örtmek için saç tutamını geri çekti ve başını salladı. "O yaptı. Ve daha fazlasını.

"Bunu benim de bilmem gerekiyor. Deri montunun cebinden yün bir eşarp çıkardı ve yüzüne sararak burnunu ve ağzını gizledi. Ve boğazını. "Bu şekilde, onlardan biri fotoğrafını çekerse, kimse seni teşhis edemez.

Bir kez daha, onun düşünceliliği karşısında duygulanmıştı. "Teşekkür ederim.

Alaycı bir tavırla kaşlarını kaldırdı. 'Hepsi iyi polis hizmetinin bir parçası. Acil servis hemşirelerinden birinin yan kapıda bize el salladığını görüyorum. Hadi gidelim.

Sekizinci Bölüm

Doğu Kentucky, 3 Kasım Pazartesi, 9.55.

Nerede bu lanet yol? Bir süredir buraya gelmemişti ve en son yaz mevsiminde gün ışığında gelmişti. Çevredeki ağaçların çoğu artık yapraksız iskeletlere dönüştüğü için yol farklı görünüyordu.

Yol ayrımını geçmiş, Morehead'in ışıklarını kadar çok uzaklaştığını fark etmemişti. Geri dönmek zorunda kaldı ve şimdi uzun farları açık bir şekilde ekstra yavaş sürüyordu. İki saat sürmesi gereken yol neredeyse üç saat sürmüştü.

Ah. İşte orası. Ağaçların üzerindeki özel araziye geçtiğini gösteren boyalı sembolleri görmezden gelerek ana yoldan işaretlenmemiş, bozuk toprak bir yola döndü. Minibüs acımasızca zıplarken dişlerini sıkarak son virajı döndü ve rahatladı.

İşte oradaydı. Büyük ormanın içindeki küçük kulübe. Sahibinin neden özellikle bu yeri seçtiğini merak etmiş ama hiç sormamıştı.

Taşıdığı iki cesedi kulübenin rustik ahşap zemininin altına gömmeye çoktan karar vermişti. Diğer ikisini ise... Henüz kararını . Vardığında onları hemen öldürmeyi ve dört cesedi de toplu bir mezara atmayı düşünmüştü. Ama bu çok büyük bir kayıp gibi görünüyordu. Longstreet'i elde etmek için çok çalışmış, onu dikkatle seçmişti.

Escobar kaltağı yüzünden zaten evini kaybetmişti. Ödülünü de kaybetmek istemiyordu. Sarışın için planları vardı. Eğlenceli planlar.

Peki ya çocuk? Öfkesi yatıştığında, onun canlı halinin kendisi için daha değerli olduğunu biliyordu. O bir kozdu, saf ve basit. Her zaman öyleydi. Ama yeniden eğitilmesi gerekiyordu. Her nasılsa beklediğinden biraz daha hızlı büyümüş, bir yerlerde bir omurga bulmuştu.

Ama dikenler kırılabilir. Çocuğa bildiği her şeyi öğretmekten büyük zevk alacak ve böylece onun değerini artıracaktı. Gerçekten iyi bir kaldıraç bulmak çok zordu.

Küçük kulübe izole edilmişti, bu yüzden kimse çılgınlıklarını duymayacaktı. Longstreet'li kadını ve çocuğu buraya saklayabilir ve daha sonra onlar için geri gelebilirdi. *Tekrar ve tekrar.*

Ve işi bittiğinde Corinne Longstreet'i elektrikçi ve çilingirle birlikte döşeme tahtalarının altına gömecekti. Çocuğa gelince... Artık bir omurgası olmadığından emin olduğunda onun için bir yer bulacaktı.

Bu fikri düşündükçe daha da hoşuna gitti. Kadınlarla acele etmek zorunda kalmayacaktı ve bu da şehre aceleyle dönmesini sağlayacaktı. Çünkü kesip atması gereken bir yarım kalmış iş daha vardı. Faith Frye nefes aldığı sürece tehlikeliydi.

Minibüsü yavaşlatarak küçük kulübenin önünde durdu. Umarım sahibi kilerde biraz yiyecek bırakmıştır, çünkü açlıktan ölüyordu ve ayrılmadan önce yapılması gereken önemli bir fiziksel iş vardı.

Zemini yukarı çekmesi ve elektrikçi için yeterince büyük bir çukur kazması gerekti. Çilingir fazla yer kaplamayan sıska, kemikli, yaşlı bir adamdı. Asıl zor olan elektrikçiydi. Minibüsten indi ve kapıyı sinirli bir şekilde çarptı. Elbette elektrik şirketi evine sıska bir teknisyen gönderemezdi. Bu çok kolay olurdu.

Kulübeye doğru yürüdü ve bir şeylerin ters gittiğini fark ettiğinde kapıya bir adım kalmıştı. Burnundan bir nefes çekti, midesi baştan çıkarıcı koku karşısında gurulduyordu.

Güveç. Bu ne? Birisi dana yahnisi yapıyormuş.

Gözlerini kısarak binanın etrafındaki ormana baktı. Araba yoktu. Pencereden bakınca kirli bir sırt çantası ve ocağın başında durmuş bir tencereyi karıştıran daha kirli bir genç adam gördü.

Bir izinsiz giren. Bir işgalci. En iyi evlerde bile zaman zaman böyle şeyler olurdu. Kendisinin de birkaç tane olmuştu ama O'Bannion'ların evine girecek kadar aptal olanlar bodrumuna gömülmüştü.

Bu izinsiz giren kişi kendini evinde hissetmişti. Arkadaki çöp tenekesi boş çorba kutularıyla doluydu. Böyle giderse kiler boşalacak ve benzin deposu boşalacaktı.

Silahını belinden çıkardı ve avuçladı. Araya girenin icabına bakılması gerekiyordu. Elbette temiz bir şekilde. İçeride bir karmaşa bırakmak akıllıca olmazdı.

Sessizce benzin deposuna doğru ilerledi ve düğmeyi çevirerek akışı kesti. Birkaç dakika sonra, kabinin içinden gelen bir yeminle ödüllendirildi.

"Orospu çocuğu!" dedi genç adam. "Sakin bana gazın bittiğini söyleme."

Sırtını kulübenin duvarına dayadı, gölgelerin arasında sabırla bekledi, ön kapı çarpıp genç adam kapıdan içeri girdiğinde ödüllendirildi.

geri döndü, adımları ölüleri uyandıracak kadar gürültülüydü. Çocuk kollarını kendine sarmış, benzin deposuna doğru yürürken titriyor ve göstergeyi okumak için eğiliyordu.

O yaklaşırken genç adam kafasını kaldırıp bakmadı bile. Başının arkasına bir kurşun isabet etti ve ceset yere yığıldı, yeni dökülmüş yaprakların kan sıçradı.

Neyse ki adam zayıftı, yoksa daha da büyük bir çukur kazmak zorunda kalacaktı.

Doğu Kentucky, 3 Kasım Pazartesi, 9.55.

Corinne tek atışta irkildi, kalbi o kadar sert atıyordu ki canı acıyordu. Kapının çarptığını duymuştu. Sonra silah sesine kadar hiçbir şey duymamıştı.

Bizi öldürecek. Onu ve kızını. Bizi vuracak ve öldürecek.

Ama bunu neden daha önce yapmamıştı? Neden beklemişti? Bilmiyordu ve tahmin etmekten de çok korkuyordu. Tek bildiği, ipleri kesmek için yeterli zamanı olmadığıydı. Yaşlı adamın çakısını açması ve bileklerindeki ipi kendine zarar vermeden kesebileceği bir yere yerleştirmesi sonsuza kadar sürmüştü.

Peki ya ipi kesmek? Düşündüğünden çok daha zordu.

Ter içindeydi ve bitkin düşmek üzereydi. Kendini kurtarmayı başarsa bile, onunla dövüşemezdi. Dövüşse bile koşamazdı. Bacakları çok ağrıyordu, eklemleri çok şişmişti. *Biraz daha zaman*, diye düşündü, ipi bıçağın üzerinde çılgınca keserken. *Sadece biraz daha zaman.*

Cincinnati, Ohio, 3 Kasım Pazartesi, 10.25.

"Orada bitti," dedi hemşire, Faith'in kişisel bilgilerini aldığı küçük, boş ofisin kapısını kapatarak. 'Artık içeri girebilirsiniz. Dr. Novak geldiğinde ona hazır olduğunuzu söyleyeceğim. Deacon Faith'i ellerini önünde kavuşturmuş, küçük yuvarlak bir masada otururken buldu. Onu ilk kez normal ışıktaki görüyordu.

Teni porselen rengindeydi ve burnunun üzerinde belli belirsiz çiller vardı.

Gözlerinin rengi

SUV'unun loş ışığında göründüklerinden daha koyu yeşil.

Onun yanına oturmadan önce saç diplerini kontrol etmek için bir saniyesini ayırdı ve yüzünü tamamen görebilmek için sandalyesini eğdi. Kadın

kaşlarını çatıyordu, tam da beklediği gibi. "Neye bakıyordun?"

Henüz yalan söylememişti ve şimdi de söylememeye karar verdi. "Saçlarınız. Renginiz çok eşsiz."

Adamın saçlarına sivri bir bakış attı. "Seninki de öyle."

Başını eğdi. "Touché. Ceketinin cebinden bir not defteri çıkardı ve masanın üzerine bıraktı. "Büyükannen ne zaman öldü? Tam tarih?"

Ona göz kırptı. 'Eylül'ün yirmi beşi. Neden?"

"Çünkü ben sizin tamamen masum bir seyirci olduğunuz ve Arianna'yı bulmanızın basit bir tesadüf olduğu pozisyonundan yola çıkıyorum."

Sustu. "Bu iki şeye de inanıyor gibi görünmüyorsun," dedi sessizce.

Onun bakışlarını tuttu. "Bilmiyorum, ama sadece Arianna senin adını bildiği için."

"Çünkü onu esir alan kişiden duymuş. Evin bana miras kaldığını biliyor olmalıydı."

"Bunu nasıl bilebilir ki?"

"Birinin bodrumunda kalıyor olsaydım, ev sahibiyle aramızda neler olup bittiğini öğrenmek isterdim. İnternette mülk araştırması yapardım. Bunu yapmak yeterince kolay. Süper siber becerilere sahip olmasına gerek yok. Ne zamandır orada?"

"Neden?"

Sessiz bir hayal kırıklığı sesi. "Çünkü iki haftadan uzun sürseydi, tapuda benim değil büyükannemin adını bulurdu."

Bodrumdaki işkence odasını, paslı prangalarıyla iyi kullanılmış karyolayı düşündü. Ofis, mutfak ve küçük uyku odası. "Daha uzun olduğunu varsayalım."

Pekâlâ. O zaman büyükannemin evin sahibi olduğunu bilirdi. Ayrıca ölümünün an meselesi olduğunu da bilirdi,' diye ekledi üzüntüyle.

"Bunu nereden bilebilir ki? Deacon sordu."

Omuz silkti. 'Seksen dört yaşındaydı. Sağlığı yerinde olsa bile - ki yıllardır değildi - sonsuza kadar yaşamayacaktı. Eğer gecekonduda yaşıyor olsaydım, öldüğü anda bana haber vermesi için bir Google alarmı kurardım, çünkü ev el değiştirecekti. Bir ev el değiştirdiğinde çok fazla hareketlilik olur. Emlakçılar, ekspertizler, alıcılar, vergi memurları. Onlar inmeden gitmiş olmak isteyecektir. Ayrıca evin ne durumda olduğunu da bilmek isterdi."

yeni sahibi. Büyükannemin avukatı iki hafta önce tapuyu benim adıma geçirdi. Bu halka açık bir kayıt.'

"Yani Arianna'ya saldıran kişinin bir bilgisayarı olduğunu ve teknoloji konusunda bilgili olduğunu varsayıyorsunuz.

'Bugünlerde kimin bilgisayarı yok ki? Genç olmayabilir ama yaşlı da değil. Evin arkasında bir kavga olduğuna dair kanıtlar olduğunu ve elektrik şirketi teknisyeninin kayıp olduğunu söylemişsiniz. Cesedi taşımış olmalı, yani biraz gücü var. Seksen dört yaşında olmadığı kesin. Ve teknoloji meraklısı olmasa bile, her zaman kamu kayıtları ofisi vardır. İsmimi pek çok şekilde öğrenmiş olabilir.

Bu konuda haklıydı. Arianna'yı kaçıran kişinin Faith'in adını neden esirine söylediği ise başka bir soruydu. "Vasiyet ne zaman okundu ve orada kim vardı?

Ekim'in ilk günü. Avukat bizi tek tek ofisine çağırdı. Bunu her zaman yapar mı, yoksa amcalarımdan birinin olay çıkarmasını mı bekliyordu bilmiyorum.

Kaşlarını kaldırdı. "Yani yirmi üç yıldan daha yakın bir süre önce buradaydınız.

'Şehirde, evet, vasiyet için ve yıllar içinde birkaç kez büyükannemi ziyaret etmek için. Ama evi görmeye hiç gitmedim, ne hayattayken ne de öldüğünde.

O da bundan şüphelenmişti. "Neden olmasın? O sizin malınızdı.'

"Çünkü," dedi sakince, "daha önce de çok zekice belirttiğiniz gibi, burayı sevmiyorum. İçinde yaşamaya niyetim yoktu.

Nabzının hızla attığı boğazının çukuruna baktı. Görüldüğü kadar sakın değildi. "Onunla ne yapmayı planlıyordun?

"Bana miras kaldığını öğrendiğim gün mü? Hiçbir şey. Çok şaşırmıştım. Konağa astığı tablolardan birkaçını bana bırakabileceğini düşünmüştüm ama evi değil. Evi asla.'

Ne zaman evden bahsetse geri çekiliyordu. Deacon bunun ince bir tepki olduğunu düşündü, derinlere işlemiş gibi görünen bir tepkiydi. Bunu zihnine not etti ve daha sonra derinlemesine araştırmayı planladı. "Daha önce buraya geldiğinde amcalarından birini gördün mü?

"Jordan'la öğle yemeği yedim.

Dışarıdan bakıldığında huzurun resmiydi, ama nabızı boğazının çukurunda atmaya devam ediyordu. Deacon bunun kendi nabızı olup olmadığını bilmek istiyordu.

Hâlâ onu tedirgin eden evden ya da amcasından -ya da her iki amcasından- bahsediyordu. "Jeremy'ye güvenmiyorsun, peki ya Jordan'a?"

Başını hafifçe salladı. 'Oraya gitmiyorum Ajan Novak. Kimble'ın çok renkli bir şekilde ifade ettiği gibi, ailemi otobüsün altına atmayacağım. Bunun için Jeremy'yi elbette soruşturun. Ama birkaç çocukluk anısı dışında - ki bunları bir yetişkin olarak kontrol ettiğimde herhangi bir geçerliliği yokmuş gibi görünüyordu - onu tanımıyorum.

"Ya Jordan?"

"Ben gençken daha yakındık. Son on iki yıl boyunca onu sadece büyükannemi ziyarete geldiğimde gördüm, o da sadece birkaç dakikalığına. Yirmi üç yıl boyunca ona baktı ve bir kez bile şikayet etmedi, ama ziyaret ettiğimde minnettar oldu çünkü biraz ara verdi. Genelde resim yapmaya giderdi.

"Evin sana miras kalması konusunda ne hissetti?"

"Çok heyecanlandı, çünkü bu Jeremy ile kavga etmek zorunda kalmayacağı anlamına geliyordu.

"Jeremy evi mi istedi?"

"Bundan emin değilim," dedi aceleyle. "Yıllardır onunla konuşmadığım için böyle bir şey söylediğini hiç duymadım. Ama eğer ev Jordan'a miras kalsaydı, Jeremy'yle birlikte muhtemelen mahkemede vasiyete itiraz edeceklerini söylemişti. Büyükannem Jeremy'nin bir kuruş bile almasını istemediğini açıkça belirtmişti.

"Sadece eşcinsel olduğu için mi? Deacon, tam da bu konu yüzünden acı bir şekilde bölünmüş aileler tanınmasına rağmen, yumuşak bir şekilde sordu.

Başını salladı, koyu kızıl saçları sırtından aşağı kaymadan önce omuzlarında toplandı. *İpek gibi*, diye düşündü ve parmaklarının arasından akarken nasıl hissedeceğini merak etti-

Vay be. Bu düşünce zincirini olduğu yerde durdurdu. Hayır, hayır, hayır. İpek gibi değil. Saç gibi. Saç gibi hissettirecekti. Özel bir şey değil.

"Sanırım büyükannemin sorunu Jeremy'nin bunu saklamamasıydı. Büyükbabamı erken mezara gönderdiğini söyledi. Her neyse, Jordan evi miras olarak almamın onu büyük bir dertten ve avukat masraflarından kurtardığını söyledi. Neler olduğu hakkında onu aramam gerek.

"Sen arabada uyurken onu aradım. İki amcanı da aradım. İkisi de evde değildi, ben de telesekreterlerine mesaj bırakarak beni aramalarını istedim.

"Jordan gecenin bu saatinde asla evde olmaz. O bir sanat simsarı ve her zaman bir partide gibi görünüyor. Sabah on birden sonra ona ulaşma şansınız daha yüksek. Ama ...' yine dudağını ısırды, 'eğer Jeremy bu işin içindeyse - ki öyle olduğunu söylemiyorum, ama *eğer öyleyse* - ona bir mesaj bırakmak sadece ipucunu vermez mi?

"Şu anda bunun için endişelenmene gerek yok.

Ona sinirli bir bakış attı. "Çünkü onun evini izlemeye aldınız.

Ve tıp fakültesindeki ofisinin dışında da, diye düşündü Deacon ama bundan bahsetmedi. Bunun yerine, gözlerini devirip tiz bir sesle, "Şu anda bunun için endişelenmene gerek , küçük hanım," diye mırıldanana kadar, hiçbir şey belli etmeden bakışlarını sabit tuttu.

Bir sırtışı ısırды. "Sana hiç "küçük hanım" demedim.

Tek kaşını kaldırdı. "Ama sen öyle düşündün.

"Sizi temin ederim ki öyle bir şey yapmadım," dedi kararlı bir şekilde. 'Bu ev size ilk miras kaldığında içinde yaşamayı planlamadığınızı söylemişsiniz. Ne zaman içinde yaşamaya karar verdiniz?

"Cuma öğleden sonra.

Bir süre geçmesine izin verdi ama kadın başka bir şey söylemedi. 'Geçtiğimiz Cuma mı? Üç gün önce mi?' Arianna ve Corinne'in ortadan kaybolduğu gün. Bu hiç hoşuna gitmemişti ama sesini yumuşak tuttu. "Neden?

"Çünkü bir iş teklifi aldım.

"Bir bankada," diye hatırladı ve başını salladı. "Ama o işe Cuma öğleden önce başvurmuş olmalısın, yani en azından daha önce evde yaşamayı düşünmüş olmalısın.

Pek sayılmaz. Bildiğim tek şey Miami'den ayrılmam gerektiği idi. Nereye gittiğim umurumda değildi.

"Peter Combs yüzünden.

İstemsiz bir yutkunma. Nabızı yeniden hızlanmıştı. "Evet. Hayatımdan endişe ettim.

"Miami'den ayrılmaya ne zaman karar verdin?

"Bir ay önce, gerçi ondan önce de aylardır bunu düşünüyordum. Nereye gideceğim konusunda seçici değildim, bu yüzden internet üzerinden ülkenin dört bir yanında pek çok işe başvurduğum. Doğrusunu söylemek gerekirse banka işi bir hevesti. İlan gözüme çarptı çünkü Cincinnati'den büyükannemin avukatını ziyaret ettikten sonra eve dönmüştüm. İşin niteliklerini karşılıyordum ve başvurduğum diğer pozisyonların hepsinden daha fazla maaş . Mülakat yaptılar.

Ertesi hafta beni Skype üzerinden aradılar, ancak Cuma öğleden sonra beni arayana kadar onlardan bir daha haber alamadım. O zamana kadar onları neredeyse unutmuştum.

"Yani cipinizi yüklediniz ve ertesi gün oraya mı gittiniz?"

"Öyle bir şey.

"Cuma günü gideceğini kim biliyordu?"

"Size daha önce de söyledim. Babam ve üvey annem dışında kimse yoktu ve onlar da bunun sadece birkaç günlüğüne, bir emlakçıyla görüşüp evi satmak için olduğunu düşünüyorlardı.

"Neden böyle düşündüler?"

"Çünkü babam felç geçiriyor. Bunu o üstlendi ve ben de ... ona izin verdim.

Kaşları havaya kalktı. "Yani ona *yalan* mı söyledin?" dedi alaycı bir şekilde, sonra hemen pişman oldu çünkü gözleri aniden yaşlarla doldu.

Sargılı elinin tersiyle onları temizledi. 'Onu korumak için. Combs'un dört yıl önce ne yaptığını biliyor. Boğazındaki yara izine dokundu. "Ben hastanedeyken babam yanımdan hiç ayrılmadı. Ama taciz olayını bilmiyor. Combs, babam felç geçirdikten birkaç hafta sonra şartlı tahliye edildi. Bunun onu üzeceğini biliyordum, bu yüzden ona söylemedim.

Azarlanan Deacon ceketinin cebinde bir paket mendil buldu. "Buruşmuşlar ama kullanılmamışlar.

"Teşekkür ederim. Gözlerini sildi ve ağlamaklı bir kahkaha attı. 'Müfettiş Gadget gibi ceketinizin cebinden robot kollar çıkmasını bekliyorum. Başka ne saklıyorsun?"

Onun güldüğünü duyunca rahatlayarak sırtıttı. "Birçok çizgi filme benzetildim ama Gadget'a hiç benzetilmedim. Arkasına yaslandı ve onu izledi. "Bir ara ona burada yaşadığını söylemen gerekecek.

Artık biliyor. Bu gece eve giderken onu aradım ve taşındığımı söyledim ama nedenini söylemedim. Sadece bir değişikliğe ihtiyacım olduğunu söyledim. Lütfen bu konuda onunla irtibata geçmeyin. Buna dayanamayabilir ve ben de kendimi asla affetmem.

Ona duymak istediği şeyi söyleyebilmeyi diledi. "Sana yalan söylemeyeceğimi söyledim, Faith. Bunu benden istemekten daha iyisini biliyorsun. Onunla konuşmam gerekiyorsa konuşurum ama mecbur kalmadıkça konuşmam. Yapabileceğimin en iyisi bu. Combs ne zaman şartlı tahliye edildi?"

Kıpırdamadan durdu, gözlerindeki korku yerini onu şaşkına çeviren ateşli bir öfkeye bıraktı ama en azından artık ağlamıyordu. "1 Aralık, bir yıl

öğleden sonra 2.15'te. O gece 6.30'da mahallemdeki Publix'te sebze alışverişi yapıyordu.

Orospu çocuğu. Hırlamamak için elinden geleni yaptı. "Bu şartlı tahliye ihlali değil miydi?

Çenesindeki bir kas seğirdi. "Hayır.

Nedenini öğrenmesi gerekiyordu ama kızın yüzündeki ifade ona bu konuya daha sonra dönmenin daha iyi olacağını söylüyordu. "Korkmuş olmalısın," dedi sakince, onu yatıştırmayı umarak.

Aslında ona hırladı. "Öyle mi düşünüyorsun? Kuru temizlemecinin önünde, bankada, doktor randevularında, hatta kuaförümde bile karşıma çıkıyordu. Spor salonuma katıldı ve onu ağırlık karşısından beni izlerken buldum. Kaya duvarına tırmanırken yerden. Pistte koşarken arkamdan gelir ve bana gülümserdi. Bana *çiçek* ve *şeker* gönderirdi. *Aylarca* böyle devam etti.'

"Uzaklaştırma emri çıkarmayı düşündünüz mü?

"*Tabii ki yasaklama emrini düşündüm!*" diye tısladı. 'Neden bütün o şikâyetleri yapmak için o kadar zahmete girdiğimi sanıyorsun? Ben *aptal* değilim, Ajan Novak.'

"Bunu bir an bile düşünmedim, Faith.

Derin bir nefes aldı ve sonra devam etti. "Sorunuza cevap vermek gerekirse, uzaklaştırma emri aldım. Birkaç hafta sonra patronum ve iş yerinden birkaç kişiyle yemeğe çıktık. Restorandan çıktım ve arabama bindim, sonra Combs geldi ve onun arabasına bindi - hemen yanıma park etmişti. TRO'yu ihlal ettiğine dair şikayette bulunduğumda, polise orada olacağımı bilmediğini, kız arkadaşının onu reçetesini alması için eczaneye gönderdiğini söyledi. Kız arkadaşı mazeret bildirerek ayrılmış.

Orospu çocuğu. "Taciz ettiği kızın annesi olan karısına ne oldu?

"Combs hapisteyken başka bir adam buldu ve ondan boşandı. "Zavallı adam. Kalbim kan ağlıyor.

Faith iç çekti. "Mahkeme kararı kalktıktan sonra kızını bir daha terapiye götürmedi. Combs'un mahkum edilmesinden bir gün sonra başka birinin yanına taşındı.

Ailenin işlerini biliyor olması ona tuhaf gelmişti ama bunu da daha sonrası için cebine koydu. "Combs ne tür bir araba kullanıyor?

"Nissan Sentra, kırmızı. Yeni kız arkadaşının üzerine kayıtlı. Not defterini aldı ve plaka numarasını yazdı. "Ezbere biliyorum.

"Bana bir dakika verin. Deacon bilgileri Bishop, Adam ve Crandall'a mesaj attı, sonra da araç için bir BOLO yayınladı.

"Ne yapıyorsun?" diye sordu temkinli bir şekilde, eğilip telefonuna bakmak için.

Kazağının altında ne olduğunu mükemmel bir şekilde görebiliyordu. Kalbi bir an çarptı, sonra gümbür gümbür atmaya başladı. Siyah dantelin üzerinde kabaran yuvarlak göğüsler. Kremsi beyaz ten. *Yumuşak*, diye düşündü. Teni çok yumuşak olmalıydı. Ve başka tarafa bakması gerekiyordu. *Şimdi*.

Çaba sarf ederek bunu yaptı ve telefonunu çevirerek, hızla atan nabzını kontrol altına almak için geçen süre boyunca dikkatini çekti. "Combs'un arabası için arama bülteni çıkarıyorum.

Ona baktı, gerçekten kafası karışmıştı. "Neden?

"Sizi takip etme ya da daha sonra takip etme ihtimaline karşı. *Ya da daha önce takip* etmiş olabilir. Combs'un bu davaya karışmış olması hâlâ ihtimal dışı değildi. "İsminizi basından uzak tutmak için geleni yapacağız, ama er ya da geç olacak.

Sandalyesine döndü ve korkusunu açıkça belli eden sert bir kontrolle arkasına yaslandı. "Biliyorum. Bu gece 911'i aradığım anda anladım.

Yine de aramıştı. Suçlu değildi. Deacon'ın içgüdüleri ve beyni tam bir uyum içindeydi. 'Programını nasıl bildiğini öğrenmemiz gerekiyor. Takviminizi telefonunuzda mı saklıyorsunuz?"

"Yaptım. Ama telefonum hep yanımdaydı."

Deacon ona alaycı bir gülümseme verdi. 'Bugünlerde bunun bir önemi yok. Eğer telefonuna girerse, senin hakkında her şeyi bilir.

"Hackledi mi? Ben hiç ...' Kızın rengi soldu. 'Bunca zamandır beni takip ediyor olabilirdi. Lanet olsun. Bu benim aptallığımdı. O da bir programcıydı. Bunu neden göremedim?"

"Aptalca değildi," dedi kararlı bir şekilde. 'Bunu görmek senin işin değildi. İfadeni alan polisin işiydi. Seni takip ettiği için aylardır Miami'den ayrılmayı düşünüyordun. Sonunda bir ay önce ayrılmaya karar vermene ne sebep oldu?

Sanki onun göremediği bir şeyi görüyormuş gibi ellerinin önüne ve arkasına baktı. 'Patronum öldürüldü. Kanı ellerime bulaştı.

Deacon kaşlarını çatı. "Gerçek anlamda mı mecazi anlamda mı?

"İkisi de. Ağzı acıyla buruştu ve yeşil gözleri kendini küçümsemeyle doldu. "Onu kurtarmaya çalıştım ama acil yardım ekipleri gelene kadar kan kaybından öldü. Gordon iyi bir adamdı. Terbiyeli. İki çocuğu ve hamile bir karısı vardı. Bana sıkılan bir kurşun yüzünden ölmeyi hak etmedi.

Deacon sandalyesinde arkasına yaslanmış, onu inceliyordu. Gözlerinde zerre kadar melodram yoktu. Soğuk, acımasız bir ciddiyet içindeydi. "Bunun senin için olduğunu nereden biliyorsun?

"Çünkü birkaç gün sonra Combs arabama ateş etti ve beni bir köprüden aşağı atmaya çalıştı.

Şokunu gizleyen Deacon, önce hangi soruyu soracağına karar vermek için bir an durmak zorunda kaldı. Nasıl ve ne zaman olduğunu, herhangi bir girişimde yaralanıp yaralanmadığını öğrenmesi gerekiyordu. İfadesini alan polislerin nesi vardı da bu işin devam etmesine izin vermişlerdi, ama en çok da *nedenini* öğrenmesi gerekiyordu.

Çünkü duyguları kadın için endişeleniyor olsa da, akıllı mantıklı kalmaya devam ediyordu. Onu takip etmek yeterince kötü olabilirdi. Birkaç kez cinayete teşebbüs etmesi beklenmedik bir şeydi. Hapse gönderilmek normalde böyle bir şiddeti motive etmek için yeterli değildi. Eğer öyle olsaydı, polislerin elinde çok daha fazla cinayet olurdu - ve polisler ve savcılar kurban listesinin başında yer alırdı. Terapistler listenin en altında yer alırdı.

Combs'u takipten tekrarlanan cinayet teşebbüsüne iten şey nedir?

Bu . . .

Kişisel. Deacon, Combs'un duruşması sırasında yaptığı suçlamayı - Faith'in onun sevgilisi olduğunu - düşündükçe midesi yavaşça yuvarlandı. Şimdi ona bakınca buna inanamıyordu.

Hayır, diye düşündü. Buna inanmak *istemiyordu* çünkü ondan gerçekten hoşlanıyordu. Duygularının dizginleri ele almasına izin veriyordu ve buna izin veremezdi.

"Belki de evi miras almanızdan daha geriden başlamalıyız," dedi dikkatle. 'Combs'a geri dönelim. O senin müşterindi, değil mi?

İğrenme duygusu yüzünde bir anlığına parladı, sonra ifadesi bir heykele dönüştü ve gözlerindeki tüm duygu kırıntıları kayboldu. Bu dönüşüm onun irkilmesine neden oldu. Elbette bunu yapmadı, onun cevabını beklerken kendi ifadesini pasif tuttu.

Koltuğunda arkasına yaslanmış, yüzünü incelerken onun duruşunu taklit ediyordu ve adamın cevabından hoşlanmayacağına dair kötü bir his vardı içinde.

'Bunu bir şekilde benim başıma getirdiğimi düşünüyorsunuz,' dedi. 'Ve şimdi de Dedektif Kimble'ın haklı olduğunu, her şeye rağmen açığa çıkmış olabileceğimi düşünüyorsunuz. Combs'un benim hakkımda doğruyu söylediğini bile düşünebilirsin. Ona alaycı bir şekilde gülümsedi. Soğuk bir şekilde. "Ben ne düşünüyorum biliyor musunuz Ajan Novak? Bence bir avukat tutmalıyım. Hemen.

Cincinnati, Ohio, 3 Kasım Pazartesi, 10.40.

Faith öfkeliydi. Kısmen Novak'a. Çoğunlukla da kendine. Kendine bir daha bir polisin saçmalıklarına kanmayacağını söyleyip duruyordu ama işte buradaydı.

"Şüpheli değilsin," dedi Novak ama onu şaşırttığını söyleyebilirdi. Basına haber vermeyecek kadar nazik davrandığı için içini dökeceğini düşünmüştü. Çünkü onun kendini daha güvende hissetmesini sağlamıştı.

'Aferin bana,' dedi alaycı bir tavırla. 'Ama aynı zamanda ben bir kadın olduğumda bunu bana söylemeyeceğini de söylemiştin ve bu uyarını takdir ediyorum. Bu atlıkarıncaya daha önce de bindim. Burada işim bitti.

Gözleri parladı ve daralırken karardı. Onu kızdırmıştı. *İyi etmişti.* "Bunlar sadece güzel sözler miydi, Dr. Corcoran? Bir tecavüzcüyü serbest bırakmaya razı mısınız? Corinne'in ölmesine izin verecek misiniz? Kötü bir deneyim yaşadınız ve üzgünüm ama bu Corinne'in hatası değildi.

"*Benim de değildi,*" diye karşılık verdi, avuçlarını masaya vurdu, sonra sargılı ellerini göğüslerinin arasına bastırırken acı dolu bir nefes çekti. "Kahretsin," diye sessizce nefes aldı. "Geçmişime bakarak varsayımlarda bulunmamaya ne oldu?

"Yapmadım. Henüz."

"Henüz. Ama geliyordu."

Başını iki yana salladı. 'Bunu bilemezsin. Bunu *ben* bile bilmiyorum. Bildiğim tek şey, eğer onu kimin kaçırdığını ve ona ne yaptığını bulamazsak genç bir kadının öleceği.

'O kızlara olanlarla benim hiçbir ilgim yok. Onları kimin aldığını bilmiyorum. *Tapudan benim adımı silmiş.* O lanet ev bana miras kaldığı için şanssız olmam sana yardım edebileceğim anlamına gelmiyor. Neden burada olduğunuzu bile bilmiyorum.

"Ya senin adını tapudan sildirmediyse? Novak sessizce sordu. "Ya seni tanıyorsa? Ya buraya senin için geldiyse?

Sözleri kafasına dank edince Faith'in ağzı bir karış açık kaldı. "Ne? Ne demek istiyorsun? Combs'un burada olduğunu mu? O kızları kaçırdığını mı?"

Ön kolunu masaya dayadı, öne doğru eğildi. Onun alanını işgal ediyordu. "Bu mümkün mü?"

Ciddi olup olmadığını merak ederek ona baktı. Adam da ona baktı, büyüleyici gözleri meydan okumayla doluydu. Dudakları beyaz keçi sakalının çerçevesi içinde sert bir çizgi oluşturdu. Çenesi granit gibi sertleşmişti. *Gerçek Novak bu*, diye düşündü. Acımasız, sert, iri ve korkutucuydu. Ve çaresiz. O iki kadını önemsiyordu.

'Elbette mümkün,' dedi. 'Ama pek olası değil. Var olmayan bir bağlantı kurdunuz. Sanki ...' Aradığı bağlantı bir anda aklına geldi. 'Tanrı aşkına, kurdun beni büyükannemin evine götürmesi gibi bir şey bu. Sen delisin.'

Daha yakına eğildi. 'Deli olabilirim ama *sen* bir tesadüfsün. Tesadüfleri sevmem.'

"Hoşlanmadığın şeylere yardım edemem. Adamın önerdiği şeyin olasılığını düşündükçe kalbi hızla çarpmaya başladı. *Taraklar burada. Büyükannemin evinde. Beni bekliyordu*. Ve yaptığı gibi iki genç kadına işkence ediyordu. "Bunu destekleyecek tek bir kanıt bile yok.

"Bunu bilmiyorsun, Faith. Bu gece doğru olanı yaptın. Arianna'yı korudun ve ona zarar veren kişinin bir daha zarar veremeyeceğinden emin oldun. Bunu şimdi de yap. En azından Combs'u ekarte etmeme yardım et ki ben de başka bir şüpheliye odaklanabileyim. Lütfen.' Telefonunu çıkardı, ekrana dokundu ve tam önüne gelene kadar masanın üzerinde kaydırdı. "Lütfen.

Aşağı bakma. Sakın aşağı bakma. Ama Faith'in gözleri itaat etmedi ve bir saniye sonra kendini Faith'in yün paltosuyla örtülmüş, yolda yatan Arianna Escobar'ın çekilmiş fotoğraflarından birine bakarken buldu. Kızın yüzü sık kesiklerle kesilmiş ve tanınmayacak kadar morarmıştı, ağzı kanıyor ve şişmişti. Çok acımasızca istismar edilmişti.

Faith onun kazandığını bilerek gözlerini kapadı. "Lanet olsun sana Novak," dedi yorgun bir sesle.

"O zaman benimle konuşacak mısın?" diye sordu, sesi derin ve sessizdi. Sevinç duymayı bekliyordu. Belki kendini beğenmiş bir gurur ya da zafer. Ama tek duyduğu acımasız bir kararlılıktı.

"Ne bilmek istiyorsunuz?"

'Combs'un senden neden terör estirecek, seni öldürmeye çalışacak kadar nefret ettiğini bilmem gerekiyor. Belki de seni buraya kadar takip edecek kadar. Bu kişisel bir mesele, değil mi?"

Gözlerini açtığında onu sadece birkaç santim uzağında buldu. Onu izliyordu. 'Evet, ama düşündüğün gibi değil. Onunla yatmadım.' Sesinden nefret ediyordu

titredi. Novak'ın kendisine inanmasına ihtiyaç duyduğu için nefret ediyordu. "Onu küçümsedim. Hepsinden nefret ettim.

Yüz ifadesi yumuşadı. "Kimin hepsi, Faith?

Çenesini sıktı. "Ofisime giren her orospu çocuğu sapık.

Kaşları çatıldı. "Ama madem onlardan nefret ediyordunuz, neden onlara davrandınız?

"Kurbanlar yüzünden. Çocuklar yüzünden. Suçluları "tedavi etmek" için orada değildim. Bir tedavisi olduğuna inanmıyorum, en azından çoğu için. Ben kurbanlara yardım etmek için oradaydım. Yapabileceğim her şekilde.

'Anlamıyorum ama anlamak istiyorum. Anlamama yardım et.

"Üniversiteden hemen sonra bir tecavüz kriz merkezinde çalıştım. Çocuklarla ve gençlerle aram iyiydi ve çok fazla başvuru alıyordum. İlk suçlumu küçük kıızı yüzünden aldım, kıızı. Sadece beş yaşındaydı ve çok kırılmıştı. Yüzünü hala görebiliyorum.' Hepsinin yüzünü hala görebiliyordu. Anılar hala kalbini kırıyordu. "Gözleri ölüydü, biliyor musun?

Başını salladı, o kadar yakındı ki gözlerindeki mavi ve kahverengiye ayıran çizgileri görebiliyordu, kırılmış cam gibi. O kadar yakındı ki gözlerindeki acıyı görebiliyordu. "Evet. Biliyorum.

"Sosyal hizmet uzmanı onun vakasını almam için bana yalvardı. Başlangıçta reddettim çünkü bu mahkemenin zorunlu kıldığı bir aile terapisiydi. Çocuğa yardım etmek için babayla ilgilenmek zorundaydım.

"Aynı anda mı? Mağdur, suçlu ile birlikte ofisinizde oturmak zorunda mıydı?

"Oh hayır. Randevular ayrıydı, ancak mahkeme aile birimindeki her bireyle aynı terapistin çalışmasını istedi. Süreklilik için. Babaya olan nefretimi bastırdım ve tüm enerjimi küçük kıza odakladım. Ve ilerleme kaydetti. Daha fazla sevk almam için yeterli oldu. Kısa süre sonra aldığım tek vaka onlar oldu. O zamanki patronum çok heyecanlıydı - mahkeme sistemiyle imzaladığı sözleşmeler muayenahanemizin ekmek teknesiydi.

Novak başını biraz eğdi. "Ama bırakabilirdin.

"İstedim ama mahkeme kararıyla uygulanan programlar aracılığıyla ofisime gelen çocukların başka türlü terapi almalarının mümkün olmadığını fark ettim. Annelerin birçoğu inkar içindeydi ya da o kadar bağımlı kişilikleri vardı ki, eşlerinin çocuklarına her şeyi yapmasına izin veriyorlardı.

kaldıkları sürece. O anneler çocuklarına ihtiyaç duydukları yardımı alamayacaklardı.

"Tabii mahkeme tarafından zorlanmadılarsa," diye mırıldandı. "Şimdi anlıyorum.

Başını salladı, rahatlamıştı. "Bölgedeki en iyi seks suçlusu rehabilitatörü olarak ün yaptım. Bu bende çılgılık atma isteği uyandırdı, çünkü sorunun bir parçası haline geldiğimi biliyordum. Eğer terapi programları olmasaydı, yargıçlar bunu bir ceza seçeneği olarak sunmazlardı. Ama bu tartışmalı bir konu. Hakimlerin böyle bir seçeneği var ve bundan kolay kolay vazgeçmeyecekler, özellikle de hapishaneler bu kadar kalabalıkken.

'Ama eğer çekip gitseydiniz, kurbanların kimsesi olmayacaktı.

Tekrar başını salladı, eski çaresizliğinin onu boğmak için yükseldiğini hissetti. "Bu bir kısır döngü.

"Ama sen düzinelerce suçluya danışmanlık yaptın, Faith. Combs'u farklı kılan neydi? Senden bu kadar yoğun nefret etmesinin sebebi neydi?

Faith tereddüt etti, dürüstlüğünün ona neye mal olacağını biliyordu. "Hepsi benden nefret ediyordu.

Gözleri keskinleşti, onun kaçışını hissetti. "Ama sadece Combs seni öldürmeye çalıştı. Öne doğru eğilerek aralarındaki mesafeyi kapattı. "*Neden?*

Omurgasını çelikleştirdi. "Çünkü onu ilk ben takip ettim.

Dokuzuncu Bölüm

Cincinnati, Ohio, 3 Kasım Pazartesi, saat 10.50.

İşte şimdi yaptım, diye düşündü Faith sefilce. Az önce Ajan Novak'a kariyerini mahvedecek cephaneyi vermişti. Peter Combs'a yaptıklarını başka bir canlıya anlatmayı hiç planlamamıştı. Onu sadece birkaç saat tanıdıktan sonra Novak'a anlatmış olması ya Novak'ın o kadar iyi olduğunu ya da Novak'ın o kadar yorgun olduğunu gösteriyordu. Ya da belki de sadece anlatmaya hazırdı.

Novak gözünü kırpmadı. 'Önce Peter Combs'u mu takip ettin? Nasıl? Bana tam olarak anlat.'

Faith cevap vermek için ağzını açtı ama kapı çalınınca cevap vermekten kurtuldu. Kapı açıldı ve bir kadın etrafına bakındı. "İçeri girebilir miyim?"

Novak hayal kırıklığı içinde kaşlarını çattı. "Hayır. Sonra gel.

"Şaka yapıyorsun, değil mi?" dedi kadın. "Buraya senin için geldim.

Faith bunun korkakça olduğunu biliyordu ama düşüncelerini Novak'ın önüne sermeden önce düzenleme fırsatını memnuniyetle karşıladı. "İçeri gel," dedi.

Novak Faith'e bilmiş bir bakış fırlattı ama kadını içeri buyur etti. "Tabii. Evet. Gel.'

"Sana da merhaba, günışığım," dedi kadın kuru bir sesle ve Faith'e dönmeden önce kapıyı arkasından kapattı. 'Dr Corcoran, ben Dr Novak. Sorun nedir?'

Faith aval aval baktığının farkındaydı ama kendini durduramıyordu. Otuzlu yaşlarının başındaki kadın ortalama bir boya sahipti, ama onda ortalama olan tek şey de buydu. Uzun siyah saçlarında yüzünün her iki yanını çevreleyen iki inçlik parlak beyaz bir çizgi vardı. Teni *café au lait* rengindeydi ve ağzı sanki düşünmeden gülümsüyormuş gibi doğal bir şekilde kıvrılıyordu. Ancak çarpıcı yüzünün odak noktası gözleriydi. Hafifçe yukarı doğru eğik olan gözlerinden biri canlı bir mavi, diğeri ise koyu çikolata kahverengisiydi.

Sonra kadının söyledikleri aklına geldi. *Dr. Novak.*

Novak çok eskiye dayandıklarını söylemişti. *Evet, öyle.* Kardeş oldukları çok açıktı. Beyaz saçlar, heterokromatik gözler. Yine de Novak'ınkiler kız kardeşininkilerden çok daha ilginçti. Onunkiler her renkten bir tane olmak üzere daha yaygın bir durumken, Novak'ınkiler şaşırtıcı bir şekilde yarı yarıyaydı.

Faith kaşlarını çatarak Novak'a döndü, doktor seçiminin ardındaki motivasyon aniden netleşmişti. "O senin kız kardeşin," diye suçladı.

Dr. Novak kardeşine döndü. "Ona söylemedin mi?"

Kardeşi başını salladı, yüzünde özür dilemeyen bir ifade vardı. "Hayır." "Neden? Dr. Novak sordu.

"Çünkü ona güvenmemi istedi," diye tersledi Faith. "Bana seni aradığını söylerse, kişisel bilgilerimi açığa çıkaracağından şüpheleneceğimi ve gelmeyi reddedeceğimi düşündü.

Doktor kaşlarını çatarak kardeşine baktı. "Bu doğru mu?

Novak bir kez başını salladı, ikiyüzlülüğünü gizlemeye bile çalışmıyordu. "Evet. Kız kardeşi kaşlarını çattı. "Yazıklar olsun sana, Deacon. Dışarıda bekle.

"Ne kadar sürecek? Tam'a gitmem gerek-" Sözüünü kesti. "Norwood'a.

'Bize otuz ver. Şimdi gidin. Dr. Novak kapıyı arkasından kapattı. "Özür dilerim, Dr. Corcoran. Bilgi konusunda bu kadar cimri olduğumu bilmiyordum. Sıcak bir şekilde gülümseyerek bir sandalye çekti. 'O gerçekten iyi bir adam. Ama bazen gizli kapaklı işler çeviriyor. Beni deli ediyor.

"Sanırım FBI ajanı olmanın getirdiği bir şey bu," dedi Faith. "Özür dilerim. İzin gecenizde bana yardım etmek için geldiğinizde kaba davrandım. Teşekkür ederim.

Sorun değil. Sizi temin ederim ki tıbbi bilgilerinizi gizli tutacağım. İsteddiği kadar rüşvet verebilir, yalvarıp yakarabilir ama benim dudaklarım mühürlüdür.

Faith ona inandı. "Teşekkür .

Doktor hemşirenin çizelgeyi taradı. "Dr. Faith Corcoran.

Sana Faith diyebilir miyim?' 'Tabii.'

Bana Dani demelisin. Deacon kaza geçirdiğini söyledi.

Ne oldu?'

Doktor bir çift eldiveni şak diye giyerken Faith kazayı anlattı.

Faith işini bitirdiğinde Dani, "Şanslısın," dedi. 'O kazadan neredeyse hiç çizik almadan kurtuldun. Senden çok daha ciddi yaraları pek çok kaza vakasıyla karşılaşıyorum. Kalem ışığını Faith'in gözlerine tuttu, sonra da nazik elleriyle kafatasının arkasını ve boynunu yokladı. "Baş ağrısı mı?

"Sadece Deacon adında biri. Faith bu ismi sevmiştir. Bir şekilde ona uyuyordu. Dani'nin dudakları kıpırdadı. "Deacon adında *olmayan* bir baş ağrısı var mı?

"Pek sayılmaz. Bana biraz ağrı kesici verdi ve bu çoğunu halletti.

"Bilincini mi kaybettin?

'Belki birkaç saniye için. Daha fazla

değil.' "Nereden biliyorsun?

"Radyo açıldı. Yolda kızı gördüğümde bir şarkı çalıyordu ve her şey bittiğinde ve hava yastığı söndüğünde hala çalıyordu. Nakaratın bir satırını kaçırmış olabilirim.

"Hangi şarkı? Dani sordu.

Faith yüzünü buruşturdu. "Ölüyormuş gibi yaşa."

Dani homurdandı. "Özür dilerim. Bu çok ironik.'

Faith gülümsemek zorunda kaldı. Novak'ın kız kardeşi onu anında rahatlatmıştı. "Öyle değil mi?

'Eskiden radyoda o şarkıyı duyduğumda ağlardım. Şimdi senin sayende muhtemelen güleceğim ve insanlar benim sosyopat olduğumu düşünecek. İşaret parmağını kaldırdı. "Parmağı gözlerinle takip et," dedi Faith'i nörolojik adımlarından geçirerek. "Beyin sarsıntısı geçirdiğini sanmıyorum. Önümüzdeki kırk sekiz gün boyunca sakın ol. Bol bol dinlen. Bu bilgisayar yok, ofiste bir gün geçirmek yok, kitap okumak yok demek. Dinlenin.

Faith büyükannesinin ön bahçesindeki kolluk kuvvetleri ordusunu düşündü. Nedense dinlenmenin yakın geleceğinde olduğunu düşünmüyordu. "Elbette. Tamamdır, Doktor.

Dani gözlerini devirdi, sonra Faith'in alnındaki bandajı çıkarmak için ayağa kalktı. "O kadar da kötü değil," dedi. "Bunu biraz süper yapıştırıcıyla kapatabilirim ve yeni gibi olursun. Yarayı temizlemeye başladı. "Peki kardeşime kızgın mısın?" diye sordu yarayı kapatırken.

"Bilmiyorum. Geçmişine bakarak varsayımlarda bulunmamaya çalışıyorum.

"Geçmiş mi? Ne geçmiş?" Faith kesin

bir ifadeyle, "Polis olduğunu," dedi.

"Ah. Polisler hepimizden farklı bir yapıya sahiptir. Bilirsiniz, döndükleri her yerde kötü adamlar görürler. Ve çok otoriterler.'

Faith kıkırdadı. "Biliyorum.

Dani sessizce, "Kötü bir niyeti yoktu, bundan emin olabilirsiniz," dedi. "O iyi bir adam.

"Umarım öyledir," diye mırıldandı Faith. Kendi müvekkilini takip ettiğini neredeyse itiraf etmişti, bu da lisansının sonu anlamına gelebilirdi. Onunla ne yapacağını

Bu herkesin tahminiydi.

Dani, "Beni aradı çünkü acil servisi çoktan aramış ve bekleme süresinin üç saat olduğunu öğrenmiş," dedi. 'Sadece seni bir an önce içeri sokup çıkarmak istedi.

"Bunu kabul edebilirim. Faith, Corinne'i bulmasına yardım etmesi için ona yalvarırken gözlerindeki çaresizliği düşündü. "O kesinlikle hâlâ kayıp olan kadını korumak ve benim bulduğum kadın için adaleti sağlamak istiyor. Doktor başka bir şey söylemedi ve Faith'i yapıştırıcıyı sürerken saçındaki beyaz çizgiyi incelemeye bıraktı. "Size kişisel bir soru sorabilir miyim?

"Sorabilirsin," dedi Dani hoş bir şekilde. 'Saçın. Doğal mı?

Dani ona göz kırpmak için arkasına yaslandı. "Çoğunlukla. Ben on altı yaşındayken böyle görünüyordu. Çizgi doğuştan vardı ama ergenliğimin sonlarına doğru yayılmaya başladı. Çizgiyi sevdim ama tamamen beyaz olmak istemedim. Bu yüzden siyah bir şişeden. Görevine devam ederken sırtıttı. . "İçimdeki Rogue'u yönlendirmemi sağlıyor.

"X-Men mi? Faith sordu, Dani'yi şimdiden kardeşinden daha çok seviyordu.

"Elbette. Rogue benim favorim. Başkalarının güçlerini bir süreliğine absorbe etmek ciddi anlamda faydalı olacaktır. Tabii ki onları ölümüne tüketmeden. Yüzünü buruşturdu. "Hipokrat çatışması ve tüm bunlar.

"Lanet olası etik," dedi Faith kuru bir sesle. "Ben de her zaman Kara Dul hayranı olmuşumdur.

"Kızıl saçlarınla nedenini anlayabiliyorum. Dani durakladı, sesi ketumlaşmaya başladı. 'Yoksa süper yetenekleri yüzünden mi? Bilirsiniz, tüm o karate ve kung-fu, akrobasi ve süper nişancılık? Ya da, uh, belki de dik kayalık setlere tırmanması?

Çizgi roman kanonunu biliyorsun. Kayalık set kısmı hariç tabii. Kara Dul'un bunu yaptığı sayıyı hatırlamıyorum. Belli ki Ajan Novak'la konuşmuşsun.

"Bana önemli noktaları mesaj attı, ben de Şerif Palmer'ı ve seni tedavi eden acil yardım görevlisini arayarak ayrıntılı bilgi aldım. Oldukça etkileyici bir tırmanış gerçekleştirmişsin.

Faith omuz silkti. "Spor salonunda duvar tırmanışı yapıyorum. En azından Miami'deyken yapıyordum. Set o kadar da zor değildi.

"Bunu denemeyi düşünüyordum ama muhtemelen öğrenmek için artık çok yaşıyım. 'Saçmalama. Birkaç yıl öncesine kadar başlamamıştım. Combs'un boğazını kesmesinden kurtulduktan sonra. Kendini savunmayı öğrenmişti.

ve çeşitli durumlardan kaçmak.

Dani yapıştırıcıyı kaldırdı. 'O zaman deneyebilirim. Peki ya Kara Dul'un diğer süper becerileri? Koşmak mı? Dövüş sanatları? Nişancılık? Klasik bale? Bunları da yapabilir misin?'

'Yukarıdakilerin hepsi, balerin olmak hariç. Boyum çok uzamıştı. Ajan Novak'ın da beyaz çizgili siyah saçları var mıydı? Faith dikkatleri kendi üzerinden uzaklaştırmak istercesine sordu.

O yaptı. Ama o diğer tarafa gitti, her şeyin beyaz olmasına izin verdi. Bu onun işine geliyor.'

Gerçekten de öyle, diye düşündü Faith isteksizce. Novak'ın görünüşüyle ilgili her şey onun işine yarıyordu. Bu da pek adil görünmüyordu. "Peki ya küçük kardeşin? Kirden de yaşlı müdürle başı dertte olan mı? Onda da aynı beyaz çizgi var mı?

Dani güldü. "Kendisi çok yaşlı ama yine de beni titretebiliyor. Bir öğrenciyi ya da onun suçlarını asla ama asla unutmaz. Deacon bunun için var. Çalışmasını incelemek için öne doğru eğildi. 'Bana kalırsa değil. Yara izi kalmamalı.

Faith, diğer kadının küçük kardeşiyle ilgili soruyu geçiştirdiğine dikkat çekerek, "Yaparsam sorun değil," dedi. "Sadece uyumlu bir takım alacağım. Kazağını boğazından çekti ve Dani'nin uyumsuz gözlerinin şaşkınlıkla parlayışını izledi.

Dani, "Çok güzel bir hatıra," dedi. "Umarım saldırgan seni burada bulamaz.

Ama Novak haklıysa, Combs onu çoktan bulmuş, ondan çok önce gelmiş ve kurbanlarını beklemeye başlamıştı.

Büyükannenin evinde, hem de, diye düşündü Faith zihinsel bir göz devirmeyle. Peter Combs kendi başına bir canavardı. Bir peri masalının yardımına ihtiyacı yoktu.

Novak haklı olamazdı. Teorisi gülünçtü.

Ama . . . *Ya haklıysa?* O zaman Kimble da haklıydı. Faith de işin içindeydi. *Suçlu.* Çünkü Novak haklıysa, bu, canavarı buraya onun getirdiği anlamına gelir. Bu da Arianna ve Corinne'in *benim yüzümden* kaçırıldığı, işkence gördüğü anlamına geliyordu.

'Eğer beni bulursa, hazır olacağım. Bana tekrar zarar vermesine izin vermeyeceğim.' *Ya da başka birine.*

Dani kaşlarını çattı. 'Kendinize iyi bakmanızdan yanayım ama makul ölçülerde. Size bunu yapan adam ortaya çıkarsa, umarım kardeşimle irtibata geçersiniz. I

Sizi kızdırdığını biliyorum ama Deacon işinde *çok* iyidir. Kendini beğenmiş biri olsa da, kalbi tanıdığım herkesten daha büyük. Lütfen Faith. Combs'la tek başına uğraşma.'

Faith irkilerek bir parça geriye yaslandı. "Combs'u biliyor musun? Kim olduğumu biliyor musun?"

'Eskiden kim olduğumu biliyorum. Gelmeden önce seni Google'da arattım.'

Faith gözlerini kıstı. 'Eskiden kim olduğumu nereden biliyorsun? Kardeşin mi söyledi?'

"Hayır. Kuzenim arayıp Deacon'ın seni acile getireceğini haber verdi.

"Kimble," dedi Faith karanlık bir sesle.

Dani yorum yapmadan Faith'in ellerini tuttu ve acil yardım görevlisinin uyguladığı bandajları nazik bir hareketle sıyırdı. 'Dikişe gerek yok. Sadece temiz ve kuru tut. Peki ya ayakların? O sete ayakkabısız tırmanmışsın diye duydum.

Faith insanların onu Google'da arayabilmesinden nefret ediyordu. Yanında kendini çok rahat hissettiği bu kadının onun hakkında her şeyi bilmesinden nefret ediyordu. *Eskiden kim olduğumu biliyordun.* "Ayaklarım iyi.

Dani tekrar onun gözleriyle karşılaştı. "Combs'u ve mahkemedeysen senin hakkında söylediklerini bilmem hoşuna gitmiyor.

Onunla yattığımı mı? Hayır. Ya sen?"

Dani'nin gülümsemesi garip bir şekilde hüzünlüydü. 'Hepimizin saklamayı tercih ettiğimiz sırları vardır, bu yüzden hayır, yapmazdım. Ama basın ne dediğiyle ilgilenmiyordum. Hiç döngülere girdin mi?"

"Hangileri?"

"Mağdurların hikayelerini anlatabilecekleri ve birbirlerinden destek alabilecekleri çevrimiçi forumlar.

Faith'in kızgınlığı dağıldı, yerini merak aldı. "Orada olduklarını biliyorum elbette, ama ziyaret etmek müşterilerimin mahremiyetine bir saldırı gibi göründü, bu yüzden hiç yapmadım. Ne buldun peki?"

"Sizden, müşterilerinizden bahsediyorlar. Yaptığınız işle ilgili inanılmaz hikayeler bulmak için çok aramama gerek kalmadı. Gerçekten göz yaşartıcı. Combs'un size yönelttiği suçlamalarla ilgili birkaç tartışma. Müvekkilleriniz sizi desteklemiştir. Sizi diğer kurbanlara tavsiye ettiler.'

Faith zorlukla yutkundu ama gözyaşları yine de aktı. "Bilmiyordum," dedi kısık sesle. "Teşekkür ederim. Tanrım. Sadece... teşekkür ederim.

Dani masanın üzerinden bir kutu mendil uzattı. "Bir şey değil. Bak, şu anda korkuyorsun. Kimse sana yardım etmediği için kızgınsın. Hatta belki kendin için biraz üzülüyorsun?"

Faith gözlerini sildi. "Evet. Hemen hemen yukarıdakilerin hepsi.

"Bir noktaya kadar hakkınız olduğunu söyleyebilirim. Ama kendine acımaya dikkat et. Seni içten dışa doğru yiyip bitirebilir. Yeniden bir fark yaratmaya hazır olduğunda beni ara. Faith'e kartvizitini uzattı. 'Burada vardiyada olmadığım zamanlarda - ya da küçük kardeşimle müdürün odasında - beni orada bulabilirsin. Her zaman sizin becerilerinize sahip insanlar arıyoruz.

Faith kartı okudu. *Dr. Danika Novak, MD*. Ve adının üstünde, basit ve kalın bir yazı tipiyle, *Lorelle E. Meadows Center, The Meadow*. "Çayır nedir?"

"Over-the-Rhine'da ücretsiz bir klinik. Biri erkekler, diğeri kadınlar ve çocuklar için olmak üzere iki yerimiz var. Temel tıbbi ve danışmanlık hizmetleri veriyoruz. Çok sayıda bağımlı ve kaçakla karşılaşılıyor. Bir sürü cinsel yolla bulaşan hastalık. Ve polisin karışmasını istemedikleri için geleneksel bir hastaneye gitmekte isteksiz olan cinsel istismar mağdurları. Bazıları üvey babalarını, babalarını ya da annelerinin erkek arkadaşlarını suçladıkları için evlerinden atılacaklarından korkuyor. Dani cebinden çağrı cihazını çıkardı ve ekrana baktı. "Gitmem gerekiyor. Eğer bir pratisyen hekime ihtiyacınız olursa birkaç tane önerebilirim.

"Teşekkür ederim. Ama artık eve gidebileceğini düşünmüştüm."

Henüz değil. İmza atan tek doktor ben olduğum için işitme engelli hastalar için nöbetçiyim. Siz burada olmasaydınız bile beni çağıracaktı. İçeri girdiğinde masanın üzerine koyduğu önlükleri işaret etti. "Hemşire hâlâ kanlı kıyafetler giydiğinizi söyledi.

Faith'in parmakları kazağının yakasını boğazına daha sıkı bastırmak için kalktı. "Pantolonu ödünç alacağım. Benim kazağım iyi.

Dani'nin gülümsemesi anlayışlıydı. 'Deacon'a içeri girmeden önce kapıyı çalmasını söyleyeceğim. Kendine iyi bak, Faith. Umarım seni tekrar görürüm ve eğer Meadow'a gelmeye karar verirsen bana haber ver. Seninle orada buluşur ve etrafı gezdiririm.

"Yapacağım. *Novak'ın benimle işi bittiğinde hala ehliyetim varsa*.
"Teşekkür ederim.

Cincinnati, Ohio, 3 Kasım Pazartesi, 11.05.

Deacon cipini Tammy Teyze'nin minivanının arkasına park etti ve Jim Kimble'in gurur ve neşe kaynağı olan klasik Lincoln Continental'i görünce yüzünü buruşturdu. Amcasının evde olmayacağını ummuştu ama saat bu kadar geç olduğu için olacağını biliyordu.

Deacon hediyelerle gelmişti.

Greg'in üst kattaki odasında ışık yanıyor ve karanlık oturma odasında televizyon titriyordu. Pembe tüylü terlikler giymiş ayaklar, televizyona doğru uzanan koltuğun üzerinde görünüyordu. Deacon, Tammy'nin uyuyor olma ihtimaline karşı ön kapıya hafifçe vurdu. Kapı hiç ses çıkarmadan açıldı ve Deacon kendini şimdiye kadar Cincinnati'de görev almak istememesinin nedeniyle göz göze buldu.

Jim Kimble, Deacon'ın şimdiye kadar karşılaştığı, soluk bir pazen bornoz ve pembe terlikler giyerken göz korkutucu görünebilen tek adamdı. Belki de bunun nedeni gözünü kırpmadan bakması, kare çenesi ve iki metre boyunda bir tuğla gibi inşa edilmiş olmasıydı. Belki de barışı korumak için kafaları birbirine vurmakla ün sert bir polis olmasıydı.

Ama bu daha çok Jim'in Deacon'ın babasını geri adım atmaya zorlayan tek adam olmasından kaynaklanıyordu; bunu da Arnie Cavendish'i tek bir yumrukla cam bir pencereden uçurarak başarmıştı. Arnie'nin bunu hak ettiği kesindi. Ama Deacon o günden sonra yıllarca Jim'den korkmuştu. Amcası ona hiç el kaldırmamıştı ama tehdit hep oradaydı.

Jim hâlâ tek bir kaşını kaldırarak Deacon'a kendini yetersiz, cılız bir ergen gibi hissettirebilecek güce sahipti. Şu anda da ona öyle bakıyordu.

Deacon tek kelime etmeden getirdiği poşetleri kaldırdı. Bir elinde Skyline coneys, diğerinde Graeter's dondurması vardı. Sosisli sandviçler Cincinnati'nin vazgeçilmeziydi ve dondurma da teyzesinin favorisiydi.

Jim ikramı inceledi, sonra geri çekildi ve başını sallayarak Deacon'a içeri girmesini işaret etti. Deacon onu mutfığa kadar takip etti, iki parmağını kaldırdı, sonra Jim'in dolaptan iki tabak alıp masaya koymasını izledi.

Deacon sessizlik her tabağa ikişer acılı sosis koydu, ardından dondurmayı dondurucuya koymadan önce şekersiz olup olmadığını kontrol etmesi için amcasına uzattı.

"En azından artık onu öldürmeye çalışmıyorsun," diye homurdandı Jim.

Deacon gözlerini devirmemek için kendini zor tuttu. Tammy'nin doktoru şeker alımını sınırlamıştı ama bu iğneleme Greg'le o öğleden sonra yaptıkları kavgayı hedef alıyordu. 'Bugün onu öldürmeye de çalışmıyordum. Kendimi kaybettim. Özür dilerim.

Jim masaya oturdu ve bir coney'i üç lokmada mideye indirdi. "Yiyor musun?

'Hayır, kalamam. Acil serviste üzerinde çalışılan bir tanığım var ve onu almaya gitmem gerekiyor. Sadece Tammy'yi kontrol etmek ve Greg'le konuşmak için uğradım.

Jim başını salladı, dudakları sert ve inceydi. 'O çocuk onu öldürüyor. Kalbini kırıyor.

"Biliyorum. Deacon Greg'e götürmek üzere tabaklardan birini aldı. 'Yarın müdürle yapacağı görüşmeye kadar burada kalması gerekecek. Üzgünüm. Onu koyacak başka bir yerim yok.

"Evin bitmek üzere mi?

Neredeyse. Hafta sonu, söz verdiğim gibi. Greg'in eşyalarını hafta sonu taşıyacağız.'

"Gördüğünüz gibi.

Deacon dişlerini sıkarak amcasından uzaklaştı ve Greg'in odasının dışındaki düğmeye basarak merdivenlerden yukarı çıktı. Greg işitme cihazlarını takmamış olsaydı, kapının çalındığını duymayacaktı.

Cevap gelmeyince Deacon kapıyı denedi ve kilitli olmadığını görünce şaşırdı. Greg yatağında uzanmış, tavana bakıyor, basketbol topunu birkaç metre havaya fırlatıp yakalıyordu. Coney'lere baktı, sonra tekrar Deacon'a baktı.

"Fişi mı? Deacon kendi kulağına dokunarak sordu.

Greg uzun uzun içini çekerek yardımcı cihazlarını kulaklarına taktı ve açtı. "Ne?

"Yemek mi? Deacon biraz alaycı bir tavırla sordu. Tabağı Greg'in komodininin üzerine koydu ve pencereye doğru yürüdü, elleri ceplerinde ne söyleyeceğini düşünmeye çalışarak dışarı baktı. Arkasından coneylerin ambalaj kâğıtlarının tıkırtısını duydu.

"Bunu neden yapıyorsun? Greg ağzı dolu bir şekilde sordu. Deacon omzunun üzerinden baktı. "Neyi neden yapıyorum?

'Pencerede dur ve dışarı bak. Hep orada duruyorsun. Çocukluğumdan beri.'

Deacon, Greg'in yüzünü görebilmesi için yatağın köşesine oturdu. "Orası benim penceremdi, şurada, yolun karşısında. Parmağıyla arkasındaki pencereyi gösterdi. "Bunu biliyorsun.

O ve Dani, Arnie Cavendish bir bar kavgasında ölene kadar yan evde yaşamışlardı. Sonra Deacon, annesi ve kız kardeşi, Bruce Novak hayatlarına girene kadar Tammy, Jim ve Adam'la birlikte bu eve taşınmışlardı. Bruce annesine iyi davranmış ve bir daha yüksek sesle 'Cavendish' demek zorunda kalmamaları için onu ve Dani'yi evlat edinmişti.

"Burası iki yıl boyunca benim odamdı," diye ekledi Deacon. 'Adam'la paylaştım. Ama eski odamı hep özledim. Tavanda karanlıkta parlayan yıldızlar vardı. Yeni kiracılar onları söküp atmışlardı. Bu da onun, Dani'nin ve annesinin evsiz olduklarını ve başkalarının iyi niyetine muhtaç olduklarını bir kez daha hatırlatmıştı. Özellikle de Jim Amca'nın.

Jim'in yan evin sahibi olması o zamanlar Deacon'ı kızdırmıştı. Yirmi yıldan uzun bir süre sonra Jim onu hâlâ kızdırıyordu ama aynı nedenlerle değil. Şimdi Jim ve Tammy'nin zengin olmadıklarını ve evin ipoteğini ödemek için kira gelirine ihtiyaçları olduğunu anlıyordu. Hiçbir zaman ev sahibi olmayı planladıklarını, evi sadece annesinin Deacon'a hamile olduğu için iyi bir yerde yaşayabilmesi için aldıklarını ve Arnie'nin sadece sübvansiyonlu konutları karşılayabileceği konusunda ısrar ettiğini anlıyordu. Deacon, Arnie'nin ölümünden sonra annesinin tek başına maaşıyla kirayı karşılayamadığını, bu yüzden Jim'in evi yabancılara kiralamaktan başka çaresi kalmadığını biliyordu.

Deacon'ı kızdıran şey, Jim'in cılız, korkmuş küçük bir çocuğa durumu açıklamak için hiç zaman ayırmamış olmasıydı, böylece istenmeyen ya da yük olmadığını anlayacaktı. Jim'e göre Deacon başını sokacak bir evi ve karnını doyuracak bir yemeği olduğu için tatmin olmalıydı. Açıklamalara gerek yoktu.

Greg alaycı bir şekilde güldü. 'Karanlıkta parlayan yıldızlar. Tam bir inektin.' Hâlâ öyleyim. Bak, fazla zamanım yok. Senden özür dilemek istiyorum.

Uzaklaştırma konusunda seninle yüzleştiğim için değil ama bunu yapma şeklim için. Bu kadar sinirlenmeme asla izin vermemeliydim.

Greg'in tıpkı Dani'ninki gibi biri mavi diğeri kahverengi olan gözleri şaşkınlıkla kısa bir süre için açıldı. Ama omuz silkti. "Her neyse, D. Önemli değil.

Evet, öyle. Bugün sana karşı yumruklarımı kullanmak istedim. Bunun için de özür dilerim.

Şok olmuş bir titreme, bir alay ve başka bir omuz silkme ile örtüldü. "Ben de sana vururdum.

"Demek istediğim de bu. Eğer sen de bana vurmuş olsaydın, sence sonumuz ne olurdu?

Greg ukalaca, "Sen hastanedesin," dedi. "Seni kıcımdan yakalardım.

Deacon başını salladı. "Şimdi olmaz," dedi ciddiyetle. 'Belki bir ya da iki yıl sonra, tamamen büyüdüğünde. Şu anda senden daha büyüğüm ve yumruklarım seninkilerden daha büyük ve onları nasıl kullanacağım konusunda eğitim aldım. Sana, senin bana verebileceğinden daha fazla zarar verebilirdim. Bu yanlış olurdu. Ve bunu asla geri alamazdım.

'Sana bağırdığım için benim de özür dilememi mi istiyorsun? Siktir et.'

Deacon yüzünü buruşturdu. 'Bağırmak birlikte başlamamız için boktan bir yol. Ayrıca, işitme cihazlarını kapatıp kendimi yormama izin vermek varken benim açımdan enerji kaybı.

Greg sırtıttı. "Damarlarının boynundan fırlayacağını sandım.

Deacon'ın kıkırdaması hüznünlüydü. "Ben de öyle. Ayıldı. "Tammy Teyze'yi üzdük.

Greg'in sırtışı bir sis gibi kayboldu, ifadesi Jim'inki kadar taşlaştı.

Deacon iç çektii. *Jim'in seni yetiştirmesine asla izin vermemeliydim*, demek istedi ama demedi. Greg'in saygı konusunda yeterince sorunu vardı ve Deacon ona amcalarına karşı ek bir koz vermemişti. Jim, Tammy'nin Greg'i yanına almasına ve kendi çocuğu gibi yetiştirmesine izin vermişti. Greg'in beslenmesini, giydirilmesini, okula gitmesini, diş telleri ve işitme cihazları almasını sağlamıştı.

Adam hiç değilse bunun için biraz saygıyı hak ediyordu.

Deacon, Greg için daha iyi bir vasi olabileceğine inanmak istiyordu. Şimdi olabilirdi, ama on sekiz yaşında bir bebekle mi? Böyle bir şey olmayacaktı. Velayeti almak için bir girişimde bulunmuştu ama Jim ona kesin bir dille Deacon'ı mahkemede ezeceğini söylemişti. Tam *olarak bir böcek gibi* demişti.

Greg, "Onu üzme istememiştii," dedi.

"Biliyorum," diye mırıldandı Deacon, çocuk için küçük bir umut hissederek. "Bunu Tammy'ye söyledin mi?

Yine küçümseme. "Hayır. Neden ki?

Çünkü o seni seviyor ve hep sevdi. Çünkü onun yanında sert bir adam olmak zorunda değilsin. Çünkü yapılacak en doğru şey bu. Neden okulda bu kavgaya karıştın Greg?

Greg gözlerini devirdi. "*Şimdi* bana mı soruyorsun?

"Evet, çünkü arabayla uzaklaşırken aklıma gelmedi değil. Sadece bağırdım. Peki neden?

Greg tekrar başka tarafa baktı. 'Bunu hak etmişlerdi. Lanet kabadayılar beni çok kızdırdı.

Deacon kaşlarını çatı. "Sana zorbalık mı ettiler?

Greg'in çenesi yukarı kalktı ve Deacon'ın gözleriyle karşılaşmadan önce gözle görülür bir şekilde kendini destekledi. "Evet.

Orada bir şey var, diye düşündü Deacon, sıkıntıyla. Kardeşi açıkça yalan söylüyordu. 'Neden bir öğretmene söylemedin? Neden kendi ellerinle hallettin?

Greg, "Sanki öğretmenler bir bok yapacakmış gibi," diye mırıldandı. "Kendi başımın çaresine bakabilirim.

Deacon yumuşak bir sesle, 'Ve bu işe yaradı,' dedi. 'Yarın Bayan Pohl ile olan randevun için seni alacağım. Hazır ol. Şimdi gitmem gerekiyor. Yarını eşyalarını toplamaya başlamak için kullanmalısın. Cumartesi taşınma günü. Kapıya doğru gitti, eli kapı tokmağında durdu, sonra dönüp Greg'in gözleriyle tekrar karşılaştı "Bugün sana vurmazdım. Gelecekte de vurmayacağım. Sana söz veriyorum. Benimle güvende olduğunu bilmeni istiyorum.

Greg beklenmedik bir şekilde yataktan fırladı ve Deacon'ın yaptığı gibi dışarı bakarak pencereye doğru yürüdü. Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturarak, "Peki," dedi.

Deacon bir korku patlaması hissetti. 'Greg, burada neler oluyor? Biri sana vuruyor mu?'

Hayır. Ben iyiyim. Benim için endişelenmene gerek yok. Cipsler için teşekkürler.' Greg işitme cihazını çıkardı ve yatağın üzerine fırlattı. "Yorgunum. Yarın görüşürüz.

Deacon bunun peşini bırakmadı. Birbirlerinin penceredeki yansımalarını görebilmek için odanın diğer tarafına geçerek kardeşinin yanında durdu. "Jim sana vuruyor mu?" diye sordu, Greg'in dudaklarını okuyabilmesi için kelimeleri telaffuz ederek.

Greg'in ağzı şok içinde açık kaldı. "Hayır. Bunu çıkardın?

Deacon, *uzun süre çalışmaktan* diye düşündü. Greg'in şaşkınlığı gerçek gibiydi. Her ne oluyorsa, burada olmuyordu. "Tamam. Yarın görüşürüz. Jim'e sessiz bir iyi geceler dileyerek kendini dışarı attı.

Yanıt olarak homurdandı, sonra da sokağın karşısında oturan iki yaşlı kadına el salladı, onlar da perdelerinin arkasından ona baktılar.

Nöbetçiler, diye düşündü ve bir kez daha birinin bu gece Arianna'nın yanında olmasını diledi.

Yine de biri vardı. *Faith Corcoran*. Deacon SUV'sini çalıştırdı, zihninde onun yüzünün bir resmi canlandı. Sorunlu yeşil gözleri. O küçük bombayı bıraktığında titremelerini gizlemek için kucağında düzgünce kavuşturduğu elleri. *Önce ben onu takip ettim*.

Bununla ne demek istemişti? Bunu öğrenecekti.

Greg'le birlikte Tammy'nin evinde bulunduğu süre içinde bir şey değişip değişmediğini görmek için hemen telefonunu kontrol etti. Pek bir şey yokmuş. Tanaka hâlâ işlemlerini sürdürüyordu ve Adam hâlâ köpekli arama ekibi getiren Şerif Palmer'la birlikteydi. Corinne Longstreet'ten hâlâ iz yok.

Dani'den gelen ve konu satırında 'Tanığınız' yazan e-postayı sona sakladı. Faith'in yaralarının bir özetini beklerken, bir kurban mesaj panosuna giden bir dizi bağlantı bulunca şaşırdı. Gösterge panelindeki saate baktı. Dani'nin ona verdiği sürenin çoğunu kullanmıştı bile. Hastaneye geri dönmeliydi. Ama bağlantıları o kadar merak ediyordu ki telefonunu elinden bırakamadı. Sadece bir dakika okuyacaktı. Sonra geri dönecekti.

Doğu Kentucky, 3 Kasım Pazartesi, 11.10.

Telefonunun vızıltısı ritmini böldü ve omzunun üzerinden attığı bir kürek toprak yığınının kısa düşmesine neden oldu. Takip uygulamasından gelen bir bildirimdi. Faith'in kırmızı cipi hareket halindeydi. Evden uzağa. Şehre doğru geri dönüyordu. En azından bu gece bir şeyler yolunda gidiyordu.

Bu kadınla sonsuza dek başa çıkmanın zamanı gelmişti. Eve girip her şeyi mahvetmeden önce.

Acele et ve bu işi bitir. Şehre dönmek zorundaydı ama önce kargosundan kurtulması gerekiyordu. Delik, olmasını istediği kadar büyük değildi ama idare etmek zorundaydı.

Kulübeye yaslanmış bir el arabası buldu ve onu minibüse doğru itti. Önce güç teknisyeninin cesedini dışarı sürükledi, ardından cesedi çukura atmak için el arabasını kullandı.

Mükemmel. Hem çilingir hem de güveç yapan izinsiz giren için bolca yer kaldı.

İşini çabucak halletti, cesetleri içine attı, sonra da çukuru çıkardığı doldurdu. Cesetler, kokuyu kontrol altında tutmaya ve leş yiyici hayvanları uzak tutmaya yetecek şekilde, sekiz inçlik toprağın altına gizlenmişti. Özellikle de döşeme tahtalarını değiştirdikten sonra.

Bunu yaptıktan sonra, zeminde birkaç kez yürüdü, düz olduğundan ve boş alanda ayak seslerinin yankılanmadığından emin oldu. Hâlâ fazladan dolgu toprağını temizlemesi gerekiyordu ama bunu Roza ve Corinne'in icabına baktıktan sonra yapabilirdi. *Ve Faith*, diye düşündü kaşlarını çatarak. Yakında dönecek ve kulübeyi o zaman temizleyecekti. Daha da iyisi, nihayet uyandığında Roza'nın ilk işini bu yapacaktı.

Şimdi Corinne'le ilgilenmeliydim. Kulübenin arkasında kök mahzenine açılan çift kapı vardı. Geniş bir alan değildi, dik durabileceği kadar da yüksek değildi ama iş görürdü. Corinne Longstreet o dönene kadar orada yeterince rahat edecekti. Roza'yı kulübede bırakacaktı, tabii ki uygun şekilde bağlanmış olarak. Onun tutsaklarla bir daha hiçbir şey yapmasını istemiyordu. Onu da öldürmek zorunda kalmak istemiyordu.

Onuncu Bölüm

Cincinnati, Ohio, 3 Kasım Pazartesi, 11.55.

>>SuzyQ253: Sana yaptığı şey saf kötülüktü. Birilerine anlat. Yardım alın.

>>Anlamıyorsun. Kimseye söyleyemem. Öğretmenime söyleyemem. Polisi arar. Anneme söyleyemeyeceğimden eminim. Beni sokağa atar. Bunu kız kardeşime yaptı zaten. Ama o hâlâ orada. Annem onu göndermez.

Gelen bir aramayla bölünen ekran kaybolduğunda Deacon kaşlarını çattı. Gerçek kurbanların mesajlarını okumaya dalmıştı, acılarını akranlarından oluşan bir forumda döküyorlardı. Faith adında bir terapist tarafından danışmanlık alan gerçek kurbanlar.

Tammy'nin garaj yolundan geri geri çıktı ve şehre doğru yöneldi. "Novak.

Ben Bishop. Hâlâ King's College'dayım. Sonunda video görüntülerini aldık. Çok grenli ama kızların kaybolduğu yeri bulduk. Kütüphane ile yatakhaneler arasındaki yolda, kameraların olmadığı bir bölümde.

'Elbette değildi. Kasıtlı sabotaj mı, normal teknik sorunlar mı, yoksa kötü planlama mı?

'İki ve üç, sanırım. Güvenlik endişeleri hakkında blog yazan bir öğrenciyle konuştum - okulun sorunları çözmesini sağlamaya çalışıyor. Diğer öğrencileri uyarmak için kameraların çekmediği tüm yerlerin bir listesini yayınladı.

"Ya da bir adam kaçırın için nasıl yapılır.

Aynen öyle. Bölgeyi kordon altına aldım ve üniformalılar nöbet tutuyor. Tanaka, Corcoran'ın evindeki tüm spot ışıklarına sahip, bu yüzden işlemek için sabaha kadar beklememiz gerekecek. Birkaç gün oldu ve halka açık bir alan, bu yüzden kanıt olarak ne bulacağımızdan emin değilim, ama yine de bakacağız.

"Peki ya yurt odaları, arkadaşları?

"Odalarını aradım ve CSU'nun laboratuvara getirmek üzere eşyalarını kutulamasını sağladım. Şimdiye kadar kimse Corinne Longstreet'i pek tanımıyor gibi görünüyor.

İyi. Diğer öğrencilerden daha yaşlı ve içine kapanık. Arianna'nın oda arkadaşına göre, ne Corinne ne de Arianna parti kızı değilmiş. Corinne eski bir ordu mensubu, Afganistan'da yarım dönem görev yapmış ama tıbbi olarak terhis edilmiş. Kayıtlarını istedim ama psikolojik bir terhis gibi görünmüyor. Reçeteli ilaç ve vitamin şişeleri buldum. Bir eczaneye yetecek kadar.

Ağrı kesici mi?

Hayır. Bekle, sana listeyi okuyacağım. Prednisone, Cytoxan, Rituxan, Trexall, Bactrim ve Fosamax var. Ayrıca kocaman bir şişe folik asit ve diğer OTC vitaminleri. Umarım bunların hiçbiri hayatı tehdit eden bir durum için değildir.

"Bana ilaç isimlerini mesaj atın, ben de Corcoran'a dikiş atmayı bitirdiğinde acil servis doktoruna sorayım. Corinne'in hangi rahatsızlığı olduğunu söyleyebilir. Sadece prednizona dayanarak, bağışıklık sistemi hastalığı ya da artrit olabilir. Her iki durumda da, kendisini kaçıran kişiyle savaştık ve Arianna'nın yaptığı gibi kaçacak kadar güçlü olmayabilir.

'Ya da birlikte kaçmayı başarırlarsa Arianna'nın yaptığı kadar uzağa gidebilirler. Şişeleri gördüğümde ben de öyle düşünmüştüm. Kimble ondan hiçbir iz bulamadıklarını söylüyor.

"Peki ya Arianna? Oda arkadaşı sana ne söyledi?"

Oda arkadaşının adı Lauren Goodwin. O ve Arianna birinci sınıf öğrencileri. Lauren, Arianna ve Corinne'in bir resim dersinde tanıştıklarını ve hemen kanka olduklarını söyledi. Lauren, Arianna Cuma gecesi dönmeyince hafta sonu için Corinne'le gittiğini düşünmüş. Arianna'nın hala dönmediği bu akşama kadar endişelenmedi. Lauren'in ailesi Arianna'nın koruyucu ailesi ve hastaneye çağrıldılar. Corinne'in üniversite kayıtlarında ailesi görünmüyor. Ordu kayıtlarının daha eksiksiz olacağını umuyorum. Şimdilik elimde bu kadar var. "İyi Sam'imiz nasıl?"

Deacon dikkatle, 'Beklediğim gibi değil,' dedi. 'Takipçisinin adı Peter Combs. Geçen yıl ona karşı otuz şikâyetle bulunmuş. Miami Polisi'nden talep ettim ama şu ana kadar bir şey çıkmadı. Ondan en az iki kez öldürmeye çalışacak kadar nefret ediyordu.

Bishop alçak sesle ıslık çaldı. "Kahretsin. Neden?"

Çünkü onu ilk ben takip ettim. Doktor dikiş atmak için geldiğinde ben de tam o noktaya geliyordum. Ancak Combs'a ya da başka bir suçluya terapiyi istediği ya da onlara inandığı için önermiş gibi görünmüyor. Diyor ki

Bunu yaptı çünkü kurbanlar mahkeme kararı dışında terapi alamıyorlardı'.

"Sanırım bu çarpık mantık açısından biraz mantıklı, ama yine de onun sözü.

Bishop'un sesindeki uyarıyı duyabiliyordu. "Biliyorum. Takipçisi Miami'de olabilir ve Arianna ve Corinne ile hiçbir ilgisi olmayabilir ama içimden bir ses hepsinin bağlantılı olduğunu söylüyor.

"Meşhur bağırsağın mı?" diye sordu, eğlenerek ama alay etmeden. Novak'ın sezgileri ortak oldukları bir ay içinde kendini fazlasıyla kanıtlamıştı. İnsanlar hakkındaki sezgileri nadiren yanılırdı.

"Onun gibi bir şey. Şimdi nereye gidiyorsun?"

'Laboratuvara dönüp yurt odalarından aldığımız kutuları inceleyeceğim, bakalım bu kadınların erkek arkadaşları olup olmadığını ya da biriyle buluşmayı planlayıp planlamadıklarını gösteren bir şey bulabilecek miyim? Sen?'

Doktor Corcoran'a dikiş atmayı bitirdiğinde onu otele götüreceğim. İçgüdülerimin bana yalan söyleme ihtimaline karşı ön tarafta bir ekip arabası bekleteceğim ama Corcoran'ın olayla doğrudan bir ilgisi olduğunu sanmıyorum. Sonra eve geri döneceğim. Tanaka'nın altı saati vardı. Ne bulduğunu görmek istiyorum.' Telefonu titredi. 'Bekle, bir mesaj var. Kenara çekecek bir yer bulmalıyım.

'Bana da mesaj geldi. Seninki Adam'dan mı?'

Kontrol etmek için telefonuna uzun uzun baktı. "Evet. Okumuşsun," dedi, kuzeni aramak yerine mesaj attığı için mutluydu. Adam'la doğrudan muhatap olmaya hazır değildi. Henüz değil.

"Longstreet'le ilgili bir şey yok ama kaçırın kişinin kaçmak için kullandığı yolu buldular. Toprak yol, çalılarla gizlenmiş. Nehrin aşağısındaki Kellogg Caddesi'ne bağlıyor.

"Bu da her yerde olabileceği anlamına geliyor," dedi Deacon. "Trafik kameraları nerede?"

"US 52'nin o kesiminde, otoyol girişine yakın bir benzin istasyonu var.

'Aracın marka ve modelini öğrenene kadar bir önemi olmayacak ama hazır olmak istiyorum. Arianna uyandığında, umarım onu kaçırın kişinin ve aracının eşkalini bize verebilir.

"Nehir erişim noktalarını kontrol ettiler mi? Bishop sordu. 'Sizin İyi Sam'in de belirttiği gibi, üç kurbanla kaçtı - elektrikçi, Corinne ve eğer oradaysa muhtemelen çilingir. Cesetleri nehre atmış olma ihtimali yüksek. Bekle, başka bir mesajım var,' dedi ve sonra

sessizce küfretti. 'Çilingir kesinlikle oradaydı. Adam az önce arabasını buldu.'

"Lanet olsun. O'Bannion'ların evine dönerken çilingirin ailesiyle konuşacağım.

"Corcoran'ın sapığı hakkında bir arama emrine ne dersiniz? Bishop sordu.

Zaten bir tane gönderdim. Gerçek bir MPD dedektifiyle konuşmadım. Faith'in davasında kim çalışıyorsa beni araması için masalarına bir mesaj bıraktım.

Bir süre sessizlik oldu. "Faith sana onun davasında kimin çalıştığını söylemedi mi?

Diyakoz bir anda yükselen kızgınlığı geri itti. Bishop'ın yerinde olsaydı o da aynı soruyu sorardı.

Sadece birkaç saat geçmiş olmasına rağmen Faith Corcoran'ı artık bir şüpheli, hatta bir tanık olarak görmediğini fark etti. Onu koruması gereken biri olarak görüyordu.

Ve bu hiç iyi değildi. Hayır, yapmadı. Henüz yapmadı. İstedğim polis raporlarını aldığımdaya size ileteceğim. Daha fazlasını öğrendiğinde beni ara.'

Doğu Kentucky, 4 Kasım Salı, 12.10.

Lütfen gitmesine izin ver. Corinne ağrıyordu. Her kemiği, her eklemi, vücudunun her santimi ağrıyordu. Omuzları ve kolları lanet olası ipi kesmeye çalışmaktan zaten ağrıyordu, ama sonra adam onu minibüsten çıkarıp bir patates çuvalıymış gibi el arabasına sürükledi. Tek bir ses bile çıkarmamak için elinden geleni yapmıştı. Tek bir irkilme bile.

Acıya karşı dişlerini sıkmış, adamın fark edemeyeceği kadar karanlık olmasını ummuştu. Koli bandının tam olarak ilk yerleştirdiği gibi olmadığını göremeyecek kadar acelesi olmasını umuyordu, çünkü boynunu hızlı bir hareketle geriye atıp gözlerini kapatmıştı ve bu da kendisini seksen beş yaşında bir kırbaç yemiş gibi hissetmesine neden olmuştu.

Ama onu el arabasından indirip merdivenlerden aşağı attığında . . oh Tanrım, bu her şeyden daha çok acıtmıştı. Yine de korku çığlığını yutmuştu. Acı çığlığını. En azından çoğunu. Küçük bir inilti kaçmış ve adamın duymaması için dua etmişti.

Neyse ki yüzüstü düşmüştü yoksa kontrol edemediği gözyaşlarını görebilirdi. Bir dakika içinde adam gitmişti ve kadın iniltisini dışarı çıkarabilirdi.

Hava gerçekten çok soğuktu. Paltosu yoktu ama en azından ayakkabıları ve kaçıırıldığı gece giydiği kazak hâlâ ayağındaydı. Hacimli ve sıcak tutuyordu - kolları yaşlı adamın cebinden aldığı çakıyı saklayacak kadar boldu.

Ölü yaşlı adam. *Onu düşünme. Henüz değil. Buradan çıkana kadar olmaz.*

Kendini susturdu ve dinledi. Gerçekten dinledi. Hiçbir şey duyamıyordu. Arabayla uzaklaştığından beri hiçbir şey duymamıştı... ne kadar zaman önceydi? Belki on dakika, belki bir saat. Bunu söylemek zordu. Belki de onu kandırmaya çalışıyordu.

Ama o öyle düşünmüyordu. Ayrıca, burada yatıp hiçbir şey yapmazsa donarak ölecekti.

Doğrulamak için yuvarlanan Corinne, bıçak kolundan kayana kadar kolunu salladı. Tek gereken iyi bir kesikti. Dişlerini sıktı, sonucu gözünde canlandırdı ve bıçağı bir kez daha saplamayı başardı. Ve sonra özgürdü. *Özgürdü.*

Parmakları titreyerek gözlerindeki bandı sıyırdı ve yüzündeki kiri temizledi. Merdivenlerin tepesinde, eğik duran iki kapı seçebiliyordu.

Fırtına mahzeni, diye düşündü, *Oz Büyücüsü*'ndeki Em Teyze'nin evinden sahneler aklından geçiyordu. Bir fırtına mahzenindeydi.

Kız nerede? Onu başka bir yere koymuş olmalı, çünkü burada değildi.

Sert bir ürperti vücudunu sarstı ve dişlerinin takırdamasına neden oldu. Kollarını salladı ve kanını hareket ettirmek için ellerini birbirine sürttü. Parmaklarındaki eklemler kısmen soğuktan, kısmen uzun süredir bağlı olmasından, kısmen de yeni kontrol altına aldığı hastalığı yüzünden kaskatı kesilmişti. İlaçlarının kaç dozunu atlamıştı? Bu sefer hasarı tersine çevirmek ne kadar zaman alacaktı?

Lanet olası pislik. Yakında geri dönmek zorundaydı. Onu bu şekilde uzun süre bırakıp geri döndüğünde canlı bulmayı bekleyemezdi. *Kaldır kıcını Corinne.*

Küçük bıçağı aradı ve artık yanan parmakları onu soğuk topraktan çıkarırken yüzünü buruşturdu. Belinden eğildi ve ayak bileklerini bağlayan ipleri kesmeye başladı. Merdivenlerin tepesindeki kapılara bakmadan önce otuz saniye kadar kesmeyi başardı, onları kapattıktan sonra çıkan metal çınlama sesini hatırladı.

Bir zincir. Orosu çocuğu onu içeri kilitlemişti. "Buradan nasıl çıkacağım?" diye fısıldadı karanlığa, yenilmiş bir halde. Burada öleceğim.

Hayır. Burada ölmeyeceksin. Afganistan'daki bir savaş bölgesinden kurtulup eve döndükten sonra kirlili bir fırtına mahzeninde ölmemişti. Her seferinde biraz, Corinne. Bir fili yiyebilirsin, her seferinde bir ısırık. Ordu revirinde bir zamanlar olduğu kadının gölgesi olarak uyandıktan sonra bu onun hayatının mantrası haline gelmişti. Bunu küçük kız için yap. Arianna için yap.

Cincinnati, Ohio, 4 Kasım Salı, 12.10.

Deacon acil servisin otoparkına girdi, Adam'ın mesajlarına cevap verdi ve ardından kurbanların forumunda kalan yazıları okumaya geri döndü.

>>SuzyQ253: Faith'i isteyin. Gerçekten önemsiyor ve çok yardımcı oldu.

>>Jen1394: Ve şimdi hepiniz düzeltildiniz. :P Evet, doğru. Ne saçmalık.

>>SuzyQ253: Ben düzelmedim. Ama artık kırık da değilim.

Faith'in kurbanları önemseydiği çok açıktı. Çünkü onu ilk ben takip ettim. Deacon onun bu genç kadınlara yardım etmek için ne yapmaya istekli olduğunu merak etmeye başlamıştı.

Dani'nin ona seslendiğini duyduğunda park alanını geçmişti. Üzerinde sadece laboratuvar önlüğü olduğu halde acil servis girişinin önünde volta atıyor, soğuğa karşı kendini kucaklıyordu.

'Burada ne yapıyorsun? Palton nerede?' diye sordu. 'İçeride. Gelen bir GSW'yi bekliyorum. Faith alt katta

Onu bıraktığım oda. Sana gönderdiğim bağlantıyı aldın mı?

Başını salladı. "Evet, . Ona ne bulduğunu söyledin mi?"

Söyledim. Ona senin iyi bir adam olduğunu da söyledim. Beni yalancı çıkarma, tamam mı?

Deacon onun yanağına bir öpücük bıraktı. "Öpmeyeceğim.

Dani gözlerini kapadı ve çenesinin altına sıkışana kadar ona doğru eğildi. "Eve döndüğüne çok sevindim," diye fısıldadı. "Seni çok özledim. Noel hiçbir zaman yeterli olmadı.

Kalbi hem sevgi hem de suçluluk duygusuyla sıkıştı. Ona çok fazla sorumluluk yüklemişti. "Ben de evlat. Telefonu çaldı. Bishop Corinne'in ilaçlarını mesaj atmıştı. Dani'ye ekranı gösterdi. "Bu ilaçların hangi hastalığı tedavi edebileceğini biliyor musun?

Listeyi taradı, sonra gözleri tekrar onunkilere kaydı. "Bunlar Faith Corcoran'ın bulduğu kurbana mı reçete edildi?

"Hayır, hala kayıp olan arkadaşına. 'Kesinlikle bir durumu bağışıklık sistemi . Bırakın ben kontrol edeyim benim Pharmacopeia uygulaması. Ah. Evet, haklıymışım. RA ya da Wegener olabilir.' "Romatoid artriti biliyorum. Wegener nedir?"

'Wegener granülomatozu. Genellikle böbrekleri veya karaciğeri ya da üst solunumu etkiler. Kan akışının kısıtlanmasına veya organları tahrip edebilecek iltihaplanmaya neden olabilir. Ya da her ikisine de.

"Ölümcül mü? Bulaşıcı mı?"

"Bulaşıcı, hayır. Tedavi edilmezse ölümcül, evet. Genellikle böbrek yetmezliği. "İlaçlarını ne kadar süre almayabilir?"

Hastalığının ne kadar kontrol altında olduğuna bağlı. Tüm o ilaçlarla mı? Henüz remisyonda olmadığını söyleyebilirim, yani uzun sürmez. Eklem ağrıları ve nefes almakta zorlanmaya başlayacaktır. Ama daha önce getirdiğiniz kurban bir gösterge ise, mevcut durumu hastalığından daha büyük bir risk. Her iki durumda da zamana karşı yarışyorsunuz.

"Benim de bilmek istediğim buydu. Yanağına bir öpücük daha kondurdu. "Teşekkürler evlat. Yarın sabah görüşürüz. Bu gece ne zaman döneceğimden emin değilim.

"Ben de.

'Neden hala buradasın? Artık eve gidemez misin?"

"Gelen GSW sağlar.

Ve Dani akıcı bir şekilde imza atıyordu. O ve Deacon, Greg küçük bir çocukken ders almışlardı ama Deacon FBI'a katıldığında Dani, Greg'le birlikte eve yakın bir yerde kalmıştı. Sürekli pratik yapmadığı için Deacon bildiklerinin çoğunu unutmuştu. Neyse ki Greg konuşma okuma ve seslendirme konusunda yetenekliydi ama Deacon'ın evi bitirdikten sonraki projesi kendini yeniden işaret diline alıştırmaktı.

"Durum ne kadar kötü?" diye sordu.

"Onu vurdular," diye tersledi Dani, sinirlenerek. 'Bu yeterince kötü. Polisler ne zaman engellileri tanımak için eğitim alacaklar? İşte şimdi geliyorlar, o yüzden gitmen gerek. Oh,' omzunun üzerinden seslendi. 'Ofise girmeden önce kapıyı çal. Faith'in önlüklerini giymesi için bıraktım.'

Faith Corcoran'ın beklediği küçük muayene odasına gitmeden önce, Dani'nin harekete geçmesini izledi, etkilendi ve dönüştüğü doktorla gurur duydu.

Kıyafetlerini değiştiriyor.

Deacon aniden gelen uygunsuz görüntü yağmurunu zihninden temizlemek için gözlerini kırptırdı. Telefonunda birkaç tuşa basarak Arianna'nın dövülmüş ve kanlar içindeki fotoğrafını getirdi. Bu, odaklanmak için ihtiyaç duyduğu sarsıntıdan daha fazlasıydı. Faith'i de etkilemişti.

Faith'i sırrını açıklamaya ikna eden fotoğraf buydu.

Çünkü onu ilk ben takip ettim. Bu ilginç olacak.

Cincinnati, Ohio, 4 Kasım Salı, 12.25.

Deacon, Faith'in gözyaşlarına boğulmuş yüzünü görür görmez kalbi acıyla sıkıştı. *Hâlâ çok güzel*, diye düşündü. Belki de eski müşterilerinin o içten mesajlarını okuduğundan beri daha da güzel. Onu rahatlatmak için saçlarını okşama isteğiyle savaşmak zorunda kaldı.

Burada başım belada. Onu Bishop'a teslim etmeliydim. Ama o istemedi. Onun hikayesini istiyordu. Bir seks suçlusunun ondan neden bu kadar tutkuyla nefret ettiğini anlaması gerekiyordu.

'Karakola gitmeye hazırım,' dedi. 'Ya da saha ofisinize. Benim için fark etmez.

İçgüdülerini ona daha az stresli bir ortamda ondan daha çok şey öğrenebileceğini de söylüyordu. Polislere olan güvensizliği kesinlikle stresli olarak nitelendirilebilirdi. Ve ... onu bir süreliğine yalnız bırakmak istiyordu. 'İstersen burada kalabiliriz. Şüpheli değilsin.

"Henüz. Onun oturmasını bekledi. "Terapist olmayı sevdim. Bir fark yarattım.

Garip bir geçiş olduğunu düşündü. "O zaman bankadan ayrıl ve terapistliğe geri dön.

Olabilir. Daha sonra. Tabii ki bu en nihayetinde size bağlı olacak'.

"Nasıl yani? Ama bilebileceğini düşündü. "Ne yaptın, Faith?" "Doğru olduğunu düşündüğüm şeyi. Adamın gözleriyle karşılaştı, gözlerinde şiddetli bir

çözün. "Suçluları hazmedemiyordum. Yakalandıklarında bahanelerini hazmedemiyordum. "Bana asıldı." "O küçük bir sürtük." "Küçük sürtüklerden" biri dört yaşındaydı, Deacon. *Dört.*

Deacon. Ajan Novak değil. Nabızı hızlandı. "Biliyorum. Bazı piçleri tutukladım. Ne yazık ki dışarıda çok daha fazlası var.

'Tutukladıklarınız muhtemelen fazla hapis yatmadılar ve birçoğu çocukları istismar etmeye devam etti. Sadece bunu nasıl yaptıkları daha akıllı hale geldiler, bu da polislerin onları ikinci kez yakalamasını zorlaştırdı.

Derin bir nefes aldı. "Ben de sürecin ilerlemesine yardımcı oldum. Kötü bir durumu uzaktan düzeltebilmemin tek yolu buydu.

"Ne yaptın, Faith?" diye mırıldandı.

Sana söyledim. Onları takip ettim. Arabamda her zaman zoom lensli bir kamera bulundurdum. gereken yerlere gittiklerinde fotoğraflarını çektim, örneğin sadece mahkeme gözetiminde ziyaret ettikleri çocukların evlerine. Ya da yeni kız arkadaşlarının çocuklarının evleri gibi. Ya da bir okuldan binlerce metre uzakta durmaları gerekirken yüzlerinde aç bir ifadeyle oyun parklarının yakınında .

"Fotoğrafları ne yaptınız?

"Onları bir polise verdim," dedi acımasız bir memnuniyetle.

"Eski kocan mı? Onu eski kocasıyla düşünmek istemiyordu. Onu başka bir erkekle düşünmek istemiyordu. Onu hiç düşünmemeliydi. Ama düşündü. Nasıl düşünmesin ki? *Dikkatli ol, Novak. Burada çok dikkatli ol.*

"Hayır," dedi yumuşak bir nefesle, sanki söylememeyi seçtiği bir sürü başka kelime varmış gibi. "Cinsel Suçlar'da Deb adında bir dedektif tanıyordum. Onun gizli muhbiri oldum.

İçine bir şey yerleşirken uzun bir süre onun bakışlarını tuttu. *Bu* çok anlamlıydı. Tanımadığı bir kızı kurtarmak için çıplak ayakla kayalık setten tırmanan kadın buydu. Bu, Arianna Escobar'ın başında nöbet tutan, silahlı ve onu savunmaya hazır olan kadındı.

"Peki ya ifşa olsaydınız?" diye sordu.

"Söylemesi zor. En hafif tabiriyle gri bir alan. Bazı insanlar bunun benim sorumluluğum olduğunu düşünebilir - kurbanları korumak - ama gerçek şu ki suçlular da benim müşterilerimdi. Çoğu kendi terapileri için para ödüyordu, bu yüzden mahremiyetlerini ihlal ederek prosedürü çiğnedim. En azından çalıştığım kurumun güvenini kaybederdim ve bu da beni mağdurlara yardım etme ya da yeniden suç işleyenleri hapse atma konusunda işe yaramaz hale getirirdi. Ve muhtemelen işimi kaybederdim. Muhbir olarak sağladığım kanıtlar mahkemede kabul edilemez olarak değerlendirilebilir ve eyaletin davasını zayıflatabilirdi. En kötü ihtimalle, çalışma lisansımı tamamen kaybederdim. Ama hiç yakalanmadım. Kadının ona bakışı her şeyi açıkça anlatıyordu. *Tabii beni ihbar etmezsen.*

Böyle bir şey *olmayacak*, onun diz çökerek verdiği tepkiydi. Ama bunu söylemedi. Tüm gerçekleri öğrenene kadar söz veremezdi. "Kimse şüphelenmedi mi? *Eski kocan bilmiyor muydu?*

'Hayır. Diğer terapistlere atanan suçluları da izledim. Deb ve ben bunu yaymayı başardık. İşe yaramasını sağladık.

"Ne kadar süre için?

"İki yıl boyunca. Combs'a kadar."

"Kocanız biliyor muydu?

Gözlerinde acı titreşti. "Hayır. Hiçbir şeyden şüphelenmedi.

Deacon konuyu kapattı. Şimdilik. "Combs'a ne oldu?

"On iki yaşındaki üvey kızını taciz etmişti ve annesine göre bu durumdan bir türlü kurtulamıyordu." Bazen anneleri suçlulardan daha çok incitmek istiyordum. Sırf bir erkeği elde etmek için çocuklarını kurban gibi sunuyorlardı. Başını iki yana salladı. "Her neyse, üvey kızı uyumuyordu, gece tekrar odasına gelmesinden korkuyordu. Combs ve annesi işe gidene kadar bekledi, sonra uyumak için bir arkadaşının evine gitti. Combs bir sabah onu takip etti, arkadaşını yeni bir oyun olarak gördü. Arkadaşı okuldan eve gelene ve üvey kızı gidene kadar bekledi.

Deacon başına gelecekleri bildiği için bundan nefret ediyordu. "Arkadaşını da taciz etti.

"Evet. Arkadaşı kimseye söylemeyi reddetti ama bir şeyler yapmalıydım. Bütün öğleden sonra annesini aramaya çalıştım ama ulaşamadım. Son seansım Combs'un kendisiyle oldu, bu yüzden iki kızın da güvende olduğunu düşündüm. Eğer benimle birlikteyse, onlarla birlikte olamazdı, değil mi?

"Gelmedi. "Hayır.

Ve biliyordum.

"Sizinle bir seans için rapor vermesi gerekirken arkadaşını taciz mi ediyordu? Böyle bir riski göze almak akıllıca görünmüyor. Seansını kaçırmayı şartlı tahliyesinin ihlaliydi.

"Bu adamların terapistleriyle haftada bir saat görüşmek için her türlü çabayı göstereceklerini düşünürsünüz, ancak pek çoğu bunu yapmıyor. Her türlü "hatadan" yalan söyleyerek kurtulabileceklerine inanıyorlar. Bu patolojik bir durum. Ne de olsa tecavüzden paçayı sıyırdılar. Elbette küçük bir randevuyu kaçırmaktan da kurtulabilirler ve o saatte ne yaptıklarını kim bilebilir? Combs'un durumunda ise, bence sadece zamanın nasıl geçtiğini anlamadı. Taciz ettiği genç kız polise, bir noktada saatine baktığını ve şimdi "kaltağa" geç kalacağı için küfrettiğini söyledi. Sanırım heyecanının bir parçası da bir çocuğa tecavüz ettikten sonra seans için beni görmeye gelecek olmasıydı.

"Keşke bu beni şaşırtsaydı ama benzer davranışları ben de gördüm. Suç işlemekten zevk alıyorlar, ama polisleri kandırmak bu zevki daha da tatlı hale getiriyor. Peki sonra ne oldu?"

"Arkadaşımın evine gittim. Combs'un arabası garaj yolundaydı. Ona zarar veriyordu ve ... Bunu yapmasına izin veremezdim. Deb bana hiçbir eve girmeyeceğime, polislerin halletmesine izin vereceğime dair söz verdirmişti.

Ama o gün, bir şeyler koptu. Onu durdurmak için eve doğru sürdüm, ama sonra Combs dışarı çıktı, sanki on iki yaşında bir çocuğa tecavüz etmemiş gibi rahatça kravatını düzeltiyordu.

Deacon'ın çenesi gerildi, gözleri kadının boğazındaki yara izine kaydı. "Seni gördü.

"Hayır. Sanırım kendimi koruma hissine kapıldım çünkü arabamın arkasına saklandım ve telefonumla onun fotoğrafını çektim. Fotoğrafı Deb'e gönderdim, o da bana polislerin yolda olduğunu ve gitmemi söyledi. Fiziksel ya da profesyonel olarak zarar görmemi istemiyordu.

Tekrar boğazındaki yara izine baktı. "O haklıydı.

Evet, öyleydi. Doğruca ofisime döndüm ve Combs'un şartlı tahliye memurunu aradım. Seansını kaçırdığını bildirdim. Bu, programdan çıkarılma sebebiydi ve şartlı tahliye koşullarını ihlal edip onu hapse gönderecekti. Şartlı tahliye memuru Combs'u aradı ve bir saat içinde bir mazeretle ofisimize geldi - bir daireyi değiştirmek zorunda kalmıştı ve duş almak ve değiştirmek için eve gitmişti, ama şimdi seansı için hazırды.

Deacon acımasızca, 'Kanıtları temizledi,' dedi.

Aynen öyle. Ona yeniden plan yapmasını söyledim ve polisin onu yakalayacağını düşündüm. Deb evine bir ekip gönderdi ama karısı arayıp saklanması için onu uyardı. Ertesi gün elinde bir bıçakla ofisime geldi, bıçağı boğazıma dayadı ve beni sürükleyerek götürdü. Kendisini polise ihbar ettiğim için beni suçladı. Miami Polisi tarafından tutuklandı, mahkemeye çıkarıldı ve hüküm giydi.

Burada eksik olan bir sürü sahne vardı ama şimdilik hikâyeyi kendi bildiği gibi anlatmasına izin verecekti. "Cezası ?" diye sordu, çünkü onu yönlendirdiği yer orasıydı.

"On yıl. Üç yıl görev yaptı.'

Onda üç mü? 'Aslında çoğu hakimin vereceğinden daha fazla. Bunun yardımcı olmadığını biliyorum.

"Hayır, değil, çünkü on yıl Combs'un bize yaptıkları için değildi," dedi acı bir şekilde. 'Benim için üç yıl, on iki yaşındakiler içinse sadece ikişer yıl aldı. On yıl kundaklama için ayrı bir cezaydı. Tüm cezalar aynı anda çekilecek.

Deacon kaşlarını çatı. "Kundakçılık mı? Ne kundakçılığı?"

'Dikkat dağıtmak için ofisimizdeki tuvaletlerden birinde yangın çıkardı. Herkes ön taraftan tahliye edilirken o beni arkadan sürükledi. Gözlerini kapattı. "Yüzüne biber gazı sıktım. Eli sarsıldı ve beni kesti.

"Seni öldürebilirdi," dedi Deacon, sesi titremeyince rahatladı.

"Benimle işi bittikten sonra yapmayı planladı. Beni dışarı sürüklerken, bana yapacağı her şeyi anlattı. Beni arabasına bindirmesine izin verirsem, bir yerlerde sığ bir mezara gireceğimi ve babamın bana ne olduğunu asla öğrenemeyeceğini biliyordum. Bu yüzden yapmam gerekeni yaptım.

Deacon sığ mezarlardan yeterince ceset çıkarmıştı ve bunu çok iyi hayal edebiliyordu. "Peki ya sonra?

"Bazı itfaiyeciler onu gördüğünde beni bagajına tıkıyordu. En azından biber gazı onu etkisiz hale getirebilecek kadar yavaşlatmıştı. İtfaiyecilerden biri onu tutarken diğeri de bana ilk yardım yaptı. Beni hastaneye zamanında yetiştirdiler ama çok yakındı.

Çeyrek santim daha sağa sapsa şah damarı kesilecek ve hiçbir ilk yardım kanamayı zamanında durduramayacaktı. *Ölürdü. Onu bulamadan kaybetmiş olurdum.* Bu düşünce onu şok etmiş ve sarsmıştı.

Zihinsel olarak geri çekildi. Ne kadar güzel olduğu ya da ne kadar cesur olduğu önemli değildi. O bir tanıktı. Onu korumak onun işi değildi.

Corinne'i bulmak onun işiydi. Arianna'nın saldırısını adalete teslim etmek onun işiydi. *O yüzden Combs'a odaklan. O piçin buraya hastalıklı oyunlarını oynamak için gelip gelmediğine. Eğer değilse, devam edin ve o bodrumda olanlardan kimin sorumlu olduğunu bulun ve Combs'u Miami Polisi'ne bırakın.*

Sahip olduğu disiplinin her zerresini kullanarak devam etti. "Yani Combs üç yıllığına gitti," dedi sertçe, "sonra da sizi takip edip öldürmeye çalıştı. Bu doğru mu?

Kadın sertleşti. "Evet, Ajan Novak. Bu doğru."

Deacon tereddüt etti. "Faith ... yaşadıklarının umurunda olmadığını düşünüyorsun ama yanılıyorsun. Eğer şu anda hissettiklerimin peşini bırakırsam, Corinne ve Arianna'ya ait olan zaman ve enerjiyi çalmış olurum. Şimdilik, hayatınızın en kötü günü olduğunu umduğum bir günü yeniden yaşadığınızı anladığımı bilin. Bunu takdir ettiğimi ve güveninizi kötüye kullanmayacağımı bilin.

Omurgasının sert çizgileri gevşerken gözleri onunkileri tuttu. "Teşekkür ederim. Bunu duymaya ihtiyacım vardı.

'Patronunuzu vurduktan sonra sizi köprüden aşağı attı. Bu ne zaman oldu?'

"Gordon'un öldürülmesi için 3 Ekim, köprü için de 4 gün sonra.

Combs, büyükannesinin ölümünden bir haftadan kısa bir süre sonra - Faith'in varis olduğu ortaya çıktıktan sonra - hayatına yönelik iki girişimde bulundu. Deacon bu iki girişimin büyükannesinin ölümüyle bir şekilde bağlantılı olup olmadığını merak ediyordu. Ve eğer öyleyse, nasıl?

Sustu. 'Bu ev, değil mi? Neden daha önce bir araya getirmediğimi bilmiyorum. Ev bana miras kaldıktan sonra Combs saldırılarını artırdı. Benim ölmemi istedi çünkü evi almamı istemiyordu. Bunu neden göremedim?'

Deacon elini onun kolunun üst kısmına doladı, nazikçe ama sıkıca sıktı. "Faith. Benim yüzümden dağılmana izin veremem. Nefes al.'

"Haklısın. Özür dilerim. Şimdi iyiyim.'

Gitmesine izin verdi, onu dikkatle izliyordu. Ne zaman evden bahsetse panikliyordu. Nedenini öğrenmesi gerekiyordu ama şu anda çok kırılıyordu ve Combs'la ilgili bilgiye evle ilgili bilgiden daha çok ihtiyacı vardı.

"Combs'u size yönelik bu iki saldırıyla ilişkilendirecek herhangi bir kanıt var mıydı?" diye sordu.

"Hayır. Ama başka kimse benden bu kadar nefret etmiyordu. Ve iki kişi de değildi. Dörttü.'

Deacon sandalyesinde arkasına yaslandı, aniden bitkin düşmüştü. "Lanet olsun, Faith. Senin hayatına dört kez mi kastetti? Bir ay içinde mi?"

"Evet," dedi sakince. Eşit bir şekilde. "Ben uyurken pencereden daireme girmeye çalıştı. Bu on dört Ekim'deydi, köprüden bir hafta sonra. Son olarak da geçtiğimiz Perşembe gecesi apartmanımı ateşe verdi.

Şaşırmayı bırakmıştı. 'Tıpkı ofisinize yaptığı gibi. Kimse yaralandı mı?'

"Hayır, ama on beş aile sahip oldukları her şeyi kaybetti. "Siz dahil on beş aile mi?"

'Kaybedecek pek bir şeyim yoktu. O sırada evimde bile değildim. Cuma sabahına kadar haberlerde görmedim. İşte o zaman yeni kimliğimle yapılacaklar listemin geri kalanını aceleyle tamamladım. Cumartesi günü yola çıkacaktım.

Sabah. Nereye gittiğimi bilmiyordum. Umurumda da değildi. Benimle ilişkili olma talihsizliğine uğradıkları için yeterince insan acı çekmişti.

"Tamam. Bir nefes verdi, kendisine anlattığı her şeyi ayrıştırması için zaman tanıdı, bir ifade diğerlerinin üzerinde yükseldi. "Dairende değilsen neredeydin?"

Erkek arkadaşıyla değil. Erkek arkadaşıyla birlikte olduğunu söylemesine izin verme. Onu başka bir adamın kollarında, başka bir adamın yatağında hayal edin.

Ama sonra Faith Corcoran'ın tanıdığı en yalnız insanlardan biri olduğunu fark etti. Bütün bunlar olurken bir erkek arkadaşıyla birlikte olması pek olası değildi.

'Bir otelde kalıyordum. İyi güvenliği olan.'

Birkaç saat önce, dairesinin kundaklandığı gece bir otelde kalmış olmasından şüphelenebilirdi. Şimdi ise sadece iyi bir nedeni olduğunu varsayıyordu. "Neden?"

'Üç numaralı girişim yüzünden. O içeri girdikten sonra dairemde kalmaya çok korkuyordum ama henüz şehri terk etmeye hazır değildim. Dediğim gibi, yapılacaklar listemde birkaç şey daha vardı. Beni takip etmesi ve tüm bu kâbusu yeniden başlatması için ayrılmak istemedim.

"Dairenize girmeye çalıştığı gece ne oldu?"

"Saat sabahın üçüydü ve ben uyuyordum. Bir ses duydum ve pencereden büyük, iri bir gölgenin geldiğini gördüm. Yastığımın altından silahımı aldım ve ateş ettim. Yüzünde iğrenmiş bir ifade vardı. "Ama gözlüğüm ya da lenslerim takılı değildi ve onu ıskaladım. Kolunu vurduğumu sandım ama polis rapor tutmaya geldiğinde hiç kan izi yoktu. Ateşlediğim kurşundan da iz yoktu. Orada olduğuna dair bir işaret bile yoktu.

"Zorla girildiğine dair bir kanıt yok muydu?"

Yüz ifadesi sertleşti. 'Evet, vardı ama gelen polis o gece yapıldığını kanıtlamayacağını söylediYıllar önce de olmuş olabilir. Ortağına, herkesin beni yakalamaya çalıştığını düşünen bir deli olduğumu söylediğini duydum. "Benimle dalga geçersen giderim.

Deacon'ın soğuk kanı kaynamaya başladı. 'Dosyaladığınız otuz şikayet yüzünden.

'Kesinlikle. Bu ülkede taciz mağdurlarının ihbarda bulundukları için alaya alınmaları ve ihbarda bulunmadıklarında adaletten mahrum bırakılmaları gibi bir sorununuz var. Bu kısır bir döngü.

"Biliyorum. Kadının polislerden neden hoşlanmadığı hakkında giderek daha fazla şey .

Öfkesini bastırmak için kendine biraz zaman tanınması gerektiğinden, Combs ya da polisler hakkında başka bir şey söylemedi, onun yerine öne doğru eğilerek Faith'in gözlerini inceledi. Gözleri şimdi berraktı, haklı bir öfkeyle doluydu ama panik yoktu. Koyu orman yeşili, gözbebeklerinin siyahı dışında başka hiçbir renkle bozulmamıştı. Kontak lens izi yoktu.

"Gözlüğüne ihtiyacın olduğunu söylemeliydin, Faith," diye mırıldandı. "Yardımcılardan birine onları cipinden aldırırdım.

Adam kasıtlı olarak onun alanına tecavüz etmişti ama o geri çekilmedi. Onun yerine oturmaya devam etti, boğazındaki nabız atışları adamın mesafesizliğinden etkilendiğinin tek işaretiydi.

'Artık gözlük ya da lens kullanmıyorum. Hırsızlıktan bir gün sonra Lasix'e başladım. Bir dahaki sefere gece benim için geldiğinde hazır olacağım. Bir daha kaçırmayacağım.

Saygı ve onunla birlikte nefesini kesen bir arzu kabardı. "Güzel," dedi, sonra kendini sandalyesine bırakmayı başardı, cehennem kadar rahatsızdı ve umurunda bile değildi. Faith'in silahını indirişinin zihnindeki görüntüsü, dünyayı pis bir yırtıcıdan kurtardıktan sonra yüzünde beliren memnuniyet ... Bu cehennemden bile daha ateşliydi.

Ve eğer kendine izin verirse, çok daha ateşlisini hayal edebilirdi. *Kendine izin verirsen mi?* Kimi kandırıyordu ki? Hayal gücü, yakın zamanda ayağa kalkması gerektiğinde onu çok utandıracak bir dizi imge yaratmıştı bile.

Bu davayı kapatana kadar tamamen uygunsuz olan görüntüler.

Onu temkinli bir şekilde izliyordu. "İyi mi? Hepsi bu kadar mı? "Kanunları kendi ellerine alma" yok mu? "Şiddet çözüm değildir" yok mu? "Bırakın polisler işlerini yapsın" yok mu?

"Hayır," dedi. "Hayatta kalmak için ne gerekiyorsa yap. Yardıma ihtiyacın olursa beni ara. Ne kadar iyi ateş ediyorsun?"

Gözlerinde gurur parlıyordu. "Hedeflediğim yeri vururum. Her zaman.

"Güzel," dedi yine, hâlâ kaya gibi sertti. *Odaklan, Novak. Saat işliyor. Corinne hâlâ bir yerde.* Genç kadının vahim durumu, ihtiyacı olan soğuk gerçeklik kovasıydı.

Bu kara sevda kabul edilemezdi. Bu, göze alamayacağı bir dikkat dağınıklığıydı. Bu Faith'in hatası değildi. Onun suçuydu. Hepsi onun. Bu yüzden büyükannesinin evinde yapması gerekeni şimdi yapacaktı. Onu Bishop'a teslim edecekti.

Fırsatını bulmuşken ayağa kalktı ve ceketini üzerine geçirdi. 'Şimdi karakola dönmem gerekiyor. Seni otele bırakacağım. Biraz uyuyabilirsin.

"Teşekkür ederim. Size yararlı bir şey verdim mi?"

Bilmiyorum. Eğer Combs seni buraya kadar takip ettiyse, bana çok şey verdin demektir. Eğer başka biriye, bana başlamak için yeterince şey verdin. Umursamaz bir yarım omuz silkme hareketi yaptı. "En azından seni listemden çıkarabilirim. Kapıyı onun için açık tuttu ve geçerken bir nefes aldı. Saçlarının kokusunu hatırlamasına izin verdi, çünkü bu ona bu kadar yaklaşmasına izin verdiği son sefer olacaktı. Kapıyı arkalarından kapattı, sesini kişiliksiz olmaya zorladı. Hatta kaba. "Davanızda çalışan MPD dedektifinin adına ihtiyacım olacak.

Koridorun ortasında aniden durdu. "Oh *kahretsin*. Dedektif Vega." "Vega senin davanda mı çalıştı?"

Hayır. Gordon'un cinayetinde o çalıştı. Ama hedefin Gordon değil de ben olduğumu fark ettiğimde beni dinleyen tek kişi de oydu. Telefonunu kullanmam lazım, hemen.'

Hafif alaycı tonuna geri döndü ama bu her zamankinden çok daha zordu. "Neden şimdi onunla konuşmak istiyorsun?"

Kaşları şaşkınlıkla çatıldı ve adamın yüzünü inceledi, şüphesiz ani ruh hali değişikliğinin nedenini arıyordu. "Çünkü bugün öğleden sonra üvey annemi arayıp beni sordu.

Başını öne eğdi. "Ve sen bunu *şimdi* mi hatırlıyorsun?"

Yanakları karardı. "Biraz dikkatim dağıldı," dedi, açıkça sinirlenmişti.

Güzeldi. Ona güvendiğinde çok baştan çıkarıcıydı. Sinirlendiğinde de baştan çıkarıcıydı ve bu da *onu* sinirlendiriyordu. Cebinden telefonunu çıkardı. "Numara ne?"

"Bilmiyorum. Miami Polisi'nin numarasını internette arayacaktım.

'Gerek yok. Daha önce ana masalarını aramıştım, bu yüzden arama kayıtlarımda var. Aramayı yaptı, sonra hoparlöre aldı ve aralarında tuttu. "Ne söyleyeceğini duymam gerekiyor.

Tamam. Zaten orada olmayacak. Artık çok geç,' dedi Faith telefon çalarken.

"Ona mesaj bırakın o zaman. Ona cep numaramı ver.'

Faith gözlerini devirdi. "Eğer bana telefonumu geri verirsen ona kendi numaramı verebilirim-

"Miami Polisi," dedi operatör. "Çağrınızı nasıl yönlendirebilirim?"

Deacon'a sinirli bir bakış atan Faith telefonuna doğru eğildi. "Cinayet masası lütfen. Dedektif Vega. Vega'nın sesli mesajını aldığı anda içini çekti. "Merhaba, ben Faith Frye. Eğer yangınla ilgili arıyorsanız, ben iyiyim ve geri aramanıza gerek yok. Eğer Combs'u bulduğunuz ya da nerede olduğunu bildiğiniz için arıyorsanız, lütfen beni bu numaradan geri arayın, babamın evinden değil. Deacon'a baktı. "Ona numaranı söyle.

Deacon kendi numarasını söylemeye başladı, sonra çok çabuk unuttuğu kararı hatırladı ve onun yerine Bishop'un numarasını verdi.

Ve hepsi bu kadar. Onu cipine kadar götürdü ve koltuğa oturmasına yardım edecek kadar uzun süre ona dokundu. "Ceketini yarın geri vereceğim," dedi sessizce.

"Sorun değil. Başkaları da var."

Ağır adımlarla cipin etrafında yürüdü ve direksiyonun arkasına geçti. Bir süre orada oturdu, aralarındaki sessizlik kalın ve ağırdı. Kadın aptal değildi. Adamın tavrındaki değişikliği fark etmişti.

Ama hiçbir şey söylemedi, dosdoğru önüne bakıyordu. "Siz hazır olduğunuzda ben de hazırım Ajan Novak.

Tek kelime etmeden motoru çalıştırdı ve telefonunun aniden çalmasını memnuniyetle karşıladı. "Novak," diye cevap verdi.

Ben Isenberg. Az önce Dedektif Vega'dan bir telefon aldım."

Deacon gözlerini kırıştırdı. "Bu çok hızlı oldu. Dr. Corcoran az önce onu aradı. Yanında Faith dönüp baktı, gözlerinde sorular vardı.

Isenberg, '*Telefonuna* cevap veriyordu, Novak,' dedi. 'Miami masasını arayıp Faith Frye'in takip şikâyetlerinde çalışmış birini sormuşsunuz. Bütün gün Corcoran'ı aradı ama onu hâlâ Frye olarak tanıyor. Ona tekrar aramasını, on dakika içinde burada olabileceğinizi söyledim. Dr. Corcoran'ı da yanında getirmeni istedi.

"Yola çıkıyorum. Telefonu kapattı, sonra Faith'e döndü. "Planda ufak bir değişiklik oldu.

On Birinci Bölüm

Doğu Kentucky, 4 Kasım Salı, 12.25.

Corinne hareket edemiyordu. *Çok yorgundu.* Sonunda ayak bileklerini bağlayan iplerden kurtulmuştu. *Sadece uyumak istiyordu. Sadece birazcık.* Ama ter içinde olmasına rağmen sıcaklığın düşmeye devam ettiğini biliyordu. Eğer uyuyakalırsa ölecekti. Çünkü soğuk onu öldürmese bile, *o öldürecekti.* Uyumak, kaçmak için kullanması gereken değerli zamanı boşa harcamak demektir.

O ve kız. Kız olmadan gitmesinin imkanı yoktu. Onu yanında götürmediğini varsayarsak. *Ve kızın hala hayatta olduğunu varsayarsak.*

Corinne merdivenlerden yukarı sürünerek çıktı ve kapılardan birine deneysel bir itiş verdi. Zincir takılana kadar nispeten kolay hareket etti. Yani en azından bir tahta parçasıyla tutturulmamıştı. *Umduğumdan daha iyi. Yine de berbat.*

Kapıyı tekrar itti ve birinin geçemeyeceği kadar küçük olan açıklıktan içeri baktı. Diğer kapının zincirini ve kolunu görebiliyordu, ikisi de paslanmış metaldi. Uzandı ve zinciri bir kez çekti. *Sağlamış, lanet olsun.*

Ama çekiş kilidin kendisini ortaya çıkarmıştı. Anahtarla açılan basit, küçük bir kilitti. Milyonlarca yıl önce, lisedeyken dolabında kullandığı türdendi.

Minibüsteki yaşlı adamı düşündü. Tişörtünde 'Dilman'ın Kilit ve Anahtarı' yazıyordu. Muhtemelen yanında çok özel aletler vardı ama bulduğu tek bıçağıydı. Cebinden bıçağı çıkardı ve açıklıktan sızan ince ay ışığında inceledi. Umut etmeye cesaret ederek dikkatli bir nefes verdi. İsviçre ordusu işlerinden biriydi.

"Corinne, şansın sonunda dönmek üzere olabilir," diye mırıldandı, tüm aletleri çıkararak. Tirbuşon, şişe açacağı. Sarhoş olmak isterse işe yarardı. Ama şimdilik, kullanışlı değil.

Makası, cımbızı ve bir kürdanı çıkardı. *Evet. Kürdan işe yarayabilir. Kürdan işe yarayabilir. Bunu yapabilirim. Yapmak zorundayım.*

Cincinnati, Ohio, 4 Kasım Salı, 12.55.

Faith, Novak'ın Cincinnati Polisi'nin resepsiyonunda onu kayıt ettirmesini izlerken, sanki içsel bir düğmeyi çevirmiş gibi, diye düşündü. Hastanedeyken de ilgilenmişti. Gözlerinde lens olup olmadığını kontrol etmek için öne doğru eğildiğinde, öpecek kadar yaklaşmıştı. Ve bu tam olarak yapmayı düşündüğü şeydi, ki bu delice bir şeydi - ve hala da öyle. Onu tanımıyordu.

Ama ben istiyorum. Önemsemişti. Bunu görmüştü. Kurbanları önemsemişti. Arianna ve Corinne'i ve hiç tanımadığı on iki yaşındaki bir çocuk tacizi kurbanını.

Ve beni. Beni önemsiyor. Onun dehşetini ve acısını. Ve ona Combs konusunda, yaptığı şeyi neden yaptığı konusunda inanıyordu, ki bu daha da anlamlıydı.

Ama bir an için umursamaktan fazlasını yapmıştı. Öne doğru eğilip onun gözlerine baktığı o bir an için ... istemişti. Ve o tek, kötü zamanlanmış anda, kadın da istemişti. Uzanıp onun yüzüne dokunmak istemişti. Görüldüğü kadar sıcak olup olmadığını öğrenmek için. Ağzını çevreleyen keçi sakalının yumuşak mı yoksa sert mi olduğunu.

Sandalyesinde oturmak, ellerini kavuşturup masanın üzerinde tutmak için tüm kontrolünü kaybetmesi gerekmişti. Ama bundan sonra bu konuda endişelenmesine gerek kalmayacak gibi görünüyordu. Novak geri çekilmeye karar vermişti ve bu Faith için sorun değildi. Gerçekten.

"Neden buradayız?" diye sordu, o süperşarjlı anıyı zihninden iterek.

Adını yazdığı defterden başını kaldırıp baktı. "Çünkü LT'm öyle söyledi.

Hayır, demek istediğim neden Cincinnati Polis Merkezi'ndeyiz? Siz FBI'dansınız. Neden bir saha ofisinde değiliz? Ve neden komiserinizle buluşuyoruz? Sizin sorumlu ajanlarınız yok mu?"

"Ortak bir görev gücünün parçasıyım," dedi hafifçe ve ona bir ziyaretçi rozeti uzattı. 'MCES. Büyük Suçlar Uygulama Ekibi. Ben Fed'in simgesiyim.

Rozeti adamın ona ödünç verdiği FBI ceketine ilaştirdi. "Neyim ben?"

Rozetini işaret etti. "Ziyaretçi. Yürümeye başladı, belli ki onun da kendisini takip etmesini bekliyordu.

Hareket etmedi. "Novak. Yürümeye devam etti. Ajan Novak mı? Deacon. Lütfen.'

Durdu ama arkasına bakmadı. "Evet, Dr Corcoran?

Bana yine Faith de. Lütfen. "Bu gece buraya gelmek için bir seçeneğim var mıydı?

Sırtı kaskatı kesildi, sonra dönüp onun gözleriyle buluştu. Adam ciddiye, tüm alaycılığı gitmişti. 'Evet. Gitmek istiyor musun? Seni otele götüreceğim.

'Hayır. Vega ile konuşmak istiyorum. Sadece konuştuktan sonra ayrılmama izin verileceğinden emin olmak istedim.

Sanki ayakları bir ton ağırlığındaymış gibi yavaşça ona yaklaştı. Parlak kanat uçları kızın yıpranmış spor ayakkabılarına bir santimden daha az yaklaştığında, geniş omuzlarını kamburlaştırdı ve gözleri kızinkilerle aynı hizaya gelene kadar dizlerini büktü.

"Bilmem gereken başka bir şey yaptın mı?" diye mırıldandı.

Bir an için nefes alamadı. Başka tarafa da bakamadı. Adam yine şalteri indirmişti, ifadesi son derece zorlayıcıydı. Başını yavaşça sallayıp kokunun onun ceketinden mi yoksa teninden mi geldiğini merak ederken sedir kokusu duyularını doldurdu. "Hayır.

"O zaman iyi olmalısın. Kendini beğenmiş Novak'a geri dönerek doğruldu. 'Teğmen Isenberg için uzun süredir çalışmıyorum ama dakiklik konusunda çok titiz olduğumu biliyorum. Hadi gidelim.

Faith onu asansöre kadar takip etti. Kapılar kapandığında ve yalnız kaldıklarında, "Bunu yapmak zorunda değilsin," dedi. "Benimle değil.

Bakışlarını numara ekranına sabitledi. "Ne yapmam gerekmiyor, Dr. Corcoran?

"Harekete geç. Mesafe istiyorsan, sorun değil.' Hayır. Hayır değildi. Gerçekten değildi. Ama buna ihtiyacın yok. Benimleyken olmaz.

Ona eğlenen bir bakış fırlattı. "Bunun kaplama olduğunu nereden biliyorsun?

"Çünkü kız kardeşin senin iyi bir adam olduğunu söyledi ve onun hiç cilası yoktu. Umursamaz bir tavırla omuz silkti. "Dani herkesin içindeki iyiliği görür.

"Bunu kötü bir şeymiş gibi söylüyorsun.

"Olabilir. Kapılar açıldı ve adam ona ilerlemesini işaret etti. "Burası bizim katımız.

Onu, bir kadının çoktan masaya oturmuş, sabırsızlıkla onları beklediği bir görüşme odasına götürdü. İçeri girdiklerinde ayağa kalkmadı, sadece iki boş sandalyeyi işaret etti. Faith oturdu, solundaki iki yönlü aynaya dikkat ederek kadının değerlendirici bakışlarına karşılık verdi.

"Dr. Corcoran," dedi Novak, "bu benim patronum, Teğmen Isenberg.

Teğmen kırk yaşlarındaydı. Belki de ellisinde. Soluk ten rengi kırışıksızdı - görünürde tek bir gülme çizgisi yoktu. Demir grisi kısa saçları

parmaklarını içine sokmuştu.

Tıpkı Novak'ınki gibi, Faith onunla tanıştığından beri Novak'ın ona dokunduğunu görmemişti.

Isenberg sandalyesine geri oturdu. "Siz meşhur Dr. Corcoran'sınız. Yoğun bir gün geçirmişsiniz.

Evet. Sanırım öyle. Vega'nın benimle neden konuşmak istediğini biliyor musunuz, Teğmen?"

"Evet. Bütün gün seni arayıp durdu. Telefonunun nesi var?"

Faith iç çekti. Bir polis daha onun gayet makul sorusunu görmezden gelip kendi sorusunu savuruyordu. "Neden çağrılarına cevap vermediğimi mi soruyorsunuz?"

"Hayır, telefonunuzda neden görünmediklerini soruyorum. Isenberg öne doğru eğilerek masasının kenarına, Faith'in görebileceği bir yere plastik bir kanıt torbası koydu. İçinde yeni ön ödemeli cep telefonu vardı. "Kayıtlarda Vega'dan arama yok. Aynı numara bile değil.

"Bu yeni bir telefon. Daha bugün aldım. Bu bir suç değil,' diye ekledi Faith, arama izni olmadan arama kaydını kontrol etmelerine sinirlenerek. "Ben de şüpheli değilim. Ya da bana öyle söylendi.

Isenberg, "Ön ödemeli, takip edilemeyen bir telefon alıyorsunuz," dedi, "aynı gün, işkence gördüğü evinizin bodrumundan kaçan bir kadını yolda yataarken buluyorsunuz. Hâlâ kayıp olan arkadaşı da orada duvara zincirlenmişti.

Faith o lanet olası bodrumdan söz edildiğinde refleks haline gelen paniği geri püskürttü. "Orada bir soru var mı, Teğmen?"

"Evet. Neden yeni telefon, Doktor?"

"Kimsenin beni takip edebilmesini istemedim. Eski telefonumun SIM kartını çıkardım.

"Herhangi biri" kimi kapsıyor? Isenberg sordu.

Sapığım Peter Combs. Ve MPD polisleri. Dedektif Vega dışında hiçbiriyle iyi bir ilişkim olmadı. Onu arayalım mı?"

"Hadi yapalım şunu. Teğmen masanın üzerindeki telefonu çevirdi ve hoparlör düğmesine bastı. Vega cevap verdiğinde, "Ben Isenberg," dedi. "Yanımda FBI'dan Özel Ajan Novak ve Faith Corcoran var.

"Faith Corcoran? Vega sordu, sesinde şaşkınlık vardı. "Frye'ı kastediyorsun.

"Buradayım, Dedektif," dedi Faith. "Hayattayım ama iyi olmaktan çok uzağım.

Vega rahat bir nefes aldı. 'Yaşamak bütün gün hayal ettiğimden daha iyi. İzini bulmak zor bir kadınsınız, Dr. Frye.

En azından doğru bir şey yaptım, diye düşündü Faith. "Neden beni arıyorsun?" "Neden Ohio'dasın? Vega sordu.

Sadece lanet soruma cevap ver, diye bağırarak istedi Faith ama kendini kontrol etti. "Beni neden arıyorsun Vega?" diye daha güçlü bir şekilde tekrarladı. "Ne oldu?"

Bir süre sessizlik oldu. "Kaçmaya mı çalıştın, Faith?"

Faith'in omuzları yorgun bir şekilde çöktü. "Beni suçlayabilir misin?"

"Hayır, yapabileceğimi sanmıyorum. Olaylı bir gün geçirdiğinizi duydum, o yüzden sadede geleceğim. Eski Prius'unuz büyük bir kaza geçirdi. Şimdi bükülmüş bir metal yığını."

Faith hoparlöre bakarak Vega'nın sözlerini anlamaya çalıştı.

Bunu ona neden söylüyordu? *Artık benim arabam bile değil ve-*

Ve sonra anladı. Şok içinde nefesi kesildi. "Kurcalandığını mı söylüyorsun?" diye fısıldadı, cevabı duymak istemiyordu.

Şüphesiz. Hem fren hem de direksiyon hatları kesilmiş. Yardıma ihtiyacımız var."

Faith parmak uçlarını şakaklarına bastırdı. *Denemeye devam ediyor. Durmayacak.*

Başını kaldırdığında Isenberg'in onu izlediğini gördü, gözleri spekülasyonla kısılmıştı.

"Ne oldu? Ne zaman? Bir sonraki soruyu boğazından zorla çıkarırken, yanmış apartmanın görüntüsünü zihninden zorla çıkardı. "Kimse yaralandı mı?"

"Arabayı ne zaman sattın, Faith? Vega sordu.

Öfke ona sertçe çarptı ve tüm mantığını çaldı. "Soruma cevap ver, lanet olası! Yumruğunu masaya vurmaya başladı ama Novak kolunu yakaladı, nazik ama sıkı bir şekilde .

'Kendine zarar verme,' diye mırıldandı ve sonra onu serbest bıraktı. "Dedektif Vega, kimse yaralandı mı?"

Uzun, çok uzun bir duraklama Faith'in içinin dışına çıkmasına neden oldu. Sonunda Vega içini çekti. "Evet. Sürücü öldü. Aralarında çocukların da bulunduğu birkaç kişi de ağır yaralandı. Bir duraklama daha, bir iç çekiş daha. "Ve çocuklardan biri öldü. Daha sonra. Hastanede.

Oda dönmeye başladı, safra Faith'in boğazını yakmak için yükseldi. "Hayır," diye fısıldadı. Kendini kucaklayarak oturduğu yerde sallanma ihtiyacıyla savaştı. "Bu doğru olamaz. Onu durdurmaya çalıştım.

Vega yumuşak bir sesle, ", Faith," dedi. 'Benim için sakın kalmanı istiyorum. Güçlü, tamam mı?'

Gözyaşları geliyordu. Onları durduramıyordu. Isenberg'in ne düşündüğü önemli değildi. Hatta Novak'ın bile. "Kaç yaşındasınız Dedektif?" diye sordu, sesi boğuk ve yabancıydı.

"Faith, ihtiyacın yok-

"Lanet olsun! Faith bağırdı. "*Sakın bana bilmeme gerek olmadığını söylemeye cüret etme. Çocuk kaç yaşındaydı, Vega?*" Sırtında sıcak bir avuç içi hissetti. Novak. Okşamadı. Ovmadı. Sadece yumuşak bir baskı uyguladı. İnsani bir bağ. Birdenbire bunaldı ve hıçkırıklarını bastırdı. "Lütfen. Bilmem gerekiyor.'

Novak sessizce, 'Söyle ona, Dedektif,' dedi.

Vega boğazını temizledi. "On üç. Arka koltuktaki iki çocuk sadece küçük yaralar aldı ve iyileşecekler.

Faith gözlerini kapattı. *İyi olacaklar mı? Hayır, olmayacaklar. Anneleri öldü. İyi olmayacaklar. Böyle bir şey olamaz. Ama oldu. Bir anne ve çocuğu öldü. Benim yüzümden.*

Novak saçlarını okşamaya başlayana kadar iniltinin kendisine ait olduğunu fark etmemişti. Yine de hiçbir şey söylemedi, düşüncelerini toplamasına izin verdi. Ama düşüncelerini toparlayamadı. Kendini sallama ihtiyacına teslim oldu, hıçkırıklar serbest kaldıkça kamburlaştı. Adam hâlâ onun saçlarını okşuyor, o ağlarken sessiz kalıyordu. Sonunda dalga azaldı ve kadın nefes almak için mücadele etti.

Novak'ın eli kayboldu ve ona geri dönmesi için yalvarmak istedi ama yapmadı. Isenberg bir kartal gözüyle onu izlerken olmazdı. Birkaç saniye sonra önündeki masaya bir kutu mendil kondu. Başını kaldırdı, çok kaldırdı ve Novak'ın da onu izlediğini gördü. Ama bu tamamen farklıydı. Isenberg'in bakışları balta gibiydi. Novak'ınki ise bir battaniye gibiydi.

"O ben olmalıydım," dedi ve gözleri parladı, mavi ve kahverengi neredeyse siyaha dönüşüyordu.

"Hayır," dedi. 'Ama kendini toparla ki başka kimsenin zarar görmediğinden emin olalım.

Başını salladı ve yüzünü bir mendille sildi. "Benden ne istiyorsunuz, Dedektif Vega?

"Öncelikle arabayı ne zaman ve kime sattığınızı bilmem gerekiyor.

"Cumartesi sabahı Hialeah'da bir ikinci el araba satıcısına sattım. Garcia Motors.'

"Nasıl ortadan kaybolacağınız listenizdeki şeylerden biri mi? Novak sordu.

Faith sefilce başını salladı. "Arabamı takip ediyordu. Arabayı alan kişiye gelişigüzel zarar vereceğini hiç düşünmemiştim ama düşünmeliydim. Bunu zaten yangınla yapmıştı.

Isenberg'in kaşları kalktı. "Ne yangını?

Novak cevapladı. 'Takipçisi Peter Combs, bundan iki gün önce apartmanını ateşe verdi. Kendisi evde değildi ama birkaç aile sahip oldukları her şeyi kaybetti.

"Bu sabah kötü bir an yaşadım," diye itiraf etti Vega. 'Seni bulmaya, kurbanın eski arabana nasıl ulaştığını öğrenmeye gittim. Sonra yanmış binayı gördüm ve senin içeride olabileceğini düşündüm. Amirin bana orada olmadığını söyledi ama bütün gün seni aradım.

"Özür dilerim," dedi Faith. 'Benim için korkacağını düşünmemiştim. Korkmalıyım. Bütün bunları düşünmeliydim. Combs'un öylece pes etmeyeceğini, kimin zarar göreceğinin umurunda olmadığını düşünmeliydim. Neden *düşünmedim*?'"

Vega sert bir sesle, 'Öyle yaptınız ama herkes size hayal gördüğünüzü söylüyordu,' dedi. 'Suçluluk duygusunu bir kenara bırakın, Dr. Frye. O zaman bunu düşünmemeliydiniz ama şimdi düşünmenizi istiyorum. Neden Garcia Motors? Az önce araştırdım. Çok küçükler. Prius için adil piyasa değerini alamazdınız. Neden daha büyük bayilerden biri değil?'

"Çünkü anonim kalmak istedim, tamam mı? Faith bunun kulağa bu kadar bencilce gelmesinden nefret ediyordu. "Mavi kitabın sadece yarısını aldım ama evrak işlerinden kurtulmak için buna değerdi. Sertçe yutkundü. "Ama daha büyük bir bayii seçmiş olsaydım, kapsamlı bir kontrol yaparlar ve fren hattının kesilmiş olduğunu görürlerdi. O anne ve oğlu hâlâ hayatta olacaktı. *Dur bakalım*. Faith kaşlarını çatı. Birdenbire bir şeyler yerine oturmamış gibi göründü. "Dur bir dakika. Prius'u Cumartesi sabahı sattım. Kaza ne zaman oldu?'

"Pazar sabahı," dedi Vega.

Faith hoparlöre doğru eğilmiş, konsantre olmaya çalışıyordu. "Cumartesi sabahından önce fren ve direksiyon hatlarını kesmiş olsaydı, biraz yavaşlık ya da ... bir şey hissetmez miydim?

"Evet," dedi Vega. 'Laboratuvarımız hatların Pazar sabahı kurban marketteyken kesildiğini tahmin ediyor. Cumartesi öğleden sonra arabayı satın almış ve eve varmadan önce hasarlı hatların arızalanmasına kadar yol yapmış.

Faith, "Garcia Motors kesinlikle çok hızlı sattı," diye mırıldandı. Burada bir şey vardı. Kaçırdığı önemli bir şey.

Vega, 'Prius'lar rağbet görüyor ve seninkine iyi bakılmış,' dedi. 'Ayrıca Garcia onu senden ucuza aldı. Onu kelepir olarak satıp yine de kâr edebilirdi.

Novak dikkatle dinliyordu, başparmağı ve işaret parmağını keçi sakalının beyazında dalgın dalgın gezdirirken başı öne eğikti. 'Combs Pazar sabahı Prius'u nerede bulacağını nasıl bildi, Dedektif? Eğer Dr. Corcoran'ı kullanılmış araba galerisine kadar takip etseydi, 'u sattığını bilir ve onun yerine Jeep'i sabote ederdi. Bu konuşmayı yapıyor bile olmazdık, çünkü Dr. Corcoran ölmüş olurdu. Prius'u sattıktan *sonra* sabote etmesi mantıklı değil. Bize söylemediğiniz şey ne?'

Faith ona minnettar bir bakış fırlattı. O sadece kaşlarını kaldırdı ve sanki önemli bir şey değilmiş gibi umursamazca omuz silkti. Ama önemliydi. Kavrayamadığı ayrıntı buydu.

Vega tekrar iç çekti. "Ön tekerlek yuvasının altına gizlenmiş bir izleme cihazı bulduk.

Faith sersemlemiş bir halde arkasına yaslandı. "Beni mi takip ediyordu? Novak'tan Isenberg'e baktı, ikisi de aynı derecede şaşkın görünüyordu. "Telefonuma zaten girmişse neden arabamı takip etsin ki? Her zaman nereye gittiğimi biliyordu.

Novak'ın kaşları çatıldı. "Belki de telefonunu hacklememiştir.

Faith ayağa fırladı ve bacaklarındaki sertlik yüzünden sarsak hareketlerle masanın etrafında yürüdü. Hareket etmek canını yakıyordu ama artık kıpırdamadan oturamazdı. "Ama takvimime erişimi olması gerekiyordu. Çoğu zaman öylece ortaya çıkıyordu, o zaman beni takip edebilirdi. Ama arabasını benimkinin yanına park ettiği o son sefer öyle değildi.

"Eczanenin dışında," dedi Novak ve o da başını salladı.

"Eczanenin yanındaki bir restoranda akşam yemeği yemiştin. Kız arkadaşının doktoru *saatler önce* aynı eczaneye bir reçete göndermişti. Önceden biliyor olmalıydı.'

"Haklısın," dedi Novak ve başını sertçe sallayarak onu onayladı. "Peki neden bir iz sürücü yerleştirdin?

Vega hoparlörden, 'Belki de o zamana kadar çok dikkatli olduğun içindir, Faith,' dedi. "Olay Yeri İnceleme, senin dairendeki yangından hemen sonra yerleştirdiğini düşünüyor.

Faith koltuğuna gömüldü. "Çünkü beni yangında öldürmediğini biliyordu. Takip cihazını taktı çünkü bir noktada arabayı almak için geri döneceğimi düşündü.

"O gece neden dairenizde değildiniz? Isenberg sordu.

"Bir oteldeydim. İki hafta önce yatak odamın penceresine tırmanmaya çalışmıştı ve ben de güvenli bir yere taşınmışım. Ayrıca iki gözümde de Lasix yaptırmıştım. Savunmasız olmak istemedim.

Isenberg başını eğdi. "Makul. Arabanızı ne zaman taşıdınız?" 'Cumartesi sabahı. Dairemden evime gitmek için bir dizi taksiye bindim.

Otele girdikten bir hafta sonra - arabamı takip ettiğini düşündüğüm için. Cumartesi sabahı otelimden apartmanın otoparkına taksiyle döndüm. Yangından kalan polis şeridi o zamana kadar gitmişti. Prius'a bindim ve doğruca ikinci el araba galerisine gittim.

"Peki cipi nasıl aldınız? Isenberg sordu.

Craigslist. Nakit ödedim. Hiç soru sormadılar.' Ama bir şeyler hâlâ doğru değildi. çalışmak için alını ovuşturdu. Bakışları duvardaki haritaya takıldı ve sonra anladı. 'Combs'un beni buraya kadar takip ettiğine dair teorin mantıksal olarak tutarlı değil. Pazar sabahı Prius'u kurcalamış ve o akşam saat beşte büyükannemin evine dönmüş olamaz. Durmazsanız arabayla on altı saatlik bir yolculuk. Bu da Cumartesi gece yarısından önce Miami'den ayrılması gerektiği anlamına geliyor.

Isenberg, "Pazar günü saat beşte evde olduğunu nereden biliyorsunuz?" diye sordu.

"Çünkü bir çılgılık duydum. Gözlerini kapadı, hatırladı ve bir kez daha bir şey yapmış olmayı diledi. "Hayal gördüğümü sandım ama Arianna olmalıydı.

"Beş geldiğini söylemiştin," dedi Novak, gözleri keskinleşmişti.

Ve şaşkın.

"O konuda, evet. Cuma gecesi saat on birde Cincinnati'deymiş, çünkü Arianna ve arkadaşını o zaman kaçırmış. Novak'a baktı. 'Kırk iki saatlik bir zaman diliminde otuz iki sürüş saati eder. Artı arabayı bulmak ve hasarı gidermek için gereken zaman. Ve oralarda bir yerde uyumak. Teoriniz için pek iyi görünmüyor.

"Uçmadığı sürece," dedi Novak, çenesi sertleşerek.

Faith ikna olmamış görünüyordu. "Sanırım olabilirdi.

"Kaçırılmalarınızın arkasında gerçekten Combs'un olduğunu mu düşünüyorsunuz, Ajan Novak? Vega şüpheyile sordu.

Faith, Novak'ın teğmenle uzun bir bakış alışverişinde bulunmasını izledi ve teğmen ona küçük bir baş selamı verdi.

"Bilmiyoruz," dedi Novak. 'Ama birileri Dr. Corcoran'ın o eve sahip olmasını istemiyor. Bu Combs da olabilir, başka biri de. Eğer Combs'un yerini tespit edebilirsiniz, onu ortadan kaldırabiliriz. Onu bulmak için ne yaptınız?'

"Lanet olsun. Ben ne yapmadım ki? Vega şüphesizlikten sinirliliğe geçiş yapmıştı. "O battı. Haftalardır kimse onu görmedi ya da ondan haber almadı. Kız arkadaşı eski sevgilisine geri döndüğünü öne sürdü ama o ve kızı tutuklandığından beri onu görmediklerini iddia ediyorlar.

Novak, 'Combs'un kız arkadaşının arabası için bir arama bülteni çıkardım,' dedi.

Vega, 'Kız arkadaşının arabasının nerede olduğunu biliyorum,' dedi.

"Combsta değil. "Arabaya erişimi olmadığından nasıl emin olabiliyorsun? Isenberg sordu.

Çünkü elimizde. Combs, Dr. Frye'in yatak odasına girdikten sonra araba için arama emri çıkarttım.

Faith telefona baktı. "Bunu bilmiyordum. Bana inandığından bile emin değildim.

Sana inandım ama kanıtlayamadım. Combs'u suçlayacak ya da nerede saklandığını gösterecek bir şey çıkmadı. Ancak koltuğun altında yarım kilo kokain bulduk. Kız arkadaşını uyuşturucu bulundurmak ve satmaktan tutukladım ve arabaya el koydum.

"Bu yapışacak mı? Faith sordu. "Arama emri kız arkadaşını da kapsıyor mu?

'Hayır, güçlü bir avukat muhtemelen tutuklamayı iptal ettirecektir ama şimdilik Combs'un kız arkadaşının tekerlekleri yok. Combs da öyle.'

Novak sanki aklına bir düşünce gelmiş gibi başını aniden yana eğdi. "Vega, Faith'in eski patronunu öldüren kurşunun balistik raporunu bana gönderebilir misin? Ona e-posta adresini verdi. "Faith'in evinde bir mermi bulduk. Balistik raporu eşleşirse, bu suçları birbirine bağlayabiliriz.

Vega'nın ucunda bir klavye tıkırdadı. "Az önce size tüm dosyayı gönderdim. "Teşekkür ," dedi Isenberg. 'Combs her zaman kız arkadaşının arabasını mı kullanırdı?

Dr Corcoran?'

Evet. Bir kez hariç. Beni köprüden atmaya çalıştığında beyaz bir minibüs kullanıyordu. İfademi alan memura eşkalimi verdim. Polis raporunda var.'

"Bunu da sana gönderiyorum, Novak," dedi Vega, "Frye'in takipçi dosyasıyla birlikte. Faith, tarif ettiğin minibüs beyazdı, penceresizdi ve üzerinde güneş olan plakaları vardı.

"Pek çok eyaletin plakasında güneş var," dedi Faith. "Eyaleti ya da sayıları hiç görmedim.

Novak, 'Bu görüşmeden sonra olayı daha da daraltabiliriz,' dedi. "Başka bir şey var mı Vega?

Sadece bulduklarınızdan beni haberdar edin. Combs'un üzerinde üç çözülmemiş cinayet var. Sizin davanızla ilgisi olmaması ihtimaline karşı onu burada aramaya devam edeceğim ve nerede olduğunu öğrenmek için kız arkadaşına baskı yapacağım.

Novak, Sen de aynısını yaparsan, biz de seni devam edeceğiz,' diye söz verdi. 'O zaman şimdi kapatıyorum. İyi geceler ve Faith, çok dikkatli ol.

Hat kesildi. Faith Isenberg'in gözlerinin içine baktı. "Gitmekte özgür müyüm, Teğmen?

"Elbette," dedi teğmen yumuşak bir sesle. "Kendinizi şüpheli olarak mı görüyorsunuz?

"Emin değildim.

Isenberg'in ağzı kıvrıldı. Tam olarak bir gülümseme sayılmazdı ama sertliğini yumuşatmaya yarıyordu. "Ben de hâlâ emin değilim ama sana -ve Novak'ın içgüdülerine- şüphe payı bırakmaya hazırım. Ayağa kalktı. 'Olay yerinde bulunan mermilerin balistik incelemesini hızlandıracam. Novak, plakayı daralt. Ve Dr. Corcoran, dışarı yalnız çıkmayın. Birileri sizi ölü görmeye kararlı.

Cincinnati, Ohio, 4 Kasım Salı, saat 1.10.

Lanet olsun. Kentucky'nin doğusundan geri dönerken Faith'in kırmızı cipinin yerini izliyordu. Cip bir saatten fazladır hareketsiz duruyordu. Şimdi nedenini biliyordu.

Earl Power and Light kamyonuyla birlikte hâlâ açık kasa römorkun üzerinde duran bükülmüş kırmızı metal parçasına baktı. Ve çilingirin arabasına.

Hepsi şu anda Cincinnati Polisi'nin adli tıp garajına boşaltılıyordu. Polislerin Faith'i vardı. Nedeninden emin olamıyordu.

Ama onun polisler hakkında ne hissettiğini biliyordu. Bu yüzden onlarla hiçbir şey konuşmayacağına güvenilebilirdi. *Ben güvendedim. Şimdilik.* Eve girmesi an meselesiydi ve sonra ... O kaltağın ne yapacağını kim bilebilirdi?

Mantıklı bir şekilde tahmin edebileceği tek hareket Faith'in bir noktada oteline döneceğiydi. Ve eğer akşam için dönmüşse, sabah işe gitmek üzere tekrar dışarı çıkacaktı. Her iki durumda da bekliyor olacaktı.

Cincinnati, Ohio, 4 Kasım Salı, saat 1.25.

Isenberg gideli tam bir dakika olmuştu ama ne Deacon ne de Faith tek kelime etmişti. Eğer kızın masumiyeti konusunda herhangi bir şüphesi varsa bile, o da artık ortadan kalkmıştı. Gözyaşları narin ya da güzel değildi. Kederi vahşi ve tüketkendi. Kendini ona dokunmaktan alıkoyamamıştı. Ona teselli vermekten. Tüm bu süre boyunca Isenberg'in incelemesini hissetmesine rağmen.

Isenberg aptal değildi. Faith Corcoran'a olan ilgisini fark etmişti. Ama hiçbir şey söylememişti, hatta Bishop'la yer değiştirmesini emredebilecekken daha fazla teması yönlendirmişti, ki aynı koşullar altında Isenberg de bunu yapardı.

Ama yapmamıştı. Yani ya doğru şeyi yapacağına ve bağlantıyı profesyonelce sürdüreceğine güveniyordu, ya da onu bir düşüşe hazırlıyordu. İkincisinden şüpheliydi. Isenberg böyle bir şeyi planlamak için fazla doğrudan görünüyordu. Yine de bir test ayarlamış olması mümkündü.

Bu koşullarda yapılacak en akıllıca şeyin bu olduğunu fark etti.

Faith, "Teşekkür ederim," diye mırıldanarak onun düşüncelerini böldü. "Beni dağılmaktan kurtardın.

"Onların ölümü senin hatan değildi.

Elbette öyleydi. Arabamı bildiğini biliyordum. Böyle bir şey yapabileceğini düşünmeliydim. Ama artık olan oldu ve olanları değiştiremem. Sadece *değiştirebilirim*. O plakayı için ne yapabiliriz?"

Biz. Kulağa çok hoş geliyordu. 'Size güneş grafiklerinden bazı örnekler gösterebilirim. Hatırlamana yardımcı olmak için hafif bir hipnoz kullanabilirim. Yine de buna açık olmalısın. Bu benim yatıştırıcı sesim, ki pek umurunda değil gibi görünüyor.

"Sanırım işe yaradığı için daha çok kızmıştım. Hipnoz eğitimi aldın mı?"

"Evet. Ve yüz işaretleriyle. Bunların hiçbirini seni tuzağa düşürmek için kullandığımı düşünmeni istemiyorum.

Gözlerini adamın gözlerine dikti. 'Yapacağını sanmıyorum. Bir deneyelim.' 'Hazırlanmam için bana birkaç dakika ver. Rahatla.

Gülümsemesi kırılıyordu. "Mutlu yerimi bulmak mı?

"Eğer yapabilirsen. Yapamazsan, sadece nefes al. Gözlerini onun yüzünden ayırıp tabletine baktı ve e-posta hesabına bağlandı. Vega sözünün eri olarak, her konu satırında olayın kısa bir açıklamasının yer aldığı, büyük ekler içeren e-posta üstüne e-posta göndermeye başlamıştı bile. Köprü kazasıyla ilgili raporu açtı ve hemen kaşlarını çatma ihtiyacıyla savaştırmak zorunda kaldı.

Polisler ona alkol testi yapmış. Duyduğu silah sesinin minibüsün geri tepmesinden başka bir şey olmadığını öne sürdüler. Onu acınacak derecede sanrılı, muhtemelen akıl hastası olarak gösterdiler.

Ona güvenmemesine şaşmamalı. Ama şimdi güveniyordu.

Deacon tarihi, güzergâhı ve yol koşullarını hafızasına kaydettikten sonra üzerinde güneş bulunan plakaları araştırdı. Faith haklıydı - onlardan bir ton vardı. "O gece köprüdeyken polis sana herhangi bir plakaya baktırdı mı?" diye sordu.

"Hayır," dedi acı bir şekilde. "Şikayetimi pek ciddiye almışa benzemiyorlardı.

"Ama Vega yaptı. Ben de öyle. Şimdilik bu kadarı yeterli.

Nefes aldı, omuzlarını oynattı. "Haklısın. Sadece kendimi heyecanlandırıyorum ve bu senin hipnozunu engelleyecek. Tek gözünü açtı, ekrana baktı. "Ben de aynı aramayı yaptım. Her bir plakanın üzerinden yüzlerce kez geçtim ama hatırlayamadım.

Denemiş olmasına şaşırmamıştı. Eğer şu anki gerginliğinin yarısı kadar bile gergin olsaydı, başarısız olmasına da şaşırmazdı. "Farklı bir yol deneyeceğiz, birlikte.

Yorgun bir şekilde iç çekti. "Köprü gecesine geri dönmemi istiyorsun, değil mi?

"Evet, ama önce biraz nefes alacağız. Hâlâ çok gerginsin.

Rutininin bir parçası olan nefes egzersizlerinde ona rehberlik etti, daha da rahatlamasını izledi. Ona mutlu ve huzurlu olduğu bir yeri hatırlamasını söyledi. Ve özel olarak hangi anıyı seçtiğini merak etti. "O gece nereye gidiyordun, Faith?

"Daireme.

Evi değil. Sadece dairesi. "? Omuzlarında hüznü bir çökme. "Hastanede.

Sesini yumuşak tutarak ani endişe mızrağını kontrol etti. "Neden?"

"Ivy yüzünden.

"Ivy kim?"

"Müşterilerimden biriydi," dedi, sesi hâlâ üzgündü. "Sadece on üç yaşındaydı.

Hayır. Neden onunla birlikteydin?

Faith yutkunurken boğazı düğümlendi. "Ecza dolabındaki bütün hapları içti. Sonra yardım istemek için beni aradı. Ama ben seanstaydım. Sesli mesaja yönlendirdim. Sesi çatladı ve Deacon'ın kalbinin bir parçası da çatladı. "Mesajını çok geç duydum. O gece öldü. Kirpiklerinin altından iki damla gözyaşı sızdı ve kontrolsüzce yanaklarından aşağı yuvarlandı.

Onları silmek istedi, saçlarını okşamak istedi ama bu onun konsantrasyonunu bozabilirdi. 'Demek hastaneden ayrıldın. Gece mi gündüz mü?

'Gece. Geç oldu. Gece yarısından sonra.'

"Yorgunsun," diye mırıldandı. "Ve çok üzgünsün. ?"

'Arabamda. Araba sürüyorum. Görmek çok zor.

"Karanlık olduğu için

mi?" "Hayır. Islak

olduğu için.

"Yağmur mu yağıyor?" diye mırıldandı, aksini biliyordu. Raporda gecenin açık, yolun kuru olduğu belirtilmişti.

"Hayır," diye fısıldadı.

"Ağlıyorsun," dedi adam ve kadın başını salladı, küçük bir hareketle.

"Şimdi ?

"Hâlâ araba kullanıyorum. Konsantre olurken kaşları çatıldı.

"Birini görüyor musun?"

"Hayır. Sadece ben.

Sadece ben. Kadının yalnızlığı onu tekrar, sertçe vurdu. "Peki ya minibüs?" "Birdenbire ortaya çıktı," dedi, sesi panikle karıştı.

"Bir yerlerde olmalı," dedi yatıştırıcı bir şekilde. "Dikiz aynanı düşün.

Bir kaş çatma daha, ardından nefes nefese kalma. 'Köprüden önceki omuzda. Bunu daha önce unutmuşum. Beni bekliyordu.

"Yani köprüye doğru gidiyor. Ne kadar hızlı gidiyor?"

"Hızlı. Şaşırmıştım. Yanıma kadar geldi. Beni geçtiğini sandım.'

"Ama yapmadı.

Hayır. Sol şeritte kaldı. Çocuklar yaptı sandım. Aptal çocuklar.'

"Camdan görebiliyor musun?

Hayır. Cam karanlıktı. Ama cam biraz aşağıya doğru kıvrılmıştı. Ve bir silah vardı.'

Deacon kaşlarını çatı. Silahı *gördüğü* raporda yazmıyordu. Bu işleri değiştirdi. "Tabanca mı tüfek mi?

Dudağını ısırdı. "Tabanca. Namluyu gördüm.'

"Güzel. *Çok iyi*. "Peki ya sonra?

Sert bir yutkunma. "Bana ateş etti.

Öfkesini sesinden uzak tutmak için konsantre olmak zorundaydı. "Sana vurdu mu?" "Hayır. Iskaladı. Kaşları çatıldı. "Direksiyonu kırdı, sonra da "Buraya gel, beni zorla istedi. Şimdi zor nefes alıyordu, her kelimesinde taze bir panik vardı. "Ben durdum.

"Durdun mu?

"Sertti. Devam etti.'

"Bu akıllıcaydı, Faith. Artık güvendesin. Vurulmadın. Yaralanmadın. Şimdi minibüse bak. Hızla uzaklaşıyor. Ama bir an için tam önünü görebilirsin. Güneş ne renk?"

"Kırmızı," dedi ve ölümcül bir şekilde hareketsiz kaldı. "Tanrım," diye fısıldadı. 'Çizgili kırmızıydı, sarı çizgili. Yükselen bir güneş.

"Harika gidiyorsun Faith," dedi yatıştırıcı bir sesle, arama sonuçlarından yükselen güneş tasarımlarını seçerken. "Hiç harf görebiliyor musun?

Kapalı gözlerini sıktı. "Hayır. Özür dilerim.

"Harika gidiyorsun," dedi tekrar, ama onun kendini strese soktuğunu, o andan çıkmaya çalıştığını görebiliyordu. 'Benim için birkaç derin nefes almanı istiyorum, Faith. Güzel. Şimdi minibüsü düşün. Frene basıyorsun ve uzaklaşırken onu görebiliyorsun. Dışarısı karanlık ve arka lambaları kırmızı. Dikdörtgen mi yoksa kare mi?"

Alnı kırıştı. "Dikdörtgenler.

"Kapılar var mı?

Evet. İki tane. Yan yana. Pencere yok.'

"Minibüs şimdi nerede?

"Yavaşlıyorum. Nefesi kesildi. "Arkasını döndü.

Onun korkusunu hissedebiliyor, dehşet içinde ve yalnız olduğunu gözünde canlandırabiliyordu. Sesine odaklanarak sesiyle sakinleştirdi. okşadı. "Şimdi ne yapıyorsun?

"Ağlıyorum. Ellerim titriyor. Kucağında sıkıldığı elleri titriyordu. Bütün vücudu titriyordu. "Geri geliyordu ve ben geri dönmek istedim ama artık çok geçti. Derin bir nefes alırken omuzlarıyla birlikte çenesi de kalktı. "Ben de ona saldırdım.

Deacon, kalbi göğsünde çarpmasına rağmen onun cesaretinden şiddetle etkilenmişti. Bir katille korkak tavuk oynamıştı. "Peki ya sonra?

"Yolunu
değiştirdi.

"Sola mı sağa
mı?

Solum. Onu hızla geçtim.' Gözlerini açtı, onunkilerle buluştu. "Kaçtım.

"Aferin sana," dedi adam. "Polise silahı gördüğünü söylememişsin. Kadın kaşlarını çatmıştı. "Ben de öyle düşünmüştüm. Bunu düşünürken gözleri titredi, ve onun önemini fark ettiği anı görebiliyordu. Nefesini içine çekti. "Bir yolcusu vardı.

"Sanırım öyle, evet. Tabletini kızın görebileceği şekilde masaya doğru kaydırıldı. "Bu tabak tasarımlarından hangisi hatırladığınıza en çok uyuyor?

Ekranı taradı, sonra ağzı acımasız bir memnuniyetle sıkılaşılarak işaret etti. "Bu.

"Güzel. Bana bir dakika verin. Merkez'i arayarak daha önceki BOLO'sunu değiştirdi. 'Beyaz Ford kargo minibüsü, çift kapılı. Tennessee plakalı. Renkli cam.'

"Ama burada olsa bile," dedi Faith telefonu kapattıktan sonra, "ve senin davana karışmış olsa bile, gerçekten aynı plakayı sakladığını düşünüyor musun? Köprüde ne yapacağını planlamıştı. Dikkatliydi. Plakaları saklaması aptallık olurdu.

"Haklı olabilirsin ama denemeye değer. Peşinizden gelmeye devam ediyor, bu da çaresizliğinin arttığını gösteriyor. Çaresiz insanlar aptalca hatalar yapar.'

"O *zaman* eğer buradaysa, umarım *çok* aptaldır," diye mırıldandı. "Corinne'in hatırı için.

Kendisi için değil. O anda Deacon Faith Corcoran'a göz kulak olacağını biliyordu. Onun güvende kalmasını sağlayacaktı.

Görüşme odasının kapısı açıldı. Isenberg gözlerinde muzaffer bir parıltıyla, "Novak, haklıydın," dedi.

Faith rahatsız bir şekilde aynaya baktı. "İzliyor muydun?

"Çoğunu. Novak'ın mülakat becerilerini duymuştum ve gözlemlemek istedim.

Deacon onun izliyor olabileceğinden şüphelenmişti ama Faith'in mahremiyetinin bir kez daha ihlal edilmiş olmasından nefret ediyordu. "Elinizde ne var?" diye sordu teğmene.

Isenberg'in sırtışı saf bir köpekbalığı gibiydi. 'Bir balistik eşleşme. Haklıymışsınız. Miami'de Gordon Shue'yu öldüren silahın aynısı dün öğleden sonra Dr. Corcoran'ın evinde ateşlendi.

Evet. Deacon sırtarak karşılık verdi. "Uzun bir atıştı.

"İşe yaradı," dedi Isenberg. "Karnını her geçen saat daha çok seviyorum.

"Aman Tanrım," diye fısıldadı Faith ve Deacon'ın sırtışı aniden kayboldu. Ağzı açık kalmış, yüz ifadesi dehşete kapılmıştı. "Haklıymışsın. Onu buraya ben getirdim.

Deacon o ana kadar Corinne ve Arianna'nın kaçırılmasında Combs'un suçlanmasının mümkün olduğuna bile inanmadığını fark etti. Yine de lisansını riske atarak ona bilmek istediği her şeyi anlatmıştı. Geçim kaynağını. Hepsi hiç tanımadığı iki genç kadın içindi.

'Sizi buraya kadar takip etmiş olabilir,' dedi Isenberg, 'ama bu sizin suçunuz değil. Ajan Novak, sizinle konuşmak istediğim birkaç nokta daha var. Bize izin verirsiniz, Dr Corcoran.

Deacon ayağa kalktı, Faith'in yüz ifadesini görünce kalbi biraz daha kırıldı. "Elimden geldiğince çabuk döneceğim ve sonra seni otele götüreceğim. Tereddüt etti, sonra hafifçe omzunu sıktı. "Buna sen neden olmadın, Faith. Bundan kaçınmak için bildiğin her şeyi denedin.

Sessizce başını salladı, adam onu masada yalnız bırakırken gözleri yeni yaşlarla parlıyordu.

On İkinci Bölüm

Doğu Kentucky, 4 Kasım Salı, 13.25

Corinne neredeyse pes etmişti. Çıplak ayağı buz kütlesi gibiydi ve kolu acıdan çılgık atıyordu. Ve başı ağrıyordu. Her yeri ağrıyordu.

Ayakkabısını ağır kapıyı açmak için kullanmıştı, böylece kolunu içeri sokup kilide ulaşabilecekti. O anda çok iyi bir fikir gibi gelmişti. Sadece küçük kürdan aletini kilide sokması gerekiyordu. Hepsi bu kadardı. *Bu kadar zor olmamalıydı.*

En üst basamağa doğru sarkarken gözleri yaşlarla doldu. Burada ölecekti.

Hayır, değilsin. Arianna dışarıda bir yerde ve o küçük kız da öyle.

Sana ihtiyaçları var.

Körü körüne açıklığa uzandı, paslanmış asma kilide ulaşmak için kolunu doğal olmayan bir şekilde büktü. *Kaçma*, diye emretti kilide. *Sadece ... kal.*

Kazma daha önce binlerce kez olduğu gibi asma kilitten kaymadığında nefesini tuttu. İçeri girdi. Sonuna kadar. *Sakin bıçağı düşürmeye kalkma.* Nefesini kontrol etti, sonra kazmayı salladı. Ve kilidin açılma sesini duydu. Gözyaşları soğuk yanaklarını yaktı. Zincir kollardan kurtuldu. Yavaşça, dikkatlice kapıyı iterek açtı.

Başardım! Hayatında gördüğü en güzel yıldızlarla parlayan gökyüzüne haykırmak istedi. Ama tuttu. *Sessiz ol. Hâlâ buradaysa diye.* Ayağını tekrar ayakkabısının içine soktu ve soğuk zemine bastı.

Kalbi sıkıştı. *Orman.* Etrafları ormanla çevriliydi. Komşuları yoktu. Medeniyetten kilometrelerce uzaktaydılar. *Lanet olsun.*

Bir daire çizdi. Ve nefesi kesildi. Evin arka tarafına, benzin deposunun yanına kan sıçramıştı. İlk geldiklerinde duyduğu silah sesini düşündü. Kimi vurmuştu?

Cevabı öğrenmekten korkarak evin etrafında dolandı ve yan pencereden içeri baktı.

Kulübenin içinde yerde uzun bir toprak yığını vardı. Duvara bir kürek dayamışlardı. Ve kız bir karyolada yatıyordu, bilekleri ve

ayak bilekleri bağlıydı. İnce bir tişört ve solmuş bir kot pantolon giymişti. Ayakkabı ya da çorap yoktu. Palto yok. Battaniye yok.

Corinne onları buraya getiren canavardan hiçbir iz göremedi ve ön kapı kilitliydi. Minibüs hiçbir yerde görünmüyordu. Gerçekten gitmişti. Şimdilik.

Bu kilidi açmak öncekinden çok daha kolaydı. Basit bir kilitti, muhtemelen insanları içeride tutmaktan çok ayıları dışarıda tutmak için tasarlanmıştı, diye düşündü.

Eve girdi, toprak yığınınına göz ucuyla baktı. Minibüsteki iki ölü adamı oraya gömmüştü. Ve ilk geldiklerinde vurduğu kişiyi de. Üçüncü kişi kimdi? Her kimse, artık onlara yardım edemezdi.

Ancak kız, teni soğuk olsa da hâlâ hayattaydı. Onu ısıtmak ve uyandırmak öncelikliydi. İkinci karyolada bir battaniye vardı. Corinne battaniyeyi yataktan kızın donmuş bedenine sararken, adamın onu kolayca örtebileceğini düşündü. Neden yapmadığını merak etti.

Kıza gücün kimde olduğunu göstermek için kendi kendine cevap verdi. Çocuk uyanacak ve bir battaniye olduğunu görecek ve onu isteyecekti. Battaniyeyi vermesi için ona güvenmek zorunda kalacaktı.

Onlara öğretiyor, demişti kız. Ne bilmeleri gerektiğini.

Ocağın üzerinde bir tencere soğuk güveç vardı, yağlar kalın bir tabaka halinde üstünde toplanmıştı. Karnı guruldadı ve birden ne kadar aç olduğunu fark etti.

Düşmeden önce bir şeyler yemem lazım. Titreyen kirli parmaklarıyla yağ tabakasını sıyırdı, hijyen aklındaki son şeydi. Güveçten avuç avuç ağzına attı ama birazını kıza ayırdı. Umarım o dönmeden önce ikisi de karnını doyurabilirdi.

Kaçmak için güçlerine ihtiyaçları var.

Kızın saçları koyu renk ve kısaydı. Sanki kendi kesmiş gibi dalgalı. Minyondu, göğüsleri yeni oluşmaya başlamıştı. Kaç yaşındaydı?

Belki on iki. Corinne onu usulca sarstı. "Uyan. Lütfen. Ama kız kıpırdamadı. 'Seni taşıyamam. Kendimi bile taşıyamıyorum. Lütfen uyan.

Ama kız sabit, derin nefesler almaya devam etti. Onları uyuşturmak için her ne kullandıysa, kıza çok fazla vermişti. Onun nefes alışını izlemek bile Corinne'in yorgunluktan titremesine neden oluyordu. Kız yakın zamanda uyanmayacaktı.

Corinne kendine kararlı bir şekilde, 'Yardım çağırmaya gitmelisin,' dedi. "Ama silahsız değil.

Yardım bulmak için ne kadar yürümesi gerektiğini bilmiyordu ve ormanın içindeydiler. Kulübede bir silah aradı. Şöminenin üzerinde bir tüfek rafı vardı ama boştu. Mutfak çekmecesinde birkaç keskin bıçak vardı ve onları aldı. Umut vaat eden diğer tek şey kürekti. Küreği topraktan çıkardı ve her adımda zorlanarak ön kapıya doğru sürükledi. Tam kapı koluna uzanmıştı ki bacakları tutmaz oldu.

Her şey kararmadan önce düşünecek tek zamanı vardı.

Cincinnati, Ohio, 4 Kasım Salı, saat 1.50

Deacon Isenberg'i bitişikteki gözlem odasına kadar takip etti, sonra aniden durdu. Bishop ve Adam camın önünde durmuş, yüzünü aynadan çevirmiş olan Faith'i izliyorlardı.

Biraz mahremiyete hakkı var, diye düşündü, keşke onu şu anda alıp götürebilseydim. Çünkü yüzünü göremese de ince omuzları titriyordu. Yine ağlıyordu ve bu onu çok üzüyordu. *Yeterince şey yaşamıştı.*

Çaba göstererek bardaktan uzaklaştı. Adam'ın ifadesi okunamıyordu ama Bishop'ınki sempatiyle yumuşamıştı. Isenberg hepsini izledi, değerlendirdi.

"Elinizde ne var? Deacon tekrar sordu.

İlk olarak Adam konuştu. 'Kurbanların tutulduğu evin karşısındaki toprak yolda lastik izleri bulduk. Lastik izleri bir minibüsle uyumlu. Güvenlik kamerası görüntülerini bulmak için 52. Yolu tarayan üniformalılar var.

Deacon Adam'ın önemli bir bilgi paylaştığını biliyordu ama ilk başta tek duyabildiği kuzeninin *yürüyen hilkat garibesi* dediği idi. Adam'ın acımasız sözlerini bir kenara iten Deacon odaklandı. Corinne ve Arianna için. Ve Faith için.

Başını salladı. 'Umarım aptaldır ve aynı minibüstedir. Köprüde bir suç ortağı vardı. Vega'dan kız arkadaşını tekrar sorguya çekmesini isteyeceğim.

'Corcoran iyi bir noktaya değindi,' dedi Bishop, 'lojistik olarak konuşursak. Combs'un Miami'ye gidip gelmesi ve eski arabasıyla uğraşacak, Arianna ve Corinne'i kaçırarak ve Arianna'nın tüm yaralarını açacak zamanı bulması çok zor olurdu. Cerrah bazı yaraların

Yaralar günler öncesine aitti. Bazıları dünden kalma. Bazıları ise sadece saatler öncesine ait.

Deacon, 'Yani her gün en azından zamanın bir kısmında evdeydi,' dedi.

Bishop başını salladı. 'Uçuş olmalı. Başka hiçbir şey mantıklı değil. Miami ve Cincinnati civarındaki havaalanlarında yolcu manifestolarını kontrol etmeliyiz.

Deacon sonunda dava üzerinde biraz kontrol sahibi olduğunu hissetti. 'Uçuşlardan önce ve sonra havaalanı kapılarını kontrol etmek için yüz tanıma yazılımı kullanabiliriz. Son dört gündeki hareketleri için bir zaman çizelgesi istiyorum. Eğer Combs geçen hafta sonu herhangi bir yere uçtuysa, bunu bilmemiz gerek.

Isenberg, 'Crandall noktayı alabilir,' dedi. "Onu tekrar çağıracağım.

Deacon kuşkuyla, 'Tek bir adamın eleyebileceği çok fazla veri var,' dedi. 'Saatlerce süren havaalanı videosu. Bu konuda birkaç Büro kaynağı da bulmalıyım.

Başını salladı ama mutlu değildi. "Aramaları yap.

"Olur," dedi, makul davrandığı için rahatlamıştı. Bir mahalle savaşına girmek istemiyordu. 'Dr. Corcoran'ı otele götürür götürmez eve geri döneceğim. Üniformaları otoparka koyacağım.

Adam camın arkasından Faith'i inceledi. 'Onu dün öldürebilirdi. Mezarlığın çitinde tek başına ve onun varlığından habersiz dururken mükemmel bir fırsat yakalamıştı. O zaman onu neden öldürmedi?

"Belki de onu şaşırtmıştır," dedi Deacon. 'Özellikle de araç değiştirdiğinden beri. Hâlâ Miami'de olduğunu düşünmüş olabilir. Hatta kazayı duymuş ve sonunda onu öldürmeyi başardığını düşünmüş bile olabilir.

Bishop'ın kara gözleri kısıldı. "Doğru, tabii cipin altına da bir takip cihazı koymadıysa.

Deacon yemin etti. CSU'ya kontrol ettireceğim. Ama kadının ne kullandığını ya da Florida'dan ayrıldığını bildiğini sanmıyorum. Otuz iki saat boyunca araba kullanmış ve adam hiçbir şey denememiş.

"Belki de onu hiç görmediği için öldürmemiştir," dedi Adam sert bir ifadeyle. "Arianna ve Corinne'i kaçırap işkence etmekle meşguldü.

"İyi bir noktaya değindin," dedi Isenberg. 'Arianna ve Corinne'in nesi var? Onları neden aldınız?

Adam, "Faith onları tanımıyorsa bu hiç mantıklı değil," dedi. Eğer yalan söylemiyorsa ve onları tanımıyorsa, o zaman onu buraya çekmek için kullanılmıyorlardı.

Deacon Adam'ın sözlerini düşündü ve aynı fikirde olduğunu itiraf etmek zorunda kaldı. "Ama Faith'i buraya onun çektiğine inanmıyorum. Onu burada *istemiyor* - Florida'dan ayrılmadan önce onu öldürmeye çalışmıştı.

"Doğru," Adam isteksizce kabul etti. 'Yapabilseydi onu öldürürdü, bu yüzden kızın onu şaşırttığını ya da onu orada görmediğini varsaymak zorundayız.

'Ve eğer onun orada olduğunu bilmeseydi,' dedi Bishop, 'Earl Power'ı arayacağını tahmin edemezdi. Ken Beatty'nin onu şaşırttığını biliyoruz. Belli ki kavga etmişler.

Deacon, 'Beatty'yi sürükleyerek götürdüğünü biliyoruz,' dedi. 'İzleri bulduk. Bir noktada çilingir ortaya çıkıyor ve Arianna kaçıyor. Yüzünü buruşturdu. "Olay yeri burada kayıp.

"Oldukça büyük bir sahne," diye homurdandı Adam.

Deacon başını salladı. "Biliyorum. Umarım Arianna uyandığında boşlukları doldurabilir. Bu arada, Combs'un neden burada olduğunu bilmek istiyorum. Neden Faith'in evini aldı?"

"Seni görmek için daha iyi, canım," dedi Bishop, sonra Adam'la birlikte ona bakınca utanmış göründü. Kadın bilinçli bir şekilde omuz silkti. "Saçları aklıma getirdi.

Isenberg alaycı bir gülümsemeyle, "Ben de bunu düşünmüştüm," diye itiraf etti. 'Faith büyükannesinin evine gidiyordu. Combs onu orada yendi ve eve yerleşti.

Bishop, 'Kurt büyükanneyi yedi çünkü aç ve müsaitti,' diye düşündü. 'Combs da Arianna ve Corinne'i aynı nedenle yakalamış olabilir. Kütüphaneden yurtlara giden yol boyunca yürüyorlardı. Güvenlik endişeleri konusunda üniversite yönetimine meydan okuyan öğrenci blog yazarına göre, güvenlik kamerasının da kör noktasındaydı. Yol ıssızdı. Cadılar Bayramı gecesi idi ve tüm kardeşlik evlerinde partiler vardı. Belki Corcoran'ı beklemekten sıkılmış ya da sapıklığını beslemek için çaresiz kalmıştı. Belki de Corinne ve Arianna sadece uygun kişilerdi.

Isenberg başını salladı. 'Bu kaçırılmaları açıklayabilir ama yine de evi *neden* aldığını açıklamıyor. Faith'e işkence etmek için onu kaçırmaya çalışmadı. Onu düpedüz öldürmeye çalıştı. Onu burada istemiyorsa neden evine yerleşmek için bu kadar zahmete girdi?

"*Çünkü* onu defalarca öldürmeye çalıştı," dedi Deacon, parçalar yerine oturmaya başlamıştı. 'Sürekli kayboluyordu ya da kadın onu bir şekilde engelliyordu ama adam

takvimini görebiliyordu. Büyükannesinin vasiyetini okumak için buraya geldiğini biliyordu.

"Çoğu insan yeni miras kalan bir evi ziyaret eder," dedi Bishop, başıyla onu onaylayarak. 'Kadının evden nefret ettiğini bilmiyordu. Çok daha erken gelmesini bekliyordu.

Ama bunda da yanlış bir şeyler vardı, mantıklarında Deacon'ın bir türlü çözemediği bir delik vardı. Neyi gözden kaçırdığını fark edene kadar Faith'in ona söylediği her şeyi gözden geçirdi. "Zaman çizelgesi çalışmıyor. İki hafta önce yeni tapu dosyalanana kadar evin ona miras kaldığını bilemezdi.

"O bodrumda iki haftadan fazla kaldı," dedi Adam acımasızca. 'Tahminimce en az aylar olmuştur. Büyükannesi ölmeden çok önce.

"Kesinlikle," dedi Deacon. 'Zaman çizelgesi sadece vasiyetin içeriğini biliyorsa işler. Büyükannesinin ölümünden sonra cinayete teşebbüs etti. Yani ya Combs değil ya da vasiyet hakkında içeriden bilgisi vardı. Bu da şüpheli listesini büyükannenin avukatına, çalışanlarına ve diğer mirasçılara kadar genişletir.

"Ve mirastan mahrum bırakılanlar," dedi Adam. 'Birinin evi aldığını bilirler ama onları bilmezler.

Deacon, 'Amcası Jeremy,' dedi.

Adam, Isenberg ve Bishop'a, 'O küçük bir kızken babasının güvenmediği amcası,' dedi. Çocukken onu o kadar rahatsız etmiş ki büyüdüğünde onu kontrol ettirmiş.

"Nerede bu amca?" diye sordu Isenberg kaşlarını çatarak.

"Indian Hill'deki 'malikanesinde'," dedi Adam, ses tonunda ince bir alay vardı. "Muhtemelen bir grup avukatla çevrilidir.

"Adresini biliyoruz," dedi Deacon. 'Orada olup olmadığını bilmiyoruz. Her iki amcasıyla da temasa geçtim ama ikisinden de haber alamadım. Her ikisine de ödeme yapacağız ve avukat sabah ilk iş ziyarete gelecek.

'Hâlâ bir tutsağı var,' dedi Adam. 'Sabah ilk iş beklemek için çok uzun bir süre. Şu anda kapılarının önünde olmalıyız.

"Ne söylemek için? Deacon başını salladı. "Corinne Longstreet'i bodrumunuzda zincire mi vurdunuz? Hayır mı? Rahatsız ettiğim için özür dilerim."

"Hayır, onlara Cuma günü saat on birde nereden olduklarını soruyoruz," dedi Adam sıkılmış dişlerinin arasından.

'Onları sorguya çekmek için elimizde yeterli delil yok. Eğer Corinne içlerinden birindeyse, tek yapacağımız onlara haber vermek olur. Corinne hâlâ hayattaysa, onu öldürebilir.

'Eğer hâlâ hayattaysa, ona işkence ediyordur,' diye karşı çıktı Adam.

Deacon kuzeninin yüzünü inceledi, gözlerindeki çaresizlik titreşimini gördü. "Biliyorum," dedi nazikçe. 'Ama sağlam bir ipucu elde edene kadar, onun ya da bir başkasının hayatını riske atmak istemiyorum. Corinne ve Arianna'yı kaçıran her kimse, Faith'i öldürmeye çalışırken Miami'de zaten üç kişiyi öldürdü ve bu gece iki kişiyi daha öldürecek - elektrik teknisyeni ve çilingirin öldüğünü varsayarsak. Corinne'i de öldürmekte tereddüt etmeyecektir. Jeremy'nin malikanesinin önüne saatler önce plakasız arabalar koydum. Ayrılırsa haberimiz olur. O zaman onu takip edebiliriz, umarım Corinne'e ulaşırız.'

Adam'ın çenesi gergindi ama başını salladı. "

Diyakoz dikkatini Faith'e geri verdi. 'Evin kendisi bize bilmemiz gerekenleri söyleyebilir. Tanaka henüz işlemeyi bitirmedi ve Latent'in parmak izlerini kontrol etmesi gereken metrelerce yüzey var.

"Evin nesi var, Deacon? Bishop sordu. 'Korku filmi için mükemmel bir set olması dışında tabii ki. Bu akşam erken saatlerde oradayken, sanki canlıymış gibi baktı.

"Bu onu korkutuyor," diye kabul etti Deacon. "Kötü anıları olduğunu söyledi, çünkü annesinin ölümünü öğrendiğinde o evdeydi, ama bence bundan daha fazlası var. Annesinin bir araba kazasında öldüğünü söyledi ama koşullar verdiği tepkiyle orantılı görünmüyor. Ne zaman evden bahsetsem panik atak geçiriyor. Benim annem de bir araba kazasında öldü. Bana söylendiği anı en ince ayrıntısına kadar hatırlıyorum. Yine de mekandan korkmuyorum.'

Bishop, 'Ama o zamanlar sadece küçük bir kızdı,' dedi. "Sen kaç yaşındaydın?

"On sekiz," dedi o ve Adam aynı anda.

Adam ona, 'Ve sen de bunu öğrendiğinde doğru yoldan sapmıştın,' diye hatırlattı.

Deacon o geceyi hatırladı. Adam'ın yanı başında oturduğunu, ona şefkat ve güç verdiğini hatırladı. Bu, kuzeninin birkaç saat önce söylediği acımasız sözlerin acısını azaltmadı ama Deacon'a bu sözleri söyleyen adamın en yakın, en sadık arkadaşı olduğunu hatırlattı. Ve Adam'ın kontrol etmekte zorlandığı öfkeyi neyin tetiklediğini tekrar merak etmesine neden oldu.

Deacon, 'Belki de annesinin ölümü yüzünden korkuyordur,' dedi. 'Ama ev tüm merkezi. Onun için ne kadar zor olsa da, bence Combs'un - ya da onunla birlikte çalışan her kimse - engellemeye çalıştığı tek şeyi yapması gerekiyor. Eve girmesi gerekiyor.

Bishop isteksizce, "Kabul etmek zorundayım," dedi.

Isenberg başıyla onayladı. 'Yarın sabah onu oraya götür. King's College'daki olay ne olacak? Kızların kaçırıldığı yer? O konuda durum nedir?'

Bishop, 'Şu anda işlemek için çok karanlık,' dedi. 'kadar yoğun ağaçlık ki spot ışıklarıyla bile bir şeyleri gözden kaçırabiliriz. Bakım departmanı tarafından kullanılan bir erişim yolu var. Bir arka kapıdan Batı Altıncı Cadde'ye açılıyor. Birinin iki kadını da alıp minibüsüne atması ve görünmeden uzaklaşması birkaç dakikadan fazla sürmezdi.

"Olay yerini güvence altına aldınız mı? Isenberg sordu.

Bishop gücenmiş görünüyordu. "Elbette. Arka kapının etrafındaki kameralar da dahil olmak üzere kampüsün tüm güvenlik görüntülerini istedim. Ne yazık ki o kapı "müfredat dışı faaliyetlere" katılan öğrencilerin uğrak yeri. Bu yüzden kameralar her zaman kurcalanıyor. Görgü tanığı var mı diye kontrol ettim ama bu gece kimse yoktu.

Deacon, "Şafakta King's College'da CSU ile buluşup etrafa bir göz atalım," dedi. 'Bu arada Faith'i otele götüreceğim, sonra da eve bir kez de ben bakmak istiyorum.

Cincinnati, Ohio, 4 Kasım Salı, 1.50

Caddenin karşısında, Faith'in otelinin önünde park etmiş bir polis aracı vardı. Penceresinden manzarayı kontrol ederken bunun *iyiye işaret olmadığını* düşündü. Basit bir tesadüf olabilirdi, ama buna polisin inandığından daha fazla inanmıyordu.

Eğer polisler onu izliyorsa, bu hiç iyi değildi. Eğer onu izliyorlarsa, bu daha da kötüydü. Eğer sadece lobideki ücretsiz wi-fi için orada bulunuyorlarsa, bu biraz daha iyiydi çünkü ne şekilde olursa olsun, bir çift polis planladığı şey için çok fazla incelemeydi.

Fazla seçeneği de yoktu. Onu kalıcı olarak ve mümkün olan ilk fırsatta susturması gerekiyordu. Sadece bir kruvazördü. Onlar kendilerini toparlayana kadar, o çoktan gitmiş olacaktı.

Yastıklı paltosunu ve şapkasını çıkardı ve otelin güvenlik kameralarının yanından geçirdiği golf çantasının yanına, yapılmamış yatağın üzerine koydu. Çanta olağanüstü bir şey değildi, Goodwill'den aldığı düz siyah bir çantaydı.

İçindekiler farklı bir hikâyeydi. Golf sopalarını çıkardı ve aralarına sakladığı tüfeği dikkatlice çıkardı. Onun değildi, ki bu daha da iyiydi.

Bunca zamandır kullandığı dokuz milimetre de ona ait değildi. Yakında onu nehre atmak zorunda kalacaktı. Son zamanlarda çok farklı yerlerde çok fazla kullanmıştı - ve hem kurşunları hem de kovanları geride bırakmıştı. Polis balistiğinin noktaları birleştirmesi an meselesiydi.

Hiçbir zaman izi sürülemedi ama gereksiz riskler aldığı için bunca zaman sonra serbest kalamadı. Dikkatli bir adamdı.

Pencerenin önüne bir masa çekti ve tüfeğini kurdu. Hatalarından ders almıştı. Onu daha önce de özlemişti ama dairesine girdiğinde hazırlıksız yakalanmıştı. Onun kendi silahı olmasını beklemiyordu. Bir daha ıskalamayacaktı.

Cincinnati, Ohio, 4 Kasım Salı, 02.05.

Bu mümkün olamaz. Yüzünü ellerine gömen Faith bu sözleri kendi kendine defalarca söylemişti ama bu gerçekleri değiştirmiyordu. Bu sadece mümkün değil, aynı zamanda doğrudu. "Ben sorumluyum.

"Hayır, değilsin," dedi Novak, sesi alçak, sıcak ve sabitti. Bir dakika önce görüşme odasına dönmüş, deri ceketini omuzlarına geçirdikten sonra yüzüne bakabilmek için kızın sandalyesinin yanına çömelmişti. "Sizi otelinize götürüyüm. Uyumanız gerek.

Gözleri o kadar yoğun, o kadar zorlayıcıydı ki, neredeyse ona inanacaktı. Tartışamayacak kadar bitkin bir halde, kollarını bir çocuk gibi ödünç aldığı ceketin kollarına sokmasına izin verdi. Adam dikkatle saçlarını çözdü ve elini kadının sırtının ortasına koyarak, sallanırken onu sabit tuttu.

'Çok yorgunum,' diye fısıldadı.

"Öyle olduğunu biliyorum," diye mırıldandı. "Sabah her şey daha iyi görünecek diye bir şey yok, ama daha iyi düşünebileceksin.

Elleri sırtından hiç ayrılmadan onu gecenin içine doğru götürdü. Binanın dışına çıktıklarında, kız kendini eğilme hakkına sahip olmayı dilerken buldu.

ona güveniyordu. Sağlam biriydi ve nazik davranmıştı ama bundan daha fazlası için ona güvenmemesi gerektiğini biliyordu. Kendini sabit tutarak birkaç adım daha dik durdu. Ta ki adam elini omzuna götürüp nazikçe ona yaslanmasını söyleyene kadar.

"yok," dedi yumuşak bir sesle. "Uzun bir gün geçirdin.

Karşı koyacak gücü ya da isteği yoktu. Başını ona yasladı ve derin bir nefes aldı, sedir kokusu onu rahatlatıyordu. Bir an için bunu istediği zaman yapabileceğini düşündü. Ona aitmiş gibi. Ama ona ait değildi ve gardını düşürmesi sadece kötü sonuçlanabilirdi. "Paltonu bir sedir sandığında saklamışsın.

"Annemindi," dedi. 'Paltoları her zaman sedir kokardı çünkü mevsim aralarında onları sandığa koyardı.

Bunu çok hüzünlü bir şekilde söyledi. "Annen öldü mü?" diye sordu ve o da başını salladı. "Ben on sekiz yaşındayken. Onu ve üvey babamı aynı gece kaybettik.

Sarhoş sürücü.'

Omuzları sertleşti. "Özür dilerim.

Teşekkür ederim. Uzun zaman önceydi ama anne babanızı özlemenin üstesinden gelebileceğinizi hiç sanmıyorum.

Sallanan kırmızı Keds ayakkabıları, sarkan parlak beyaz ayakkabı bağcıkları. Annesinden nefret ediyordu, bunca yıl nefret etmişti ama onu özliyordu. "Özlediğini sanmıyorum.

Cipine ulaştıklarında, sadece kolunu boynunda hissetmek için bile olsa biraz daha yürüyebilmeyi diledi. Ona sarılmayalı çok uzun zaman olmuştu.

Novak onun koltuğa oturmasına yardım etti, kemerini bağladı ve direksiyona geçti. "Biraz yemeğe ve uykuya ihtiyacın var.

"İkisi de kulağa harika geliyor ama gecenin bu saatinde nereden yiyecek bulabileceğinizi bilmiyorum.

"Merak etme. Ben biliyorum. Novak cipi seyrek trafiğin içine çekti. "Vejetaryen misin?

'Uzaktan bile değil,' dedi.

"O zaman bütün gece açık olan birkaç hamburgerci biliyorum.

"Bu iyi, ama ... Kendini durdurdu. *Kaba olma, Faith.* "Bir hamburger gayet iyi.

"Ama ne?" diye sordu.

"Daha önce, hastaneden çıktığımızda, burada Skyline biberinin kokusunu aldığımı yemin edebilirim.

Kaşları kalktı. "Sen yaptın. Kardeşime ve amcama coney götürdüm. Beni şaşırttığını itiraf etmeliyim, Faith. Yerel lezzetlerimize aşina olmanı beklemezdim.

"Burada okuldayken öğle yemeğinde coney yedim. Sosisli sandviç ya da spagetti eriştesi üzerine tarçınlı baharatlı biber ve peynir, Cincinnati'ye özgü bir şeydi. "Jordan amcam ve ben geceleri gizlice üç yollu yedik, çünkü büyükannem dört yoldaki soğanların kokusunu alırdı ve yakalanırdık. Yüksek sesle güldü, yarım saat önce ağlarken bunu yapabildiğine biraz şaşırmıştı. "Bu cümle sadece Cincinnati'de kibar bir konuşma sırasında söylenebilir.

Novak sırtıttı. Hangi cümle? "Yakalanırsınız" mı? Yoksa "soğanları kokla" mı?

Faith'in kalbi küçük bir takla attı. Sırttan bir Ajan Novak büyüleyici bir manzaraydı ve bir an için kendini onun doluluğuna bıraktı. "Büyükannem "üçlü" isminin kaba olduğunu söylemişti.

'Ciddi misin? Gerçekten üzülür mü? Sadece yemek.'

Faith bunun çok lezzetli bir yemek olduğunu düşündü. Ve en mutlu anılarından biriydi. "Büyükannem pek çok şeye üzülürdü. Çok katıydı ama Jordan çok fazla şey kaçırmadığımdan emin olurdu. Büyükannemin prensip olarak kabul etmediği yerlere beni gizlice götürürdü.

Novak ona tuhaf bir bakış attı. "Ne gibi?

"Rock konserleri, R sınıfı filmler. Barlar. Bira. Sigara.

Kaşlarını çattı. "Kaç yaşındaydın?

On dört, on beş. Jordan bana bu kadar özgürlük tanımamalıydı. Başım büyük belaya girebilirdi. Aslında şanslıyım. O zamanlar çok içiyordum ve ailemde alkolizm vardı. O kaygan yokuştan aşağı kayabilirdim ama kendimi fazla kaptırmadım.

"Ne tür amcaların var senin?" diye sordu.

"Genç olanlar. Jordan ve Jeremy benden sadece on iki yaş büyükler. Jordan o zamanlar sadece yirmi altı yaşındaydı. Amcadan çok ağabey gibiydim.

"Yirmi altı yaş daha iyisini bilecek kadar büyüktür.

Bunu artık biliyorum. O da biliyor. Ama o zamanlar kendi ergenlik döneminin bir kısmını yeniden yaşıyordu. On yedi yaşındayken kanser olmuştu. Kemoterapi ve iyileşme için birkaç yılını kaybetti. Ben daha küçük bir kızdım ama onun ne kadar hasta olduğunu hatırlıyorum. Belki o da kendi yulaflarını hissediyordu.

Novak isteksizce başını salladı. 'Annem ve üvey babam öldüğünde bazı aptalca şeyler yaptım. On sekiz yaşındaydım ve daha iyi bilmem gerekirdi. O zamanlar büyükannen ve amcanla çok zaman geçirmişsin gibi görünüyor.

"Lise ikinci ve üçüncü onlarla birlikte yaşadım. "Neden?"

"Babam hastalandı ve bir süre bana bakamadı. Babasının alkol rehabilitasyonunda geçirdiği zaman her ikisi için de cehennem gibiydi. "İyileşir iyileşmez beni tekrar yanına taşıdı ve liseyi Savannah'da bitirdim.

Novak, "Okul değiştirmek zorunda kalmak için çok kötü bir zaman," diye yorumladı.

"O zamana kadar babam Lily ile evlenmişti ve mutluydu. Omuz silkti. "Şimdi döndüğüme göre, Cincinnati chili'nin hatırladığım kadar iyi olup olmadığını görmem gerekecek. Yarın öğle yemeğinde biraz alırım.

Novak keskin bir sağa dönerek Skyline otoparkına girdi. "Ya da şimdi. Faith'in gözleri sevinçli bir şaşkınlıkla açıldı. "Şimdi açıklar mı?"

Üç kadar. Burası lisedeyken takıldığım yerd. Arabaya servis bölümünden geçti ve onun bir haftada yiyebileceğinden daha fazla yemek sipariş etti, sonra cipi park yerine çekti ve çantayı ona uzattı. "Hafıza şeridine.

Ona gülümsedi. "Teşekkür ederim Ajan Novak. Bu çok güzel. Açlıktan ölüyorum.

Çantayı karıştırdı ve ona aldığı üçlüyü çıkardı. Kız ilk ısırığını alana kadar bekledi. "Eee?" diye sordu.

'Aynı,' diye telaffuz etti. "Bazı şeylerin değişmediğini bilmek güzel.

Çantadaki diğer her şeyi metodik bir şekilde parçaladı. Ona son coney'i ikram etti, sonra da onunla konuşmak için koltuğunda döndü.

"Otelinizin önünde bekleyen bir ekip arabanız var. Ceketinin ceplerinden birini karıştırdı ve bir gün önce satın aldığı kontrollü telefonu çıkardı. Ona uzattı ve ardından kartvizitini verdi. 'Numaramı kişi listenize ekleyin. Combs'u görürsen ya da takip edildiğini hissedersen önce 911'i, sonra beni ara. Tamam mı?"

Kadın kartı inceledi, sonra kafası karışmış bir halde ona baktı. "Vega'yı hastaneden aradığımda verdiğin numara bu değil," dedi ve onun yanaklarının kızardığını gördüğünü sandı.

"Değil. Tereddüt etti. "Bu Bishop'ın numarasıydı.

Bir saniye sürdü ama sonra anladı. "Beni Bishop'a mı teslim ediyorsun? Olması gerekenden çok daha fazla acıdı. *Oh Faith. Sen bir aptalsın.* Birkaç nazik söz ve biraz Skyline almış ve hepsini abartmıştı.

"Daha önce yapmayı planlıyordum," diye sessizce itiraf etti. 'Muhtemelen hâlâ yapmalıyım.
Ama ben değilim.'
Nefesini tuttu. "Neden?"
"Çünkü fikrimi değiştirdim.

Cincinnati, Ohio, 4 Kasım Salı, saat 2.45.

Fikrimi değiştirdim. Deacon cipini Faith'in otelinin önüne park etmiş olan polis aracının arkasına çekti, söylediği dört kelime hâlâ zihninde yankılanıyordu. Bunu ona neden söylediğinden tam olarak emin değildi. Ona söylememesi ya da fikrini değiştirmemesi gerektiğini biliyordu.

Ama kadın onu büyüledi - cesareti, korkuları. Yüzü. Hastanedeki küçük ofiste yakaladığı o ilgi çekici göğüs dekoltesi de hiç fena değildi.

Sorun şu ki, o hâlâ bir tanıktı. Ve onun da hâlâ yapması gereken bir işi vardı. Boğazında zımpara kâğıdı gibi hissettiği sesine bir iş adamı sertliği kattı. "Güvenlik ekibiniz zaten burada. Adam cipten inmeye başladı ama kadın öne doğru eğilerek haritanın ışıklarını yaktı. *Kahretsin.*

"Neden?" diye sordu, onun yüzünü inceleyerek. 'Ve yanlış anlamış gibi davranma. Ve lütfen o çok havalı, umursamaz maskenin arkasına saklanma. Sadece dürüst bir cevap istiyorum. Beni Dedektif Bishop'a teslim etme fikrini neden değiştirdin?

"Bilmiyorum," dedi sessizce.

"Benim için üzüldüğün için mi?

"*Hayır.*" Sesini sakinleştirdi, yüz hatlarını düzeltti. 'Miami'deki kurbanları savunmak için aldığın risklere saygı duyuyorum. Bu gece Arianna ve Corinne için yaptıklarına da saygı duyuyorum.

'Saygı iyi güzel de, senin işin bana bebek bakıcılığı yapmak değil Ajan Novak.

Deacon, hırlamak istedi. *Benim adım Deacon.* Ama bunu söyleyemedi. Onu zaten yeterince yönlendirmişti. "Ben işimi biliyorum. Sana bebek bakıcılığı yapmak için burada değilim. Seni güvende tutmak için buradayım.

Gülümsemeye çalıştı. "Atadığınız memurlar bunu yapabilir.

Hayır, seni güvende tutacağım. Bu benim işim. Hiçbir şey söylemeden dişlerini sıktı.

Gülümsemesi bozuldu ama tekrar yapıştırdı. 'Başka bir bilgiye ihtiyacın olursa beni ara. Combs'u görürsem ya da yakınlarda olduğunu düşünürsem 911'i ararım, sonra da seni. Kadın kapının koluna uzandı ama adam daha hızlıydı, konsolun üzerinden eğilip bileğini tuttu.

"Dur. Gelip seni korumamı bekle."

"Haklısın. Omuzları çöktü. "Ne düşünüyordum bilmiyorum. Özür dilerim."

Cipi terk ettiği için üzgün olmadığını biliyordu. Fikrini değiştirmesine gereğinden fazla anlam yüklediği için üzgün olduğunu da biliyordu. Ancak üzgün olmaması gerekiyordu, çünkü onun sözlerini tam olarak onun kastettiği şekilde anlamıştı.

Bileğini bırakması gerektiğini biliyordu ama bunu yapmaya gücü yetmiyordu. Çünkü dokunduğu ten yumuşaktı ve nabızı parmak uçlarında hızla atıyordu. Kavrayışını değiştirerek başparmağıyla bileğinin iç kısmını okşadı. "Şu anda ne hissettiğimden emin değilim ama acıma olmadığı kesin. Kızın gözleri onunkilerle buluşmak için yukarı fırladı. "Bu senin için yeterince dürüst mü?

Yanaklarının saçlarından daha fazla kızarmasını izledi. "Evet. Şimdilik.

Kendini onun gitmesine izin vermeye zorladı. "Sadece şimdilik değil. Bu dava kapanana kadar. Sen bir tanıksın," dedi kararlı olmaya çalışarak. "Daha fazlası etik olmaz.

"Hayır, öyle olacağını sanmıyorum. Kadın adamın bakışlarını tuttu, bakışları birden meydan okumaya başladı. Cinselliğin farkında ve cesur bir davetle doluydu. "Ama yine de, etik kurallar için tam olarak poster çocuğu değilim, değil mi?

Bir an için nefes alamadı. Sadece bakabildi. Ve keşke yalnız olsalardı. Sadece ikisi. Kızın ağzının tadının umduğu kadar güzel olup olmadığını öğrenecekti. Ona Combs'un yaşattığı tüm korkunç kâbusları unutturacaktı. O orospu çocuğunu yakaladıktan sonra.

Combs'un hâlâ dışarıda olması, olması gerektiği kadar soğuk bir kova su değildi. Faith'in kendini kötü seçimler için bir poster çocuğu olarak sunmasıydı.

Sanki kendini hasarlı mal olarak görüyordu, onu sadece ona sahip olmaması gerektiği için istiyordu. Çünkü o akıllıca bir seçim değildi. Ve bu fikri onun aklına kimin soktuğunu merak ediyordu.

'Sanırım beni yanlış anladınız,' dedi. "Demek istediğim senin ahlak anlayışında bir sorun olmadığı. Ama eğer bir araya gelirsek

'Sana saygı duyduğum, senden hoşlandığım ve seni istediğim için olacak, ucuz bir heyecanı ya da yasak meyveyi temsil ettiğin için değil.

Gözleri çıkmak çıkmak oldu. 'Benden hoşlanamazsın. Beni tanımıyorsun bile.

Ama ondan hoşlanıyordu. Sorun da buydu. 'Yeterince biliyorum. Gerisini ilerledikçe çözerim,' dedi ve kızın teklifini kabul etmek gibi aptalca bir şey yapmadan önce cipten indi.

Cincinnati, Ohio, 4 Kasım Salı, saat 300.

Sonunda dönmüştü. Ama yalnız değildi.

Gözlerini kısarak nişangâhındaki koyu renkli cipe baktı. İçinde iki memur bulunan ekip aracının arkasına park etmişti. Üç kişilik bir güvenlik ekibi vardı. Onu koruduklarına göre onlara bir şey söylemiş olmalıydı. Ya da Escobar'ın kızı onlara bir şey söylemişti. *Kahretsin.*

Kendi kendine zihinsel bir sarsıntı geçirdi. *Olumlu düşün.* Arianna onun yüzünü görmemişti. Onlara evin konumundan başka bir şey söyleyemezdi, ki bunu zaten biliyorlardı. Çenesi sıkıştı. *Ve çocuğun varlığını, lanet olsun.* Şimdi dışarıda çocuğu arıyor olacaklardı.

Rahatla. Roza, Longstreet'li kadınla birlikte kulübeye kapatılmış, ikisi de onun dönüşünü bekliyordu. Hevesle, şüphesiz. Longstreet'li kadın, arkadaşının çığlıklarını duymuş olduğu için neyin geldiğini çok iyi biliyordu. Aynı anda iki kişiyi kaçırabildiği zamanları severdi. İkincisinin dehşeti her zaman çok daha tatmin ediciydi.

Kaşlarını çattı, gözleri hâlâ otelin çıkıntısının altına park etmiş cipe odaklanmıştı. Orada ne halt ediyorlardı? Orta Doğu'da barış görüşmeleri mi? İki dakikadır orada oturuyorlardı. Ah. Nihayet. Sürücü kapısı açıldı ve . . . *Oha.*

Arabadan inen adam oldukça iriydi, deri ceket omuzlarının arasında gergindi. Kaslarının üzerinde kasları varmış gibi görünüyordu. Bir polisten çok bir mafya infazcısına benziyordu.

Ama dikkatini çeken adamın saçları oldu. Kar beyazı saçlar, başının her yerinde sivri tepeler halinde yükseliyordu. Adam yaşlıydı. Refleksleri olması gerektiği gibi değildi.

Adam cipin kapısını kapattı, bir an durdu ve derin bir nefes aldı. Sonra döndü, yüzü tüfeğin görüş alanında açıkça görülebiliyordu.

Vay canına. Hiç de yaşlı değildi. Oldukça gençti. Ve yüzündeki ifade . . .

Ha. Sinirli ve azgın bir adamı gördüğünde tanırdı. Beyaz saçlı adamın küçük Faith'e karşı bir ilgisi vardı. Çok kötü, adamım. Otelin kapısına varır varmaz ölmüş olacak.

On Üçüncü Bölüm

Cincinnati, Ohio, 4 Kasım Salı, saat 300.

Faith yolcu koltuğundan Novak'ın iki polis memurunu araçlarının arasında karşılaşmasını izledi. Memurlara Combs'un sabıka fotoğrafının kopyalarını verdi ve sonra otelin ön ve yan taraflarında bir gezintiye çıktı.

Ucuz heyecan. Yasak meyve. Kendisi hakkında böyle mi düşünüyordu? Belki de. Belki de sadece son birkaç haftanın dehşetini unutmaya çalışıyordu. Son birkaç saatin. Belki de sadece birinin ona sarılmasını istiyordu. Bu o kadar da yanlış değildi, değil mi?

Onu kullanıyor olurdun. Bunu biliyorsun. O da biliyordu.

Faith bunun doğru olduğunu bilerek iç çekti. Kendini o ana kaptırmıştı. Kesinlikle olmadığı bir siren olmaya çalışmıştı. *Beni edebilirdi.* Ama kabul etmedi.

Bir yanı rahatlamıştı. Bir kısmı hayal kırıklığına uğramıştı. Ama çoğunlukla utanç duyuyordu. Novak'ın kız kardeşi onun iyi bir adam olduğuna yemin etmişti ve Faith onun bunu son birkaç saat içinde pek çok kez gösterdiğini görmüştü. Şimdi de görmüştü. Çünkü reddetmiş olsa da, baştan çıkarılmıştı. *En azından bu var.*

Novak cipin yan aynasında belirdi, otelin çevresinden uzaklaşmıştı. Bir an için kendini sadece bakmaya bıraktı. Ve istedi. Tepeden tırnağa etkileyici bir adamdı.

Kapıyı açtı ve elini uzatarak Faith'in kaldırıma inmesine yardım etti. Ayakkabıları kaldırıma değdiğinde tökezledi, sert dizleri kalan tüm zarafetini çaldı.

Onu betona çarpmadan yakaladı ve tıpkı mezarlıkta yaptığı gibi kendine doğru çekti. Ama bu sefer yüzü ona dönüktü. Ve bu sefer daha önce olduğundan birkaç saniye daha uzun süre dayanmış, onu içine çekerken göğsü göğüslerine doğru genişlemişti.

Sığıştılar, başı adamın omzunun kıvrımında dinlenecek bir yer buldu, yanağı adamın çarpan kalbine bastırdı. Ve sonra sağduyusu geri geldi. Geri çekildi. "Özür dilerim.

Kararlı bir şekilde onu kendi ayakları üzerine dikti. "İyi misin?" diye sordu, sesinin boğukluğu tenine bir ürperti daha gönderdi.

"Bunu yapmak istememiştim... Omzunun üzerinden baktı ve araçtaki iki polisin onu ilgiyle izlediğini gördü. Gözlerini kaçırırken yüzü kızardı. "Eğilmek istememiştim.

"Her şey yolunda. Sesi boğukluğunu kaybetmişti ama hâlâ derin ve pürüzsüzdü, onu aşağıya doğru çekiyordu. 'Her gece bir kızın hayatını kurtarmak için çıplak ayaklarıyla kayalık bir sete tırmanmıyorsun. Eğilmeye hakkın var.

Başını kaldırıp cadde boyunca park etmiş arabaları taradı. Kız onun bakışlarını takip etmeye çalıştı ama boyu çok kısaydı, cip görüşünü engelliyordu.

"Beyaz minibüs var mı?" diye mırıldandı. "Hayır.

Gerçekten öyle düşünmemişti. Eğer Combs hâlâ buradaysa, minibüsü terk etmiş olmalıydı. 'Geç oldu,' dedi. 'Yarın işe gidebilmek için biraz uyumam lazım.

Novak'ın kaşları anında ve sertçe çatıldı. "Bunu çözene kadar işe gidemezsin.

Onun alışkanlığını taklit ederek başını eğdi. 'Um, gerçeklik kontrolü zamanı? Yeni bir işe başladım. İkinci günümde hasta olduğumu söyleyemem. Kovulurum.

"Ölü olarak aramaktan iyidir," dedi acımasızca. 'İstersen sana bir not yazarım. "Sayın Bankacı, lütfen Faith'in kışında büyük bir hedef olduğu için bugün işten izin alın."

'Vuruldum, yandım ve geri kalan her şeyi yaşadım. Bir kez bile işimi aksatmadım. Ayrıca, şimdi bir bankada çalışıyorum. Her yerde silahlı korumalar var. Çok güvenli.'

Elini kızın sırtına koyarak onu ileri doğru itti. "Bunu içeride konuşalım," dedi ve onu çift camlı kapılara doğru yönlendirdi. Sağ taraftaki kapı, bakışları biraz fazla meraklı olan bir görevli tarafından açık tutuluyordu ama Diyakoz Novak gibi birinin bir konuğa eşlik etmesi her gün olan bir şey değildi.

Görevli aniden soldu ve geri çekilerek kapının kapanmasına izin verdi. Faith omzunun üzerinden baktığında Novak'ın kendisini bile dehşete düşürebilecek bir kaş çatma ifadesi takındığını gördü. Gözleri, şimdi suçlu bir çocuk gibi kendi ayaklarına bakan zavallı kominin içinde bir delik açıyordu. Novak kapıyı kendisi açmak için öne doğru eğildiğinde, Faith onun kaşlarını çatmasına azarlayıcı bir bakışla karşılık verdi.

"Bu gerçekten gerekli miydi?" diye mırıldandı.

Ama sonra yanındaki cam kapı kırıldı ve onunla birlikte tüm tutarlı düşünce görüntüsü, bir deja vu duygusu zihnini örtmek için içeri girdi. Bir sonraki kalp atışında, Novak hareket ediyor, kapıyı tutuyor ve ikisini de otel lobisinin içine ve yere fırlatıyordu.

"Herkes yere yatsın!" diye bağırdı sertçe yere indiklerinde. Yandaki cam kapı paramparça olurken onu vücuduyla sardı ve ikinci bir atışla üzerlerine kırık cam parçaları yağdı. İri ve ağırdı, onu tamamen hareketsiz bırakıyordu. Zar zor nefes alabiliyordu, titremeye başladı.

Tek düşünebildiği *Gordon*'dı. Gordon'u da aynı şekilde öldürmüştü. *Combs oradaydı.*

Novak'ın ağırlığı altında sıkışıp kalan kadın başını eğerek baktı ve yanağını sert halının üzerinde kaydırarak ürkütücü, ağır çekim bir sessizlik içinde yere yığılan komiyi gördü. Adam ayağa kalkmadı.

Bir daha olmaz. Lütfen. Ayağa kalkmak için çabaladı ama Novak, karşı koymayı umamayacağı acımasız bir güçle onu geri itti.

"Yerde kal," diye tısladı.

"Vuruldu, Deacon. Sesi çok tiz çıkmıştı. Paniklemişti. 'O ölecek. Tıpkı Gordon gibi. Lütfen. Ona yardım etmeliyiz.'

Novak acımasızca küfretti. 'O orospu çocuğu seni dışarı çekmeye çalışıyor, Faith. Bir kurbana yardım etmek için koşacağını biliyor. *Yerde kal.* Dışarıdaki polisler komiyi siperin arkasına çekiyorlar. Hareket etmemeni istiyorum. Yaralandın mı? Sana vurdu mu?"

"Hayır. Faith onun altında şiddetle titriyordu. Dişleri takırdamaya başladı. "Öyle misin?"

"Hayır." Vücudu bir saç teli kadar havaya kalktı, lobiyi tararken çenesi kadının başının arkasına değdi. "Başka vurulan var mı?"

"Hayır," dedi bir kadın, sesi zar zor duyuluyordu. "911'i aradım.

"Güzel," dedi. 'Herkes masanın arkasına geçsin ve ben dışarı çıkmanızı söyleyene kadar orada kalsın. Telefonuna doğru giderken vücudu kımıldadı. Faith telefonun çaldığını, Isenberg'in cevap verdiğini ve ardından Novak'ın sakın ve otoriter sesini duyabildi. 'Faith'in otelinde bir keskin nişancı durumu var. Caddenin karşısındaki otele yerleşmiş görünüyor. Destek gönderin ve çıkışları tutmalarını. Burada ambulansa ihtiyacı olan bir otel çalışanımız var. Bir duraklama, sonra kısa bir cevap. "Şu anda üzerinde çalışıyorum. Bana en kısa sürede destek gönderin. Teşekkürler. Telefonu ceketinin cebine geri soktu, sonra tekrar yer değiştirdi ve arkasına bakmak için döndü.

Sesi onu sakinleştirmişti, en azından düşünebileceği kadar. "Ne üzerinde çalışıyorsun?"

"Bizi ateş hattından çıkarmak.

"Oh. Bu iyi olurdu. "Bellboy hala hayatta mı?"

"Evet. Ama tereddütle cevap verince Faith'in kalbi . "Üniformalılar onu dışarıdaki büyük çiçek saksılarından birinin arkasına sakladılar ama sen ve ben bu camların arasında ördek gibi oturuyoruz.

Bir elini başının iki yanına koyarak vücudunun üst kısmını yukarı itti. Bir an sonra tekrar sertçe yere çarparak kadının ciğerlerindeki nefesi kesti. "*Lanet olsun,*" diye inledi. '*Orospu* çocuğu. Lanet olsun, *lanet olsun, lanet olsun.*

Hayır. Panik içinde canlı bir şeydi, göğsünü pençeliyordu. *Vurulmuştu.* Onun altından çıkmak için çılgınca mücadele etti. Ona yardım etmek için.

"İnanç," diye fısıldadı. Onun üzerinde nefes nefese kalmış, hava almak için mücadele ediyordu. "Dur.

"Vazgeçmeyecek. Kapana kısılmıştı, vücudu yere bastırılmıştı. "Seni tekrar vuracak. Ve sonra kan kaybından ölecekti ve yapabileceği hiçbir şey olmayacaktı. Boğazına bir hıçkırık düğümlendi. "Lütfen, *çekil.* Beynini takamam. Yapamam.

Adamın kıkırdaması onu panikten çıkarıp gerçeğe döndürdü. O Gordon değildi. O Deacon Novak'tı ve ölmemişti. Adamın nefesi kulağına ılık ılık geliyordu. "Ben de bu fikre pek sıcak bakmıyorum," dedi.

"Nereye vuruldun?" diye sordu sesi titreyerek. Tüm vücudu titriyordu.

Novak kollarını başının etrafına dolayarak onu siyah deri bir kozanın içine aldı. Sedir ağacının kokusunu ciğerlerine çekerek onu sakinleştirmesine izin verdi. Adamın elindeki silahın görüntüsü onu daha da sakinleştirdi. Hareket edemeyecek kadar kötü yaralanmamıştı.

'Sol omuz, ama iyiyim. Yeleğe çarptı.'

Bir yelek. Charlie'nin yeleğine bir kurşun yedikten sonra eve döndüğü an gözünün önüne geldi. Sol karın kaslarının tamamı mosmor olmuştu. Ama kanamamıştı.

'Ateş etmeye devam edecek,' dedi. "Gordon ölene kadar ateş etmeye devam etti.

'Bir daha ateş etmedi, yani muhtemelen kör noktasındayız. Sus. Hesap yapıyorum.'

Yörüngeler, fark etti. Başka ateş edilmemişti. Sokağın düzenini, park etmiş arabaları düşündü. Caddenin oteli.

'Çatıda değil,' dedi. 'Girişin üstündeki çıkıntı atışlarını engellemiş olmalı. Bizi koruyan bir şey var. Cipin mi?'

Arkalarına bakmak için döndü. "En azından kapılara kadar. Pencereleer cehenneme dönmüş. Diğer otelin ikinci katında bir yerde olmalı. Alnını kadının başının arkasına dayadı. 'Düz yatarken bize ulaşamaz ve ileri gidemeyiz, bu yüzden karnımızın üzerinde geriye doğru hareket etmemiz gerekecek. Bunu yapabilir misin?'

Kendine güveniyormuş gibi yaparak, "Bir setten yalınayak tırmandım," dedi. "Bu çocuk oyuncağı.

Onun üst kolunu sıktı. "Güzel. Sadece başını aşağıda tut. Saçların işaret fişegi gibi.

"Kendi kafanı aşağıda tut, Novak," dedi, çünkü dehşete kapılmıştı. Onun için. O anda Novak'ın onu gözünü kırpmadan canı pahasına koruyacağını biliyordu. "Kafan lanet bir spot ışığı gibi.

Tekrar kıkırdadı. "Demek öyle. Hadi gidelim.

Başını onunkinin üzerine düşürerek, ön kollarını kaldıraç olarak kullanarak her seferinde birkaç santim geriye doğru kayd. Onun altında, kadın da aynısını yaptı ve planının istenmeyen - ve garip - bir sonucunu çabucak fark etti.

Geriye doğru her hareketinde karnı yere sürtünüyor, ama poposu adamın kasıklarına sürtünüyor ve vücudu anında karşılık veriyordu. Her saniye daha da sertleşiyordu.

Daha sert ve daha büyük. Öyle ki, hastanede yapmaya çalıştığı gibi bunu ondan saklamasına imkân yoktu. Ve tıpkı o küçük odada olduğu gibi, onunla nasıl olacağını merak etti. Belki ilk başta rahatsız olacaktı, çünkü adamın büyüklüğü geri kalanıyla orantılıydı.

Ama buna değer. Sadece bir kez. Kendine kaşlarını çattı. Kes şunu hemen. Ölebilirsin. Onun hakkında düşünmeyi bırak. Evet. Bunu. Gerçi düşünmemek giderek zorlaşıyordu.

Aniden ölebilecekken seks hakkında düşünmek o kadar da aptalca görünmüyordu. Peki ya Novak'la seks? Mutlu ölebilirdi.

Bu kadarı yeterli. Kimse ölmeyecek. En azından başka kimse. Faith dudağını ısırarak yüzüne birkaç santim uzaklıktaki yere ve Combs'un dışarıda bir yerlerde onları öldürmeye çalıştığı gerçeğine odaklandı. Bellboyu çoktan vurmuştu. *Tıpkı Gordon'u vurduğu gibi.*

Ellerindeki Gordon'un kanını hatırlamak zihnini temizledi ama Novak'ın vücudunu daha az fark etmesini sağlamadı. Görünüşe göre o da aynı şekilde hissediyordu, çünkü girişe geri döndüklerinde nefes alıp vermesi zorlaşmıştı.

"Doğrulacağım," dedi kulağına, ona karşı titremesine neden oldu. Adamın nefesinin kesildiğini duydu. Sessizce küfrettiğini duydu. 'Sana söylediğimde, dört ayağının üzerine kalkmanı ve olabildiğince hızlı bir şekilde sola doğru sürünmeni istiyorum. Sakın bana dönüp bakma. Üç deyin.

Üç dediğinde, Faith on iki saat içinde ikinci kez kırık camların üzerinden sürünerek geçti. Duvara ulaştığında, duvara yaslanıp yere oturdu. Artık siren seslerini duyabiliyordu. Destek ekibi gelmişti. Combs'u yakalamaları uzak bir ihtimaldi. Bundan önce köşeye sıkıştırılmasına izin vermeyecek kadar akıllıydı. Şimdi de hata yapacağından şüpheliydi.

Novak onun arkasında sürünmüştü ve şimdi akıcı bir şekilde tam boyuna yükseldi, dışarıdaki manzarayı seyrederken omzunu hafifçe döndürdü. Çenesi sertleşti, ifadesi kasvetli bir hal aldı.

Faith duvarın arkasından cam girişi görebilecek şekilde döndü ve nedenini anladı. İki polis memuru, elleri ve üniformaları kanla kaplı olan komiyi arabalarının arkasına sürüklemişlerdi. Memurlardan biri göğüs kompresyonu yapıyor, diğeri de kanamasını durdurmaya çalışıyordu.

Faith'in göğsü acıdı. Ya ölseydi? Gordon gibi mi? Ya da o anne ve oğlu gibi?

Arkasını döndü ve tekrar Novak'a baktı. Çenesi kenetlenmiş, dudakları o kadar sert büzölmüştü ki ağzının kenarlarından derin çizgiler yayılıyordu. Ciddi bir acı içindeydi. Ya yelek konusunda yalan söylüyorsa? Onu endişelendirmemeye çalışmasının onun gibi bir davranış olacağını fark etti.

Arkasındaki duvarı kaldıraç olarak kullanarak kendini ayakta durmaya zorladı. Novak'ın kurşunun isabet etmediği taraftaki deri ceketini çekti.

Kadının bileklerini nazikçe tuttu. 'Hâlâ olabilir. Gitmem gerek.

Bileklerini serbest bıraktı. "Kan ölürsen onu yakalayamazsın.

"Dani gibi konuşuyorsun," diye homurdandı ama kadının paltosunu omuzlarından çekmesine izin verdi.

İtiraz etmemesi çok anlatıyordu. Paltosunu kolundan aşağı indirdiğinde yüzünü buruşturması daha da yüksek sesle konuştu. Ceketin yere düşmesine izin verdi.

derideki yepyeni kurşun deliğini görmezden geldi. "Palton mahvolmuş.

'Tamir edilebilir. Bu serseri bir kurşunu ilk yakalayışım değil.

Bunun onu daha iyi hissettirmesi mi gerekiyordu? Kaşlarını çatarak aceleyle adamın takım çıkardı ve beyaz gömleğinin, kumaşındaki yanmış delik dışında kirlenmemiş olduğunu görünce rahatladı. "Kan yok.

'Sana söylediğim gibi,' dedi. "Yelek onu durdurdu.

Onu görmezden geldi, takım elbise ceketini yığının üzerine bıraktı, gömleğini pantolonundan çekip çıkardı, titreyen parmakları düğmeleri çözmeye çalışırken beceriksizleşti.

"İnanç mı? *Faith*. Yüzündeki hakaret dolu ifadeye rağmen hâlâ nazik bir şekilde kadının bileklerini tekrar kavradı. "Kanamam *yok*. Kurşun derime hiç değmedi.

'Bunu bilemezsin. Yeleğin altında kanama olabilir. Ani bir gözyaşı dalgasına karşı koydu. *Adrenalin çarpması*, diye düşündü belli belirsiz. "Gordon'un gözümün önünde ölmesini izledim," dedi kısık sesle. 'Senin de ölmene izin veremem. Benim yüzümden değil.

'Ben ölmeyeceğim, *Faith*. En azından bugün değil,' diye ekledi hafifçe. Alaycı bir şekilde.

"*Yapma* bunu. *Sakın* böyle şaka yapma. Hiç komik değil. Combs seni öldürmeye çalıştı.'

'Hayır tatlım, Combs *seni* öldürmeye çalıştı. Beni ve komiyi bilerek vurdu. Seni dışarı çekmek için. Deri ceketini tekrar üzerine geçirdi, kollarını kolların arasından geçirirken yüzünü buruşturdu.

Faith bir adım geri çekildi, aniden üşüdü. Bitkin düşmüştü. Savaştığı gözyaşları, gözlerini kırpmaya çalıştığında yanaklarından aşağı süzülüyordu. Adamın görememesi için çenesini indirdi. 'Sadece ... tekrar vurulma, tamam mı? Ellerime daha fazla kan bulaşmasına dayanamam.

"Bunun sorumlusu sen değilsin, *Faith*. İşaret parmağını çenesinin altından geçirerek onu kendisine bakmaya zorladı ve başparmağıyla yanaklarını sildi. "Özür dilerim. Şaka yapmamalıydım. Seni ağlatmak istememiştim. Burada kal. Lütfen. En kısa zamanda senin için döneceğim.'

Gözleri yoğundu, her iki renk de daha koyuydu, birleştikleri çizgiler daha önce olduğundan daha sivri görünüyordu. Güzeldi. Güçlü. Bir fırtına gibi.

Faith, "Pekâlâ," demeyi başardı. "Bekleyeceğim.

Cincinnati, Ohio, 4 Kasım Salı, 03.05.

Otel çıkışını temizledi, vücudu titriyordu. Iskalamıştı. Onu nişan almıştı ve iskalamıştı. Bellboyu vurmak, umduğu gibi onu dışarı koşturmamıştı. Beyaz saçlı piç onu bırakmamıştı. Arkadaşının yardımına koşmasına izin vermemişti. *Onu gördüğümde beyaz kafasını havaya uçurmalıydım.*

Ama onu öldürmek istememişti. En azından hemen değil. Sadece onu sakatlamak istemişti, böylece Faith ayağa kalkacak ve Miami'de patronuna yaptığı gibi onu sürükleyerek götürecekti.

Ama piç sakatlanmamıştı. Çelik yelek giymiş olmalı. Lanet cipini de yola park etmişti. *Göremiyordum.*

Ve şimdi elini uzattı. *Burada olduğumu biliyor. Lanet olsun.* Hâlâ Miami'de olduğuna inandığında her şey çok daha kolaydı. Şimdi daha da dikkatli olmalıydı. Daha da kötüsü, şimdi polisler ona inanacaktı. *Kahretsin.* Hayal gördüğünü düşündüklerinde her şey çok daha kolaydı.

Golf çantasını minibüse attı ve sanki hızla yaklaşan sirenler kalbinin göğsünden fırlamasına neden olmuyormuş gibi yavaşça uzaklaştı.

Otelin otoparkında kameralar vardı. Şapka taktığı için yüzünü görmemişlerdi ama aracı birkaç dakika içinde BOLO'nun konusu olacaktı. Minibüsten kurtulması gerekiyordu. Şehri kilitleyip onu yakalamadan önce araç değiştirmesi gerekiyordu.

Elleri titreyerek direksiyonu öyle sert kavradı ki eklemleri ağrıdı. "Kes şunu," diye tısladı yüksek sesle. "Seni yakalayamayacaklar. Çünkü dikkatliydi. *Böyle bir sonuç için plan yapmıştın, hatırladın mı?*

Kameraları bildiği için minibüsü değiştirmek için mükemmel bir yer bulmuştu. Oraya varmak için zaman kazanmak amacıyla ikinci bir plan bile yapmıştı.

Kendini sakinleştirerek bir ara sokağa girdi, minibüsten atladı ve Tennessee plakasını uzun zaman önce çaldığı Ohio plakasıyla değiştirdi. Yeni plakayı takarken giydiği eldivenler için bir kez olsun minnettar olduğunu düşündü. Dışarısı soğuktu.

Yerel bir yol yardım şirketinin logosunu taşıyan manyetik işaretleri minibüsün her iki yanına, arka kapılarına ve kaputuna yerleştirmesi otuz saniye daha sürdü. İşaretleri gece kaçışlarını düşünerek yaptırmıştı. Yol yardım araçları günün ya da gecenin herhangi bir saatinde çağrılabilirdi, bu yüzden kimse onun sabahın üçünde dışarıda olmasını sorgulamazdı.

Minibüsünü gizleyerek en yakın banliyöye gitti ve az önce olanları düşündü. Beyaz saçlı piç bir polisti. Kimdi o? Onu nereye götürecekti?

Onu bulmak zorundayım. Çok geç olmadan onu susturmaliyim. Beyaz saçlı adamın hüsrana uğramış, aşk acısı çeken bir köpek yavrusu gibi görünmesi işin anahtarıydı. Faith'ten uzak duramazdı. *Bu yüzden onu bulacağım. Onu takip edeceğim. Ve ona gittiğinde, ikisini de öldüreceğim.*

Şimdi kendini çok daha iyi hissediyordu. Daha önce gözüne kestirdiği gece bakkalını geçtiğinde neredeyse yeniden normal nefes almaya başlamıştı. Otoparkın etrafında bir tur attı, zamanını bekliyordu. Birkaç dakika içinde bir kadın aşırı yüklü bir arabayı iterek dışarı çıktı. Yorgun görünüyordu.

Bu gece tam da ihtiyacı olan şey yorgun bir kadındı. Anahtarlığındaki bir düğmeye bastı ve üçüncü sıradaki gümüş renkli Nissan minivanın kapağı yükselmeye başladı.

İyi bir uyarı gibisi yoktur. Kadın, üstünü ya da etrafını göremeyeceği kadar yüksek, hantal el arabasıyla gelmeden saniyeler önce aracını yanındaki boşluğa park etti. El arabasını açık kapağın yanına bıraktı ve çantasını koltuğuna koymak için sürücü tarafına geldi.

Sonra hareket etti, araçların arasında, kameraların görüş alanının dışında kaldı. Bir eliyle kızın ağzını kapatırken, diğer eliyle tabancasını kızın başına dayadı. Kadın onu şaşırtarak harekete geçti. Böyle bir mücadele için çok yorgun olacağını düşünmüştü.

Evet, diye düşündü onun adrenalini kendi adrenalini ateşlerken. Kendisine sorun çıkarmayacak yorgun bir kadına ihtiyacı olduğunu düşünmüştü ama tam da *buna* ihtiyacı vardı. Bir kadının korkusu başka hiçbir şeye benzemeyen bir güce sahipti. Kalbi hızlandı, düşünceleri berraklaştı ve gücü tazelendi.

Onu göğsüne doğru çekti, ilk seferinde ıskalamış olma ihtimaline karşı silahı şakağına daha sert dayadı. 'Karşı koyma, ben de sana zarar vermeyeyim. Minivanını istiyorum. Anahtarlarını bırak.'

Çırpınmayı bıraktı, anahtarları ayaklarının dibindeki asfalta düştü. "Dizlerinin üzerine çök.

Dizlerinin üzerine çöktü, bunu yaparken burnundan kocaman bir nefes çekti ve adam onu bırakır bırakmaz çılgılık atmaya niyetlendi. Bunu hep yaparlardı. Normalde bu nefesi kendi yararına kullanır, yüzlerini yatıştırıcı bağlanmış bir bezle örterdi.

Ama buna hazırlıklı gelmemişti, bu yüzden silahın namlusunu kadının kafatasının dibine dayadı ve elini bir saniye önce kadının ağzından çekti

tetiği çekti.

Susturucu bir patlama sesi çıkardı ama dikkat çekecek kadar yüksek değildi. Kadın yere yığıldı ve adam onu tekmeleyerek beyaz minibüsün altına soktu, sonra da kimsenin arabanın dolu olduğunu fark etmemesi için market alışverişini arkaya yükledi. Kadın fark edildiğinde adam çoktan gitmiş olacaktı.

Cincinnati, Ohio, 4 Kasım Salı, saat 3.15.

Deacon caddenin karşısındaki otelin lobisine vardığında Bishop'ı SWAT ekibine brifing verirken buldu, koşusu yüzünden hâlâ zor nefes alıyordu. Ve Faith Corcoran neredeyse gömleğini yırtıyordu. *Yüce Tanrım*. Cildi hâlâ aşırı yüklenmiş gibi hissediyordu.

Geriye doğru süründükleri o anlarda, kadının kıvrımlı vücudu onunkine sıkıca bastırıldığında ... kelimenin tam anlamıyla yanacağını düşünmüştü.

Ama kominin göğsündeki kurşun deliğini görmek, arzusunun gözle görülür kanıtını söndürmekten çok daha fazlasını . Yerde kanlar içinde yatan Faith de olabilirdi. Çok yakındı ve şimdi masum bir adamın hayatı pamuk ipliğine bağlıydı.

Bishop ona hızlıca yukarı aşağı baktı. "Sen ve doktor iyi misiniz?"

"Evet. Ama belboy .' Deacon caddeyi koşarak geçerken sağlık görevlileri olay yerine gelmişti. Otel, daha fazla silaha maruz kalmalarını en aza indirmek için onları arka yoldan getirmişti, ancak silahlı adamlarının ateşi kesmiş olduğu anlaşılıyordu.

"Onun yanında mı duruyordu?" diye sordu.

'Hayır. Onun yanında duruyordum. Görevli birkaç metre .'

Bishop'un sağındaki polis başını salladı, acımasızca tatmin olmuştu. 'O kadar ıskaladığına göre iyi bir nişancı değilmiş. Bildiğim iyi oldu. Ben Çavuş Rayburn, takım lideriyim.'

"Özel Ajan Novak, ama beni yanlış anladınız. İlk ateşi Dr. Corcoran'a yönelikti. Eğer son anda benimle konuşmak için dönmeseydi, cam kapı yerine o vurulacaktı. Biz lobinin içinde yere düşene kadar bellman vurulmadı.'

Rayburn kaşlarını çattı. "O zaman bellman kasten vuruldu.

"Yem," dedi Bishop tiksintiyle. 'Combs tekrar deneyebilmek için doktorun dikkatini çekmek istedi. Dikkatini onlara doğru koşan yaşlı adama çevirdi, yüzü buruşuk ve asıktı. Deacon'a, "Bu otel müdürü," dedi. "Anahtar aldınız mı efendim?"

Yaptım. Oda Anthony Brown adına kayıtlı. Pazar öğleden sonra giriş yapmış.'

Deacon müdüre, 'Tüm otel misafirlerinin odalarında kalmalarını istiyoruz,' dedi. 'Biz her şeyi açıklayana kadar kimse içeri girmeyecek ya da dışarı çıkmayacak. Otel tahliye edebiliriz ama şimdilik herkes olduğu yerde kalsın.

"Böyle bir şey ," dedi müdür, yüzü gözle görülür bir şekilde ağarmıştı.

Bishop, 'Ayrıca ikinci kattaki koridorlar, asansörler, çatı ve tüm çıkışlar için son sekiz saatlik görüntülere ihtiyacım var' dedi. "Bunları bir araya getirebilir misin? Rozetine bakarak bir memuru yanına çağırdı. 'Doyle, onunla kal. O odaya kimin girip çıktığını bilmek istiyorum.

"Evet, hanımefendi," dedi Doyle.

"Hazırsanız, beyler," dedi Bishop. "Gidelim.

SWAT ekibi ayrılarak ikinci kata çıkan farklı merdivenleri kullandı. Deacon bir yarısını, Bishop diğer yarısını takip etti. Otel odasının kapısının önünde toplandıklarında her şey sessizdi.

"Bunun doğru kişi olduğunu nereden biliyorsun? Deacon yumuşak bir sesle sordu.

"Pencerenin camlarından biri eksikti," diye mırıldandı Bishop. 'Birisi dikkatlice kesip çıkarmış. Pürüzlü kenarlar yok, bakmadığınız sürece fark edilecek bir şey yok, ama baktığımda çok açıktı. Rayburn'e baktı. "Üç deyincede.

Anahtar kartını okuyucudan geçirdi ve ekibin önce girmesine izin vererek geride durdu. Bishop onu takip etti ve Deacon arkadan geldi. Yatak odası boştu, yatak yapılmamıştı. Komodinin üzerinde yarı içilmiş bir fincan kahve duruyordu. Masanın üzerinde ekranı karanlık bir dizüstü bilgisayar duruyordu. Şifonyerin üzerinde bir cüzdan, bir dizi araba anahtarı, pahalı bir kol saati ve bir avuç bozuk para vardı.

"Dedektifler mi? Rayburn dikkatle banyodan çıktı. "O burada.

Deacon ne göreceğini bildiği için küçük banyoya korkuyla girdi. Ama saymak istemeyeceği kadar çok suç mahalli görmüş olsa da, ölü bulmak her zaman beklediğinden daha kötü olmuştu.

Bu da bir istisna değildi. Deacon küvetin çömelmiş, Bishop da onun arkasında durmuş fotoğraf çekiyordu. Adam kırklı yaşlarının ortalarında. Üzerinde sadece bir çift boxer ve bir tişört olan adam küvette yatıyordu, kafatasının tabanında bir kurşun deliği vardı. Kiremitli duvar sıçramalarla kaplıydı. Kan ve beyin. Combs kanıtları temizlemek için hiçbir girişimde bulunmamıştı.

Deacon, hem Faith hem de Combs'un kötülüğünün en yeni kurbanı için, 'Siktir,' diye fısıldadı.

"İnfaz tarzı," diye belirtti Bishop, sesi duygusuzdu. Deacon, Scarlett Bishop'un departmandaki diğer kişiler tarafından soğuk kalpli bir kadın olarak görüldüğünü biliyordu ama buna kanmamıştı. Geçen ay boyunca yeni ortağının gözlerindeki acıyı defalarca görmüştü. Çok fazla önemsiyordu.

Hepimiz maskelerimizi takıyoruz, diye düşündü üzüntüyle. 'Susturucusu olmalı. Biri silah sesini duyabilirdi. Doğrulurken omzuna bir ağrı saplanınca yüzünü buruşturdu.

Bishop ona kaşlarını çattı. "Ne oldu sana böyle?

"Vuruldum," dedi açıkça. "Beni omzumdan vurdu. Merak etmeyin. Yelek onu yakaladı. Banyodan çıktı ve yatak odasını inceleyerek Combs'un geride bıraktığı bir şey olup olmadığına baktı. Tabii ki hiçbir şey yoktu. "Durum nedir, Çavuş?

'Burası temiz ama hâlâ otelde saklanıyor olabilir. Çıkışları kilitledik. Gerekirse tahliye edebilir ya da oda oda arama yapabiliriz.

Bishop, "Önce güvenlik kayıtlarını kontrol edeyim," dedi. Resepsiyonu aradı, sonra Deacon ve Rayburn'e döndü, hayal kırıklığı yüzünden okunuyordu. 'Combs'un boyutlarında bir adam saat 3.04'te omzunda bir golf çantasıyla bu odadan çıkmış. Saat 3.05'te yan kapıdan çıktı. Tennessee plakalı beyaz bir minibüsle uzaklaştı. Destek 3.07'de geldi.

Deacon, Combs'un burada kalmasını beklemiyordu ama . . . *Lanet* olsun. Çok yaklaşmışlardı. "Tüfeğini parçaladığından şüpheliyim. Muhtemelen parçalayana kadar golf çantasında saklamıştır. İyi tarafından bakarsak, minibüsü ve plakaları saklamış. Elimizdeki bilgileri bilmiyor, yoksa onlardan kurtulurdu. Kamera plakasını aldı mı?"

Bishop başıyla onayladı. 'Memur Doyle, aşağıda masaya koyduğum üniformalı, çoktan BOLO'ya ekledi ve şehir dışındaki tüm ana yolları kapatan Isenberg'i bilgilendirdi.

"Olay Yeri İnceleme buraya geldiğinde, onlara bunu göster. Rayburn pencere pervazını işaret etti. 'Tahtadaki bu oyuklar tüfeğini kurmak için kullandığı sehpadan. Hazırlıklı gelmiş. Vurulduğunuzda neredeydiniz Ajan Novak?

Deacon pencerenin önünde ona katıldı ve ön tarafa park etmiş acil durum araçlarıyla zar zor görülebilen lobiye işaret etti. "Cipimin gölgesinde. Başımı kaldırdığımda - yerden yaklaşık iki metre yüksekte - ateş etti.

Rayburn hafifçe ıslık çaldı. 'Adamınız asker olabilir. Değilse bile bir yerde eğitim almıştır. Dışarısı karanlıkken ve çıkıntının etrafındaki ışıklar parlarken o atışı yapmak için mi? Ve daha önce birkaç kez ıskaladığını ve polislerin yolda olduğunu anlamış olması gerektiğini düşünürsek? Sağlam bir eli ve iyi bir gözü var. Çok şanslısın, Novak.'

"Sanırım yeğim olduğu için şanslıydım. Ölmemi istemedi. Faith Corcoran'ın atlayıp beni kurtarmaya çalışmasını istedi. Ben yemdim, tıpkı bellman gibi. Atış yapmak için ne kadar yetenekli olması gerektiğini fark etmemiştim. Teşekkürler, Çavuş.'

"Her zaman. Rayburn, Bishop'a küçük bir selam verdi. "Bana ihtiyacın olursa nereyi arayacağını biliyorsun.

O gittiğinde, Bishop Deacon'a döndü. 'Git de acil yardım ekibi seni kontrol etsin. Çürükler kan pıhtısına dönüşür. Pıhtı atıp ölebilirsin. O zaman yeni birini işe almam gerekir.

Ona yorgun bir gülümseme verdi. "*Beni* henüz alıştırmadın.

Ben de onu diyorum. Git hadi. Kendini kontrol ettir. Doktoru kontrol et. Sen ürkütücü eski evdeki olay yerine git, ben de buradaki olay yerini inceleyip raporu yazayım. Bishop pencereye gitti, aşağıdaki kırık camlara ve kanlı betona baktı. 'Bu oldukça şaşırtıcı bir çekimdi. Vega, Combs'un geçmişini araştırmış olmalıydı. Eğer ordu mensubuyorsa, bu ortaya çıkacaktır. Numarası bende yok, sende var mı?

"Anlıyorum. Deacon Vega'nın telefonunu aradı ve hoparlöre verdi. "Ben Cincinnati'den Novak.

"Saat kaç? Vega esnedi. "Kahretsin, Novak, saat sabahın üçünü geçti. Ne oldu?

Ortağım Dedektif Bishop ile birlikteyim. Silahlı bir adam Faith Corcoran'a otelinde ateş açtı.

Çarşafklar hışırdadı, yatak gıcırdadı. "Kahretsin. Vega artık tetikteydi. "Kimse yaralandı mı?

'Corcoran iyi,' dedi, 'ama bir bellman göğsünden vurulmuş, tıpkı patronu gibi. Şu anda acil servise gidiyor. Durumu hakkında henüz bir bilgi yok. Onun için kapıyı tutuyormuş. Tıpkı Shue gibi.

Hafif bir duraklama. "Gordon Shue göğsünden vurulduğu için ölmedi. Deacon kaşlarını çatarak Bishop'a baktı. "O zaman nasıl öldü?

"Başından vuruldu. Dört el ateş edilmiş, ikisi Shue'ya isabet etmiş. İlki göğsüne isabet etti ama muhtemelen ölümcül olmazdı. İkincisi Faith'iyanında diz çöktüğü yerden birkaç santim ötedeki kapının camına isabet etti,

Bu yüzden silahlı adamın Shue'ya ateş ettiğini düşünerek ayaklarından tutmuş ve onu yarı yolda sürüklemişti ki üçüncü kurşun başının üzerinden geçti. Dördüncü kurşun Shue'nun kafasına isabet etti. İlk müdahale ekipleri onu Shue'dan uzaklaştırmak zorunda kaldıklarını söyledi. Göğsündeki kanamayı durdurmaya çalışıyordu ama beyni yere saçılmıştı. Bir duraklama daha ve ardından derin bir iç çekiş. "Onun da her yerindeydi. Kıyafetleri, elleri. Yüzü.

"Aman Tanrım," diye mırıldandı Bishop. "Zavallı Faith.

Deacon hiçbir şey söyleyemedi. Shue'nun ellerindeki kan, o akşamki olayı anlatırken tarif ettiği şeydi. Güvende olduğu zaman. Ama otel katındayken, Deacon'ın vücudu onunkini örtmüştü.

Senin beynini giyemem. Alaycı davranmıyordu. Kişisel travmasını yeniden yaşıyordu.

"Oraya vardığımda," diye bitirdi Vega, "Faith bir sandalyede oturmuş kendini sallıyordu. Olay Yeri İnceleme ellerini poşetlemişti ve kanıt teknisyenlerinden biri yüzündeki beyin materyalini temizliyordu. Ona ne olduğunu sorduğumda bana sadece ellerindeki kandan bahsetti. Ya sonra, gerçek hedefin kendisi olduğunu anladığında? Benden başka kimse onu ciddiye almadı.

Biri onun adına öfkelenmeliydi, diye düşündü Deacon. Sonra birinin gerçeği bildiğini hatırladı - muhbiri olduğu polis. "Polis teşkilatındaki bir arkadaşından bahsetti, Deb adında bir Cinsel Suçlar dedektifi. Bir şey çağırırdı mı?

"Debra Kinnion? Vega'nın sesi şok olmuş gibiydi. "Debra da Faith gibi terapistlerden nefret ederdi.

Deacon kaşlarını çatı. 'Nefret mi? Geçmiş zaman gibi mi? Ona ne oldu?' 'İki yıl önce öldü. Görev başında öldürüldü.

Deacon, Bishop'un dikkatli bakışlarının farkındaydı. "Onun başarılı bir dedektif olduğunu biliyor muydunuz?" diye sordu. "İyi bir tutuklama ve mahkûmiyet sicili var mıydı?

Evet. Kimse Deb Kinnion'dan daha fazla cinsel suçluyu hapse atmadı ve ...' Vega'nın sesi uzaklaştı, ancak keskin bir şüpheyile geri döndü. "Tam olarak ne demek istiyorsun, Novak?

Bishop onun yanında durarak kollarını göğsünde kavuşturdu ve ona sert bir bakış attı.

"Yok bir şey," dedi Deacon kolayca. "Sadece sorular soruyorum.

Vega homurdandı. "Cidden, Faith Frye Deb Kinnion'ın suçluları ortadan kaldırmasına yardım etti mi?

Deacon, Faith'in sesini sanki yanında duruyormuş gibi net bir şekilde duyarak sessizce, "Bu onun için inanılmaz derecede etik dışı olurdu," dedi. *Ben tam olarak etik konusunda poster çocuğu değilim.*

Vega da aynı şekilde sessizce, "Sanırım bu doğru," diye onayladı. 'Müşterisinin bilgilerini polislere sızdıran bir terapist lisansını kaybetme riskiyle karşı karşıya kalır. Gerçi bu pek çok şeyi mantıklı hale getirirdi. Ama şu anda öyle ya da böyle bunun bir önemi olduğunu sanmıyorum.

Bishop'un gözleri yumuşadı, yüzünde yeni bir anlayış ifadesi belirdi. "Bir sorum var. Vurulduğunda Shue'nun ayaklarının dibindeyse, Faith nasıl Shue'nun beynine bulandı?

"Üçüncü atıştan sonra binadaki insanlar koşarak neyin yanlış olduğunu görmeye geldiler.

"Üç atıştan sonra mı? Bishop haykırdı. "Ne be?

Vega aksanını bilerek kalınlaştırarak, "Miami'de zor bir mahalle var, kızım," diye azarladı. 'Dördüncü atışta, Faith'in Shue'nun üzerinde durduğunu, onu eşikten geçirmek için gömleğinden tutup kaldırdığını ve böylece Combs'un görüş alanına girdiğini söyleyen tanıklarımız vardı.

"Anladım," dedi Bishop. "Combs orduda görev yapmış mıydı?" "Orduda," diye cevap verdi Vega hemen, Körfez'de bir yerde. "Nişancı mıydı? Deacon sordu.

"Hatırladığım kadarıyla hayır. Neden?

Deacon, 'Bu gece yaptığı atışları yapmak için bir tüfek kullanmış olmalı,' dedi. "Gordon Shue'ya karşı kullandığı tabanca değil.

'Combs'un bir tüfeği olduğunu bilmiyorum ama olmadığını da bilmiyorum. Olsa bile kız arkadaşının bana söyleyeceğinden şüpheliyim ama ona sorabilirim. Başka neye ihtiyacınız var?'

"Şu anda bir şey yok, ama eminim bu değişecektir. Deacon aramayı sonlandırdı ve Bishop'un keskin ve zeki bakışlarıyla karşılaştı. "Ne?" diye olabildiğince masum bir şekilde sordu.

'Polislerin suçluları yakalamasına yardım ettiğini biliyordunuz. Bunu bana ne zaman söylemeyi planlıyordun?

"Davayla ilgili olduğu zaman.

"Ona biraz daha az güvenebilirdim. Bishop'ın gözleri kısıldı. "Ama gerçekleri öğrenmeden önce bile ona güveniyordun.

Gülümsemesi dudaklarından düştü. 'O bu olayda bir kurban, Scarlett. Bunu şimdiye kadar anlamışsındır.

"Oh, anlıyorum. Ona karşı hisleriniz sır değil. İkinizi camın arkasından izlemek ... Bence ateşle oynuyorsunuz. Bu çok fazla, çok hızlı.'

Bu çok fazlaydı, çok hızlıydı ama ateşle oynamak, Faith'in geğmişinin bulmacaya eklediği her yeni parçasıyla daha çekici hale geliyordu. "Not edildi.

Bishop iç çekti. 'Sadece dikkatli ol. İş ile zevki karıştırmanın sonu nadiren iyi biter.

"Biliyorum. Mesele şu ki, Deacon'ın artık umurunda değildi.

Bölüm On Dört

Cincinnati, Ohio, 4 Kasım Salı, saat 3.30.

Neyim var benim? Faith alnını otel çalışanlarının dinlenme odasındaki masanın kenarına dayadı. *Önce teklif ettim, sonra kıyafetlerini yırtıp attım.* Şu anda onun bedeninde yaşayan kadın bir yabancıydı ve en aptalca şeyleri yapıyordu. *Ne düşünüyordum ki?*

Artık düşünmüyordu. Tepki veriyordu, zihni kendini birbiri ardına gelen şokların aşırı yüklenmesinden koruyordu. Baskı aylardır artıyordu ama bu geceye kadar savunmasını indirmemişti. Ta ki Deacon Novak'ın gözlerinin içine baktığı ana kadar, o kadar sıkı ördüğü kalkanlar birkaç saat içinde çözülene kadar. Ona her şeyi anlatmıştı.

Neredeyse her şeyi. Babasını incitecek şeyleri saklamıştı ve bu sadece alışkanlıktan kaynaklanıyordu. Ve korku, diye itiraf etti. Eğer babası onun inanmasına izin verdiği yalanları öğrenirse ... *Oh Tanrım.* Çok incinirdi. *Çok kızardı.* O yüzden bu sırları mezara götürecekti.

Eğer Peter Combs'un dediği gibi , bu çok uzun sürmez.

Kapı açıldı ve Faith gelenin Novak olduğunu umarak başını kaldırdı. Ama içeri giren adamın dikenli bembeyaz saçları ve inanılmaz gözleri yoktu. Karanlık ve acımasızdı. Kızgındı.

Faith, Dedektif Kimble'ın karşısındaki sandalyeye oturup masanın üzerine spiralli bir defter koymasını dikkatle izledi. 'Kolunuzu tuttuğum için özür dilerim, Dr Corcoran. Haddimi aştım.

Faith alnına doğru bir nefes üfledi. 'Eğer o defteri açarsam, içinde tam olarak bu sözcüklerin yazılı olduğunu göreceğim miyim? Çünkü bu şimdiye kadar duyduğum en samimiyetsiz ve zorlama özürdü.

Çenesi gerildi. "Yazılı olması samimi olmadığı anlamına gelmez.

Her neyse. Sen ve Isenberg departmanı dava edeceğimden endişeleniyorsanız, endişelenmeyin. Eğer gerçekten işleri düzeltmek istiyorsanız Novak'tan özür dileyin. Beni kızdırdın. Onu *incittin*. Tam olarak ne dediğini bilmiyorum ama büyükannemin ön bahçesinde testosteron kaynaklı küçük itiş kakışınızdan sonra yüzünü gördüm. Onu derinden yaralamışsın.'

Kimble'in gözlerinde bir şey değışti. Utanç. *Güzel*. Utanmalı.

"Haklısın," dedi sessizce. "Onu incittim. Özür diledim ama o bunu duymak istemedi.

"Eğer özrün de az önce duyduğum gibiye hiç şaşırmadım," dedi alaycı bir tavırla.

"Anlaşıldı, Dr Corcoran. Hâlâ yaptığınız işten ve sizden hoşlanmıyorum. Ama Miami'deki aile için duyduğunuz üzüntü samimi görünüyordu. Ayrıca, Ajan Novak yanlış anlaşıldığınızı düşünüyor gibi görünüyor ve ben ona güveniyorum, bu yüzden siz ve ben onun bizim hakkımızdaki görüşlerine saygı duymayı kabul etmek zorundayız.

Faith yeni bir keder dalgasının içinden nefes almak zorunda kaldı. Miami'deki o aileyi bir saat boyunca düşünmemeyi başarmıştı. *Çünkü sen Combs'tan kaçmakla meşguldün. Yine*. Bu, içinden başka bir suçluluk dalgası gönderdi.

"Belletmenin durumu hakkında bir şey biliyor musunuz?" diye sordu.

'Acil servise ulaştı ve şu anda ameliyatta. Daha fazla bilgi edinmemiz saatler alacak.

'Buraya kadar gelebilmiş olması beklediğimden daha iyi bir haber. Neden buradasınız, Dedektif?'

"İfadenizi almak için. Sizin ve diğer tanıkların. Ve adamlarımızın çabalarını FBI'nın adli tıp ekibiyle koordine etmek için. Dışarıdan hizmet almak zorunda kaldık,' diye ekledi tiksintiyle. 'Eski mahkûmunuz çok kısa bir süre içinde çok fazla tahribat yarattı.

Eski mahkûmun. Faith ağrıyan alnını ovuşturdu ve parmakları kanlı çıkınca iç geçirdi. Dani'nin kafasındaki kesiğe sürdüğü süper yapıştırıcı yırtılmıştı. *Lanet olsun*. Ayağa kalktı ve bir kutu kâğıt mendil aldı. Alnını kuruladıktan sonra tekrar yerine oturdu ve Kimble'a baktı.

Eski mahkumum mu? Mağdur olmanın ne demek olduğunu anlıyor musunuz? Cinsel suç kurbanlarına o eteği giymemeleri ya da o sokakta yürümeleri gerektiğini mi söylüyorsunuz? O *benim* eski mahkumum değil. Bana yaptığı *hiçbir şeyi* ben istemedim ve sizin el altından hakaretlerinizi ya da yarım yamalak özürlerinizi hak etmiyorum. Sadece lanet sorularınızı sorun ve beni rahat bırakın.'

"," dedi sessizce. "Bana neler olduğunu anlat.

Faith ona olabildiğince az kelimeyle bunu söyledi, sonra masadan uzaklaşarak ayaklarının üzerinde yalpaladı. "Biraz hava almam lazım. Sanırım gitmeme izin var?

"Elbette. Nereye gitmeyi planlıyorsun?"

'Ajan Novak lobide beklememi istedi. Ben de orada olacağım.'

'Gazetede resminizin çıkmasını istemiyorsanız gözlerden uzak durun. Basın toplanıyor.'

"Artık bir önemi yok," dedi dik durmakta zorlanarak. 'Combs'tan saklanıyordum. Belli ki beni buldu. Sertçe yutkundu, gözleri yaşlarla doluğu için öfkeliydi. Topuklarının üzerinde dönerek uzaklaştı. Adam tekrar konuştuğunda eli kapı tokmağındaydı.

"Sizin için kavga ettik, Dr. Corcoran.

Kaşlarını çatarak ona baktı. "Affedersiniz?

'Testosteron kaynaklı küçük itiş kakışımız senin hakkındaydı. Yanlış kafayla düşündüğünü sanmıştım. Hâlâ da öyle düşünüyorum. Onu hayatımız boyunca tanıdım ve sadece bir kez daha güzel bir yüz yüzünden tüm sağduyusunu bir kenara bıraktığını gördüm. O zaman da kaya gibi düşmüştü. Onu kızın bir engerek yılanı olduğu konusunda uyarmıştım ama beni dinlemedi ve kız neredeyse hayatını mahvediyordu.

"Onun hayatını *mahvedeceğimi* mi ima ediyorsunuz, Dedektif Kimble?" diye sordu, sorusuna toplayabildiği kadar kibirli bir kuşkuculuk katarak.

"Kariyerini mahvedebilirsin," dedi soğuk bir sesle. "Deacon Novak gibi adamlar için de aynı şey geçerli. Sen meşru bir kurban gibi görünürken tüm bunlar, en iyi ihtimalle bir dikkat dağıtıcısıdır'.

Görünmek mi? Meşru mu? "Dikkat dağıtmak mı?

"En iyi ihtimalle. En kötü ihtimalle, bir kariyer katilisin. O görüşme odasında sana öyle bakmamalıydı. Seni rahatlatmak için bile olsa sana dokunmamalıydı. Kederinde samimi olsan bile. Artık kişisel olarak işin içinde ve bunu herkes biliyor.

Öfkeyle karışık bir utanç. "İzliyor muydun?

"Aynen öyle. Hepimiz öyleydik. Deacon Novak, Isenberg'in departmanında yeni. Yaptığı her hareketi izlemediğini sanmayın. Bu dava onu kazanabilir ama dikkatini dağıtırsan ve o kayıp kız ölürse, onu mahvedersin. Ve sadece profesyonel olarak değil. *Bu yüzden ondan uzak dur.*'

Söylediği her kelimedede açıkça ciddiye. Ve işin kötüsü, haklıydı. İstese de istemese de dikkatini dağıtıyordu. Birkaç saat içinde Diyakoz Novak'a, ikisi için de Corinne Longstreet için de sağlıklı olmayan bir şekilde bağımlı hale gelmişti.

Uzun zamandır yalnızım. Yine yalnız kalabilirdi. Ama olmak istemiyordu. Novak'ın gitmesine izin verebileceğinden de emin değildi. Ve bu onu korkutuyordu.

Sarsılmış olan Faith başka bir şey söylemeden dinlenme odasından çıktı ve kapıyı arkasından kapattı.

Lobi gürültülü ve kalabalıktı, bir adli tıp ekibi olay yerini incelemek için harıl harıl çalışıyordu. Faith nereye gitmesi gerektiğinden emin olamadan uyuşmuş bir halde etrafına bakındı.

Tek bildiği, dikkat dağıtıcı olamayacağı, olamayacağıydı. *O kızın hayatını riske at.* Novak onu ne kadar güvende hissettirirse hissettirsin.

Cincinnati, Ohio, 4 Kasım Salı, 03.40.

Deacon olay yeri şeridinin diğer tarafında toplanan medyayı iterek geçti ve yıllardır ilk kez bu kadar dikkat çekici olmamayı diledi. Dikkatleri Faith'in üzerine çekecekti.

"Yorum yok," deyip durdu, flaşlar etrafında patladığında dişlerini sıktı. Yarın sabah birinci sayfa haberi olacaktı. Faith'in de onunla birlikte orada yer almasını istemiyordu.

Lobiye girer girmez onu gördü. Resepsiyonun yanındaki bir sandalyede oturmuş, söz verdiği gibi onu bekliyordu. Otel çalışanları histerik müşterilerle ilgilenirken, CPD memurları basın girişini engellerken ve FBI ceketleri giyen bir adli tıp birimi olay yerini incelerken etrafında bir hareketlilik vardı. Ama Faith ellerini kucağında kavuşturmuş, bir heykel gibi hareketsiz oturuyordu.

İnsan kalabalığının içinde tek başına.

Ona doğru yöneldi, boynuz çerçeveli gözlükleri olan zayıf genç bir adam önüne çıkınca durdu. "Ajan Novak, ben Cincinnati saha ofisinden Ajan Taylor.

"Seni CPD mi çağırdı? Deacon sordu ve Taylor başıyla onayladı.

'Olay yerini burada ve caddenin karşısında inceliyor olacağım. Anladığım kadarıyla az önce oradaydınız?'

Evet. Kafkasyalı erkek 245 numaralı odada, kafasında tek kurşun var. Dedektif Bishop hâlâ orada, sizi ve adli tabibi bekliyor." Faith'e doğru ilerlemeye başladı ama Taylor yarım adım atarak onu tekrar engelledi. "Benden bir şey mi istiyorsunuz Ajan Taylor?

Taylor tereddüt etti. "Ceketiniz. Kanıt olarak.'

Deacon iç çekti. Bunun olacağını biliyordu. Ceketini silkti ve omzu sızladığında yüzünü buruşturdu. "Bunu geri istiyorum. Çoğu evlilikten daha uzun süredir birlikteyiz.

"Biliyorum. Taylor ona çarpık bir gülümseme verdi. 'Baltimore özel timiyle birlikte çalıştığınız Batı Virginia'daki davayı herkes okudu. Paltonun kendine ait bir efsanesi var.

'Bir efsane, ha. Kim bilebilirdi ki? Deacon, Batı Virginia'daki o davadan bahsetmek bile her zaman kusacakmış gibi hissetmesine neden olsa da yüz ifadesini yumuşak tuttu.

Taylor hâlâ onun önünde duruyordu. Özür dileyerek, Gömleğine ve yeleğine ihtiyacım olacak," dedi. 'Senin bedeninde bir tişörtüm var. SWAT ekibinin fazladan bir yeleği olmalı.

Deacon tekrar iç geçirerek gömleğinin düğmelerini hızla çözdü ve lobide Faith'e bakma riskini göze aldı. Kız onu izliyordu. İstikrarlı bir şekilde. Soyunurken gözlerini kaçırdı, sonra kendini fazlasıyla açıkta hissederek yeniden giyindi. "Bu sahneden kim sorumlu?" diye sordu.

Dedektif Kimble. Dinlenme odasında otel çalışanlarının ifadelerini alıyor.'

Kahretsin. "Dr. Corcoran'ın ifadesini aldı mı?

"Bilmiyorum. Kimble'a sormanız gerek. Mola odasından çıktığında gözle görülür bir şekilde üzgündü. Ona birini arayıp arayamayacağımı sordum, o da sizi beklediğini söyledi.

Adam, sen ölü bir adamsın. Ona göz kulak olduğun için teşekkürler. Paltoyu işlemeyi bitirdiğinde beni arayabilir misin? Başka montum yok ve dışarısı soğuk.'

"Elbette. Taylor başını sallayarak uzaklaştı. "Yine de birkaç hafta sürebilir.

Deacon onu zar zor duydu. Çoktan lobiyi geçip, yüzünde bir dizi soruyla kararsızca ayağa kalkan Faith'e doğru ilerliyordu. "Combs'u yakalayamadın, değil mi?" diye sordu.

Hayır. Kullandığı odayı bulduk. Ve odaya giriş yapan adamın cesedini.

Kendini sandalyeye bıraktı, yüzündeki azıcık renk de akıp gitmişti. "Oh hayır.

Deacon onun önünde çömelmiş, sargılı ellerini kendi ellerinin arasında tutuyordu. Bandajlar artık kirli ve yırtıktı, parmakları buz gibi soğuktu. "Senin suçun değil, Faith," dedi yumuşak bir sesle.

Yutkunmaya çalışırken boğazı düğümlendi. "Keşke o gece odama girdiğinde onu öldürseydim," diye fısıldadı kısık sesle. 'Çok fazla insan öldü. Onu nasıl durduracağız?

Biz. Sanki bir yumruk kalbini yakalamış ve kansız bir şekilde sıkılmış gibiydi. *Biz.* Çoğu insan çok uzun zaman önce kuyruğunu kıstırıp kaçardı ama Faith saldırmaya devam etti.

"Saldırıları ev size miras kaldığında başladı.

Yeşil gözleri onu hayrete düşüren bir şiddetle parladı. "O lanet evden nefret ediyorum.

Eğildi, yüzündeki her nüansı izledi. "*Neden* bu kadar nefret ediyorsun?

Sanki bir düğmeyi çevirmiş gibiydi. Gözlerini bir kez kırıştırdı ve kirpikleri kalktığında, ateş onun rahatsız edici bulduğu o sakinliğe dönüşmüştü. Ellerini onunkilerden kurtardı.

'Size daha önce de söyledim Ajan Novak, kötü anılarım var. Annemin ölümünü orada öğrendim. Onu toprağa verdiklerini gördüm. Yıllarca kâbuslar gördüm. Hâlâ da görüyorum.

Deacon gözünü kırpmadı, tek kelimesine bile inanmadığını belli edecek şekilde bakışlarını ona dikti. Bu bakış geçmişte yüzlerce kez işe yaramış, genç serserilerden azılı katillere kadar herkesin iradesini kırmıştı. Ama Faith Corcoran sakinliğini korudu ve sonunda hayal kırıklığı içinde nefesini verene kadar kayıtsızca baktı. "Bana yalan söylemeyeceğini söylemiştin, Faith.

Gözleri kaymış, acıyla büyümüştü. "Söylemedim. Ben asla yalan söylemem. Ne sana ne de başkasına.

Ama tüm gerçeği söylememişti. 'Combs evi senin istemiyor. Neden?

Şaşkınlık yüz ifadesini gölgeledi. "Çünkü orayı Arianna ve arkadaşına işkence etmek için kullandı. Bodruma işkence odası diyordun. Kimsenin bilmesini istemedi.

"Bir saat önce buna inandım ama sonra seni tekrar öldürmeye çalıştı. Evi zaten biliyorduk. Arianna elimizdeydi. Tüm haberlerde var. Neden şimdi seni öldürme riskine girsin ki? Sokağın karşısındaki pencereden ekip arabasını gördü. Sana eşlik ettiğimi gördü. CPD çıkışları kapatmadan ve tüm oteli kilit altına almadan birkaç dakika önce kaçtı. Çömeldiği yerden biraz daha yükselerek Faith'in alanını işgal etti ve Faith geri çekilince, burnu onunkine sadece bir santim kalana kadar onu takip etti. "Neden, Faith? Neden bunu riske atsin ki?

"Bilmiyorum," diye ağzından kaçırdı, "ve gerçek bu. Sadece bilmiyorum. Omuzları çöktü, bitkin ve kaybolmuş görünüyordu. "Eğer bilseydim, sana söylerdim. Söz veriyorum.

"Benimle eve gelmeni istiyorum.

Yorgun bir iç çekişle gözlerini kapattı. 'Yapacağını biliyordum. Ne zaman? Yarın. Gelecek hafta. Asla. "Şimdi.

Gözleri fal taşı gibi açıldı, dehşeti elle tutulur bir hal aldı. Ama bunu çabucak kontrol altına aldı ve birkaç dakika sonra bağımsız göründü. *Seçtiği maske*, diye düşündü Deacon.

"Önce bir duş alıp kıyafetlerimi değiştirebilir miyim?

Şehvet ona sert bir tokat attı ama yüz ifadesini pasif tuttu. "Evet.

Maskesi düştü, dudakları titriyordu. "Benimle gelir misin?" "Eve mi?

Evet, elbette.

Zorla gülümsedi. 'Bundan bir an bile şüphe etmedim. Üst katı kastetmişim. Yanakları, solgun tenine göre çok sert olan koyu kırmızı bir renge büründü. 'Bir daha sana yaklaşmayacağım ya da tişörtünü çıkarmaya çalışmayacağım. Önce odamı kontrol edip sonra kapımın önünde beklerseniz memnun olurum.

Kanının her zerresi kafasından kasıklarına doğru aktı. *Bir dahaki sefere gömleğimi çıkarmaya çalıştığımda, onu durdurmamın hiçbir yolu yok.* "Sen içeri girmeden önce odayı boşaltmayı planlamıştım zaten. Ayağa kalktı, elini uzattı. "Hadi, gidelim.

Cincinnati, Ohio, 4 Kasım Salı, saat 3.30.

"Kimdi o?" diye mırıldandı yanındaki adama, beyaz saçlı piç kurusuna sorular yağdıran telaşlı bir muhabire.

Adam ona zar zor bir bakış attı. "FBI. Adım Novak. Ev ödevini yap, Jack.'

Gözlerini aşağıda tutmaya dikkat ederek kalabalığın arasına karıştı. Dikkatleri üzerine çekmek istemiyordu. Sadece uzaklaşmak ve Novak'ı araştırmak istiyordu.

Bir FBI ajanıydı. İşte bu sürpriz oldu. Adam bir aktör ya da çizgi roman toplantısından kaçmış gibi görünüyordu. Deri ceket ve dikenli beyaz saçlarıyla Özel Ajan Novak'ı bulmak zor olmasa gerek. Böyle bir adam muhabirlere gün doğduruyor olmalı.

Ve Novak Faith'ten hoşlanıyordu. Neredeyse adam için üzülüyordu. Novak yalnız ölecekti, çünkü önce Faith ölecekti.

Cincinnati, Ohio, 4 Kasım Salı, 03.55.

Faith bir buçuk dakika boyunca dik durmayı başardı - asansöre binmek için gereken süre kadar. Kapılar arkalarından kapandığında duvara yaslandı ve karşı yaslanmış olan Novak'a baktı. "Sırtın mosmor olmuş.

Yüzünü buruşturdu. "Fark etmeyeceğini ummuştum.

"Fark ettim. Çünkü adam gömleğini çıkardığında nefesini tutarak bakmıştı. Fark etmemesi için ölü olması gerekirdi. Adamın sırtı genişti ve kaslarla doluydu. Hareket ettiğinde kasları dalgalanıyordu. Ve dövmeleleri vardı - üç tane. Sırtında büyük bir tane ve her iki kolunun pazularını çevreleyen birer tane, şimdi hepsi çirkin FBI tişörtü ve ceket tarafından örtülmüştü. Daha yakından bakmak istedi. Tadına bakmak istedi.

Bu hormon çılgınlığına bir son vermesi gerekiyordu. 'Benim odamda mutfak var. Dondurucuda sırtına yetecek kadar buz var.' *Ve sen ona bir daha yapmayacağını söyledikten sonra onu odana davet ettin.* "Buzu sana getirebilirim. Seni tavlamaaya çalışmıyorum. Gerçekten. Kapı kayarak açıldı ve utancı biraz olsun hafifledi. "Müdür bana başka bir anahtar kart verdi. Eskisi çantamdaydı. Sizde hâlâ kanıt olarak duruyor.

"Çantan ceketime eşlik edebilir," dedi kuru bir sesle, elini hafifçe sırtına koydu.

Ona doğru eğilmemek için tüm kontrolünü kaybetti. "Şu adli tıpçı adam, Taylor, senin takım elbiseni de aldı. Seni arayıp deri montunu bir yere saklaman konusunda uyaracaktım, böylece onu da alamayacaktı ama yere düştüğümüzde yeni telefonum kırıldı. Sanırım artık eskisine dönebilirim. Artık tam olarak gizli değilim. Kapısının önünde durdu. "İşte burası.

'Ben virüs ya da takip yazılımı olup olmadığını kontrol ettirene kadar eski telefonu kullanma' dedi. "Bana anahtarını ver ve ben söyleyene kadar içeri .

İtaat etti ve kapı tekrar açılana kadar odasının dışındaki duvara yaslandı. Novak tedirgin görünüyordu. "Şimdi temiz ama görünüşe göre biri eşyalarını karıştırmış.

Faith hızla içeri girdi, sonra durdu, vücudu rahatlatarak sarktı. Oturma odası aynen bıraktığı gibiydi, yatak odası ve banyo da öyle. "Dün gece kutularımı karıştırıyordum," dedi, "birkaç şeyi paketinden çıkarıyordum. Dağınıklık bana ait.

Rahatladı. "Bu iyi bir şey. Ama emin olmak için değerli eşyalarınızı kontrol edin.

Kadın razı oldu ve kasayı açarken, adam arkasında durup vücudunun sıcaklığıyla onu ısıttı. "Evin tapusu da dâhil olmak üzere kişisel evraklarım hâlâ burada. Omzunun üzerinden ona bir zarf uzattı. "Büyükanneimin avukatının adı da burada, onunla iletişime geçmen gerekirse diye. Kasadan iki tabanca çıkardı ve adamın iç çektiğini duydu.

'Telefonunu geri vermemiz konusunda bu kadar ısrarcıyken neden silahını geri istemediğini merak ettim,' dedi. "Daha kaç tane var?

'Sadece bunlar. İkisi için de iznim var. Derinlere uzandı, mücevherlerinin ve bir gece önce devre dışı bıraktığı cep telefonunun bulunduğu küçük kutuyu çıkardı. "Bu telefonu mu istiyordun?

Kesinlikle. Seni nasıl izlediğini bilmek istiyorum. Bekle,' dedi kadın kasanın içindekileri yerine koymaya başlarken. 'Orada başka bir zarf daha var. İçinde ne var?

Omzunun üzerinden baktı ve onu tek tek kirpiklerini görebileceği kadar yakında bulunca irkildi. Onlar da beyazdı. "Çizgi romanlarım.

Kaşlarını kaldırdı, eğlenmiş görünüyor. 'Koleksiyonun bu mu? O zarfın içinde mi?'

"Hayır. Koleksiyonum babamın tavan arasında bir düzine kutuda. Şu zarfta en iyi altı filmim var. Çoğu sadece birkaç yüz dolar değerinde ama Kara Dul'un Yenilmezler'le savaştığı film neredeyse bin dolar değerinde. mezun olduğumda büyükanne vermişti. Faith bu anıyı hatırlayınca gülümsedi. Çizgi romanların "çocuklar için uygun bir eğlence" olduğunu düşünürdü.

Novak kuru bir sesle, 'Amcanın seni maruz bıraktığı R filmlerinin, barların ve sigaraların aksine,' dedi.

'Oh, o şeylerin hiçbirini öğrenmedi. Hayatımın geri kalanında cezalı olacaktım. Jordan hiç anlatmadı çünkü beni yoldan çıkardığı için başı daha da belaya girecekti.

Faith silahlardan biri hariç her şeyi kasaya geri koydu. Şarjörü çıkardı, yeniden doldurdu ve emniyeti açtı. Novak'ın her hareketini izlediğini görmek için başını kaldırdı. 'Bunu sana vermeyeceğim. Savunmasız kalmayacağım.

'Senden bunu istemiyordum. Ne yaptığını gerçekten bildiğinden emin olmaya çalışıyordum.

Kaşlarını kaldırdı. "Geçtim mi?

'Hâlâ ateş ettiğini görmek isterdim ama evet. Silah kullanmayı biliyor gibisin.'

"Teşekkür ederim. Silahı bir kenara bırakıp oturma odasına döndü ve üzerinde örtü yazan bir kutuyu açarak Lily'nin dairesi için hazırladığı sarı perdeleri çıkardı. "Her şey burada. Dizüstü bilgisayarım ve Xbox'ım kasaya sığmadığı için onları perdelerimin altına sakladım. Otel çalışanlarının çoğu dürüştür ama kaderi kışkırtmanın bir anlamı yok.

Bir sessizlik. 'Çizgi roman koleksiyonu yapıyorsun ve oyuncusun. Gerçekten mi?'

Keyifli bir gülümseme yüzünü değiştirmiş, onu genç göstermişti.

Hafif kalpli, hatta.

Bu onun da gülümsemesine neden oluyor, bu da onu tehlikeli kılıyordu. Siyah deri giysili, hayattan daha büyük Novak onun hayal gücünü ele geçirmişti. Kurbanları önemseyen Novak onun güvenini kazanmıştı. Ama şimdi karşısında duran Novak onun kalbini kolayca çalabilirdi.

"Çocukluğumdan beri," dedi ona. "Sen de, kadarıyla?"

"Tabii ki. Dün gece kabus uykusunu kaçırdıktan sonra oynadığı oyunu eline aldı. "O zavallı savunmasız zombileri mi öldürüyordun?"

"Katıksız bir neşe ile.

Gülüşü onu ayak parmaklarına kadar ısıttı. 'Ben de öyle. Aynı oyundan bende de var. Ve bu, ve bunlar da,' dedi kutudaki diğer oyunlara bakarken. Ama *Prison Escape*'i görünce kaşları şaşkınlıkla kalktı. "Ama bu değil. Hiç oynadın mı?" diye sordu dikkatle.

"Bitirdim. İki kez."

Gözlerini kırıştırdı. "Oh. O zaman sanırım sizi grafik şiddet konusunda uyarmama gerek yok.

'Ağır suçluları öldürmeyi tedavi edici buluyorum. Özellikle de suçlularla yaptığım seanslardan sonra.

Gözleri sertleşti. "Combs gibi.

"Ve onun gibi diğerleri. Zorla gülümsedi. "Ama seni daha iyi hissettirecekse, dün gece sadece zombileri, birkaç uzaylıyı ve yağmacı bir Moğol savaşçı sürüsünü öldürdüm. Bütün gecemi aldı ama Cengiz Han ve tayfası Avrupa'yı tekrar terörize etmeden önce iki kez düşünecek.

Bütün gece çaldın mı? Neden? Combs'un seni bulacağından mı korktun?"

"Şey, evet, ama beni ayağa kaldıran şey bu değildi," dedi, elindeki kirli bandajları çıkarmakla meşguldü. "Bir kâbus gördüm.

"Combs hakkında mı?

"Hayır. Bandajları çöpe atarak mutfak lavabosunda ellerini yıkadı ve yüzünü buruşturana kadar ovaladı. *Bu sefer kan yok*, dedi kendi kendine. *Ellerinde kan yok*.

Onu mutfağa kadar takip etti, morarmış omzunu bilinçsizce yuvarladı, bu da Faith'e odasına neden geldiğini hatırlattı. Buzluktan buz tepsisini aldı ve lavabonun altında bulduğu plastik bir alışveriş torbasına buz kırdı.

"Dün gece ne rüya gördün, Faith?

Yirmi üç yıldır hayalini kurduğu şeyin aynısı. *On iki basamak ve bir bodrum*. Ona cevap vermek, kâbusu anlatmak istiyordu ama kelimeler bir türlü gelmiyordu.

'Bu buz torbasını omzuna koy. Morarmaya iyi gelecektir. Buz tepsisini suyla doldurmaya odaklandı, elleri titrediği için bu iş daha da zorlaşmıştı.

"Bırak ben yapayım," dedi, o kadar nazikti ki gözleri doldu. Etrafında uzanarak buz tepsisini elinden aldı, doldurdu ve bir kenara koydu. Hareket etmedi, uzaklaşmadı. Ona dokunmadı. Sadece arkasında durdu, sıcak ve sabit. Varlığıyla onu sakinleştiriyordu. Saniyeler bir dakikaya dönüştü. Bir dakika birkaç dakikaya uzadı ve hâlâ hiçbir şey söylemedi. Hiçbir şey yapmadı. Ve yavaş yavaş, hafızasında ilk kez bu kadar mutlak ve korkunç bir şekilde yalnız hissetmediğini fark etti.

"Diyakoz," fısıldadı, çünkü başka ne söyleyeceğini bilmiyordu.

Sonra sanki onun iznini bekliyormuş gibi hareket etti, burnu saçlarına değene kadar yaklaştı. Derin bir nefes aldı ve içindeki her şeyi özlemle sıvılaştırdı.

Başını onun yaralanmamış omzuna yaslayıp gözlerini kapattı. Ona dokunmasını diledi. Ona ihtiyacı vardı.

Elleri kollarından yukarı kayarak omuzlarını kapadı ve vücudunun geri kalanını tamamen kendisine doğru çekti. "Ağlama Faith," diye mırıldandı kulağına. "Lütfen.

Yanağına dokundu, ıslak olduğunu görünce şaşırdı. "Sadece... sarılmak güzel. Teşekkür ederim.

Elleri kızın omuzlarında sıkılaştı; bu, onu çevirmeden ve kollarını ona dolamadan önceki tek uyarıydı. Ellerinden biri saçlarının arasından geçerek başını omzuna yasladı. Diğer eli ise uzun, yavaş hareketlerle sırtını okşadı.

Güvende hissetmek, önemsenmek. Kucaklanmak. Pek çok kişinin hafife aldığı şeyler. Faith bunların ne kadar nadir olduğunu biliyordu. Şimdi bunlara sahip olmak, bu adamdan . . . Günün olaylarını içine atmış, bölümlere ayırmıştı. Hayatı boyunca bu şekilde başa çıkmıştı. Ama şimdi duvarlar yıkılmış, o günün ve ondan önceki tüm günlerin kederi ve korkusu, karakolda hıçkırı hıçkırı ağladığından daha şiddetli hıçkırana kadar bir sel gücüyle kabarmıştı.

"Şşşt," diye mırıldandı. 'Sen buradasın. Güvendesin. Sana zarar vermeyecek. Ona izin vermeyeceğim.

Belki de ona izin vermelisin. Belki ben gidince durur.

Hayır. Bu fikri hemen reddetti. Combs o öldükten sonra durmayacaktı. Başka insanlara, Arianna ve Corinne gibi daha çok genç kadına zarar vermeye devam edecekti. Kendi üvey kızı ve onun arkadaşı gibi. Gordon gibi. Ve umursamayacaktı. İyi insanların hayatları mahvolacaktı ve bu piçin umurunda olmayacaktı.

'Tüm o insanlar,' diye fısıldadı Novak'ın göğsüne. 'O kadar çok masum insanı öldürdü ki. Bununla nasıl yaşayabilirim, Deacon? Bunu nasıl düzeltebilirim?

Saçlarını hafifçe çekiştirerek onu kendisine bakmaya zorladı. Parmaklarıyla onun gözyaşlarını sildi. "Sen de masumsun," dedi şiddetle. "Bunu asla unutma.

'Miami'deki o anne böyle düşünür müydü? Gerçekten böyle düşünmesini bekleyebilir miydin?

"düşünemezsin," dedi sesi boğuklaşarak.

'Bunu nasıl düşünmem, Deacon? Bunu düşünmekten nasıl vazgeçiyorsun?'

Uzun bir süre hiçbir şey söylemedi, gözleri onunkilere kilitlenmişti. Sonra başını eğdi ve dudaklarını onunkilere değdirdi, çok nazikçe. Ağzının köşesini, yanaklarını, şakağını öptü, sonra başka bir öpücük için ağzına döndü, bu sefer daha sert ama yine de dikkatli.

"İşte böyle," diye mırıldandı, ağzı hafifçe kıvrılmıştı. "Aynen böyle.

Kadın bir halde ona baktı. Sonra, bir kırbaç darbesi gibi, ihtiyaç da keder kadar hızlı bir şekilde yükseldi. Ceketini avuçlayarak onu aşağı çekti ve ayak parmaklarının ucuna kalkarak onu öptü. Sertçe.

Alçak bir onay sesi çıkardı ve daha derine götürerek, uyumlarını mükemmelleştirmek için başını eğerek devraldı. Bu acıma öpücüğü değil, diye düşündü. Onun kalbi

o kadar sert atıyordu ki hissedebiliyordu. Ya da belki de kendi kalbiydi. Bunun bir önemi yoktu. Kendini bıraktı ve ne yaptığını çok iyi bilen güzel bir adam tarafından öpülmenin tadını çıkardı.

Ellerini göğsüne doğru kaydırды, tişörtünün altındaki sert kasları hissetti ve daha fazlasını istedi. Adam iyi hissettiriyordu. Çok, çok iyi. Tişörtün gitmesini istedi. Ona dokunmak istedi. Teninin geri kalanının da yüzü kadar bronz olup olmadığını bilmek istiyordu.

Çok erken bitirdi, yüzüne bakacak kadar geri çekilirken dudaklarından bir itiraz yükseldi. Yanakları koyu renkti, ağzı ıslaktı. Ama onu yakalayan gözleri oldu, her zamanki gözleri. Mücevher gibi parlıyorlardı. Heyecanlıydı ama yine de kontrollüydü. Dikkatli.

Onun bir sonraki hamleyi yapmasını bekliyordu. Bunun ne olacağından emin değildi.

Çekingen bir el kaldırdı, parmak uçlarını kaşlarının üzerinde gezdirdi, bronz teninden öylesine beyaz ve öylesine parlaktılar ki her bir irisin mavi ve kahverengisini daha da parlak gösteriyorlardı. "Hayatımda gördüğüm en güzel gözlere sahipsin," diye fısıldadı.

Adamın gözleri parladı ve ağzı bu kez doymak bilmez bir şekilde tekrar kızın ağzına inerken kızın beklentiyle titremesine neden oldu. Onu tezgâha doğru iterken elleri saçlarında tünel açmış, kalçaları ısrarla ona doğru bastırarak boğazından bir inilti daha çıkarmıştı.

Lobinin zemininde sürünerek ilerlediklerinde arkasındaki o sert çıkıntı şimdi daha da iyi hissettiriyordu. Daha büyük. İnanılmaz derecede sertti. Kollarını adamın boynuna doladı, ayak parmaklarının ucunda yükselip ereksiyonunu işe yarayacağı bir yere yerleştirmeye çalıştı.

Ani acı tıslaması onu dondurdu ve çok geç de olsa omzunu hatırladı - onun odasında olma sebebini. Kollarını adamın boynundan çekerek ayak parmaklarının ucundan düştü. "Aman Tanrım. Üzgünüm, Deacon. Çok üzgünüm.

..'

Ağzı özü yuttu, bu öpücük yumuşak ve şefkatliydi. "Üzgün değilim. Hiç üzgün değilim. Zor nefes alıyordu. Tutuşunu bıraktığında titriyordu. Bu güçlü adamı titretmişti. Ama adam tekrar tıslamadan önce bu bilginin tadını çıkarmak için bir saniyeden fazla zamanı olmamıştı.

"Bu ne ... Avucunu kaplayan kana baktı, sonra alnındaki saçları nazikçe taradı. "Seni incittiğimi neden bana söylemedin? Neden beni durdurmadın?

Bana zarar vermedin. En azından şimdi. Beni yakaladığında oldu - ki bu hayatımı kurtardı. Aşağıda hallettiğimi sanıyordum. Başını bir mendille sildikten sonra kenara çekildi, böylece adam elindeki kanı yıkayabilecekti.

"Seni acil servise geri götürmeliyim.

Evet demek istedi. Acil serviste ya da ev dışında herhangi bir yerde saklanmak istedi. Ama bu korkakçaydı. Ve bencilce.

Bencilce. Suçluluk duygusu yüzüne bir tuğla gibi çarptı. Novak'ın Corinne'i araması gerekirken dikkatini dağıtmıştı, tıpkı Kimble'in söylediği gibi. *Eğer o kayıp kız ölürse, onu kıracaksın. Ve sadece profesyonel olarak değil. Önce beni eve götür. Corinne'in zamanı tükeniyor.'*

Adam kızın yüzünü inceledi, sonra sertçe başını salladı. 'Kıyafetlerini değiştir. Ama acele et.

Cincinnati, Ohio, 4 Kasım Salı, sabah 4.45.

Bilgisayarını kapattı, tatmin olmuştu. Novak'ı bulmak hiç de zor olmamıştı. Adam gittiği her yerde medyanın ilgisini çekiyordu. Baltimore'dan transfer olalı daha bir ay olmasına rağmen Cincinnati gazetelerinde dört kez haber olmuştu bile. Baltimore'daki haberler daha da kapsamlıydı.

Novak tıpkı burada olduğu gibi orada da ortak bir görev gücünün parçasıydı. Kimya, psikoloji ve bilgisayar bilimi diplomaları olan bir tür dahi gibi görünüyordu. Üniversitede tıp okumuş, tıp fakültesine kabul edilmiş ama FBI'da kariyer yapmak için onları geri çevirmişti.

Kariyer gününde Baltimore'daki lisede çocuklarla bir soru-cevap oturumu yapması çok nazik bir davranıştı. On birinci sınıf öğrencilerinin öğretmenlerinin Novak'ın ziyaretiyle ilgili özetlerini internette yayınlamaları daha da nazik bir davranıştı.

Ama tüm bunlardan öğrendiği şey Novak'ın kolay bir av olmayacağıydı. Oldukça zekiydi, ki bu çok daha iyiydi. Dâhilere haddini bildirmeyi her zaman sevmişti. Novak elbette birkaç basamaktan daha fazla aşağı inecekti. Kişisel olarak dikkat çekmemek konusunda pek akıllı davranmamıştı. Yakın zamanda kendi adına bir ev satın almıştı.

Onu bulmak gülünç derecede kolaydı. Ve eğer yakın zamanda yeni evine gitmezse, bu da sorun değildi. Çünkü bir kız kardeşi vardı. Dr. Danika Novak bu şehirde acil servis doktoruydu. Ne kadar tatlı. Doktorların kendi güvenlikleri konusunda dikkatsiz oldukları, her şeyi unuttukları ve

Bir hayat kurtarıırken çevrelerindeki herkes. Novak'ın kız kardeşinin de bir istisna olmayacağını düşündü.

Ve eğer hastanede güvenlik varsa, evsizler için bir sığınak olan The Meadow'da da gönüllü olarak çalışıyordu. *Evsiz görünebilirim. Yaralı görünebilirim.* Danika Novak'ın bulduğu fotoğrafına uzun uzun baktı. Güzeldi, hem de çizgi roman kahramanı gibi. İş o noktaya gelirse Ajan Novak'ın Faith'i güzel kız kardeşiyle takas etmeye ikna edilebileceğini hayal etti.

Ama ilk iş Faith eve dönmeden onu susturmaktı. Onlara bilmelerini istemediği şeyler söyleyecekti. Polisler onun sadece Arianna ve Corinne'i orada tuttuğuna inanmaya devam ederlerse, kanıtlarını toplayıp . Ama Faith bir zamanlar her şeyin nasıl hatırlarsa...

Kazmaya başlardı. Bu da ne pahasına olursa olsun kaçınmak istediği bir şeydi.

On Beşinci Bölüm

Mt Carmel, Ohio, 4 Kasım Salı, sabah 5.15.

Genel olarak kötü bir ruh hali içinde olan Deacon, ödünç aldığı sedanı O'Bannion'ların evinin önüne park etti. Faith otelden ayrıldıklarından beri çok az konuşmuş, gittikleri her kilometrede daha kırılğan görünmeye başlamıştı. Şimdi pencereden dışarı, büyük eve bakıyordu, gözleri solgun yüzünde kocaman olmuştu.

Deacon bir lanet mırıldandı, yirmi üç yıldır peşini bırakmayan bir kâbusla yüzleşmek zorunda kalmaktan nefret ediyordu. Ama kendinden daha çok nefret ediyordu. *Ellerimi kendime saklamalıydım.* Onun savunmasız olduğunu biliyordu. Ama kendini durduramamıştı.

Çok yumuşaktı. Ona mükemmel uyuyordu. Çıkardığı o küçük açgözlü sesler, onu tam mutfağında almak istemesine neden olmuştu. Bishop haklıydı. Bu çok fazlaydı, çok erken. Faith'in öpülesi ağzını aklından çıkarması ve Combs'un onu sürekli öldürmeye çalışmasına neden olan şeyin bu evde ne olduğunu bulmaya odaklanması gerekiyordu.

"İyi misin?" diye sordu ve kadın bir kez başını salladı.

"Bu sadece bir ev. Kendime bunu söyleyip duruyorum. Emniyet kemerini çözdü ve adam gelip ona yardım edemeden sedandan indi.

"Faith, bekle. Kurşun geçirmez yeleği aldı ve kızın başına geçirdi. Çok büyüktü, ince omuzlarından sarkıyor, kalçalarına doğru düşüyordu. "Daha küçüğü yok bende.

"En azından kışımındaki hedef sorun olmayacak," dedi alaycı bir ifadeyle ve adam onunla gurur duyarak kıkırdadı. Hâlâ solgundu. Hâlâ gözle görülür bir şekilde korkuyordu. Ama çenesi sabit, ağzı kararlıydı.

Onu kapıdan geçirip ön verandaya götürdü ve birkaç saniyede bir ona baktı. Nefes alış veriş sığı ve hızlı hale gelmiş, dişleri alt dudağına gömülmüştü. Elleri birbirini o kadar sıkı kavramıştı ki parmak eklemleri bembeyaz olmuştu. Merdivenlerde aniden durdu.

"Sadece bir ev," diye fısıldadı. "Sadece lanet olası bir ev.

"Bana yaslan," diye mırıldandı Deacon. "Burada yalnız değilsin, Faith.

Sonra kolunu öyle sert kavradı ki, adam şaşkın bir nefes aldı. "Özür dilerim," diye fısıldadı ama tutuşunu gevşetmedi.

"Bunu kaldırabilirim. Merdivenlerden çıkmasına yardım etti, eşikte tökezlediğinde endişelendi. "Nefes almak iyidir," dedi hafifçe, oturma odasının zemininde mini bir ofis kurmuş olan iki adli tıp teknisyeninin bakışlarına maruz kaldıklarının farkındaydı. "Bir denemelisin.

Bir nefes alıp verdi ve ürperdi. "Sadece bir ev, değil mi?

'Sadece bir ev, tatlım. Aç gözlerini. Sadece bir sürü eski mobilyası olan bir ev. Tozlu ve umutsuzca birkaç kat boyaya ihtiyacı var.

Gözlerini açtı ve dikkatle etrafına bakındı. 'Hatırladığımdan daha büyükmüş. Ben tam tersi olması gerektiğini sanıyordum. Bakışları büyük kıvrımlı merdiveni çevreleyen süslü tırabzana takıldı. "Eskiden o tırabzandan aşağı kayardım. Büyükannem çok kızardı ama annem gülerdi. Sertçe yutkundu. "Eksik bir şey olup olmadığını sana söyleyemem, Deacon. Burada olan her şeyi hatırlamıyorum.

"Belki amcalarından biri yardım edebilir," diye önerdi, onun yüzünü izleyerek. Kadın irkildi ve adamın içindeki bir şey kükremek istedi.

Bu evde biri ona zarar vermişti. Bu açıkça görülüyordu. Deacon kim olduğunu umursamıyordu, onları bulacak ve bedelini ödetecekti. Öyle ya da böyle.

"Ne hayal ediyorsun, Faith?

Bakışları panikle onunkilerle buluşmak için havalandı. Kaçmaya hazır bir geyik gibi. Adam onun saçlarını okşadı. "Birine söylemen gerektiğini biliyorsun.

Gözlerini kapattı ve açığında kontrollü ve temkinliydi. 'Benimle terapistçilik oynama, Deacon. Lütfen.

"Faith, her ne , yiyor-

'Her ne ise, bunların hiçbirisiyle ilgisi yok,' diye tersledi. 'Eğer buna saygı duymuyorsan, sana başka ne söyleyebilirim bilmiyorum.

Hayal kırıklığını içine attı. "Özür dilerim. İzin verin sizi hazırlayayım. Yeleği çıkarıp eldivenleri verdi, sonra diz çöküp koruyucu patikleri ayakkabılarının üzerine geçirdi. Ayağa kalkarak ikinci eldiveni giymesine yardım etti çünkü elleri kendi başına yapamayacak kadar titriyordu. "Olay yeri bodrumda," dedi. 'Sen-'

Yine gerilmişti.

Deacon çığlık atmak istedi ama sesini sakın tuttu. "Benimle aşağıya iner misin?

"Elbette," dedi. "Mutfağın içinden.

Bir ayağı diğerinin önünde, sert adımlarla yürüyordu. Kapı açıktı ve orada durmuş merdivenlerden aşağı bakıyordu, yüzü korkutucu derecede sakindi. Sanki gitmişti.

"Faith? İyi misin?"

"Yapmam gerekeni yapıyorum Ajan Novak.

Onun formalitelere geri dönmesi karşısında yüzünü buruşturdu ve kendisine söylemeyi reddettiği her neyse onunla başa çıkmaya çalıştığını fark etti.

Öne doğru eğildi, bodrum merdiveninin iki yanındaki duvarları incelerken yüzüne meraklı bir ifade geldi. " değildi.

Kadının arkasında duran Deacon, yüzünü görebilmek için iki büklüm oldu. "Ne demek istiyorsun?

'Açıktı. Duvar yoktu.'

"Belki sonradan eklenmişlerdir.

Ona uzun ve sert bir bakış attı. 'Hayır. O son gün buradaydım. Duvarlar yoktu.'

"Son gün mü? Annenin öldüğü gün mü?

Başını salladı. "Duvarlar yoktu.

Tamam. "Merdivenlerden iner misin?

"Elbette. Gözlerini kapadı ve eldivenli parmaklarını trabzan görevi gören ahşap direğe dolayarak aşağı bir adım attı. Merdivenleri teker teker onu takip etti, hareketleri sarsıntılıydı. Düşerse onu yakalamak için hazır bekledi.

Dibe ulaştı ve son bir adım attı, atması çok daha büyüktü.

Bu onun tökezlemesine neden oldu ve Deacon hemen omuzlarını tuttu. "Sakin ol," diye mırıldandı. 'Yere düştün. Başardın.

Dondu kaldı. 'Hayır, değilim. İki adım daha var. Her zaman on iki.'

Gözlerini sıkıca kapatmıştı. "Faith, gözlerini aç ve bana bak.

Sertçe yutkundu ve gözlerini açtı. "Her zaman on iki adım vardı.

"Belki de sadece yanlış hatırlıyorsunuzdur.

Gözleri parladı ve adam rahatladı. Hâlâ oradaydı. Onu bir tür duygusal çıkmaza ittiğinden biraz endişelenmişti.

"On iki adımı hatırlıyorum. Her zaman on iki. Hep sayardım.'

"Neden? Neden sayardın?

"Çünkü bakmazdım. Derin bir nefes aldı, burnu kırıştı. "Çamaşır suyu kokusu alıyorum.

"Evet. Neden bakmıyorsun?

Bir o yana bir bu yana baktı, gözleri . 'Bunların hiçbirisi burada değildi. Bunların hepsi açıktı.'

"Duvarlar eklemiş o zaman. Bu onu şaşırttı. Bu, Kırmızı Başlıklı Kız'ı beklerken zamanını kollayan bir kurdun davranışı değildi. Saldırgan sadece dükkân açmamıştı. Evini de kurmuştu. "Neden bakmıyorsun, Faith?"

'Bu bodrumu hiç sevmedim. Çok küçükken bile beni hep korkuturdu. Yukarı baktı, gözlerini kısarak tepedeki ışıklara baktı. "Burada bunların hiçbiri yoktu. Karanlık ve rutubetliydi. Büyükanнемin aşçısı sebze konservesi almam için beni buraya gönderirdi. O da burayı sevmezdi.

"Ne hayal ediyorsun?"

Yorgun bir şekilde iç çekti. "Basamaklardan. Her zaman on iki. Yanlış hatırladığımı düşünüyorsun. Sana söylüyorum, lanet olası on iki basamak vardı.'

Gözlerini kırpıştırarak ona baktı, sadece bu lanete değil, aynı zamanda bunu söylerkenki yumuşaklığa da şaşırmıştı. "Tamam. Tanaka'ya söylerim.

Adli tıp adamınız. Ellerimden örnek aldı. Çok nazikti. Şimdi nereye gideceğim?"

"Her odaya bakabilir misiniz?"

"Tabii ki. Önce ofisi kontrol etti. "O masanın üst kattan geldiğini biliyorum. Büyükbabamın çalışma odasındaydı. Onu buraya nasıl getirdi ki?"

"Güzel soru. Masa çok büyüktü. "Belki de parçalara ayırmıştır. "Belki. Metal dosya dolabı evde değildi. O yapmış olmalı. getirdim.'

"Nereden biliyorsun?"

'Büyükanнем bu kadar sıradan görünen hiçbir şeye tahammül edemezdi. Her şey ahşaptı. Omuz silktili. "Sanırım düşündüğümde daha fazlasını hatırlıyorum.

"Ben de öyle düşünmüştüm. Küçük mutfağı işaret etti. "Peki ya bu?"

"Masa büyükanнемin yatak odasından geldi. Üzerinde bir vazoz vardı. Bulutlu mavi bir vazoz. Şehre taşınırken yanında götürdüğü vazoz. Şimdi Jordan Amca'nın. Annemin evden götürdüğü tüm eşyaları o aldı. Geri kalan her şeyi ben aldım. Bana git.'

'Evde birinin sizi uğruna öldürebileceğı kadar değerli bir eşya olabilir mi? Aile üyelerinizden birinin sahip olmanızı istemediğı bir şey?"

Kız ona düzgün bir bakış attı. "Amcalarımın da işin içinde olduğunu mu ima ediyorsun?" "Belki de.

Bu çok saçma. Burada değerli bir şey olsaydı, her ikisi de son yirmi üç yıl içinde herhangi bir zamanda geri gelip

Geri al. Burada kimse yaşamadı ve alarm sistemi oldukça yeni. Herhangi biri geri gelip yağmamış olabilir. Buzdolabını, ocağı ve mikrodalga fırını işaret etti. "Bunların hiçbiri evin orijinali değil. Gitmek için döndü, sonra kazılmış koridorun üzerinde asılı duran battaniyeyi fark etti. "O da ne?

"Arka tarafta birinin uyuduğu bir yer var. Ancak kutuda küçük bir kadın tişörtü bulmuştu ve Combs'un bedeninde bir erkeğin burada olduğunu gösteren hiçbir şey yoktu.

Ne Corinne ne de Arianna küçük beden giyiyordu. Burada başka kim vardı?

Onu karyolanın ve duvardaki prangaların olduğu odaya kadar takip etti ve onun küçük acı çığlığını duydu. "Onları burada mı tutuyordu?

"Muhtemelen," diye mırıldandı Deacon.

Bir süre daha karyolaya baktı. Döndüğünde yine solgundu, gözleri soğuk ve kopuktu. Adamın yanından geçip son odanın kapısını açtı.

İşkence odası. Deacon başka bir ıstırap çığlığı bekledi ama kızıdan ses çıkmadı. Tanaka'nın örnek topladığı otopsi masasını görmezden gelerek dümdüz önüne bakıyordu.

"Kapı nerede?" diye sordu . "Ne kapısı?

"O duvarda bir kapı vardı. Dışarıya açılıyordu. Otopsi masasından tamamen kaçınarak sağa döndü. "Ve bu duvarda pencereler vardı. Tavana yakın. Hatırlıyorum.

"O haklı," dedi Tanaka. 'En azından pencereler konusunda. Dışarıdan kapatılmışlar. Birisi üzerlerini sıvamış ve hiç orada yoklarmış gibi görünmeleri için boyamış, hem içeride hem de dışarıda. Sanırım bu iç duvar da sahte. Buraya X-ray cihazı getirilmesini emrettim. Bu duvarlarda hiçbir şey saklanmadığından emin olmak istiyorum.

"Kapı ve pencereler ne kadar zaman önce kapatıldı? Deacon kaşlarını çatarak sordu.

"Analiz yapmadan bir şey söylemek zor. Kullanılan boya türüne, ne kadar oksitlendiğine bakabilir, birkaç yaşlandırma modelinden geçirebiliriz. Yakın zamanda yapılmış gibi görünmüyor.

"Yeni değil de bir yıldan eski gibi mi?

Tanaka, "On yıldan eski gibi, yeni değil," deyince Deacon bir küfür savurdu.

Zaman çizelgesinin çözülmekte olduğunu fark etti. Combs'un Faith'le yolu sadece dört yıl önce kesişmişti. Burada başka bir şeyler oluyordu ve bunların hiçbiri hoşuna gitmiyordu.

'On iki adımı da hatırlıyor,' dedi. Tanaka'nın kaşları

kalktı. "Sadece on tane var. Faith'in çenesi sıkıştı.

"Ben ne hatırladığımı biliyorum. "Hatırladığına inanıyorum," dedi Tanaka.

Ona bakmak için döndü. "Ama sen bunun doğru olduğuna inanmıyorsun.

"Ben öyle bir şey demedim, Dr. Corcoran. Tanaka işkence odasından çıktı ve basamakların dibine çömelip el fenerini yerdeki dikişlere tuttu. Sonra doğruldu ve karyolanın ve duvarlarında prangaların olduğu odaya geri döndü.

Faith onu takip etti, Deacon da arkasındaydı. Kapının girişinde durdular ve Tanaka'nın zeminde dikkatle yürümesini izlediler. Adli tıp uzmanı durakladı, ayak parmaklarının üzerinde hafifçe zıpladı, sonra büyük bir adım geri attı. Onlarla yüzleşmek için döndüğünde gözleri parlıyordu.

"Daha önce geçtiğimde bu zeminde hafif bir boşluk hissettiğimi düşünmüştüm," dedi. 'Daha fazla kontrol edecektim ama başka bir yerde hissetmedim, bu yüzden geri döndüm.

Faith çok hareketsiz kalmıştı. 'Zemin de mi sahte? Duvar gibi mi?'

Tanaka omuz silkti. "Tek bir noktada desteklenmiyor, size söyleyebileceğim tek şey bu.

"Birinin tüm bu katı on altı inç yükselttiğini mi söylüyorsunuz? Deacon tavana baktı, kirişler ve açıkta duran borular. 'Şu anda kafamı çarpacağımı düşünmüştüm ama hâlâ on beş santim boşluk var. Bu da tavanın başlangıçta çok yüksek olduğu anlamına gelirdi.

Faith'in nefes alışları yeniden hızlanmış ve sığlaşmıştı. "Evet. Kafaları iyiydi.

Deacon gözlerini görebilmek için çenesini yukarı kaldırdı. "Neden? Neden yüksekteydiler?

Gözlerini kapadı ve başını sallayarak adamın elinden kurtuldu. "Birinin bir katı on altı inç yükseltmesi uzun zaman alır, değil mi Dedektif Tanaka?

"Çavuş," diye hafifçe düzeltti Tanaka. "Muhtemelen. Ajan Novak'a duvarların da farklı olduğunu söylediğinizi duydum. Siz çocukken bu bölmeli odalardan herhangi biri burada mıydı?

"Evet. Şuradaki. Omzunun üzerinden işkence odasını işaret etti. 'Ama şimdiki gibi değil. Kapı küçük bir oyuğa açılıyordu, çamurlanırsanız kıyafetlerinizi değiştirebileceğiniz bir yerdi. Büyükanmem çamurlu ayakkabıların eve girmesine izin vermezdi.

"Ayakkabıların sık sık çamurlanır mıydı? Deacon sessizce sordu, hâlâ onun rüyasına girmeye çalışıyordu.

"Evet. Dışarıda oynamayı severdim.

Tanaka endişeli görünüyordu. "Belki de , Dr. Corcoran. Solgun görünüyorsun.'

'İşim bittiğinde oturacağım. Bu işi bir an önce bitirmek istiyorum.

Tanaka, "Burada her şeyi gördün," dedi.

"Hayır," dedi kısaca, sertçe. 'Şu döşeme parçasını kaldırdığınızı görmek istiyorum. Eğer zeminin altında bir şey varsa, bilmek isterim.

Tanaka Deacon'a baktı, o da başıyla onayladı. "Önce zeminin fotoğraflarını çekeyim, sonra fayansı kaldırırız.

"Biz beklerken diğer odayı da görecek misin? Deacon ona sordu.

Sertçe yutkundu. "Elbette. İşkence odasının kapısından geçip otopsi masasına en uzak köşeye doğru yürüdü. "Burası küçük soyunma odasının olduğu yer. Paltolar için kancalar ve botlar için kurutma sehpaları vardı.

Deacon onu omuzlarından tutup yavaşça çevirerek metal masaya ve arkasındaki duvara bakmasını sağladı ve vücudunun korkuyla kaskatı kesildiğini hissetti. "Ne vardı orada? O duvarda?

"Kavanozlarla dolu raflar," dedi. 'Çoğunlukla reçeller ve jöleler. O zamanlar büyükanmemin aşçısı konserve yapırdı. Alnı kırıştı. "Ve zeytin.

Gözlerini kırıştırdı. "Zeytin mi? Büyükanmenin aşçısı burada, Ohio'da kendi zeytinlerini mi konserve ediyordu?

Alnı yumuşadı ve ona tuhaf bir bakış attı. "Tabii ki hayır. Onları çoktan konserve olarak satın aldılar. Koridorda sesler yükseldi ve Faith tekrar onun elinden kurtulup Tanaka ve teknisyenlerinden birinin söz konusu yer karolarının etrafında toplandıkları yere doğru koşmaya başladı.

Deacon ve Faith küçük odaya girdiğinde Tanaka başını kaldırıp baktı. 'Bu fayans gevşek. Olduğun yerde kal. Onu yukarı çekip altında bir şey olup olmadığına bakacağız.

Teknisyen fayansların arasındaki dikişe ince bir eğe yerleştirdi ve bir tanesini kaldırdı, hemen geri çekildi. Ayağa fırladı ve bunu yaparken fayansı düşürdü.

"Vay anasını.

Faith'in boğuk çığlığı Deacon'ın kulaklarını tırmalarken kendi midesi de ters yüz oldu, safra fokurdayarak boğazını yaktı. *Oh Tanrım. Yine mi?*

Zeminin altından onlara bakan bir insan yüzünün kalıntılarıydı.

Mt Carmel, Ohio, 4 Kasım Salı, Sabah 7.15.

Isenberg, O'Bannion'ların ön kapısından içeri girer girmez 'Güncelleme,' diye sordu.

Deacon Faith'in hâlâ iyi olduğundan emin olmak için ön kapıdan dışarı hızlıca bir göz attı. Arabanın yolcu koltuğuna kıvrılmıştı, gözleri kapalıydı. Biraz uyuyor olmasını umuyordu. 'Şimdiye kadar sadece o küçük odanın zeminini kaldırdık. Üç ceset bulduk, hepsi de kadın. Hepsi de yirmili yaşlarda görünen sarışınlar. Hiçbiri toprağa gömülmemişti. Hepsi de orijinal toprak zemin üzerinde duran pleksiglas tabutların içindeydi. Kalan yer karolarının altında ne bulacağımızı bilmiyoruz.

"Tanrım. Isenberg en az kendisi kadar yıpranmış görünüyordu. "Corcoran'la bağlantısı ne?

"Bodrum katına inen basamakların sayısını hatırlaması bizi yer karolarının altını kontrol etmeye yöneltti," dedi Deacon. 'Aksi takdirde bu evin sadece Arianna ve Corinne'e işkence etmek için kullanıldığını düşünebilirdik.

"Yani Corcoran ölmüş olsaydı, cesetleri hiç aramayabilirdiniz. Deacon'ın midesi yine bulandı. "Bu çok mümkün.

Adam, "Yalnızca küçük beden bir kadın tişörtü bulduk," dedi. 'Kurbanlardan hiçbiri o beden giymiyor. Corcoran da giymiyor. Aşağıda başka biri vardı.

"Belki de suç ortağıdır. Isenberg omzunun üzerinden baktı. "Corcoran cesedi gördü mü?

"Sadece ilkinin yüzü," dedi Deacon. 'Hastalandı. Onu oradan çıkardım.

Isenberg ona sempati dolu, değerlendirici bir bakış attı. "Peki ya sen?

Deacon yüzünü buruşturdu. Cesetlerin çıkarılmasını izlemek ve daha fazlasının ayaklarının altında olabileceğini bilmek Batı Virginia'daki son davasında ortaya çıkardığı düzinelerce işaretsiz mezara çok yakındı. "Ben iyiyim.

"Yeterince iyi. Bunun için Combs'u hala seviyor muyuz?"

Deacon ensesini ovuşturdu. "Daha az olası görünüyor.

'Tadilatı kim yaptıysa orada çok zaman geçirmiş,' dedi Bishop. 'Haftalar. Belki de aylar. Cesetlerden ikisi yakın zamanda ölmüş gibi görünüyor. Combs da işin içinde olabilir.

Tanaka, "Ama ev belki de on yıl önce değiştirildi," dedi. 'Ve Dr Corcoran Combs'la sadece dört yıl önce tanıştı.

Isenberg, 'Ama aynı silahın burada ve Florida'da kullanıldığını biliyoruz, bu yüzden eski mahkûmun tüm bu olaylarda nasıl bir rol oynadığını bulmamız gerekiyor' dedi.

Adam'ın ağzı kıvrıldı ama bu bir gülümseme değildi. "Ben olsam o terimi kullanmazdım Lynda," dedi alaycı bir tavırla. "*Onun* eski mahkûmu olmadığı konusunda oldukça kararlı.

"Adam, Dr. Corcoran hakkında paylaşmak istediğin bir şey mi biliyorsun? Isenberg sertçe sordu. "Ondan hepimizden daha fazla şüphelenmene neden olan bir şey mi?

Adam başını salladı. "Hayır.

Deacon, Adam'a duyduğu öfkeyi bir kenara iterek, "Başka bir şey daha var," dedi. 'Çocukluğundan beri bu evin hayalini kurarmış. Merdivenlerden aşağı iner ve onları sayardı.

Isenberg, "Olması gerekenden iki kişi daha az olduğunu da bu şekilde biliyordun," dedi. "O bodrumda ona ne oldu?

"Bilmiyorum ama aşağıya ilk indiğinde arkasına bakmadı. Sonunda baktığında bir duvar görünce şok oldu. O zamanlar orada olmadığını söyledi.

Tanaka yumuşak bir sesle, 'Ayrıca tavanların daha önce daha yüksek olduğunu söyledi,' dedi. 'Nasıl bir travma ona böyle bir ayrıntıyı hatırlatmış olabilir Ajan Novak? O sadece bir çocuktü. Neden bir tavanın ne kadar yüksek olduğunu fark etsin ki?

Deacon Tanaka'nın sempatik bakışlarıyla karşılaştı ve adamın kendisinin fark etmediği bir şeyi fark ettiğini anladı. En azından o ana kadar. Şimdi anlıyordu ve arabasında uyuyan Faith'e bakmaktan kendini alıkoyamıyordu.

"Aman Tanrım," diye mırıldandı. "Ona "o son gün" derdi. Annesinin öldüğü gün. Bir araba kazasında öldüğünü söylemişti. Belki de ölmemiştir. Belki de Faith o gün merdivenlerden inerken bir şey gördü. O kadar travmatik bir şey ki yirmi üç yıldır o eve dönmedi.

Bishop iç çekti. "Tavana bakmasına neden olan bir şey. Kahretsin, Deacon. Annesinin ölüm nedeninin intihar olup olmadığını görmek için ölüm belgesini her zaman kontrol edebilirsin.

Ama Deacon öyle olduğundan oldukça emindi. *Ah bebeğim*, diye düşündü üzüntüyle. *Bu evden nefret etmene şaşmamalı*. Ama neden ona söylememişti ki? Neden bunu bir sır olarak saklamıştı?

Isenberg, "Onun için korkunç bir gün olurdu," dedi, "ancak aşağıda bulunan cesetlerin kimliklerini belirlemeye odaklanmamız gerekiyor."

Adam, "Ve Corinne Longstreet'i bulmak üzerine," dedi.

"Ve çilingir ve güç teknisyeni," diye ekledi Deacon, "onlar da hâlâ kayıp."

Bishop tekrar iç çekti. "Ve otel odasındaki belboyu ve kurban Anthony Brown'ı kimin vurduğunu bulma konusunda."

"Artı Miami'de ölen üç kişi," dedi Deacon. "Birileri son bir aydır aktif olarak Faith Corcoran'ı öldürmeye çalışıyor ama bu bodrumun kapısı ve pencereleri on yıl önce örtülüp gizlendiyse, Combs'un o zamanlar bu işe karışmış olması neredeyse imkânsız. O zaman karışmadıysa, şimdi nasıl karışmış olabilir?"

Isenberg kaşlarını çatarak, "Birkaç hafta önce onu Miami'deki dairesine girerken gördüğünü söylediğini sanıyordum," dedi.

Deacon Faith'in ona söylediklerini düşündü. "Lensleri takılı olmadığı için onu vuracak kadar iyi göremediğini söyledi. Yüzünü görmemiş olabilir, sadece Combs'la aynı boyda olduğunu görmüş olabilir. Combs olması doğal bir varsayım olurdu."

Adam, "Ben hâlâ amcasını bir an önce sorguya almamız gerektiğini düşünüyorum," dedi.

"Bu konuda hemfikiriz," dedi Deacon.

"Başka kiminle konuşmamız gerekiyor?" diye sordu Isenberg. "Bu eve başka kimin erişimi vardı? Çimler yeni biçilmiş gibi görünüyor. Bakımı kim yapıyor?"

Deacon, "Tarih Derneği dışarıyla ilgileniyor," dedi. "Bir bahçıvan çalıştırıyorlar. Bu sabah onunla konuşacağız. Ama unutmayın, büyükannesinin vasiyetinin içeriğine erişimi ve bilgisi olması gerekiyor."

"Kahretsin," diye mırıldandı Isenberg. "Yine de kontrol edin."

"Piskopos, bahçıvanı alabilir misiniz? Diyakoz sordu ve o da başıyla onayladı. "Teşekkürler. Alt kattaki cesetler hakkında bilgiye ihtiyacımız var. İşin biter bitmez ME onları alacak, Vince."

Tanaka, "Fayansların geri kalanını yukarı çekeceğiz," dedi. "Bunun birkaç saatimizi alacağını tahmin ediyorum."

Deacon, O'Bannion arazisinin alabildiğine uzandığı yan pencereden dışarı baktı. Midesi bir kez daha burkuldu. Çok fazla arazi. Cesetler için çok fazla alan. "Dışarıya ceset gömmediğinden emin olmalıyız.

Tanaka, 'Orada yeterli bir arama yapmamız epey uzun sürecek,' dedi.

"Yere nüfuz eden radar kullanabilir misiniz? Deacon sordu. 'Bununla iyi sonuçlar aldım. GPR konusunda ulusal çapta tanınan birini tanıyorum.'" Batı Virginia'da cesetleri kazarak geçirdiği haftaları hatırladı. "Yerel birini tavsiye edebilir.

'Bir isme ihtiyacım olursa size haber veririm. Şimdi müsaade ederseniz, yapacak çok işim var.

Isenberg omzunun üzerinden hâlâ arabada uyumakta olan Faith'e baktı. 'Corcoran oteline geri dönemez. Bu bir medya sirki. Güvenli bir eve gitmesi gerekecek.

"Kesinlikle," dedi Deacon. ' ilgileneceğim.

On Altıncı Bölüm

Cincinnati, Ohio, 4 Kasım Salı, saat 8.00.

Faith irkilerek uyandı, sonra Novak'ın tenine sinen hafif sedir kokusunu alınca rahatladı. Hareket ediyorlardı. Evin önünde beklerken yolcu koltuğunda uyuyakalmıştı, o kadar kendinden geçmişti ki adam arabayı çalıştırıp uzaklaştığında uyanmamıştı.

"Otele döndüğümde babamı aramalıyım," diye mırıldandı. 'Haberlerde duyup endişelenmeye başlamadan önce ona neler olduğunu anlatmalıyım. Özellikle de şu anda iki cep telefonuma da cevap vermediğim için.

"İstersen onu aramak için benimkini kullanabilirsin.

"Saat kaç?" diye sordu, koltuğunu dikleştirerek. "Genelde geç saatlere kadar uyanmaz... Kaşlarını çattı, çevreleri dikkatini dağıtmıştı. Banliyödeydiler, şehirde değil. 'Otelime giden yol bu değil. Nereye gidiyoruz?

"Güvenli ev. Göz ucuyla ona baktı. 'Otelinde kalamazsın. Dün geceden sonra olmaz. Orada sana tekrar ulaşmaya çalışmasa bile medya etrafını saracaktır.

"Eşyalarım ne olacak?

"Bishop şimdiye kadar hepsini taşımış olmalıydı, kasanızdakiler hariç. Kaşları daha da çatıldı. "İnsanların eşyalarım dokunmasından hoşlanmıyorum.

Ağzı gerildi. "İnsanların sana ateş etmesinden hoşlanmıyorum.

Küstahça davrandığını bilerek içini çekti. "Teşekkür ederim. Benim için yaptığın her şey için.

Bir süre sessizliğin geçmesine izin verdi. "Her şey yolunda mı?" diye sordu usulca.

Mutfaktaki öpücüğü kastettiğini biliyordu ve bir an için kendini onun kollarına bıraktı. Her yerinde ne kadar iyi hissettirmişti. "Evet, her şey. Ama bunu bir daha yapamayız.

Beyaz kaşları kalktı. "Peki bu neden olabilir?

'Çünkü ben hala bir tanıgım, Deacon. Bunun etik olmadığını kendiniz söylediniz.

"Fikrimi değiştirdiğimi de söyledim.

'Beni Bishop'a geçirme konusunda. Belki de bunu yapmalısın, o zaman dikkatin dağılmaz.

"Dikkatim dağınık değil.

'Evet, yle. Yine bana şoförlük yapıyorsun,' diye . 'Sakın bana gidecek başka bir yerin olmadığını söyleme. Üç tane aktif suç mahallin var.

Aslında beş aktif suç mahalli var. Evet, başka bir yerde olmam gerekiyordu. Birkaç saat içinde kardeşimin müdürüyle bir randevum var, bu yüzden bir taşla iki kuş vuruyorum. Ben duş alıp kıyafetlerimi değiştirirken seni yerleştirebilirim.

Gözleri kısıldı. "Affedersiniz?"

'Kardeşimin müdürüyle suç mahalli gibi kokarak buluşamam. Gerçi bu görüşmeyi kısaltabilir,' diye ekledi düşünceli bir şekilde. "Aslında bu kötü bir fikir değil.

"şirin görünmeye alışma, Deacon. Burası tam olarak kimin güvenli evi? Benim.

Ona baktı. 'Beni evine mi götürüyorsun? Isenberg bunu onayladı mı?'

'Sadece daha iyi bir şey ayarlayana kadar, ki bu da bu sabahın ilerleyen saatlerinde olacak. Evimde iyi bir güvenlik sistemi var. Kendim kurdum, o yüzden çalıştığını biliyorum. Kaşlarını sallayarak ona sinsi bir sırtış attı. "Ayrıca Xbox'ınıza bağlayabileceğiniz altmış beş inçlik düz bir ekranı var.

Kendini kıkırdarken buldu. "ok sinirlisin, Novak. Hakkını vermeliyim. Sen suçlu kardeşinle uğraşırken beni kim koruyacak?'

Adamın gülümsemesi soldu ve kadın kullandığı ifade yüzünden kendini tekmelemek istedi. 'Saha ofisinden iki ajan talep ettim. Emin ellerde olacaksın.

Bundan hiç şüphesi yoktu. Ona bir şey izin vermeyeceğine söz vermişti ve Diyakoz Novak sözünün eri bir adam gibi görünüyordu. Onu endişelendiren gülümsemesinin kaybolmasıydı.

"zr dilerim. Kardeşin hakkında o şekilde konuşmamalıydım.'

"Hayır, haklısın. Suçlu olma yolunda ilerliyor ve ben ne yapacağımı bilmiyorum.

"zr dilerim," dedi tekrar, n kolunu hafifçe sıktı, kaslarının avucunun altında esnediğini hissetti. Ve o anda, otel odasına geri dönmüş olmayı, yarın yokmuş gibi öpüşmeyi diledi. Ona dokunmak, platonik olarak bile, tehlikeliydi.

Kadın kolunu çekti ama adam onun elini yakaladı. Parmaklarını birbirine geçirdi ve birleşen ellerini onun güçlü kalçasına dayadı. Bu sırada gözlerini tam karşıya odaklamıştı.

"Henüz değil," diye mırıldandı. "Henüz çekilme.

Sesinde daha önce duymadığı bir kırılganlık vardı. Bu onu daha da tehlikeli yapıyordu çünkü onu incitmek istemiyordu.

"Tüm tanıklarınla birlikte fikrini değiştirdin mi Deacon?" diye sordu, kendisinin de savunmasız olduğunu duymasını umarak.

Sanki onu yakmış gibi elini bıraktı. "Ben yokken biraz daha uyumaya çalışmalısın," dedi sertçe. 'Ve gördüklerinle ilgili herhangi bir sorun yaşarsan, departman sana bir danışman önerebilir.

Ellerini kucağında kavuşturdu, kendini yoksun hissediyordu. Ve suçluydu, sanki onun yavru köpeğini tekmelemiş gibi. Tedirgin bir şekilde saldırdı. 'Gördüğüm şeyle mi? Hangi şeyle, Deacon? Yolda yatan Arianna'yla mı, gözümün önünde vurulan bir tellalla mı, yoksa büyükannemin evinin zemininde yatan o zavallı kadından geriye kalanlarla mı? *Gördüğüm* hangi şey bende "sorun" yaratabilir?

"Hepsi," dedi öfkeyle. 'Hepsi sana kabuslar yaşatacak. Zaten yeterince kabus görmemişsin gibi. Ve hayır, başka hiçbir tanıkla fikrimi değiştirmedim.

Kalbi titredi. "Bunun için teşekkür ederim," dedi sessizce, sonra gülümsemeye çalıştı. 'Ama sakıncası yoksa danışmanı pas geçeceğim. Bu kadar uzun süre tek başıma idare ettim. İyi olacağım.

Ona gülümsemedi. Ona cevap bile vermedi. Bunun yerine ağaçlarla çevrili bir sokağa saptı ve başının üzerindeki bir düğmeye bastı. Faith iki katlı, Tudor tarzı büyük bir evi bir an için görebildi, sonra adam motoru çalıştırıp sağa dönerek garaj kapısına yöneldiğinde paniğe kapılarak gözlerini kapattı. Adam sert bir fren yaptı ve kız gözlerini açtığında garajın içindeydiler, kapı inmeye başlamıştı.

Kadın daha nefesini tutamadan adam arabadan inmişti, tehditkâr, hatta öfkeli görünüyordu, ama kadın korkmamıştı. Adam onu kollarına aldığı anda da şaşırmamıştı. Rahatlamıştı, kollarının onu sımsıkı sarmasını, ağzının sıcak, sert ve talepkâr olmasını memnuniyetle karşıladı.

Ona ihtiyacı vardı. Buna ihtiyacı vardı. Bu iyiydi, çünkü onun da buna ihtiyacı vardı.

"Sen iyi *değilsin*," diye fısıldadı şiddetle dudaklarına. "Ve ben de iyi değilim.

"Neden değilsin?

Başını kaldırdı ve karanlıkta ona baktı. 'Peşinde bir seri katil var ve seni gözümün önünden ayırmak istemiyorum. Ama buna mecburum. Ben onu durdururken bir başkasının seni güvende tutmasına izin vermeliyim yoksa bir daha asla güvende olamazsın.

Kalbi tekledi. Sonra o kadar sert çarptı ki oda döndü. *Seri katil. Büyükkannemin evinde.* "Kaç kişi var?" diye fısıldadı. "Kaç ceset var?

'İlk odada üç kişi var. Şimdiye kadar.'

"Üç mü? Şimdiye kadar mı? Korkunç bir anlayış çökmüş, onu boğmakla tehdit ediyordu. "Bu Combs değil, değil mi? Başka *biri beni öldürmeye çalışıyor.*

'Sadece o değil, her neyse. Tabii programınıza atanmadan önce sizi tanı mıyorsa.

Hayır, yapmadı. Çavuş Tanaka işkence odasının pencerelerinin on yıl önce kapatıldığını söyledi. Bu her kimse o kadar uzun süredir öldürüyor, değil mi?"

"Bilmiyorum, Faith. Gerçekten bilmiyorum. Adli tıp cesetleri incelediğinde daha fazlasını öğreneceğiz. Ailenizden hiç kimse oraya gitmedi mi? Son yirmi üç yılda?"

"Babam birkaç yılda bir annemin ölüm yıldönümünde giderdi.

"Bir araba kazasında," dedi dikkatlice. 'Seni korkutan bodrum katı olsa da, merdivenleri sayarsın. Tavanın yüksekliğini hatırlarsın. Biliyordu. Elbette biliyordu. Elbette anlamıştı. Bir şekilde bunu yapacağını biliyordu. Sessizleşti, yanağını onun göğsüne bastırarak

Saçlarını o kadar şefkatle okşadı ki ağlamak istedi. "Neden

bana gerçeği söylemiyorsun, Faith?" diye fısıldadı.

"Söyleyemem. Lütfen bana sorma.

"Neden olmasın?

"Çünkü biz Papa'dan daha Katoliktik," diye acı acı fısıldadı ve onun iç çektiğini hissetti.

"Ve intihar bir günahır.

'Herhangi bir günah değil. Bu büyük günah.'

Saçlarını okşamaya devam etti, ona sıkıca sarıldı. "Onu gördün mü?

Başını salladı, boğazı konuşamayacak kadar kalındı. Bu asla ama asla unutamayacağı bir kâbustu ama bu konuda konuşamazdı. Onunla değil. Hiç kimseye. Şimdi ya da hiçbir zaman.

"Pekâlâ tatlım," diye mırıldandı. 'Daha fazla sormayacağım. Ama babanın evin dışındaki değişikliği -pencerelerin örtüldüğünü- fark edip etmediğini bilmek istiyorum.

"Fark etmezdi. Mezarlık evin diğer tarafında.'

"Arabayla gelirken yoldan görmüş olabilir.

"Fark etmezdi," diye kararlı bir şekilde tekrarladı. 'Evi benim gibi tanımiyordu. Ziyarete gittiğimizde bizimle gelmedi. Bizi ve sonra alırdı. Onun bir saatten fazla kaldığını hatırlayabildiği tek zaman büyükbabasının ölümünü takip eden günlerdi. Ve annesinin. "O ve büyükannem pek iyi anlaşılamazlardı.

"Neden olmasın?

"Çünkü annemle evlenmek için rahipliği bıraktı," dedi ve onun şaşkınlığını hissetti.

"Tamam," dedi yavaşça. "Dürüstçe söyleyebilirim ki bu cevabı beklemiyordum. Faith iç çekti. 'Hâlâ papaz okulundaydı ve henüz yemin etmemişti,

Ama büyükannem bunun bir fark yaratmadığını düşünüyordu. Yani evi bilmiyordu," diye tekrarladı yanağını Novak'ın göğsüne sürterek. İyi hissettiriyordu. Sertti. Katı. Güvenli. 'Ona soramazsın, Deacon. Babam hasta. Geçen yıl felç geçirdi. Tüm bu endişeler onu öldürecek.

Başının üstünü öptü ve kalbinin yeniden erimesine neden oldu. "O zaman onu ara ve güvende olduğunu söyle. Sonra da elinden geldiğince kendini tehlikeden uzak tut.

"Yani bugün benim için işe gitmek yok," dedi iç çekerek, onun haklı olduğunu biliyordu.

"Öyle mi dersin?" diye sordu kuru bir sesle ve onu tekrar gülümsetti.

'O zaman patronumu da aramam gerekiyor. Ne söylememe izin var?'

"Dün gece bir araba kazası geçirdiğini ve bazı komplikasyonlar yaşadığını," dedi kayıtsızca.

Faith neredeyse gülecekti.

"Komplikasyonlar mı?" "Yalan değil.

"Hayır, değil. İsteksizce onun kollarından çıktı. "Güvenli evime giden yolu göster.

Adam evin kapısını açtı ve taze boya kokusu kadının hapşırmasına neden oldu. "Kusura bakma," dedi adam. "Evi taşınmamız için hazırlarken burada kamp yapıyorum.

"Biz mi?

"Dani, Greg ve ben.

Çamaşır odasında durup ona temkinli bir şekilde baktı. "Kız ve erkek kardeşinin yanına mı taşınyorsun?

Daha çok benim yanıma taşınyorlar gibi. Burayı geçen yaz aldım ve bir ay önce geri döndüğümde onarmaya başladım. Dani hafta sonunda taşınyor. Greg de öyle. Islahevinden uzak durabilirse tabii.

Kalbi yumuşadı. "Buraya onun için , değil mi?

Başını salladı. 'Hayatı boyunca teyzem ve eniştemle yaşadı ama artık onların kontrol edemeyeceği bir hale geldi ve teyzemin sağlığı da hassas. Greg son okulundan atıldı ve Dani onunla tek başına başa çıkamadı, ben de eve dönmeye karar verdim. İyi bir okul sistemi içinde, birbirimize çelme takmayacağımız kadar büyük bir yer istedim. Annem üvey babamla evlendikten sonra da aynı mahallede oturuyorduk, sadece birkaç sokak ötede. Buraya yerleşmek istiyordum ve bu tamirat evi de paramın yettiği tek yerdı.

"Bu yüzden Greg, annen ve üvey baban ölmeden önce senin ve Dani'nin gittiği okula gidiyor," dedi düşünceli bir şekilde. "Dani ve Greg daha sonra teyzeniz ve amcanızla mı yaşamaya başladı?

Bir kez başını salladı. "Son sınıf olduğum için yılı eski okulumuzda tamamlamama izin verdiler ama okul sistemi Dani'nin okul değiştirmesine neden oldu çünkü teyzem ve amcam farklı bir bölgede yaşıyor. Annemi, Bruce'u ve arkadaşlarını aynı anda kaybetmek onun için çok zor oldu. Greg de okul değiştirmek zorunda kaldı ama sadece son iki okuldan atıldığı için. Başını hafifçe salladı. "İzin ver sana evi gezdireyim. Onu mutfağa götürdü ve ışıkları yaktı. "Önce bunu bitirdim. Yemek yememiz gerektiğini düşündüm.

Faith etkilenmiş bir halde etrafına bakındı. "İyi iş çıkarmışsın. Dolaplar yeniydi, aletler de öyle. Ve yer döşemeleri. Gözlerini güzel fayanslardan kaldırdı, büyükannesinin bodrumundaki fayansları düşünmek istemiyordu.

Kendini onun gözlerinin içine bakarken buldu ve zaten sıcak olan yanakları yanmaya başladı. Vücudunun geri kalanıyla birlikte. Çünkü o da ona bakıyordu. Sanki açlıktan ölüyormuş ve o da yiyecekmiş gibi. Yüzünde aynı ifadenin olabileceğinden endişe ederek dev bir adım geri attı ve elini bir trafik polisi gibi kaldırdı. 'Bu çılgınlık, Deacon. Hayır.

Hem alaycı hem de hınzır bir sırıtışla, onu şimdiye kadar gördüğü en seksi adam haline getirdi. "Pekâlâ," dedi yumuşak bir sesle. "Sana nerede uyuyacağını göstereyim.

İçindeki her şey sıkıştı ve bir iniltiyi yutarak onun yerine güldü. "Siz iflah olmazsınız, Ajan Novak.

"Biliyorum," dedi memnuniyetle ve onu tekrar güldürdü.

"Kamp yapacağını söylemiştin. Arabasını hurdaya çevirdikten ve bir cinayet girişiminden kurtulduktan sonra vücudunun ağrıyan tüm yerlerini düşünerek yüzünü buruşturdu. "Yerde uyumak zorunda mıyım?

Pek sayılmaz. Ben konfora inanırım. Mesela kullanabileceğin Xbox'ıma bağlı büyük bir düz ekran gibi," dedi ve onu oturma odasına doğru götürürken işaret etti. Televizyon ekranı duvarı kaplıyordu ama iki katlanır sandalye dışında odanın geri kalanı bomboştu. 'Katlanır sandalyeler benim için yeterli bir kamp. Mobilyalarımın çoğu hâlâ depoda.

Onu merdivenlerden yukarı, açık, güneşli ikinci kata çıkardı. Yukarı baktı, tavan pencereleri yüzüne bir gülümseme getirdi. Dışarısoğuk olsa da burası sıcaktı. Kutuları ve birkaç açılmamış boya kutusu dışında boş olan bir odanın kapısını açtı.

'Senin eşyaların. Bu iş bittiğinde Dani'nin olacak.'

Koridordan geçip ana yatak odasına kadar onu takip etti. Yatak odasında çarşafları buruşuk, büyük boy bir yatak, eski püskü bir şifonyer ve mobilyadan başka pek bir şey yoktu. Bavulu yatağın yanında duruyordu.

"Çarşaflar temiz," dedi, teninin üzerinde kadife gibi duran o yumuşak sesiyle. 'Sadece bir kez yattım. Ama istersen değiştirebilirim.

"Hayır, sorun yok. Yastıkların üzerinde onu koklamak istediğini düşündü, kalbi o kadar sert atıyordu ki duymamasına şaşırdı. "Sadece sabahın geç saatlerine kadar burada olacağım, değil mi?

Sertçe başını salladı. 'Banyo şurada. Dolabımdan birkaç şey alayım ve seni dinlenmen için yalnız bırakayım.

Faith ana banyoyu işaret etti. "Duşa ihtiyacın varsa ben mutfakta beklerim.

Ona, duşta kendisini düşündüğünü bildiğini söyleyen hınzırca bir sırıtma daha yaptı, ki elbette düşünüyordu. "Dani'nin odasındakini kullanacağım. Dani de bu sabah kafanı yeniden yapıştırmak için gelecek. Ondan bunu öğle yemeğinden sonraya ertelemesini isteyeceğim, böylece biraz daha uyuyabilirsin.

Faith, "Kanaması durdu, o yüzden bence sorun yok," dedi. "Bunu yapmasına gerek yok.

"Isenberg'in emirleri. Dolabından başka bir takım elbise, gömlek ve kravat çıkardı, ağzı hafifçe sarktı. "Paltomu özledim.

Faith güldü. "Bebek gibi davranma. Onu geri alacaksın.'

Ona gülümsedi. "Biliyorum. Sadece güldüğünü duymak istedim. Bunu daha sık yapmalısın.

Son yirmi üç yıldır gülmemesinin tüm nedenleri bir bir aklına geldi. "Deneyeceğim," dedi sessizce. "Bütün bunlar sona erdiğinde.

Gülümsemesi soldu. 'Bunu yapacağım. Üzerimi değiştirir değiştirmez davaya geri döneceğim. Önce King's College'a gidip kaçırılma olayının gerçekleştiği yeri kontrol edeceğim.

Hiç dinlenemeyeceğini fark etti. "Yiyeceğin varsa bize kahvaltı hazırlayabilirim," diye teklif etti. "Böylece kendi düşünü da kullanabilirsin.

Bu daha kolay olurdu. Eğer gerçekten yemek yapmayı düşünmüyorsanız, buzdolabını iki gün önce doldurdum. İhtiyacın olan her şeyi bulabilirsin. Yumurtamı çok yağlı severim. Telefonu çaldı ve mesajı okudu, sonra tekrar ona baktı. 'Bir dakika içinde ön tarafa yanaşacak olan sedan için endişelenme. O senin güvenlik ekibin, Büro'nun izniyle. Ajan Colby ve Pope. Babanı aramak istersen mutfakta bir sabit hat var. Ve perdeleri kapalı tutun lütfen. Ona güvende olduğunu söylerken yalan söylemeni istemiyorum.

Faith gözlerini devirdi. 'Aşırı kolay, Fed detayları, çekilmiş gölgeler. Sanırım bunların hepsini hatırlayabilirim. Telefonunu kullanmak için mutfığa dönerken kıkırdarak yanından ayrıldı.

Kurşuni parmaklarıyla aradı, babasına neler olduğunu anlatmaktan korkuyordu, Lily ilk zil sesinde cevap verdiğinde şaşırmadı. "Merhaba, Lily. Benim.

"Sana çok kızgınım," diye tısladı Lily. 'Oteliniz haberlere çıktı. Silahlı çatışma olmuş. Neredesiniz? Neden bizi aramadın? Baban çok endişelendi.'

Faith gözlerini kapattı. Dava üzerinde çalışan FBI ajanıyla birlikteyim. Üzgünüm, Lily. Gerçekten çok üzgünüm. Yeni telefonum dün geceki çatışmada hasar gördü.

Ölüm sessizliği. Sonra, "Çatışmada mıydın?

Faith bir nefes verdi. "Şey, evet. Aslında hedef bendim.

"Aman Tanrım," diye feryat etti Lily sessizce. "Bu korkunç bir şey.

Biliyorum. Bak, büyükannemin evi her şeyin merkezinde gibi görünüyor. Bir cinayete sahne olmuş.' Ya da üç. Şimdiye kadar. Polis benim hedef olduğumu düşünüyor çünkü tapuda adım var. Gerçekten Lily, tek bildiğim bu. Dün gece deliceydi. Oh, ve arabamı mahvettim.'

"Prius'un mu? Lily'nin sesi neredeyse hiç . "Yaralandın mı?"

Faith tekrar iç çekti. "Şey, hayır ve hayır. Prius'u Miami'de sattım. Kullanılmış bir Jeep aldım ve dün gece yoldan çıkardım. Sizinle telefonu kapattıktan hemen sonra.

"Babanın çok nefret ettiği o kıvrımlarda. Annene olanlar yüzünden.

Çünkü Faith'in annesinin cesedi, dün gece Faith'in geçtiği yerden çok da uzak olmayan bir setin dibinde yanmış bir arabanın içinde bulunmuştu. "Tam orada, evet.

"Yine çok hızlı sürüyordun, değil mi?"

"Hayır," dedi Faith sabırla. "Yolda yatan bir kız gördüm ve ona çarpmamak için direksiyonu kırdım.

"Sen ne? Tüm bildiğin *bu* mu? Başka bir şey eklemek ister misin? Lily sert bir şekilde sordu.

Faith kızgın olmaktan çok korkmuş olduğunu biliyordu. "Adımı değiştirdim. Sullivan'a dönelim. Charlie'yle olan tüm bağlarını koparıp atmanın zamanı gelmişti.

Frye.'

"Aslında Corcoran olarak değiştirdim.

Sessizlik. "Neden?"

"Büyükannemin kızlık soyadıydı. Sullivan'a geri dönmedim çünkü kimseyi sana ve babama yönlendirmek istemedim. Tereddüt etti. "Çünkü takip ediliyordum. Geçen yıl boyunca.

Aman Tanrım. Bu yüzden mi taşındınız? Şu korkunç Peter Combs mu? *O* bunun arkasında?"

Muhtemelen. Artık bilmiyorum. Babamın, büyükannemin evinin haberlere konu olabileceğini bilmesi gerekiyor. Ben iyiyim. Güvendedim. Ona bunu söyleyebilirim, böylece kendini daha fazla endişelendirmez.

Ona sakinleştirici verdim. Şu anda uyuyor. Ben de bir süre uyuyabilirim. Gecenin çoğunu onunla geçirdim ve yorgunum. Birkaç saat içinde tekrar aramalısın. Ve bana telefonu gerçekten açabileceğin bir numara ver.

'Yeni bir cep telefonu almam lazım. Ama bu numarayı ara.' Novak'ın cep telefonu numarasını okudu. "Bu FBI ajanı. Beni güvenli bir eve yerleştirdiklerinde bana nasıl ulaşacaklarını bilecek.

Lily iç çekti. 'Güvenli bir eve gitmen duyduğum en iyi haber. Seni seviyorum, Faith.

Ben de seni seviyorum. Git uyu, Lily. kısa zamanda arayacağım.'

Cincinnati, Ohio, 4 Kasım Salı, Sabah 8.10.

Nihayet, diye düşündü Novak'ın garaj kapısı açılmaya başladığında. Beyaz saçlı piçin geri dönme vakti gelmişti. Şanslıydı. Bu köşe bir okul otobüsü durağıydı ve bir sürü futbol annesi kendi minibüslerinde sıraya girmiş, çocuklarıyla birlikte otobüs bekliyordu. Aralarına karışmıştı. Ama otobüs birkaç dakika önce gelmiş ve bütün anneler gitmişti. Burada daha fazla kalamazdı. Novak'ın komşularından herhangi birinin kaldırımında duran gümüş minibüsü fark edip polis çağırmasını istemiyordu.

Şoför koltuğundan kalktı, konsolun üzerinden geçerek tüfeğini koyduğu golf çantasını attığı ortadaki koltuğa oturdu. Bu günlerde lanet olası minibüslerin yukarı ve aşağı açılan orta camları yoktu. Sadece bir açıyla girip çıkıyor, en fazla birkaç santim açıklık bırakıyordu.

Ama birkaç santim yeterli olacaktı. Novak'ın araba yoluna nişan almak için tam olarak doğru yere park etmişti, piçin Faith'i eve getirme ihtimaline karşı.

Onu güvenli bir eve koymaları çok daha muhtemeldi ama hazırlıklı olmak her zaman işe yarar.

Eğer Faith Novak'ın yanıdaysa, Fed'i araba yoluna girdiği anda indirebilirdi. Eğer adama yardım etmek için eğilirse, onu da haklayabilirdi. Eğer çok temkinli davranır ve yerde kalırsa, yardım gelmeden önce arkalarından yaklaşıp minibüsünden inerek onu yakından ve kişisel olarak vurmak için bolca zamanı olacaktı. Yardım çağırarak kadar akıllı olsa bile.

Ve eğer Novak onu eve getirmediyse, eninde sonunda ona gidecekti.

Sabırlı olabilirim. Olmak zorundayım. Kıpırdamadan durdu, parmağı tüfeğinin tetiğindeydi. *İşte geliyor.* Bir sedan kullanıyor. *Çünkü cipini vurdum,* diye düşündü pişmanlıkla. Bu açıdan sedan daha zor bir hedef olurdu. Gözlerini kısarak arabanın ön camından ön koltuğu görmeye çalıştı ama güneş camdan yansıyor. *Lanet olsun.*

Onunla birlikte miydi? Eğer değilse Novak'ı öldürmek istemiyordu. Onu ona götürecek kadar öngörülebilir başka kimse olamazdı.

Son anda sedan gaza bastı, garaj yoluna girerken lastik yanmaya başladı. Araba hızla garaja girdi ve kapı açıldı.

tek bir nefes bile alamadan yere yığıldı.

"*Lanet olsun.* Garaja girerken adamın yavaşlamasını bekliyordu. Akli başında her insan yavaşlardı. Beyaz saçlı piç neredeyse kendi garaj kapısını devirecekti. Novak çıldırmıştı.

Aslında bu biraz ironikti. Novak'ın da kendisi hakkında aynı şekilde düşündüğünden emindi.

Nefes al. Sakinleş. Parmağını tetikten çekti. Novak'ın deliliğinin bir amacı olmalıydı. Faith'i de yanında eve getirmiş olmalıydı. Şu anda evin içindeydi.

Parmağı her pencereden içeri ateş etmek için kaşınıyordu. Ama bu akıllıca olmazdı. Yere yatıp karşılık verebilirlerdi. Yüzlerce polis çağırabilirlerdi.

Ama en azından nerede olduğunu biliyordu. Novak evde fazla kalmayacaktı. Ne de olsa yakalaması gereken bir katil vardı. Giderken Faith'i de yanında götürebilir. *Eğer öyleyse, hazırlıklı olacağım.*

Peki ya Novak onu geride bıraktıysa?

Gülümsedi. Silahlı olsa bile kötü bir nişancıydı. Adam yatak odasının penceresine tırmandığında, kadın onu zar zor ısırılmıştı. Bu bir bebekten şeker almak gibi bir şeydi.

Cincinnati, Ohio, 4 Kasım Salı, Sabah 8.15.

Deacon ıslak başını havluyla silerken yatağına baktı ve birkaç dakikalığına gözlerini kapatmak için uzanmak istedi. *Çok yorgunum.*

Şimdi, eğer Faith onun buruşuk çarşaflarında yatıyor olsaydı, bu tamamen farklı bir konu olurdu. Bunu hayal etmesine izin verdi ve vücudunun sertleştiğini hissetti.

O da bunu düşünmüştü. Bunu onun gözlerinde, yanaklarının kızarışında görmüştü. Yakında, diye düşündü. Yakında onun 'çılgın' dediği kimyayı keşfedebileceklerdi. Bu onu biraz korkutmuştu. Onu da korkutmuştu.

Kariyerinde ilk kez kendini görevini ertelerken buldu. Onu burada yalnız bırakmak istemiyordu. İki mükemmel yetenekli federal ajanın onu koruyor olması önemsizdi. Burada olmak istiyordu. Burada olması gerekiyordu.

Ama onun hayatta kalmasına daha çok ihtiyacı vardı. Bu yüzden boxer'ını sürükleyerek giydi ve yatak odasının kapısını açarak ona ihtiyacı olup olmadığını duymaya çalıştı.

Mmm, domuz pastırması. Aroması kahveyle birlikte üst kata yayıldı. Sadece kahve için bile ona tapabilirdi.

Şimdi acele ederek pantolonuna uzandı ve gelen boğuk çığlığa döndü. Faith açık kapı aralığında durmuş, eliyle ağzını kapatmış, gözlerini kocaman açmıştı.

Odayı iki adımda geçti, onu kapıdan çekerek yatak odasının duvarına doğru itti. Vücudunu kendi vücuduyla örterek koridora baktı. "Ne oldu? Kim var orada?"

"Hiç kimse," dedi nefes nefese. 'Sırtın. Gerçekten kötü görünüyor. Şaşırdım, hepsi bu. Nefes almama izin verir misin? Beni eziyorsun.

Birkaç santim geri çekildi. "Daha kötülerini de yaşadım," diye güvence verdi ona, bakışlarının yüzünden vücuduna düştüğünün farkındaydı. Hâlâ onun kolunu tutuyordu.

Ve boxer'ının son on saniye içinde daha da sertleştiği gerçeğini gizlemek için hiçbir şey yapmadığını. Oda sıcaktı, hava yoğundu. Onun bakmasına izin verdi, bir şey söylemesini bekledi. Bir şey yapmasını. *Dokun bana.*

Yanakları pembeleşince gözlerini onun yüzüne dikti. Alt dudağını yaladı, sonra ısırıldı. Alçak bir hırıltı duydu. Boğazından geldiğini fark etti.

"Burada olmamalıydım," diye fısıldadı boğuk bir sesle. Ama hareket etmedi. Kolunu kurtarmak için herhangi bir girişimde bulunmadı. Gözleri tekrar düştü ve adam onun yavaşça verdiği nefesin sıcaklığını nemli göğsünde hissetti. Sonra parmak uçlarının göğsündeki kılların üzerinde gezindiğini hissetti.

Tekrar yapmasını umarak nefesini tuttu. Yaptığında gözlerini kapattı, saçlarını o kadar hafif okşadı ki delireceğini düşünerek sessizce küfretti. Daha alçaktan okşamasını diledi. Bunu yaparsa patlayacağını biliyordu. Kadının keşfe çıkan elini yakaladı, göğsüne yasladı ve hâlâ tuttuğu elini dudaklarına götürdü.

"Neden?" diye sordurdu kendine, sesi çakıl taşına benziyordu.

"Neden neyim ben?" diye sordu. Sesinin sersemlemiş gibi çıkması egosu için harika şeyler yaptı.

Gözlerini açtı ve kızın başının üst kısmını görünce dişlerini sıktı. Hâlâ ona bakıyordu. 'Burada mısın, Faith? Neden buradasın?'

Vücudu aniden sertleşti, o an bozuldu. Adamın elinden kurtulup ona sırtını dönerken titrek bir kakhaha attı. 'O ajanlar burada. Sen tamam diyene kadar onları içeri almak istemedim. Kapını gördüm

açtım ve düşündüm .. . Yani, bunu düşünmemiştim ... Tanrım,' dedi zayıf bir sesle. "Üzerine bir şeyler giyebilir misin lütfen?"

Boğazını temizledi, yüzündeki sırtışı engelleyemedi. "Herhangi bir sorun var mı diye dinleyebilmek için kapıyı açtım ama çaldıklarını duymadım. Pantolonunu çekti, fermuarını dikkatlice çekerken yüzünü buruşturdu.

Sonra döndü, yüzü güzelce kızarmıştı. Alt dudağı küçük ısırıklar yüzünden dolgunlaşmıştı. Gözleri karanlıktı. Acıkmıştı. Ona tekrar uzanmamak için elinden geleni yaptı.

Kapıyı çalmadılar. Arka kapının dışında bir ses duydum. Onlar olduğunu düşündüm ama emin olmak için panjurdan baktım.

Bu onu gerçekliğe geri döndürdü. Dolabından temiz bir gömlek seçti ve kaşlarını çatarak ona baktı. "Sana pencerelerden uzak durmanı söylediğimi sanıyordum.

'Bana sormadın. Sen söyledin. Odanın karşısına geçti, gömleği giymeye başladığında elini sabitledi. Parmak uçları omzuna değdi ve hafifçe morarmış sırtını yokladı. "Ben aptal değilim, Deacon. Pencerenin yanında durdum, önünde değil. Omzun görüldüğü kadar acıyor mu?"

"Birkaç metre aşağıda daha çok acıtıyor," diye mırıldandı ve alt dudağını tekrar ısırırken gözlerinin parlamasını izleme zevkini yaşadı. İçgüdüğü devreye girdi ve dönerek çenesini hafifçe kavradı, ağzını onunkine yaklaştırdı, dudağını kendisi ısırarak niyetindeydi. Ama kız onu yarı yolda karşıladı, ayak parmaklarının üzerinde kalkarak onu tekrar şaşırttı ve öpücük patladı.

Çenesindeki kavrayışını sıkılaştırdı ve kız onun sikine büyük bir açlıkla bakarken istediği gibi ağzını yalayıp yutmasına izin verdi. Bir adımda sırtını dolabın kapısına dayadı; ikinci adımda adam kendini kadının iki yana açılmış kalçalarının arasına soktu, elleri göğüslerinin üzerindeydi. Kızın nefesi kesildi ve adam bu avantajı değerlendirerek kızın ağzını yaladı, kalçaları kızın vücuduna doğru sallandı, kız açgözlü sesler çıkardığında daha da sertleşti.

Elleri adamın göğsünde düzleşti, parmakları adamın tenine girerken saçlarını karıştırdı, vücudu adamınkine doğru gerildi. Kalçalarını kavrayacak kadar uzun süre göğüslerini bıraktı ve bacaklarının arasındaki tatlı noktaya vurmak için ihtiyaç duyduğu birkaç santimi kaldırdı. Boğazının derinliklerinde inledi, ayak bileklerini baldırlarının etrafına kilitledi, ellerini göğsünden yukarı kaydırarak boynuna kilitledi. Ona bir sarmaşık gibi yapıştı, tüm hareketleri hızlandı, kalçaları onun itişlerini karşıladı, akıl sağlığını hırpaladı.

'Sana dokunmam gerek,' diye homurdandı dudaklarına karşı. 'Sana dokunmama izin ver. *Lütfen.*'

"Evet. Kadın adamın ağzına, yanaklarına ve tekrar ağzına sert öpücükler kondurdu. "Tanrım, evet.

Ellerini vücutlarının arasına soktu, kot pantolonunun çitçitini çekiştirirdi, fermuarı aşağı iterken parmakları titriyordu. Dantele dokunduğunda saçma bir şekilde mutlu oldu, sonra altına girdi ve hiç düşünemedi. Kız ateşliydi. Çok ateşliydi.

Ve çok ıslaktı. Parmakları kıvrımlarından geçerken, yarı inilti, yarı inleme gibi küçük bir ses çıkardı ve daha derine inmeye nefes almaktan daha çok ihtiyacı vardı. Serbest eliyle kalçasını kavrayarak onu kapıya doğru kaldırdı ve bir parmağını o dar, ıslak sıcaklığın içine sokarken kalçasıyla onu sabitledi.

Kıpırdamadan durdu, başı geriye düştü, gözleri kapandı. Ağzı küçük, sessiz bir "O" ile açıldı. Büyülenen adam sadece bakabiliyordu.

Hayatında bundan daha güzel bir şey görmemişti. Ve sonra hareket etmeye başladı, yavaşça elini sürüyordu. Parmağını sertçe sıktı. Boynunun üzerinde kalan kan anında sikine aktı.

İkinci parmağını ilkinden daha az nazikçe soktu ve kot pantolon hâlâ üzerindeyken olabildiğince sert ve hızlı bir şekilde pompaladı. Onları çıkarmak istiyordu, diye düşündü çılgınca. Çaresizce. Onu görmek istiyordu. Onu tatmak istiyordu. Etrafında boşalmasını hissetmek istiyordu.

Yüzünü onun boynunun kıvrımına indirdi. Teninin tadına baktı. Daha sert ve daha hızlı pompalarken aşağıya doğru öptü. Göğüs uçlarının gömleğinin ipeğine battığını görebiliyordu ve onları da istiyordu. Körü körüne ağzını sertleşmiş bir tepe noktasına kapattı, ipeğin içinden emdi, onu kapıya doğru biraz daha yukarı kaldırdı, parmaklarını daha da derine soktu.

Nefes nefese kaldı, vücudu gerilmiş bir yay gibi gerildi. Sınırdan olduğunu fark etti ama orada değildi. Bu yüzden onu ısırды, dişlerini meme ucunun üzerine onu itecek kadar sert bir şekilde kapattı, aceleyle boşalırken boğazından boğuk bir çığlık çıkardı.

Gözleri fal taşı gibi açıldı ve ona baktı, sersemlemiş ve doymuştu, oysa adam hâlâ çok açtı. Yatağa bir göz attı. Onu iki adımda oraya götürebilirdi.

O kadar sertti ki canı yanıyordu ve kadın ona bir kralmış gibi bakıyordu. Elini yavaşça onun sıcaklığından çekti, parmaklarını dudaklarına götürüp yalarken onun bakışlarını tuttu. *Çok güzeldi.*

Eğer yakında ona sahip , ölecekti.

"Aman Tanrım," diye nefes aldı, elleri adamın ensesinde titriyordu.

Nabızı boğazının çukuruna çarptı. "Bu ...

Akılsızca deme. Bunun bir hata olduğunu söyleme. Benim bir hata olduğumu. İnanılmazdı de. Harika olduğumu söyle. Beni içinde istediğini söyle. Gözlerini kapattı. *Lütfen.*

"Güzel," diye fısıldadı ve adamın gözleri fal taşı gibi açıldı. Kadın ona bakıyordu, yeşil gözleri daha koyu ama bir şekilde aydınlıktı. 'Sen güzelleştirdin. Bana kendimi güzel hissettirdin.

"Çünkü öylesin," diye fısıldadı.

Kadının suçlulukla yatağa, sonra tekrar kendisine bakmasını izledi ve uzun bir süre orada öylece durup birbirlerine baktılar, şehvet kararsızlıkla savaşıyordu.

Sonra kapı zili çaldı ve onları gerçeğe döndürdü.

"Federaller," diye fısıldadı iğrenerek, kasıklarındaki gerginliğe rağmen kıkırdamasına neden olan bir şekilde.

"Ben de bir federalim. Onu ayakları yere değene kadar indirdi, sonra aceleyle gömleğinin içine soktu. 'Sen burada kal. Ben onları içeri alırım.

Dikkatle aşağıya baktı. "Bir süre gömleğini içine sokmasan iyi olur.

Aynı anda hem sevinip hem de cinsel olarak hayal kırıklığına uğrayabildiğine hayret ederek güldü. 'Yapmayacağım. Kahvaltı isteyip istemediklerini de sorayım mı?

"Hayatlarını ellerine almak istiyorlarsa, elbette.

Cincinnati, Ohio, 4 Kasım Salı, Sabah 8.55.

Faith'in Novak'ın evinde olduğuna dair herhangi bir şüphesi varsa bile artık yoktu. Caddenin karşısındaki minibüsünden Novak'ın kapıyı iki Federal'e daha açmasını izledi. İri yarı adamlar, ikisi de siyah takım elbise giyiyordu. İkisi de çıplak elleriyle bir adamın kafatasını ezebilecekmiş gibi görünüyordu.

Onlar Faith'in güvenlik görevlileriydi. Federal korumayı kazanmak için onlara oldukça önemli bir şey söylemiş olmalı. Neymiş o?

Ne kadar gergin olmasına izin vereceği, kadının tam olarak ne açıklayacağına bağlıydı. Bilmesi gerekiyordu. Ve bu arada, onlara başka bir şey söylemediğinden emin olmalıydı. *Onu o evden çıkar. Eğer yapamazsan, onun çıkmasını beklemek zorunda kalacaksın.*

Yüzünü buruşturarak saatini kontrol etti. Faith'i koruyan federaller şüpheli bir şey arıyorlardır. Minibüste oturan bir adam gibi

zaten çok uzun bir süre olmuştu. Aynı zamanda bir sorumluluk olan bir minivan.

Sonunda biri minibüs sahibinin cesedini marketin otoparkında eski minibüsünün altında yatarken görecekti. Polisler onun aracı için arama bülteni çıkaracaktı.

Ben otururken, tam burada, göz önünde.

Başka bir araç bulması gerekiyordu. Saklanmak için Novak'ın garajını ve ön kapılarını kuşbakışı görebileceği bir yere ihtiyacı vardı, böylece Fed'in ne zaman ayrıldığını ve Faith'in onunla olup olmadığını bilecekti. Diğerleri peşinden gelmeden önce birkaç el ateş edebilecekti. Ve eğer onları görüş alanına alamazsa, güvenlik görevlilerinin dikkatini çekmeden onları takip edebilirdi.

Hangi evi seçeceğini biliyordu. En azından minibüsü garajına saklayabilirdi. Şanslıysa, garajda çalabileceği bir araba da olabilirdi.

Isınabilirim. Yemek. Biraz uyuyabilirdim. Saatlerdir bir şey yememişti. Günlerdir uyumamıştı.

Evin sahibinin evde olup olmadığını ve eğer evdeyse onu öldürmenin ne kadar zor olacağını merak etti.

On Yedinci Bölüm

Cincinnati, Ohio, 4 Kasım Salı, sabah 9.30.

Deacon park edecek bir yer aradı. Jordan O'Bannion'ın evinden sadece bir blok ötedeydi ama Mount Adams'ta park yeri bulmak zordu. Deacon buraya daha önce sadece turist olarak gelmişti. Burası barları, gece hayatı ve nehir manzaralı pahalı gayrimenkulleriyle şehrin en gözde bölgelerinden biriydi.

Faith'in amcası bir gece önce Deacon'ın karakoldaki telesekreterine bir mesaj bırakmış, çılgınca bir sesle yeğenini ne zaman görebileceğini ve bu arada ailesinin eski çiftliğinde neler olup bittiğini sormuştu.

Faith daha on beş yaşındayken onu porno filmlere götüren ve ona sigara veren adamın bu endişesi biraz tuhaf görünüyordu ama Jordan o zamanlar daha gençti, diye düşündü Deacon. Faith sadece yirmi altı yaşında olduğunu söylemişti.

Aynı yaşta olmalarına rağmen Deacon çoktan Büro'ya katılmış ve kardeşinin velayeti için iki kez mahkemeye başvurmuştu. Her iki seferde de reddedilmiş, yargıç evli bir çiftin istikrarlı bir evde yaşamasının çocuğun yararına olacağına karar vermişti.

O zamanlar yıkılmıştı, Greg'i Tammy ve Jim'den daha iyi yetiştirebileceğinden emindi. Şimdi bunun doğru olup olmadığını merak ediyordu.

Greg'i daha sonra düşün, mesela müdürün odasında. Şimdi Jordan'a odaklan.

Jordan'ın konağı yüzyılın sonlarına ait gibi görünüyordu ve deniz salyangozu mavisine boyanmıştı. Üçüncü kattaki çatı pencereleri muhtemelen aşağıdaki parkın muhteşem manzarasına sahipti. Deacon bir milyon dolarlık bir emlakla karşı karşıya olduğunu biliyordu. Jordan'ın o eski, cereyanlı evi istememesine şaşmamalı, diye düşündü. Faith'in amcası burada bir altın madeni üzerinde oturuyordu.

Deacon parlak boyalı kapıya doğru yürüdü ve kapıyı çaldı. Kimse cevap vermedi ve içeriden hiçbir ses duymadı. Ama arkadan bir ses duydu. Arkalarından dolanabilmek için üç ev aşağı koşmak zorunda kaldı. Jordan'ın arka bahçesinde bir kadın durmuş yaprakları tırmıklıyordu.

"Affedersiniz, bayan?"

Kadın irkilerek başını kaldırdı. Yirmili yaşlarının ortalarında ya da sonlarındaydı ve koyu sarı saçlarını oldukça sert bir şekilde topuz yapmıştı. Onu görünce birkaç adım geri çekildi. "Evet?"

"Ben FBI'dan Özel Ajan Novak. Bay O'Bannion'ı arıyorum. Kadın kısık bir sesle, "Burada değil," dedi.

Nerede olduğunu biliyor musunuz? Onunla gerçekten konuşmam gerek. Yeğeni hakkında.'

"Faith," dedi. "O nasıl?"

Deacon dürüstçe, "O iyi," dedi. Faith inanılmaz derecede iyiydi. "İsminizi alamadım.

Kadın kara kaşlarını kaldırdı. "Ben vermedim," dedi, sesi fısıltıdan biraz daha yüksekti. "Ben Mary Jones, Bay O'Bannion'ın hizmetçisiyim.

"Sizinle tanıştığıma memnun oldum Bayan Jones. Öne doğru eğildi. "Neden fısıldıyorsunuz?"

Bir kez daha irkilmiş görünüyordu. 'Öyle olduğumu bilmiyordum. Sanırım alçak sesle konuşmaya alışkınım. Bayan O'Bannion yüksek seslerden hoşlanmazdı, özellikle de sonunda. Tanrı ruhunu şad etsin.

"Onu tanıyordun o zaman?"

"Evet, tabii ki. On yıl boyunca ona ben baktım. Onu özlüyorum.

"Bay O'Bannion'un annesine baktığı izlenimine kapılmışım. Yaptı, ama o bir erkek. Ben ona daha çok bakmak için oradaydım... kişisel ihtiyaçlar.'

Anlıyorum. Bay O'Bannion'un nerede olduğunu biliyor musunuz? Onunla konuşmam çok önemli.'

"Bazen bu saatte galeride oluyor, özellikle de gösteri sonrası parti iyi geçmişse.

Bu saatte mi? daha 10 bile değil.'

"Partiler bütün gece devam ediyor. Sabah 10 geç bir saat. Ama dün gece parti yoktu, bu yüzden kapanıştan sonra nereye gittiğinden emin değilim. Eve döndüğünde ona bir mesaj iletmekten mutluluk duyarım.

"Teşekkür ederim. Deacon ona bir kart verdi. "Lütfen arkasındaki cep numaramı aramasını söyleyin.

"Kesinlikle yapacağım. Mary tırmığı duvara dayadı. 'Şimdi evdeki işlerimi halletmem gerekiyor. İyi günler Ajan Novak.

"Bekle. Galeriye nerede bulabilirim?"

Hill Sokağı ile kesiştiği yerde. Bahçede bir tabela var. Gözden kaçırıramazsınız.

Deacon onun işaret ettiği yöne döndü. Hill Sokağı, ironik bir şekilde tepenin en dibindeydi. Ona doğru döndüğünde kadın gitmiş, kapı arkasından kapanmıştı bile. Doğruyu söylemiyordu. Patronunun nerede olduğunu biliyordu.

Deacon onun sadece ketum mu olduğunu yoksa bir şeyler mi sakladığını merak etti. Yine de haklıydı. Galeriyi ya da bahçedeki tabelayı gözden kaçırmış olamazdı. *O'Bannion's* yazıyordu ama neredeyse bir ön kapı kadar büyüktü ve karmaşık bir şekilde oyulmuştu. Deacon arabasından indi ve ön kapiya gitmeden önce daha yakından incelemek için etrafından dolaştı.

"Kapalı," dedi yukarıdan bir kadın, sesi derin ve boğucuydu. Deacon başını kaldırdı ve güneş gözlüklerini taktığına memnun oldu, Çünkü gözleri neredeyse yuvalarından fırlayacaktı. Kadın üst kattaki pencerede oturmuş, pervazın üzerinde dengede duruyordu. Adam tepeden aşağı indiğinde kadın orada değildi. Fark ederdi. Çünkü kadın yasal olarak mümkün olduğu kadar çıplaktı.

Duvağıyla birlikte minik bir cin kostümü giymişti. Minik pembe bir cin kostümü.

Cadılar Bayramı, diye düşündü, rahatlamıştı. Cadılar Bayramı'ndan kalan bir partici olmalıydı. "Hanımefendi, düşerseniz ciddi bir yerinizi kırabilirsiniz.

Güldü. 'Düşmeyeceğim. Bundan daha dar bir kırısten ters takla atmışlığım var.

Jimnastikçi bir cin o zaman. "Bay O'Bannion'un nerede olduğunu biliyor musunuz?

Gülümsedi ve parmağını dudaklarına bastırdı. 'Şşş. O burada ama şu anda ziyaretçi kabul etmiyor. Dün gece biraz fazla eğlendik ve biraz bilinci yerinde değil.

Aman *Tanrım*. Faith'in amcası ne tür ilaçlar ? "Ambulans çağırayım mı?

"Aman Tanrım, hayır. Elini çırpı. 'Sadece akşamdan kalma. Sabaha kadar tekila Jell-O shot içtik. Uyandığında iyi olacak. Cinin sesi biraz sarhoştan da öte geliyordu. Bir parti olmalı.

"Anlıyorum," dedi Deacon, sıkıntısını gizleme zahmetine girmeden. "Bilincinin ne zaman yerine gelmesini bekliyorsunuz?

Akşam yemeğine kadar. Belki. Ona bir mesaj iletebilir miyim?"

'Hayır, onunla konuşmak istiyorum. Lütfen onu uyandırın.' Ön kapıya doğru ilerledi.

Cin kaşlarını çatarak omzunun üzerinden odaya baktı. "Onu uyandırıp seni aramasını söyleyeceğim.

"Onu uyandırabilirim.

Yapabileceğini sanmıyorum. Bunu istemeyeceğini biliyorum. O ... o prezentabl değil.'

Kaşlarını çatma sırası Deacon'daydı. "Umurumda değil.

Cin pencere pervazından odanın içine doğru kayd, sonra pencereyi kapattı ve perdeyi çekti. Bir dakika sonra ön kapı açıldı ve kadın elinde bir cep telefonu ile adamın karşısında durdu. "Umursamayabilirsin," dedi. "Ama o umursayacak.

Ona telefonundaki fotoğrafı gösterdi ve Deacon iç geçirdi. Bir adam çıplak yatıyordu, neredeyse cenin pozisyonunda kıvrılmıştı, komodininin üzerinde boş içki şişeleri vardı. Adam iyice kendinden geçmiş görünüyordu. Telefonu kapattı, yüzünde sessiz bir yalvarış ifadesi vardı.

"Bırakın onuruna sahip çıksın, lütfen. Onu uyandıracağım, temizleyeceğim, içine biraz kahve koyacağım. Kendine gelir gelmez sizi aramasını söyleyeceğim. Kartınız var mı?"

Deacon tereddüt etti. Bir yanı Faith'in amcasını yakalayıp ondan bazı cevaplar koparmak istiyordu. Ancak daha küçük bir parçası, Faith'le bir ilişki kurması halinde Jordan'ın hayatının bir parçası olacağını düşünüyordu. *Bir amcadan çok bir ağabey gibi*, demişti.

"Hayır dersem?" diye sordu usulca.

'O zaman kapıyı kapatacağım ve sana arama emri çıkartmanı söyleyeceğim,' dedi. 'Önemli bir dava üzerinde çalışıyor olabilirsiniz ama ona zorbalık yapmanıza izin vermeyeceğim.

Deacon kızgınlığını gizledi. 'Ona zorbalık etmeyeceğim. Sadece onunla konuşmak istiyorum. O'Bannion'ın savunmacı değil işbirlikçi olmasını istediğinden, geri çekilmek en akıllıca hareket gibi görünüyordu. "Numaram onda var ama işte kartım. Öğlene kadar ondan haber alamazsam, onu uyandırmak için kendim döneceğim.

"Anlıyorum. Teşekkür ederim. Kartı aldı ve kapıyı kapatmaya başladı.

"Bir soru daha," dedi Deacon. "Adınız nedir hanımefendi?" "Alda

Lane. Kadın kapıyı gürültüsüzce kapattı.

Faith ona, Jordan'ın henüz ergenlik çağındayken ona bira vermesinden sonra bir içki sorunu geliştirmedeği için mutlu olduğunu söylemişti. *Görünüşe göre*

Jordan'ın o kadar şanslı olmadığını düşünen Deacon, arabasına dönerken Bishop'a mesaj attı.

Jordan O'B bir alemde sonra uyuyor, o yazdı. Yakında King's'de buluşuruz.

Bishop son bir saattir King's College'daki kaçırılma olayının yaşandığı yerdeydi. Deacon, O'Bannion'dan gelen telefon nedeniyle onunla orada buluşmaktan vazgeçmişti.

Neredeyse bitti, Bishop mesaj . Vasiyet için avukatta buluşalım mı?

Deacon iki yeni çoklu alıcı mesajının geldiğini doğruladı. İlki Isenberg'den geliyordu ve iyi haberdi: *Oteldeki Bellman ameliyattan sağ çıkmıştı. Yoğun bakımda. 24 saat sonra söylenecek.*

En azından morga giden yolda bir ceset eksilmiş oldu.

İkinci mesaj Vince Tanaka'dan geliyordu. Deacon mesajı okudu, sonra bir süre öylece oturdu, gözleri kapalıydı ve boğazında safra yükseliyordu. *Lanet olsun.*

Olay Yeri İnceleme, O'Bannion bodrumundaki yer karolarını sökmeyi bitirmişti. Yedi ceset daha bulmuşlar. Toplam on. Pleksiglas tabutlara gömülmüş on sarışın. Bu pisliğin Faith'i bodrumda istememesine şaşmamalı. Faith'in oranın ilk halini hatırlayacağını ve nasıl değiştiğini fark edeceğini anlamıştı.

Tanaka'dan bir mesaj daha geldi, bu mesaj sadece Deacon'a gönderilmişti ve ondan mezarların haritasını çıkarma konusunda yardım almak için yere nüfuz eden radar uzmanıyla temasa geçmesini istiyordu. Tanaka'nın üniversitedeki bağlantısı izindeydi ve dışarıda gömülü biri ya da bir şey olup olmadığını bilmeleri gerekiyordu. Ya da içeride, pleksiglas tabakasının altındaki toprakta. *Lütfen daha fazla olmasın.*

Deacon, Sophie Johannsen-Ciccotelli'nin telefon numarasını bir önceki yıl Batı Virginia'da birlikte çalıştıkları sırada favorilerine eklemişti. Onu aradı ve Sophie hemen cevap verdi. "Sophie, ben Deacon Novak.

"Deacon! Uzun zamandır haber alamadım.' Tereddüt etti. "Seni bu sabah haberlerde gördüm.

"Philly'de mi?" diye sordu şaşırarak.

"İnternette ve CNN'de saat başı. Sana ateş edildiğini söylediler. İyi misiniz?"

Evet, evet. Vest yakaladı. Arıyorum çünkü yardımınıza ihtiyacım var. Cincinnati'de senin tarama becerilerine sahip birini bulmam gerekiyor.'

"Oh hayır," diye mırıldandı. "Yine mi?"

"Evet," dedi, onun nasıl hissettiğini bildiğini biliyordu çünkü o da aynı şeyleri yaşamıştı. Aslına bakılırsa, o da bu yollardan ondan daha fazla geçmişti, çünkü işaretlenmemiş mezarlar bulduklarında herkesin aradığı tarama uzmanı oydu. "Birini tavsiye edebilir misiniz?"

"Elbette. Site nerede?"

"Mount Carmel adında küçük bir kasaba, Ohio, Cincinnati yakınlarındaki nehir üzerinde. O'Bannion'un yeri. Yolun haritalarda bir adı bile yok. Kimi gönderirseniz onunla buluşup yolu gösterebilirim.

"Kaç tane mezarın olduğunu düşünüyorsun, Deacon?"

"Şimdiye on tane, hepsi de yer üstünde. Altında ne olduğunu bilmiyoruz."

Bir nefes verme sesi ve ardından bir bilgisayar klavyesinin tıkırtılarını duydu. "Bana GPS koordinatlarını gönder. Öğleden sonraya kadar oraya birini gönderirim.

"Teşekkürler, Sophie. Sana borçluyum."

"Tabii ki ," dedi sıcak bir sesle. "Arkadaşlar ne içindir? Kendine iyi bak, Deacon.

İç çekerek bağlantıyı kesti. *Şimdiye kadar on*. Bishop'la birlikte Faith'in avukatını görecekti, sonra da morga gidecekti. Cesetleri görmesi gerekiyordu. Onlara ne yapıldığını öğrenmesi gerekiyordu.

Adli tabibin onları teşhis etmenin bir yolunu bulacağını umut ediyordu. Batı Virginia'daki katil kurbanlarının kimliklerinin yazılı olduğu cüzdanları toplamıştı ama O'Bannion'ların evinde böyle bir şey bulamamışlardı. Çocukları kayıp olan aileler, korkunç keşifleri duyulur duyulmaz harekete geçeceklerdi.

Batı Virginia'da da böyle olmuştu. Acılı ailelere kayıp çocuklarının kimliğini tespit ettiğini söylemek zorunda kalmıştı ama daha acılı ailelere de teşhis edemediğini söylemek zorunda kalmıştı. Bunu tekrar yaşayıp yaşayamayacağından emin değildi ama yaşamak zorunda kalacak gibi görünüyordu.

O yapmazsa, başka kim yapacaktı? Ayrıca, kurbanların kendileri de bu nezaketi hak ediyordu. Birilerinin onları önemsemesi gerekiyordu. Birinin onlara adalet sağlaması gerekiyordu. *O kişi benim*.

Cincinnati, Ohio, 4 Kasım Salı, sabah 9.45.

Faith son kahvaltı tabaklarını da kurularıp kaldırırken gizlice Özel Ajan Colby'yi izliyordu. Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturmuş, parmağıyla diğer kolunun pazusuna dokunuyordu. Bebek bakıcılığı oynamaktan hoşlanmıyordu.

ve Faith onun kendisinden hoşlandığını düşünmüyordu. Ama o işini yapardı. Novak onu kalifiye olmayan ajanlarla yalnız bırakmazdı. Öyle umuyordu.

"Uyumaya çalışacağım," dedi ona.

'Burada her şeyi kontrol altında tutacağız,' dedi kaba bir şekilde.

"Ajan Pope nerede?"

Çevre kontrolü yapıyorum. Eğer bir kargaşa duyarsanız yatak odasında kalın. Ortalık sakinleşince gelip sizi alacağız.

"Beni yatağın altında ara," dedi titrek bir kahkahayla, mutfaktan çıkarken el çantasını aldı. Çantanın ağırlığı kendine olan güvenini bir nebze olsun geri getirmişti. Ajan Colby çantasında bir silah olduğunu bildiğine dair hiçbir işaret vermedi. Novak onlara silahlı olduğunu söylemediyse, bundan bahsetmeyecekti. Bu iş bitene kadar silahsız olması mümkün değildi.

Oturma odasından geçerken Novak'ın televizyonuna bakmak için durakladı. Bir kablo alıcısı ve kendi Xbox 360'ını bağlamıştı. Konsolun üstündeki kutulardan birkaçı çok oyunculu oyunlardı. Bu, bir yerlerde kablolu interneti olduğu anlamına geliyordu ki bu iyi bir şeydi çünkü patronuna bir araba kazası geçirdiğini ve 'komplikasyonlar' olduğunu bildiren bir e-posta göndermesi gerekiyordu.

Eşyalarını sakladığı boş yatak odasından dizüstü bilgisayarını alırken gözlerini devirdi. "Komplikasyonlar, Fanny Teyzem," diye mırıldandı ama durumla başa çıkmanın en iyi yolunun bu olduğunu biliyordu. Alternatifi çok gerçek dışıydı. *Lütfen Faith'in işten çıkmasına izin verin. Bodrum katı cesetlerle doldu ve yanında duran herkes bir hedef.*

Novak'ın ev ofisini bulana kadar üst kattaki koridor boyunca kapıları açtı. Kendini garip hissederek masasını kontrol etti ve internet yönlendiricisini aradı. Bağlantının şifre korumalı olduğundan emindi. Novak bu gibi konularda dikkatli görünüyordu. Ama şifreler genellikle yönlendiricinin üzerinde bir yere not edilirdi, bu yüzden içeri girebilmeliydi. Giremezse cep numarasını biliyordu ve ona sorabilirdi. Patronuna bir mesaj gönderene kadar uyuyamayacaktı.

Masasında yönlendiriciyi bulamadı ama çerçeveli üç fotoğraf gözüne çarptı. Kurcalamadan önce duraksadı ama tereddütü kısa sürdü. On iki saatten biraz daha uzun bir süre içinde onun hakkında neredeyse her şeyi keşfetmişti. Arayı kapatması adil görünüyordu.

En büyüğü, porselen, kristal ve yarısı boş şampanya flütleriyle süslü bir masanın etrafında toplanmış bir grubun fotoğrafıydı. Herkes

giyinmiş ve arka planda diğer masalar görülebiliyordu. *Bir düğün olabilir mi?*

Novak masanın en sağında oturuyor, siyah takım elbisesi ve kırmızı kravatıyla rahat -ve şaşırtıcı- görünüyordu. Kolunu rahatça yanındaki sandalyenin arkasına dayamıştı; sandalyede sarışın, yakışıklı ve üniversite çağında olduğu genç bir adam oturuyordu. Genç adamın yanında Faith'in yaşlarında, sarışın bir kadın vardı; kireç yeşili straplez bir elbise giymişti ve Faith'in de gülümsemesine neden olan bir gülümsemesi vardı. Başını anaç bir tavırla genç adamın omzuna koymuş, solundaki karanlık ve tehlikeli görünümlü adamın elini tutuyordu. Karanlık adam kameraya kaşlarını çatmış, bir kaşını ısırmaktan çok havlar gibi görünen bir uyarıyla kaldırmıştı.

Çatık kaşlı adamın arkasında duran ve ellerini omuzlarına dayamış olan genç kadın, kireç yeşili elbiseyle aynı tarzda ama daha yumuşak bir gül renginde bir elbise giymişti. Kameraya gülüyordu, gözlerinde katıksız bir mutluluk vardı. En solda, fotoğraf için esmer adama doğru eğilmiş ama kollarını diğerleri kadar kişisel bir ilişkisi olmadığını belli edecek şekilde masanın üzerinde kavuşturmuş, rahat bir gülümsemeye sahip kızıl saçlı bir vardı.

Çerçevelenmiş olan fotoğraf bir kâğıda basılmış ve kenarları imzalanmıştı. *Her şey için teşekkürler, Ford. Kapımız sana her zaman açık, Sevgiler, Daphne. Benim için bir onurdu. JC. Ve aynı erkeksi karalamayla, sanki sonradan düşünülmüş gibi, Özleneceksin. Kızıl saçlı yazmıştı: Kendine dikkat et yoksa bana hesap verirsin Kate. Ve gülen genç kadının başının üzerinde, üzerinde "Düğünüm için geri döneceğine söz verdiğini unutma" yazan bir baloncuk. Joseph'in Dylan'ı öldürmesini başka kim engelleyecek? (jk) LOL. Sevgiler, Holly.*

Eski çalışma grubu, diye düşündü Faith gülümseyerek. Aslında daha fazlası. Novak'ın rahat duruşundan bu insanların ailesi gibi olduğunu anlayabiliyordu. *Onları özlüyor olmalıydı.*

İkinci fotoğrafta bir balıkçı teknisinin güvertesinde beş adamdan oluşan bir grup vardı. Faith gözlerini kısarak yaklaştırdı. Teknenin adı *Fiji*'ydi. Novak da oradaydı, ilk fotoğraftaki karanlık ve tehlikeli adam da. Hepsinin arkadaş olduğu açıktı. Novak göze çarpıyordu, parlak beyaz saçları diğerlerinin karanlık kafalarıyla tam bir tezat oluşturuyordu. Gemiyi devirmemeleri bir mucizeydi, diye düşündü kaprisli bir şekilde. Novak büyüklüğünde beş adam. Biri daha da - bir vücut geliştiriciye benziyordu. Ama onun dikkatini çeken Novak'tı.

Üçüncü fotoğraf Novak ile Dani'nin gençlik yıllarına aitti. Faith aralarındaki benzerlikten bir kez daha etkilendi, renklerinin neredeyse aynı olması bu benzerliği daha da güçlendirmişti. İkisinin de siyah saçlarının önünde kalın beyaz çizgiler vardı. Bisiklete binmiş oturuyorlar, sanki gizli bir şaka biliyorlarmış gibi gülüyorlardı, sadece ikisi.

Faith bir özlem acısı hissetti. Her zaman kardeşleri olsun istemişti. Aynı zamanda, annesinin intiharının acısını bir başkasına asla yaşatmazdı.

Babası bile. Özellikle o. Özellikle de şimdi. Yirmi üç yıl önce babası karısının bir araba kazasında öldüğünü sandığında o kadar büyük bir üzüntü yaşamıştı ki Faith onu da kaybedeceğinden korkmuştu. Çünkü o zaman yapayalnız kalacaktı.

Ama tam o anda Novak'ın onu yatıştıran sesini duydu. *Yalnız değilsin. Ben buradayım.* Bodrumdaki o anları atlatmasını sağlamıştı. Otel lobisinde. Kalbinin kırılacağını düşündüğü polis karakolunda.

İyi bir adamdı, şaşırtıcı derecede hızlı bir şekilde güvenmeye başlamıştı.

Hem de ince yapılı bir adam. Tüm o çıplak teni hatırlayınca midesi bulandı. Adamın her yeri aynı bronz renkteydi. En azından donunun altı hariç her yeri. Ve belki orası da. İçindeki her şey kasılırken, midesindeki çırpıntı daha da aşağılara indi.

Bir erkeğe böyle bakmayalı, ona dokunulmasını istemeyeli çok uzun zaman olmuştu. Ama bu sabah, onun dokunuşunu sadece istememişti. Buna *ihtiyacı vardı*. Eğer Federaller kapıyı çalmasaydı, kendilerini onun yatağında bulacaklardı. Hâlâ da olabilirlerdi.

Olabilir mi? Tatlım, bu sadece bir zaman meselesi. Umarım çok fazla zaman geçmez. Deacon Novak'a benzeyen bir adam tarafından uzun orucunun bozulması, kasvetli dünyasında uzun zamandır sahip olmadığı türden parlak bir noktaydı.

İş. E-posta. Odaklanmak. Kendini gerçekliğe geri döndürerek fotoğrafları masasına geri koydu ve yanındaki derme çatma çalışma masasını kontrol etti - iki testere üzerinde bir parça kontrplak. Orada bir düzine elektronik alet ve bir o kadar da elektrikli aletle birlikte kablosuz yönlendiriciyi buldu. Yönlendiricinin şifresini not ettikten sonra dizüstü bilgisayarını yatak odasına götürdü.

Onun gibi kokuyordu. Sedir ve ... lezzetli. Novak o kadar güzel kokuyordu ki, onu bir köpek yavrusu gibi koklamamak için kendini zor tutuyordu. Kendini küçümseyen bir göz devirmeye, *bunun çok çekici olacağını* söyledi. Yine de nedense onun aldıracağını sanmıyordu.

Çarşafı buruşmuş büyük yatağa baktı. Bu da onun gibi kokuyor olmalıydı.

Yatak başlığına yaslandı, poposu yumuşak şilteye gömüldüğünde neredeyse inliyordu. Tam da sevdiği gibi. Uzun zamandır üzerinde uyuduğu sert otel yatakları gibi değildi. Yüzünü yastıklardan birine dayayıp derin bir nefes alarak bir anlığına kendini şımarttı.

Evet. Aynı onun gibi kokuyordu. Ve onu burada hayal etmek . . . tüm vücudu anında gerildi. Ve ıslandı. *Tanrım.* Novak'ın inanılmaz bir aşık olacağından hiç şüphesi yoktu.

Eğer hayatta kalırsa. Bu düşünce içeri sızdı ve onu soğukta bıraktı. Şu anda dışarıdaydı ve çoktan pek çok kişiyi öldürmüş olan adamı bulmaya çalışıyordu. *Beni öldürmeye çalışan adamı.* Dün gece onu neredeyse öldüren adamı. *Beni korurken ölebilirdi. Ben ona sahip olamadan ölecekti.*

Bunu tekrar yapacağını biliyordu. Onun için hayatını yine gözünü kırpmadan riske atacaktı ve onu durdurmak için yapabileceği hiçbir şey yoktu. İsteddiği gibi kendini katilin görüş alanından uzak tutmak dışında.

Faith e-postasını açtı ve Novak'ın önerdiği gibi yeni patronuna kısa bir not yazdı. Ofiste kayıtlı olan numaraların hiçbirisi çalışmıyordu, bu yüzden kendisine ulaşması gerekirse diye patronuna Novak'ın cep telefonunu verdi. Mesajı gönderdi ve ardından haberleri kontrol etti.

Ve iç çekti. Hem büyükannesinin evi hem de oteli, ulusal yayın organları da dahil olmak üzere kontrol ettiği her web sitesinde haberlerin başında yer alıyordu. Her iki habere de aynı fotoğraflar eşlik ediyordu - evin havadan çekilmiş fotoğrafları, oteldeki kırılmış camların fotoğrafları ve saldırganın ateş ettiği oteldeki kayıp pencere camının yakın çekimi.

Televizyonu açtığında CNN döngüsünde aynı görüntüleri göreceğinden hiç şüphesi yoktu. Basın evi Arianna'nın saldırısıyla ilişkilendirmiş, ev sahibinin Miami'den Faith Frye olduğunu ve yorum için kendisine ulaşamadığını yazmıştı. *En azından bu var.*

Basına yeni adını kimsenin vermemiş olmasına çok şaşırmıştı - ne polisler ne de oteldeki görevliler. Ama birileri verecekti. Bu kaçınılmazdı.

Makalelerden birini açtı ve tekrar iç çekti. Novak'ın fotoğrafı oteldeki yıkımın fotoğrafları arasında yer alıyordu. Ona piranalar gibi yapışmışlar, onu hikâyelerinin bir parçası haline getirmişler, hayattan daha büyük kişiliğini yakalamışlardı. Ama hikâyelerin hiçbirinde onun fotoğrafı yoktu - ve Faith bir gece önce kafasını karıştıran bir şeyi aniden anladı.

Novak'ın neden dikkatleri üzerine çekmek istediğini merak etmişti. Tek istediği görünmez olmakken neden kendisini bu kadar *dikkat çekici* hale getirdiğini. Şimdi anlıyordu ki Diyakoz Novak, kendisi gibi kurbanlar kurtulabilsin diye medyanın dikkatini üzerine çekiyordu.

Tanrım. Gözlerini yakan nemi geri kırıştırdı. Hâlâ ilgiden hoşlanıyor olsa da, diye düşündü, ağlamaklı bir kahkahayla bir video klibe tıkladı. Muhabir kalabalığının içinden onlara sahipmiş gibi geçti, beyaz saçları ışıklarda parlıyor, deri ceketini gecenin içinde dalgalanıyordu. 'Yorum yok' demesi bile heyecan yaratmış gibiydi.

Bir sonraki hikayeyi taradı ve onun adının başka bir makaleyle bağlantılı olduğunu fark etti. Merakla tıkladı ve uzun, sert bir nefes verdi.

Federaller iki düzine işaretlenmemiş mezar buldu. Omurgasından aşağı bir ürperti geçti. Neredeyse bir yıl öncesine ait olan bu fotoğrafta Novak, Batı Virginia'daki bir tarlada, koruyucu giysiler giymiş bir ekip birkaç metre kazı yaparken, etrafı yeni kazılmış mezarlarla çevrili bir şekilde duruyordu. Sanki uzaktan çekilmiş gibi biraz bulanık, samimi bir fotoğraftı. Novak siyah deri ceketini giymişti ama hiç havası yoktu. Omuzları kamburlaşmış, yüzü kederle kaplanmıştı.

Faith, Novak'ın masasındaki fotoğraflara bakarken hissetmediği bir şekilde mahremiyetini ihlal ediyormuş gibi hissetti, her ne kadar haber herkese açık olsa da. Haber fotoğrafçısı Novak'ın yüzünü korumasız ve yorgunluğu hissedilir bir şekilde çekmişti.

Metin, FBI Özel Ajanı Joseph Carter liderliğindeki ekibin cesetleri bulmaya nasıl geldiğini anlatıyordu. *Joseph Carter*, diye düşündü Faith. *Novak'ın masasındaki resimdeki JC bu.* Hikâye, Özel Ajan Deacon Novak'ın cesetleri ortaya çıkarmak, kalıntıları teşhis etmek ve kurbanların ailelerine haber vermek için arkeolog Dr. Sophie Johannsen'le birlikte haftalardır nasıl çalıştığını anlatarak devam ediyordu.

İki düzine kurban. İki düzine mezar. *Ve şimdi on tane daha var.* Şimdiye kadar.

Oh Deacon. Ona sarılmak için bile olsa yanında olmayı diledi ama yerinde kalacağına söz vermişti. Kendisini rahatlattığı gibi onu da rahatlatmak için eve gelmesini beklemek zorundaydı.

İlk öpücüğü çok yumuşaktı. Tatlı. Ama onu takip eden tüm öpücükler . . . *Geri döndüğünde onu böyle öpeceğim.* Bir süreliğine unutmamasına yardımcı olacak kadar sert ve sıcak.

Ama saatlerce evde olmayabilir ve bu süre zarfında kurbanlarla uğraşabilir. Ve onların aileleriyle. Bir yıl önce hissettiği umutsuzluk bugün de hissedeceği şeydi. Bunu bilmek Faith'in kalbini acıttı. Onu rahatlatması gerekiyordu.

Onu, günün sonunda içi boşalmış ve yorgunken değil, şimdi. En azından denemeden rahat edemeyeceğini biliyordu.

Başka bir cep telefonu alana kadar ona mesaj atamazdı, bu yüzden yeni bir e-posta açtı ve patronuna numarasını vermiş olmasını bir şeyler söylemek için bahane olarak kullandı. *Kendine iyi bak Deacon*, diye ekledi sonuna. *Bekliyor olacağım*. Sonra *gönder* tuşuna *bastı* ve bilgisayarını kapattı.

Yatağa girdi, silahını yastığının altına, çabucak bir yere sıkıştırdı. Sonra buruşuk örtüleri vücudunun üzerine çekti, başını Novak'ın yastığına yasladı ve onun kokusunu ciğerlerine çekti. Ve yorgunluğun onu ele geçirmesine izin verdi.

Cincinnati, Ohio, 4 Kasım Salı, saat 10.00.

"Pembe bir jimnastikçi cin mi?" Bishop, O'Bannion ailesinin avukatlık binasının arka tarafındaki otoparktan çıkarken kıs kıs güldü. "Şaka yapıyorsun.

Deacon kuru bir sesle, 'Yarı çıplak bir tane,' dedi. 'Faith'in amcalarını duymak, Adam'ın babasının amcam olmasına neredeyse sevinmemi sağlıyor. Neredeyse.

"O kadar kötü, ha?

"Daha çok o kadar da iyi değil. Jim Kimble'ın kenarları çok pürüzlü. Hatta tırtıklı. King's College'da ne buldun?"

Bishop, 'Ağaç gövdesinde bir mermi ve çok fazla kan var,' dedi. 'Kurşun eski evde ve otel odasındaki cesette bulduğunuzla aynı kalibrede. Mermiyi Ajan Taylor'a bıraktım, dün gece otelleri inceleyen Federal Adli Tıp'tan bir adam.

"Evet," diye homurdandı Deacon. "Paltomu alan kişi.

"Zavallı bebeğim," dedi Bishop, tıpkı Faith gibi konuşarak, ama bunu *ona* söylemek Deacon'ın bebeğini kaybettiğini doğrulamaktan başka bir işe yaramayacaktı. "Avukat hakkında ne biliyorsun?" diye sordu.

"Herbert Henson Senior yıllardır Faith'in büyükannesinin avukatıydı ama Faith vasiyeti okuyana kadar onunla hiç tanışmamıştı. Crandall'dan onu ve firmayı araştırmasını istedim. 1953 yılında Herbert Senior tarafından kurulmuş.

Bekle. Göreceğimiz kişi mi? Hâlâ hayatta mı?"

Ve pratik yapıyor. Seksen altı yaşında. Junior Herbert hukuk diplomasını alıp 1978'de çalışmaya başladığından beri Henson ve Henson. Junior emekli oldu, ancak hala Henson ve Henson çünkü Herbert'in torunu Üçüncü Herbert hukuk diplomasını aldı ve 2010 yılında katıldı. Öncelikli olarak

Ancak zaman zaman seçkin müşterilerine karşı sarhoşluk ve düzensizlik suçlamalarını ele alırlar.

"Crandall avukatların kirli çamaşırlarını ortaya çıkardı mı?"

"Hiçbir şey," dedi Deacon. "Bir park cezası bile yok. Baba, oğul ya da torun için."

"Üç nesil boyunca tertemiz avukatlar. Bu dünya nereye gidiyor?"

Avukatın ofisine girip resepsiyon görevlisinin masasında durduklarında konuşmayı kestiler. Deacon, "Özel Ajan Novak ve Dedektif Bishop, O'Bannion arazisi hakkında Bay Henson Senior ile görüşmek için buradalar," dedi ve her ikisi de rozetlerini gösterdiler.

Resepsiyon görevlisi rozet numaralarını bilgisayarına yazdı. Deacon, dava açmayan bir avukata göre Henson'ın dikkatli kayıt tuttuğunu düşündü. "Oturmak isterseniz," dedi, "Bay Henson'a burada olduğunuzu söyleyeyim."

Deacon bekleme odasındaki yumuşak ve dolgulu sandalyelere baktı. Henson'ın müşterileri için en iyisiydi. "Çok rahat görünüyorlar," diye mırıldandı Bishop'a. "Oturursam uyuyakalacağım."

"Biliyorum. Bishop bir esnemeyi yuttu. "Ben de. Ama yine de oturdu, hafifçe inledi. "Göründüklerinden daha da rahatlar. Sakın oturma, Novak. Bu bir tuzak."

Masanın arkasındaki kadın kıkırdadı. "Siz dedektifler kahve ister misiniz?"

Bishop, "Bu gerçekten çok hoş olurdu, teşekkür ederim," dedi.

Resepsiyon görevlisi birkaç dakikalığına ortadan kayboldu ve elinde kahveyle geri döndü. "Bay Henson'ın görüşmesi bitti. Şimdi sizinle görüşecek."

Herbert Henson Senior büyük bir meşe masanın arkasında oturuyordu. Uzun boylu, zayıf bir adamdı ve kel kafasında birkaç tutam kır saç kalmıştı. Eski moda gözlükler takıyordu ve tüm dış görünüşüyle basit bir taşra avukatıydı. Ancak Deacon, bir adamın köpekbalığı olmadan onun kalibresinde bir müşteriyi asla elinde tutamayacağını biliyordu.

Henson onları aşağı yukarı süzdü, özellikle de gözlüklerini çıkarmış olan Deacon'ı. Avukat onun gözlerinin içine baktı ama irkilmedi. Hiç tepki vermedi.

Ya renk körü ya da çok iyi bir blöfçü.

"Otur," dedi Henson. "Lütfen. Geldiğinde, romatizmalı parmaklarını masasına dayadı. "Ofis yöneticim bana

O'Bannion malikanesi hakkında sorular. Avukat-müvekkil gizliliğine bağlı olduğumu anlıyorsunuzdur.

"Müvekkiliniz ölmüş olsa bile mi? Bishop sordu.

Yüzünde bir hüznün belirdi. 'Barbara O'Bannion ölmüş olabilir ama varisleri hâlâ benim müşterilerim. Sorularınızı sorun. Elimden geldiğince cevaplayacağım.

"Haberleri gördünüz mü, Bay Henson? Deacon sordu.

Ben yaptım. Barbara'nın o evi manşetlerdeydi, televizyondaki ve internetteki tüm haber kanallarında gösterildi. O otelin fotoğraflarını da gördüm. Sizi bekliyordum, Ajan Novak.' Bishop'a baktı. "Siz değil hanımefendi, çünkü siz Ajan Novak gibi medyanın ilgisini çekmediniz.

Bishop hoş bir tavırla, 'Asla bilmem,' dedi. 'Otelin fotoğraflarını gördüyseniz, dün gece orada bir adamın vurulduğunu da biliyorsunuzdur.

'Bellboy, evet. Korkunç.'

"Barbara'nın torununun keskin nişancının hedefi olduğunu biliyor muydunuz? Deacon sordu.

Henson tamamen hareketsiz kaldı. "Faith mi? Yoksa

Audrey mi?' 'Audrey kim? Bishop sordu.

Henson'ın çenesi sıkıştı, sonra gevşedi. "İnanç o zaman. Neden? Nereden biliyorsun?"

Deacon, "Biliyorum çünkü onu iterek yoldan çektim," dedi. Audrey'e daha sonra geri döneceklerdi. "Ölmüş olacaktı.

"Ama . . . Vurulma olayının King's College'dan o genç kızı kaçıran kişiyi bulmak için yapılan bir insan avının parçası olduğunu düşünmüştüm. Masanın üzerinde sıkıca katlanmış olan Henson'ın elleri titriyordu.

Hayır. Hedef Faith'ti. Neden onun mirası etrafında dönüyor? Henson kesin bir ifadeyle, "O ev," dedi. "Çünkü tapuda onun adı var. "Eski adı," dedi Bishop ona. Miami'den ayrılmadan önce değiştirmiş.

Henson, 'Sullivan'a dönelim,' dedi. 'Zamanı gelmişti. Barbara Faith'in eski kocasından hoşlanmıyordu.

"Hayır, efendim," dedi Bishop. 'Corcoran olarak değiştirdi. Ve bunu boşandığı için değiştirmede. Takip ediliyordu.

Henson sandalyesinde doğruldu. "İnanç mı? Takip mi edildi? Kim tarafından?"

"Dört yıl önce boğazını kesen adam tarafından," dedi Deacon. "Hayatına beş kez kastedildikten sonra Cincinnati'ye gelmeye karar verdi. Onu takip eden adamın son girişimlerden de sorumlu olduğunu kesin olarak söyleyememesi onu gerçekten kızdırmıştı. "İlk girişim

büyükannesinin vasiyetinin okunmasından döndükten üç gün sonraydı.

Henson'ın rengi soldu. "Bir ayda beş kez mi?

Deacon, 'Dün geceki çatışmayla birlikte altı oldu,' dedi. Sonra bekledi.

Henson'ın çenesi gerildi. "O evde ne var?" diye sordu, her kelimeyi heceleyerek.

Deacon, 'Bu bilgiyi henüz açıklamadık,' dedi. 'Ama düşündüğünüz kadar kötü mü? Çok daha kötü.

Henson, 'Birileri o lanet olası ev yüzünden onu öldürmeye çalışıyor,' diye tükürdü. 'Ben tapuyu değiştirmeden önce ona miras kaldığını bilen biri. Bu yüzden buradasın, değil mi?

"Bize vasiyetnameden bahsedin, efendim," dedi Bishop. 'İçeriğini kim ve ne zaman biliyordu?

Henson tereddüt edince Deacon, "Jordan'ın şehir evini aldığını biliyoruz, eğer bu avukat-müvekkil gizliliğiyle başa çıkmanıza yardımcı olacaksa," dedi. 'Faith Carmel Dağı'ndaki evi ve araziyi aldı. Jeremy hiçbir şey alamadı.

"Audrey kim? Bishop tekrar sordu.

"Audrey Jeremy'nin kızı," dedi Henson. 'Biyolojik kızı. Eski karısının önceki evliliğinden iki üvey oğlu var. Onları evlat edinmiş. Barbara onlarla sadece birkaç kez görüştü. Audrey ile hiç tanışmadı.

Deacon, 'Yine de onun hakkında size geleceğimizi düşünmüştünüz,' dedi.

Henson bir omzunu kaldırdı. O da Barbara'nın torunu. Google'da aratırsanız Audrey'nin sık sık tutuklandığını görürsünüz. Seri protestocu gibi bir şey. Dünyada onu vurmak isteyecek pek çok insan var. Faith buna kıyasla bir terbiye örneği.'

"Dr. Corcoran'ı uzun zamandır mı tanıyorsunuz? Deacon sordu.

Henson bir an için gözlerini kırıştırdı. 'Onu Faith Frye ya da Sullivan olarak tanımaya çok alışkınım. Onu Barbara aracılığıyla tanıyordum. Onunla sadece bir ay önce Barbara'nın vasiyetini okuduğumda tanıştım. Jeremy'nin çocuklarından hiçbirine miras kalmadığını söylemekten zarar gelmez sanırım.

"Faith'in evi alacağını biliyorlar mıydı?

Onlara ben söylemedim. Jordan'ın da söylediğini sanmıyorum. Vasiyetnamenin içeriğini bilen tek kişi sekreterim Bayan Lowell'dı ve kendisi yaklaşık kırk yıldır benimle birlikte çalışıyor. Dürüstlüğü tartışılmaz.

"Peki ya kuryeler, fotokopi odası görevlileri? Bishop bastırdı.

"Hayır, Dedektif Bishop. Hiç kimse.

Bishop devam etti. 'Temizlikçiler, tesisatçılar, çilingirler, kablo şirketi, bilgisayar teknisyenleri, sekreteriniz tatile çıktığında geçici çalışanlar? Ona izin veriyorsunuz, değil mi efendim?'

'Tabii ki var ama eşimle aynı anda tatile çıkıyoruz. Ofisi kapatıyorum. Kırk yıldır böyle yapıyoruz. Kimsenin dosyalarımıza erişimi olmadı,' diye ısrar etti ama sonra duraksadı. 'Bilgisayar teknisyenleri belki. Üç yıl önce yeni bir sistem kurduk. O zamana kadar Bayan Lowell her şeyi kilitli tuttuğumuz harici sabit disklerde saklıyordu. Getirdiğimiz danışmanın bizi sistem konusunda eğitirken bir ya da iki dosyayı görmüş olması muhtemel.

Deacon, 'Harici sabit disklerinizin tüm kopyalarını yakmış olması akla yatkın,' dedi ve Henson'ın kaşlarını çatmasını izledi. "Danışman kimdi?

Tierney Phillips. Torunumun en iyi arkadaşı. Tierney'i doğduğundan beri tanırım. Henson bir şeyler hatırlamış gibi nefes verdi. 'Ama dosyaları çalmış olsa bile - ki ben çaldığına inanmıyorum - bunun bir önemi yok. Barbara'nın vasiyeti ilk ofis bilgisayarımızdan önce yazılmıştı. Karbon kağıdıyla daktiloda yazılmıştı. Yeni sistemimizi kurduktan sonra eski belgelerin bir kısmını taradık. Tierney'nin buna erişimi olamazdı.'

"Eski dosyalar nerede tutuluyordu? Deacon sordu.

Bodrumumuzda. Bir kasamız var. Şifresi bende. Sadece bende.'

Deacon, ziyarete gelen dedektiflerin rozet numaralarını kaydedecek kadar dikkatli bir adamın bir güvenlik önlemi olduğunu düşündü. Başka birinin bu şifreye erişimi vardı. 'Tamam, Jordan vasiyette ne olduğunu biliyordu, Faith de öyle. Jeremy ve çocukları vasiyette yer almadıklarını biliyorlardı. Faith ölürse eve ne olacak?'

"Bunu size söylemeye yetkim yok. Özür dilerim.'

"O zaman Jordan alır," dedi Bishop makul bir şekilde. 'Varis olan diğer tek müşteriniz o.'

"Kelimeleri ağzıma tıkmayın, Dedektif," diye tersledi Henson. 'Ve tahmin yürütmeyin. Size bu bilgiyi verme yetkim yok.

Deacon çok sinirli olmasına rağmen ses tonunu hoş tutmayı başardı. Ev için sırada kim varsa onun bir nedeni vardı. "Son yıllarda eve kim girebildi?

Sanırım öyle. Barbara Jordan'la yaşamak için şehre taşındığında kilitleri değiştirtti ve anahtarı bana verdi. Vasiyetin onun bölümünü okuduğumda anahtarı Faith'e verdim.

Deacon sessizce, 'Kilit değiştirilmiş,' dedi.

Henson'ın çenesi gerildi. "Bu yüzden Faith arayıp anahtarın uymadığını söyledi. Lanet olsun. En azından bir zaman çerçeveniz var. Kilit üç ay önce sağlamdı.'

Deacon şaşkınlığını gizledi. *Olamazdı*. Aradıkları katil o bodrumda üç aydan çok daha uzun süredir bulunuyordu. "Neden üç ay önce?

"Çünkü ev Maguire ve Oğulları tarafından en son o zaman denetlendi. Çatının akmadığından, temelın sağlam olduğundan emin oluyorlar. Bunun gibi şeyler.

"Evin içini de kontrol ediyorlar mı? Deacon sordu ve Henson başıyla onayladı.

"Yılda iki kez, tepeden tırnağa. Ayrıca yoğun sel baskınlarından sonra bodrum katını da kontrol ediyorlar. Ev yüksek bir yerde ama Barbara işi şansa bırakmıyordu.

Böyle bir şeyin olmasına imkan yoktu. Tabii Maguire ve/veya oğulları tecavüzcü ve katil değilse. "Yılda iki kez, her yıl, ne zamandan beri?

"Maguire'ın on yıldır sözleşmesi var. Ama Tobias öldüğünden ve Barbara şehre taşındığından beri altı ayda bir bakım yapan müteahhitlerim var. Henson kaşlarını çatı. "Neden?

On yıl önce Tanaka bodrumdaki pencerelerin ve kapının kapatılıp gizlendiğini düşünüyordu. "Maguire'ın ziyaretlerini kim planlıyor? Deacon sordu.

"Var. Neden?"

"Peki ya anahtar? Bishop sordu. "Kendi anahtarları var mı?

"Tabii ki hayır. Henson'ın dudakları inceldi. "Torunum onlarla dışarıda buluşur, sonra da işlerinin bitmesini bekler. Şu anda burada değil. Gelir gelmez sizinle temasa geçmesini sağlayacağım. *Neden?*" diye sordu.

Deacon, 'Ne kadar uzun olursa olsun o kadar bekleyemeyiz,' dedi. "O şimdi nerede?

Henson'ın yanakları lekeli bir kırmızıya dönüştü. 'Bir müşteriyle birlikte, Özel Ajan Novak. Torunumun dürüstlüğü de tartışılmaz.

Deacon sandalyesinde geriye yaslandı ve Bishop'a sopayı alması için ince bir işaret verdi. Bishop da bunu sorunsuzca yaptı, Deacon'ın onunla çalışmayı takdir ettiği şeylerden sadece biriydi bu.

'Eminim öyledir, Bay Henson,' dedi. Ama burada ciddi bir sorunumuz var. Ajan Novak'ın söylediği şey en kötü ihtimalinizden çok daha kötüydü.

Hayal mi ediyorsun? Bodrumda devam ediyor ve üç aydan çok daha uzun süredir devam ediyor. Torununuzla konuşmamız gerek. O ya da Maguire bodrumdayken bir şey fark ettiyse, bilmemiz gerek.

Henson kıpırdamadan durdu. 'Döndüğünde sizinle temasa geçmesini sağlayacağımı söyledim. Şu anda sizin için yapabileceğim en iyi şey bu.

"Cep numarasını alabilir miyiz?" diye sordu. "Onunla kendimiz iletişime geçmekten mutluluk duyarız.

'Hayır. Kendisi bir müşterisiyle birlikte ve rahatsız edilmek istemiyor. Ona buradan, ofis hattından ulaşabilirsiniz. Mesajlarını sık sık kontrol ediyor. Cep telefonlarımız kişisel kullanımımız içindir, bu nedenle bu bilgileri gizli tutarız.

Deacon kızgınlığını gizleyemedi. 'Elimizde kayıp bir genç kadın var. Oğlunuzla konuşmadığımız her an, onun ölüme biraz daha yaklaşması demek. Bu lekenin vicdanınızda kalmasını istemezsiniz. Ya da itibarınıza.

Henson'ın çenesi sıkıştı. "Onu cep telefonundan arayacağım ve sizi geri aramasını isteyeceğim.

Deacon öne doğru eğildi, Henson'ın hareketi yakalamasına yetecek kadar. 'Lütfen aramayı şimdi yapın. Genç bir kadının hayatı tehlikede olabilir.

Henson dahili telefonunun düğmesine bastı. "Bayan Lowell, torunumun cep telefonunu arayabilir misiniz?" Dahili telefonu bıraktı ve Deacon'a baktı.

"Bay Henson," dedi Bayan Lowell dahili telefondan, "sesli mesajını aldım.

Ona bir mesaj bırakın. Beni en kısa zamanda aramasını, acil olduğunu söyleyin. Henson ince bir gülümsemeyle dahili telefonu kapattı. "Şimdi, eğer başka bir şey yoksa, bekleyen bir randevum var.

Diyakoz da Bishop da yerinden kıpırdamadı. Diyakoz, "Bizim için yapabileceğin daha çok şey var," dedi. "O'Bannion'ların evine en son ne zaman *gittiğinizi* söylemek gibi.

Henson'ın kaşları gözlüklerinin üzerinden kalktı. "Ben şüpheli miyim?" "Soruya cevap verebilir misiniz lütfen? Deacon karşı çıktı.

Henson sandalyesinde arkasına yaslandı, hoş görüntüsü parçalanarak altındaki demir çekirdeği ortaya çıkardı. *Bu* adam altmış yıldan fazla bir süredir zenginlerin güvenilir danışmanı olarak kalmıştı. "Yirmi üç yıl önce," diye yanıtladı sertçe.

"Tobias'ın cenazesinde mi? Deacon sordu. "Yoksa Margaret Sullivan'ınkinde mi?" "Margaret'ınkinde, gerçi Tobias'inkine de katılmışım.

"Onları o kadar uzun zamandır mı tanıyorsun?

Deacon sordu. "Evet. Başka bir şey var mı?

"Evet. Deacon, Henson'ın acelesi karşısında hem sinirlenmeye hem de şüphelenmeye başlamıştı. "Sizin gibi bir avukatın müvekkillerinizin evlerinin bakımı gibi küçük ayrıntılarla ilgilenmesine biraz şaşırdığımı söylemeliyim.

"Yapmadım. Bunu Barbara için yaptım çünkü biz arkadaştık. Hem Tobias'ı hem de Barbara'yı 1940'lardan beri tanıyordum. Tobias ağabeyimin en iyi arkadaşıydı. Eşim ve Barbara okul arkadaşıydı. Joy'un vaftiz ebeveynleriydik.

"Joy kimdi? Bishop sordu.

Joy, Barbara'nın ilk çocuğuydu. On beş yaşında öldü. Lösemi.'

Deacon kaşlarını çattı. "Gençken kanser olanın Jordan olduğunu sanıyordum.

Henson başını değerlendirircesine eğdi. 'O da hastaydı. Bunu nereden biliyorsunuz?'

"Faith bana söyledi.

"İlginç. Sanırım o sırada neler olup bittiğini bilecek yaşta olmalı,' diye düşündü Henson.

Bishop, "O'Bannion'ların kansere yakalanacak iki çocuğu mu vardı?" diye sordu.

Henson başını salladı. 'Ailenin payına düşenden çok daha fazla kalp ağrısı vardı. Her halükarda, Barbara ve ben onlarca yıl öncesine dayanıyoruz. Bu yüzden evle ilgili detayları onun için ben hallettim.

"Jordan bunu neden yapmadı? Deacon sordu.

"Ona fiziksel olarak baktı ve bunu iyi yapıyor gibi görünüyordu. Onun dışında pek sorumluluk sahibi değildi.

Deacon cin jimnastikçinin kendisine gösterdiği fotoğrafı düşündü. "Ne şekilde?

'Çok fazla içmek. Kadınlarla oynaşmak. Partiler. Sanat dünyasında yaşıyor ve burası gibi muhafazakar bir kasabada bile oldukça ... özgür ruhlular.

"Sanat simsarı olarak iyi para kazanıyor mu? Bishop sordu.

Henson kaşlarını çattı, tedirgindi. 'Bilseydim sana söylemezdim. Ama bilmiyorum. Başka bir şey var mı?'

'Evet,' dedi Deacon. 'O'Bannion evini neden sevmiyorsun? Oradan "o lanet ev" diye bahsettin. Faith'in sevmediğini biliyorum ama sen neden sevmiyorsun?

"Çünkü bu durum Barbara'yı duygusal ve mali açıdan yıpratıyordu ama o buna tutunmaya kararlıydı. Bu onun çocuklarına ve torunlarına bırakacağı bir mirastı.

"Kalan miras? Bishop sordu.

Henson sanki çok şey söylemiş gibi kaskatı kesildi. 'Geçmişinden geriye kalan tek şey eviydi. Joy'un mezarıyla birlikte mezarlık da oradaydı. Orayı yabancılara vermek istemedi.

Bishop'ın kara kaşları kalktı. "Joy'un mezarı mı? Kocasının ya da Margaret'in değil mi?

Henson kızardı. 'Onların mezarları da orada. Bir asırdan uzun süredir tüm O'Bannionlar orada gömülü. Margaret ve Tobias'ı çok severdi ama Joy çok genç öldü. Onun ölümünü hiçbir zaman tam olarak atlatamadı.

"Bir soru daha," dedi Deacon. 'Kasanın şifresini nerede yazılı tutuyorsunuz?

Henson kibirli bir şekilde, 'Bilmiyorum,' dedi. 'Ben ezberledim. Yaşlı olabilirim ama zihnim her zamanki gibi keskin.

Deacon yumuşak bir sesle, 'Buna hiç katılmıyorum,' dedi. 'Ama aynı zamanda aptal da değilsin. Beklenmedik bir şekilde ölmek için yaşlı olmana gerek yok. Senin kadar dikkatli bir adamın yedek planları vardır. Şifreyi bir yerde yazılı tutarsın, ya da bir şifren vardır, ya da şifreyi varislerine iletmenin bir yolu vardır.

"Yazılı olarak elimde *olmadığını* söyledim. Henson ayağa kalkmaya çalışarak masasının altında tuttuğu yürütece uzandı. 'Şimdi bekleyen müşterilerim var. Bayan Lowell size çıkışı gösterecek.

Bayan Lowell onları girişe doğru götürürken adımları hızlıydı. Deacon bekleme odasına girdiğinde adımlarını yavaşlattı ve kapının yanındaki duvarda asılı olan fotoğraf ve pankartları incelemek için bir an durdu. Büyük Henson masasının arkasında otururken gösteriliyordu. Üçüncü Henson masasının yanında ayakta duruyor, kollarını çok geniş göğsünün üzerinde rahatça kavuşturuyordu.

Üçüncü Henson tıpkı Peter Combs gibi inşa edildi.

Deacon, o ve Bishop arabalarına gidene kadar konuşmak için bekledi. "Üçüncü Henson'ın resmini gördün mü?

Evet. Büyük adam, tıpkı Peter Combs gibi. Ayrıca King's College suç mahalline de uyuyor. Arianna ve Corinne kütüphaneden yurlara giden patikadan kaçırılmışlardı. Yolun kenarında boğuşma izleri vardı ama giriş yoluna kadar başka bir şey yoktu. Arianna uzun boylu bir kız.

Kadınları o kadar uzağa taşımak için biraz boy ve kas gerekirdi. Combs ya da Henson'ın torunu gibi boy ve kas.'

"Üniversiteden kaçmak için bağlantı yolunu kullandığından emin misiniz?

"Arianna'nın küpelerinden birini bağlantı yolunun kenarında lastik izlerinin yanında buldum - oda arkadaşının kayıp ihbarında bulunurken polislere verdiği taktığı küpeler.

"Benim için yeterince iyi," dedi Deacon. 'Üçüncü Henson en az dört yıldır Cincinnati'de ve eve ve Senior kabul etmese de muhtemelen vasiyetnameye de erişimi vardı. Faith'in mülkü miras aldığını biliyor olmalı.

Bishop başını salladı. 'Ben de aynı şeyi düşündüm. Kasanın şifresini bir şekilde bir yere not etmiş. Yaşlı adam seksen altı yaşında. İşleri torununa devrediyor olmalı. Faith'e yapılan saldırıların arkasında Üçüncü Henson olabilir mi? Deacon'a temkinli bir bakış fırlattı. "Bu Combs denen adamın bu işle hiç ilgisi olmayabilir mi?

"Ben de aynı şeyi düşünüyordum," diye itiraf etti. 'Gordon Shue'nun cinayetini Earl Power teknisyeniyle mücadele sırasında ateşlenen silahlarla ilişkilendiren balistik bulgulara sahip olmamız dışında.

"Ve otel müşterisi Anthony Brown'ı öldüren kurşun," diye ekledi Bishop. 'Suçlar birbiriyle bağlantılı ama bu onu Florida'da ya da şimdi öldürmeye çalışanın Combs olduğu anlamına gelmiyor.

Ya da en azından yalnız değil. Birlikte çalışan iki katilden bahsediyor olabiliriz - ya da en azından aynı amaç için, yani Faith'i evden uzak tutmak için. Bu, Combs'un onunla sadece dört yıl önce tanıştığı ve bu suçların en az on yıl öncesine dayandığı gerçeğiyle tutarlı.

Bishop, 'Henson'ın firması yeni bir bakım şirketi kiraladığında,' dedi.

Aynen öyle. Ayrıca, Combs vasiyetnameden haberdar olamazdı.

Biri ona söylemiş. Bunu bilen biri. Defans oyuncusu gibi yapılı biri Faith'in Miami'deki evinin penceresinden tırmanmaya çalışmış. Şimdiye kadar, bu Üçüncü Henson ya da Combs. Henson'ın vasiyetnameye erişimi var ama Combs daha önce onu öldürmeye çalışmıştı, bu yüzden onun da bu işe karışmış olması mümkün.

"Boğazındaki yarayı gördüm. Bunu Combs mu yaptı?"

Deacon öfkesini sesinden uzak tutarak başını salladı. "Evet. Yaptı. Dört yıl önce.

'Terapi randevusunu kaçırdığı için onu polise ihbar ettiği için mi, yoksa seninle o Cinsel Suçlar polisi ile bir şekilde işbirliği yaptığı için mi?

Vega'dan mı bahsed?'

"Peki ya öyleyse? Deacon sessizce sordu.

'O zaman onun üç yıl hapse girmesinden doğrudan kendisi sorumluydu. Lisansını kaybedebilirdi. Eğer biri onu ihbar ederse. Bu da evrak işlerine değmezdi.'

Deacon ona gülümsedi. "Ben de aynı şeyi düşünmüştüm.

Bishop gülümsedi, sonra ayıldı. 'Üçüncü Henson son dört yıldır Cincinnati'de. Fuaye duvarına astıkları biyografide hukuk diplomasını Kentucky Üniversitesi'nden aldığı yazıyordu, yani ondan önceki yıllarda da yakınlardaydı. Ama dediğiniz gibi Combs'u tamamen göz ardı edemeyiz çünkü Faith ile bir geçmişi var ve Miami merkezli suçlarla balistik bir bağlantısı var. Combs üvey kızını tacizden tutuklanmadan önce neredeydi?

Siciline baktım. Daha önce tutuklanmamış.'

Coğrafi olarak demek istiyorum. Ohio'dan mı gelmiş? O'Bannion'ları tanıyor olabilir mi? Faith'le terapiye başlamadan önce evi biliyor muydu?

Deacon başını salladı. 'Combs'un Florida'da düzenli bir iş geçmişi var. Ohio'da herhangi bir yer ya da kişiyle bağlantısı olduğundan bahsedilmiyor. Ayrıca, bir yargıç onun terapiye gitmesini emretti. Bilerek Faith'e atanmış olması imkansızın da ötesinde.

"Katılıyorum. Sadece komplo teorisi alanına girmediğinizden emin olmak için kontrol ediyordum.

İtiraz etmek için ağzını açtı ama sonra kendini durdurdu. Adil olan buydu. Sadece bir aydır ortaklardı. Onun daha önce bir kadın için aklını kaçırmadığını bilemezdi.

Bishop sözlerine şöyle devam etti: "İki farklı kişiyle karşı karşıya olduğumuzu düşünelim. Ya Combs yıllar önce o bodrumda hak iddia eden kişi tarafından onunla bir geçmişi olduğu için arandıysa? Faith Corcoran'ın üzerine, onun yüzünden üç yılını parmaklıklar ardında geçiren adamdan daha iyi kim salabilir? Bu şekilde "bodrum katili" ellerini temiz tutabilir. Kimse onu aramayı düşünmez çünkü herkes Combs'un daha önce Faith'i öldürmeye çalıştığını biliyordu. Ya Combs'un rolü, farkında olsun ya da olmasın, kiralık katillikse?

"İyi bir noktaya değindin. Deacon tüm olasılıkları düşünmeye başladı. 'Eğer durum buysa, bodrum katilinin Combs'la şu olaydan sonra temas kurmuş olması mantıklı.

Ev Faith'e miras kaldı, aksi takdirde Faith'in hayatına yönelik girişimler şimdiye kadar çoktan başlamış olurdu.

"Yapmadıklarını varsayıyorum. Yıllar içinde başka kıl payı atlattığı şeyler oldu mu?

Bu, Deacon'ın kaşlarını çatmasına neden oldu. "Bilmiyorum. Ona sorarım. Yani elimizde iki şüpheli var - Combs ve Üçüncü Henson. Her ikisinin de geçen ayki hareketlerini açıklamamız gerekiyor.

Bishop pragmatik bir şekilde, 'Önce onları bulmalıyız,' dedi. 'Vega bir aydır Combs'u arıyor. Belki de burada olduğu için onu bulamamıştır.

"Corinne ve Arianna'yı kaçırmak," dedi acımasızca.

'Bu arada, Maguire ve Oğulları hala elimizde. Şimdi onları kontrol edelim. Bakalım o bodrumun içini gerçekten görmüşler mi? Bu bize Üçüncü Henson hakkında daha fazla bilgi verecektir.

Deacon saati kontrol etti. 'Birazdan Greg'in müdürünün ofisinde olmam gerekiyor ve King's College da yolda. Hadi ayrılalım. Sen Maguire'ı al, ben de üniversitenin suç mahalline uğrayıp CSU'nun ne bulduğuna bakayım. Greg'le işim bitince sana mesaj atarım. Sonra da 3. Herbie'yi buluruz.

Bishop arabasına binerken ona el salladı. "Müdürle iyi şanslar.

"Teşekkürler. Deacon buna ihtiyacı olacağını hissetti.

On Sekizinci Bölüm

Doğu Kentucky, 4 Kasım Salı, 11.00.

Corinne aniden uyandı, vücudu bir darbe için gerildi. Ama bu hiç gelmedi.

Kabin kapısına yaslanarak doğrulmaya çalıştı. Bayılmıştı, kahretsin. Bir şekilde uyumuştı. Ama ne kadar süre? Kendini ayakta durmaya zorladı, baş dönmesi ve mide bulantısı dalgasına karşı gözlerini kısa süreliğine kapattı. Ve acı. *Acıyı unutamazdı.* Vücudundaki her eklem ağrıyordu.

"Kendine gel, asker," diyerek acemi birliğindeki eğitim çavuşunu tersledi. "Sızlanmayı kes. Kapıyı açtı ve yukarı baktı. Fırtına mahzeninden kaçtığında ay gökyüzünde yükselmişti. Şimdi güneş pırıl pırıl parlıyordu.

Günün yarısını uyuyarak geçirmişti. *Lanet* olsun. Saatler önce çoktan gitmiş olmak istiyordu.

Kapıyı kapattı ve yatağa, top gibi kıvrılmış olan kızın yanına oturdu. İlerleme. En azından hareket etmişti.

Corinne onun omzunu salladı. 'Lütfen, . Kaçmamız gerek ve seni taşıyamam.

Bakışları el arabasına takıldı ve birden kendini ormanda çizgi film hızıyla koşarken, el arabasındaki kızı iterken gördü. Bu fikre yüksek sesle güldü, sonra kızın omzu elinin altında sarsıldığında başladı. Kız uyanıyordu.

Corinne onun sırtını ovuşturdu. 'Seni zorlamam gerekirse zorlarım ama gerçekten zorlamamayı tercih ederim. Beni duyabildiğini biliyorum. Lütfen gözlerini aç. Sana zarar vermeyeceğim. O burada değil.'

Kız kaskatı kesildi. 'Geri dönecek,' diye fısıldadı. 'Evet, dönecek. O zamana kadar gitmiş olmamız gerek.

Küçük beden titremeye başladı. 'Bizi bulacak. Bizi öldürecek. Ya da daha kötüsü.

Arianna'nın çığlıkları Corinne'in zihninde yankılandı. "İşte bu yüzden o zamana kadar gitmiş olmamız gerekiyor," dedi, sesine hissetmediği bir güven katarak. "Oturabilir misin?"

Kızın gözleri yavaşça açıldı ve nefesi kesildi. "Neredeyiz biz?"

Bilmiyorum. Bir kulübe, ormanda bir yerde. Otur şimdi. Kız kendini güçsüzce yukarı itti. "Kendimi iyi hissetmiyorum. "Ben de öyle. Bize ilaç verdi.

Kız başını salladı. 'Hayır, sana ilaç vermiş olamaz. Hepsini ben aldım.

Corinne kaşlarını çattı. "Ne demek istiyorsun?

İri kara gözler odayı taradı'Diğer kız nerede? Arianna mı?"

"Bilmiyorum. Minibüste sadece ikimiz vardık.' Ve iki ölü adam.

Kız titremeye başladı. Sonra onu öldürdü. Ona yardım etmeye çalıştım ama işe yaramadı. O kazandı. O her zaman kazanır. Özür dilerim. Çok üzgünüm. O kaçamadı.'

Corinne'in çenesi sıkıştı. "Bunu bilmiyoruz. Ne demek hepsini aldım?"

"Bana sen ve Arianna için ilaç verdi. Sizi uyutmak için. Uzaklaşmasını istedim, bu yüzden ona vermedim.

Kendin mi aldın? Hepsini mi? İkimiz için olan ilacı?"

"Ayrılamazdım," dedi basitçe.

"Neden olmasın?" Orada ölmek mi ?

Kızın bakışları battaniyeye kaydı. "Annemi bırakamazdım.

Anne mi? Corinne'in kaşları birbirine çatıldı. "Annen nerede, tatlım?"

"Evde. O öldü. Onu gömdüm. Gözleri yaşlarla doldu. "Lütfen, beni eve götür.'

"Onu gömdüm de ne demek? Corinne temkinli bir şekilde sordu.

Kız ona yabancı bir dil konuşuyormuş gibi bakıyordu. 'Bir çukur kazdım. Onu içine koydum.'

Corinne korkusunu belli etmemeye çalıştı. Kendi annesini mi *gömmüştü?*
Yüce Tanrım.

"Pekâlâ," diye yatıştırdı, içgüdüleri ona kızı ikna etmeye çalışmamasını söylüyordu. Henüz değil. 'Seni nasıl geri getireceğimizi bulacağız. Adını bile bilmiyorum. Ben Corinne.

'Firoza, ama annem bana hep Roza derdi. "Roza, zed ile," diye fısıldadı başını sallayarak.

Zed. Corinne'in Afganistan'da görev yaptığı sırada tanıştığı İngiliz askerleri *zed* demişti. Ama Roza'nın sesi İngiliz gibi gelmiyordu. Belki Kanadalıydı. Onlar da *zed* diyordu.

Eğer Roza'nın annesi gerçekten öldüyse, belki de kızın hâlâ bir ailesi vardı.
Eğer bizi buradan çıkarırsam. . . Hayır. Bizi buradan çıkardığımda

Polise ailesini nerede arayacağını söyledi.

Kendini hafifçe gülümsemeye zorladı. 'Pekala, Roza ile bir zed. Buradan gideceğiz ve o kazanamayacak. Bu sefer kazanamayacak. Ama öylece ormanda koşamayız. Sana bir palto ve ayakkabı bulmalıyım. Ve biraz yiyecek. Yemek yiyebilir misin?' Tencerede kalan yahniye bakarak yüzünü buruşturdu. Uzun zamandır öylece duruyordu. Hayatları için kaçarken ihtiyaç duyacakları son şey gıda zehirlenmesiydi. Mutfak dolaplarını aradı ve tavuk çorbası ve dana yahnisi konserveleriyle dolu olduğunu gördü. Bir sürü çorba ve güveç.

Bir kutu çorba seçti ve ocağı açtı ama hiçbir şey olmadı. Benzin bitmişti. Kulübenin arka duvarındaki, benzin deposunun yanındaki kanı düşündü.

Güveçte et pişiren her kimse, ateşi söndüğü için benzin deposunu kontrol etmeye gitmişti. Omzunun üzerinden toprak yığınının baktı. Güveç yapanı vurmuş ve minibüsteki iki ölü adamla birlikte onu da gömmüştü. *Buradan çıkmamız gerek.*

"Soba çalışmıyor, o yüzden soğuk yemek zorundayız," dedi hızlıca. Bir konserve açtı ve bir kaşıkla birlikte Roza'nın yatakta oturduğu yere götürdü. 'Yiyebildiğin kadar ye. Fazla vaktimiz yok ama çok aç olduğumuz için ikimizin de çökmesini istemiyorum.

Roza şaşırtıcı bir iştahla yemeğe daldı. "Her zaman soğuk yerim," dedi ağzı doluyken. "Ocağı kullanmama izin yok.

Tabii ki değildi. O orospu çocuğu bu çocuğu kölesi yapmıştı. Her çekmeceyi, her dolabı hızla kontrol ederken Corinne'in içinde öfke kaynıyordu. Çorba kutuları, birkaç kutu PET süt. Su şişeleri. Birkaç flanel gömlek. Kullanabilecekleri gömlekler. *Kat kat giyeceğiz.*

Dolapta ikisine de büyük gelen ama Corinne'in bedenine Roza'nınkinden daha yakın olan yıpranmış bir çift erkek botu buldu. *Bunları giyeceğim,* diye karar verdi. *Roza benim ayakkabılarımı giymek zorunda kalacak.*

Botlar bir battaniyenin üzerinde duruyordu. Battaniyeyi de aldı. Daha önce ne kadar yürümek zorunda kalacaklarını-

"Merhaba," diye mırıldandı. Umut verici görünen eski bir vapur sandığı battaniyenin altına gizlenmişti. Kapağını kaldırdı ve kavanozları buldu. Düzinelerce Mason kavanozu. Konserve mi? Meyve mi? Çorba dışında bir şey olduğunu umuyordu. Dikkatlice bir tanesini sandıktan çıkardı.

Gözlerini kıstı, önce neye baktığından emin olamadı. Sonra farkına vardı ve dehşete kapılarak donakaldı. İnce bir çığlık boğazından kaçarken kavanoz

elinden kaydı ve yerde yuvarlandı. Birkaç metre ötede durdu, içindekiler ileri geri sallanıyordu. Gözlerini dikti.

Kavanozun içindekiler geri baktı. *Gözler.* İnsan gözleri.

"*Aman Tanrım.* Corinne öğürerek başını çevirdi. "Aman . Aman Tanrım.

Kavanozlarda insan gözleri vardı. Düzinelerce göz. Ve başka şeyler.

Kalpler, böbrekler, hepsi bulanık bir sıvının içinde asılı duruyordu. "Bunlar onun," diye fısıldadı Roza yataktan.

Corinne çocuğa bakmak için vücudunu sağa sola çevirdi. "*Ne?*

'Eve getirdiği tüm kadınlardan onları alıyor. Bazen kavanozları tezgahın üzerine dizer ve onlarla konuşur.

Corinne bagaj kapağını çarparak indirdi ve ağzını safra yakarak dolaptan uzaklaştı. "Aman Tanrım," diye inledi. "Bunu Arianna'ya o mu yaptı?

Roza, "Kaçmazsa," dedi, sesi son derece mantıklıydı, sanki tüm bunlar çok mantıklıymış gibi. "Her zaman onlar ölene kadar bekler.

"Aman Tanrım. Oh Tanrım.' Kaç tane öldürmüştü? En az bir düzine kavanoz vardı. Bir düzine kurban. "Buradan çıkmalıyız. Şimdi. Corinne ayakkabılarını sürükleyerek yatağa doğru fırladı. 'Bunları giy. Çabuk.

Roza onlara canlıymışlar gibi baktı.

"*Yap şunu!* Corinne bağırdı. Botlarını çekti ve battaniyeyi kapı. Üzerine pazen gömlekler, iki şişe su ve birkaç kutu çorba attı, sonra da köşelerini hobo tarzı bağladı. 'Ayakkabıları giy, Roza. Koşmamız lazım. *Hemen.*

Roza sadece ayakkabılara baktı, bu yüzden Corinne devrıldı ve onları elinden geldiğince sıkı bir şekilde bağladı.

"Hadi. Gidelim. Kızı yataktan çekti ve battaniyeyi bir pelerin gibi ince, küçük omuzlarına sardı. *Bir silah. Bir silaha ihtiyacım var.*

Corinne küreği duvara dayadığı yerden aldı ve daha önce mutfak çekmecesinden aldığı bıçakları topladı. Sonra malzemeleri tuttuğu battaniyeyi aldı ve kapıyı kırarak açtı, yarı yarıya *onu* görmeyi bekliyordu.

Ama kimse görünmüyordu. Güneş sessizce parlıyordu. Corinne dışarı çıktı ama Roza geride kaldı. Yatağın yanından kıpırdamamıştı, küçük yüzünde kocaman gözleri vardı. Bir heykel gibi hareketsiz, açık kapıya bakıyordu.

Corinne çaresizliğin onu pençelediğini hissetti. Elindeki bohçayı verandaya bıraktı, kendini kulübeye yeniden girmeye zorladı, sonra kızın kolundan tutup onu kapıya doğru çekti.

"Hayır! Roza onun elinden kurtuldu ve yere düşerek küçük bir topun içinde büzüldü.

Corinne onun omuzlarını tuttu. Onu ayağa kaldırmaya çalıştı. 'Roza, lütfen. Eğer geri gelirse, bizi öldürür.'

Roza başını salladı. Tekrar top gibi kıvrıldı.

Corinne çılgılık atmak istedi. Ağlamak istedi. Ama ikisini de yapmadı, onun yerine sesini sakınleştirdi. Kız dehşete düşmüştü. *Benden daha çok korkmuştu, ki bu çok şey anlatıyor.*

"Sorun ne, Roza?" diye sordu nazikçe. "Neden benimle gelmiyorsun?"

"Dışarıda," diye fısıldadı Roza.

Corinne omzunun üzerinden baktı. Orada hiçbir şey yoktu. "Dışarıda ne var, tatlım?"

"Dışarıda," diye tekrarladı Roza garip bir şekilde boş bir ses tonuyla.

'Dışarıda hiçbir şey yok, tatlım. Sadece ağaçlar ve kuşlar var. Dışarıda sana zarar verebilecek hiçbir şey yok, ama yakında ayrılmazsak, geri gelecek. Yardım bulmalıyız. Ben eve gitmek istiyorum.'

Roza sakınleşmiş görünüyordu. 'Ben de. Annemi orada tek başına bırakamam. Sahip olduğu tek şey benim.

Kendi annesini gömmüştü. Aman Tanrım.

Roza beyni yıkanmış, korkmuş bir çocuktu. *Onu güvenli bir yere götürmek için ne gerekiyorsa yap.* Corinne yumuşak bir sesle, "Pekâlâ," dedi. "Seni annene geri götüreceğim.

'Hayır, yapmayacaksın. O seni öldürecek.'

"Yardım alacağım. Onu uzaklaştırabilecek birini bulacağım.

Bir anlık kararsızlık. Sonra başını salladı. "İnanç. Faith'i bulmak zorundayız.'

Ve umut, hayırseverlik ve sevgi, diye düşündü Corinne, omzunun üzerinden bakma dürtüsüyle savaşıarak. "Benim inancım var, Roza.

Gözleri büyüdü. 'Burada mı? O burada mı? . Onu da mı aldı?'

Onu mu? "İnanç bir insan mı?"

Evet. Ondan hoşlanmıyor. Ondan korkuyor. Arkadaşına onu bulmasını söyledim.'

Tamam. Bu çok iyi. Faith'in var mı?"

Frye. Odasını sormak için bir sürü telefon görüşmesi yaptı. Onu duyduğunu bilmiyordu.

Kimi arıyor? Hangi odayı? Şu anda bunun bir önemi yoktu. Tamam. O zaman Faith Frye'ı bulacağız. O bize yardım eder. Biz de annene gideriz. Ama buradan uzaklaşmamız gerek. Corinne elini uzattı ve Roza'nın elini tutması için dua etti. "Lütfen tatlım. O geri gelmeden önce.

Çocuk elini tuttuğunda rahat bir nefes aldı. Ama bu rahatlama kısa sürdü. Kapıda Roza elini Corinne'in elinden kurtardı ve öylece durup dışarıya baktı.

Yaprak gibi titriyor.

Aman Tanrım. Şimdi ne olacak? Corinne ses tonunu sakın tuttu. "Roza? Sorun ne?" 'Dışarıda.

Ona geri döndüler. "Dışarıda sana zarar verebilecek hiçbir şey yok, tatlım. *Sadece o geri gelirse.* Dışarısı karanlık değil. Gündüz vakti. Gördün mü? Güneş var.'

Başını sertçe salladı. "Bodrum her zaman karanlıktı. O zaman

Corinne anladı. "Dışarı çıkmaktan korkuyor musun?

Roza ince omuzlarını silkti. Sonra utanç içinde başını eğerek başını salladı.

Corinne çenesini yukarı kaldırdı ve kızın o bodrumda ne kadar süredir tutulduğunu merak etti. "Roza, tatlım. Dışarı çıktığını hatırlıyorsun, değil mi? Seni götürmeden önce?

Tüylü siyah başını yavaşça salladı. "Hayır.

Farkına varıldı ve beraberinde daha derin bir korku geldi. "Daha önce hiç dışarı çıkmadın mı?

Büyük kara gözler ona baktı. "Hayır. Ben evde doğdum.

Cincinnati, Ohio, 4 Kasım Salı, 11.10.

Deacon, kaçırılma bölgesinin etrafına sarılmış olay yeri şeridine ulaşmak için cep telefonu kameraları paparazzi gibi tıkırdayan üniversiteli kalabalığın arasından dirsekleyerek geçmek zorunda kaldı.

Olay yeri inceleme ekibi numune ve fotoğraf almakla meşguldü ve Deacon dikkatle etraflarından dolaşarak patikadaki bankın yakınındaki zemini inceledi. Boğuşma izleri burada başlamış ve Bishop'un söylediği gibi yaklaşık on adım ötede sona ermişti. Bankta oturan her kimse sürüklendikten birkaç saniye sonra çırpınmayı bırakmıştı. Muhtemelen uyuşturulmuştu.

Ajan Taylor patikaya en yakın ağaçtan ormanın kenarındaki bir noktaya renkli yörünge ipi bağlıyordu. Deacon başını kaldırdığında

yaklaştı.

"Ne buldun? Deacon sordu.

Taylor yolun yakınındaki bir direği işaret etti. "Kamera haftalar önce çalındı.

"Sence bizi kaçıran kişi bunu biliyor muydu?

"Eğer o gotik kızın blogunu okuduysa, okumuştur. Taylor kalabalığın bir kenarında duran siyah saçlı, ayık yüzlü genç bir kadını işaret etti. "Okul güvenliğine dair tehlikelere dikkat çekmek gibi bir misyonu var, ama bu sapıklar için bir kullanım kılavuzu. İki hafta önce çalınan kamera ve daha geçen Çarşamba bankın üzerindeki patlamış ışık hakkında paylaşım yaptı.

"Ve iki gün sonra Corinne ve Arianna kaçırıldı," dedi Deacon iç çekerek. "Piskopos bir kurşundan ve çok fazla kandan bahsetti.

"Dedektif Bishop kurşunu şu ağaca gömülü olarak buldu. Taylor ipi bağladığı ağacı gösterdi. "Kan Arianna Escobar'ınkiyle aynı türden ve kurşun da 9 milimetrelik bir silahtan çıkmış.

Deacon, 'Florida'da Gordon Shue'yu ve elektrik şirketi teknisyenini vuranla aynı,' dedi.

'Ve dün gece otel odasında bulduğunuz adam. Ağaçtan çıkan kurşun Balistik'e doğru yola çıktı. Taylor ormana doğru yürüdü. "Yörüngeye göre onu buralardan vurmuş.

Deacon Taylor'ın işaret ettiği yerde durdu ve yolu inceledi. "Corinne ve Arianna Cuma gecesi kütüphaneden birlikte ayrıldılar, değil mi?

"Saat on birde," diye onayladı Taylor. "Yol şu bankta çatallaşıyor. Sağ tarafta Corinne'in yatakhane var. Arianna'nınki solda ve tepenin yukarısında. Orada ayrılmış olmalılar.

Pekâlâ. Diyelim ki bağlantı yoluna girdi, park etti, indi ve bu ağaçların arasına saklanıp bekledi. Corinne'in yolu ona daha yakın ve Arianna zaten tepeye doğru gidiyor, o da Corinne'i yakalıyor. Kimse görmeden onu bağlantı yoluna nasıl götürdü?"

Taylor onun yanında durup olay yerini onun bakış açısından inceledi. 'Belki Arianna onun götürüldüğünü gördü ve Corinne'i kurtarmak için tepeden aşağı koştu ama adam onu vurdu.

Deacon kanı buldukları yere doğru yürüdü. "Buradaki kan miktarına bakılırsa, Arianna bir süre hareketsiz kalmış. Corinne'i minibüsüne koyup onu almak için geri dönmesine yetecek kadar uzun bir süre. Yine de 911'i aramamış. Kurşun femoral arterine isabet etmediği için kan fişkırmıyordu. Gençler

avuçlarına sabitlenmiş telefonları var. Neden aramadı?" Ekranını kontrol etti. 'Burada dört çubuk var. Ya sende?

Aynısı. Aramak için yeterli sinyali vardı. Belki de şarjı bitmiştir. Ya da belki de vardı ama 911'in yerini tespit etmesine yetecek kadar uzun süre açık kalmadı. Belki de telefonunu elinden almıştır.

Büyük . Eğer yleyse, GPS'i nasıl devre dışı bırakacağını biliyordur. Tanaka telefonunu takip etmeyi denedi ama bir şey bulamadı. Bishop lastik izlerinden de bahsetti.

'Evet. Tanaka'nın O'Bannion'ın evinin yakınındaki toprak yolda bulduklarıyla eşleşiyor. Aynı minibüs olma ihtimali yüksek.

"Noktaları güzelce birleştiriyor," diye kabul etti Deacon, "ama bize yeni bir şey vermiyor. Beyaz bir minibüsü olduğunu biliyorduk. Onları kaçırdığını biliyorduk. Sarışınlardan hoşlandığını biliyoruz. Bilmediğimiz şey ise buraya neden geldiği. Özellikle Corinne'i mi seçti? Yoksa herhangi bir sarışın yeterli olur muydu?

"zellikle Corinne'i seçtiyse," dedi Taylor, "onu önceden izledi mi, alışkanlıklarını öğrendi mi? Belki o niversiteli çocuklardan biri onu etrafta dolaşırken görmüştür.

Deacon arkalarında toplanan meraklı kalabalığa baktı. 'Bir sonraki randevumdan önce birkaç dakikam var. Onlara soracağım. Onlara Combs'un sabıka fotoğrafını da gösterebilirdi ama nc Henson'ın resmini gösteremezdi. Ellerinde daha fazla kanıt olana kadar olmaz. 'Umarım yakında cesetlerin kimliklerini tespit etmeye başlarız, böylece sarışın ve l olmaları dışında başka ne gibi ortak noktaları olduğunu anlayabiliriz. Sonra Corinne'in tüm bunların neresinde olduğunu, bu adamın bir düzeni olup olmadığını görebiliriz.

Doğu Kentucky, 4 Kasım Salı, 11.20.

Corinne dehşete düşmüş bir halde Roza'nın ince yüzüne baktı. "Sen o bodrumda mı doğdun?

Küçük bir baş sallama. "Annem yle dedi.

Aman Tanrım. O korkunç adam onun babası olabilir miydi?

Corinne yerdeki kavanoza baktı ve o gözlerden herhangi birinin Roza'nın annesine ait olup olmadığını merak ederek zorlukla yutkundu. Arianna'nın gözlerinin de alınmış olabileceğini düşünmek istemedi ve düşünemedi. *Ya da eğer geri gelirse ve biz hala buradaysak benimkilerin de alınacağını.*

'Benimle dışarı ık. Sadece bir adım.' *Ve sonra bir adım daha ve güvende olana kadar bir adım daha.*

"Sadece git," diye yalvardı Roza. "Sadece git ve beni burada bırak.

Hayır. Bunu yapmayacağım. Lütfen, Roza. Sadece bir adım at.'

"Benim hiç ayakkabım olmadı," diye fısıldadı Roza, hâlâ panik içindeydi.

"Ayaklarımı acıtıyorlar. Corinne'in yüreği ağzına geldi. "Özür dilerim. Çok üzgünüm, bebeğim. Keşke

Seni taşıyabilirdim, ama yapamam. Yeterince güçlü değilim.' Eskiden öyleydi. Hastalanmadan önce Roza'yı ve erzak bohçasını taşıyabilir ve durmadan kilometrelerce koşabilirdi.

Roza'nın başı öne eğildi. "Yardıma mı ihtiyacın var?

Bu kadar basit miydi? Roza hayatı boyunca o bodrumdaydı. Kaç kurbana bakmıştı? Corinne kavanoza tekrar baktı. *Çok fazla. Hem de çok fazla.* Annesi de diğerlerine bakmak zorunda kalmış mıydı?

'Evet, yardımınıza ihtiyacım var. Eve tek başıma gidemem. Benimle gelir misin? Arianna'ya yardım ettiğin gibi bana da yardım eder misin?

Roza ürpererek bir nefes verdi. Omurgasını dikleştirdi. Gözlerini kapadı ve eşikten içeri adımını attı. Sonra derin bir nefes aldı ve gözyaşlarına boğuldu. "Özür dilerim. Sana yardım edemem. Yardım edemem. Beni burada bırak ve git. Faith'i bul. O ne yapacağını bilir.'

"Bunu yapamam. Yardıma ihtiyacım var, unuttun mu?"

Corinne kollarını kıza doladı ve dışarıdaki yolu izlerken onu salladı. Eğer adam geri gelirse, onu alt etmek zorunda kalacaktı. Bıçakları vardı. Küreği vardı.

Ve karnı öfke doluydu. *Benim cesedimi çiğneyerek bu çocuğa dokunuyor.*

Cincinnati, Ohio, 4 Kasım Salı, saat 12.30.

Bayan Pohl, Müdür. Deacon cesaretini toplayarak kapıdaki isim levhasına baktı. Katillerle hiç terlemeden yüzleşmişti. Eminim çok yaşlı bir kadınla da başa çıkabilirdi.

"Onu birlikte götürebiliriz herhalde," diye fısıldadı Greg yanından kuru bir sesle. Deacon onu Jim ve Tammy'nin evinden aldığı anda giyinmiş ve hazır bir şekilde bekliyordu, işitme cihazları takılı ve açıktı. Deacon bunu iyiye alamet olarak kabul etmişti.

Şimdi aşağıya baktığında kardeşinin yüzünün kısılmış ve biraz solgun olduğunu gördü. "Bilmiyorum. Sadece müdür yardımcısıyken beni çok korkuturdu.

Greg'in gözleri büyüdü. "O zaman onu tanıyor muydun?

"Olması gerekenden daha iyi," diye itiraf etti Deacon. 'O sandalyelerde çok oturdum. Bunun için bir ASL tercümanı istemediğinize emin misiniz? Hâlâ bir tane bulabiliriz.

'Hayır. İşitme cihazlarımla idare ederim. Bunu başka kimsenin bilmesini istemiyorum.

Hayra alamet *değildi*. "Tamam," dedi Deacon ve Bayan Pohl'un ofisinin kapısını açtı.

Başını kaldırdı ve gülümsemeye başladı ama gülümsemesi dudaklarında söndü. "Vay, vay, vay," dedi usulca. 'Diyakoz Novak. Kız kardeşinizi bekliyordum.

Neredeyse aynı görünüyordu, diye düşündü Deacon. On beş yıl öncesine göre daha yaşlı, daha gri, daha kırışıkta ama Greg'den daha yaşlı olmadığı zamanlarda onu itaate zorlayan aynı otorite bakışına sahipti.

Kardeşi masasının önündeki sandalyelerden birine çöktü ve kollarını göğsünde kavuşturarak başını hemen öne eğdi. *Hayır, hiç de hayra alamet değildi*.

"Dani çalışıyor," dedi Deacon. 'Sanırım bu sefer bana kaldın. 'Hiç de değil.

Şu haline bak, ve bir FBI ajanı olmuştun.' Kadın Daha dik durduğunda alaycı bir şekilde gülümsedi. 'Yıllar boyunca kariyerini takip ettim, biliyorsun. Gazeteler aracılığıyla tabii ki, beni görmeye gelmediğin için,' diye ekledi sivri bir şekilde.

Yüzünü buruşturdu. "Beni gözaltında bir ömür boyu yetecek kadar gördüğünü düşündüm.

Bu onu kıkırdattı. 'Ele avuca sığmaz biriydin, ama iyi sonuç aldın. Seni bir başarı öyküsü olarak görüyorum. Söylemeliyim ki işin çok heyecan verici görünüyor. Palton nerede?'

Kadının övgüsü onun içini ısıttı. *Sanırım oldukça iyi yetişmişim*. "Paltomu hatırlıyor musun?

"Elbette. Zamanında bununla epey heyecan yaratmıştınız. Ve yıllar boyunca haber fotoğraflarında giydiğinizi gördüm - en son bu sabahki gazetede olduğu gibi. Nerede peki?'

Deacon kaşlarını çatı. 'Korkarım kanıt olarak alındı. Onu geri almalıyım. Sonunda.'

Gözleri keskinleşti, bakışları Deacon'a önce kısa bir süre Greg'e kaydı. "Kurşun deliğini onarabilecekler mi?

Greg'in kafası sarsıldı. Kardeşine bakmak için sandalyede döndü. "Kurşun mu? Ne kurşunu?'

"Dün gece vuruldum ama çelik yelek giyiyordum. Ben her zaman yelek giyerim Greg. Benim için endişelenmene gerek yok. Deacon onun omzunu sıktı. "Ben dikkatliyim.

"Peki. Greg onun elinden kurtuldu ve sandalyede kayıtsızca yayıldı. 'Şu işi bitirebilir miyiz? Netflix kuyruğumda *Breaking Bad* var. Askıdayken ikinci sezonu bitirebilirim diye düşündüm.

Bayan Pohl alaycı bir tavırla, "Kimya ile yaşamak daha iyi," dedi ve Deacon Greg'in dudaklarının seğirdiğini gördüğünü sandı. Ama çocuk taşlaşmış yüzünü o kadar çabuk geri çekti ki emin olamadı.

Deacon, 'O şovu on kez engelledim,' dedi. 'Ama her zaman geçmenin bir yolunu buluyor. Kullanmayı seçtiğinde orada iyi bir beyni var.

Greg'in dudağı alaycı bir ifadeyle kıvrıldı. "Bunun bir anlamı var mı?

"Evet," dedi Bayan Pohl keskin bir sesle. 'Yine kavga ederken yakalandın Greg. Nişancılığın gittikçe geliyor. Bu sefer diğer öğrencinin burnunu kırmışsın. Görgü tanıkları senin başlattığını söylüyor.

"Yani?

Deacon sandalyenin tahta koluna vurdu. 'Dik otur. Biraz saygı göster.'

Bayan Pohl bir an için dudaklarını büzdü ve Deacon onun bir gülümsemeyle savaştığını düşündü. Sonra Greg'e sert bir bakış fırlattı ve o doğrulup bakışlarını karşılayana kadar bekledi. "Teşekkür ederim Greg. Kendin için "Yani" dışında söyleyecek neyin var?

Hiçbir şey. İstersen beni uzaklaştırabilirsin. Geri gelir ve tekrar yaparım. Beni kovsanız daha iyi olur. Evden çalışabilirim. Diplomamı internetten alırım. Omuz silkti. "Ya da GED'imi şimdi alıp bu işi bitirebilirim.

Deacon protesto etmek için ağzını açtı ama Bayan Pohl bir bakışıyla onu susturdu.

'Yapabilirsin,' dedi. 'Ama umarım yapmazsın. Parlak bir geleceğin olabilir. Hiç değilse düşman hükümetlerin veri tabanlarını hacklersin. Umarım kendi hükümetimizi düşman olarak görmezsin.

Greg'in ağzı açık kaldı ve Deacon bakakaldı. "Ne Greg?

Bayan Pohl kaşlarını çattı. "Yetişkin ve bir FBI mensubu olman, ofisimde kötü konuşulmasına müsamaha göstereceğim anlamına gelmez, Deacon Novak.

Deacon sandalyesine yığıldı. "Özür dilerim," diye mırıldandı. Greg'in ağzı hâlâ açıktı. "Bunu biliyor muydun?

'Okulumda olup biten her şeyden haberim var. Her yerde kameralarım var ve onları nasıl kullanacağımı biliyorum. Birkaç hafta önce zorbalığa uğrayan başka bir öğrenci zarar görmeden kurtulabilsin diye kavgayı senin başlattığını biliyorum. O zaman bana güveneceğini ummuştum ama güvenmedin, bu yüzden seni uzaklaştırmaktan başka çarem kalmadı.

Greg'in çenesi kalktı. "İyi. Dünkü kavga okul sınırları dışında oldu.

Başını küçük bir kuş gibi eğdi. "Evet, biliyorum.

Greg gözünü bile kırpmadı. "Yani teknik olarak burada yetkiniz yok.

"Yok," diye kabul etti.

Deacon da bu kez gerçek bir saygıyla küçük, yaşlı kadına bakıyordu. 'O zaman neden buradayız? Hacklenme yüzünden mi? Ve ... *ne hacklemesi?*'

Deacon'ı görmezden gelerek Greg'e, "Polisi arayabilirim," dedi. "Bilgisayar korsanlığı bir suçtur.

Greg'in çenesi gerildi. Sandalyesinde geriye yaslandı, temkinliydi. "Benden ne istiyorsun?

'Ağıma sızmaya çalışmaktan vazgeçmeni istiyorum. Sebeplerinin ne olduğu umurumda değil, gerçi onları da bilmek istiyorum. Bana dün o kıllı maymunla neden kavga ettiğini söylemeni ve beladan uzak durmanı istiyorum.

Deacon, "Ve burada ne haltlar döndüğünü bilmek istiyorum," diye sordu.

'Greg matematik testlerinde çok başarılı ama yeteneğini sorun çıkarmak için kullanıyor. Tıpkı senin yaptığın gibi, Deacon. O da seninle aynı zamanda büyüme atağına geçti. Geçen yıl sahip olmadığı boyut ve güce bu yıl sahip oldu ve kaybettiği zamanı telafi ediyor. Tıpkı senin yaptığın gibi.'

"Shi-oot," diye mırıldandı Deacon. "Bundan zevk alıyorsun.

"Ah evet. Gözleri parlıyordu. "On beş yıldan uzun bir süre önce bana ilk beyaz saçlarımı verdiğinden beri bu günü bekliyordum.

Deacon ona gülümsedi. "Seninle tanışmadan önce saçlarına aklar düşmüştü, bu yüzden sıkıntıların suçunu bana atma. Greg'e döndü. "Kavgayla başla. Neden kıllı maymunun burnunu kırdın?

Greg omuz silkti. "Renzo boş konuşuyordu. "Ne hakkında?

"Ben. Greg başka tarafa baktı. "Doğanın bir ucubesi olduğumu söyledi.

Deacon irkildi, Adam'ın sözleri intikam duygusuyla geri dönmüştü. "Yani ona tıpkı onun gibi olduğunu gösterdin.

Bir omuz silkme daha. "Hemen hemen.

'Ama başın belaya girmesin diye bunu okul dışında yaptın. Neden bana söylemedin?'

Greg omuzlarını kamburlaştırdı. "Sormadın ki.

Deacon bağırırları hatırlayarak iç çekti. Öfkeli sözleri. 'Ama daha sonra söyledim ve sen bana o zaman söylemedin. Bu hiç adil değil. Kaşlarını çatarak yaşlı kadına döndü. "Bana okulda başının belaya girdiğini söylemiştin. Bunu neden söylediniz?

"Okuldan sonra bir kavgaya karıştığını söyledim. Suç duyurusunda bulunulabileceğini söyledim ve bu hala geçerli olabilir. Dün sizi aradığımda güvenlik kayıtlarını incelememiştım. Şimdi inceledim. Bu sefer kavga ettiğİ için uzaklaştırma almayacak. Ama Greg, bir dahaki sefere ne olacak? Bir düşman edindin. Renzo ve arkadaşları merdiven boşluğunda sana saldırdığında ne olacak? Personelimi ve diğer öğrencileri tehlikeli bir duruma soktun. Eğer koridorda kavga çıkarsa, birileri yaralanabilir.'

Greg sessizce, "Özür dilerim," dedi. "Bunu hiç düşünmemiştim.

"Yapmadığını biliyorum," dedi nazikçe. 'Şimdi asıl meseleyle ilgileniyoruz. Hackleme.'

Greg gözlerini kıstı. "Ben olduğumu nasıl anladın?

Siz itiraf edene kadar bilmiyordum. Birinin ağa girmeye çalıştığını biliyordum. Sen olduğunu anladım ama seni suçlamadan önce gardını düşürmek istedim. Dün beklediğim fırsatı yakaladım.

Greg'in ağzı yine açık kalmıştı. Deacon kıkırdamak zorunda kaldı. "İyi oynadınız Bayan Pohl.

Gülümsedi. "Ben de öyle düşünmüştüm. Öne doğru eğildi. "Peki plan neydi Greg?

Yere baktı. "Bunun için beni , değil mi?

"Emin olabilirsin ki öyleyim. Ama tür anlaşma yapabiliriz. Neden öğretmenlerimin e-postalarına girmeye çalışıyordun?"

"Renzo'nun notlarını değiştirecektim. Sadece başarısız olmasını istedim. Sadece gitmesini istedim.'

Bayan Pohl endişeli görünüyordu. "Neden? Sana küfür ettiğİ için mi?" "Bu yeterli değil mi? Greg huysuzca sordu.

"Hayır," dedi sessizce. 'Öyle değil. Ve hikayenize inanmıyorum. Sınıf değişikliğini fark ederdik, biliyorsun. Gerçekten ne yapmaya çalışıyordunuz?'

"İyi. Sadece e-posta sunucusuna erişmeye *çalışmadım*. Greg gözlerini kaçırdı ama dudağı titreyerek Deacon'a ne kadar genç olduğunu hatırlattı. "Ben yaptım.

"Neden, Greg? Deacon elini nazıkçe kardeşinin sırtına koydu. "Ne yaptın sen?

"Hemşirenin hesabından Renzo'nun tüm öğretmenlerine e-posta gönderdim. Onlara öğrencilerinden birinin sağlık sorunu olduğunu söyledim. Öğretmenlerin yardımcıları e-postaları görüyor. Konuşuyorlar."

"Yardımcıların notları karşılaştıracağını biliyordun," dedi Deacon, "ve sonra diğer öğretmenlerin aynı e-postayı aldığına bakacaklar ve hangi öğrencinin tüm bu dersleri aldığını bulacaklardı. Renzo'yu işaret edecekler ve gerisini dedikoducular halledecekti. Aslında fena bir plan değil.

"Diyakoz Novak! Pohl sinirlenerek bağırdı.

Greg kardeşini inceledi ve Deacon önümüzdeki birkaç dakikayı nasıl idare edeceğinin hayatlarının geri kalanı boyunca ilişkileri için çok önemli olacağını biliyordu.

"Evet, öyle," dedi Deacon. 'Dezenformasyon çok Görevimiz: İmkânsız-esque. Ona hangi sağlık sorununu verdiniz? Patlayan ishal mi?'

Greg çenesini eğdi. "HIV.

Deacon sessizce nefes verdi. *Aman Tanrım*. "Neden?

Greg sertçe yutkundu. 'Çünkü Renzo öğrendi. İnternete koyacaktı. Biri mavi, diğeri kahverengi olan gözlerinde tıpkı Dani'ninki gibi yaşlar parıldıyordu. "Bunu yapmasına izin veremezdim.

Deacon şimdi gerçekten anlamıştı. 'Hayır, ben de yapamazdım. Nasıl öğrendi?'

"Bilmiyorum. Kimseye söylemedim. Dürüstçe. Ben olsam bunu yapmazdım. Özellikle de ona.'

"Yapmayacağını biliyorum," dedi Deacon sakince. "Belki de seninle alay ederken nasıl öğrendiğini sana anlatmıştır diye düşündüm.

Greg'in gözlerinde minnettarlık parladı. "Ona zarar vermek istedim," diye fısıldadı, "ama daha çok onu durdurmak istedim.

"Biliyorum. Deacon dün gece Faith'e yaptığı gibi Greg'in sırtını sıvazladı. "Anlıyorum.

Pohl ikisini de izliyordu. "Anlamıyorum. Neyi öğrendiniz? Kimin hakkında?'

Greg tekrar başını salladı ama başka bir şey söylemedi.

Deacon, 'Dani onun yüzünden başının belaya girmesini istemez,' dedi. 'Bayan Pohl'a söyle. Okulda kalmana yardım etmesine izin ver. GED'den daha fazlasını hak ediyorsun.

çıkamaz iş.'

Pohl kıpırdamadan durdu ve Deacon onun gerçekten anladığını görebildi. 'Bu kız kardeşinle mi ilgili? O ...? Dani'de HIV mi var? Nasıl?'

Deacon sert bir tavırla, "Bu onun bileceği iş," dedi. O zamanlar çok gençti, Greg'in şimdiki yaşından biraz daha büyüktü. Ve onu sevdiğini ve temiz olduğunu iddia eden erkek arkadaşını dinlemişti. O piç her iki konuda da yalan söylemişti ve Dani'nin hayatı sonsuza dek değişmişti. Bunların hepsi onun lanet olası işiydi. "Asıl mesele de bu, Bayan Pohl. Renzo bir şekilde onun tıbbi geçmişini öğrendi ve bunu ona karşı kullanacaktı.

"Elbette bu onu ilgilendirir," diye mırıldandı Pohl. 'Sorduğum için özür dilerim. Hiç beklenmedik bir şeydi. Ah Greg. Ne yaptın oğlum?'

"Yapmak zorunda olduğum şey. Renzo kız kardeşimin kariyerini mahvedecekti ve o doktor olmak için çok çalıştı. Hayatında hiç kimseyi incitmedi. Ona gülüyordu. Arkadaşlarına anlatıyordu. HIV'li olması için sürtük ya da keş olması gerektiğini söylüyordu. Greg sıkılı yumruklarına baktı. "Bir kere keş olan her zaman keştir diyordu ve zulasını kendisiyle paylaşmasını istiyordu. Nerede olduğunu söylemesi için onu eşek sudan gelinceye kadar dövmesi gerekse bile. Pohl'a meydan okurcasına baktı, gözlerinde yaşlar vardı. "Ama şimdi herkes onun hakkında aynı şeyleri söylüyor. Artık Dani ya da bir başkası hakkında söylediği her şeye gülüp geçiliyor.

Deacon gözlerini kapattı. *Yüce Tanrım, bu tam bir karmaşa.* "Neden bana söylemedin Greg?

'Bana inanacağını düşünmemiştim. Başım çok dertteydi ve sen eve gelmek için işini bıraktın. Çocuk şimdi ciddi ciddi ağlıyordu ve Deacon'ın kalbi kırıldı. Kolunu kardeşinin titreyen omuzlarına doladı. "Sadece onu durdurmak istedim.

"Anlıyorum. Sshh.' Deacon son birkaç dakika içinde yirmi yaş yaşlanmış gibi görünen Pohl'a baktı. "Şimdi ne olacak?

"Bilmiyorum. Parmak uçlarını dudaklarına bastırarak uzun bir süre düşündü. "Diğer öğrencilerin tepkisi şimdi çok daha mantıklı geliyor. Greg diğer çocuğun burnuna vurdu, çocuğun kanı fişkırdı ve herkes kaçtı. Greg, Renzo'yu dışladı.'

"Bunu hak etmiş gibi görünüyor. Deacon kıllı maymunu bulup ona tekrar vurmak istedi.

'Daha önce hiç böyle bir şey olmamıştı. Hangi cezanın uygun olduğunu bilmiyorum.

Greg, "Beni dövüşten ihraç edin," dedi ve Pohl ona bilmiş bir bakış attı.

'Ama bilgisayar korsanlığı için değil? Ona tuzak kurduğunuzu kimsenin bilmesini istemezsiniz.

"Hayır, istemiyorum. Onun acı çekmesini ve cezasını çekmesini istiyorum.

"Ne yapmalıyız, Bayan Pohl? Deacon sordu. 'Bu Renzo denen çocuk, kimseyi incitmeyen kız kardeşimin HIV virüsü taşıdığını ve bunun kariyerine zarar verebileceğini söylemekle tehdit etti. Sonra da onu dövmekle tehdit . Şiddet tehdidi cezasız kalamaz.

"Buna katılıyorum. Şakaklarını ovuşturdu. 'Kardeşini eve götür, Deacon. Okulun avukatlarına danışacağım ve önerilen hareket tarzının ne olduğunu göreceğim.

Deacon kardeşinin genç yüzüne baktı. "Bu okulda kalman için bunu düzeltebilirsek, ister misin?

Greg'in gözleri kısıldı, ağzı sertleşti. "Evet. Kalacağım.

'Bu mümkün olmayabilir Greg,' dedi Pohl. 'Seni ihraç etmekten başka çarem olmayabilir. Kayıtlarla oynamak mahremiyetle ilgili bir konudur. Kolluk kuvvetleri çağrılmalıdır. Bu kötü bir şey.

'Kimsenin gerçek tıbbi kayıtlarıyla oynamadı. E-postaları kurcalamış. Deacon Greg'in ensesini sıktı. "Bir avukat tutacağız. Okulun onu okuldan atma girişimlerine karşı savaşıyoruz.

Pohl şaşkın şaşkın baktı. "Ama... kesinlikle onun yaptıklarına göz yumamazsınız. Greg de şaşkın görünüyordu. "Bana bir avukat mı tutacağız?

Deacon kararlı bir şekilde 'Evet,' dedi. 'Biz. Peki Dani bunu öğrendiğinde? Şehirdeki en iyi avukatı bulmamıza yardım edecek. Bayan Pohl'a baktı. "Hayır, hanımefendi. Bunun hiçbir kısmına göz yummuyorum. Greg'in yaptığı yanlıştı ama bunu doğru nedenlerle yaptı. Ayağa kalktı ve Greg'e onu takip etmesini işaret etti. "Hadi evlat, seni eve götürüyorum.

Greg kapıda duraksadı ve kollarıyla gözlerini sildi. "Tammy Teyze'ye mi?

Tammy'nin olmalı. Odan henüz hazır değil. Hâlâ boyamam gerekiyor.'

'Bir süreliğine yapacak başka bir şeyim yok. Resim yapabilirim. Greg ayakkabılarına baktı. "Beni geri dönmek zorunda bırakma, D," diye fısıldadı. 'Tammy bütün bunlar yüzünden bir kalp krizi daha geçirecek ve bu benim suçum olacak. Zaten başına yeterince dert açtım. Bırak seninle eve gideyim.

Ama Faith orada. Yatağında. Umarım çok ihtiyacı olan dinlenmeyi yapıyordur. Onunla birlikte yatağında ne yapmayı tercih edeceğini düşündü. Ki bu büyük ihtimalle akıllıca değildi.

Pek de umurunda değildi.

Sorun da burada yatıyordu. Konu Faith Corcoran olduğunda neyin akıllıca olduğu umurunda değildi. Sessizce iç çekti. Çocuğun yanında olması, bu çok fazla hızlı ilişkiyi bir sonraki aşamaya taşımak için ihtiyaç duyduğu caydırıcı unsur olabilirdi. Ve en azından Greg'i eve kadar bela takip ederse diye korumalar görev başında olacaktı.

"Tamam. Resmin geri kalanı sana kalmış. Kolunu Greg'in omuzlarına doladı. "Hadi eve gidelim. Bayan Pohl, okulun ne yapacağını bize bildirecek misiniz?"

'Öğrenir öğrenmez,' diye söz verdi. 'Greg, bunu bir şekilde çözeceğiz. Ve Deacon, bir daha vurulma, tamam mı?'

Deacon zorla gülümsedi. "Elimden gelenin en iyisini yapacağım.

Deacon'ın arabasına gidene kadar başka bir şey konuşmadılar. "Dani'ye söyleyecek misin? Greg usulca sordu.

"Bilmeye hakkı olduğunu düşünmüyor musunuz? Sadece ne yaptığını değil, başına neler gelebileceğini de? Renzo insanlara anlattı. Onun sırrı çok uzun süre sır olarak kalmayacak.

Greg telefonuna bir mesaj yazdı. "Az önce ondan bizimle senin evinde buluşmasını istedim.

'Bizim ev. Bana bir saniye ver de eve gidelim. Deacon telefonunu kontrol etti, Pohl'un ofisindeyken birikmiş olan sesli mesajları, mesajları ve e-postaları yorgun bir şekilde taradı. Faith'in iki amcası da aramalarına geri dönmüştü. Alda Lane sözünü tutmuştu. Jordan'ın sesi ayılmış gibi geliyordu ve Faith için endişeleniyordu. Tıp fakültesi profesörü Jeremy'nin sesi etkilenmemiş gibiydi. Her ikisi de günün herhangi bir saatinde onunla buluşmaya hazır olduklarını söylemiş ve eski evlerindeki faaliyetler hakkında cevap istemişlerdi.

Deacon, on beş yaşında bir çocuğun her sözünü dinlemesine gerek kalmadan sorularıyla ilgilenebildiği zaman onları geri çağıracaktı.

Çok yorgunum. Mesajlarının geri kalanını gözden geçirdi, bir kez daha Faith'in yatağında uyuduğunu düşündü, şimdi ona katılıp sadece uyumayı diliyordu. *Yorgun olmalı,* diye düşündü. En azından sonunda gözlerini kapatabildiğinde, onun kokusu çarşaflarında olacaktı. Gerçeğine yakın bir şey değildi ama bu iş bitene kadar idare etmek zorundaydı.

Ve sonra onun yazdığı e-postayı buldu. *Kendine iyi bak. Bekliyor olacağım.* İçindeki her şey yerine oturdu. İlk defa biri onu bekliyordu. Sadece onu. Uzun süre kalmayabilirdi ama şimdilik kendini bu duyguya bıraktı.

On Dokuzuncu Bölüm

Mt Carmel, Ohio, 4 Kasım Salı, 12.35.

Scarlett Bishop, üzerinde 'Maguire ve Oğulları' yazan kapıyı çaldı ama açan olmadı. Ofisin dış cephesi iş merkezindeki aynısıydı. Kapının dışında durarak, kendisine bakım işi için verilen numarayı aradı, ama içeride çalan herhangi bir telefon sesi duymadı.

Bu kendi başına bir suç değildi. Bugünlerde pek çok insan sadece cep telefonu kullanıyordu. Ama kapı kolunun bir toz tabakasıyla kaplı olması zihninde alarmlar çalmasına neden oldu. Bir süredir buraya kimse gelmemişti.

Sonra Crandall'ı aradı. 'Hey, ben Bishop. İş kayıtlarından benim için bir şirket bulabilir misin? Maguire ve Oğulları. Yasal olup olmadığını bilmem gerek.'

"Bir saniye." Crandall'ın klavyesi arka planda tıkırdadı. 'Genel müteahhit olarak kayıtlı. İş 2002 yılında kurulmuş. 2002. Başkan Batavia'dan John Maguire olarak listelenmiş.

Batavia bir sonraki kasabaydı. Yani yasal mı? Çünkü Maple Caddesi'ndeki ofislerinin önünde duruyorum ve haftalardır kimse kapı tokmağına dokunmamış gibi görünüyor. Başka bir yerleri var mı?'

'Hayır, Maple Sokağı onların tek yeri olarak listelenmiş. Bunun sahte bir iş olduğunu mu düşünüyorsunuz?'

'Son on yıldır o bodrumda olması gereken tek kişinin burada olmaması bence çok uygun. Etrafa soracağım, bakalım komşuları onları görmüş mü? Bulduklarınızla birlikte bana geri dönün.

Scarlett bir sonraki büroya, bir muhasebeci firmasına açılan kapıyı denedi. Kapı hemen açıldı ve resepsiyon görevlisinin masasının arkasında oturan elli yaşlarında bir kadın ortaya çıktı. İsim levhasında 'Carole Winston' yazıyordu. "Size nasıl yardımcı olabilirim, hanımefendi?

Umarım öyledir, Bayan Winston. Ben Dedektif Bishop, Cincinnati Polisi'nden. Yandaki ofistekileri tanıyor musunuz?'

Winston kaşlarını çattı. "Anladığımı söyleyemem, Dedektif. Kendilerine saklıyorlar. "Onları en son ne zaman gördünüz?

'Uzun zaman önce. En azından birkaç ay önce. "Kimi gördüğünüzü hatırlıyor musunuz?

'Onlar suçlu, değil mi? Bundan korkuyordum. Kirayı ödeyip mekânı hiç işgal etmemeleri tuhaf diye düşündüm. Bir bakalım. Bayan Winston gözlüklerini taktı ve ajandasını açtı. "Doktora gideceğim gün resepsiyonistle görüştüm. Bu geçen Ağustos ayıydı. Hatırlıyorum çünkü o kadar acelem vardı ki, normalde sırf merakımdan onunla konuşmak için zaman ayırmazdım. Öğle yemeğinden sonra randevudan döndüğümde, yan kapıda bir adamın sesini duydum. Derin bir sesi vardı. "Gürlüyordu.

"Ne dediğini hatırlıyor musun?

"Hayır. Onu tam olarak duyamıyordum, sadece sesinin basını duyuyordum. Büyüktü, bunu hatırlıyorum.'

Scarlett yüz ifadesini nötr tutmak için mücadele etti. "Onu gördün mü?

"Evet, bir dakikalığına. O gittikten sonra resepsiyon görevlisine kendimi tanıtmak için yan kapıya gitmek üzere ayağa kalkmışım ama hemen ardından resepsiyon görevlisi ayrıldı.

"O mu? Resepsiyonist mi?

'Evet. Bir ara öğle yemeği yiyebiliriz diye düşündüm. Kapımdan çıktım ve onun kapıyı kilitletiğini gördüm. Kendimi tanıttım ve yüzünde bir ifade belirdi. Korkmuş bir tavşan gibi. Nefesinin altında bir şeyler mırıldandı ve çekip gitti. O an suçlu olabileceklerini düşündüm ama onları ihbar ederek aptal ve yaşlı bir kadın gibi görünmek istemedim.

Scarlett, 'Onlardan şüphelenmekle akıllılık etmiş olabilirsin,' dedi. Telefonundan Google'da Üçüncü Herbert Henson'ı aradı ve Henson'ın bürosunun duvarında asılı olan fotoğrafı seçti. 'Bu o adam mı?

Bayan Winston fotoğrafa yakından bakmak için gözlüğünü çıkardı. 'Evet, ama o kadar da güzel giyinmemişti. Bir polo tişört ve hakiler giymişti. Bir an durakladı. "Ve eldivenler. Arka cebinde beyaz eldivenleri vardı. Ve golf ayakkabıları.

"Golf ayakkabısı mı?

'Evet. Siyah ve beyaz. Sivri uçlu.' Ağzı hüznle yukarı kalktı. "Rahmetli kocam da aynı çifti giyerdi.

Yani Üçüncü Henson Maguire'la evde buluşmamıştı. Muhtemelen anahtarı bırakmış ve öğleden sonrasını küflü eski bir evde geçirmek yerine birkaç raunt oynamaya gitmişti.

'Bu çok yardımcı oldu, Bayan Winston. Bana resepsiyonist hakkında bilgi verebilir misiniz?

"Yirmili yaşların sonunda, otuzlu yaşların başındaydı belki. Koyu renk saçları vardı ve saçlarını bir beyzbol şapkasıyla örtmüştü. Ortalama boydaydı, belki beş-altı. Ortalama kiloda. Özür dilerim, Dedektif. Ortalama biriydi."

'Hayır, hayır, üzülme. İnanılmaz derecede yardımcı oldunuz. Gözlerini hatırlıyor musun?'

Korkmuş. Kahverengi ya da lacivert olabilirler. O kadar yaklaşmadım.

"Onu bir ressama tarif edebileceğinizi düşünüyor musunuz?"

Winston dudağını ısırды. 'Deneyebilirim. Onu tarif edenin ben olduğumu bilmesine gerek yok, değil mi?'

Scarlett ona, 'O bilmez,' diye güvence verdi. 'Sanatçıyı ayarladığım zaman seni arayabilir miyim? Bu arada, başka bir şey duyarsan ya da hatırlarsan diye kartım burada.

Kartını verdi, sonra da diğer kiracıları sorguladı. Bayan Winston ofise giren ya da çıkan birini gören tek kişiydi. Diğerlerinin Maguire ve Oğulları'nın kim olduğuna dair farklı teorileri vardı ama çoğu onların karanlık kişiler olduğu konusunda hemfikirdi.

Scarlett arabasına dönerken, büronun dış duvarında bina sahibinin kiralık ya da kiralık boş büro birimlerini ilan eden tabelasını gördü. Arama emri olmadan yardımcı olacaklarını umarak telefon etti. Bazen şansı yaver giderdi.

"Grice Hill Realty," diye cevap verdi bir kadın genizden gelen bir sesle. "Size nasıl yardımcı olabilirim?"

Scarlett, 'Ben Dedektif Bishop, Cincinnati Polisi Cinayet Masası'ndan,' dedi. 'Devam eden bir soruşturmada bana yardımcı olabileceğinizi umuyorum. Maple Caddesi 2826 numara, 2-B'deki mülkü kimin kiraladığını söyleyebilir misiniz? Orası Mount Carmel, Ohio'da.

"Rozet numaranızı verirseniz, kimlik bilgilerinizi doğruladıktan sonra sizi arayıp bilgi vermekten memnuniyet duyarım.

Scarlett bir iç çekişi bastırdı. Kadın haklıydı. Rozetini ve cep telefonu numaralarını verdi. Teşekkür ederim. Bu çok acil bir durum. Toplayabileceğiniz her türlü kolaylık için minnettarım.

Arabasına bindi, kemerini bağladı ve koltuğa oturup rahatladı. *Çok yorgundu.* Cadılar Bayramı hafta sonundan nefret ederdi. Lanet olası bir seri katilin harekete geçmek için bu haftayı seçmesi gerekirdi. *Tam da hepimiz uyumak isteyecek kadar yorgunken.*

Belki de budur, diye düşündü bitkin bir halde. Belki de bu hafta sonunu seçmişti.

Çünkü polis teşkilatının üniversiteli gençlerin partileriyle meşgul olacağını biliyordu.

Cep telefonu çaldığında bunu günlüğüne not etmeye başlamıştı. "Bishop.

"Ben Carrie Washington.

Şimdi pişiriyoruz. Washington ME'ydi ve çok iyiydi. *Belki sonunda işe yarar bir şey buluruz.* "Benim için bir şeyin var mı? Lütfen evet de."

"Oh, evet. Sen ve ortağın olabildiğince çabuk buraya gelmelisiniz'.

Ajan Novak'a haber vereceğim. En kısa zamanda orada olacağız.

Cincinnati, Ohio, 4 Kasım Salı, 13:20

Deacon, Bishop'ı otopsi odasının dışında volta atarken buldu. Greg'in okulundan doğruca gelmiş, kardeşini de yanında getirmiş ve onu bekleme odasında kaşlarını çatması için bırakmıştı. "Ne oldu?"

"Henüz bilmiyorum. Bishop ona bir gözlük ve maske fırlattı. "İçerisi pek hoş değil.

'Öyle olacağını düşünmemiştim,' dedi gözlerini, burnunu ve ağzını kapatırken. 'Çürümenin çeşitli aşamalarındaki on cesetle olmaz. Kokusunu buradan alabiliyorum. Hazır mısınız?"

Başını salladı, solungaçlarının etrafı biraz yeşildi. "Üç deyince.

Deacon onu takip etti, kahvaltıda yediği yumurtalar çoktan sindirildiği için minnettardı. Çoğunlukla Morgdan neredeyse daha fazla isimsiz mezar düşüncesinden nefret ettiği kadar nefret ediyordu.

Her iki otopsi masası da doluydu. Dr. Carrie Washington kapıya en yakın masadaki bir cesedi inceliyordu. Kurbanın kirli, karışık sarı bukleleri tanıdık geliyordu. Bu kurban, ortaya çıkardıkları üçüncü kurbandı. Karyolanın olduğu odanın zemininin altındaydı.

Washington başını kaldırdı, taktığı büyüteçli gözlüğün arkasındaki koyu renk gözleri doğal olmayan bir şekilde büyüktü, maskesinin beyazı koyu kahverengi teniyle tam bir tezat oluşturunuyordu. 'Bize bodrumdan gönderdiğiniz cesetlerden ikisinin kimliğini tespit ettik. Bu kurban Roxanne Dupree, yirmi iki yaşında, beyaz, Miami Üniversitesi'nde son sınıf öğrencisi. Şu ana kadar bulduğumuz cesetler arasında en son öldürdüğü kişi. O da-'

"Bekle," diye araya girdi Bishop. 'Miami Üniversitesi demek istiyorsun, değil mi? Ohio'daki Miami. Miami Üniversitesi Florida'da. Deacon'a baktı. "Miami Üniversitesi Oxford'da, Dayton'dan çok uzakta değil.

Deacon'ın ensesi kaşındı. "Miami of Ohio hakkında her şeyi biliyorum," diye mırıldandı, kurbanın yüzünü inceleyerek. "Lisans eğitimimi orada tamamladım. *Kadın*

Florida'dan olamaz. Miami şehrinden olamaz. Bu da katilin Faith'e çok yakın olduğunu gösterir. Tekrar söylüyorum.

Washington, "Söylediklerimde ciddiym, Dedektif Bishop," dedi. 'Bu kurban hayattaydı ve üç hafta önce Miami, *Florida*'da bir okula kayıtlıydı.

"Onu nasıl teşhis ettiniz?" diye sordu. "Ve üç hafta önce hayatta olduğunu nereden biliyorsun?"

"Parmak izlerini verdim ve AFIS neredeyse anında onun adını verdi. Hırsızlıktan sabıkası var. Üç hafta önce Miami hapishanesinde bir gece geçirmiş.

"Hırsızlıktan hapse mi girmiş? Bishop inanamayarak sordu.

Deacon, "Vega'dan bize onun geçmişini bulmasını isteyebiliriz," dedi. 'Yolunun Faith'le herhangi bir noktada kesişip kesişmediğini bilmemiz gerek. Tanrım, umarım kesişmemiştir.

Bishop, Washington'ın kaşları soru işaretiyle kalktığında, 'Vega birlikte çalıştığımız bir Miami Polisi dedektifi,' diye açıkladı. 'Ondan Tanaka'nın bulunduğu diğer cesetlerin kimliklerini kontrol etmesini istemeli miyiz? Belki de katil Corinne ve Arianna'ya yaptığı gibi onları da birlikte götürmüştür.

"Deneyebilirsiniz ve denemelisiniz de," dedi Washington. 'Ama en azından Bayan Dupree'nin diğerlerinden hoşlanmadığını söyleyebilirim. En azından bundan. Bir sonraki masaya geçti. Hayatı vahşice çalınan bir sonraki sarışın. "Susan Simpson iki yaz önce kayboldu.

Hem Diyakoz hem de Piskopos önce Washington'a, sonra da cesede baktılar. Çürüme o kadar ilerlemiş görünmüyordu. "Emin misiniz? Diyakoz sordu.

Bishop, "Belki de öylece kaçıp gitmiştir," diye ekledi. "Belki de uzun bir tatile çıktı ve Miami'de Dupree ile yolları kesişti.

Washington kadının elini dikkatlice kaldırdı ve soluk turuncu damgayı gösterdi. "Wild Wave su parkına gitmişti ve sezon İşçi Bayramı'nda sona eriyordu, yani ölüm zamanı bundan daha geç olamazdı. Ancak Wild Wave iki yıl önce bu mürekkebi kullanmayı bıraktı.

Deacon cesede kaşlarını çattı. O kadar yaşlı olamayacak kadar iyi görünüyordu. "Onu nasıl teşhis ettiniz?"

Washington, Diyakoz'un saygısını kazanan bir nezaketle kurbanın elini yere bıraktı. "O bir polisti. Butler County Şerif Departmanı'nda yeni başlamıştı.

"O davayı hatırlıyorum," dedi Bishop. 'Fotoğrafı her televizyon kanalında, her istasyonun duvarındaydı. Ama iki yıldır ölü gibi görünmüyor.

'Sizi bu yüzden . Bu kadınların ortak bir noktası var.

"Evet," dedi Deacon. 'Hepsi sarışın, yirmili yaşlarında ve hepsi öldü.

"Ayrıca hepsi mumyalandı ve gömülmek üzere ustalıkla hazırlandı - bir görüntüleme de dahil. Washington Dupree'nin cesedine geri döndü ve çarşafı indirdi. "Hepsine otopsi de yapıldı ama dikişler küçük ve ustalıkla atılmış.

Cesede doğru eğilen Deacon, Dupree'nin gövdesinden yukarı doğru uzanan ve göğsünde bir Y'ye dönüşen küçük dikişleri görebiliyordu. "Biri ne yaptığını biliyordu.

Aynen öyle. Gözleri de dahil olmak üzere her organları çıkarılmış. Onları bulabildiniz mi?"

"Hayır," dedi Bishop. 'Böyle bir şey bulamadık. Henüz bulamadık. Ya onları atmış ya da bir yere saklamış.

"Onları attığını sanmıyorum," dedi Washington. 'İç kesiklerin dış kesiklerle aynı kalitede olup olmadığını bilmiyorum, ama yarısı kadar iyi olsalar bile, bu adam bir profesyonel. Kurbanlarının organlarını çıkarırken bu kadar özen gösterdiyse, onları yok etmesi pek olası değil.

"Neden onları alıyorsun? Bishop sordu. "Başlangıçta onları neden çıkardınız? Washington, Roxanne Dupree'nin yüzünü örtmek için çarşafı yukarı çekti.

Yapabildiği için mi? İsteddiği için mi? Onlara bakmayı sevdiği için mi? Onlara daha uzun süre bakabilmek için yavaşlamak için mi? İstedığınızı seçin.'

Deacon geri çekildi, hızla akan zihnini sakinleştirdi. "Faith'in amcası Jeremy bir cerrah," dedi.

Bishop başını salladı. 'Ben de bunu düşünüyordum. Seni geri aradı mı?"

"Bana bir sesli mesaj bıraktı ve bir toplantı için müsait olacağını söyledi.

"Kendini müsait mi kılacak? Bu çok soğuk. Faith'i sordu mu?"

'Hayır. Nasıl yaşadığını görmek, sonra da tıp fakültesindeki meslektaşları ve öğrencileriyle konuşmak istiyorum. Ölüm nedenini belirleyebilir misiniz, Dr. Washington?

Henüz değil. Susan Simpson'ın baldırında bir yara izi var. Muhtemelen bir GSW. Şerifin ofisinde işe başladığında yapılan muayenede bir bulgu olarak listelenmemiş. Ayrıca her iki baldırının arkasında da aynı yara izleri var. Derin kesikler. Ama hiçbirisi ölüm sebebi değil.

Deacon, "Onu dizginledi," diye mırıldandı. "Belki de önce yavaşlatmak için vurdu, sonra da kaçmasını engellemek için bağladı.

Ve Faith'in peşindeki canavar buydu, diye düşündü acımasızca. *Cesedimi çiğnedi.*

Deacon, 'Şimdiye kadar üç üniversite öğrencisi aldı,' dedi. "Roxanne, Arianna ve Corinne.

"Ama Arianna sarışın değil," dedi Bishop. "Peki neden o?

"Sanırım önce Corinne'i yakaladı ama Arianna arkadaşına yardım etmek için peşinden geldi. Onu vurdu, sonra onu da yakaladı. Arianna'nın kaçırılması planlanmamış olabilir. Şans eseri.

'Mantıklı,' dedi Bishop. 'Corinne'in asker olduğunu ve örnek bir sicile sahip olduğunu biliyoruz. Eşyalarını karıştırırken sertifikalar ve madalyalar buldum. Yani Corinne ve Susan yasalara karşı geliyorlar ama Roxanne'in var. Üçünün tek ortak noktası bekar, sarışın ve aynı yaş grubunda olmaları. Bunun ötesinde elimizde hiçbir şey yok. Üniversite bölümlerine, hobilere, dine ihtiyacımız var.

"Ve onları nasıl ve nereye götürdüğünü," dedi Deacon. 'Bir düzen olmalı, bu kurbanları birbirine bağlayan bir şey.

Washington, 'Kimliklerini tespit ettikçe sizi bilgilendireceğim,' dedi. "Ve ölümlerine neyin sebep olduğunu öğrendiğimde.

Deacon başıyla onayladı. "Teşekkür ederim. Haberiniz olsun, bu öğleden sonra O'Bannion arazisinde daha fazla ceset olup olmadığını kontrol etmek üzere bir yer tarama uzmanı gelecek.

"Daha fazlasını bulmamanız için dua ediyorum. Elbette insani sebeplerden dolayı. Ama yerimiz tükeniyor. Washington arkasını işaret etti. "Soğuk oda bile doluyor.

Deacon soğuk oda kapısına doğru yürümeye başladı, ayakları her adımı protesto ediyordu. İçgüdüleri daha da yüksek sesle itiraz ediyordu. Kapıyı açtı ve içeri adım attı, soğuğu neredeyse hiç hissetmiyordu.

Gözlerini kapatmak istedi. Kaçmak istedi. Ama ayaklarını dikti ve kendini bakmaya zorladı. Kendini *görmeye* zorladı. Hissetmesine izin verdi. Ve anlamsız israf için kalbinin kırılmasına izin verdi.

Sekiz sedye daha odayı doldurdu. Sekiz ceset daha, hepsi sarışın, genç. Çıplak. Çürümenin çeşitli aşamalarında. Hayatları ellerinden alınmış sekiz genç kadın daha.

Kapının açıldığını ve arkasından kapandığını duydu. "Size yardımcı olabilir miyim Ajan Novak? Carrie Washington usulca sordu.

"Neden örtülü değiller?" diye sordu ve hemen kelimeleri geri almak istedi. Suçlayıcı bir ifade kullanmıştı ama bunu kastetmemişti.

Ancak Washington'ın sesi kırgın değildi. 'Bu kurbanları hazırlamadık. Butler ve Warren ilçelerinden yardım istedim. Butler, Memur Simpson yüzünden yardım etmeye hevesli.

"Ailesine haber vermedik," dedi kısık sesle, soğuk odaya doğru birkaç adım daha atarak her iki yanında dörder tane bulunan sedyelerin ortasında durdu. Yüzlerine baktı. Onları hafızasına kaydetti. "Adli tabipler, biz onları aklayana kadar aileye herhangi bir bildirimde bulunamaz ya da kamuoyuna açıklama yapamazlar.

"Adli tabipler gizliliği korumayı bilirler," dedi sessizce, hâlâ alınmamıştı. Sonra da bir sonraki sözleriyle onun tüm saygısını kazandı. 'Merak etme Deacon. Onlara iyi bakacağız. Hazırlanır hazırlanmaz üzerleri örtülecek. Onlardan çalınan haysiyetlerine kavuşacaklar.

"Teşekkür ederim, Carrie. Deacon'ın gözleri acıdı, kısmen pis koku yüzünden burnu yandı. Ama en çok da şimdi ve burada dökmesine izin verdiği gözyaşları yüzünden. Oradan ayrıldıktan sonra katili adalete teslim etmeye odaklanmak zorunda kalacaktı. ' daralıyor, bizim de zamanımız daralıyor. Tabii henüz bitmediyse.

"Longstreet'li kadının öldüğünü mü düşünüyorsun? Washington sordu.

'İfşa edilmekle tehdit edildiğini hissediyorsa, büyük olasılıkla. Hâlâ hayatta olduğuna dair tek umudum bu. Kolunu sallayarak sekiz cesedi de içine aldı. "Alışkanlıkları olan bir yaratık. Eşyalarını etrafında isteyecektir. Aletlerini. Ona işkence edebilmek isteyecektir.

Washington mırıltıyla, 'Ve öldükten sonra cesedini hazırlayın,' diye ekledi.

Aynen öyle. Ama gerçek şu ki, eşyalarını yanında bulunduramaz. ve Corinne durdurulursa, hala kaçtığını varsayarsak, bir sorumluluk haline gelir. Corinne'i öldürüp cesedini bir yere atmış olabilir, sırf temiz bir şekilde kaçmak için.

Bir parçası Corinne'in iyiliği için öyle olmasını umuyordu. Açıkçası bu da onu çok korkutuyordu. Hızlı ve acısız bir ölümü olası sonuçların en iyisi olarak görmesi Deacon'a ne kadar yorulduğunu ve duygusal olarak yıprandığını gösteriyordu. Uyumaya ihtiyacı vardı. Yeniden şarj olmak için.

Bekliyor olacağım. Faith'in yatağında güvenle uyuduğu bilgisinden güç aldı. Onun eve gelmesini bekliyordu. Bu, kurbanlardan uzaklaşmasını sağlamaya yetti. Çünkü onlar zaten onu acılarının içine çekiyorlardı. Hep öyle yaparlardı.

"Gitmeye hazırım," dedi ve Carrie Washington'ı soğuk odadan çıkarken takip etti. Eğer dikkatli olmazsa, düşünemeyecek kadar bunalabilirdi. Ve o

düşünmeye devam etmek gerekiyordu.

Washington, 'Yakın temas halinde olacağım,' dedi. "Onlar için endişelenme Deacon.

"Teşekkür ederim. Bishop için kapıyı açık tuttu, ikisi de salona döner dönmez maske ve gözlüklerini çıkardılar. Takım elbise ceketinin kolunu kokladı ve yüzünü buruşturdu. "Kahretsin. Bu takım elbiseyi daha yeni temizlettim. Eve gidip duş almam ve tekrar üstümü değiştirmem gerek.

Aynen. Ama karakolda duşlar var. Orası çok daha yakın. Ona çok şey ifade eden bir bakış attı. "Dolabında yedek bir takım elbise gördüm. Eve gitmene gerek yok.

Ama o yaptı. Çünkü morgdan çıktığında kederini kapatmamıştı. İstediyse ama asla yapmadı. Onu zorluyordu, omuzlarında bir ağırlık, göğsünde bir ağrı.

Bekliyor olacağım. Faith'i görmesi gerekiyordu. Sadece onu görmeye. Ve bunu Bishop'a gerekçelendirmesine gerek yoktu. Yine de ortağının kabul edeceği bir mazereti olduğu için mutluydu. "Evet, aslında var. Greg'i eve götürmem gerekiyor. Onu yanımda getirdim çünkü acele etmemiz gerektiğini söylemiştin.

"Bekleme odasında mı?" Bishop sempatik görünüyordu. "Okulda ne oldu?

Deacon kardeşinin kendini içine soktuğu karmaşayı düşündü. Ve Dani'yi kurtarmaya çalışırken çektiği acıyı. 'Şu anda anlatmak için çok uzun. Dört saat içinde karakolda buluşalım.

Gözlerini şüpheyle ona dikti. "Dört mü? Neden?"

"Çünkü sizi bilmem ama benim birkaç saat uyumaya ihtiyacım var.

Başını iki yana salladı. 'Duramayız. Ürkütücü amcayla henüz görüşmedik.

Biliyorum. Ama şu anda söylediği her şeyi gerçekten duyacak kadar keskin olmadığımı da biliyorum. Beynim pelteye döndüğü için çok önemli bir şeyi kaçırmak istemiyorum.

Bishop isteksizce, "Yorgunum," diye itiraf etti. "Birkaç saatliğine istasyonda kalacağım.

Güzel. Ondan sonra Jeremy Amca'yla görüşeceğiz, sonra da O'Bannion'ların evini baştan aşağı gözden geçirmek istiyorum. Muhtemelen ceset parçalarını saklamış olabileceği milyonlarca yer vardır. Ve biz hala onun hediyelik eşyalarını bulamadık.

"Hiç sakladığından emin miyiz? Bishop sordu.

Cesetlerini camın altında sakladı, Scarlett. Onları görmek istedi. Kaçırılmalar arasındaki deneyimi yeniden yaşamak için. Hatıra eşyası sakladığına inanmak zorundayım.

"Batı Virginia'daki seri ne saklıyordu?

Cüzdanlar. Ehliyetler. Mücevherler, giysiler. Her şey ve her şey. Deacon her bir eşyayı özenle kullanmış ve ailelerine iade edilmelerini sağlamıştı. "Neredeyse tüm kurbanlarının bir çeşit kimliği vardı, bu da kimlik tespitini çok daha hızlı hale getirdi.

Bir an orada durup onu inceledi. "Hepsini teşhis ettin, değil mi?

"Çok yardım aldım, evet."

"Ailelerle kim konuştu?

"Ben yaptım. Topuklarının üzerinde döndü ve ön girişe doğru ilerlemeye başladı, Bishop da yanındaydı.

"Tek başına mı?

'Hayır, her zaman değil. Bazen diğer ajanlardan biri benimle çalışırdı. Bazen patronum da benimle gelirdi. Sanırım onun katılımı daha çok psikolojik durumumu değerlendirmek içindi.

"Patronunu seviyor muydun?

Dudakları soru karşısında kıvrılırken vücudundaki gerginliğin bir kısmı gevşedi. "İlk başta değil. O da benden hoşlanmıyordu. Ama ben onun üzerinde büyüdüm.

'Isenberg'in şeflerden birine eski patronunun seni bırakmak istemediğini söylediğini duydum. Onun sağ koluymuşsun.

Deacon ona şöyle bir baktı. "Teşekkürler. Doğru olmasa bile.

Bishop omuz silkti. "Seni daha iyi hissettirmeye çalışacak kadar sevmiyorum henüz.

Dudakları kıvrıldı. "Teşekkürler. Buna benim de ihtiyacım vardı. "Soğuk odaya girdin.

Neden?

'Onları görmem gerekiyordu. Yüzlerini tanımaya ihtiyacım vardı.

Bishop iç çekti. "Eğer ölülerin kafanı karıştırmasına izin verirsen, çok çabuk tükenirsin.

"İlk başta kafamı karıştırmalarına izin vermedim. Sonra ölüleri insan olarak değil, sadece kurban olarak gördüğümü fark ettim. Tıpkı diğerleri gibi. Bu beni çok korkuttu, çünkü beni onlara zarar veren canavara daha da yakınlaştırdı. O da onları kurban olarak görüyor. Tıpkı diğerleri gibi.'

'Bu hiç de aynı şey değil,' diye itiraz etti. 'Biz onlara nesne ya da fetih olarak bakmıyoruz. Onların acılarından zevk almıyoruz.

'Hayır, tabii ki bilmiyoruz. Ama kendimi onların acılarından ayrı tutmak için, kendimi insan olarak kurbanlardan uzaklaştırmak zorunda kaldım. Eğer tükenirsem, başka bir şey yaparım. Ama bu işi kurbanların insanlıklarını ellerinden alarak yapmayacağım. Katilleri tarafından çalındı. Aynı şeyi ne onlara ne de kendime yapmayacağım.

Cincinnati, Ohio, 4 Kasım Salı, 14.55.

Sesler. Burada biri var. Aniden uyanan Faith başını Novak'ın yastığından temkinli bir şekilde kaldırdı, eli yastığın altından kayarak silahının üzerine kapandı. Bir kadının daha yüksek, tedirgin sesini ve bir erkeğin daha sessiz, daha kısık sesini duydu. Erkeğin sesi FBI ajanlarından birine benzemiyordu. Ve Novak da değildi. Bundan emindi.

Merdivenlerden aşağı süzüldü, silahını tutan eli yanındaydı. Oturma odasına bakınca gözleri fal taşı gibi açıldı. Dani, tıpkı ona ve Novak'a benzeyen uzun boylu, iri yarı bir genç adamla birlikte duruyordu. Çocuğun saçları Dani'ninki kadar siyahtı, beyaz çizgileri de aynı genişlikteydi ama Novak'ınki gibi diken dikendi.

Bu sorunlu Greg olmalı. Belli ki işitme engelliydi, çünkü Dani'yle birbirlerine öfkeyle işaret ediyor, el işaretlerinin arasına yüksek sesle küfürler serpiştiriyorlardı. Greg her ne yaptıysa, çok kötüydü. Dani'nin yüzünden yaşlar süzülüyordu, yüz ifadesi öfke ve korku karışımıydı. Çoğunlukla korku, diye düşündü Faith, nasıl yardım edeceğini bilemeden.

Novak neredeydi? Neden hakemlik yapmak için burada değildi?

Sonunda Dani hayal kırıklığı içinde ellerini havaya kaldırdı ve kollarını Greg'e dolayarak sıkıca sarıldı. "Seni aptal salak," diye boğuk bir sesle haykırdı. "Seni seviyorum. Geri çekildi ve çocuğun yüzünü ellerinin arasına aldı. "Bunu neden yaptın? Neden geleceğini böyle mahvettin? Ben iyi olacaktım.

Cevabını imzalamak için geri çekildi ve Dani'nin daha çok ağlamasına neden oldu. Sonra kız kardeşini kollarına aldı ve ikisi birlikte sallanarak, birbirlerini teselli ederek orada durdular.

Faith'in gözleri bu manzara karşısında acıdı. İkisinin yakın olduğu, destek için birbirlerine yaslandıkları belliydi. Onlar ailedendi. *Ama Deacon nerede?*

Kendini davetsiz misafir gibi hisseden - çünkü öyleydi - Faith geri çekildi. *Ve herhangi bir davetsiz misafir değil, diye düşündü, silahlı bir davetsiz misafir.* Novak'ın

bir silahla gizlice ailesinin güvenliğini riske attığını öğrenirse çok sinirlenirdi.

Parmak uçlarına basarak merdivenlerden odasına çıktı ve silahını çantasına yerleştirdi.

Novak arkasından usulca, "İstersen sana başka bir kılıf getireyim," dedi.

Döndü. Ve ağzı açık kaldı. Adam ana banyonun kapısında duruyordu, üzerinde havludan başka bir şey yoktu. Saçları ıslak ve diken dikendi ve göğsündeki bembeyaz tüylere hâlâ su yapışıyordu.

Artık dokunulduğunda yumuşak olduğunu bildiği saçlar.

Bacakları da en az göğsü kadar güzel, bronzlaşmış, kalçaları ağaç gövdeleri kadar sağlamdı. Onun ve Dani'nin gençken çekilmiş fotoğraflarını düşündü, ikisi de bisiklete binmiş, kameraya gülümsüyorlardı. Belli ki bu onun devam ettirdiği bir spordu.

"Seni korkutmak istememiştin," dedi, sanki vahşi bir hayvanı yatıştırıyormuş gibi sessizce.

Yatağa baktı, kendi vücudundan dolayı hâlâ sıcak olduğunu biliyordu. Gideli bir dakikadan fazla olmamıştı. En fazla iki dakika. O uyurken adamın odada olması onu rahatsız etmemişti. Fark edilmeden içeri girmiş olması onu çok rahatsız etmişti. "Buraya nasıl girdin? Az önce buradaydım. Duştayken seni duyabilirdim. Uyanırdım."

"Dani'nin odasındaki duşu kullandım ama donumu unutmuşum. Yanakları karardı. "Dani'den benim için getirmesini isteyecektim ama sonra senin aşağıya indiğini gördüm. Dani'nin seni Greg'le tanıştıracaklarını, biraz konuşacağınızı ve sen dönmeden giyinip gidebileceğimi düşündüm. Garip bir şekilde omuz silkti. *Sevinçle*, diye düşündü. 'Ama çok hızlı döndün. Ve silahlıydın. Sen silahını bırakana kadar seni ürkütmemenin en iyisi olacağını düşündüm.

Onun vücuduna, özellikle de beline kadar havluya bakmamaya çalıştı. Çünkü onun gizlediği şeyi hissetmişti. Çok yakından ve çok kişisel olarak. Boğazını temizledi ama sesi hâlâ boğuktu. "Çünkü bir günde iki kez vurulmak berbat olurdu.

Gülümsemedi. "Evet, . Odadan neden silahla çıktın?" 'Sesler duydum.

"Yani ajanlar sana olduğun yerde kalmanı söylediği halde araştırmaya mı gittin?" "Elbette," dedi hafifçe, onu gülümsetmeyi umarak. Ama gözlerini onun yüzüne diktiğinde, gözlerinde acıyı gördü. Bir adım attı

Ona doğru yaklaştı, sonra kendini durdurdu. Eğer çok yaklaşırsa, onun kollarında olacaktı. Ve bu sefer duracak iradeye sahip olduğundan emin değildi. "Ne oldu Deacon?"

"Okulda mı yoksa morgda mı?"

Dikkatli bir nefes aldı. "Morga mı gittiniz?"

"Evet." Çekmecesine gitti ve üzerinde küçük kırmızı alevler olan bir çift siyah ipek boxer çıkardı. "Bu yüzden eve gelip temizlenmek zorunda kaldım."

Adam dolabın içinde kayboldu ve Faith yatağın kenarına oturmak için dikkatlice alçaldı, bodrum katının altında buldukları cesetleri düşündü. Pleksiglasın altında.

Adli tabipleri işlerinden dolayı kıskanmıyordu ama Deacon'ın cesetleri yakından incelemek zorunda kalacağını düşünmemişti. Düşünmeliydi. Bu önemli görevi başkasına bırakmazdı.

Adamın o haberdeki fotoğrafı gözünün önüne geldi. Morgda gördüğü kurbanlar için yas tutacaktı, tıpkı Batı Virginia'daki o yamaçta ölenler için yas tuttuğu gibi.

Dolaptan pantolon ve boğazına kadar düğmeli bir gömlekle çıktı. Her iki elinin işaret parmağından birer kravat sarkıyordu. "Mavi mi kırmızı mı?"

Dengesiz bir şekilde ayağa kalktı ama ona yaklaşırken gülümsemeyi de ihmal etmedi. Kravatları aldı ve yüzünün iki yanını çerçevelemek için yukarı kaldırdı. "Mavi. Gözlerine uyuyor."

Tek kelime etmeden kravatı aldı ve başladı. Gergin görünüyordu. Sinirli. Kaplanı şimdi görünmez bir kafesin parmaklıklarının ardında volta atıyordu.

Benim kaplanım mı? Evet. Akıllıca olsun ya da , o onun kaplanıydı.

Elini uzatmadan önce adamın kravatını yakasına sıkıştırmasını bekledi. "Kravat bağlamayı hiç öğrenmedim ama çok iyi düğme iliklerim," diye mırıldanarak başını adamın sol manşetine eğdi. Sol manşeti bıraktığında, adam sessizce sağ manşeti ona verdi. "Bana gerçekten yeni bir kılıf mı alacaksın?" diye sordu hafifçe. "Beni sadece daha ateşli olmaya teşvik edeceğinin farkındasın değil mi?"

Dudakları kıvrıldı ama yüz ifadesinde kadının silmek istediği bir uzaklık vardı. "Kara film konuşacaksak fötr şapka takmam gerek. Artık kimse "ateşli" demiyor."

Dudaklarını onun parmak eklemlerine değdirdi. "Lily bir klasik film hayranı. Bunu söyler. Yapar da."

Beyaz kaşlar şaşkınlıkla havaya kalktı. "Ateşli mi?"

Babam felç geçirdiğinden beri. Babam daha az hareketli olduğu için evde kendini rahat hissetmiyor. Combs çıktığından beri.

"Onlara Combs'un sizi takip ettiğini söylemediğinizi sanıyordum.

"Söylemedim ama ona hapisten çıktığını söyledim. Onu genellemelerle korkutmaya, tetikte tutmaya çalıştım. Babam silahlardan nefret etmesine rağmen bir silah almasını sağlayacak kadar başarılı oldum. Ama Gordon'un cinayetini ya da herhangi bir girişimini bilmiyor... bilirsiniz.

"Seni öldüreceğim," dedi soğuk bir şekilde.

"Evet. Bu. İç çekti. "Özür dilerim. Senin için işleri hafifletemiyorum gibi görünüyor. Elini bırakmaya çalıştı ama o tuttu ve parmaklarını birbirine geçirdi. Bu kez elini dudaklarına götürdü ve kız şaşkın şaşkın bakarken parmaklarını teker teker öptü.

'Denemiş olman bile daha önce hiç sahip olmadığım bir şey,' dedi.

Kimsenin bu adamın omuzlarında taşıdığı yükü hafifletmeye çalışmadığını düşündükçe kalbi kırılıyordu. "Okulda ne oldu, Deacon?

"Hangisi?

Kardeşinin müdürüyle görüşmeden önce King's College'a uğramayı planladığını hatırlaması bir dakikasını aldı. "Greg'in okulunu kastetmiştim ama ikisinden de haber alırm.

"Görünüşe göre asıl hedef Corinne'di. Arianna onu kurtarmaya çalışıyor olabilir.'

Bana bu davayı anlatması gerekiyor ama anlatmak istemiyor. Yeni bir korku dalgası onu sardı. "Daha fazla ceset buldular mı, Deacon?

Keder gözlerini karartmış, ona mezarlarla çevrili fotoğrafını düşündürmüştü. "Evet. Yedi tane daha.

Elini kavradı, tutunmaya çalıştı. "Bodrumda on ceset mi buldunuz?

Şimdiye kadar. Daha fazlası da olabilir. Mülkünüzü kazmak zorunda kalacağız.

Tıpkı eski davasında olduğu gibi. "Aman Tanrım," diye fısıldadı. "Çok özür dilerim. Adamın kaşları hafifçe çatıldı. "Onları oraya sen koymadın, Faith.

"Biliyorum, ama onları bulmak zorunda kaldığın için üzgünüm. Çenesi eğildi. "Ne demek istiyorsun?

Tereddüt etti. 'Otelimdeki silahlı saldırıyla ilgili makalelerden biri adınızı geçen yıl Batı Virginia'daki davayla ilişkilendirdi. Bir sürü mezarla uğraşmak zorunda kaldınız.

"Resmi gördün. Sertçe yutkundu. "O fotoğrafı çeken adamdan gerçekten nefret ediyorum.

'Biliyorum,' dedi usulca. 'Fotoğrafımı çeken adamdan ben de nefret ediyordum, Combs'un duruşmasıyla ilgili tüm haberlere çıkan fotoğraftan. Combs boğazımı kestikten sonra hastaneden çıkarken çekilmişti. Bitkin ve korkmuş görünüyordum. Fotoğrafı her gördüğümde, Combs bana yeniden zarar veriyormuş gibi hissediyordum.

"İyi bir nedenle korkmuş görünüyordun. Ama bitkin değil."

Faith'in yanakları kızardı. "Fotoğrafı gördün mü? Adam temkinli bir şekilde başını sallayınca bir nefes aldı. "Ama aynı şey, Deacon. İnsanların beni görmesi beni utandırdı. Berbat görünüyordum. Ve korkmuş görünüyordum. Ama *senin* beni öyle görmek ... Aklında her zaman o resmimin olmasından nefret ediyordum, çünkü bir kez oraya yerleşti mi, bir daha asla çıkmıyor. Senin o fotoğrafını çeken fotoğrafçı da aynıydı. Seni özel olması gereken bir keder anında yakaladı. Bunu yaşamış olmanızdan nefret ediyordum ama kurbanların acılarından etkilendiğinizi bilmek ... Gerçek seni görmüş gibi hissettim. Kendimi ayrıcalıklı hissettim.

Çok uzun bir süre sessiz kaldı ve Faith birkaç cümle fazla ileri gittiğini düşündü ama sonra konuştu, sesi boğuktu. Derin. Kadife gibi. "E-postanı aldım.

Bekliyor olacağım. Bakışlarını ayaklarına indirdi, aniden utandı. "Resmi yeni gördüm. Seni teselli etmek istedim. Senin beni teselli ettiğin gibi. Çok yalnız görünüyordun.

"Faith, bana bak," diye fısıldadı. Cesaretini toplayarak onun gözlerine baktı. Ve yavaşça nefes verdi. Adam ona sanki denizde yüzen bir cankurtaran botuymuş gibi bakıyordu. "O gün yalnızdım," diye itiraf etti, sesi o kadar yumuşaktı ki onu duymak için zorlanması gerekti. "Yıllardır yalnızım. Ama bu sabah ..." Yutkundu. "Hiç kimse beni beklememişti.

Onun yüzüne dokundu, dudaklarının çizgisini izledi. Onu öpene kadar yumuşaktılar. Sonra adamın geri kalanı gibi sertleştiler. 'Bu nasıl olabilir? Senin gibi biri nasıl yalnız olabilir?

'Ben de senin için aynı şeyi düşünüyorum. Ayrıca eğer seni tekrar öpmemi istemiyorsan bunu bana şimdi söylemen gerektiğini düşünüyorum. Çünkü eve dönerken tek düşünebildiğim buydu.

Ayak parmaklarının üzerinde yükselerek adamın dudaklarına bir öpücük kondurdu. "Böyle mi?

"Yakınından bile geçmiyor," diye mırıldandı, sonra ağzı onunkinin üzerindeydi, sert, sıcak ve diğer zamanların hiçbirinde olmadığı kadar harikaydı. Elleri saçlarına gömüldü, öyle sıkı tutuyordu ki neredeyse acıtacaktı. Başını bir yana eğdi

Bir o yana, bir bu yana, aklıktan ölüyormuş gibi öptü onu. Kollarını onun boynuna doladı ve onu öptü, onun farkındaydı. Her yerinin.

Adam çoktan ereksiyona geçmişti, pantolonundaki kalın çıkıntı çok fazla baştan çıkarıcıydı. Ona doğru bastırmak için ayak parmaklarının üzerinde doğruldu, onu karşısında hissetmeye ihtiyaç duyuyor, gömleğinden tutup onu yatağa çekecek cesareti olmasını diliyordu.

Ama bunu yaparsa, adam ne düşünebilirdi? Onun da kendisini istediğini mi? Çünkü o yaptı. Çok fazla. *Bu çılgınlık, Faith. Tamamen çılgınca.* "Bu delilik," diye fısıldadı onun dudaklarına karşı.

"Biliyorum. Onu geriye doğru götürürken ağzını tekrar aldı. Üç adım sonra, bacaklarının arkası sert bir şeye çarptı ve sonra onu yumuşak yatağa indirdi. Adam da onu takip ederek kalçalarını bacaklarının arasına yerleştirdi. Elini vücudundan aşağıya doğru sürükledi, başparmağı göğsünün yan tarafını okşadı ve aşağıya doğru devam ederek bluzunun eteğiyle oynadı.

Nefesini tuttu, onun tenine dokunmasını beklerken vücudu kaskatı kesildi. O da tereddüt etti, sonra başparmağını bluzunun altından geçirerek göğüs kafesini havalandırdı. Adam başını kaldırdı ve kadın onun sıcak ağzının kaybolmasına karşı bir protesto mırıldandı.

Ta ki adamın ona nasıl aç aç baktığını görene kadar. Ama bekliyordu. İzin için.

"Evet. Lütfen. Sözcükler ağzından hızla çıkarken, kalbi göğsünde küt küt atıyordu. Bluzunu her seferinde bir inç yukarı itti, ilerlerken yolunu öptü, her kaburgayı yaladı. Yine nefesini tuttu ve adamın ipeği sütyeninin üzerinden geçirmesini bekledi.

'Mmm,' diye nefes aldı. "Çok güzel. Sütyenin dolgunlaştırdığı her bir göğsün kabarıklığını yaladı. 'Öyle olacaklarını biliyordum. Dün gece baktım.

Bu itiraf karşısında gözleri fal taşı gibi açıldı. "Affedersiniz?

"Eğildin. Karşı koyamadım. O zaman bunu yapmak istedim. Ön tokayla oynadı, üçüncü denemede açmayı başardı. Ağzı günahkârca kıvrıldı ve kadının ürpermesine neden oldu. "Ben de bunu yapmak istiyordum. Eğildi, meme ucunu ağzına aldı ve emdi. Sertçe.

Nefes nefese kalmıştı, kalçaları adama doğru sallanıyordu. 'Bunu tekrar yap. Lütfen.

Islak meme ucuna doğru üfledi, diğerini emerken kızın kendisine doğru dönmesini sağladı. Başını kaldırıp göğüslerine baktı. "Tanrım, bana neler yapıyorsun.

"Ne? Sırtını dikleştirerek adamın başını aşağı çekti ve ağzını tekrar göğsüne bastırdı. "Sana ne yapacağım?

"Aklımı kaybetmemi sağla. Seni o kadar çok istiyorum ki düşünemiyorum. Bir göğsünü avucunun içine aldı, ağırlığını test etti, meme ucunu başparmağı ve işaret parmağı arasında yuvarladı. Onun da aklını kaybetmesine neden oluyordu. Kalçaları kıpırdadı ve onun yerine ereksiyon olmasını dileyerek göğsünün sertliğine sürtündü.

O da onu istiyordu. Onu içinde istiyordu. Kendisini bu kadar arzulayan bir adamla seks yapmanın nasıl bir his olduğunu bilmek istiyordu.

"Yol boyunca bunu düşündüm," diye fısıldadı. "Seni öpmeyi. Göğüslerini emmeyi. Sesi derinleştirdi. "Seni tekrar tatmayı.

Vücudu kasıldı ve ona doğru eğildi, davet ve yalvarış. "Evet.

Onun gözleriyle karşılaştığında nefesi kesildi. Onlarda gerçeği aradı. Üzerinden yuvarlandı, kot pantolonunu kalçalarından bacaklarına doğru itecek kadar.

"Güzel. Daha aşağı eğildi, çenesini kızın külotunun dantellerine sürttü. "Islak mısın, Faith?

"Evet," diye fısıldadı, neredeyse hiç ses çıkarmadan. "Seni istememi sağlıyorsun.

Gözleri parladı ve kalçaları ona doğru sallandı. Ve sonra külotunu bacaklarından aşağı sıyrarak onu şaşkına çevirdi ve Bir fırtına için nefesini tuttu ama onu neredeyse yörüngeye gönderen basit, küçük bir yalama aldı. Adam onu tatlı tatlı yaladı. "Tadın çok güzel. Öyle olacağını biliyordum.

"Daha fazla. Lütfen."

Kontrolünü kaybetti ve onu sertçe dilledi. Dişleriyle onu çekiştirdi. Düşünemez hale gelene kadar uzun ve derin yaladı. Düşünmek istemiyordu. Bir parmak ekledi, ağzı en şaşırtıcı şeyleri yaparken onu içine kaydırды. Klitorisini ağzına çekti ve sessiz bir telaşla boşalana kadar emdi. Hâlâ bir kedi gibi yalıyordu. Dev bir kedi gibi. *Benim kaplanım.*

Titremeleri durulduğunda, başını yanındaki yastığa koymadan önce bir göğsünü ve sonra diğerini emerek gövdesini yaladı. Gözleri daha parlak görünüyordu. Parıldıyor gibiydi, mavi ve kahverengi arasındaki çizgi bir Dört Temmuz maytabı gibiydi.

Kalçasında onun ereksiyonunun zonklamasını hissetti ve içine doğru yuvarlandı, eli onu aradı, onu okşarken, uzunluğunu öğrenirken gözleri tekrar parladı.

"Seni istiyorum. Gözlerini kapattı. "Tanrım, seni istiyorum.

Yutkundu, adamın dudaklarındaki ıslaklıktan tahrik olmuştu. "Seni hissetmek istiyorum. Fermuarını indirdi, elini doldurduğunda takdirini mırıldandı. "Çok fazla kıyafet giymişsin Deacon," diye fısıldadı.

"Eğer onları ," , "içine boşalırım. Dudaklarını yaladı, kendi tadına baktı. "Çıkar onları. Lütfen.

Başka bir davet beklemedi. Ayağa kalktı, kıyafetlerini çıkardı ve büyük, güzel bir hayvan gibi ona doğru süründü. *Beni isteyen.* Ona uzandı, okşadı.

"Prezervatifin var mı? Çünkü bende yok."

"Var. Çekmecesinde bir tane buldu ve onu biraz hayal kırıklığına uğratarak çabucak kılıfını çıkardı.

"Bunu yapmak istedim. Bir dahaki sefere bana bırak. Şimdi, sadece ... acele et, Deacon. Kadın gözlerini kapadı ve bekledi. Adam ona doğru bastırdı, salladı, her seferinde bir santim kadar içine itti.

"Çok sıkıydın. Seni incitmek istemiyorum. Nefes nefese kalmıştı. "Emin misin, Faith?

Adamın yakışıklı yüzüne baktı, kasları gerilmişti. Bekliyordu. "Eminim. Gel-" Adam ona çarpıp içinden bir orgazm dalgası gönderdiğinde nefesi kesildi.

İnledi. 'Çok iyi hissediyorsun. Yavaş gitmek istiyorum.'

'Yavaş istemiyorum. Bana hızlı lazım. Adam ona uyup sertçe, tekrar tekrar daldığında, yüzü konsantrasyonun bir resmiydi. Tırnakları adamın sırtını kazıyınca tekrar çözülde, derin iniltisi adamın ağzı tarafından yutuldu. İnanılmaz bir şekilde hızını artırdı, her hamlesi daha da derinleşti ve sonra boşalırken ağzını bir öpücüğe boğdu, titremeler vücudunu sarstı.

Yüzünü onun omzunun kıvrımına bıraktı, vücudu artçı şoklarla titriyordu. "Tanrım," diye nefes aldı. "Buna ihtiyacım vardı. Sana ihtiyacım vardı.

"Benim de sana ihtiyacım vardı. Ellerini saçlarında gezdirdi, tırnaklarını kafa derisine geçirdi. Bir ürperti daha onu sarstı. Ve sonra sakinleşti. Gözlerini açtı ve ona baktı.

Faith onun gözlerine saatlerce bakabileceğini, renklerin birbirine karışmasını izleyebileceğini düşündü. "Onları böyle yapan ne?

Vücudu dondu, aniden onunkine karşı ağırlaştı. "Neyi neye benzetiyor?

Olamaz. Kız yatağında yatarken, çıplak göğüsleri göğsüne bastırılmışken, vücudu kızın bedeninin derinliklerine gömülmüşken bu kadar uzaklara gidemezdi. "Hayatım boyunca seninkiler gibi gözler görmedim.

"Genetik mutasyon," dedi kısaca. "Saçla birlikte gider.

Sorusuyla çirkin bir şeyi tetiklemişti. Parmak ucuyla onun çatık kaşlı dudaklarının dikişini takip etti. 'Beyaz kaplan bir mutasyon, ama ne

Onu farklı kılan aynı zamanda ormandaki en güzel hayvan olmasıdır.

Kaşları çatılmadı ama hafifledi. "Bazılarına. "Bana.

Peki burada başka kim var?

"Sadece sen," diye mırıldandı. 'Sadece sen. Bu nasıl oldu?

"Bilmiyorum. Bunun delilik olduğunu düşünüp duruyorum. Hiç bu kadar çok, bu kadar hızlı hissetmemiştim.

"Benim için de öyle. Kadın tırnaklarını tembelce kafa derisinde gezdirdiğinde yine ürperdi. "Buna ihtiyacım vardı. Sana ihtiyacım vardı. Artık oraya geri dönebilirim. Teşekkür ederim.

Adam kadının üzerinden yuvarlandı ve banyoya girerek gözden kayboldu. Birden garip bir şekilde yatağın kenarına oturdu ve sütyenini bağlarken adam kapıda yeniden belirdi, uzun boylu, geniş omuzlu ve güzelce çıplaktı. Her yeri bronz tenliydi. Adam odayı geçip ona doğru yaklaştığında, kaslarının yuvarlanması ve dalgalanışı kadının aklını başından aldı, kalbi yeniden çırpınmaya başladı.

Yanakları kızararak bluzunu düzeltti, adamın onun her hareketini izlediğinin farkındaydı.

"Bunu yaptığımız için üzgün müsün?" diye sordu.

Hayır. Hiç de değil. Ama . . . Bir gün bile tanımadığım erkeklerle yatağa girmem. Öyle olduğumu düşünmeni istemiyorum.'

"Senin hakkında daha az düşüneceğimden mi endişeleniyorsun?

Elbette. Ama ben daha çok bunun şu anda olanlardan - ev, Combs, baktığım her yerde yığılan cesetler - kaçmak için kullandığım bir yol olmasından endişeleniyorum. Ya seni bir kaçış olarak kullanıyorsam? İncitmek istemiyorum-'

Onu öptü. "Sus. Şimdilik yalnız olmadığımız gerçeğinin tadını çıkaralım. Bunu ilerledikçe çözeceğiz. Sen burada kal. Alt kattaki ajanlarla görüşmem gerekiyor. Hemen döneceğim.'

Pantolonunu çekti ve gömleğinin düğmelerini açık bırakarak omuz silkti. Kapıdan çıkıp arkasından kapattı. Birkaç dakika sonra geri döndü, bir elinde cep telefonu, diğerinde silahı vardı. "Onları Dani'nin odasında bıraktım," dedi. "Aslında eve düş almak ve birkaç saat uyumak için gelmiştim ama önce mesajlarımı kontrol etmem gerekiyordu.

"Yeni kurban var mı? Faith sordu.

"Hayır, şükürler olsun. Telefonu ve silahı komodinin , çantasının yanına koydu. Sonra hızla sütyenini ve tişörtünü çıkardı, kendi giysilerini çıkardı ve kollarını ona dolayarak yatağa geri çekti. "Benimle uyu, Faith.

Adam, kızın ürpermesine neden olan boğuk bir sesle daveti mırıldandı. Artık hiç yorgun olmamasına rağmen ona sokuldu ve başını omzuna yasladı. Ama o hiç uyumamıştı, bu yüzden nefes alış veriş i düzleşmeye ve zihni sakinleşmeye başladığında göğsündeki tüyleri okşamakla yetindi.

Ta ki adamın silahını görünce, alt kattan sesler duyduğu için kendi silahını çektiğini hatırlayana kadar. Dani ve Greg. *Bunca zamandır alt kattaydılar.*

Sertçe irkildi. "Kahretsin," diye mırıldandı sessizce.

"Sorun ne?" diye sordu, sözcükler boğazından çıkan seslerden çok göğsündeki bir gümbürtü gibiydi.

'Sadece biz aşağıdayken kardeşlerin de aşağıdaydı. . . bilirsin.'

Dani acile gitti. Bugün vardiyası var. Pope dışarıda, Colby de mutfakta. Bir şey duyamayacak kadar uzakta, Greg de televizyonun önünde yere yığılmış durumda. Hafif bir tereddüt ve ardından itiraf gibi gelen bir şey. "O da zor bir sabah geçirdi.

"Müdürün odasında ne oldu, Deacon?" diye sordu.

İç çekti. 'Greg gerçekten iyi bir sebep için aptalca bir şey yaptı. Keşke bana neler olduğunu anlatacak kadar güvenseydi ama korkuyordu. Beni gerçekten tanımıyor, henüz değil.

Faith, Greg ve Dani'nin tartışmasını hatırladı. Greg onu korumuşt u, ki bu muhtemelen iyi bir nedenden dolayı yaptığı aptalca bir şeydi. "Seni neden tanımıyor?

"Çünkü amcam ve ben hiçbir zaman iyi geçinemedik. Her zaman çocuk yetiştirme işini ona ve Tammy Teyze'ye bırakmam konusunda ısrar etti. Ben istemedim. Aslında annem ve Bruce öldükten sonra Greg'in velayeti için Jim'le savaştım ama Jim kazandı.

Onu yatıştırmaya çalışarak göğsünü okşadı. "Sadece on sekiz yaşındaydın, Deacon.

Biliyorum. Büroya katıldıktan sonra iki kez daha velayet davası açtım ama yargıç Jim ve Tammy'nin iki ebeveynli ailesini benimkine tercih etti. Ama Greg ortaokulda isyan etmeye başlayınca, Jim onu Maryland'de benimle yaşamaya göndermekten .

"Greg ne zaman rahatsızlık vermeye başladı?

Jim aynı fikirde olmazdı ama ben öyle gördüm. Greg zaten kontrolden çıkmıştı. Bir çeteye katılmış ve okuldan atılmıştı.

Maryland, Dani onu Cincinnati'ye geri getirdi ve ben de onunla yeniden başlamak için eve geldim. Ama bu Başlı ciddi belada olabilir ve ben ne yapacağımı bilmiyorum.

Sesi tıpkı önceki gece olduğu gibi kaybolmuş gibiydi. "Sana nasıl yardım edebilirim, Deacon?"

"Sadece burada ol," diye mırıldandı saçlarına karşı ve kalbi yeniden eridi.

'Bunu yapabilirim. Sen uyu. Ona doğru kıvrıldı, nefes alışını dinlerken komodinin üzerindeki telefona baktı, çalması ve onu rahatsız etmesi için cesaretlendirdi.

Telefon ona meydan okuyup yine de çaldığında hafifçe horlamaya başlamıştı. Sanki uykudan uyandırılma konusunda çok pratik yapmış gibi yumuşak bir hareketle uyandı.

"Novak. Dinledi. 'Otuz dakika içinde onu oraya getireceğim. Orada görüşürüz. Telefonu kapattıktan sonra isteksizce yataktan kalktı. Faith'e, "Giyin," dedi. "Arianna Escobar uyandı ve senden başka kimseyle konuşmayı reddediyor.

Yirminci Bölüm

Doğu Kentucky, 4 Kasım Salı, saat 16.00.

Corinne tamamen bitkin bir halde bir ağaç kütüğünün üzerine çöktü. Dört saat içinde yaklaşık beş yüz metre yürümüşlerdi. Ne yazık ki aynı yüz metrelik yolu beş farklı kez yürümüşlerdi. Roza yürüyor, sonra duruyor, sonra sanki kulübenin ön verandasına bağlanmış gibi geri koşuyordu.

Corinne onu tekrar bayıltmayı çok istiyordu. Bu kızın kendi iyiliği için olurdu. Benim *de iyiliğim için*. Şimdiye kadar çoktan uzaklaşmış olabilirlerdi. Güvende olabilirlerdi.

Roza geride kalmak için yalvarmıştı ama bu hiçbir zaman bir seçenek olmamıştı.

İkimizi de öldürse bile onu kurtaracağım. Corinne, Roza'nın ön basamakta oturduğu, başını kederle öne eğdiği verandaya doğru yürüdü. 'Roza, seni buradan uzaklaştırmak için ne yapmam gerekiyor? Burası senin evin değil.

"Bilmiyorum! Roza ağzından kaçırdı. "Bu çok fazla.

Sadece ağaçlar. Güneş. Yeşil çimenler ve ara sıra düşen yapraklar. Rüzgar. Corinne aslında çok şey olduğunu fark etti. O bodrum katından hiç çıkmamış bir kız için, bu çok kısa sürede sindirilmesi gereken çok şeydi. Yere çöktü ve Roza'nın ellerini kendi ellerinin arasına aldı.

"Bana güveniyor musun, Roza?

Seni öldürteceğim. Sadece git. Lütfen.'

"Sensiz olmaz.

"Neden olmasın? Roza patladı. 'Ben hiç kimse değilim. Önemli biri değilim. Ben bir hiçim,' diye fısıltıyla bitirdi. "Ben buna değmem.

Corinne'in gözleri acıdı. 'Öylesin, Firoza. Sen önemlisin. En iyi arkadaşımı kurtardın. Benimle ilgilendin. İnce ellerini sıktı. 'Sen buna değersin. Bana güveniyor musun?

Kederli bir baş sallama.

"Gözlerini bağlamama izin verecek kadar bana güveniyor musun? Roza başını kaldırdı, gözleri endişeyle irileşmişti. "Ne?

"Aşırı duyuşal yüklenme denen bir şey yaşıyorsunuz. Renkler, sesler, kokular. Rüzgar. Çok fazla. Tabii ki bunaldınız. Eğer gözlerini bağlamama izin verirsen, tekrar karanlık olacak. Belki o kadar korkmazsın.'

Kara kaşlar çatıldı. "Düşeceğim. Seni .
Deneyebilir miyiz? Lütfen? Roza tereddüt
etti. "Tamam.

"Tamam. Güzel. Corinne mutfaktan aldığı bıçaklardan birini kullanarak
battaniyeden bir şerit kesti ve Roza'ya uzattı. "Kendin giymek ister misin?

Kız sertçe yutkundu. Başını salladı. Gözlerini kapattı ve şeridi başının
arkasına bağladı.

"Güzel. Corinne ayağa kalktı, erzak paketini omuzladı ve bıçağı kolayca
ulaşabileceği bir yere, kolunun içine soktu. "Bana elini ver.

Roza elini uzattı, sonra telaşla başını kaldırdı. Corinne de
duydu. Bir motor sesi. *Olamaz. Tanrım, hayır.* "Geliyor,
değil mi? Roza korkuyla sordu.

'Kaçmamız gerek. Kolunu boynuma dola.' "Beni
taşıyamazsın.

'Seni almasına izin vermeyeceğim. *Yap şunu!* İtaat beklemeden Roza'nın
kolunu yakaladı, boynuna doladı ve kulübenin arkasına, ormana doğru
koşmaya başladı.

Yoldan uzaklaştı. Küçük bir tepeye çarptı ve yarı sürüklenerek, yarı
arkasında Roza'yı taşıyarak aşağı kayd. Ciğerleri patlamak üzereyken yere
yığıldı, çalışan Roza'yı tuttu, bağırmaya çalışan kızın ağzını eliyle kapattı.

"Şşş," diye nefes aldı Corinne. 'Seni duyacak ve bizi öldürecek. Sessiz ol.
Seni yakaladım.

Güvendesiniz.'

Aracın durduğunu duydu. Bir araba kapısı çarptı. Corinne kaşlarını çatı.
Sesi hiç de minibüs sesine benzemiyordu. Motor bir spor araba gibi
devirlenmişti.

Kulübenin kapısı çarptı. İçeri girmişti. Bir dakika sessizlik oldu, sonra
kabin kapısı tekrar çarptı.

Bir çığlık sessizliği bozdu. '*Hayır! Lanet olsun! Hayır!*' Bedduası
kulübenin arkasından gelmişti. İkisinin de gittiğini biliyordu. Kök mahzeninin
boş olduğunu.

Roza çılgınca kıpırdandı. Corinne sustu, yatıştırmaya çalıştı. Ama onu
bırakmadı.

Zaman geçti. Corinne ne kadar olduğundan emin değildi. Dakikalar mı?
Saatler mi? Nefesini tutarak dinledi, elinde bıçak, tepeden gelmesini bekledi.

Sonunda araba çalıştı, motor bir kez, sonra iki kez ateşlendiğinde kkryor, başlangıç kapısından çıkan bir yarış arabası gibi ses çıkaran bir lastik gıcirtısıyla uzaklaşıyordu. Motorun sesi azalırken nefesini tuttu. *Bir minibüs kullanmıyor. Neden araba değiştirmişti?* Belki de minibüsü terk etmişti. Belki de yakalanmaktan korktuğu anlamına geliyordu. Her iki durumda da, Roza'yla birlikte yardım bulmak için ilerlerken hem bir minibüs hem de bir spor araba araması gerekecekti. Yine bitkin bir halde Roza'nın üzerinden yuvarlandı.

Roza gzbağını çıkardı ve yanaklarındaki gözyaşlarını silmek için kullandı. "Gitti mi?

"Sanırım yle," diye fısıldadı Corinne. 'Sen iyi misin? Seni incitmek istemedim.

Ben iyiyim. Beni . Ona burada olduğunu söylemezdim.'

Corinne i çekti. 'Yorulдум, Roza. Seni daha fazla taşıyamam. Benimle yürüyecek misin? Çünkü eğer yrmezsen, seni zorlayamam. Sanırım kıvrılıp uyuyacağım, çünkü sahip olduğum tek enerji bu.

"Ama seni öldürecek.

Corinne blfnn kızı kandıracağını umuyordu. "Kaçmak için yardımına ihtiyacım var.

Roza elindeki buruşuk göz bağına baktı, sonra parmak uçlarını çimlerin üzerinde gezdirdi ve avucunun iiyle sıvazladı. Corinne'in merakla açılmış gözleriyle karşılaştı. "Keskin ve yumuşak.

Corinne, çimenlere hiç dokunmadığını düşündü. Ya da ağaçlara. Ya da yüzünde güneş ışığını hissetmemişti. *Sabırlı ol.* "Evet, yle.

"Annem karı severdi," dedi Roza aniden. "Ne zaman kar yağacak?

Sabırlı ol. Ama kalbi bu kadar hızlı atarken bu çok zordu. Her an geri gelebilirdi. "Yakında. Birkaç hafta içinde. Corinne kendi kendine gülümsedi.

"Bir kardan adam yapabiliriz.

Roza'nın gözleri yaşlarla doldu. 'Annem bir gün bunu yapacağımızı söylemişti. Eğer dışarı ıkabilirsek. Gözlerini kırpıştırdı, gözyaşları yüzünden aşağı süzüldü. 'Beni ona götürecek misin? Anneme mi?

"Yapacağım. Söz veriyorum.'

Roza gzbağını alnına bağladı. "Korkmaya başlarsam, gözlerimin üzerinden ekerim. Corinne'in elini tuttu ve onu ayağa kaldırdı. "Ben hazırım. Hadi gidelim.

Cincinnati, Ohio, 4 Kasım Salı, 17.20.

Yoğun bakım hemşiresi 'Beş dakikadan fazla sürmez' diye uyardı. 'Ben ciddiym Ajan Novak. Gerekirse sizi kendim dışarı atarım.

Deacon saygıyla başını salladı. "Size inanıyorum hanımefendi. Ama hala genç bir kadın kayıp ve şu ana kadar elimizde çok az ipucu var. Arianna'nın hatırladıkları Corinne Longstreet'i eve canlı getirebilmek için tek umudumuz olabilir.

Hemşirenin gözlerinde sempati titreşti ama o kararlılığını korudu. 'Arianna benim önceliğim. Bayan Longstreet'i getirdiğinizde, o da aynı şekilde korunacak. Beş dakika. Beni takip edin lütfen.'

Arianna'nın odasının önünde duran üniformalı memur, Isenberg'in ofisi tarafından kendisine verilen basılı listeyi kimliklerini karşılaştırdı. Deacon kapıdaki küçük pencereden baktı. Yaşlı bir adam ve genç bir kadın Arianna'nın yatağının yanında oturmuş, hastayı görmesini engelliyorlardı. "Kim bunlar?

"Lauren Goodwin ve babası," dedi Bishop. "Goodwin'ler Arianna'nın koruyucu ailesi. Lauren ve Arianna King's'te aynı odada kalıyorlar. Liseden beri arkadaşlar. Dün Arianna için kayıp ihbarında bulunmuş.

"Cuma günü Arianna kütüphaneden dönmediğinde neden kayıp ihbarında bulunmadı? Faith sordu.

"İlk başta Arianna'nın Corinne'le hafta sonu için gittiğini düşündü," diye yanıtladı Bishop, "ama sonra Corinne'in arabasının hala öğrenci otoparkında park halinde olduğunu gördü ve ikisinin de kayıp olduğunu bildirdi. King's College güvenliği ona inanmamış. Hafta sonu Cadılar Bayramı'ydı. Arianna'nın parti yaptığını düşündüler. Lauren babasından yardım istedi ve sonunda güvenlik görevlilerinin kasetlere bakmasını sağladı. Arianna ve Corinne kütüphaneden çıkarken ve yol boyunca yürürken görülüyorlar. Kameranın çalındığı alana girerler ve daha sonra kampüsteki hiçbir kamerada görülmezler.

Bishop kapıyı iterek açtı ve Lauren ile babası hemen ayağa kalktılar. Bay Goodwin Deacon'a şöyle bir baktı ve irkildi. "Sen de kimsin?" diye sordu.

Bishop, "Bu Özel Ajan Novak, Bay Goodwin," dedi. "Kendisi benim ortağım.

Goodwin ters ters baktı. "Onun FBI'dan olduğuna inanmamı mı bekliyorsun?

Yanında Faith sinirlendi ama Deacon'ın gizlice kolunu sıkmasıyla dudaklarını kapattı. Deacon sakince kimliğini çıkardı. "Arianna'yla yalnız konuşmamız gerekiyor.

Goodwin başını sallayarak, "Hayır," dedi. "Ben olmadan onunla konuşamazsın.

Arkalarından bir kadın sesi, "Ben onunla kalacağım, Bay Goodwin," dedi. Deacon omzunun üzerinden baktığında kapının girişinde duran koyu kumral saçlı bir kadın gördü.

"*Sen de kimsin be?* Goodwin kavgacı bir tavırla sordu.

Dr. Meredith Fallon. Ben bir çocuk psikoloğuyum. Ergen travma mağdurlarıyla çalışıyorum. Reşit olmadığı için Arianna'nın davasına atandım. Endişelenmeyin, bunu daha önce de yaptım. Onu üzmelerine izin vermeyeceğim. Ama Corinne hala kayıp. Arianna'nın ne bildiğini duymamız gerek.

Deacon sessizce, 'Ve zaten beş dakikamızdan birini tartışarak tükettiniz, efendim,' dedi.

Lauren Arianna'nın alnına bir öpücük kondurdu. "Daha sonra döneceğim. Hadi baba. Biraz yemek yiyelim. Kapı aralığında durdu ve Faith'e uzun uzun baktı. "Sen Faith Frye'sın, değil mi?

Faith Corcoran. Yakın zamana kadar soyadım Frye'dı.'

Lauren'ın gözlerinde yaşlar parlıyordu. "Onu kurtardınız. Teşekkür ederim. Ama doktorlar onu bulduğunuzda bilincinin kapalı olduğunu söylediler. Senin adını nereden biliyor?"

"Bilmiyorum. Arianna'nın bize söyleyebileceğini umuyordum.

"Lauren," diye dürtükledi Bishop. 'Arianna'yla konuşabileceğimiz zamanı çalışırsun. Lütfen.

Lauren ve babası gittikten sonra psikolog kapıyı sıkıca kapattı. Faith hakkındaki değerlendirmesi kurnazcaydı ve pek de sıcak değildi. "Lütfen devam edin Ajan Novak. Ben sessiz bir gözlemciyim - Arianna'nın yararına olmayan bir şey sormadığınız sürece. Görüşmeyi durdurma yetkim var ve bunu yapmakta tereddüt etmeyeceğim.

Deacon ve Bishop yatağın iki yanında yerlerini aldılar. Arianna'nın yüzü solgun, dudakları griydi. Ama koyu renk gözleri açık ve berraktı, bipleyen makineler durumunun stabil olduğunu gösteriyordu.

"Arianna," dedi Deacon, "bu Faith. Onu görmek istemiştin. Sana ve Corinne'e ne olduğunu bilmemiz gerekiyor.

"Seni kaçıranı gördün mü? Bishop sordu.

"Hayır. Faith, lütfen. Arianna yatağın yanındaki sandalyeye zayıfça el salladı ve Faith oturdu.

"Sana nasıl yardımcı olabilirim, Arianna? Faith yumuşak bir sesle sordu.

"Neden beni çağırdın?

"Çünkü bana öyle yapmamı söyledi," diye mırıldandı Arianna. Faith daha da yaklaştı.

"Kim? Corinne mi?

Arianna'nın gözleri yaşlarla doldu. "Corinne'i bulamadın mı?

"Henüz değil," diye yanıtladı Deacon. 'Ama hâlâ arıyoruz. Faith'i sormanızı kim söyledi?'

"Kız. Fısıltısı zar zor duyuluyordu. "Bodrumda. Kaçmama yardım etti. Seni sormamı söyledi.'

Faith kaşlarını çatarak omzunun üzerinden Deacon'a baktı ve Arianna'yı daha iyi duyabilmek için yatağın parmaklıklarına doğru eğildi. "Kızın adını biliyor musun?

"Roza. Adının Roza olduğunu söyledi.'

"Roza kaç yaşındaydı? Deacon sordu.

'Küçük bir kız değil ama yetişkin de değil. Belki on iki. Beni kurtardı. Kaçmama yardım etti. Arianna'nın kara gözlerinden yaşlar süzüldü. "Sanırım bunun için onu öldürmüş olabilir.

Bishop yatağın yanına çömelmeden önce Deacon'a bir bakış attı. "Boyut olarak küçük görünüyor muydu?" diye sordu usulca.

Evet. Zayıftı. Kısa boyluydu. Koyu renk saçları vardı, dağınıktı. Büyük koyu renk gözleri vardı. Orta Doğulu olabilir mi?'

Deacon sığınak odasını, yerdeki paleti düşündü. *Bir çocuk.* Duymayı beklediği şey bu değildi. "O da mı tutsaktı?

'Benim gibi değil. Onu çalıştırdı.' Arianna gözlerini kapattı. "Ona beni temizletti. Sonra ..." Titremeye başladı ve kalp monitörü daha hızlı biplemeye başladı. "O ...

Dr. Fallon bir adım öne çıktı, ağzı itiraz etmek için açılmıştı ki Faith Arianna'nın saçlarını yüzünden çekip nazıkçe dokundu. "Her şey yolunda," diye yatıştırdı. 'O kısmı anlatmak zorunda değilsin. Kimseye söylemek zorunda değilsin.

Dr. Fallon, Arianna'nın kalp atış hızı yeniden dengelenmeye başlayınca geri çekildi.

"Roza'nın yüzünü gördün mü? Bishop sordu.

Arianna başını salladı. 'Sonunda gözlerimi bağladı. Kaçmama yardım etti.

"Seni esir alanın yüzünü gördün mü? Bishop sordu.

'Hayır. Ben arka bahçeye gitmişti. Ben kaçtım.'

"Nasıl kaçtın, Arianna? Deacon sordu. "Roza nasıl yardım etti?" "Earl geldi. "Earl? Dr. Fallon sessizce sordu. "Earl kim?"

"Earl Power and Light," dedi Faith. "Elektriği açmaları için onları aradım. Orada olduğunu bilmiyordum, Arianna. Çok özür dilerim.

"Biliyorum," diye fısıldadı Arianna. "Çılgınlıklarımızı kimsenin duyamayacağını söyledi. Faith sertleşti ama Arianna'nın çılgılık duyduğunu itiraf etmedi.

Pazar öğleden sonra, Deacon herkes için en iyisinin bu olduğunu düşünüyordu.

"Earl geldiğinde çılgına döndü," diye devam etti Arianna. "Dışarı kaçtı. Merdivenlerin üstündeki kapıyı kilitlememiş. Roza kaçmama yardım etti. Onu tanıyor musun? Onu bulabilir misin?"

"Roza adında birini tanımıyorum," dedi Faith. "Beni neden sorman gerektiğini söyledi mi?"

Arianna gözlerini açtı ve Faith'in bakışlarını tuttu. "Çünkü senden korkuyor.

Faith boğuk bir nefes verdi. "Onu tanıyor muyum, Arianna? Beni tanıdığını mı söyledi?"

'Hayır. Bana senin adını söylemedi. Sadece Roza'ya.'

"Kamyonu nasıl aldınız? Bishop sordu.

"Earl denen adamla kavga ediyordu. Onu vurdu. Ben beklemedim. Earl'e yardım etmeye çalışmadım. Kamyona koştum. Onu aldım. Yeni gözyaşları süzüldü, düştü. "Ama kaza yaptım. Özür dilerim.

Faith kızın alnını okşadı. "Kimse sana kızgın değil, Arianna. Sen doğru olanı yaptın. Kaçtın. Artık Corinne ve Roza'yı aramamız gerektiğini biliyoruz.

Bul onu. Lütfen. Corinne'in ilaca ihtiyacı var.'

Bishop ona, 'Elimizden geldiğince çok arıyoruz,' diye güvence verdi. 'Ama size bir şey daha sormamız gerekiyor. Kaçırıldığınız geceden önce . kaçırılmadan önce, sizi ya da Corinne'i takip eden biri olup olmadığını fark ettiniz mi? Birinden korkuyor muydunuz?

Hayır. Bir ortaya çıktı. Corinne'i yakaladı ve yüzüne bir bez koydu. Onu durdurmaya çalıştım ama beni vurdu.

"Ne giyiyordu? Deacon sordu. 'Palto. Spor ayakkabı. Maske. Cadılar Bayramı maskesi.

Deacon bir laneti ısırarak geri püskürttü. *Lanet olası Cadılar Bayramı.* 'O gece yolun etrafında başka birini gördün mü? Belki biri seni götürülürken görmüştür ya da bağırdığını duymuştur?

"Orada kimse yoktu. Herkes partideydi. Özür dilerim. Onunla kavga etmeye çalıştım.'

"Sshh. Faith onun saçlarını okşadı. 'Sen çok cesursun. Üzgün olmanı gerektirecek hiçbir şey yok, tatlım. Söyle bana, Earl'den gelen adamı nereden biliyordun? Eve geldi mi?'"

"Hayır. Roza onu bilgisayarda görmüş."

Dizüstü bilgisayar mı? Deacon, Bishop'la bakıştı ve onun da aynı şeyi düşündüğünü gördü.

"Kameralar mı? Bishop mırıldandı."

Deacon başını salladı. Dün gece böyle bir şey bulamamışlardı. Daha dikkatli bakmaları gerekiyordu. Kameralar güç teknolojisini yakaladıysa, katili de yakalamış olabilirlerdi.

Hemşire içeri girdi. 'Zaman doldu. Herkes dışarı. Akşam ilaçlarını alma vakti geldi. Uyumasına yardımcı olacak, şu anda ihtiyacı olan şey de bu.'

"Bekle. Arianna ayağa kalkmaya başlayan Faith'in kolunu tuttu. "Geri gel."

'Yapacağız,' dedi Bishop. "Merak etmeyin. 'Hayır. İnanç. Geri gel.'"

Yapacağım. Söz veriyorum. Ama şimdi gitmem gerekiyor. Faith dikkatle Arianna'nın elini kolundan çekti. "Uyu, bebeğim. Uyuma vakti geldi."

Dördü de odadan çıktı, boş bekleme salonuna varana kadar sessiz kaldılar.

Faith, "Arianna'ya geri döneceğime söz verdim," dedi. "Kalmak istiyorum. Deacon başını salladı. "Güvenli evde olduğunu bilmem gerek."

Dr. Fallon'un kaşları kalktı. Faith'e, "Ben kalacağım," dedi. "Uyandığında seni ararım."

"Gerçekten mi? Faith sordu. "Benden pek emin olmadığın izlenimine kapılmışım."

"Değildim," diye itiraf etti Dr. Fallon. 'Hâlâ da olmayabilirim. Sizi Google'da arattım ve eski müşterilerinizle ilgili tüm makaleleri okudum. Seks suçlularının rehabilite edilebileceğine inanmıyorum."

"Ben de öyle," dedi Faith sessizce."

Dr. Fallon ona sabit bir şekilde baktı. 'O zaman belki bir gün bana neden onları yıllarca tedavi ettiğinizi söylersiniz. Şimdilik benim işim Arianna'yı görmenize izin verilip verilmeyeceğine karar vermek. Bugün senin varlığınla sakinleşmiş görünüyordu. Eğer seni tekrar sorarsa, seni ararım."

"Yeterince makul," dedi Faith. 'Bana kartını ver. Yeni bir cep telefonu aldığımda, numarayı size mesaj atarım. O zamana kadar bana Ajan aracılığıyla ulaşabilirsin."

Novak ya da Dedektif Bishop.' Dr. Fallon Arianna'nın odasına döndüğünde Deacon'a döndü. "Seni uyarmalıyım, bana ulaşmaları için numarayı birkaç kişiye daha verdim - patronum, Lily ve babam ve tabii ki Dedektif Vega.

Deacon telefon mesajlarını kontrol etti. 'Hiçbiri seni aramadı. Ama amcan Jordan aradı. Isenberg'in ofisinde, iyi olduğundan emin olmak için seni görmek istiyor. Seni güvenli eve geri götürecektim ama önce amcanla konuşmanı istiyorum.

"Jordan arkadaşını da yanında getirdi mi? Bishop sordu, kara gözlerinde mizah parlıyordu.

Deacon kuru bir sesle, "Hiç sanmıyorum," dedi. "Ne? Faith sordu.

"Ne kaçırdım?

Deacon onun dirseğini tutarak hafifçe asansöre doğru yönlendirdi. "Sana arabada anlatırım.

Cincinnati, Ohio, 4 Kasım Salı, 18.05.

Jordan O'Bannion ayakta dururken, sarhoş bir cenin topunun içinde kıvrılmış görüldüğünden daha uzun ve zayıftı. Kısa saçları Faith'inki kadar kırmızıydı ve sadece bir miktar gri vardı. Yorgun gözleri ve ağzının etrafındaki çizgiler saatler önce sarhoş olup sızdığının tek göstergesiydi. Bir de, ofisinin mahremiyetine ihtiyaç duyan Isenberg tarafından oraya taşınmış olan Görüşme Odası 1'in iç çevresinde volta atarken ellerinin titremesi.

Deacon ve Bishop içeri girince volta atmayı bıraktı. "Ajan Novak?

Deacon başıyla onayladı. 'Ve ortağım, Dedektif Bishop. Oturmak ister misiniz?"

"Hayır," diye tersledi adam, ama yine de oturdu. 'Seni öğleden önce aradım ve işte altı saat sonra benimle şimdi mi konuşuyorsun? Yeğenim için çok endişelendim. Dün gece ona ateş edildiğini duydum. Vuruldu mu? O iyi mi? Nerede o?"

O'Bannion sorularını Bishop'a yöneltti, onunla göz göze geldi ama Deacon'inkilerden kaçındı. Deacon, Alda Lane'in o sabahki durumuyla ilgili olarak paylaştıklarını tam olarak bildiğinden şüpheleniyordu. *Birinin beni sarhoş halde gördüğünü bilseydim, ben de utanırdım.*

Deacon, O'Bannion'un sağındaki sandalyeye oturarak, "Sizi beklettiğimiz için özür dileriz," dedi. 'Yoğun bir gün geçirdik. İnanç iyidir. Kurşun asla

ona dokundu. Yolun dışına itilirken sadece hafif yaralanmıştır.

"Tanrıya şükür," diye nefes aldı O'Bannion. "Özür dilerim. Kendimi kaybetmiş durumdaydım. Cep telefonunu aradım ama cevap vermedi. *Neden* vuruldu? *Kim* tarafından? Burada, Cincinnati'de ne işi var? Neden bana şehirde olduğunu söylemedi? Buraya ne zaman geldi?"

Bishop, Deacon'ın karşısına oturdu, böylece O'Bannion her ikisiyle de yüz yüze gelmek zorunda kaldı. "Son üç soruyu muhtemelen ona kendiniz sormalısınız," dedi. '*Kim* ve *neden* vurulduğuna gelince? Henüz bilmiyoruz ama FBI ve CPD bunu öğrenmek için birlikte çalışıyor. Bu arada, korkarım ailenizin evinde bir sorun var, Bay O'Bannion.

O'Bannion kaşlarını çattı. 'Uyandığımda haberlerde gördüm. İnanamadım. Kaçırılan bir kızın evde tutulduğunu söylediler. Bu çok üzücü tabii ki. Polis bilgi numarasını aradım ama konunun hala gizli olduğu söylendi. Sizinle telefon oyunu oynamak, Ajan Novak, durumu daha da kötüleştirdi. Sonra haberlerde polisin mobilyaları kaldırdığını gördüm. Neler olduğunu bilmek istiyorum. Onlar antika. Yadigârlar.'

Tanaka, pleksiglas tabutlar morga taşınırken üzerlerine örtüler örtülmesinin izleyicileri mobilya olduğuna inandıracağını ve böylece departmana doğru düzgün bir açıklama yapmak için zaman kazandıracağını umuyordu.

"Aile evine gelmeyeli ne kadar oldu, Bay O'Bannion? Deacon sordu.

"O zaman mı? Geçen ay, annemi gömdüğümde. İçinde mi? Yirmi yıldan fazla oldu. Ev annemindi ama Faith'e miras kaldı.

Bishop, Deacon'a Maguire ve Oğulları'na yaptığı ziyaret hakkında bilgi vermişti. Henson'ın torununun davranışları oldukça şüpheliydi. Yaşlı Henson'ın ona kefil olması, yaşlı adamın söylediği her şeyi şüphe altında bırakıyordu. Deacon ve Bishop Jordan'ın bakış açısını öğrenmek istiyordu.

"Bunca zamandır eve kim bakıyordu? Deacon sordu.

Jordan cevaplarını hala Bishop'a yönelterek, "Avukatımız bir servis tuttu," dedi. 'Çatıda inceleme yapıyorlar, termit, kemirgen istilası ve bunun gibi şeyleri kontrol ediyorlar. Yapıya onarılamaz zarar verebilecek büyük şeylerden herhangi biri. Eminim avukatımız size ismini verebilir. Firmasından biri müteahhitleri periyodik olarak eve götürdü ve denetim sırasında kalarak ne yaptıklarından emin oldu.

İşi. Henson onlara ödeme yaptı ve makbuzları anneme gönderdi. Ne annem ne de ben onlarla şahsen muhatap olduk.

Deacon, "Dr. Corcoran bize sizin annenizin bakıcısı olduğunuzu söyledi," dedi. O'Bannion'ın kaşları çatıldı. "Dr. Corcoran mı? Kim o?"

"Dr. Corcoran Faith," dedi Bishop, kaşlarını kaldırarak. "Yeğeniniz.

O'Bannion başını salladı. 'Hayır, Corcoran annemin kızlık soyadı. Faith bir Corcoran değildi. Kızlık soyadı Sullivan, ama hala evlilik soyadı olan Frye'ı kullanıyor. Birkaç yıl önce boşandı ama bir daha değiştirmede. Neler oluyor burada?'

Deacon ona, 'Faith geçen hafta adını değiştirdi,' dedi. "Corcoran'a. "Neden? O'Bannion gerçekten şaşırması bir şekilde sordu. "Kariyerini Corcoran adını kullanarak

Frye. Boşandıktan sonra bu yüzden değiştirmedeğini düşündüm. Sabırsız bir el salladı. 'Onu gördüğümde kendim soracağım. Bunların hiçbirinin evde olanlarla bir ilgisi yok. Adamlarınız mobilyalarımızı neden aldı?

Bishop, 'Bazı eşyalar kanıt olarak alındı efendim,' dedi. 'Çıkarılan eşyalar için makbuz alacaksınız ve her şey zamanı geldiğinde iade edilecek.

"Zamanı mı?" Kaşlarını çatı. "Sanki bu işin uzun sürmesini bekliyor gibisin. Kızı bulduğunuzu sanıyordum. Burada gerçekten neler oluyor?

Deacon sadede geldi. "Cuma gecesi saat on bir ile bir arasında neredeydiniz?

O'Bannion'ın gözleri büyüdü. Tıpkı Faith'inki gibi yeşildi, diye fark etti Deacon. Adamın elmacık kemiklerinde donuk bir kırmızı belirdi ve çenesi uzun bir an için sıkıştı. "Beni buraya sorgulamak için mi çağırdınız? Ben bir şüpheli miyim?

"Eve giriş izniniz var efendim," dedi Bishop sert bir sesle. "Herkes soruyoruz.

'O eve giriş iznim yok! Yirmi yıldan uzun bir süredir anahtarım yok.

Deacon sesini yumuşak tuttu. "Sadece soruya cevap verirseniz, efendim, sizi listeden çıkarabiliriz.

O'Bannion'ın burun delikleri alevlendi. "Evdeydim.

İfadede bir gariplik vardı. "Bunu doğrulayabilecek biri var mı? Deacon, O'Bannion'ın Mount Adams konağının arkasında tanıştığı hizmetçi Mary Jones'un adını vermesini bekleyerek sordu.

O'Bannion sesli bir şekilde yutkundu. Sonra gözlerini kaçırdı. 'Bakın, evimde değildim. Evli olan sevgilimle birlikteydim. Eğer bu ortaya çıkarsa

kocam beni mahvedebilir.'

"Tedbirli olacağız," diye söz verdi Bishop. "Adı, efendim?" "Alda Lane.

Pembe cin jimnastikçi. *Bu çok mantıklı.*

Bishop'un gözleri açılmış, Deacon'ı şaşırtmıştı çünkü ona pembe cinin adını söylediğini hatırlamıyordu. "Oh," dedi. "Bunun nasıl bir sorun olabileceğini anlıyorum. Deacon'a baktı. 'Çok eski para. Bay Lane tanınmış bir sanat hamisi. Yaşlı biri. Alda biraz daha genç ve bir sanatçı. Hatırladığım kadarıyla bir ressam.

Deacon telefonunu masanın altına tuttu ve hızla Bishop'a mesaj attı. *Pembe cin.*

O'Bannion, "Alda'nın çalışmalarını galerimde sergilediğimde tanıştık," dedi. 'Bir süredir sevgiliyiz. Kocasını bu yüzden beni mahvedebilir.

Bishop telefonuna baktı ve bu vahiy karşısında hiçbir şey kaçırmadı. "Tedbirli olacağız," dedi tekrar. "Onunla nerede temas kurabiliriz?

O'Bannion'un yüzü daha da kızardı. "Bu çok aşağılayıcı," diye .

Bishop, "İsterseniz adresini bulabilirim, efendim," diye teklif etti. 'Lane malikanesini bulmak çok zor olmasa gerek. Yine de güvenlikten imza alıp adımı vermem gerekecek sanırım.

O'Bannion'ın çenesi titriyordu, o kadar sıkı sıkıydı ki. 'Buna gerek kalmayacak. Ajan Novak çoktan oraya gitti. Galerimin üst katındaki dairede kalıyor. Kız kardeşinin adına kiralanmış. Dişlerini sıkarak adresi saydı. "Orası bizim evimiz.

"Teşekkür ederim," dedi Bishop kibarca. "Aklınıza konuşmamız gereken başka biri geliyor mu?

O'Bannion öfkesini kontrol altına aldı. "Kurbanın kaç yaşında olduğuna bağlı. Eğer genç bir kızsak?" Duraksadı, sonra omuz silkti. "Kardeşim gençleri sever.

"Gerçekten mi? Deacon, O'Bannion'ın kardeşini bu kadar kolay önermesine biraz şaşırmıştı. "Ne kadar gençten bahsediyoruz?

"Ergenlik sonrası. On altı ya da on yediden daha büyük olurlarsa, ilgisini kaybeder. En azından o kaybetti. Bana söylenene göre bu tür eğilimleri olan kişiler çalışma tarzlarını pek değiştirmezlermiş. O'Bannion yüzünü buruşturarak kendini savundu. "Özür dilerim. Belli ki çok fazla televizyon izliyorum.

Muhtemelen çok fazla televizyon izliyordu, diye düşündü Deacon, ama haklı olduğu bir nokta vardı. Üniversite çağındaki Corinne en son hedefti. Arianna açık ara en genç kurbandı - ve görünüşe bakılırsa o da tesadüfen ele geçirilmişti. Ama Roza sadece on iki yaşlarındaydı. "En azından o yaptı" derken ne demek istiyorsun?

'Kardeşim ve ben yakın değiliz. Yıllardır konuşmuyoruz. Yolunu değiştirmiş olabilir. Umarım öyledir.

"Reşit olmayan kızları taciz ettiğini biliyor musunuz? Bishop sert bir şekilde sordu.

'Hayır, hiç de değil. Gençlerden *hoşlandığını* söyledim, ama her zaman "zar zor yasal" grupla yetindi. Parmaklarını tırnak içine aldı. 'Ve kızlardan da bahsetmedim. Erkekleri tercih ederdi ama fırsat buldukça iki tarafa da kayardı.

"Bu suçlamalara dayanak teşkil edecek isimleriniz var mı? Bishop sordu.

Hayır. Ben kendime sakladım, o da kendine sakladı. Yatak odasında sesler duydum,

Hepsi bu.'

Bishop'ın kaşları havaya kalktı. "Onları eve mi getirirdi?"

"Bazen. Ebeveynlerimiz evde olmadığında tabii ki.

Bishop kuru bir sesle, 'Anladığım kadarıyla ailen bunu onaylamazdı,' dedi.

"Oh hayır. Babamız çok katıydı. Eşcinsellik ... şey, bu kesinlikle kabul edilemezdi. Kardeşim evlatlıktan reddedildi.

"Baban cinsel yönelimini öğrendi mi? Deacon söyledi.

Deacon, Faith'in ona büyükbabasının ölümüyle ilgili söylentiler hakkında söylediklerini hatırladı: Jeremy cinselliği konusunda o kadar gösterişli davranmıştı ki yaşlı O'Bannion ölümcül bir kalp krizi geçirmişti. Bunu daha sonra Bishop'la paylaşmak için aklına bir not aldı.

"Evet. Bu babamı ölüme sürükledi ama Jeremy'nin umurunda değildi. Ondan sonra aile parçalandı. Maggie birkaç gün sonra öldü ve annem bir daha asla eskisi gibi olmadı. Sanki aniden konuyu saptırdığını fark etmiş gibi kaşlarını çattı. "Ama bunların hepsi köprünün altından çok sular aktı ve şu anda evde olanlarla hiçbir ilgisi yok.

Deacon ona, 'Kardeşinle konuşmamızı öneren sendin,' diye hatırlattı.

O'Bannion'ın ağzı sudan çıkmış balık gibi açılıp kapandı. 'Gerçekten düşündüğümü kastetmedim. Hayır. Sapık biri ama asla bir kadını kaçırmaz ve ...' Başını iki yana salladı. "Haberlerde kızın saldırıya uğradığı söyleniyordu. Jeremy böyle bir şey yapmaz.

"Nereden biliyorsunuz? Bishop sordu. "Onunla yıllardır konuşmadınız.

'O benim kardeşim. Ben bilirim,' diye ısrar etti O'Bannion. Sonra iç çekti.

"Tanrım.

Bu annemi öldürebilirdi.'

"Annenizin evi yeğeninize bırakması konusunda ne hissettiniz? Deacon sordu.

"Şaşırmıştım. Ama sonra bunu neden yaptığını düşündüm ve sorun etmedim'.

Deacon başını eğerek adamı dikkatle izledi. "Sence bunu neden yaptı?

"Çünkü Faith'in bir eve ihtiyacı vardı. Boşandığından beri kendini kaybetmişti ve annem onun kendine ait bir yeri olmasını istiyordu. Ben kesinlikle bu yeri istemiyordum. Orada yaşayamazdım. Ürperdi. "Bana değil.

Boşandığından beri oldukça kaybolmuştu. Deacon boşanmanın Faith'in son birkaç yıldaki en az stres kaynağı olduğu izlenimini edinmişti.

"Annen Dr. Corcoran'ın ne iş yaptığını biliyor muydu? Deacon merakla sordu.

Kaşlarını çattı. "Faith'e Dr. Corcoran demene alışamıyorum.

'Bize kendini böyle tanıttı. Annen onun ne iş yaptığını biliyor muydu?'

'Evet, annem biliyordu ve onaylamıyordu. Ben de... Her zaman o sapıklardan birinin Faith'e saldıracağını düşündük. Yeterince eminim, onlardan biri yaptı. Yine de bunu annemden sakladım. O zamanlar bile kalbi zayıflamaya başlamıştı.

Sanki Faith bu saldırıyı kendi kendine yapmış gibi, diye düşündü Deacon tiksinierek. "Bu sabah saat iki ile dört arasında neredeydin?

O'Bannion'ın gözleri öfkeyle parladı. 'Şimdi de beni öz yeğenimi vurmakla mı suçluyorsun? Alda'yla birlikte olduğumu bildiğin halde bu kasıtlı aşağılamaya katlanmayacağım, çünkü o sana öyle söyledi. Sana çok fazla şey anlattı. Yüzü utançtan yanıyordu. "Faith'i nerede bulabilirim? Doğruyu söylediğinden emin olmak için onu kendi gözlerimle görmem gerek. Onun zarar görmediğini.

Deacon, 'Burada güvenliğini sağlayabileceğimiz bir yerde,' dedi. 'Çünkü dün gece *ona ateş* edildi. Bu yüzden herkesin nerede olduğunu kontrol ediyoruz. Durumunuzu bilmemin sizi küçük düşürmesi talihsizlik ama yeğeninizin güvenliği benim için sizin itibarınızdan daha önemli, efendim.

O'Bannion irkildi. "Özür dilerim. Faith'i güvende tutmak en önemli şey. Dairemizde Bayan Lane'le birlikte olduğumu zaten biliyorsunuz Ajan Novak. Eğer Faith'in şehirde olduğunu bilseydim, ondan benimle kalmasını isterdim ve en başından beri tehlikede olmazdı. Bakışlarını masaya indirdi. "Ama bana ihtiyacı olduğunda yanında değildim çünkü sarhoş olmakla meşguldüm. Ve evet, bu beni utandırıyor.

Deacon adamın yüzündeki utancı tanıdı. Biyolojik babası bu bakışı sayamayacağı kadar çok kez takınmıştı. Hiçbir zaman bir fark yaratmamıştı. Babası ilk fırsatta tekrar sarhoş oluyordu, ta ki sonunda onu öldürene kadar.

'Kişisel sorunlarınız beni ilgilendirmez, Bay O'Bannion. Benim işim, genç bir kadını kaçırıp ailenizin evinin bodrumunda kimin ve yeğeninizin ölmesini kimin istediğini bulmak.

Deacon odaya girdiğinden beri O'Bannion ilk kez gözlerini onun gözlerine dikti. "Sence kim ... Kekeleyerek durdu, bir süre öylece baktı, sonra uzun, yavaş bir göz kırpması yaptı. Gözlerini açtığında, sanki hayal gördüğünden korkmuş gibi rahatlamış görünüyordu. "Sizce ona ateş eden kişi bunu tekrar yapar mı?

"Muhtemelen. Tehdidi ciddiye alıyoruz. Deacon'ın telefonu çaldı. Isenberg ona ve Bishop'a mesaj atıyordu. 'İzin verirseniz Faith'i içeri göndereceğiz, böylece siz ikiniz arayı kapatabilirsiniz. Dedektif Bishop?'

O ve Bishop koridora çıktılar ve kapıyı kapattılar.

Bishop telefonunu kaldırdı. "Isenberg bir saat içinde ekip durum toplantısı istiyor.

Aynı mesajı ben de aldım. Mazeretini doğrulamak için Jordan ve Alda'nın aşk yuvasına gidebilir misin? Bu bir saati Roza, Jeremy ve çocukları hakkında araştırma yapmak için kullanacağım. Faith'i görüşme odasına getireceğim ve Jordan'la sohbet ederken onu gözlemleyeceğim.

Kulağa hoş geliyor. Bir aşk yuvası . Tanrım, umarım Alda hala cin kostümünü giyiyordur.'

Cincinnati, Ohio, 4 Kasım Salı, 18.35.

"Ona Combs'tan bahsetmedim," dedi Novak, Faith'le birlikte görüşme odasının kapısının durarak. "Bunu senin halletmek isteyebileceğini düşündüm.

Faith kapıya baktı, Jordan'la yapacağı konuşmadan gizliden gizliye korkuyordu. Jordan'ın vereceği tepkiyi kaldırabilecek enerjiye ya da sabra sahip olduğundan emin değildi.

Combs tarafından takip edildiğini öğrendi. Doğrudan *ben demiştim* demese bile, ima ederdi.

Yaptığı işi onaylamamıştı. Onu incinebileceği konusunda uyarmıştı. Combs ona ilk kez saldırdığında, ona "sana söylemişim" der gibi bakmıştı. Ve büyükannesini her ziyaret ettiğinde, yara izi görünmesin diye ona bir eşarp taktırmıştı.

Bunu zaten yapacaktı, çünkü Gran'i zaten üzdüğünden daha fazla üzmemek istemiyordu. Ama bunu yapmasının emredilmesi onu gerçekten kızdırmıştı.

Ve sonra, elbette, her zaman ev vardı. Jordan ev kendisine miras kaldığında rahatladığını iddia etmişti ama büyükannesinin gerçekten incindiğini biliyordu. Hayatta kalan en yaşlı O'Bannion erkeğiydi ve büyükannesine uzun süre bakmıştı ama büyükannesi evi ona bırakmamıştı.

Faith'in oradan ne kadar nefret ettiğini bildiği için bu özellikle sinir bozucu olmalıydı. Ve nedenini de.

"Anladım," dedi sessizce. "Nerede ?

"Gözlem odasında. Gözlem yapmıyor ama yakınımnda duruyor. Novak tereddüt etti, sonra içini çekti. "Faith, eğer ev kime miras kalacaktı biliyor musun? Yüzünü buruşturdu. "Biliyorsun.

'Beni öldürmeye çalışan kişi başarılı olsaydı? Eğer bir vasiyetname hazırlamış olsaydım - ki hazırlamadım - babam hazırlardı. Eğer vasiyetim olmadan ölseydim, ev vakfa kalacaktı.

"Ne Vakfı?

Faith büyükannesinin sesini zihninde gün gibi net duyabiliyordu.
Senin doğuştan hakkın, çocuğum.

'Joy O'Bannion Vakfı. Büyükanneimin yönettiği bir hayır kurumu," dedi Novak'a. 'Zayıf düşürücü bir hastalık geçiren üniversite öğrencilerine çoğunlukla burs şeklinde maddi yardımda bulunuyorlar. Büyükanneimin varisi olarak, bir noktada ayrıntıları benim yönetmem bekleniyor. Yine de erteledim. Bırakın bir burs programını, şu anda kendi hayatımı bile zar zor idare edebiliyorum.

Başını öne eğdi. "Henson vakfın avukatı mı?" "Evet, öyle.

Neden?

"Bishop ve ben bu sabah onunla konuştuk. Evi kimin alacağı sorusuna cevap vermedi ve bunun başka bir müşterinin gizliliğini korumak için olduğunu ima etti.

'Evi alan kişinin benı öldürmek için bir nedeni olduğunu düşünüyordunuz ama kimse bunu gerçekten anlamıyor. Vakfın mal varlığına eklenmiş olacaktı.

"Bu varlıklara kimin erişimi var?"

'Sadece çekleri yazan muhasebeci ve portföyü yöneten yatırım komisyoncusu. Yönetim kurulunun hesap özetlerine erişimi vardır, ancak paranın kendisine erişimi yoktur.

"Anlıyorum. Ne kadar paradan ?" 'Çok. Beş milyon belki? Aşağı yukarı.

Novak gözlerini kırıştırdı. 'Bu çok büyük bir miktar. Özel bir hayır kurumu mu yoksa kamu mu?"

"Özel. Neden?"

"Yönetim kurulu üyelerinin, komisyoncunun ve muhasebecinin listesini nereden bulabilirim?"

"Sizin evdeki dizüstü bilgisayarınımdalar. Döndüğümde sana listeyi gönderebilirim. Ama neden? Paraya erişimleri yok.'

'Yasal olarak değil ama cinayet sebebi olabilecek yasadışı faaliyetler. Komisyoncular kaymağını yer. Muhasebeciler defter hazırlar. Ve özel hayır kurumları aynı seviyede denetim incelemesine sahip değildir. Hiçbir şey olmayabilir ama birinin sizi neden öldürmek istediğinden hala emin değilken göz ardı edilemeyecek kadar çok sıfır var. Bir soru daha. Jeremy'nin çocukları hakkında bana ne söyleyebilirsiniz?"

Göz kırpma sırası Faith'teydi. "Ah canım. Mirasın kime bilmiyorlardı ama kalmadığını , değil mi? Herhangi şüpheli olarak düşünmekten nefret ediyorum. Jeremy'nin Audrey adında bir kızı var. Yirmili yaşlarının başında. Onun hakkında Cincinnati'de yaşadığı ve davalarında biraz fazla hevesli olduğu için sık sık kanunla başının derde girdiği dışında hiçbir şey bilmiyorum. Jeremy'nin iki üvey oğlu var - eski eşinin önceki evliliğinden olan oğulları. Onları evlat edinmiş olmalı - babalarının adını değil, O'Bannion adını kullanıyorlar. Stone ve ağabeyi Marcus ile büyükbabam ölmeden önceki Noel'de, Jeremy onları Noel arifesi için eve getirdiğinde tanıştım. Stone benim yaşımdaydı, Marcus ise bir yaş büyüktü. Jeremy o gece Della ile nişanlandığını açıkladı. Annemin biraz dehşete düştüğünü hatırlıyorum çünkü Della, sadece yirmi iki yaşında olan Jeremy'den en az on yaş büyüktü ve daha da kötüsü bir Protestandı.

"Gerçekten mi? Jordan az önce Jeremy amcanızın gençlerden hoşlandığını söyledi - erkeklerden ve kızlardan. Hatta bu tarafı yasal.'

'Hayır, bunu hiç duymadım ama yetişkinler bana hiçbir zaman doğrudan bir şey söylemedi. Bildiğim her şeyi tesadüfen duydum. Babam bu duruma çok şaşırdı.

Jeremy bir kadınla evlendi. Anneme, Jeremy'nin her zaman "hafifmeşrep" olduğunu düşündüğünü söylediğini duymuştum ama bunun ne anlama geldiği hakkında hiçbir fikrim yoktu. Stone şimdi ünlü bir gazeteci, bir nevi hayattan daha büyük ve Marcus kuzey banliyölerinden birinde küçük bir gazete yönetiyor. Tüm bildiğim bu. Görüşme odasının kapısına doğru döndü. "Jordan'ı daha fazla bekletmemeliyim.

"Faith, bekle. Novak parmaklarını Faith'in koluna doladı, başparmağının hareketiyle onu okşadı. "Ona cesetlerden bahsetmedim. Henüz söylemedim. Mazeretini doğrulayana kadar olmaz.

"Ama ... Faith başını salladı. 'O yapmaz. O ... Hayır. Jordan'ın da hataları var ama insanlarla ilgileniyor. Onlara zarar vermez. Büyükannemle ilgilendi. Benimle ilgilendi. Birine zarar verecekse, içki içerek kendine verir.'

Bunu anlıyorum. Ama mazeretini doğrulayana kadar kartlarımı kapalı tutacağım. Ve o zaman bile, basın bültenlerine koymadığımız hiçbir ayrıntıyı ona söylemek istemiyorum. Kız arkadaşının onu dinleyecek biriyle konuşmadan önce iki kez göz kırpacığı izlenimini edinmedim. Eğer ona gizli bilgiler verirsiniz ve o da kız arkadaşına anlatırsa, soruşturmamızı tehlikeye atabilir.

'Ama gerçek ortaya çıktığında, bildiğim ve ona söylemediğim için incinecek.

Novak kaşlarını çattı, konsantre oldu. "Pekâlâ. Ona bir ceset bulduğumuzu ve daha fazlası olabileceğini söyle. En azından bilgi basın toplantısından önce ortaya çıkarsa ona güvenip güvenemeyeceğimizi biliriz.

Bunun adil olduğunu düşündü. Her zaman Jordan'ın sırlarını güvende tuttuğuna inanmıştı ama gerçek şu ki, onun sarhoşken insanlara ne söylediğini bilmiyordu.

Kendini bildi bileli hep fazla vahşi, fazla şımarık, fazla *bohem* olmuştu. Ama yıllar geçtikçe daha da vahşileşmiş gibi görünüyordu. Novak ona pembe cinli jimnastikçiden bahsettiğinde dıştan gülümsemişti ama içten içe irkilmişti. Yine de Jordan'ın neden böyle olduğunu anlamıştı. Lösemiyle mücadelesini kaybetmiş bir kız kardeşi vardı. Kendisi de henüz on yedi yaşındayken kanserle savaşmıştı. Ona her an geri gelebileceği söylenmişti.

Bazı insanlar bunu her günün iyi geçmesi için bir çağrı olarak görürdü. Jordan bunu her günün kendisi için değerli olduğunu görmesi için bir çağrı olarak kabul etmişti. *Tanrı'nın lütfuyla ben de varım.*

Bir süre onunla birlikte bu yolda yürümüştü - içki, partiler. Onu tuzağa düşüren aynı çukura düşmeden önce o yolu terk ettiği için mutluydu.

Derin bir nefes alarak kapıyı itti ve içeri girdiğinde amcasını masada oturmuş yaşlı bir halde buldu. Zorlu yaşamı ona yetismeye başlamıştı. Sadece kırk dört yaşındaydı ama on yaş daha yaşlı görünüyordu. "Jordan Amca.

Jordan ayağa fırladı, onu kollarının arasına aldı ve öyle sıkı sarıldı ki vücudundaki çürükler itiraz etti. Kızın nefesi kesilince kollarını indirdi ve geri çekildi. "Sorun nedir?

"Sadece biraz morarmışım.

Yüzü düştü. "Özür dilerim, Faith. Seni incitmek istememiştim.'

"Sorun değil, endişelenme. Faith masaya oturdu ve parmaklarını birbirine geçirdi. "Jordan, evle ilgili bir sorunumuz var.

'O kız orada tutuldu. Biliyorum.'

"Bundan daha fazlası var. Polis bodrumda bir ceset buldu.

Kıpırdamadan durdu, dehşete kapılmıştı. "Bizim bodrumda mı?

Kimin? Ne zaman?"

"Bilmiyorum. Ki bu doğrudur. "Onu sadece bir anlığına gördüm.

Onu *gördün* mü? Oh, Faith.' Sonra Jordan'ın gözleri değişti, farklı bir dehşetle doldu. Daha yumuşak. "Oraya mı gittin? Bodruma mı? İyi misin?"

Kararsızca omuzlarını silktiler. "Ben iyiyim. Huzursuzum.

"Sanırım öyle. Jordan onun elini sıktı. "Ben de seninle gelirdim.

"Biliyorum. Dudaklarını ona doğru kıvırdı. "Sorun değil. Ben artık büyük bir kızım, Jordan.

'Ve belli ki meşgul biriydi, *Dr Corcoran*, dedektiflerle bunu büyük bir mesele haline getirmedim, ama ... ne oluyor, Faith? Annenin kızlık soyadıyla isim değişikliği de neyin nesi? Demek istediğim, sonunda Charlie denen pisliği tamamen terk ettiğin için mutluyum, ama neden Sullivan'a geri dönmüyorsun? Ya da O'Bannion? Neden Corcoran?'

Derin bir nefes aldı. "Çünkü Faith Frye'ın ortadan kaybolması gerekiyordu. Takip ediliyordum.'

Gözleri tehlikeli bir şekilde kısıldı. "Kim

tarafından? Gözlerini kaçırdı. "Peter Combs.

Öfkeli bir nefes vererek arkasına yaslandı. '*Lanet* olsun, Faith. Onu rapor ettin mi?'

'Tabii ki yaptım. Onlarca kez. Amcasının gözlerinin içine bakmak için kendini zorladı. 'Polisler bunu benim yaptığımı düşündüler. Tıpkı senin yaptığın gibi,' diye ekledi acı acı.

"Bunu senin yaptığını hiç düşünmedim," diye inkar etti, hâlâ öfkeliydi. "Bir kere bile. Ama kabul etmelisin ki, yeryüzünün pislikleriyle çalışmak saldırıya uğrama ihtimalini artırdı. Her gün o çağırımı alacağım diye endişeleniyordum ve sonra aldım.

"Ve sen hastaneye geldin," diye mırıldandı. "Hemen.

"Evet," dedi, sakinleşerek. "Geldim. Çünkü senin iyi olduğunu kendi gözlerimle görmem gerekiyordu. Annemin de bilmesi gerekiyordu ve babanın ona her şeyi anlattığından her zaman emin değildi.

Çünkü babası öyle yapmamıştı, diye düşündü Faith. O'Bannion'lar ve Sullivan'lar usta sır tutuculardı. *Elbette ben de öyle olurdum. Bu konuda yeterince dürüstüm.*

Amcası öne doğru eğildi, şimdi son derece ciddiye. 'Ama Faith, sen iyi değildin. Uzun iyi değildin. Hastaneden çıkarkenki o korkmuş bakışın hâlâ orada. Bunu görebiliyorum. O piç sana ne yaptı?'

"Neredeyse bir yıl boyunca beni takip etti. Sonra beni öldürmeye çalıştı.'

Sersemlemiş bir halde kadının boğazına baktı, sonra korku dolu gözlerini onunkilere dikti. "Yine mi?

Nasıl?'

"Bana ateş etti, beni köprüden atmaya çalıştı, evimi yaktı.

Yanağında bir kas seğirdi. "Ve Miami polisi hiçbir şey yapmadı mı?" diye sordu çok sessiz bir şekilde.

'Sonunda bana inandıklarında mı? O gitmişti. Radarın altında bir yerlerde kayboldu.'

Jordan sandalyesinde geriye yaslandı, yüz ifadesi öfkeyle karardı. 'Biri size ateş ettiğine göre, belli ki yeniden ortaya çıkmış. Polisler onu bulmak için ne yapmaya çalışıyor?'

On ölü kadının cesetleri üzerinde ipucu arıyorum, diye düşündü ama bunu söyleyemedi. "BOLO'lar," diye cevap verdi, kulağa ne yazık ki yetersiz geldiğini biliyordu.

"BOLO'lar," diye . 'Peki ya bodrumdaki ceset? Polisler kimin yaptığını bildikleri halde neden bana bodruma kimin girdiğini soruyorlar?'

Çünkü cesetler ben Combs'la tanışmadan çok önce oradaydı. Ama tabii ki bunu da söyleyemezdi. 'Tüm olasılıkları araştırmak zorundalar ve

evle bağlantılı herkesi ortadan kaldırın.'

Peki ya buldukları bu ceset? Combs'la nasıl bir bağlantısı var? Bir kızı vardı, değil mi? Bu o kız mı? Onu o mu öldürdü?

"Üvey kızım ve hayır, o yaşıyor. Vega kızla birkaç hafta önce konuştuğunu söylemişti. "Kim olduğunu bilmiyorum. Polisin henüz kimliğini tespit edip etmediğini bilmiyorum.

"Bundan hoşlanmadım. Hiçbirini. Tekrar korkmak zorunda olman hoşuma gitmiyor. Bu adamın evimizi hastalıklı oyunları için kullanmasından hoşlanmıyorum. Özellikle polislerin onun nerede olduğunu bilmemesinden hiç hoşlanmıyorum. Bilgi saklamalarından hoşlanmıyorum. Kıpırdamadan durdu, gözleri kısıldı. "Peki ya kaldırdıkları mobilyalar, Faith? Gerçekten ne yapıyorlardı?

Cesetler, fark etti. Hakkında konuşmaması gereken cesetler. Ama o bir yanıt vermeyi düşünmeden kapı çalındı ve Novak odaya girdi.

"Ziyaretinizi kısa kestğim için üzgünüm ama bir işim çıktı. Bay O'Bannion, geldiğiniz için teşekkür ederim. Size lobiye kadar eşlik etmesi için bir memur göndereceğim.

Hayır. Bazı cevaplar istiyorum. Annemin evinden ne götürüyorsunuz?"

"Kanıt. Şu anda size söyleyebileceğim tek şey bu.

Öfkelendi. "Peki ya bodrumda bulduğunuz ceset? O kim?"

'Gerçekten bilmiyoruz, ama bilseydik bile ailesini bilgilendirmeden ismini açıklayamazdık. Eminim bunu anlıyorsunuzdur. Şu anda kapıda duran memura eliyle işaret etti. "Sizi bu kadar uzun süre beklettiğim için tekrar özür dilerim ama gitmem gerekiyor.

Jordan ayağa kalktı ama kapıya doğru hareket etmedi. "Peki ya yeğenim?

Onun için güvenli bir ev buldum. Korunacak. Merak etmeyin.

Jordan Faith'e kaşlarını çatarak baktı. 'Benimle olursan daha az endişelenirim. Eski odan hazır.

'Eski odam mı? Hizmetçinize ne oldu?' diye sordu.

"Mary benim odama taşındı ve ben de annemin süitindeyim. Onun kolunu koruyucu bir şekilde tuttu. 'Faith benimle eve gelecek, Ajan Novak. Orada güvende olacak. Size söz veriyorum.

Faith yavaşça geri çekildi. "Seninle gelemem, Jordan. Bunu yaparsam ikimiz de güvende olmayız. Dün gece otelime kurşun yağdırıldı ve

genç adam yaralandı. Benim güvenli bir eve gitmem ikimizi de korur - ve tüm komşularınızı da.

Ayrıca Deacon Novak'a erişimini kaybedecekti ve henüz buna hazır değildi.

Jordan ona çaresiz bir bakış attı. "Tehlikede olman ve seni koruyamamam hoşuma gitmiyor.

"Polisle daha güvende olurum.

Yorgun bir şekilde iç çekti. "Pekâlâ. Ama bana ihtiyacın olursa, beni ara. Hemen gelirim.

'Yapacağım,' dedi. "Merak etme.

Amcası gittiğinde Novak kapıyı kapattı ve ikisini odada yalnız bıraktı.

"Ne oldu? Faith sordu. "Lütfen bana daha fazla ceset bulduklarını söyleme.

'Hayır, yapmadılar. Evden neyi kaldırdığımıza dair bir cevap vermeniz için sizi zorlamasını engellemem gerekiyordu.

Cesetler. Ona hiçbir şey söylemezdim.'

"Öyle sayılır," dedi nazikçe. 'Ne hakkında konuştuğunu anladığında yüzün seni ele verdi. Ona yalan söylemek istemediğini biliyorum, bu yüzden konuşmayı kestim.

"Hayır, yalan söylemek istemedim. Bana bildiği en iyi şekilde baktı Deacon. Combs'tan sonra ...' Kazağının yakasını yukarı doğru çektiğini fark etti ve kendini durdurdu. "Beni kestikten sonra hastanede uyandığımda Jordan'ı yanımda otururken buldum. Oraya babamdan bile önce gelmişti. Babam ve Lily Savannah'dan arabayla geldiler ama Jordan her şeyi bırakıp Cincinnati'den kalkan bir uçağa bindi. Bana çizgi romanlarımı ve Game Boy'umu getirmişti. Taşınabilir bir DVD oynatıcı ve tüm X-Men filmlerini. Ve sonra gerçek yemek yememe izin verdiklerinde, bana gizlice Skyline yedirdi. Hüzünle gülümsedi. "Ekstra soğanlı bir beşli.

Miami'de mi? Gerçekten mi?"

Florida'da birkaç tane var. Jordan onu bulmak için elinden geleni yaptı. Benimle hep ilgilendi. Onu karanlıkta bırakmaktan nefret ediyorum. Neler olduğunu ona ne zaman anlatacaksın?

Onu şüpheli olmaktan çıkardıktan sonra. Bu arada, seni de eve göndermem gerekiyor. Ajan Pope sizi evime götürmek için burada.

"Neden? Neden yapamıyorsun?"

'Çünkü birkaç dakika içinde Isenberg ile bir toplantım var. Seni evime götürecek vaktim olsaydı götürürdüm ama muhtemelen *çok* geç dönerdim.

Adamın sesi müstehcen bir şekilde alçalmıştı ve kadın ne diyeceğini bilemez bir haldeydi. "Ah.

Dudakları kısa bir süre için yukarı kıvrıldı ama sonra tekrar ayıldı. 'Bilmen gereken bir şey var. Sen ve amcan konuşurken laboratuvardan bir e-posta aldım. Jeep'inde bir takip cihazı bulmuşlar, Vega'nın Prius'unda bulduğunun aynısı.

Faith ona baktı. "Ne? Oraya nasıl geldi? *Ne zaman* geldi?"

"Henüz bilmiyorum. Miami'den Cincinnati'ye giderken uğradığınız her yerin ve vardıktan sonra durduğunuz her yerin bir listesine ihtiyacım olacak.

Faith sandalyeye çöktü, dizlerinin bağı çözüldü. "Cipimin altına bir takip cihazı yerleştirecek kadar bana yakındı. O zaman neden beni öldürmedi?"

"Belki de etrafta çok fazla insan vardı.

"Bir yerde yalnız kalana kadar beklemek istedi. Adamın uzattığı eli tuttu ve kendini ayağa kaldırdı. "Ajan Pope nerede?"

'Lobide seni bekliyorum. En kısa zamanda evde .' "Bekliyor olacağım.

Bölüm Yirmi Bir

Cincinnati, Ohio, 4 Kasım Salı, saat 19.30.

Isenberg masanın başındaki yerine oturarak, "Otuz dakika içinde komutan ve belediye başkanıyla görüşmem gerekiyor," dedi. "Herkes nerede?"

Şu ana kadar toplantıya sadece Deacon ve Isenberg gelmişti. "Bishop otoparktan yukarı geliyor. Deacon, birisinin şimdiye kadar tespit ettikleri kurbanların fotoğraflarını ve her kaçırılma olayının nerede gerçekleştiğini gösteren bir haritayı astığı ilan panosuna döndü. "Güzel vaka panosu.

"Crandall'ın yeni stajyeri çok titiz, Crandall'ın yeğeni olduğu için bu şaşırtıcı değil.

Bishop nefesini tutmaya çalışarak kapıdan içeri daldı. 'Gelmişsin bile. Lanet olsun, her zamanki gibi geç kalacağını umuyordum. Isenberg'in diğer tarafındaki sandalyeye kayd.

"? Isenberg kaşlarını çatarak sordu.

"Mount Adams, Jordan O'Bannion'ın mazeretini doğruluyor. O ve Alda, söz konusu iki gece de dahil olmak üzere geçtiğimiz hafta her gece birlikteydiler. Bishop yüzünü buruşturdu. 'Alda her gece keşfettikleri pozisyonların ayrıntıları konusunda çok açıktı. Görünüşe göre Kama Sutra'yı okuyorlar ve denedikleri pozisyonları işaretliyorlarmış. Yani, evet. Mazeret doğrulandı.'

Bir an için nutku tutulan Isenberg, CSU lideri Vince Tanaka'nın Deacon'ın yanına oturmak üzere odaya girmesiyle yanıt vermekten kurtuldu. "Kimble nerede?" diye sordu.

"Bir telefon görüşmesi yapması gerekti," dedi Tanaka. "Bir dakika içinde geleceğini söyledi.

'Pekala, geri kalanınız bana üst düzey yetkililerin ensemizde boza pişirmesini engelleyecek ve basını uzaklaştıracak bir şey söyleyin.

Deacon başını salladı. 'Basını uzaklaştıramayacaksın, Lynda. Bu dava, işimiz bitmeden önce ülkenin dört bir yanından medyanın ilgisini çekecek. Gittikçe artan bir korkuyla, sürekli yağan

Batı Virginia'daki sorular, uzun menzilli zoomlarıyla fotoğrafçılar. 'Tam bir tımarhane olacak. Kendinizi buna hazırlamanız gerekiyor. Hepimiz hazırız.

Isenberg içini çekti. "Biliyorum. En azından bana söyleyeceğin kötü haberlerin yanında iyi haberlerimiz de olacak. Hastane Faith'in otelindeki belboyun tamamen iyileşeceğini söylüyor.

Deacon'ın omuzları bir parça gevşedi. Bu Faith'i bir nebze olsun rahatlatabilirdi. "Bu iyi bir haber. Başarabileceğini sanmıyordum.

"Peki neredeyiz? Isenberg sordu. "Lütfen hâlâ on ceset olduğunu söyle.

"Evet," dedi Tanaka. Ama bu değişebilir. Novak'ın arkeoloğu geldi, Bu yüzden yakında dışarıya bakmaya başlayacağız. Güvenliği yöneten memur kimliğini doğrulayabilmem için bana bir fotoğraf gönderdi." Tanaka telefonunu çevirdi, böylece eski bir asker ceketı giyen bir sarışının fotoğrafını görebildiler. "Dr. Johannsen'in kendisini beklemiyordum.

"Ben de öyle," dedi Deacon. "Tek bize iyi birini bulacağıydı.

Tanaka'nın gülümsemesi yorgundu. "En iyisi o, yani sözünü tuttu diyebilirim.

"Johannsen kim? Isenberg sordu.

"Batı Virginia'da birlikte çalıştığım arkeolog. "Ah. Bütün mezarların haritasını çıkardı," dedi Isenberg.

Tanaka, "Kendisi yere nüfuz eden radar konusunda dünyanın önde gelen uzmanlarından biri," diye ekledi. 'Tüm dünyada adli tıp ekiplerine ve afet kurtarma çalışmalarına yardımcı oluyor. Eğer bir şey bulamazsa, tüm cesetleri bulduğumuzu rahatlıkla söyleyebiliriz.

'Senin ağzından Tanrı'nın kulaklarına,' diye mırıldandı Isenberg. "Peki on hakkında ne biliyorsun?

"Hepsi sarışın, hepsi aynı yaşta," dedi Deacon. 'Hepsine otopsi yapılmış ve mumyalanmış, iç organları çıkarılmış. Siz gelmeden hemen önce Carrie Washington'dan bir durum güncellemesi aldım. Kadınlardan birinin daha kimliğini tespit etti, böylece kimliği tespit edilenlerin sayısı üçe çıktı. Üç yıl önce Ohio Eyaleti'nde kaybolan başka bir üniversite öğrencisi. Corinne Longstreet'in amaçladığı kurban olduğunu varsayarsak, kaçırıldıklarında üniversiteye devam ettikleri ya da yeni mezun oldukları ortak bağlantısını da ekleyebiliriz.

Isenberg, "Üniversite bölümlerinde herhangi bir ortak nokta var mı?" diye sordu.

Hayır. Corinne sanat okulu mezunu. Roxanne Dupree iç mimarlık, Susan Simpson ise ceza adaleti alanında lisans eğitimi almıştır. En son kimliği belirlenen Wendy Franklin kimya bölümü öğrencisiydi. Hem renklendirme hem de tasarım açısından aykırı

Yaşları Arianna ve Arianna'nın kaçmasına yardım eden kız Roza gibi görünüyor - ikisi de esmer ve daha genç. Kayıp çocuklar veritabanında Roza adında bir kız olup olmadığını kontrol ettim ama eşleşenler ya çok yaşlı, ya çok genç ya da yanlış ırktan. Arianna müsait olduğunda yanına bir ressam vereceğiz.

Adam odaya girerek kapıyı arkasından kapattı. "Beyaz minibüste bir şey bulduk. İlk müdahale ekipleri tarafından çağrıldı.

Isenberg'in gözleri kısıldı. "Neye yanıt verenler?"

"GSW," dedi Adam. "Cinayete teşebbüs.

Herkes canlandı. "Kurban kurtuldu mu? Bishop sordu.

Zar zor. Minibüs, Red Bank Yolu üzerindeki yirmi dört saat açık bir marketin otoparkında bulundu. Kurban başından vurulmuş ve minibüsün altına yuvarlanmıştı. Bir müşteri aracın altından bir elin çıktığını fark etti. Görünüşe göre kurban kendini birkaç metre çekmiş ama bilincini kaybetmiş. İlk müdahale ekibi beyaz minibüsü BOLO'dan tanıdığı için hemen bizi aradı. Görevli memur bir çıkış yarası olduğunu söyledi, bu yüzden olay yerini emniyete aldılar ve bölgeyi kordon altına alarak kurşunu arıyorlar. Vince, adli tıp ekibi gönderebilir misin?"

'Arianna'nın bulunduğu orijinal olay yerini inceleyen ekibin dinlenmek için zamanı oldu. Onları göndereceğim. Tanaka hızlıca bir mesaj attı. "Yirmi dakika içinde orada olacaklar.

"Kurbanın üzerinde kimlik yoktu," diye devam etti Adam. Cüzdanı görünür bir yerde değildi. Minibüsün plakası, otelin videosundaki Tennessee plakasından, beş yıl önce çalındığı bildirilen Ohio plakasına değiştirilmişti. Plakalar yol kenarında bozulmuş bir arabanın üzerindeydi. Plakaları her kim aldıysa arabayı yalnız bırakmış. Bu yüzden minibüsü bulmak bu kadar uzun sürdü. Tennessee plakalarını arıyorduk. Umduğumuz kadar aptal değilmiş.

"Ama bir hata yaptım," dedi Deacon. "Potansiyel bir tanığı canlı bıraktım. "Peki ya yer? Bishop sordu. 'Red Bank Yolu doğuda, Carmel Dağı'ndan çok da uzak olmayan Lunken Havaalanı'ndan uzak değil. Red Bank'e varmadan önce minibüsü bırakmış olabileceği birkaç yerden geçmiş. Banka. Belki de aşına bir alandır? Rahat olduğu?"

Isenberg başını salladı. 'Belki eve yakındır. Ya da belki de bize eve yakın olduğunu düşündürmek için seçilmiştir. Şüpheliler?"

"Maguire ve Oğulları," dedi Bishop. 'Gerçekte her kimlerse. Ofisleri Carmel Dağı'nda, Red Bank'tan çok uzakta değil. Yılda iki kez O'Bannion evini tepeden tırnağa teftiş ediyorlar. O'Bannion ailesinin avukatının torununun - Üçüncü Herbert Henson'ın - bu işi yapması gerekiyordu.

- anahtarla birlikte evde onlarla buluşacak ve onlar inceleme ve bakım yaparken bekleyecekti. Ancak bir tanık, golf kıyafetleri giyen Üçüncü Henson'ın anahtarı Maguire'ın Mount Carmel'deki ofisine bıraktığını söylüyor. İşletme evrak açısından yasal, ancak ofisleri terk edilmiş durumda. Crandall, postalarının Forest Park'taki bir posta kutusu dükkanına yönlendirildiğini söylüyor.

Tanaka, 'Carmel Dağı'ndan epey uzakta,' dedi. 'Postaları almak için uygunsuz bir yer.

'Uygun bir yere yakın olmadığı sürece,' dedi Bishop. 'Crandall mağazanın güvenlik kayıtlarını alıyor, böylece postaları kimin topladığını görebileceğiz. Bahse girerim Üçüncü Henson'dan evin anahtarını alan aynı kadın olacak. Tanıktan kadının eşkalini almak için bir ressam talep ettim. Burada işimiz bitince Jeremy O'Bannion'la görüşeceğiz. Kendisi bir cerrah, bu da kurbanlara otopsi yapıp organlarının çıkarılmasına uyuyor. Şimdiye kadar iki aile üyesi onun genç kadınlara düşkünlüğünden bahsetti.

Isenberg, "On kurban reşit değildi," dedi. Hepsi üniversite çağında ya da daha büyüktü.

"Biliyoruz," dedi Deacon. 'Bu yüzden Jeremy ile iş yerinde görüşmek istiyoruz. Genç kızlardan hoşlanıyor olabilir ama o üniversite çağındaki kadınlara erişimi olan bir tıp fakültesi profesörü. Onu onların arasında izlemek istiyorum. Açıkça eşcinsel ama yaşlı bir kadınla evliydi, bu yüzden görüntüsü bir sis perdesi olabilir. Umarım gönüllü bir görüşme sırasında evini aramak için izin almaya yetecek bir şeyler bulabiliriz.

"Yani o da şüpheliler listemizde mi? Isenberg sordu.

Deacon, 'Kesinlikle şüpheli bir kişi,' dedi. 'Jeremy dün geceki oteldeki silahlı adamın fiziksel tanımına uymuyor ama o Combs olabilir.

"Hâlâ listemizde çünkü a) Faith'i öldürmeye çalışıyor," dedi Isenberg, "ve b) dün gece hem O'Bannion'ın evinde hem de ölü otel müşterisinde kullandığı silahla Miami'de Gordon Shue'yu öldürmek için kullanılan silah arasında balistik bir eşleşme var.

"Evet," diye doğruladı Deacon. 'Ama dün gece oteldeki silahlı adam da Jeremy'nin üvey oğlu Stone O'Bannion olabilir.

"Ne zamandan beri? Bishop şaşkınlıkla sordu.

'Siz buraya gelmeden on dakika önce Jeremy'nin mülkünü izleyen ajanstan bir rapor aldığımdan beri. E-maili sana yönlendirdim.

Ben alır almaz. Jeremy dün gece evinden ayrılmadı ama üvey ayrıldı. Stone O'Bannion gece 11'de ayrıldı ve bu sabah 4.15'te döndü.

Bishop, "Sizi otelde vurması için mükemmel bir fırsat veriyor," dedi, "sonra da Red Bank Yolu'ndaki mağazanın otoparkından bir minibüs çalıp Jeremy'nin evine dönüyor.

Aynen öyle. Stone'un eski bir ordu mensubu olduğunu da ekleyelim. Körfez'de iki kez görev yapmış. İyi nişancı. Çok avlanıyor. Bu fotoğrafı çektim - boyu, kilosu ve yapısı Peter Combs'unkiyle aynı, bu da dün gece oteldeki silahlı adamla ve iki hafta önce Florida'da Faith'in yatak odasının penceresinden tırmanan adamla aynı.

Isenberg fotoğrafı inceledi. "Faith onun hakkında ne diyor?

Onunla sadece bir kez, çocukken tanışmış. Jeremy'nin ailesiyle arası açık. Bir biyolojik kızı ve iki evlatlık oğlu var. Hiçbiri yaşlı O'Bannion'ların vasiyetlerine dahil edilmemiş. Kırgınlık olabilir.'

"Stone son yurtdışı turunu ne zaman bitirdi? Tanaka sordu.

"Beş yıl önce," dedi Deacon, "yani şu ana kadar tespit ettiğimiz kaçırılma olaylarının gerçekleştiği zaman diliminde Amerika'da bulunuyordu.

Tanaka başını salladı. "Ama Körfez'de iki kez görev yaptığı için O'Bannion bodrum pencereleri örtbas edildiğinde ülke dışında .

Deacon iç çekti, bunu kaçırdığı için hayal kırıklığına uğramıştı. *Uyumam gerek.* "Haklısın. Hiç kimse tüm kanıtlarla mükemmel bir şekilde eşleşemez. Ama Stone hâlâ izlememiz gereken biri. Google artık serbest çalışan bir muhabir olduğunu söylüyor. Çalışmaları *Newsweek* ve *Time*'da yayınlanmış, ayrıca *Hot Shots*'da da uzun menzilli atışlar için nişangahlar üzerine bir makale yayınlanmış. Gözetim raporunu aldıktan hemen sonra onun geçmişini araştırdım. Stone'un tutuklama kaydı yok, ancak Körfez'den döndükten sonra çalındığını bildirdiği dokuz milimetre de dahil olmak üzere bir dizi ruhsatlı silahı var.

"Uygun," dedi Isenberg. 'Çalındığını bildir, sonra da kaç kişiyi öldürmek için kullan...'

"Faith'in Florida'daki eski patronu," dedi Deacon, "ve burada Ohioda Earl Power teknisyeni, çilingir ve otel odasının sahibi vardı. Bu dört etti. Minibüsünün altında bulunan kadına isabet eden kayıp bir kurşunumuz var. Ayrıca King's College'daki yolun yakınında bulduğumuz kurşunun da balistik açıdan eşleştiğini sanıyorum.

"Öyleydi," diye doğruladı Tanaka.

Deacon, 'Demek ki Arianna'yı kaçırmak için de kullanmış,' dedi. 'Elbette, tüm bu suçlara karışan dokuz milimetrenin Stone'un çalındığını bildirdiği milimetre olup olmadığını bilmiyoruz.'

Isenberg, "Yine de onu içeri getirin," dedi. 'Adamla sohbet etmemiz gerekiyor.'

Deacon, 'Bishop ve ben daha sonra Jeremy'yi ziyaret edecektik,' dedi. 'Ama ondan sonra biraz dinlenmemiz gerekiyor. Tükenmek üzereyiz.'

Bishop, 'Morg ve Arianna'yla görüşme arasında iyi bir uyku çektim,' dedi. 'Ben Jeremy'lere gideceğim, sen de uyuyabilirsin.'

Deacon, 'Bu teklifinizi kabul edeceğim,' dedi, 'ama daha fazla desteğe ihtiyacımız var - daha fazla ajan ve dedektif. Eğer CPD'nin kaynakları yetersiz kalıyorsa Özel Ajan Zimmerman'dan destek talep edebilirim. Deacon Isenberg'in görev gücünün bir parçasıydı ama FBI'ın Cincinnati Saha Ofisi'nin başındaki Özel Ajan Zimmerman onun resmi patronuydu. 'Stone'u alıp sorgulayacak ve henüz bizimle temasa geçmeyen Üçüncü Henson'ın izini sürecek birine ihtiyacımız var. Maguire hala bilinmeyen biri, eğer gerçek bir kişiye bile. En az üç dedektif ya da ajan daha kullanabiliriz.'

Isenberg, 'Zimmerman'la temasa geçeceğim,' dedi. 'Daha fazla ceset bulacağız. Eğer Jeremy ile görüşemeyecek kadar yorgunsanız, başka birini gönderebilirim.'

Deacon başını salladı. 'Hayır, o önemli bir şüpheli ve biz de baş soruşturmacıyız. Onu sorgulayacağız. Sonra da ikinci vardiyada kim varsa ona devredip biraz uyuyacağız.'

"Bir sorum var," dedi Adam. 'Zeminin altında bulunan kurbanlardan herhangi birinde GSW var mıydı?'

"Sadece polis," dedi Bishop. 'Ama onu öldürmeden önce yara iyileşmişti. Neden?'

"Çünkü anlayamadığım şey neden sürekli aynı silahı kullandığı," dedi Adam. "Balistik incelemeleri karşılaştırabileceğimizi biliyor olmalı."

'Belki de umurunda değildir,' dedi Deacon. 'O kadar kibirli olabilir. Ya da şimdiye kadar Faith'i öldürmüş olacağını ve bizim de noktaları asla birleştiremeyeceğimizi düşünmüş olabilir. Bodrumda işe yarar bir parmak izi bulabildik mi?'

Tanaka başını salladı. 'Şaşırtıcı derecede az. Her yüzey temizlendi - duvarlar, kapılar, otopsi masası, hepsi. Karyolada birkaç kısmi parmak izi bulduk ama AFIS'te sadece bir tanesinden bir şey çıktı - en son kurbanı Roxanne Dupree'ninki.'

Isenberg, 'Miami Üniversitesi'ndeki öğrenci,' dedi. "Neden onu seçtiğine dair bir bilgi var mı?'

Bishop, "Dedektif Vega'dan onu kontrol etmesini istedim," dedi. "Bize geri döneceğini söyledi.

Isenberg notlarını kontrol etti. 'Combs'un kız arkadaşıyla da konuşacaktı. Konuştu mu?'

Bishop yüzünü buruşturdu. 'Kız arkadaşı ve avukatı savcıyla oyun oynuyor, bulundurma suçlamasıyla ilgili bir anlaşma yapmaya çalışıyorlar. Vega yarın bir şeyler bulacaklarını düşünüyor.

Isenberg'in gözleri kısıldı. "Savcılar neyle uğraştığımızı anlıyor, değil mi?

"Evet, hanımefendi," dedi Bishop ağırbaşlı bir şekilde. 'Unutmayın, onların da üç cinayeti var - Gordon Shue ve Faith'in eski arabasında öldürülen anne ve oğlu. Onların cinayetleriyle bizimkiler arasındaki bağlantıyı QT'de tutmayı başardılar ama bir muhabirin bizim Faith ile Gordon Shue'nun beyni üzerine sıçradığında gömleğini tutan Faith arasında bağlantı kurması an meselesi.

"Vega'nın komutanı kim? Isenberg sordu. "Basının karşısına çıkmadan önce bilgi koordinasyonu sağladığımızdan emin olmak için onu arayacağım.

"Teğmen Neil Davies," dedi Bishop. 'Vega ona güveniyor. Şu ana kadar ben de ona güveniyorum.

"Güzel. Isenberg Tanaka'ya döndü. 'Vince, bodrumda ceset dışında bulduğun her şeyi bana anlat. Çabuk ol. On dakika içinde üst katta olmam gerekiyor.

"Latent, cesetlerin hiçbirisiyle eşleşmeyen üç farklı parmak izi buldu. Biri Arianna Escobar'a ait. İkincisi çok küçük elleri olan bir çocuk ya da yetişkine ait. Sonuncusu ise tek bir parmak izi ve çok silik. Parmak izlerinin hiçbirisi Peter Combs'unkiyle eşleşmiyor. Çocuğun parmak izleri Kayıp Çocuklar veri tabanındaki hiçbirisiyle eşleşmiyor.

"Parmak izinden bir yaş tahmini yapabilir misin? Deacon

sordu. Tanaka omuz silkti. 'Ergenlik öncesi mi? Belki de?

Bunu söylemek zor.

"Tüm bodrumda sadece üç set parmak izi mi buldunuz? Gerçekten mi?' Isenberg bastırdı.

"Duvarlar ve yerler *son derece* temizdi, Lynda," dedi Tanaka. 'Otopsi masasının bulunduğu oda çamaşır suyuyla yıkanmış. Çocuğun parmak izleri her yerde bulundu. Belli ki bodrumda özgür bırakılmış. Arianna Escobar'ın parmak izlerini bulduğumuz merdivenin başındaki kapının kolu hariç her yerde.

"Kaçtığı zaman," diye mırıldandı Deacon. "Silik parmak izini nerede buldunuz?"

"Küçük sığınak odasında," dedi Tanaka. 'Paletin üzerindeki kutuda bulduğumuz saç fırçasının üzerindeydi. Odadaki diğer her şeyde sadece kızın parmak izleri vardı.

"Fırça diğer kurbanlardan birine ait olabilir," dedi Bishop. "Tanrım, umarım değildir," dedi Tanaka hararetle. 'Çünkü eğer öyleyse, elimizde ondan fazla kurban var demektir, çünkü bu iz bulduğumuz cesetlerin hiçbirisiyle eşleşmiyor.

Kız kaçırıldığında yanında olduğunu umuyorum. Fırçanın içinde iki farklı kişiye ait saç telleri vardı. Saçlardan biri kısa ve koyu, diğeri uzun ve sarı.

İkisine de DNA testi yapıp size haber vereceğiz. Notlarına bir göz attı.

"Sığınak odasında bulunan battaniye genel bir kamp battaniyesi. Herhangi bir yerden satın alınmış olabilir, ama orada bulunmuş.

bir süre.'

"Bir süre nedir? Isenberg sordu. 'Kız ne zamandır orada?

Haftalar, aylar?'

"Battaniye yıllardır orada olabilir. Kızın ne zamandır orada olduğunu söyleyemem. Evin içinde ve dışında bir dizi kamera bulduk. Ne yazık ki bunlar, yerinden sökülmiş bir DVR'a kayıt yapıyorlardı.

"Kahretsin," diye mırıldandı Deacon. 'Bu çok iyi bir ipucuydu.

Tanaka omuz silkti. "Üzgünüm. Elimdeki diğer tek şey Ajan Taylor'ın adli tıp ekibinden gelen özet. Tetikçi otel odasında hiçbir şey bırakmamış. Bir de marketteki yeni suç mahalli var tabii. Minibüsü garaja çektiler en kısa zamanda her santimetrekaresini inceleyeceğiz.

Isenberg başını sallayarak, "İyi iş, Vince," dedi. "Bilmem gereken başka bir şey var mı?

Deacon'ın telefonu gelen bir e-posta ile çaldı. 'Faith'ten - Cumartesi sabahı cipini aldığından beri park ettiği yerlerin listesi. Bir noktada bu adam ona başka bir takip cihazı takmış.

"Kontrol edeceğim," diye teklif etti Adam. "Bana listeyi gönder.

"Teşekkürler," dedi Deacon, Adam'ın gerçekten yardımcı mı olduğunu yoksa Faith'ten şüphelenmek için başka bir neden mi bulmaya çalıştığını merak ederek. *Miami Polisi Cinsel Suçlar dedektifiyle birlikte suçluları tekrar hapse tıkmak için nasıl çalıştığını bilseydi onu kabul ederdi.* Belki de, ama bunu ona söyleyip söylememek Deacon'ın vereceği bir karar değildi. Faith'in kararıydı.

"Peki ya Combs? Isenberg sordu. "BOLO'muzdan bir şey çıktı mı?"

"Hayır," dedi Deacon sinirli bir şekilde. 'Vega'nın dediği gibi - dünyadan ayrıldı. Crandall kredi kartı ve banka hareketlerini kontrol etti ama Combs gerçekten de ortadan kaybolmuştu. Dün geceki silahlı saldırgan onun fiziksel tarifine uyuyordu, ancak kasetlerin hiçbirinde yüzü görünmüyordu, bu yüzden Combs olduğundan bile emin olamıyoruz. Olayla hiç ilgisi olmayabilir. Stone da olabilir. Ya da Maguire ve Oğulları olarak poz veren her kimse. Ya da henüz bilmediğimiz biri olabilir.'

Bishop, 'Eğer Combs bu işin içindeyse, uzun süredir değil,' dedi. Hapisten çıkışlı daha bir yıl oldu. Gordon Shue bir ay önce vuruldu, bu yüzden Combs onun cinayetinin şüphelisi olabilir, ancak bodrumdaki kurbanlardan en azından bazıları Combs cezasını çekerken kayboldu. Hapisteyken o on kadının katiliyle temasa geçmiş olması mümkün. Vega'dan ziyaretçilerini ve hapishane arkadaşlarını kontrol etmesini ve kız arkadaşından son birkaç ay içinde tanıştığı kişiler hakkında bilgi almasını istedim. İpucumuz yok değil, Lynda.'

"Peki ya bu yeni kurban? Deacon sordu. 'Marketteki mi? Kadını muhtemelen aracı için vurmuş. Çantası yanında bulunmadığına göre, çantayı sakladığını varsayabiliriz. Anahtarları ve ehliyetindeki adresi onda olmalı. Orada saklanıyor olabilir - belki de iki canlı kurbanla birlikte.

Isenberg ona uzun uzun baktı. "Gerçekten Corinne'in hâlâ hayatta olduğunu mu düşünüyorsun?"

"Evet," dedi kararlı bir şekilde. 'Aksini öğrenene kadar, bunu zorundayım. Ve onu öldürmüş olsa bile, hala bir kız var. Arianna, kaçmasına yardım ettiği için kızı öldüreceğine inanıyor ama aralarındaki ilişkiyi daha iyi anlayana kadar ne yapmaya niyetli olduğunu bilemeyiz. Başlıca şüphelilerimizin saklandıkları yerleri bulmamız gerekiyor - Jeremy, Stone, Combs, Üçüncü Henson, Maguire.

Isenberg, "Crandall tüm gayrimenkullerini araştırсын," dedi ve Tanaka bileğine dokununca yüzünü buruşturdu. 'Gitme zamanımın geldiğini biliyorum. Bu şeylerden nefret ediyorum. Lanet olası akbabalar.

"Neyi ifşa etmeyi planlıyorsunuz? Deacon sordu.

Ayağa kalktı, üniformasının ceketini çekiştirdi. "Bodrumda gömülü kurbanlar bulduğumuzu ama kaç kişi olduklarını bilmediğimizi. Yaş, ırk, renk ve eğitim durumları arasında bir ortaklık var. Ama ne pleksiglas, ne de onları mumyaladığı.

"Otopsi dikişlerinden de bahsetmeyin," diye ekledi Bishop.

"Bu da gizli kalacak.

"Peki ya çocuk? Adam sordu. "Onun varlığını ifşa edecek misiniz?

Evet, eşkali ve ismiyle birlikte. Adam, Crandall bir çağrı merkezini koordine etsin. Çaresiz ailelerden telefon yağmuru almak üzereyiz. Dışarıda olan ya da saha çalışması yapan herkesin çelik yelek giymesini istiyorum. Vince, buna senin ekiplerin de dahil. Git hadi. Elimizdeki ipuçlarını takip et ve yenilerini bul. Beni haberdar edin.'

O gittiğinde Deacon telefonunu çıkardı. 'Tamam, buradaki işi bölüşelim. Ben listeyi hazırlayıp hepinize e-posta ile göndereceğim. Adam, bakkal kadının kimliğini en kısa zamanda öğrenmeliyiz. Katili şu anda evinde saklanıyor olabilir. Ayrıca, bilinci yerine gelir gelmez, ne gördüğünü öğren.'

"Yapacağım. Orada işim bittiğinde, takip cihazı cipinin altına yerleştirildiğinde Corcoran'ın nerede olduğunu öğreneceğim.

Tanaka, 'O'Bannion'ların evine geri dönüyorum,' dedi. 'Johannsen'i yere nüfuz eden radarı kullanırken izlemek istiyorum. Belki birkaç numara öğrenirim. Yine de onlara bir daha asla ihtiyaç duymamayı umuyorum. Ayrıca duvarların röntgenini çekeceğiz. Zulasındaki hediyelik eşyaları hâlâ bulamadık.

Bishop, 'Kurbanlarından aldığı organlar,' dedi. "Kahretsin.

"Eğer Faith evin planını daha önceden hatırlıyorsa," dedi Adam, "belki Vince'in saklanma deliklerinin yerini bulmasına yardım edebilir.

O eve geri dönmesini mi isteyeyim? Hayatta olmaz. "Hayır. Bunu yapamaz.

Bishop'ın gözleri kısıldı. "Kim demiş?

"Ben söylüyorum. Onu oraya inmeye zorladığım son seferde neredeyse bayılıyordu.

Adam ve Bishop bakiştılar. 'Ona ne istediğini sormamız gerekmez *mi*? istiyor?' Bishop sordu.

Hayır, çünkü evet diyecek. Ama Bishop'ın haklı olduğunu biliyordu. "Peki. Ona soracağım, tamam mı?" Ayağa kalktı, uyanık kalabilmek için kanının hareket etmesi gerekiyordu. "Scarlett, bizi Jeremy'nin evine götürür müsün? Yolda biraz uyurum. Adam'ın sandalyesinin yanından geçerken tereddüt etti. Böyle davrandıkları sürece bir takım olarak çalışamazlardı. "Teşekkürler.

"Hâlâ senin deli olduğunu düşünüyorum," dedi Adam nefesinin altından. "Ama Dani sana güvenmem gerektiğini söyledi.

İkisinin onun hakkında konuşmuş olması Deacon'ı hiç şaşırtmamıştı. Aslında bu onu biraz daha iyi hissettirdi. "Belki daha sonra uğrayıp

Greg.'

Adam'ın kara kaşları havaya kalktı. "Başı ne kadar ?

Hem de çok. Benim evimde. Tammy'yi daha fazla strese sokmaktan korkuyordu. Senin ziyaretin onun da işine yarayabilir. Scarlett, Jeremy Amca'yı görmeye gidelim.

Cincinnati, Ohio, 4 Kasım Salı, 19.35.

"Artık dışarı çıkabilirsin," dedi Ajan Pope, Novak'ın evine dönüş yolculuğunun son kilometresinde saklandığı yerden kalkmasına yardım etmek için elini uzatarak.

Faith arabadan inerken sessizce homurdandı. "Bu biraz eskimeye başladı.

"Yaşlanmak ölmekten iyidir," dedi Pope ayık bir sesle. Adam o sabah geldiğinden beri hiç gülümsememişti. Onun cevabını beklemeden, işgalci olup olmadığını kontrol etmek için eve girdi.

Biri çılgılık attı ve Faith koşarak içeri girdiğinde Dani Novak'ın bulaşık makinesine sırtını dayamış, iki yumruğuyla sıkıca tuttuğu tavayı gördü.

Pope'un elleri hemen havaya kalktı, avuç içleri dışarıdaydı.

"Sakin olun, Dr. Novak. Faith hızla, "Sorun yok Dani," dedi. "O bir federal.

Dani de Pope gibi rahatlamıştı. "Özür dilerim hanımefendi," dedi. "Bizi beklediğinizi sanıyordum.

"Colby, tabii. Dani elini kalbinin üzerine koydu. "Senden haberim yoktu.

'Siz gelmeden önce ben dışarıda görevliydim. Şimdi oraya geri dönüyorum. Tekrar duyabilir hale gelir gelmez,' diye mırıldanarak ekledi ve Faith'i güldürdü.

Faith Dani'ye, 'O asla şaka yapmaz,' diye açıkladı. 'Seni burada gördüğüme şaşırdım.

Vardiyada olduğunu sanıyordum.'

'Greg uyandı ve Federaller dışında burada sadece kendisinin olduğunu fark etti. Seni korumak için olduğunu söylememe rağmen Ajan Colby'nin evde olmasından dolayı gergindi. Aramızda kalsın, sanırım okuldaki sorun yüzünden hala gergin ve sadece eşlik etmek istedi, bu yüzden vardiyamın geri kalanını karşılayacak birini buldum. Greg ve Colby'ye akşam yemeği için ızgara peynirli sandviç yaptım. Aç mısınız? Biraz kaldı.'

"Elbette. Dani ona bir tabak hazırlarken Faith ortadaki adaya oturdu, sonra eğilip kaşlarını çatarak Faith'in alnına baktı.

"Süper yapıştırıcını patlattın.

"Dün gece," diye itiraf etti Faith. "Deacon bir kurşunla vurulmamı önlemek için beni tuttu. Yaramı sardım ve daha sonra ilgileneceğimi düşündüm.

"Bu daha sonra," dedi Dani. "Seni hazırlayacağım ama önce yemeğini ye.

Ne kadar aç olduğunu sessizce fark etti. "Çok lezzetliydi," dedi tabağı iterek. "Uzun zamandır ızgara peynir yememiştim. Stresli zamanlarda her zaman başvurduğum rahatlatıcı bir yiyecekti. Haftalardır evde pişmiş bir yemek yemedim. Dışarıdan yemek yiyerek yaşıyorum.

"Son birkaç yıl stresli geçmiş gibi görünüyor, Faith. Ve haberlerde gördüğüm kadarıyla, yakın zamanda daha iyi olacak gibi görünmüyor. Dün gece acil serviste aldığım kanın sonuçlarını kontrol ettim. Demir ve D vitaminin düşük. Daha iyi beslenmeli ve vitamin almalısın.

Faith iç çekti. "Her zaman vitamin almak istiyorum ama sonra unutuyorum. Bunu da yapmam gerekenler listesine ekleyeceğim. Telefonunda Jordan'la konuşmayı beklerken oluşturduğu listeyi açtı ve birkaç yeni satır yazdı. "Daha iyi beslen, vitamin al, muayene ol, yeni bir telefon ve yeni bir araba al. Yaşayacak bir yer bul ve korunmak için büyük bir köpek al.

"Bir köpek mi? Dani sırtıttı. 'Köpeklerle bayılırım. Hep bir tane istemiştim ama annem ve Bruce öldüğünden beri kendime ait bir evde yaşamadım. Ya bir yurttta ya da bir apartman dairesindeydim. Bir tane almak için nereye gideceksin? Belki ben de seninle gelir ve bizim için bir tane seçerim - ben, Greg ve Deacon için.

"Kesinlikle barınağa gideceğim. Faith aklına gelen bir düşünceyle kaşlarını çatı. "Ama bir süre ev almaya param yetmeyecek. Eğer bir daire alırsam, bir köpek de alamam.

'Senin zaten bir evin yok mu? Haberlerde gördüğünüz o büyük ev sizin değil mi?

'Evet, ama ... Tüm bu olanlardan sonra orada yaşayabilir miyim bilmiyorum. Yani, Arianna orada işkence gördü. Orada nasıl yaşayabilirim?"

"Bunun cevabını bilmiyorum. Ama eğer orada yaşamıyorsanız, onunla ne yapacaksınız?

"Satarım herhalde. Artık hiçbir şey bilmiyorum.

Dani onun elini okşadı. 'Şimdi endişelenme. Yine de barınağa birlikte gideriz ve köpeğimi seçmeme yardım edebilirsin. Bakışları özür dilemeden meraklı bir hal aldı. "Ayrıca, Deacon'la çok sık görüşmeye başlarsan, zaten sürekli burada olacaksın.

Deacon'ı çok görüyorum. Faith'in yanakları, çıplak Deacon Novak'ın kendisine doğru cesurca yürüdüğü anı zihninde canlandırırken aşırı ısındı. Evet, bu öğleden sonra Deacon'ı epeyce görmüştü. Ve daha sonra onu daha da fazla görmeyi planlıyordu.

Dani boğazını temizledi. 'Tamam, kadar yeter. Sanırım sorumun cevabı bu. Sanırım senin yüzünün kızarmasını izlerken benim de yüzüm kızardı. O benim kardeşim. Bir kız kardeşin kafasında olmaması gereken bazı görüntüler vardır. Daha fazla ayrıntı yok, lütfen.'

Faith utanarak gözlerini devirdi. "Sana hiçbir ayrıntı vermedim.

"Vermek zorunda değildin. Yüzün bana çok şey anlattı.

"Yüzüm bugün her türlü şeyi söylüyor," diye mırıldandı. Tabii ki senin suçun.

Dani'nin gözleri - biri kahverengi, biri mavi - kocaman açıldı. 'Benim hatam mı? Nasıl?' , "O iyi bir adam, Faith," diye taklit etti. "Onunla her şey yolundaydı.

Dün gece ona kızgındım. Ama sonra onu övdün.'

Dani'nin gülümsemesi sevgiyle gururluydu. "O iyi bir adam. O her zaman benim dayanağım oldu. Biyolojik babamız öldükten sonra annem pek evde değildi. Geçinebilmek için iki işte birden çalışmak zorundaydı, ama Deacon sadece on yaşında olmasına rağmen o çalışırken benimle ilgilendi. Okulda öğle yemeğimi hazırladı, ödevlerime yardım etti, akşam yemeği hazırladı. Temiz kıyafetlerim olduğundan ve saçlarımın taranmış olduğundan emin olurdu. Hasta olduğumda ateşimi bile ölçerdi.

Deacon'ın Jordan'a bu kadar kızgın olmasına şaşmamalı. Amcası onu okulu asması için teşvik etmiş, on dört ona bira ve sigara vermişti. Deacon, Jordan'ın yaşının yarısından daha küçükken daha iyi ebeveynlik becerilerine sahipti. "Bu küçük bir çocuk için oldukça ağır bir yük.

"Öyleydi ama hiç şikayet etmedi, ta ki Tammy Teyze ve Jim Amca'nın yanına taşınmak zorunda kalana kadar.

"Annen öldükten sonra Greg'le birlikte onlarla yaşadığınızı sanıyordum.

O zaman da öyleydik. Deacon da o zamanlar bizimle yaşıyordu ama sadece birkaç ay. Liseden mezun oldu ve üniversiteye gitti. Ama annem hayattayken, yeniden evlenmeden ve Greg doğmadan önce, Deacon, annem ve ben onlarla yaşıyorduk. Babamız öldükten sonra annem bir yıl boyunca neredeyse ölesiye çalıştı ama yine de kirayı ödeyemedik. Jim Amca'nın eviydi ama Jim başka birine kiraya verebilmek için bizi evden çıkarmak zorunda kaldı. Tammy daha sonra annemin kirasını o bizi evden çıkarmadan önce aylarca karşıladıklarını söyledi ama Deacon ve ben o zaman bunu bilmiyorduk. Deacon bizi evden çıkardığı için ondan nefret ediyordu,

Annemi ağlattığı için. Ama sanırım en önemlisi, Jim ona bize bakamayacakmış gibi, sadece bir çocukmuş gibi davrandığı için.

"O sadece bir çocuktü.

"Biliyorum. Geriye dönüp baktığımda, Jim kendi kaba yöntemiyle Deacon'a çocukluğunu geri vermeye çalışıyordu ama Deacon bunu o şekilde görmedi. Hâlâ öyle gördüğünden emin değilim.

Deacon'ın Greg'e bakma ihtiyacı şimdi daha da anlam kazanıyordu. "Onlarla ne kadar yaşadın?

Dört yıl. Sonra annem Bruce'la tanıştı. Sanırım hepimiz Jim Amca'dan uzaklaşmak istediğı için Bruce'la evlenmeye karar verdiğinden biraz korkmuştuk ama sonuç hepimizin hayal edebileceğinden çok daha iyi oldu.

"Bruce iyi bir üvey babaydı o zaman?

Dani gülümsedi. "En iyisiydi. Olması gerekmeyen bir babaydı ama öyleydi. Hatta bizi evlat edindi. Deacon ilk kez gerçek bir baba figürüne sahip oldu. Yani Jim bizi yanına aldı ama onun iyiliğı sayesinde evsiz olmadığımızı asla unutmadık. Bruce bizi sevdi. Bizi istiyordu. Biz bir aileydik. O ve annem öldüğünde, bu şuna benzedi ... şey, tüm hayatınız boyunca eski kabuklu ekmeğiniz varmış gibi, sonra biri size biftek yemeğı veriyor. Ama sonra bifteğı elinizden alırlar ve tekrar eski ekmeğı dönmek zorunda kalırsınız. Ekmek yaşamı sürdürüyor ama aynı şey değil.

"Ve bu neredeyse daha da kötü çünkü artık ne kaçırdığınızı biliyorsunuz.

"Evet. Ama en azından Deacon ve ben annem ve Bruce ile sevgi dolu bir aile olarak vakit geçirdik. Greg bunu hiç yaşayamadı. Tammy besleyici, ama Jim ... birlikte yaşaması zor biri olabiliyor.

"Adam da Jim'le birlikte büyüdü," diye mırıldandı Faith. "Bu da pek çok şeyi açıklayabilir.

Dani sadakatle, 'Adam iyi bir adam,' dedi. 'Gerçi şu anda aksini düşünmeni anlayabiliyorum. Dün gece siz ikiniz konuştuktan sonra beni aradı. Deacon'ın tekrar yoldan çıkması konusunda çok endişeliydi.

Yine mi? İlk seferinde onu kim yoldan çıkarmıştı? Faith bunu sormak istiyordu ama cevabın Novak'ın kendisinden gelmesi gerektiğini biliyordu.

Dani sanki çok fazla şey söylemiş ve geri almak istiyormuş gibi dudağını ısırıdı. 'Adam senin suçlulara danışmanlık yapman konusunda endişeleniyor,' diye ekledi aceleyle. 'Ona kurban forumlarının linkini gönderdim ama okudu mu bilmiyorum. Bazen çok fazla önemsiyor ve bu da ona tünel görüşü veriyor.

Ailesine, özellikle Deacon'a karşı çok korumacı davranıyor. Ama bu onun hatası. Çantamı alıp seni iyileştireceğim.'

"Bekle, Dani. Neden özellikle Deacon?" Bu konuyu Deacon'dan ziyade Dani'ye açarken kendini daha rahat hissediyordu.

'Deacon her zaman şimdiki gibi iri ve güçlü bir adam değildi. Gençken zayıftı ve yaşıtı olan diğer çocuklardan daha kısaydı. İnek ve asosyaldi ve çok zekiydi. Ayrıca, farklı görünüyorduk. Saçındaki beyaz çizgiyi çekiştirdi. 'Şimdi, bu harika. O zaman o kadar da değil. Farklı çocuk olmak zor.

"Ve Deacon'ın gözleri onu daha da farklı kılıyordu. Zorbalığa mı uğradı?"

'Acımasızca. Öte yandan Adam, o zamanlar bile büyüktü, tıpkı Jim Amca.'

"Adam, Deacon'ın yerine mi geçti?"

"Hiç şaşmadan. Deacon bu düzenlemeden nefret ediyordu ama sümüğünün akıtılmasından daha da çok nefret ediyordu. Adam ona karşılık vermeyi öğretti ama bu işleri daha da kötüleştirdi. Deacon liseye gitmeden önceki yaza kadar her şey oldukça kasvetli görünüyordu. Bruce'un evine taşındık, yeni bir okula geçtik. Aynı yaz, Deacon büyüme atağına geçti.

'Zorbalık durdu mu?"

"Hayır, pek sayılmaz. Sadece değişti. Uzun bacakları, kaslı kolları ve büyük omuzları vardı ama hala bir inekti. Hâlâ farklı saçları ve gözleri vardı. Sadece daha iyi dövüşebiliyordu. Çok kavga ederdi. Müdürün odasına çok girdi. Sonunda başa çıkmanın bir yolunu buldu.

"Palto, saç, güneş gözlüğü kişiliği?"

Aynen öyle. Palto Bruce'tan bir hediyeydi. Bence o adam bizi herkesten daha iyi anlıyordu. Belki de hiç anlayamayacak.

Bundan pek emin değilim. Faith, Novak'ın neden bu kadar görünür olmak istediğini merak etmişti ama değildi. Pek sayılmazdı. "Deacon herkesin görmesini istediği kişiyi yarattı. Çünkü algıyı manipüle edebilirse, insanların ona zarar vermesini engelleyebilirdi.

Dani gülümsedi. 'Her zaman Bruce'un ağabeyimi anlayan tek kişi olmayacağını ummuşumdur. Hadi şu yarayı kapatalım. Sonra da uzanmanı ve dün gece söylediğim gibi biraz dinlenmeni istiyorum.

Cincinnati, Ohio, 4 Kasım Salı, 20.45.

"Novak, . Bishop, Deacon'ın omzuna dokundu. "Buradayız.

Deacon gözlerini açtı, yönünü bulmak için bir saniyeye ihtiyacı vardı. *Burası neresi? Doğru ya.* Önündeki malikâne ilk ipucuydu. Jeremy O'Bannion'ın Cincinnati'nin en lüks semtlerinden biri olan Indian Hill'deki malikânesinin önünde oturuyorlardı. Şehir merkezine yarım saatten daha az bir mesafede olan bu bölge, Deacon'ın ailesinin daha önce hiç ziyaret etmediği bir yerdi.

Bishop arabayı durdurdu ve bir Bentley ile bir Rolls-Royce'un bulunduğu araba yolunun sonundaki eski plantasyon tarzı görkemli evi işaret etti. "İşte burası.

Deacon sokağın ilerisinde park etmiş olan koyu renkli sedanı fark etti - ajan Jeremy'nin sade, abartısız bir zenginliğin resmi olan malikanesini izliyordu. "Jeremy, Büyükanne O'Bannion'ın vasiyetinden çıkarılmış olmasına rağmen iyi durumda gibi görünüyor. Hakkında öğrendiğim kadarıyla eski karısı zenginmiş. Adı Della Yarborough.

Bishop ısıklık çaldı. "Yarborough'lar *eski* Cincinnati parasıdır.

"Alda Lane'in kocası gibi mi?

Bishop, 'Lane'in net servetini alın ve birkaç sıfır ekleyin,' dedi. 'Jeremy'nin boşanma sırasında Lane'in parasının ne kadarını aldığını ve cerrah olarak kendi başına ne kadar kazandığını bilmiyorum ama iyi yatırım yaptığı açık. Başka ne var?'

"Faith onun küçük bir kızken kendisine 'baktığını' hatırlıyor." ", " dedi

Bishop usulca. "Bana düşündüğüm şeyi yapmadığını söyle.

Ona hiç dokunmadığını söyledi. Babasına uygunsuz bakışlardan bahsetmiş. Babası Jeremy'den daha önce de hoşlanmıyordu ve daha sonra da onunla aynı odada yalnız kalmasına izin vermedi. Jeremy'yi yıllar önce gayri resmi olarak soruşturmuş.

"Hm. Hiç şaşırtıcı değil. Sanırım bir şey bulamadı?"

"Şimdiye kadar tek bir şikâyeti olduğuna dair hiçbir belirti olmadığını söyledi. Şehirde hayır işleri yapıyor, eskiden Sınır Tanımayan Doktorlar'ın bir parçasıydı. Yıllar önce bir araba kazasında yaralanıp sağ elini kullanamaz hale geldiğinde öğretmenlik yapmaya başlamış.

Bishop, 'Bu ailede çok fazla araba kazası var,' diye gözlemledi.

Doğru. Annesinin ölümü konusunda Faith'le yüzleştirmiş, Scarlett. Aile kaza hikayesini uydurdu çünkü onlar "Papa'dan daha Katolik "ti ve intihar herhangi bir günah değildi; *büyük* günahı.

'O zamanlar intihar edenler kiliseye gömülmezdi,' diye mırıldandı Bishop.

Aynen öyle. Daha fazla bilgi almaya çalıştım ama o kadar sinirlendi ki durdu.'

Bishop kaşlarını kaldırdı. "Yumuşacık olmuşsun, Novak.

Gözlerini devirdi. "Hadi yapalım şu işi. Güneş iki saat önce batmış olmasına rağmen, Jeremy'nin dengesini bozma ihtimaline karşı gözlüklerini taktı ve Bishop'la birlikte tertemiz tutulmuş bir bahçeden geçerek kapıya doğru yürüdüler.

"Arkada bir misafir evi var," diye mırıldandı Bishop. 'Google Earth'te gördüm. İki rehineyi saklamak için yeterince büyük.

"Belki işimiz bitince gezintiye çıkarız. Deacon zili çaldı.

Kapıyı yirmili yaşlarının ortasında bir sarışın açtı. "Size yardımcı olabilir miyim?" "Ben Özel Ajan Novak ve bu da ortağım Dedektif Bishop. Biz Dr. O'Bannion ile konuşmak istiyorum.'

"Müsait değil. Kadın kapıyı kapatmaya başladı.

Bishop bir eliyle rozetini çıkarırken diğer eliyle kapıyı açık tuttu. "O burada," dedi açıkça. "Lütfen ona kapıya gelmesini söyleyin.

Genç kadının yüzünde panik ifadesi belirdi. "Bu ne anlama geliyor?

"Bu Dr. O'Bannion ile bizim aramızda," dedi Bishop. "İçeri girebilir miyiz?"

"Hayır," dedi kadın. "Giremezsiniz.

"Hailey?" diye araya bir erkek sesi girdi. "Neyin var?

"Ziyaretçileriniz var, Dr. O'Bannion," dedi Hailey, çenesini aşağıda ama gözlerini yukarıda tutarak.

Adam yaklaştığında Deacon dikkatini kadına vermeyi bıraktı. Bu Jordan O'Bannion'dı ama değildi. Jeremy ve Jordan birbirlerine benziyorlardı. Aynı şekilde hareket ediyorlardı. Bu adamın taktığı bıyık dışında birbirlerinin aynısıydılar. *İkizler.*

"İkiz olduklarını biliyor muyduk? Deacon sadece Bishop'ın duyabileceği şekilde mırıldandı.

"Söylemedim," diye mırıldandı Bishop. "Faith bundan bahsetmeyi düşünmedi mi? Deacon aile mezarlığının yanındaki o konuşmayı düşündü. Onu ilk kez kendine doğru tutmadan hemen önce. *Aslında ikizler. Jordan ve Jeremy.* "Söyledi, ama aynı olduklarını söylemedi.

Jeremy kapı aralığında durdu, sol eli romantik olmaktan çok babacan bir hareketle genç kadının omzundaydı. "Sorun ne gibi görünüyor, Dedektifler?

Deacon'ın bakışları adamın yüzünden ellerine kaydı. *Eldivenler.* Jeremy ince deriden yapılmış gibi görünen ten rengi eldivenler giyiordu.

"O bir özel ajan," dedi Hailey yumuşak bir sesle, Deacon'ı işaret ederek.

"Anlıyorum," dedi Jeremy, Deacon'a aktif olarak takdir edildiğini söyleyen bir şekilde. Onu oyundan düşürmek için bir taktik olduğundan emindi.

"Dün aradım," dedi Deacon. 'Ortaya çıkan bir durum hakkında sizinle konuşmak istiyoruz.

"İtiraf etmeliyim ki mesajınızı ben almadım. Ortağım benim yerime sesli mesajımı alıyor. Ne oldu?"

Deacon kaşlarını çatmak istedi ama yapmadı. Jeremy mesajını kalmamış, geri de . "İçeri girebilir miyiz? Bu tür bir konuşmayı kapınızın önünde yapmamayı tercih ederim.

'Onları salona götür, Hailey. Belki bir şeyler içmek isterler.'

Deacon'ın hem girişteki kıvrımlı merdiveni hem de duvar kağıdının tasarımını hemen tanıdığı fuayeye kadar onlara eşlik edildi. Evin içi Carmel Dağı'ndaki evden örnek alınarak yapılmıştı. Bishop'a bir bakış, onun da benzerliği gördüğünü doğruladı.

Jeremy aşırı doldurulmuş bir sandalyeye oturdu ve sol eliyle kanepeyi işaret etti. Sağ elini -o da eldivenliydi- cebine soktu. "Bir durumdan mı bahsettiniz?"

"Evet, Carmel Dağı'ndaki aile evinizin etrafında dönen bir ev," dedi

Deacon, Bishop ile otururken yüzüne hoş bir ifade yerleştirerek.

Jeremy'nin gözleri anında donuklaştı. "Yanılıyorsunuz. *Burası* benim ailemin evi. Tam burası.

"Jeremy? Her şey yolunda mı? Soru, Jeremy'yi muhtemelen Deacon ve Bishop'tan kurtarmak zorunda kalacakmış gibi görünen kırklı yaşlarının başında bir adamdan geldi.

Deacon iç çekerek yutkundu. Bu adamın yüzü Peter Combs'unkine hiç benzemese de, onun gibi yapılydı. Aynı boyutta ve şekilde. Olası şüpheliler listesine eklenecek bir çürük daha.

"Ben iyiyim Keith. Lütfen bize katıl. Jeremy sandalyesinin kolunu sıvazladı. "Bu memurlar bana eski O'Bannion çiftliği hakkında sorular sormaya geldiler.

Keith bakışlarını Deacon'ın yüzünde sabitledi. 'Dün gece arayan sendin. *Randevu* için *aramanı* bekliyordum. Dr. O'Bannion meşgul bir adam.

Deacon sesli mesajı bırakanın Keith olduğunu fark etti. "Mesajıma Dr. O'Bannion'ın kendisi tarafından geri dönüleceğini umuyordum, çünkü

yeğenin güvenliğini düşünüyordu.'

"Faith mi? Ona ne oldu?" Jeremy başını kaldırıp Keith'e baktı. "Neden bana söylemedin?"

"Çünkü *Faith* ya da kendilerine senin *ailen* diyen o aşağılık heriflerden hiçbiri umurumda değil," diye homurdandı Keith. "Acil olduğunu fark etmemiştim."

Deacon hafifçe, "Sanırım mesajımda "acil" kelimesini kullandım," dedi.

Keith'in yanakları donuk, öfkeli bir kırmızıya döndü. "Özür dilerim Jeremy. Senin için dedektiflerle ilgilenebileceğimi umuyordum."

Öfkeli biri, diye düşündü Deacon. *Bildiğim iyi oldu*.

"Artık buradayız," dedi Bishop, ses tonu nötrdü. "Adınızı öğrenemedim, efendim?"

Jeremy'nin çenesi bir parça kalktı. "Bu benim ortağım, Keith O'Bannion. Bütün işlerimi bilir. Bana söyleyeceğin her şeyi duyabilir. Faith'in güvenliğiyle ilgili konu nedir?"

"O senin ailen *değil*," diye tısladı Keith ve Jeremy onun dizini okşadı.

'Biliyorum, biliyorum,' diye mırıldandı yatıştırıcı bir şekilde. 'Ama tüm bunlar olduğunda o sadece bir çocuktur. Bunların hiçbiriyle bir ilgisi yoktu.'

"*Evi* o aldı, Jeremy," diye itiraz etti Keith nefesinin altında. "Senin olmalıydı."

Jeremy başını kaldırıp Keith'e baktı ve sanki odada sadece ikisi varmış gibi onunla konuştu. "Evet, öyle yaptı. Ve evet, öyle olmalıydı. Ama ben almış olsaydım, onu elimde tutmak için Jordan'la savaşmak zorunda kalacaktım, o yüzden en iyisi bu. Eve ihtiyacımız yok Keith. Paraya da ihtiyacımız yok."

"Mesele bu değil," diye ısrar etti Keith. "Seni aşağılıyorlar ve sana kötü davranıyorlar, ama şimdi yeğenin yardımına ihtiyacı olduğu için sana geliyorlar."

İlginç, diye düşündü Deacon. Faith, Jordan'ın miras kalırsa evi elinde tutmak için Jeremy'yle savaşmak zorunda kalacağını söylediğinden bahsetmişti ve şimdi Jeremy de aynı şeyi söylüyordu. Belki de Büyükanne O'Bannion oğullarının kavga etmesini engellemeyi Faith'e bırakmıştı.

"Faith'e ne oldu Ajan Novak? Jeremy sordu. "Yardıma ihtiyacı var mı?"

Sesi gerçekten önemsiyormuş gibi geliyordu, ama biraz fazla samimi bir şekilde.

"Dün gece eski çiftlik evine giden yolda genç bir kadın bulundu," dedi Deacon, kelimelerini dikkatle seçerek. "Saldırıya uğramış ve canını zor kurtarmış."

İki adam ona bakakaldı. "Faith saldırıya mı uğradı? Jeremy sessizce dehşete düşmüş bir halde sordu.

Hayır. Kurbanı Faith buldu. Kadını yolda gördüğünde eve doğru gidiyormuş. Kadından kaçmak için direksiyonu kırmış, bir setten aşağı inmiş ve bir ağaca çarpmış.

Jeremy'nin yüzü hafifçe soldu, bu ilginç bir tepkiydi. "Kötü yaralanmış mı?

"Hayır," dedi Deacon. 'Sadece birkaç kesik. Sete tırmanmayı ve 911'i aramayı başarmış.

"Madem yaralı değil, o zaman neden buradasın? Jeremy sordu.

Deacon bakışlarını onların yüzlerine sabitledi. "Genç kadının eski evinizin bodrumunda esir tutulduğuna dair kanıtlar bulduk.

Jeremy'nin hoş görüntüsü kayboldu ve ortaya karanlık ve öfkeli bir şey çıktı. 'Bunu *bana* neden anlatıyorsun? Neredeyse yirmi beş yıl önce o aileden ve o evden uzaklaştım. Asla arkama bakmadım. Yeni bir ev ve yeni bir aile kurdum.

"Bunu size söylüyorum çünkü son bir ay içinde birisi yeğeninizi altı kez öldürmeye çalıştı.

Bishop, 'Saldırıları evi miras aldıktan bir hafta sonra başladı,' diye ekledi. 'Sonuncusu bu sabah erkenden oldu. Bir keskin nişancı ona ateş etti. Onu ıskaladı ama bu sırada masum bir adamı yaraladı. Bu yüzden bu sabah saat iki ile dört arasında nerede olduğunuzu bilmemiz gerekiyor.

"Jeremy'yi mi suçluyorsun? Keith sıkılmış dişlerinin arasından sordu.

"Hayır," dedi Deacon. 'Ama senin de çok doğru bir şekilde ettiğin gibi, ev Dr. O'Bannion'a ait olabilir. Eğer onu şüpheliler listesine koymasaydık, işimizi yapmamış olurduk. Dr. Bannion, ifadenizi almak ve sizi listeden çıkarmak için buradayız. Nerede olduğunuzu öğrenebilir miyiz?

Jeremy, "Evdeydim, kendi yatağında uyuyordum," dedi. Keith'le birlikte. Ve hayır, bunu kanıtlayamayız.

Dışarıdaki ajan da aynı şeyi söylemişti ama Jeremy ve Keith'in bunu bilmesine gerek yoktu.

Bishop Jeremy'ye, "Kardeşinle de konuştuk," dedi. Jeremy çenesini sıktı. "Ne dediğini ancak hayal edebilirim.

Bishop, "Bize dün gece için mazeretini söyledi," dedi. "Sonra da sizinle konuşmamızı önerdi. Bir tereddütü abartarak Deacon' baktı. Deacon da ona uyararak yüzünü silkti ve başını salladı. "Genç kadınlardan hoşlanıyor olabileceğinizi söyledi," diye ekledi.

"Bu bir *yalan*! Keith acımasızca bağırdı. "*Pis* bir yalan. Jeremy, avukatını çağır."

Jeremy sakın bir sesle, "Kesinlikle niyetliyim," dedi ama eli titriyordu.

Şimdi tam zamanı. İkisi de savunmasız ve titrerken. Deacon güneş gözlüklerini çıkarıp Jeremy'nin gözlerine baktı ve kendi gözlerinin adama karşı hissettiği küçümsemeyi izin verdi.

Jeremy kaskatı kesildi ve bakışlarını hiç ayırmadan ona baktı. Yanında Keith irkildi. Ve sonra Jeremy Deacon'ı şaşırtarak gözlerini kapadı, omuzları yorgun bir umutsuzlukla çöktü. "Faith size tam olarak ne söyledi Ajan Novak?

"Neden bana bir şey söylediğini düşünüyorsun? Deacon sordu, adamın cevabı ilgisini çekmişti. Deacon'ın gözlerinin renginden değil, gözlerindeki ifadeden ürkmüştü.

"Çünkü bana babasının baktığı gibi bakıyorsun. O gün hepsinin baktığı gibi. O zamandan beri kimse bana öyle bakmadı. Bugüne kadar.

Yirmi İkinci Bölüm

Doğu Kentucky, 4 Kasım Salı, saat 20.45.

Corinne çantanın yere düşmesine izin verdi ve yanına yığıldı. Üç adım ötede Roza kendi içine kıvrılmış, ince kollarıyla bükülmüş dizlerini vücuduna olabildiğince yaklaştırmış, sallanıyor, sallanıyordu.

Roza çok cesur davranmıştı ama bu sadece on dakika sürmüştü. Sonraki dört saat boyunca Corinne onu ormanda yarı sürüklemek zorunda kalmıştı. Her rüzgar esintisi onu korkutuyordu. Tepesinde uçan bir şahinin her çıığı onu eğilmeye zorlamış, ellerini kulaklarına kapatmıştı. Corinne onu her bıraktığında, kız patates böceğine dönmüş ve o lanet topun içine yuvarlanmıştı.

Corinne bunu tamamen anlıyordu. Kendisi de kıvrılıp yatmak isterdi ve zavallı Roza çok daha fazlasını yaşamıştı. Ama insani olarak mümkün olanın da bir sınırı vardı ve Corinne o duvara çarpmıştı. *Benden* bu kadar, diye düşündü. *Ben tükendim. Eğer şimdi peşimden gelirse, savaşamam.* Acıkmıştı. Ve susuz kalmıştı. *Zavallı Roza da öyle olmalıydı.*

Nerede olduklarını bile bilmiyordu. Hava karanlıktı ve kocaman bir ormandaydılar. Kilometrelerce uzunlukta bir orman. Tek bir insan, bir ev ya da başka bir yol bile görmemişlerdi. Onları batıya yönlendirmişti, çünkü daha önce kulübeden ayrıldığında arabasının o yöne gittiğini düşünmüştü. Pusulası olmadığı için güneşe güveniyordu. Ama saatler önce batmıştı ve hiç yıldız yoktu, bu yüzden şimdi daireler çizmelerinden korkuyordu.

Erzaklarını koyduğu battaniyeye bağladığı düğümü kurcaladı, parmaklarındaki eklemler artık düzgün hareket edemeyecek kadar şişmişti. Her çekiştirme, yorgun olduğu için dayanamayacağı kadar acı veriyordu.

'Roza, tatlım, seni daha fazla sürükleyemem. Yemek yemem lazım, senin de öyle. Yardıma ihtiyacım var.'

Roza'nın duyduğuna dair hiçbir belirti yoktu. Sadece o korkunç sallanma, sallanma, sallanma.

"*Ciddiyim,*" diye tersledi Corinne, hayal kırıklığının ortaya çıkmasına izin vererek. 'Ellerimi her gün kullanabileceğim sadece beş iyi saatim var.'

acımaya başlar. Ve bu benim ilacım. Şimdi bu düğümü bile çözemiyorum. Bunu yapmak zorundasın yoksa açlıktan öleceğiz. Roza?' Bekledi ama yanıt alamadı. "*Zed'li Roza!*"

Sallanma durdu ve Roza başını kaldırdı.

Teşekkür ederim. Şimdi buraya gel. Lütfen. Corinne uzun zaman önce pençeye dönüşmüş olan elini kaldırdı. 'Sana yardım ettim. Şimdi de *senin yardımına* ihtiyacım var.

Roza yavaşça bedenini çözdü, gözleri aşağıda, poposunun üzerinde kayarak aralarındaki mesafeyi geçti. "Elinin nesi var?" diye sordu düğümü karıştırırken.

'Benim bir hastalığım var. Bulaşıcı değil,' diye ekledi Corinne, Roza telaşla başını kaldırdığında. "Eklemlerimin şişmesine neden oluyor - parmak eklemlerim ve dizlerim gibi.

Roza sustu, düğüm çözülene kadar uğraştı. Battaniyeyi yere serdi. 'Ne yemek istiyorsun? Bana bıçağını ver. Son konserveyi açarken seni izledim. Yapabilirim.

Corinne bıçağı uzatırken 'Fasulye çorbasında protein var,' dedi, 'o yüzden onu yiyelim. Ve biraz su içmemiz gerekiyor. Ama dikkatli olun. Sadece biraz iç ve sakın dökme. Şişelerimizi dolduracak bir akarsuyu ne zaman buluruz bilmiyorum.

Roza bir şişe su açtı. "Bu sonuncusu. "Teşekkür ," dedi

Corinne. "Sen de biraz iç, tamam mı?

Roza itaat etti, sonra bir kutu çorba aldı ve etiketine gözlerini kısarak baktı. "Fasulye yazıyor. Konserveyi ustalıkla açtı, sonra bıçağı katlayıp Corinne'e geri verdi.

Corinne yumuşak bir sesle, 'İnsanlarla ilgilenme konusunda çok iyisin,' dedi.

Çelimsiz omuzlarını silkti. "Annemi bunu yaparken izledim. Bu onun işiydi. O zaman benimdi.'

Corinne göz kavanozlarını düşündü ve sertçe yutkundu. Roza ve annesi kurbanlarla ilgilenmişlerdi. Kaç kişi ? En azından düzinelerce. "Annen sana o korkunç yere nasıl geldiğini anlattı mı?" "Evim," diye mırıldandı Roza.

"Evdeydi. Corinne'e teneke kutuyu uzattı.

Çorba. "Kaşığım yok. Özür dilerim.'

" değil. Daha önce de kutusundan içmiştim.

Roza hafifçe kaşlarını çatarak başını kaldırdı. Neden? Evin yok muydu senin?

Corinne onlar konuştukça çocuğun titremesinin azaldığını fark etti. "Çölde ordudaydım. Bazen sadece birkaç saniyemiz vardı

akşam yemeğimiz.' Daha önceki sorusunu yeniden ifade etti. "Annen sana evinize nasıl geldiğini anlattı mı?

"Bir gece kız kardeşiyle dışarıda yürürken adamın onları kaçırdığını söyledi. Roza'nın kara gözleri irileşmişti. 'Gerçekten orduda mıydın? Çölde mi?

"Hastalanmadan önce. Evet, öyleydim.' Corinne sonsuza kadar uzanıyor gibi görünen ağaçlara baktı. "Çölden nefret ederdim çünkü sıcak ve kuruydu ve her yerde kum vardı. En azından burada biraz gölgemiz var.

"Bir kaplan gördün mü?

Corinne ona göz kırptı, sonra gülümsedi. Roza'yı bir kurban olarak düşünmekle o kadar meşguldü ki onun hâlâ bir çocuk olduğunu unutmuştu. "Çölde değil, hayır. Ama develer gördüm.

Roza kaşlarını çatı. "Deve mi?" Başını salladı. "Bunun ne olduğunu bilmiyorum.

Hiç deve görmedin mi? Bu ... um. Peki. Kaplanın ne olduğunu nereden biliyorsun?"

"Bir kitapta görmüştüm. Bazen o bakmıyorken kızların sırt çantalarından alırdık. Annem o gidene kadar kitapları saklardı ve sonra birlikte bakardık.

Tamam. O zaman atın ne olduğunu biliyor musun?"

'Elbette,' dedi Roza. 'Bir deve böyle görünür mü?

"Tam olarak değil. Gerçekten uzun bacakları olan bir at düşünün ve sırtı içeri dalmak yerine dışarı doğru çıksın. Havada bir şekil çizdi. "Çok az suya ihtiyaç duyarlar, bu yüzden çölde yaşayabilirler. Çünkü orası gerçekten kurudur. Kaçırıldıklarında annenin kız kardeşiyle birlikte olduğunu söylemiştin. Teyzen de seninle birlikte bodrumda mıydı?

"Bir süre için. Ama onu öldürdü, sonra da tahta bir kutuya koyup gömdü. Roza'nın küçük yüzü buruştu. 'Annem uzun, çok uzun süre ağladı. Ona veda etmesine hiç izin vermedi.

Corinne boğazındaki yumruyu yutmak zorunda kaldı. "Çok üzgünüm,

Roza. Kız omuz silkti. "Onu çok iyi hatırlamıyorum. Çok küçüktüm.

"Kaç yaşında olduğunu biliyor musun?

Roza gücenmiş görünüyordu. "Tabii ki. Ben on

bir yaşıdayım.' "Ben de öyle düşünmüştüm.

Annenin adı neydi?"

Ametist. Güzel mor bir kaya. Ama ona Amy derdi. Birini öldürdün mü?"

Corinne bir kez daha gözlerini kırıştırdı. "Affedersiniz?

"Askerken. Kimseyi öldürdün mü?"

"Evet ama sakıncası yoksa bu konuda konuşmamayı tercih ederim.

"Kötü müydüler?"

Corinne iç çekti. 'Bazıları çok kötüydü. Hepsi beni öldürmek istedi, sanırım bu onları yeterince kötü yaptı.

"Onu öldürecek misin?"

Ah. "Yapmamı ister misin?"

Roza'nın kara gözleri nefretle parladı, çiğ ve öldürücü. "Hayır, ben istiyorum.

Corinne tereddüt etti, yanlış bir şey söylemek ya da yapmak istemiyordu, çünkü Roza'nın annesini ve teyzesini kaçıran, onu köle olarak tutan adamı öldürebileceğine inanıyordu. Pek çok kişiyi öldürmüştü. "Anneni o mu öldürdü?"

Bıçaklarıyla değil. Ama hastalandı ve ısınamadı. Onun için bir şeyler yapmak dışında ocağı kullanmamıza izin verilmiyordu ama ben yine de kullandım. Ona çay yapmak için biraz su ısıttım, tıpkı onun için her zaman yaptığım gibi. Ama öğrendi.' Dudakları titredi. Ona vurdu. Tekrar ve tekrar. Ayağa kalkmadı. Onu ayağa kaldırmaya çalıştım. Ama kalkmadı. Onu paletine götürdüm ve onunla ilgilenmeye çalıştım ama asla uyanmadı.

'Oh, Roza. Suçlanacak kişi sen değilsin.'

Çenesi yukarı kalktı. "Biliyorum. Öyle. Bu yüzden onu öldürmek istiyorum.

'Bunu düşünmeden önce buradan gitmeliyiz. Biraz daha yürüyebilir misin?"

Acımasız bir kabulleniş. "Onu öldürmeme izin verilirse, çölü yürüyerek geçeceğim.

Cincinnati, Ohio, 4 Kasım Salı, 20.45.

Faith e-postalarını kontrol ettikten sonra dizüstü bilgisayarını kapattı. Araba kazasıyla ilgili mesajına patronundan bir yanıt gelmemesi onu endişelendirmişti. *Onu aramalıydım. E-posta göndermemeliydim.* Ama o sırada çok yorgun ve dikkati dağınıktı. Vurulmuştu ve sonra büyükannesinin bodrum katında bir ceset görmüştü.

Artık yorgun değil, huzursuz ve sinirliydi. Deacon'ın yatağında bağdaş kurmuş otururken, Jeremy amcasıyla konuşup konuşmadığını merak etti. Ne öğrendiğini.

Dani'nin emrettiği gibi dinlenmeye çalışarak yatağa uzandı ama bir dakika sonra tekrar ayağa kalktı. Yorgun olmalıydı, ama o da

uyumaya hazırdı. Sinirleri gerilerek Novak'ın yatak odasının sessizliğinden ayrıldı ve Greg'in katlanır bir sandalyede oturduğu, elleri bir oyun kumandasını kavradığı, dikkatinin sanal bir savaşın sürdüğü duvardaki büyük ekran televizyona odaklandığı oturma odasına gitti.

Tam bir sessizlik içinde. Greg işitme cihazlarını çıkarıp bir kenara koymuş ve televizyonun sesini kapatmıştı. Dani ona Faith'in uyuyor olması gerektiğini söylediği için mi böyle yaptığını, yoksa sessizliği mi tercih ettiğini merak etti. Greg'in görüş alanına girerek, onun kendisini fark etmesini bekledi.

Oyununa ara verdi. "Sizi rahatsız mı ediyorum?" diye sordu kibarca, konuşması biraz kalındı ama anlaşılabilirdi.

"Hiç de değil. Dudaklarımı okuyabiliyor musun?"

Çocuk omuz silkti. "Yeterince iyi sanırım.

"Dani nerede? Faith sordu.

"Barınakta acil bir durumu vardı. Federallere alıştım artık. Senin yüzünden buradalar, değil mi?"

"Evet. Maalesef.

"Başın belada ya da tehlikede olduğu için mi?

"Çoğunlukla ikincisi. Diğer sandalyeyi işaret etti. "Size katılabilir miyim?"

Adam ona tuhaf bir bakış attı. "Neden?"

"Çünkü oynamak istiyorum. Omuzlarını huzursuzca oynattı. "Uyuyamayacak kadar yorgunum.

Kaşlarını çattı, sonra başını salladı. "Kablolu," diye tekrarladı. "İlk başta "garip" dediğinizi sandım.

Ona sırtıttı. Kelimelerin dudaklarda birbirine çok benzediğini düşündü. "Bu da var. Çok oyunculu bir askeri rol yapma oyunu olan oyunu işaret etti. "Bir takımda mısın?

Hayır. Bu adamları yeni . Farklı bir oyun ister misin?" 'Zombi öldürmeyi severim.

Greg'in gülümsemesi yavaş ama gerçektir. "Pekâlâ. Suçlulukla yatak odalarına giden merdivenlere doğru baktı. "Ama duvarları boyamam gerekiyordu. Oyun oynamamam dışında.

"Boya yapmana yardım etmeme ne dersin, o zaman oyun için daha fazla zamanımız olur? Başını salladı. "Deacon onun evinde çalışmanı istemez.

'Deacon her şeyi bilmek zorunda değil. Ayrıca, çok fazla gergin enerjim var. Normalde koşmaya giderdim ama evden çıkamıyorum. Hadi gidip bir duvar boyayalım.

Greg kumandasını kaldırdı, sonra gözlerini ona dikti. Dani'ninkiler gibiydiler, biri mavi biri kahverengiydi. Bunun dışında çocuk tıpkı o eski resimdeki Deacon'a benziyordu. On sekiz yıl arayla doğmuş ikizler gibiydiler. "Senin bir terapist olduğunu duydum," dedi.

"Öyleydim. Şimdi bir bankada çalışıyorum. İçten içe irkildi. *En azından tüm bunlardan sonra öyle umuyorum.*

"Benim üzerimde terapi yapmanı istemiyorum. Ya da uzaklaştırılmamla ilgili sorular sormanı.

"Anlaşıldı ve kabul edildi. Ona yolu göstermesi için işaret etti. Odasına girdiğinde, birinin işe çoktan başlamış olduğunu gördü. Duvarlardan biri, evdeki diğer renkleri tamamlayan huzurlu, puslu bir yeşildi. "Renkleri kim seçti?

"Ben seçtim. Hepimiz kendi yatak odası renklerimizi seçtik ama geri kalan her şeyi Dani seçti.

"Hoşuma gitti," dedi Faith. 'Kız gibi olmadan huzur verici. Bütün bunları sen mi yaptın?'

Evet. Aşağıda bir süre mola vermiştim. Ben senden daha uzunum. Ben üst tarafı boyayabilirim, sen de alt tarafı. Sana bakmazsam seni duyamam.'

"Merak etme. Seninle konuşmak istemiyorum.'

"Kızlar hep böyle der, ama sonra de konuşmak isterler. 'Ben konuşmam. Geçen günden sonra, sanırım tamamen konuştum.

Cincinnati, Ohio, 4 Kasım Salı, saat 9.05.

Keith kolunu koruyucu bir şekilde Jeremy'nin omuzlarına doladı. "Sana onları bırakmanı söylemiştim," dedi usulca. "Artık seni incitmelerine izin verme.

"Hangi günden bahsediyorsunuz, Dr. O'Bannion? Deacon sordu.

"Yirmi üç yıl önce o gün," diye yanıtladı Jeremy, sanki bu her şeyi açıklıyormuş gibi.

"Babanın öldüğü gün mü?

Jeremy başını kaldırdı, kaşları hafifçe çatılmıştı. "Hayır. Birkaç gün sonraydı.

Deacon ensesindeki tüylerin diken diken olduğunu hissetti. "Faith'in annesinin öldüğü gün.

"Hayır, bir gün önce. Jeremy zorlukla yutkundu. "Kız kardeşimi seviyordum. Ama o benim değil onların tarafını tuttu. Bu onun yüzüne dair hatırladığım son şey.

"Jeremy," dedi Keith çaresizce. "Bunu kendine yapma. "Neyi yapmayayım? Bishop mırıldandı. "Korkarım anlamıyorum.

"Ben de anlamamıştım," dedi Jeremy. "Hâlâ da anlamıyorum.

"Ona bir ... gibi davrandılar. Keith dişlerinin arasından tıslayarak nefes verdi. "Bir pedofil gibi. Sırf sonunda babasına ne olduğunu söyledi diye.

"Baban neydi? Deacon kasıtlı olarak yanlış anlayarak sordu.

Jeremy'nin ağzının bir tarafı kalktı, sanki Deacon'ın hilesi çok şeffafmış gibi. "Hayır, Ajan Novak. Ne *idiysem* oyum. Neysem oyum.'

Diyakoz tarafsız bir şekilde 'Homoseksüel,' dedi. "O günlerde Katolik aileler için kolay bir konu değildi.

'Hayır, değildi. Birçokları için hâlâ öyle, ama o zamanlar çok daha kötüydü. Jeremy derin bir nefes aldı ve bıraktı. "Maggie ölmeden bir gün önceydi. Babamın vasiyeti okunduğunda.

Deacon, 'Sen dışarıda bırakılmıştın,' dedi.

Sadece ben değil. Herkesin. Annem hariç tabii ki, ama o bile kısa sürdü. Acı acı gülümsedi. "Babam nazik bir adam değildi. Sert biriydi ve "sopayı bırak, çocuğu şımart "a çok inanırdı.

"Fiziksel tacizde bulunuyor muydu? Bishop sordu.

"Fiziksel olarak, duygusal olarak. Her açıdan. Küçükken bunun fakir olmamızdan ve onun bu kadar baskı altında olmasından kaynaklandığını düşünürdüm. Ne de olsa annem de böyle söylerdi.

"Fakir mi? Deacon kaşlarını çatarak sordu. "Ailenin her zaman bu arazide yaşadığını sanıyordum.

"Biz yaptık. Biz doğmadan önce çok para vardı ama ailem Joy'un tedavileri için milyonlar harcadı.

"Joy lösemi hastasıydı," diye hatırlıyor Deacon.

"Evet. Ailem ona bir çare bulmak için çırpınıyordu ama denedikleri hiçbir şey işe yaramadı. O öldükten sonra, arazi, ev ve vergiler için yeterli para kalmadı. Hepsini satmak çok daha kolay olurdu ama babam bunu duymak bile istemedi. O'Bannion arazisiydi, O'Bannion mirasıydı. Jeremy gözlerini devirdi. "Daha çok bir lanet gibi.

"Mirası nasıl kurtardı? Deacon sordu.

"Bana söylendiğine göre, ailenin diğer bazı varlıklarını satmış ve elde ettiği geliri iyi değerlendirmiş. Joy öldüğünde ben sadece beş yaşındaydım. Ve tabii ki kendi yetenekleri de yok değildi. Reklamcılıkta bir dahiydi. Joy'un hastalığı sırasında bir süre ara verdi, ancak onun ölümünden sonra başkalarının ürünlerini satarak çok iyi bir yaşam sürdü. On yıl içinde

aile kasası. Öldüğünde yine zengin sayılıyordu. Tabii ki Joy öldükten sonra parasını çocuklarına harcamak gibi bir hataya bir daha asla düşmemesinin de yardımı oldu,' diye ekledi Jeremy alaycı bir tavırla. Ama annemin gibi bunların hepsi köprünün altından çok sular aktı. Bana ailemi kaybettiğimi fark ettiğim günü soruyordunuz.

Acı bir adam, diye düşündü Deacon. "Babanın vasiyetini okudukları gün.

"Evet. Babam öldüğünde her şeyini Vakfa bıraktı. Bishop'ın kara kaşları havaya kalktı. "Her şeyini mi? Ailesine hiçbir şey bırakmadı mı?

Bir kuruş bile yok. Evi ve araziye anneme bıraktı tabii ki. Ne de olsa onu sokağa atmayacaktı ve ölene kadar geçimi için bir vakıf kurmuştu. Ama bize bir kuruş bile kalmadı. Benim ihtiyacım yoktu. O sırada Della ile evliydim. Ama Jordan hiç hoşnut değildi ve Maggie de perişan haldeydi. Sanırım paraya güveniyordu. Rick - Faith'in babası - Maggie'nin bu kadar üzgün olmasına üzülmüştü. O'Bannion'ın parasını hiç istememişti. Bunun Maggie ile daha önce tartıştıkları bir konu olduğu izlenimini edinmiştim ama o gün gerçekten tartıştılar ve Faith ağlamaya başladı.

Jeremy'nin yüz ifadesi acıya dönüştü. "Faith'i her zaman sevmişimdir. Zeki ve komik bir çocuktur. Sadece onu rahatlatmak istemişim, yemin ederim. Kolumu ona doladım ve küçük bir kasırgaya dönüşerek beni pençeledi. Bir de baktım ki Rick boğazıma sarılmış, ona bir daha dokunursam taşaklarımı kesmekle tehdit ediyor. Maggie'nin onu üzerimden çekip alacağını düşünerek önce ona karşı koydum ama Maggie'nin kucağında Faith'le duvara yaslandığını gördüm. Öz kardeşim bana sanki inanmış gibi bakıyordu. Maggie'ye dair taşıdığım hatıra bu.

Deacon bu görüşmeye, katil olmasa bile Jeremy'nin sapkın olduğuna inanmaya hazır olarak girmişti. Adamın, kendi yeğenine dokunmaya yönelik aşağılık bir girişimi, kendisini kurban olarak gösteren bir sis perdesine dönüştürmek için akıllıca davranmış olabileceğini biliyordu.

Deacon'ın şüpheleri olduğu gerçeği onu son derece rahatsız ediyordu.

"Sonra ne yaptınız, Dr. O'Bannion? Bishop sordu.

"Yıkılmışım. Rick'in benim yanımda kendini hiç rahat hissetmediğini biliyordum ama benden hiç nefret etmemişti. O gün olduğu gibi değil. Ve Maggie. . . Beni sevdiğini sanıyordum ama ölmemi istiyormuş gibi görünüyordu. Babasının yüzüme vurmasını engelleyen Faith oldu. Koşup kolundan tuttu ve bana zarar vermemesi için yalvardı. Rick beni kapıdan dışarı itti,

kızının yanında bir daha asla yüzümü göstermememi söyledi. Maggie beni savunmak için tek kelime etmedi. İşte o zaman o evden ayrıldım ve bir daha arkama bakmadım.

"Peki ya annen? Bishop yumuşak bir sesle sordu.

Jeremy'nin çenesi tekrar gerildi. "Benimle konuşmayı çoktan bırakmıştı.

Keith'in Jeremy'nin omuzlarındaki tutuşu sıkılaştı. "Jeremy'nin babasının, onun ortaya çıkışını pek iyi karşılamadığını söyleyebiliriz. Annesi, babasının birkaç hafta sonra geçirdiği kalp krizini, yaşlı adamın yağlı beslenmesi, baca gibi sigara içmesi ve tetikte bir öfkesi olması yerine Jeremyye yükledi. Yaşlı kadın *onu* asla affetmedi, ta ki zavallı kalbi durana kadar.

"Yine de evi sana bırakacağını mı umuyorsun? Bishop sempatik bir şekilde sordu.

Jeremy omuz silkti. 'O'Bannion'lar her zaman çiftliğin sahibiydi. Birimize bırakacağını düşünmüştüm. Faith'e bıraktı ve bu onun hakkıydı. Dedğim gibi, mülkün satışının getireceği paraya ihtiyacım yok.

"Onu satar mıydın? Deacon sordu.

"Ben kesinlikle orada *yaşamazdım*. Ürperdi. "Esintili eski bir yer. Muhtemelen fareleri vardır."

"Peki ya O'Bannions'ın çiftliğin her zaman sahibi olmasına ne demeli? Bishop tek kaşını kaldırarak sordu.

Omuz silkti. 'Burayı satmak ailemden son intikamımı almak olurdu. Burayı müteahhitlere satar ve onların yan yana mezarlarında tavuk çevirme gibi döndüklerini düşünerek yüzümde bir gülümsemeyle uyurdum. Ancak tüm bu aile geçmişinin Faith'in güvenliğiyle ne ilgisi olduğunu anlayamıyorum.

Deacon basitçe, "Birileri onun evi almasını istemiyor," dedi. "Sen istemiyorsan ve Jordan da istemiyorsa, kim istiyor?

"Jordan'ın bunu istemediğini kim söyledi? Keith kavgacı bir tavırla sordu. "O piçin paraya ihtiyacı var.

"Keith, lütfen," diye mırıldandı Jeremy, ama gözlerinde hemen gizlenen bir parıltı vardı.

Bishop öne doğru oturdu, yüz ifadesi . 'Jordan'ın paraya mı ihtiyacı var?

Gerçekten mi?

Neden?"

Keith Bishop'a doğru eğildi, ses tonu gizliydi. "Galerisi her zaman borç içinde. Bunu devam ettirmek için zengin kadınlarla yatmak zorunda. Genelde onlar

zengin kadınlarla evlendi.'

Pembe cin jimnastikçiler. "Peki bunu nereden biliyorsun? Deacon sordu. Keith omuz silkti. "Bilmek benim işim. Jeremy'nin güvenliğini ben sağlıyorum.

Bir tıp fakültesi profesörünün neden güvenliğe ihtiyacı olsun ki? Deacon omzunun üzerinden, kapı aralığında gezinen Hailey'e baktı. "Senin işin ne, Hailey?

Jeremy, 'Hailey benim hizmetçim,' dedi. 'O sizin davanızın bir parçası değil. Şimdi, eğer başka bir şey yoksa?'

Aslına bakarsanız, var. Oğlunuz Stone ile konuşmak istiyoruz. O burada mı?

Jeremy bir an için dondu kaldı, sonra hüzünle gülümsedi. "Hayır, değil. Stone'u aylardır görmedim. Son duyduğumda Türkiye'deki bir isyanı haber yapıyordu. Yoksa Yunanistan mıydı, Keith?"

"Kesinlikle Türkiye," dedi Keith. Ayağa kalktı. "Sizinle dışarıda görüşürüz, Dedektifler.

Türkiye'ymiş, hadi oradan. Stone için yalan söylüyorlardı. Dışarıdaki ajan Stone'un evden saat on birde ayrıldığını ve saat dört buçukta döndüğünü belgelemişti. Neden yalan söylemeleri gerektiğini düşünsünler ki?

Jeremy de ayağa kalktı. 'Lütfen Faith'e selamlarımı ilet. Çok güzel küçük bir kızdı. Eminim büyüüp çok hoş bir kadın olmuştur.

"Öyle," dedi Deacon. "İyi dileklerinizi ileteceğimden emin olabilirsiniz. Jeremy'ye dönmeden önce salonun kapısına gelene kadar bekledi. "Bir sorum daha var efendim. Neden babanıza eşcinsel olduğunuzu söylediniz? Evliydiniz, iki oğlunuz vardı. Hesaplarıma göre eski eşiniz kızıınıza hamileydi. O zaman babanıza açılmaya karar vermenize ne sebep oldu?

Jeremy'nin dudakları inceldi. "Ben karar vermedim." Kardeşim tarafından ifşa edildim, bu onun önleyici bir hamlesiydi. Babamıza onun Vakıf fonlarını kötüye kullandığını söylemek üzere olduğumu biliyordu. Jordan'ın bunu kendi suçunu gizlemek için yaptığını söylemeye çalıştığımda ise umursamadı. Beni dışarı attı. Beni bir daha görmek istemediğini söyledi. Ve görmedi de. Eve bir sonraki gelişim cenazesinin olduğu gündü. Son kez de vasiyetinin okunduğu gün. Ailem beni uzun zaman önce ölü kabul etti. Hislerimiz karşılıklı.'

"İnkâr edebilirdin.

Jeremy bir omzunu kaldırdı. 'Hazırlıksız yakalandım. Ve hiçbir zaman çok iyi bir yalancı olmadım.

Aslında bu doğru, diye düşündü Deacon. Jeremy'nin Stone'un nerede olduğu konusunda yalan söylediği açıktı - bir an sonra Deacon'ın telefonu çaldığında bu gerçeğin altı çizildi, titreşim modeli ön tarafta oturan ajana atadığı modeldi. Mesaja bir göz attı ve adrenalin artışını gizledi. *Stone O'Bannion misafirhaneye yöneldi.*

'Bununla ilgilenmek zorundayız,' dedi. 'Zaman ayırdığınız için teşekkürler. Dedektif Bishop?'

Bishop kendi telefonuna baktı ve iki adama da başıyla teşekkür etti.

Kaşları çatık bir Keith kapıyı açtı ve arkalarından çarparak kapattı.

Deacon ön bahçeye doğru yürüdü ve Bishop'la birlikte evin uzak köşesinde dolaşırken telefonuyla konuşuyormuş gibi yaptı. Stone O'Bannion'ın arka taraftaki misafirhanede kaybolduğunu görmek için tam zamanında gelmişti. Ayakkabıları çamurluydu, pantolonunun paçaları da öyle. Son zamanlarda yağmur yağmamıştı. Etrafta hiç çamur yoktu.

, *Stone? Mezar mı kazıyordun? Seni lanet olası orospu çocuğu.* "Ben soldan gideceğim," diye mırıldandı Bishop.

Deacon acımasızca başını salladı. Silahlarını çekerek onun peşinden gitmeye başladılar.

Doğu Kentucky, 4 Kasım Salı, saat 9.35.

Bu bir . Cehennemden gelen kulübeden kaçtıklarından beri Corinne'in sahip olduğu ilk insan yapımı . Uzun ve kahverengiydi ve karanlıkta okunamayacak kadar uzaktaydı.

Nefes almak için durdu ve Roza dizlerinin üzerine çöktü, hala 'Onu öldüreceğim' diye bağıyordu. Onu öldüreceğim.

Sanki yeterince sorunun yokmuş gibi, diye düşündü Corinne sefilce. Çocuğun nefretine izin vermişti, çünkü onu hareket ettiren tek şey buydu. Corinne o piçin bunu hak ettiğini düşündü. Ama başka bir insanı öldürmenin ne demek olduğunu biliyordu. *Seni öldürmeye çalışan birini bile.*

Seni incitti. Sizi değiştirdi. *Ruhunuzun bir parçasını çalar.* Ve Roza şimdiden çok şey kaybetmişti. Corinne bu öldürücü nefret tohumunun yeşermesine izin verdiği, hatta teşvik ettiği düşüncesinden nefret ediyordu ama Roza ormanda sallanıp durduğu için ikisi de ölürse bunun bir önemi olmayacaktı. Kızı güvenli bir yere götürecek ve terapistlerin bunu daha sonra çözmesine izin verecekti.

"Roza, şu tabelayı okumak için yardımına ihtiyacım var. "Okuyabiliyorsun," diye homurdandı Roza.

'Ve yürüyebilirsin. Yardımına ihtiyacım var.'

Roza elleri ve dizleri üzerine çöktü, başı öne eğikti. 'Artık yürüyemiyorum. Yoruldum. Ayaklarım acıyor. Sesi sızlanmaya yakındı ama o kadar mükemmeldi ki Corinne gülümsedi.

Benimki de öyle. Bu kadar çok yürümeye alışık olmadığınızı biliyorum. Ama başka seçeneğimiz yok.

"Onu ben öldüreceğim," diye mırıldandı Roza, kelimeler artık bir tehditten çok bir marş gibi geliyordu kulağa. Ayağa kalktı ve birlikte tabelaya doğru ilerlediler.

"Bakın! Corinne heyecanla bağırdı. İşaret bir patikayı işaret ediyordu. "Bu bir patika mı?

Corinne güldü, sevinçten başı dönüyordu. "Evet. Tabelaya git ve oku. Bu mesafeden kendisi de okuyabilirdi ama Roza'yı uyanık ve meşgul tutmak istiyordu.

Daniel Boone Ulusal Ormanı. Soldaki ok *Morehead, 24 mil* diyordu. Sağdaki ok, *Route 60, 12 mil.*

Morehead bir kasaba, diye düşündü Corinne. *Polisleri vardır.*

Yardım edin. "On iki mi", diye okudu Roza. "Mi" ne demek?

Mil. Bu on iki mil. Yürüyebilirsin. Yürüyebileceğini biliyorum.' Ama belki bu gece değil.

Gerçekler Corinne'in sevincini hızla yok ediyordu. Karanlıktı. Ve soğuktu. Barınağa ihtiyaçları vardı.

'Biraz daha ilerleyelim. Gece uyuyabileceğimiz bir yer arıyorum.

Roza başını kaldırdı. "Söz mü?

"Söz veriyorum. Corinne gökyüzüne doğru baktı. "

Roza Corinne'in gömleğini çekiştirdi, sonra geldikleri yolu, ormanın içine doğru işaret etti. "Peki ya şu ev?

Corinne gözlerini kısarak Roza'nın parmağının gösterdiği yöne baktı ve ağzı hayretle açık kaldı. Bu bir ev değildi ama bir tür yapıydı. İkisi de topallayarak ama hızla ilerledi, dört ayaklık üzerine inşa edilmiş tuhaf küçük kutuyu görünce enerjileri tazelendi.

"Ne oldu? Roza sordu. "Bir ağaç ev mi?

'Hayır, çünkü o bir ağaç değil. Bu bir geyik körlüğü. Corinne, Roza'nın alnının şaşkınlıkla kırıştığını görmek için aşağı baktı. "Avcılar burada saklanır ve geyiklerin gelmesini bekler.

"Bu kulağa adil gelmiyor.

Corinne buna on metrelik bir sopayla bile dokunmayacaktı. "Hadi yukarı çıkalım. Önce Roza gitti, kapıyı çekiştirdi. "Kapı kilitli. 'Zaten iki kilit açtım. Hadi üç yapalım.'

Cincinnati, Ohio, 4 Kasım Salı, saat 9.35.

Faith ilk duvarın bittiğini ve hiç de fena görünmediğini düşündü. O ve Greg söze gerek bırakmayan rahat bir çalışma ritmi bulmuşlardı. Sonunda yorulmaya başlamıştı. Beyni nihayet yavaşlamaya başlamıştı. Sonunda uyuduğunda belki rüya görmeyecekti.

İkinci kata başlamışlardı ki Faith çocuğun meraklı bakışlarını yakaladı, yüz ifadesinden konuşmak istediği anlaşılıyordu. Ama o sessizliğini korudu, çocuk biraz yiyecek alacağını söylediğinde gülümsemesini yuttu - ve sonra belki işitme cihazlarını.

Kapı zilini duyduğunda merdanesine daha fazla boya yüklüyordu. İlk düşüncesi Greg'in zili duymamış olacağı ve Ajan Colby'nin zile cevap vereceğiydi. Kapının açıldığını ve Greg'in "Evet?" diye sorduğunu duyduğunda neredeyse kalbi duracaktı.

Merdivenlerden indiğinde Greg'in açık kapıda durmuş bir adamla konuştuğunu gördü. "Greg, hayır!" diye bağırdı ve adam irkilerek ona bakmak için döndü.

Sadece FedEx. Sakin ol, Faith. Beni neredeyse ölümüne korkuttun.'

Daha yüksek bir erkek sesi araya girdi. 'Paketi yere koyun ve ellerinizi havaya kaldırın, efendim. Greg, geri çekil ve Faith'e doğru yürü. Kutuyu olduğu yerde bırak.'

Ajan Colby, diye düşündü. Bir şekilde adamın arkasından gelmişti. Teslimatçının solgunluğunu görebiliyordu. Ajan Pope neredeydi?

Teslimatçıdan bile daha solgun olan Greg, ajanın dediğini yaptı, kutudan uzaklaştı ve yatak odasının kapısında Faith'e katıldı.

"Faith, yukarı yatak odasına çık ve kapıyı kapat," dedi Colby acımasızca. 'Pencereyi açma ya da perdeyi geri çekme. Yere otur, pencerenin iki yanındaki duvara yaslan. Ben söyleyene kadar dışarı çıkmayın. Bir sonraki emre kadar kilit altındayız.

Faith Greg'in titreyen elini tuttu ve Colby'nin istediği şeyi yapmasına yardım etti. "Neler oluyor?" diye sordu çocuk, her tarafı titriyordu.

"Emin değilim. Ama kapıyı açmaman gerekiyordu," dedi nazıkçe.

"Sadece FedEx'in adamıydı.

"Doğru üniformayı giyiyor. Ama gerçekte kim olduğunu bilmiyorsunuz.

Başını iki yana salladı. 'Pencerenin yanındaki duvara karşı oturamayız. Boya ıslak.'

'O zaman dolaba otururuz. Hadi gel. Dolabın ışığını yaktı ve önce onu içeri aldı. "Kapıyı açık bırakacağız.

El çantasını Deacon'ın odasında bırakmamış olmayı çok isterdi. Silahını istiyordu. Silahsız durumundan memnun olmayan kadın, Deacon'ın pencere camındaki eski boyayı kazımak için kullandığı X-Acto bıçağını gördü ve onu aldı. Sonra dolap kapısının içinde durup bekledi.

Cincinnati, Ohio, 4 Kasım Salı, saat 9.35.

Piskopos solda, misafirhane kapısının sağında duruyordu. Diyakoz kapıyı çaldı.

"Aç değilim," diye seslendi Stone içeriden. "Yemeğe ihtiyacım yok.

Deacon kapıyı tekrar çaldı ama hiçbir şey söylemedi. İçeri girmeleri gerekirse kendilerini tanıtırlardı ama şu anda Stone'u kapıya getirmeyi umuyordu.

Evin içinden sıkıntılı bir iç çekiş geldi. "Güzel. İçeri girin. Kapı kilitli değil.'

Deacon Bishop'a omuz silkip başını salladı. Kapıyı iterek açtı, hızlıca bir göz attı ve içeri girdi, Deacon yarım adım arkasıdaydı. "Teşekkür ederim," dedi. "Davetiniz için minnettarız.

İfadesi şokla düzleşmiş olan Stone, bir eli ceketinin altına kayarak döndü.

Bishop silahını kaldırdı. "Bunu yapmayın, lütfen.

Öfke gözlerini doldurdu. 'Kimsin sen? Hangi cehennem sana içeri dalma hakkını veriyor?

İçeri gelmemizi söylemişsiniz. Ben Dedektif Bishop, Cincinnati Cinayet Masası'ndan. Bu da ortağım, FBI'dan Özel Ajan Deacon Novak. Ona rozetini gösterdi, Deacon da onu takip etti. "Size birkaç sorumuz olacak. Ceketinizi geri çeker misiniz lütfen? Sonra da silahınızı yere koyun. Birbirimize silah doğrultmadan sohbet edebilirsek daha rahat olur.

Stone, Bishop'tan Deacon'a baktı, sonra yavaşça Bishop'ın dediğini yaptı. 'Evime iki polis davet etmedim. Sizi başka biri sandım. Kendinizi tanıtmadınız.

Bishop ona masumca göz kırptı. "Tabii ki konuştuk. Az önce. Eğer kaçırdıysanız, sizin için tekrar edebilirim. Eğer otursanız, çok memnun olurum.

minnettarım.'

Stone oturdu, ağzı kendinden emin bir gülümsemeyle kıvrıldı. "Bu şüpheli onuru neye borçluyum?"

Deacon'ı neredeyse görmezden gelerek Bishop'a odaklanmıştı. Ki bu iyiydi. Bishop kendi başının çaresine bakmaktan fazlasını yapabiliyordu ve Deacon'a izleme fırsatı verdi. Şüpheli bir katil olduğu gerçeği bir yana, Stone O'Bannion Deacon'ın hiç hoşlanmadığı bir hava yayıyordu.

Bishop, 'Adınızın karıştığı bir cinayeti araştırıyoruz,' dedi. "Bize müsaade eder misiniz?"

"Seni durdurabilir miyim?"

Bishop gülümsedi. 'Suçlu görünmeden olmaz. Cuma gecesi saat on bir ile bir arasında nerede olduğunuzu söyleyebilir misiniz?"

"Silahınızı kaldırabilir misiniz? Stone kibarca sordu. 'Gördüğünüz gibi işbirliği yapıyorum. Yüzümde bir silah olmasa çok daha fazla işbirliği yapardım.

Bishop silahını kılıfına geri soktu ama elini silahın kabzasında tutmaya devam etti. "Umarım daha iyidir. Cuma gecesi neredeydin? On bir ile bir arasında mı?"

Deacon'ın telefonu çaldı ve titreşimin kime ait olduğunu bulması biraz zaman aldı ama bulduğunda tüm vücudu hareketsiz kaldı. *Ajan Colby*. Kendi ifadesini Stone'ununki kadar yumuşak tutarak mesaja baktı ve kalbi durdu. Gerçekten durdu.

Bir durum var. Papa bıçaklandı. Tanık için yeni bir güvenli eve ihtiyaç var. Daha fazlası yakında.

Deacon'ın nabızı düzensiz bir ritme girdi. *Faith*, diye düşündü. *Ve Greg ve Dani.*

"Ajan Novak mı? Stone alaycı bir şekilde sordu. 'Bir sorun mu var? Belki de gitmeniz gerekiyordur?"

Deacon o pisliğin yüzündeki sırıtışı silme isteğine karşı koyarak kendi yüzüne yumuşak bir gülümseme yapıştırdı. "Hiç de değil. *İyi ol, Faith. Lütfen iyi ol.*

Ve tabii ki Ajan Pope da. Ne halt olmuştu böyle?"

"Dedektif Bishop'a Cuma gecesi nerede olduğunuzu söylemek üzereydiniz. Deacon, Bishop'un gözlerindeki endişe titreşimini yakaladı. "Ben hızlı bir telefon görüşmesi yaparken.

"Sana söylemeyecektim," dedi Stone. "Ama neden bilmek istediğini soracaktım.

Deacon, Faith'e çoktan başka bir cep telefonu almış olmayı dileyerek evini ararken Bishop'ın unvanlarını tekrarladığını duydu.

"Cuma günü nerede olduğunu sorduğumda," diyordu Bishop, "vaktimi boşa harcamayı bırakıp bana söylemen .

Stone, "Zamanım konusunda çok endişelendiğinizi sanmıyorum," diye karşılık verdi. 'Ya da benim Dördüncü Değişiklik haklarım. Bana kalırsa siz ikiniz sorularınızı cehenneme kadar götürebilirsiniz.

Deacon'ın ev telefonu telesekretere düştü, o da telefonu kapatıp Greg'in telefonuna mesaj attı. *İyi misin?*

Yeni bir mesaj geldi, bu Adam'dan. *Evinde sorun olduğunu duydum. Oraya gidiyorum.* Üç kesinlik kendini gösterdiğinde Deacon sessizce nefes verdi.

Önce Adam işleri halledecekti. Faith'i sevmiyor olabilirdi ama Greg ve Dani'yi seviyordu. Deacon kısa bir *Thx* mesajı attı. *Acele et.*

İkincisi, Deacon'ın ailesini tehdit eden her kimse cezasını çekecekti. Stone'un da işin içinde olmasını umuyordu, çünkü adamın yüzündeki o lanet sırtışı silmekten gerçekten zevk alacaktı.

Üçüncüsü, Stone Ajan Pope'u bıçaklamış olamaz. Colby ve Pope her on beş dakikada bir birbirlerini kontrol ediyorlardı ve Deacon'ın eviyle bu ev arasında kırk dakikalık bir yol vardı. Bu Stone'un suçsuz olduğu anlamına gelmiyordu. Sadece olaya iki kişinin karışmış olabileceği anlamına geliyordu.

Ancak Stone bu noktada baş şüpheli konumundaydı çünkü seçiriyordu, babası onu korumuştı, evden doğru zamanlarda ayrılmıştı ve botlarında çamur vardı.

Ve üstüne üstlük, ondan hoşlanmıyorum.

Greg'in numarasından yeni bir mesaj geldiğinde Deacon'ın omuzları rahatlayarak çöktü. *Faith'ten. Biz iyiyiz. Dolapta saklanıyorum. Colby evi kilitlemiş. Daha fazlasını bilmiyorum. Yakında arayacak. Dikkatli ol. Bizim için endişelenme. Sadece şu pisliği yakalayın.*

Ona dikkatli olmasını söylemesi içini gülümsetti. O pisliği yakalaması için verdiği öğüt odaklanmasına yardımcı oldu. Telefonunu cebine koyarak başını kaldırdığında Bishop'ın Stone'u soğuk bir şekilde izlediğini gördü, Stone ise sıkılmış bir şekilde onlara bakıyordu. Ya da öyle davranıyordu.

"Bize katılabildiğinize çok sevindim, Özel Ajan Novak," dedi Stone. 'Sınıfla paylaşmak istediğiniz bir şey var mı?

Kibirli orospu çocuğu. Ama Deacon sadece gülümsedi. "Dedektif Bishop'a Cuma gecesi nerede olduğunuzu anlatmaya başladığınız sırada sözünüzü kestiğim için özür dilerim.

Stone'un gözlerinde öfke parlıyordu. Bakışları Bishop'ın ayak parmaklarından yüzüne doğru ilerledi ve anlamlı bir şekilde duraklayarak göğüslerini süzdü. "Önce sen bana seninkileri göster.

Deacon bakan gözleri karartmak istedi ama Bishop gözünü kırpmadı. "Sen bir muhabirsin," dedi. 'Aile malikânesindeki tüm bu kargaşayı duymamış olmanıza şaşırdım.

"Benim ailem değil," dedi Stone. 'Benimle bir ilgisi yok, her ne .

"Hiç mi merak etmiyorsun? Bishop itti. "Ne tür bir muhabirsin sen?

"Soru soran türden," diye cevapladı soğukkanlılıkla. "Cevap veren türden değil.

Oh evet, diye düşündü Deacon. *Bu adamı alt etmek büyük bir zevk olacak.*

Cincinnati, Ohio, 4 Kasım Salı, saat 9.55.

Kapı açıldı ve Faith nefesini tutarak zavallı küçük bıçağını kavradı.

"Dr. Corcoran? Colby sordu.

Nefesini dışarı verdi. "Buradayız. Dolabın içinde.

Colby odaya girdi, yüzünde gülümseme yoktu. "Ajan Pope bıçaklandı.

"FedEx'teki adam tarafından mı? Faith dehşete düşmüş bir halde sordu.

'Bilmiyorum ama sanmıyorum. Teslimatçı oturma odasında elleri kelepçeli.'

"Ajan Pope'u kim bıçakladı? Faith sordu. "Ciddi şekilde yaralandı mı?"

"Onu kimin bıçakladığını bilmiyorum. Onu evin yan tarafında buldum, Çok kötü kanaması var ama bilinci yerinde. Bıçak hala göğsünde. Birisi onu evin arkasından sürüklemiş. Adli tıp ekibini çağırdım. Şimdilik ev kilit altında. Ajan Novak'a ikiniz için yeni bir güvenli ev isteyen bir mesaj gönderdim.

Greg'in gözleri kocaman olmuştu. "Ne tür bir bıçak bu?" diye sordu.

Colby cevap vermedi, soruyu kasıtlı olarak görmezden geldi. "Pope'a geri dönüyorum," dedi yüksek sesle, sanki Greg'i aşağılıyormuş gibi Faith'i kızdıracak bir şekilde. 'İkinizin de bu dolapta kalmanızı istiyorum. Anlıyor musunuz? Kımıldamayın.

Kapıya doğru döndü ve sonraki beş saniye bulanık geçti. Greg dolaptan fırlayıp Colby'nin takım elbise ceketinin arkasından bir avuç tuttu. "Ne oldu?

"Ne tür bir bıçaktı bu?" diye bağırdı.

Colby hırlayarak döndü ve Greg'in kolunu arkadan tutarak onu yüzüstü yeni boyanmış duvara doğru itti. "Akıllıca bir hareket değil, evlat. Senin neyin var böyle?"

Greg'in yüzü acı, korku ve sefaletle çarpılmıştı. Bir yanağını duvara dayamış, gözyaşları yüzünün diğer yanından aşağı akıyordu. "Ne tür bir bıçak?" diye fısıldadı.

Ajan Colby, bırakın onu! Ona zarar veriyorsunuz! Faith tersledi. Greg'in işitme cihazları takılıydı, bu yüzden onu duyabildiğini varsaydı. Sakin kalmak için mücadele ederek bir nefes aldı. "Bırak onu. Senin Ajan Pope'u görmek gerek. Greg'le ben ilgilenirim.

Colby geri çekildi, zor nefes alıyordu. "İhtiyacın olursa beni ara.

Faith acımasızca başını salladı, silahını Novak'ın yatak odasında bırakmakla kalmadığını, kablosuz sabit hattı da mutfakta unuttuğunu fark etti. Polisleri güvenmemekten ve kendi başının çaresine bakmaktan, tamamen akılsız bir kayıtsızlığa ne kadar çabuk geçmişti.

Çünkü yorulдум. Tüm bunlardan yorulдум. Ve şimdi bir kişi daha incindi.

Greg'i nazikçe çevirmeden önce Colby'nin odadan çıkmasını bekledi. Sağ tarafı, omzundan dizine kadar yeşil boyayla kaplıydı, yanağı da öyle. Geri çekildi, yıkık duvara yaslandı ve göğsü körük gibi kabararak yere oturdu.

Yüzünü başka tarafa çevirdi. "Beni yalnız bırak.

Faith onun yanına diz çöktü ve çenesini sertçe kavrayarak başını kaldırıp ona bakmasını sağladı. "Neden bıçağı sordun Greg? Bunu bilmem gerek.

"Önemli değil," dedi kalın bir sesle.

Öyle. Ajan Pope'a bunu yapanın benim için burada olduğunu düşünmüştüm ama sen bıçak konusunda panikledin. Neden panikledin? Bu çok önemli. Eğer bu saldırı beni öldürmek için değilse, polisin bunu bilmesi gerek. Burada ipucu ararlarsa başka bir yerdeki ipucunu kaçırabilirler. İnsanlar çoktan öldü, Greg. Daha fazlası da ölebilir. Lütfen söyle bana.'

Greg gözlerini kapattı. "Okuldaki bazı çocuklar Dani'ye zarar vermekle tehdit etti.

Faith derin bir nefes verdi. Novak, Greg'in doğru nedenlerle kötü bir karar verdiğini söylemişti ve şimdi Dani'nin Greg'le daha önce tartıştıklarında verdiği tepki çok daha anlamlıydı. Gözlerini açana kadar onun çenesini hafifçe sıktı. "Dani'yi koruduğun için mi uzaklaştırma aldın?"

Greg sefilce başını salladı, yanağının içini ısırdı ve ağlamamaya çalıştı. "Bana ödeteceklerini söylediler. Ona ödeteceklerini söylediler. Bunu yapacaklarını bilmiyordum. tekrar duvara yaslayıp gözlerini kapattı. 'Her şey çok berbat ve hepsi benim suçum. Dokunduğum her şeyi mahvediyorum.

"Nasıl hissettiğini biliyorum.

Gözleri açıldı, biri mavi biri kahverengi. "Yapamazsın.

"Evet, anlatabilirim. Bütün bunlar bittiğinde sana öyle bir hikâye anlatacağım ki saçların Deacon'ınkinden daha beyaz olacak. Adamın tek kahkahası onu cesaretlendirdi. "Sana terapi yapmayacağıma söz verdim ve yapmayacağım. Ama konuşmak istersen çok iyi dinleyebilirim. Şimdi yüzündeki boyayı temizlemek için bir şey getireyim. Hulk Smash gibi bir şeyin var.'

Greg yine güldü, bu sefer iki kere. Sonra iç çekti. "Duvarı mahvettim.

'Teknik olarak bunu Ajan Colby yaptı ama şu anda adrenalinle çalışıyor. Hepimiz gibi. Burada hiç kıyafetiniz var mı?'

Başını iki yana salladı. "Hayır ama Deacon'ın bir çift eşofmanını ödünç alabilirim. "Tamam. Ona gülümsedi. "Üzerinde beyaz ve yeşil çizgiler var. Saçını şimdi. Yeni bir moda akımı başlatabilirsin. Telefonunu kullanmama izin ver, Dani'yi arayıp olanları anlatayım ki gerekli güvenlik önlemlerini alabilsin.

Telefonunu ona uzattı ve Faith çevirdi, Dani ilk çalışta açtığında şaşırmadı. "Kimsiniz?" diye sordu, sesinde panik vardı.

"Bu Faith.

"Oh Tanrım. Çok rahatladım. Greg sadece mesaj atar. Bir sorun var sanmıştım.'

Bir şey var. Greg ve ben iyiyiz. Ajan Pope bıçaklandığı için senin iyi olmayabileceğinden endişeleniyor. Dani'ye hızlıca bilgi verdi. "Barınağınızda güvenlik görevlileri var mı?

Dani titreyerek 'Evet,' dedi. 'Gönüllü olan emekli bir polisimiz var. Pope iyi olacak mı?'

"Umarım öyledir. Faith siren seslerini duyabiliyordu. 'Görünüşe göre süvariler geliyor. Seni haberdar edeceğim. Sadece dikkatli ol. Greg'e ne olduğunu ya da başının ne tür bir belada olduğunu bilmiyorum ama bu tehdidin bana değil sana yönelik olduğunu düşünüyor gibi görünüyor.

Yorgun bir iç çekiş. "Dikkatli olacağım. Onu sevdiğimi söyle.'

"Yapacağım. Faith telefonu kapattı ve her hareketini izleyen Greg'e geri verdi. "Dani seni sevdiğini söylüyor. Ayağa kalktı, aniden uyumaya hazırды. *Adrenalin patlaması*. "Yüzündeki boyayı yıkamak için ıslak bir bez getireceğim. Sen burada kal. Ben geri geleceğim.

Oturma odasına doğru aceleyle ilerlerken, elleri arkadan kelepçeli, hâlâ halının üzerinde diz çökmüş, dehşete düşmüş FedEx adamına acıyan bir bakış attı.

"Neler olduğunu bilmiyorum," dedi o sormadan önce.

Dışarıdan yüksek sesler duyabiliyordu ama belirli bir konuşma yoktu. Pencereler kalındı ve son derece iyi yalıtılmıştı. Novak evinin güvenli olmasını istemişti.

FedEx görevlisi sesi titreyerek, "Sadece bir paket teslim ediyorum," dedi. "Hepsi bu.

Faith kutunun yanına çömeldi ve dokunmadan iade adresini not etti. *Daphne Montgomery, Hunt Valley, Maryland*. Novak'ın masasındaki grup fotoğrafını bir Daphne imzalamıştı, yani bu muhtemelen yasal bir teslimattı. "Korkarım yanlış zamanda yanlış yere girmişsiniz," dedi sempatik bir şekilde. "Umarım sizi buradan çabucak çıkarabiliriz.

Telsiz telefonu aldı, ardından silahını almak için Novak'ın yatak odasına koştu, çantasını omzuna attı ve gerektiğinde silahına ulaşabilmek için kapağını açtı.

Kendini çok daha güvende hissederek, banyoda bir bezi ıslatırken sabit hattan Novak'ın cep telefonunu aradı.

Hemen cevap verdi, sesi neredeyse bir fısıltı gibiydi ama rahatlaması bağırması kadar netti. "Tanrı'ya şükür. Colby ikinizin de iyi olduğunu söyledi. İyi misiniz?"

'Evet, ama Greg sarsılmış durumda. Bana Pope'un Dani'yi tehdit eden kişi tarafından bıçaklandığını düşündüğünü söyledi.

Bir süre sessizlik oldu. "Colby'ye söyledin mi?" "Henüz değil. Söylemeli miyim?"

Hayır. Bırak ben yapayım. Beni aradığın için teşekkürler. Bana o mesajı gönderdiğinde kalbim durdu.'

"Merak etme. Greg'le ben ilgileneceğim ve Dani'yi arayıp dikkatli olmasını söyledim. Bulunduğu barınakta güvenliği olduğunu söyledi.

Bir sessizlik daha. "Teşekkür . "Ben hiçbir şey yapmadım," dedi usulca.

"Ailemle ilgileniyorsun. Bu çok fazla. Sadece Greg'e söyle. "Kahretsin, bilmiyorum bile.

"Onu sevdiğine ne dersin? Faith cevap verdi.

"Evet," dedi huysuzca. "Bu. Teşekkür ederim. Şu anda bir görüşmedeyim ama müsait olduğumda ararım.

"Deacon, bekle.

"Evet?" diye sordu, fısıltısı hırçınlıktan samimiyete dönüşüyordu.

Tek bir kelime onu sımsıcak bırakarak etrafını sardı. Ve onu şiddetle özlüyordu. "Greg kapıyı FedEx teslimatı için açtı. Onu durdurmaya çalıştım ama çoktan ön kapıyı açmıştı. Her neyse, paketin imzalanması gerekiyordu. Dönüş adresi Hunt Valley'deki Daphne Montgomery. Onun bir paket gönderdiğini teyit edebilirsiniz, zavallı FedEx adamının kelepçesini çözebilirler.

"Daphne? Adamın gülümsediğini duyabiliyordu. "Şu anda yapamam ama sana numarasını verebilirim. Onu arayabilirsin. İletişim bilgilerini Greg'in telefonuna göndereceğim. Müsait olduğumda seni ararım.

Yirmi Üçüncü Bölüm

Cincinnati, Ohio, 4 Kasım Salı, saat 10.15.

Deacon nefesini yutarak telefonu kapattı. *İkisi de iyi*. Bishop'un endişeli gözleriyle karşılaştı ve ona küçük bir baş selamı verdi, onun rahatladığını gördü.

Stone O'Bannion ikisini de dikkatle izledi. "Burada neler oluyor? Bishop ayakkabılarını işaret etti. 'Nereyi kazıyordunuz, Bay O'Bannion?'

Stone gözünü kırpmadı. "Bu sizi neden ilgilendiriyor, Dedektif?

Bishop sinirlenmişti ama bunu sakın bir gülümsemenin arkasına sakladı. "Lütfen soruma cevap verin, Bay O'Bannion. Tabii bunun sizi bir şekilde suçlayacağını düşünmüyorsunuz.

Stone gözlerini devirir gibi yaptı. "Sizden çok daha korkunç Üçüncü Dünya diktatörlerinin goril haydutları tarafından sorguya çekildim, bu yüzden beni korkutmaya çalışmayın bile. Deacon'a bir bakış attı. "Yine de hiçbirinin size benzemediğini söylemeliyim, Ajan Novak. Bakışlarını Bishop'a çevirdi, açıkça takdir ediyordu. "Ya da siz, Dedektif.

Bishop yemi yutmadı. 'Belki de tanışmamızın bir kısmını kaçırdınız. Ben *cinayet* masası dedektifiyim. Ajan Novak ve ben bir *cinayet* soruşturması yürütüyoruz. Siz ve babanız şüpheli şahıslar olarak ortaya çıktınız.

"Olamaz," diye söylendi Stone. 'Korkunç "ilgili kişiler". Kalbim korkuyla çarpıyor.

Ama gözleri çakmak çakmaktı, diye düşündü Deacon. Belli etmese de sarsılmıştı.

Deacon, 'Bize nerede olduğunu söylersen çok zaman kazanırsınız,' dedi. "Böylece seni bir şüpheli olarak eleyebiliriz.

Stone arkasına yaslandı, bir bacağını bilerek diğer dizinin üzerine koydu, böylece botları açıkça görülebiliyordu. *Bizimle alay ediyordu*. 'Ne size ne de bir başkasına nerede olduğumu açıklamak zorunda değilim. Zamanınızı boşa harcadığınız için üzgünüm ama açıkçası bu benim sorunum değil.

Deacon'ın telefonu çaldı, gelen bir aramaydı. Numaraya baktı, tanıyamadı.

"Şaka yapıyor olmalısın. Stone gözlerini devirdi. "Devam et. Telefonu aç. Tahtına kurulmuş bir sultan gibi eliyle geniş bir işaret yaptı. "Benim zamanım belli ki senin zamanın.

Bishop onun bu geniş hareketi karşısında kaskatı kesilmiş, fiziksel bir saldırı beklemişti ama Stone başka bir şey yapmayınca Deacon'a başıyla onay verdi. "Devam et. Ben hallederim.

Deacon geri çekildi ve Stone'un Jeremy ve eski karısına binlerce ortodonti faturasına mal olmuş olması gereken mükemmel gülümsemesini izledi. "Elbette biliyorsun tatlım," dedi yeterince alaycı bir ifadeyle. 'Yardımcıların işi bu. Patron yokken dükkâna göz kulak olurlar.

Deacon başını salladı. Stone tam bir hıyardı ama hakkını yemeyelim, Bishop gözünü bile kırpmadı.

"Novak," diye mırıldandı telefona.

Ajan Novak, ben Meredith Fallon. Arianna Escobar'la birlikteyim.'

Deacon kıpırdamadan içeri girdi ama Stone'un kaçırın kişiye bakıyor olabileceğinin farkında olduğu için kendi ifadesini hafifçe alaycı bir şekilde korudu. Fallon'un ipucunu anlamasını ve bir daha Arianna'dan bahsetmemesini umarak, "Bir röportajdayım, Doktor," dedi.

Hafif bir duraksama. "Elbette. Benim sorumlum uyandı ve sizin sorumlunuzla konuşmak istiyor. Sorumlumu benimle konuşmaya ikna etmeye çalıştım ama o çok ısrarcı.

Tercüme: Arianna Faith'ten başka kimseyle konuşmayacaktı. Deacon, Dr. Fallon'ın isteğinin lojistiğini düşünürken aklı karıştı. Arianna tekrar uyumadan önce Faith'i hastaneye götürmeleri gerekiyordu. Ajan Pope yaralıyken ve Ajan Colby olay yeriyle ilgilenirken, Faith'in güvenliği konusunda güvенеbileceği başka birine ihtiyacı vardı.

"Şu anda bunu yapamam ama yapabilecek birinin adını size mesaj atabilirim.

'Acele etmelisiniz Ajan Novak. Uzun süre uyanık kalmayacak.' "Anlaşıldı.

Telefonu kapatan Deacon ona Adam'ın numarasını gönderdi ve sonra Adam'a Fallon'dan bir telefon beklemesi için mesaj attı. *Lütfen ne istiyorsa yap. Faith'i güvende tut.* Adam tereddüt etti. *Benim için, diye ekledi, sonra gönder tuşuna bastı.*

Bishop ve Stone'un sıcacık küçük çemberine geri adım attı. Stone kollarını iki yana açmış, kanepenin arkasına yaslanmış oturuyordu. Bishop hazır olda durmuş, elini belindeki silah kılıfına dayamıştı.

"İşinizin halledildiğine inanıyorum. dedi Stone. 'Yardımcınız iyi bir nöbet tuttu, ancak zamanım biraz kısıtlı. Bu işi hallederseniz çok memnun olurum.

lastik hortuma kadar kesebilir, böylece bu küçük soru-cevap işini halledebiliriz.

"Pekâlâ," dedi Deacon nazikçe. Stone burada onlarla birlikte olduğu sürece, Faith ya da Arianna'yı korkutmak gibi başka bir yerde olamazdı. Ve eğer o ve Bishop bu oyunu doğru oynarlarsa, onları Corinne ve Roza'ya götürebilirdi. 'Senin bir kuzenin var. Faith.

Stone başını salladı, yüz ifadesi alaycı bir şekilde yardımseverdi. "Özür dilerim. İsim bir şey çağrıştırmadı.'

'Çok yazık, çünkü sizi hatırlıyor. Jeremy'nin ablasının kızı.'

"Ah. Maggie Teyze.' Stone gülümsedi, ama ince ince, gözleri sertleşerek. "Adımı biliyorum. Aile ağaçlarını severim. Çok fazla sır barındırırlar. Sanırım kuzenim öldürüldü? Ne de olsa siz ikiniz *cinayet* masası dedektifisiniz.

Sanki parkta bir yürüyüşten bahsediyormuş gibi umursamazca sordu. Ya da bir oyundan. Deacon'ın öfkesi kabardı ama kendi maskesine dokunmadı.

'Kuzenin hala hayatta, ama denemediği için değil. Dün gece ona yönelik altıncı girişimdi.

büyükannen öldüğünden beri.'

"O benim büyükannem değildi," diye cevap verdi Stone, Faith'in hayatına kastedildiği haberine hiçbir tepki göstermeden.

Deacon adamın sert gözleriyle karşılaştı. "Jeremy seni yasal olarak evlat edindi, doğru değil mi?" Stone'un temkinli baş sallamasını izledi. "O zaman Faith'in büyükannesi senin de büyükannen.

Onu evlatlıktan reddetti. Bu nedenle ...' Stone parmaklarını makasladı. "Kes, kes. İlişki yok. Maggie Teyze yok. Kuzen Faith yok. Lütfen acele edin Ajan Novak. Evime zorla girdiğinizi düşünerek misafirperver olmaya çalıştım ama uymam gereken bir programım var.

Deacon etrafına bakındı. "Burada mı yaşıyorsun? Tam zamanlı mı?"

"Sadece canım . Babamın ortağı harika bir şeftir. İspanaklı frittata'sının tadına doyum olmaz. Size biraz ikram ederdim ama dün gecedan kalanları bu sabah kahvaltıda cilaladım.

Bishop'ın gülümsemesi gerçekten eğlenir gibi oldu. 'Baban seni aylardır görmediğini söylüyor. Şu anda Türkiye'de bir görevdeymişsin ve ... neydi o, Novak?

"Bir isyan," diye ekledi Deacon. 'Ona inanmadık tabii ki. Çünkü dün gece burada olduğunuzu biliyorduk. Bu evi gözetim altında tutuyorduk.

Stone'un yüzü sertleşti, yanaklarına koyu bir kızarıklık yayıldı. "Kimin emriyle?

"Benim," dedi Deacon kesin bir ifadeyle. 'Dün gece on birde yola çıktınız, sabah dört on beşte döndünüz. Bu da kuzeninizin hayatına kastettikten sonra Cincinnati'ye gidip dönmek için yeterli zamanı sağlıyor.

Stone yavaşça doğruldu, gözlerinde öfke vardı. "Beni bununla mı suçluyorsun?" diye sordu sessizce.

"İyi bir nişancı olduğumu biliyoruz," diye devam etti Deacon. 'Ve dün gece çok iyi atışlar yaptın.

Bishop sessizce, 'O otel odasında öldürdüğün adamın emekliliğine bir ay kalmıştı,' dedi. 'O sadece ailesine destek olmaya çalışıyordu. Şimdi ailesi onsuz devam etmek zorunda. Ellerini iki kez çırpı, ses boş bir şekilde yankılandı. "Bravo, Bay O'Bannion.

Stone'un göğsü aldığı derin nefeslerle inip kalkıyordu. "Beni ciddi ciddi suçluyor musun?

Deacon Stone'un botlarını işaret etti. "Çizmeleriniz kirli ve bakımlı tırnaklarınızın altında kir var.

"Kazıyordum," dedi Bishop acımasızca. 'Neyi gömüyordun Stone? Ya da kimi?'

Stone'un yüzü bir anlığına dondu, sonra Deacon'ın sinirlerini bozan bir gülümsemeyle gevşedi. "Kuzenimin hayatına kastedildiğini söylemişsiniz," dedi Stone. 'Bu hâlâ hayatta olduğu anlamına geliyor, değil mi? Peki kimi gömüyor ?

Bishop'ın gözleri öfkeyle parladı. 'Çilingir olabilir mi? Ya da Earl Power teknisyeni? Ya da belki Corinne Longstreet? Onu öldürmek zorunda mıydın Stone? Cesetlerini nereye koydun? Ailelerinin bilmesi gerek.'

Stone'un rengi solmuştu ama bunu fark edecek kadar bile değildi. Bir süre sonra gözleri hesaplayarak kısıldı. Sonra ağzı kıvrıldı ve yine sıkılmış gibi görünmeye başladı. 'Korkarım siz ikiniz yanlış ağaca havlıyorsunuz. Neden bahsettiğinizi bilmiyorum.

Deacon Stone'un dikkatinin dağıldığı anı kullanarak kanepeye oturdu ve adam tepki göstermeden elini tuttu. 'O zaman tırnaklarınızın altındaki kiri alabilir miyim, Bay O'Bannion? Kir, neden bahsettiğimizi çok iyi anlayacaktır.

Stone elini çekti, tüm numara bitmişti. "Siktir git. Hayır. Ya beni tutuklayın ya da gidin.

Onu tutuklayamazlardı. Deacon bunu biliyordu. Ellerinde ikinci derece olmayan hiçbir şey yoktu. Onu gözaltına aldıklarında, onu tutmak için sadece yetmiş iki saatleri olacaktı ve bu noktada ya onu mahkemeye çıkaracaklar ya da serbest bırakacaklardı. Stone da bunu biliyor gibiydi, bu da sinir bozucuydu.

Yine de Deacon istediğini elde etmişti - Stone'un ellerindeki kiri adli tıp laboratuvarına örnek sağlayacak kadar temizlemişti. Şimdi geri çekilirlerse, Stone onları kazdığı yere geri götürebilirdi. Deacon ayağa kalkarak başını eğdi. "Bir dahaki sefere arama iznimiz olacak.

Stone ayağa kalktı, yumrukları iki yanında sıkılıydı, gözleri karanlıktı, duruşu saf tehditti. "Bu evden defol," diye homurdandı sıkılmış dişlerinin arasından. "*Şimdi*."

Keith'in ana evdeki vedasının bir tekrarı olarak, Deacon ve Bishop ön sahanlığa çıkar çıkmaz kapıyı çarptı.

"Kanıt torbası lütfen," dedi Deacon. Avucundaki değerli kir tanelerini kadının verdiği plastik torbaya attı. 'Elleri hâlâ kirliydi,' diye açıkladı. 'Tırnaklarının altındaki kir daha ideal olurdu ama bize bunu vermeyecekti. Ben sadece dikkatini dağıtmak için istedim. Umarım laboratuvar bundan bir şeyler çıkarabilir. Mahkemede kabul edilebilir olmayabilir ama en azından nerede olduğunu daraltabiliriz.

Bishop omzunun üzerinden baktı. "Bizi izliyor.

Deacon pislikleri torbaya doldururken Stone ön pencereden bakıyordu. Deacon bunu yapacağını ummuştu. "Biliyorum. Ya bundan sonra daha dikkatli olacak ya da hata yapacak kadar sinirlenecek. İkincisini umalım ama emin olmak için ateşi yükseltelim.

Sedana doğru yürüdüler, Deacon Bentley'nin arkasına park etmiş olan Stone'un kırmızı Corvette'ini incelemek için durakladı. Kaputu hâlâ sıcaktı. "Çamurlu.

Bishop arabanın kilidini açtı ve ikisi de içeri girene kadar bekledi. 'Büyük bir şey saklıyor. Ama katilimizin o olduğunu sanmıyorum. O kadar dikkatli bir adam arıyoruz ki, otel odasında kimliğini ortaya çıkaracak hiçbir şey bırakmamış. Yıllardır cinayet işliyor ve yakalanmadı. Şimdiye kadar kimse o eski evi kullandığından şüphelenmedi bile.

Deacon, 'Ve sadece Faith içeri girmeye çalıştığı için,' dedi. 'Olay yerini kirli ellerle terk etmeyecek kadar akıllı. Stone kalmamızı istedi. Bildiklerimizi ona anlatmamızı istedi.

Omuz silkti. "O bir muhabir.

"Soru soran türden. Cevap veren türden değil,' diye taklit etti Deacon. "Pislik.

Bishop güldü. "Katılıyorum. Ama kimi gömdüğünü sorduğumda onu ürküttüm. Ayıldı. "Ve çilingirden ve Earl Power teknisyeninden bahsettiğimde.

"Corinne Longstreet'ten bahsettiğinizde gerçekten dikkatini çektiniz.

"Ben de öyle umuyordum," dedi Bishop, gözleri memnuniyetle kısılmıştı.

Deacon etkilenmişti. Rolünü mükemmel bir şekilde oynamıştı. *Faith'e çok kızgındım ve dikkatim dağılmıştı.*

'Buradaki gözetimi artıracamız,' dedi. 'Bir ajan evin içinde, diğeri de Stone'u takip etsin. Eve dönüp baktığında perdelerin hareket ettiğini ve arkalarında büyük bir gölge olduğunu gördü. Yukarı bakınca ikinci katta da benzer bir hareket olduğunu gördü, perdedeki el çok daha küçüktü. *Hailey.* 'Evdeki ajan sayısını en az iki yapacağım. Bir tıp fakültesi profesörünün neden bir korumaya ihtiyacı olduğunu bilmek isterim. Ve Hailey'nin gerçekte ne iş yaptığını.

"Keith ve Jeremy'nin bir çift olduğuna inanmıyor musun?"

"Buna *inanmıyorum*," dedi Deacon. 'Ama basit bir aile saadetinden daha fazlası var. Keith neden Jordan'ı takip ediyor?"

'Özellikle de Jeremy aileden uzaklaşıp bir daha arkasına bakmadıysa. Acaba Jordan hala para harcamak için Vakfa para yatırıyor mu?"

Deacon da aynı şeyi merak ediyordu. Faith'e paraya ihtiyacı olmadığını ve evin ona miras kaldığına sevindiğini söyledi.

"Dur tahmin edeyim," dedi Bishop. 'Jeremy'nin bunun için onunla dövüşeceğini düşündü. Bu çocuklardan biri yalan söylüyor. Ya da ikisi birden. Jeremy sağ elini cebinden hiç çıkarmadı. Carrie Washington o dikişlerin gerçek bir uzman tarafından atıldığını söyledi.

'Artık ameliyat yapamayacak kadar el becerisini kaybetmiş olabilir ama bu elinin işe yaramaz olduğu anlamına gelmez. On kadını öldürmüş olsaydı, öyle görünmesini isterdi. Bence o, Keith ve Stone görmemizi istedikleri şeyi görmemize izin verdiler ve bilmemizi istedikleri şeyi söylediler.

Bishop kaşlarını çatarak arabanın motorunu çalıştırdı. 'Kurnaz zengin piçler. Ee, nereye? Öğrencilerine Dr. Jeremy'nin sapık olup olmadığını sormak için üniversiteye mi, yoksa şehre geri mi dönelim?"

Şehre dönüyoruz. Arayan Meredith Fallon'dı. Arianna yine Faith'i sordu. Adam'dan onu hastaneye götürmesini istedim. Uykuya dalmadan önce oraya varabiliriz.'

'Peki ya metin? Seni saçların kadar beyazlatan mesaj mı? Deacon ona Ajan Pope'a yapılan saldırıyı anlattı. Ve, daha isteksizce, Greg'in olası bağlantısı hakkında.

'Kahretsin, Novak. Colby' söylemen gerek,' dedi Novak sözlerini bitirdiğinde.

"Biliyorum. Greg için bir avukat tutana kadar bunu gizli tutmayı umuyordum ama artık böyle bir şey olmayacak, lanet olsun. Küfründe pek bir sıcaklık yoktu. *Çok yorgunum.*

O kadar yorgun ve zihni dağınıktı ki Daphne'nin bilgilerini Greg'in telefonuna mesaj atmayı unutmuştu. Zavallı FedEx adamı muhtemelen hâlâ oturma odasının zemininde kelepçeli bir şekilde oturuyordu. Mesajı gönderdi ve bir saniyeliğine gözlerini kapattı. "Cinci'ye geri dön," dedi Bishop'a. 'Burada daha fazla gözetim için arayacağım ve görevli ajanı bilgilendireceğim. Sonra da Colby'yi arayacağım.

Tek istediği yumuşak yatağında uyumaktı. Eve gitmek istiyordu. *Faith'e. Tercihen benim yumuşak yatağında da.* Faith onun sisteminde sıkışmış bir bağımlılık gibiydi. Tek istediği onu sessiz bir yere götürmek ve onunla tekrar sevişmekti, bu sefer yavaşça. Ama böyle bir lüksü yoktu. Onu hayatta tutmak istiyorsa yoktu.

Cincinnati, Ohio, 4 Kasım Salı, 10.40.

Neden bu kadar uzun sürdü? Ama Faith bu soruyu kendine sakladı. Kimse onlara her şeyin yolunda olduğunu söylememişti, bu yüzden o ve Greg yerde oturup gergin bir sessizlik içinde beklemekten başka bir şey yapamıyorlardı.

Greg'in telefonu çalınca ikisi de sıçradı. "Deacon'dan sana," dedi ve telefonu ona uzattı. 'Neden kendi telefonun yok? Herkesin bir telefonu var.

Mesajı okuyarak, "Benimki yakalanmış," dedi. Deacon sonunda ona FedEx paketini gönderenin iletişim bilgilerini mesaj atmıştı. Umarım bu Jeremy Amca'yla görüşmeyi bitirdiği anlamına geliyordu. Sonucu merak etmekten bile korkuyordu.

Greg ona şüpheyle baktı. "Polisler tarafından yakalanmış mı yoksa kırılmış mı?

Faith Novak'ın gönderdiği numarayı çevirirken kuru bir sesle, "İkisi de," dedi. "Alo?" Bir kadın dikkatle cevap verdi, tınısı çok belirgindi.

"Daphne Montgomery ile görüşmek istiyorum, lütfen.

"Bu Daphne. Sesi sertleşti. "? Bu numarayı nereden buldunuz?

Benim adım Faith Corcoran. Diyakoz Novak'ın bir arkadaşıyım. Bu kadar geç aradığım için üzgünüm ama önemli.'

"Deacon nerede? Daphne sordu. "O iyi mi?

"O iyi. Faith en güven verici tonunu kullandı. "Aramamı o istedi.

Neden o- Bekle. Faith Corcoran? Dün gece vurulduğunda onunlaydın.'

Faith tereddüt etti, durumu bir yabancıyla tartışmaktan rahatsız olmuştu. Ancak bu kadının Novak için önemli olduğu açıktı. "Evet," diye itiraf etti. "Oradaydım.

'Oradakinden çok daha fazlası olduğunu söyleyebilirim, şekerim. Duyduğuma göre hedef senmişsin.

Faith kaşlarını çattı. Haber kaynaklarının hiçbirinde hedef olarak onun adı geçmiyordu. En azından son baktığında yoktu ama bu Greg'le birlikte resim yapmaya başlamadan önceydi. "Ne duydun ve nerede duydun?

Hafıf bir duraklama. "Benim kim olduğumu biliyor musun, Faith?

"Deacon'ın arkadaşı olduğunu biliyorum. Neden? Zihnine bir parça şüphe enjekte edildi. "Bundan daha fazlası mısın? Faith kendi sesindeki kıskançlığı duyarak irkildi.

Boğuk bir kakhaha. 'Ben onun sadece arkadaşıyım, şekerim. Ama kocam onun eski patronu.'

"Ah. Onun için imzaladığınız resimdeki JC olmalı.

" zel Ajan Joseph Carter," diye doğruladı Daphne. 'Deacon'ın vurulduğunu duyduğumda neredeyse kalp krizi geçiriyordum ama Joseph yaralanmadığını söyledi. Bu doğru olsa iyi olur yoksa başı belada.

Faith kimin başının belaya gireceğini merak ediyordu - Joseph mi yoksa Deacon mı? " elik yelek giyyordu, neyse ki sadece kötü bir çürüğü var. Beni yoldan itti.

'Diyakozumuzdan başka bir şey beklemezdim. Beni neden arıyorsun, Faith?'

Doğru ya. "Ona bir paket g nderdiğinizi doğrulamak için. Gönderdim. Neden?

"Bu çok iyi. şimdi FedEx adamını bırakabiliriz.'

Greg izliyordu, gözleri kısılmıştı. "Sana onun gerçekten FedEx adamı olduğunu söylemiştim.

"Kimdi o? Daphne sordu. "Hangi FedEx adamı? Mantıklı konuşmuyorsun.

"Arayan Deacon'ın kardeşi Greg'di. Paketinizle birlikte çok kötü bir zamanda gelme talihsizliğini yaşayan FedEx görevlisine kapıyı açtı. Teslimat şüpheli görünüyordu.'

Deacon'ın *evinde* misin? Ve o orada değil mi? Sen tam olarak ne tür bir arkadaşsın?"

Faith kızardı, birden Novak'la yatak odasında yaptıkları her şey aklına gelince Daphne'nin yüzünü göremediğine sevindi. "Senin numaranı verdiği türden bir arkadaş, sanırım," diye çekingen bir tavır takındı.

Kısa bir duraklama, ardından keyifli bir kıkırdama. "Diyakozumuzu ne zamandır tanıyorsunuz?"

Faith Greg'in telefonundaki saati kontrol etti. "Yaklaşık yirmi dokuz saat. "O kadar uzun, ha? Daphne'nin sesi eğlenmiş gibiydi.

"Çok dolu bir yirmi dokuz saat oldu," dedi sessizce.

"Ben de öyle duydum," dedi Daphne, neşesi kaçmıştı. "İyi *misin*, Faith?"

Faith'in göz kapakları aniden yaşardı. "Elbette," dedi kararsızca. "Olacağım. *Deacon eve gelir gelmez*. Boğazını temizledi. 'Ona gönderdiğin kutu bozulabilir mi? Çünkü muhtemelen kanıt olarak kullanılacaktır.

Daphne, 'Hayır, bunu kanıt olarak almalarına izin vermeyin,' diye itiraz etti.

"Neden?"

"Çünkü beni koruyan iki ajandan biri, FedEx elemanı kapıyı çalmadan on beş dakika önce bıçaklandı.

'Kahretsin,' diye mırıldandı Daphne. 'Dışarıda işler gerçekten karışmış. Ajan iyi mi?'

Dışarıdaki sesler giderek artıyordu ama Faith Greg'i korkutmak istemiyordu, bu yüzden yüzünde bir gülümseme vardı. "Bilmiyorum. Umarım öyledir. Kutunun içinde ne var? Onu kurtarmaya çalışacağım.

"Bu bir palto. Joseph'e Deacon'ınki gibi deri bir palto ve güneş gözlüğü almıştım - bir tür doğum günü şakası olarak. Ama sonra Deacon'ın omzundan vurulduğunu duydum ve ceketinin mahvolduğunu düşündüm. Ben de ona elimdekini gönderdim. O eski şeyi ne kadar çok sevdiğini biliyorum.

Faith'in kalbi eridi. "Çok nazıksınız. Paltosunun tamir edilebileceğini söyledi ama kanıt olarak alındı ve sanırım onu daha fazla özlüyor. Adli Tıp onu önce yenisini almaya çalışacağım. Teşekkür ederim, Daphne. Bunun onun için çok şey ifade edeceğini biliyorum.

"Ah. Demek o tür bir arkadaşsın. Güzel. Çok ama çok sevindim. Deacon'a onu özlediğimizi söyle.'

"Yapacağım. Faith telefonu kapattı ve Greg'e telefonunu verdi. "Deacon Baltimore'da bazı iyi arkadaşlar bıraktı.

Greg'in yüzünden bir gölge geçti. "Biliyorum. Buraya dönmek için onları terk etti. Benim için.

"Çünkü seni seviyor," dedi Faith usulca. "Sana bunu söylememi istedi.

Yüzünden memnun bir şaşkınlık ifadesi geçti, ardından karakteristik bir ergen göz devirmesi yaptı. "Evet, doğru.

"Bana şans dile," dedi Faith. "O paketi kurtarmaya çalışacağım. "İyi şanslar" Greg kaşlarını çatarak sözünü kesti, dışarıdaki bağırışlar O kadar yüksekti ki, bile duyabiliyordu. "Neler oluyor?" diye fısıldadı.

Çok güzel bir soru. "Öğreneceğim. Burada, dolabın içinde otur.' Kurşunların pencere camından içeri giremeyeceği bir yere. "Söz ver bana," diye fısıldadı şiddetle.

Aciliyeti etkisini göstermiş olmalıydı, çünkü Deacon onun istediğini yaptı. Nefes alan Faith, Deacon'ın odasına girdi ve pencerenin bir tarafındaki yatağın üzerine diz çökerek perdeyi çekti.

Ve anında pişman oldu çünkü Ajan Pope'un öldüğünü gördü.

Pope bir sedyede yatıyordu, yüzü başını saran yastık kadar beyazdı. Ama beyaz olan tek şey yüzü ve yastığıydı. Geri kalan her şey kan kırmızısıydı.

Yüksek ses Ajan Colby'ye aitti ve ortağının yanında durarak ona dayanması için bağıırıyordu. Fran ve çocuklar için. Ve sonra her şey sessizliğe gömüldü.

Dev sessiz hıçkırıklar geniş omuzlarını sarsmaya başladığında Colby bağırmayı bıraktı. Çünkü Pope artık nefes almıyordu.

Sağlık görevlileri acımasız görünüyordu. Ve çok üzgün.

Ve sonra Faith kendisinin de ağladığını fark etti, alçak sesle, içinde tutamadığı bir feryattı bu. Gölgeyi bıraktı ve yatak başlığına yaslanana kadar aşağı kaydı. Gözyaşlarını bastırmak için yüzünü Deacon'ın yastığına gömdü ve ağlarken kendini salladı.

Kahretsin, kahretsin, kahretsin. Bıçaklama olayının onunla ilgili olmaması önemli değildi. *Bir psikopat beni öldürmeye çalışmasaydı Pope zaten dışarıda olmayacaktı.*

Ama sadece etrafındaki herkesi avlamayı başardı.

Ayak sesleriyle aynı anda başını kaldırdı ve silahını almak için çantasına uzandı. Kimin geldiğini görmek için gözlerini kırptırdı. Bunu yaptığında göğsünden öfkeli bir inilti yükseldi. "Oh, harika. Bu sensin.

Adam Kimble, Deacon'ın yatak odasını birkaç uzun adımda geçti, koyu renk gözleri gergindi. "Neyin var? Yaralandın mı?"

'Öyle olup olmamam senin için gerçekten önemli mi? Eğer bana bakıcılık yapmak için buradaysan, tamam. Sadece beni yalnız bırak. Greg senin arkadaşlığını kullanabilir. Silahını çantasına geri koydu, dizlerini göğsüne çekti ve yüzünü tekrar yastığa gömdü.

"Neden ağlıyorsunuz, Dr. Corcoran?" diye dikkatle sordu.

Faith başını kaldırıp ona dik dik baktı. "Çünkü o öldü," diye bağırdı. "Pope öldü. Beni koruyordu ve biri onu bıçakladı ve şimdi *o öldü*. Sertçe yutkundu, öfke nöbeti onu tüketmişti. "Devam et," diye fısıldadı. "Bunun benim hatam olduğunu söyle. Bunu istediğini biliyorsun. İçinden atsan iyi olur.

O, şimdi çarpmakta olan başındaki zonklamaları sayarken, adam orada durmuş ona bakıyordu. Sonunda iç çekti. Omuzları çöktü, yumruklarını kalçalarına dayadı ve çenesini indirerek yere baktı. "Bunun senin hatan olduğunu sanmıyorum, Faith.

"O benim. Greg adımları belirsiz bir şekilde odaya girdi. Yüzü tebeşir gibi bembeyazdı. "Adam? Bu doğru mu? Öldü mü? Gerçekten öldü mü?"

Adam ayık bir şekilde başını salladı. "Evet. Bu doğru.

Greg yere çöktü, giysilerindeki yeşil boya duvara bulaşmıştı, gözleri cam gibiydi. "Ne tür bir bıçaktı o, Adam?" diye sordu uyuşmuş bir halde.

"Bowie'ye benziyordu.

Neden?" "Sapı ne renkti?"

"Redwood. Neden? Adam tekrarlardı ama Greg titreyen elleriyle yüzünü kapatmıştı. Adam onun önünde çömeldi ve ellerini yüzünden çekti. "Greg?

"Dani'yi tehdit eden okuldaki çocukların sorumlu olduğunu düşünüyor," dedi Faith, yüreği parçalanarak. Greg'in ne yaptığını hâlâ bilmiyordu ama bunun sonuçlarının büyük olasılıkla bir adamın ölümüne yol açabileceğini fark etmişti.

"Seni açığa aldılan bu muydu? Kimble sordu, Greg sadece başını salladığında sert bir nefes verdi. Kimble başını kaldırıp Faith'e baktı. "Bunu dışarıda biliyorlar mı?

"Deacon'a söyledim. Onlara söyleyeceğini söyledi ama ben aradığımda bir röportajdaydı. Ağrıyan alnını ovuşturdu. "Bugün tamamen ve tamamen berbat bir gün.

"Buna katılabilirim," dedi Kimble, odadan çıkmaya başladığında onu durdurmak için elini uzatmak üzere aniden ayağa kalkarak. "Oha. Nereye gidiyorsun?" "Oturma odasının zemininde Deacon'a ait bir FedEx kutusu var.

Pope'a ya da ailesine yardım etmek için hiçbir şey yapamazdı.

Federallerin Deacon'ın ceketini almasına izin ver. "Federaller gözaltına almadan önce içindekileri alacaktım.

Kimble ona baktı. "Kanıtlarla mı oynayacaksın?

Dişlerini gösterdi. "Bu kanıt değil. Deacon'ın Baltimore'daki arkadaşlarından birinin hediyesi ve kötü şans eseri şimdi teslim edildi. Greg'in arama kaydındaki son numarayı çevirin ve onunla kendiniz konuşun. Tanrı aşkına, ona yedek bir palto göndermiş.

Adam'ın ifadesi acımasızdı. 'Burada kal. Dışarıda komuta kimdeyse onunla konuşacağım ve ceket konusunda ne yapabileceğime bakacağım. Elini Greg'in omzuna koydu ve sıktı. "Ayrıntılara ihtiyacım var. İsimler, adresler. Bıçağı nereden biliyordun? Onları öldürmeye istekli hale getirecek ne oldu? Tekrar Faith'e baktı. "İkinizi buradan götürüyorum, o yüzden birkaç gün için neye ihtiyacınız varsa yanınıza alın.

Faith'in ağzı açık kaldı. "Ne?

'Bu güvenli ev artık güvenli değil. Taşınmanız gerekiyor. Ve acele et, eğer yapabilirsen. Önce seni hastaneye götürmeliyim. Arianna uyandı ve seninle konuşmak istiyor.

Greg'in görüldüğü kadar uyuşmuş hisseden Faith, Kimble'in merdivenlerden aşağı kayboluşunu izledi. *Kimilda. Ve çabuk. Arianna için. Ve lütfen Tanrım, Corinne ve küçük kız için de.*

"Greg, kıyafetlerini değiştirmen gerek. Sesini sertleştirdi. "Haydi. Kimilda.

Hareket etmedi. Orada öylece durdu, ön kolları bükülmüş dizlerinin üzerindeydi. Dosdoğru karşıya bakıyordu.

Faith evrene lanetler yağdırarak Deacon'ın şifonyerindeki çekmeceleri açıp kapadı ve onun eşofman zulasını bulup çekmecedekilerin hepsini yatağın üzerine boşalttı. "İşte bir takım. Banyoya git ve üstünü değiştir. Boya kaplı giysileri küvette bırak. Onlarla sonra ilgilen. Greg kıpırdamayınca, kadın yanına gitti ve elinden tutarak onu ayağa kaldırmaya çalıştı. 'Greg, hareket etmelisin. Yapacak işlerimiz var. Git, üstünü değiştir. Greg yavaşça ayağa kalktı, kadının uzattığı giysileri aldı ve başı öne eğik bir şekilde ana banyoya doğru yürüdü.

Ön kapının çarpması onu hazırlıksız yakaladı. Sanki fırlatılarak açılmış gibiydi. Saniyeler sonra Ajan Colby merdivenleri hızla çıkarak Deacon'ın yatak odasına girdi.

"Nerede o? Colby sessizce sordu. "Kim?"

diye sordu Faith, gerçekten kafası karışmıştı.

Colby tamamen onun alanına girene kadar eğildi ve kadın eski paniğinin geri geldiğini hissetti. "Greg. Şu çocuk. Deacon Novak'ın kardeşi. Kelimeleri yüzüne tükürdü.

Ne oluyor lan? Colby'nin yolunu kesmek için hareket etti. "Neden?

İki iri elini Faith'in omuzlarına koydu ve onu kenara itti. Faith geri çekildi ve bir trafik polisi gibi avuçlarını açarak onun yolunu tekrar kesti. "Ajan Colby. *Dur.*'

Adam onun etrafından dolaşarak banyoya doğru ilerledi. Faith banyo kapısına doğru koşarak vücudunu kapının önüne koydu. "Ne yapıyorsunuz, Ajan Colby?

"Okulda oyunlar oynadı," dedi Colby, öfkesi artık duyulabiliyordu. "Öğretmenlerin e-postalarını hackledi ve bir çocuğun AIDS olduğunu düşünmelerini sağladı. Bunu biliyor muydun?" Colby cevap vermesi için durmadı, onu kapıdan uzaklaştırdı.

Onu bir adım geriye gönderecek kadar sert bir şekilde itti. "Neyin var senin?" diye bağırdı. 'Greg, kapıyı kilitle. Sakın dışarı çıkma. Ama kilit dönmedi ve Faith'in midesi bulandı. *İşitme cihazlarını çıkarmanın tam zamanı, evlat.* "Kimble!" diye bağırdı. "Yardım et bana!

"Dışarı çıkacak," diye homurdandı Colby, nefesi kızın yüzünde sıcaktı, "ve ne yaptığını göreceksin. Çocuklar bilgisayarda oynuyor ve kendilerini Tanrı sanıyorlar. Ona doğru uzandı ve kapı kolunu tıkırdattı. "Dışarı çık, seni küçük pislik. Dışarı çık ve ne yaptığını gör.

Greg kapıdan sabırsızca, "Geliyorum, Faith," dedi. "Tanrı aşkına.

Seslerini duyamadı. *Onu acele ettirdiğimi sanıyor.* Kimble! *Yardım edin!*

Kapı arkasından açıldı ve Greg'in nefesini duydu. Colby omzunun üzerinden uzanıp çocuğun kazağından bir avuç aldı ve onu öne doğru sürükledi.

"*Kimble!*" diye bağırdı Faith, Colby ile Greg'in arasına girerek. 'Ajan Colby, üzgünsünüz. Yas tutuyorsunuz. Bunu yapmayın. Kariyerini bir kenara atma. Her de birer eliyle iterek bir kez daha itti. Greg kendini Colby'nin elinden kurtarmayı başardı ve banyonun kapısını çarparak kendini içeri kilitledi.

Faith'i öfkeli Colby ile tek başına yüzleşmek zorunda bıraktı. *Aman Tanrım.* Kederden gözleri dönmüş olan Colby, Faith'in bluzunu yakaladı ve onu acımasızca ayak parmaklarının ucuna kadar çekti.

'Bana ne yapacağımı *söyleme*,' diye tısladı. 'Ortağım öldü. Ve bu o çocuğun hatası. Ve senin. Onu iliklerine kadar sarsan bir sarsıntı geçirdi. "Seni korumak için burada sıkışıp kaldık.

"Tüm bunları başıma ben getirdiğimde mi?" diye sordu hissetmediği bir sakinlikle. "Söylemek istediğin bu mu?

"Hayır." Gözleri yaşlarla doldu. "Ama o benim ortağımdı. Arkadaşımdı. Şimdi öldü. Bunu hak etmedi.

"Hayır," diye fısıldadı. 'O yapmadı. Özür dilerim. Çekingen bir tavırla uzanıp adamın yanağını avuçladı. "Çok özür dilerim.

Colby ürperdi, gözyaşları kontrolsüzce akıyordu. "Onu bir hayvan gibi parçaladılar," diye fısıldadı. "Lanet olası bir hayvan gibi.

Faith bir elini onun yüzünde bıraktı ve diğer eliyle bluzunu kavrayan yumruğu nazikçe kapattı. "Ajan Colby, canımı yakıyorsunuz," dedi yumuşak bir sesle, yumruğuna sıkıca bastırarak. 'Bunu yapmak istediğinizi sanmıyorum. O tür bir adam olduğunuzu sanmıyorum. Gözlerini dolduran vahşi öfke dağılmaya başladı, yerini sefalet aldı. Sefalet, korku ve utanç.

Adam kadının bluzunu çıkardı ve kadın ayakları tekrar yere basana kadar aşağı indi. "Teşekkür ederim, Ajan Colby.

"Özür dilerim," diye mırıldandı. "Aman Tanrım. Özür dilerim. I . . . Özür dilerim.

Her şeyin yolunda olduğunu söylemeyecekti, çünkü değildi. "Yaralı değilim," dedi, sesini kavgacı bir tonda çıkarmadan. "Yaralı değilsin. Hadi bu odadan çıkalım. Kolundan tuttu ve onu yatak odasının kapısına doğru çevirdi, tam Kimble kapıdan içeri koşarken.

Kimble'a, 'Greg'le ilgilen,' dedi. "Ben Ajan Colby'ye çay yapacağım.

Kadın onu oturma odasına indirdiğinde Colby titriyordu. Hâlâ yerde oturan ama artık kelepçeli olmayan FedEx adamının yanından geçerken gözlerini kapattı.

Kimble onu serbest bırakmış olmalı. *Benim söylememle*, diye düşündü Faith. *Sanırım ilerleme kaydediyoruz.*

Colby'yi mutfığa götürdü ve bar taburelerinden birine oturttu. Faith çaydanlığı ocağa koyup çayını hazırlarken Colby başını ellerinin arasına gömdü, omuzları sessizce titriyordu.

Kimble garaja giderken Greg'i mutfaktan geçirdi. Greg onun yanından geçerken gözlerine bakmadı, artık her şey bittiği için utanmıştı.

Öte yandan Kimble durdu ve uzun bir süre bakışlarını onun üzerinde tuttu. "Teşekkür ," diye mırıldandı sertçe. 'Birkaç eşyanı aldım. Yapmamız gereken

Git. Şimdi.'

Omzunda dizüstü bilgisayar çantası vardı ve Deacon'ın banyosunda bıraktığı gece çantasını taşıyordu. İri yarı, düşünceli bir adamın Hello Kitty marka bir çanta taşıması başka koşullar altında olsa gülümsemesine neden olabilirdi.

'Colby'nin patronu dışarıda. O devralacak,' dedi Kimble. 'Az önce Meredith Fallon'dan nerede olduğumuzu merak eden bir telefon aldım. Açıkladım ama gitmemiz gerekiyor. Arianna zaten bir kez uykuya daldı. Uyanık kalabilmek için siz gelene kadar ağrı kesici ilaçları reddediyor.

Faith bitkin bir halde onu arabaya kadar takip etti ve hâlâ kendisine bakmayan Greg'in yanına, yere indi. Kimble garajdan çıkarken, "Hastaneye giderken yolda uyuyabilirim," dedi. "Yani ortalık sakinleştğinde ayağa kalkmazsam benim için endişelenme.

"Biraz kestirmeyi hak ettiğinizi söyleyebilirim, Dr. Corcoran," dedi nazıkçe. "Oraya vardığımızda sizi uyandıracağım.

Yorgunluk onu içine çekti ama bir süre daha onunla savaştı. "Deacon'ın paltosunu aldın mı?

"Evet, söyledim.

Rahatlama. "Nasıl?

Bir kıkırdama. "FedEx elemanının kelepçesini çözdüğümde imzaladım. Bagajda.'

"Başın belaya girmeyecek mi?

Muhtemelen. Tanaka'nın laboratuvarındaki kutuyu açacağım, her ihtimale karşı sahte bir paket olabilir. Ama Deacon'a borçluyum. Eğer başım belaya girerse, sadece borcumu ödemiş olurum.

Cincinnati, Ohio, 4 Kasım Salı, 11.15.

Her şeyi berbat ettim, diye düşündü tiksintiyle. Üç sokak ötedeki evin üst kat penceresinden Novak'ın garajından çıkan sedanı izledi ve Faith'in olduğunu anladı. *Onu götürüyorlar. Onu yeni bir güvenli eve götürüyorlar.*

FBI ajanını öldürmek o anda iyi bir fikir gibi görünmüştü ama düşüncesizce hareket ettiğinde başına bunlar geliyordu. Biraz sabırlı olsaydı, FedEx adamına kapıyı açtığında çocuğu onu dışarı çekebilirdi.

Ama Faith'in evden çıkmasını saatlerce beklemekten sabırsızlanmaya başlamıştı. Liseli serserinin eve yaklaştığını gördüğünde

elinde koca bir bowie bıçağıyla bir şeyler yapabileceğini düşündü.

Elbette, koca kıçlı bıçaklı liseli bir serseri, planlamadığı bir jokerdi, üzerinde kontrol sahibi olmadığı fazladan bir oyuncuydu. Bu yüzden çocuğu resimden çıkarmıştı. Devriye gezen Fed onu görmeden önce çocuğu uzaklaştırmak işin en riskli kısmıydı.

Serseriye öldürmek çocuk oyuncağıydı. Federal'e gizlice yaklaşmak sadece biraz zor olmuştu. İki adamı devriye gezerken izliyordu ve düzenlerini biliyordu.

En azından federali öldürmek tatmin ediciydi. Ve şimdi yeni bir silahı vardı. O eski 9 milyonu nehre atabilir.

Ama bütün bu olanların tek iyi yanı buydu, çünkü hile işe yaramamıştı. Faith'in yaralı bir FBI ajanına yardım etmek için dışarı koşacağından o kadar emindi ki, ama aslında talimatlara uyuyor ve içeride kalıyordu, sürtük. Şimdi her yer FBI ve CPD ile doluydu ve Faith başka bir yere götürülüyordu.

Bu ev artık bir gözlem noktası olarak işe yaramazdı. Burada yaşayan yaşlı adamı bir hiç uğruna öldürmüştü. En azından yakın zamanda cesedini ya da Greg'in sınıf arkadaşının cesedini bulamayacaklardı, ikisi de yaşlı adamın geyik eti saklamak için kullandığı bodrumdaki büyük dondurucuda saklanmıştı.

Neyse ki henüz geyik mevsimi değildi ve adam geçen yılki avının neredeyse tamamını yemişti. Hem ev sahibi hem de Novak'ın evine bıçak getirecek kadar aptal olan çocuk için bolca yer vardı.

Ne yazık ki kendi planı da en az serserinininki kadar berbat bir şekilde geri tepmiş, Faith bir kez daha ellerinden kayıp gitmişti. İşin iyi tarafı, polisler bir süre Fed'i kimin öldürdüğünü bulmaya çalışarak kuyruklarını kovalayacaklardı.

Faith'i nereye götürüyorlarsa oradan çıkarmam için bana zaman veriyor.

Farklı bir yaklaşım bulması gerekecekti. Kendi postunu rastgele yabancılar için riske atmıyordu ama doğru yemi bulursa onu yine de kendisine gelmeye zorlayabilirdi. Çocuk iyi bir yem olabilirdi. Ya da Novak'ın kız kardeşi. *Ya da Corinne Longstreet.* Neden bunu daha önce düşünmemişti? O tuttu Corinne kendi zevki için yaşıyordu ama Faith'in karşılık vereceği tek havuç olarak daha faydalı olabilirdi. Kaçınmak için kendini feda edebileceği tek ölüm.

O zaman kulübeye geri dön ve Corinne'i al. Oraya gidip dört saat içinde dönebilirdi. Pencereden bir adım uzaklaştı, tökezleyince telaşlandı. *Kahretsin.* Ne zamandır tek seferde bir saatten fazla uyumamıştı?

Günlerdir güçlü duruyordu ama gerçeklerle yüzleşmek zorundaydı. Vücudu yakında pes edecekti. Sert bir fincan kahve içerse otoyollarda araba kullanabilirdi ama ormandan kulübeye giden o virajlı yollar karanlıkta tehlikeli oluyordu.

Arabasını bir ağaca doladığı için polisler tarafından yakalanması söz konusu olmayacaktı. Yine de ironi neredeyse çok lezzetli olurdu.

Yirmi Dördüncü Bölüm

Cincinnati, Ohio, 4 Kasım Salı, 11.15.

"Cehennem, cehennem, cehennem," diye mırıldandı Deacon son görüşmesi olması için dua ettiği görüşmeyi bitirirken. Indian Hill'den ayrıldıklarından beri telefonla konuşuyordu, Bishop direksiyon başındaydı ve Ajan Pope'un öldüğünü duymanın şokundan başlayarak aldıkları her yeni kötü haberle elleri direksiyona daha da sıkı yapışıyordu.

Deacon hâlâ inanamıyordu. Adam - deneyimli bir federal ajan - öldürülmüştü. *Evimin dışında*. Greg ve Faith'ten sadece birkaç metre ötede.

"Sondan ikinci arama Adam'dan geldi. Faith'i Arianna'yı görmesi için hastaneye götürüyor. Eğer oraya zamanında varabilirsek senin de orada olmanı istiyor. Arianna'nın ifade verme ihtimaline karşı. Senin yanında daha rahat olabileceğini düşünmüş.

Başka ne dedi? Colby hakkında ne dedi? Kendini mi kaybetti?" "Tamamen.

Greg'i tutup Pope'u görmek için dışarı sürüklemeye çalıştı. ona şakasının sonuçlarını göstermek için.'

"Kardeşinizi güvenli bir evden çıkarmaya mı çalıştı?

"Sanırım o noktada burayı güvenli bir ev olarak düşünmüyordu. Greg ve okul hakkında onu aradığımda bu kadar dengesiz olduğunu fark etmemiştim. Kaynakları Dani'yi tehdit eden çocuğu aramaya yönlendireceğini düşünmüştüm. Greg'in peşine düşeceğini hiç düşünmemiştim.

"Çünkü sen mantıksız değilsin. Onun başını salladı. "Colby şimdi nerede?

"Gözaltında. Deacon'ın ağzı gerildi, öfkesi hâlâ kaynıyordu. "Adam, Colby'nin Faith'i bluzundan tutup ayaklarının ucuna kaldırdığını söyledi. Deacon bunu görmek için evde olmadığına sevinmişti. *Onu öldürebilirdim*.

'Ama Adam onu durdurdu, değil mi? Colby ona zarar vermedi mi?'

"Onu kendisi ikna etti," dedi inanmayarak. "Sonra Colby'ye bir fincan çay yaptı.

Bishop'ın kaşları yumuşadı. "Ondan her geçen daha çok hoşlanıyorum.

Ben de öyle. Greg için kendini tehlikeye atması onu şaşırtmamalıydı. Yıllardır aynı şeyi çocuklar için yapıyordu.

farklı bir bağlamda. Kendini korumadaki eksikliği onu ne kadar korkutsa da, kardeşini koruduğu için minnettardı.

"Son arayan kimdi?" diye sordu Bishop. "Cehennem, cehennem, cehennem" olan mı?

"Vince," dedi. 'Ohio Tıp Ruhsatlandırma Kurulu'ndan Jeremy'nin parmak izlerini aldı ve bodrumda bulunan saç fırçasındaki parmak iziyle eşleşmiyor. Yakınından bile geçmiyor.

"Kahretsin," dedi Bishop, ama fazla öfkelenmeden. 'Yine de bu çok kolay olurdu.

"Keşke Stone'un parmak izlerini alabilseydik.

"O askerdi. Parmak izi almış olmalılar. Onları çıkarabilir miyiz?"

"Eğer hala varlarsa. Terhis edilen gaziler parmak izlerinin veri tabanından silinmesi için dilekçe verebilirler. Stone bunu yapacak kadar kurnaz olabilir. Tanaka'ya bir mesaj gönderdi. "Onları istedi.

'Yani Jeremy O'Bannion bodrumuna on ceset gömmedi ve Faith'i öldürmeye çalışmadı. Ama Stone Ajan Pope cinayetinde olmasa da her ikisinde de hala şüpheli. Bana Greg ve Dani'yi tehdit eden şu çocuktan bahset.

'On altı yaşında , her zaman başı belada. iri yarı, üniversitede futbol oynuyor.

Defansif yan hakem.'

Bishop, "Yani ayakları üzerinde çok hafif değil," dedi. "Kesinlikle bir sprinter değil.

"Gördüğüm okul güvenlik videosunda oldukça yavaş hareket ediyordu. Görünüşe göre oldukça popülerdi, ancak bunun en azından bir kısmı korkutma yoluyla oldu. Son zamanlarda o kadar popüler değil.

'Çünkü Greg herkesin çocuğun HIV pozitif olduğunu düşünmesini sağladı ki bu korkutucu, Deacon. Hem kardeşinin böyle bir şey düşünmüş olması hem de bunu başarabilecek beceriye sahip olması.

'İnan bana, biliyorum ama şu anda Greg'i düşünmüyorum. Eğitimli bir federal ajanın liseli bir çocuğun onu alt etmesine izin verdiği gerçeğini düşünüyorum.

'Ben de öyle düşünüyordum,' dedi isteksizce. 'Pope'un anısına saygısızlık etmek istemem elbette. Ama, vay be... Faith'i koruması için gönderdikleri adam *bu* muydu?

'Ben de öyle düşünmüş olabilirim ama Faith'e ilk atandığında geçmişini kontrol ettim. Pope Büro'ya katılmadan önce Özel Harekât'taymış. *Kimsenin* onu alt edememesi gerekirdi, hele de bıçakla. Ve kesinlikle o çocuk da değil," diye ekledi. "Peki ya Pope'un öldürülmesi kozmik bir tesadüf değilse?

"Yani adamımız tarafından kasten mi öldürüldü? Bishop bir an için bunu düşündü. "Bu mümkün. Bu çocuk şimdi nerede?"

Rüzgarda. Son birkaç gündür okula gitmiyor ve onu evinden almaya giden ajanlar evde olmadığını söylüyor. Ailesi de nerede olduğunu bilmediklerini iddia ediyor. SAC yeniden ortaya çıkma ihtimaline karşı evini ve arkadaşlarının evlerini izlemeye aldı.

Sorumlu Özel Ajan, adamlarından birini soğukkanlılıkla öldüren çocuğu bulmak için kasabanın altını üstüne getirmeye hazırды. Deacon bu noktada alternatif bir teori sunmadan önce düşüncelerini düzene sokması gerektiğini biliyordu.

"Ya Pope'ta buldukları bıçak?"

Adam, Greg'in verdiği tarife uyduğunu söylüyor. Kabadayı bıçağı okulda gösteriyormuş. Spor malzemeleri dükkanından çaldığını söyleyerek övünüyordu.

'Bunu doğrulamak yeterince kolay olacak. Eğer çocuğun bıçağıysa ve bu bir tesadüf değilse, katil bıçağı nasıl aldı?

Güzel soru. Bilmiyorum. Belki de olmayan komplolar görüyordur.

Bishop başını salladı. 'Pope'un Özel Harekâtçı olması ve gafil avlanmaması dışında. Eğer katilimizse, bunu nasıl yaptı? Pope'u nasıl atlattı?'

'Belki de Butler County şerif yardımcısı gibi önce onu vurdu. Ya da belki ona ilaç vermiştir. Deacon telefonunu çıkardı. "Washington'a Pope'un toksin testi için mesaj atıyorum.

'Eğer çocuk değilse, Stone, Keith ya da Jeremy olamayacağını biliyoruz çünkü o sırada bizimle birlikteydiler. Geriye sadece Combs ve bodrumda kim varsa o kalıyor.

"Jordan değildi, çünkü mazereti doğrulandı, ya da Jeremy, çünkü parmak izleri uyuşmuyor, ama yine de Stone ya da Keith olabilir. Kaşlarını çattı. "Lanet olası bir yapboz gibi.

"Hâlâ Üçüncü Herbie var. Hatta bir Bay X. Maguire'ın sahte ofisinde Herbie'yle buluşan kadını da unutamayız. Miami'de köprüdeki minibüsten Faith'e ateş eden kadın olabilir. Eğer katilimizin bir ortağı varsa, belki *de o bir kadındır*. Ne olursa olsun, yıllardır o evde yaşayan, iyi bir tamirci ve iyi bir nişancı olan biriyle karşı karşıyayız.

"Ve Earl Power denen adamı O'Bannion'ların evinin arkasına sürükleyecek kadar güçlü," diye ekledi Deacon, "eğitilmiş bir doktor gibi dikiş dikebiliyor ve bir cenaze levazımatçısı gibi mumyalayabiliyor. Ve daha da önemlisi, o lanet vasiyete erişimi vardı.

Cincinnati, Ohio, 4 Kasım Salı, 11.20.

Faith Arianna'nın hastane odasının kapısında durmuş, ödünç aldığı FBI ceketinin fermuarını açarak genç kızın yanına girmeden önce kendini toparlamaya çalışıyordu. Derin bir uykudan uyandırıldığı için zihni hâlâ biraz bulanıktı, vücudu ise Kimble'in arabasının zemininde kıvrılıp aldığı uyku yüzünden ağrıyordu.

Ama onun rahatsızlığı Arianna'nınkinin yanında devede kulak kalırdı. Arianna'nın büzülmüş dudaklarının köşelerinden o sabah olmayan derin çizgiler yayılıyordu. *Benim yaşımda görünüyor.* Kız uyanık kalmak için ağrı kesicilerini reddetmişti ve sonuç bu oldu.

Arianna'nın yanında oturan Meredith Fallon, Faith ve Kimble odaya girer girmez ayağa kalktı ve Faith'i görünce gözleri fal taşı gibi açıldı. "Dr. Corcoran, size ne oldu?

Faith yere baktı ve bluzunun önünün kanla kaplı olduğunu görünce şaşırdı. *Oh, doğru ya.* Ajan Colby burasını tutmuştu. "Bu benim kanım değil. Ajan Pope'un kanıydı. Colby'nin elleri kana bulanmıştı. "Önlük bulabilirsem üstümü örteceğim. Ve lütfen bana Faith de.

"Ben Meredith. Kapının yanındaki raftan temiz bir hastane önlüğü alarak Faith'in omzunun üzerinden Kimble'a baktı. "Kıyafetlerini değiştirmesine bile izin vermedin mi?

Kimble muhtemelen zekice bir yorum yapmak için ağzını açtı. Ya da belki kendini savunmak için ama Meredith'in buna hiç tahammülü yoktu. Ellerini kapıya doğru sallayarak, "Git," dedi. "Dışarı.

Meredith Kimble'ı odadan dışarı itmiş, kapıyı kapatmış ve Faith daha bir şey düşünmeden onun bluzunu kot pantolonundan çekip çıkarmıştı. Meredith yüzünü buruşturarak bir çift eldiven giydi. "Bluzunu bana ver.

Faith ona baktı. "Ne? Neden?"

'Biyolojik tehlike kutusuna atılacak. Burası yoğun bakım koğuşu.'

"Elbette. Faith'in zihni tekrar yerine oturdu. "Özür dilerim," dedi ve bluzu çıkarıp biyolojik tehlike torbasına atarken içini bir hüznün kapladı. Bu, Novak'ın öldürüldüğü zaman giydiği bluzdu. *Hayır, Faith.*

Oraya gitmiyorum. Başını sertçe salladı. 'Güvenli evimde bir karışıklık oldu. Kimble beni aceleyle dışarı çıkardı ve doğruca buraya getirdi ve arabanın arkasında uyuyakalmışım. Hâlâ biraz örümcek ağı var üzerimde. Önlüğü bana ver.'

"Um, hayır. Meredith'in burnu kırıştı. "Sutyen de öyle.

Faith iç çekti. Kan bluzundan sızmış ve sutyenini lekelemişti. Ön kopçayı açarak elbiseyi göğsüne doğru tuttu ve sutyeni bluzla birlikte çantaya attı. "Bu da benim en güzel sutyenimdi," diye mırıldandı.

Meredith yumuşak bir sesle, "Özür dilerim," dedi. "Kollar içeri.

Faith itaat etti ve Meredith'in onu bir çocuk gibi giydirmesine izin verdi. Arianna'yı gözlerini açmak için çabalarken yakaladı ve genç kıza toplayabildiği kadar parlak bir gülümseme verdi. "Merhaba tatlım. Geç kaldığım için özür dilerim.

Dr. Fallon elbisesini bağlamak için onun arkasına geçerek, "Saçını tut," diye emretti.

Arianna'nın kara gözleri fincan tabağı gibi irileşti. "Ne oldu?" diye fısıldadı dehşetle.

Faith boğazındaki yara izini kapatmayı ihmal ettiğini çok geç fark etti. İçgüdüsel olarak yara izini örten saçlarını bıraktı ama sesini sıcak ve yatıştırıcı tuttu. "Bu birkaç yıl önce oldu. Artık endişelenmeni gerektirecek bir şey yok.

Meredith'in onu lavaboya sürüklemesine ve ellerini ovmasına izin verdi,

Arianna'ya kızın büzülmüş dudaklarının kıvrılmasına neden olan çaresiz bir

bakış attı. "Artık ameliyattan çıkan bir hastayla birlikte yoğun bakım

koğuşunda oturabilecek kadar temizsin," dedi Meredith sert bir ama Faith'in

omzuna nazik bir el koydu. "Kimble seni buraya getirirken aradı ve bana

olanları anlattı. Kederli, kontrolden çıkmış bir federal ajanın önüne geçip

Kimble'in on beş yaşındaki kızını taciz etmesini engellediğini söyledi. yaşındaki kuzenim.'

Faith, Meredith'in neden Ajan Colby'nin çöküşünü yeniden anlatmak için değerli saniyelerini ayırdığını merak etti. Ta ki Arianna'da belli belirsiz bir değişiklik görene kadar. Minik bir rahatlama, ağzının etrafındaki acı çizgileri yumuşuyordu.

"Bunu sen mi yaptın? Arianna sordu.

Faith kızın yatağının başucundaki sandalyeye oturdu. Basitçe, "Evet," dedi.

"Senin benim için yaptığın gibi. Arianna'nın gözleri yaşlarla doldu. "Bunun bir rüya olduğunu sanmıştım.

"Arianna kabuslarla uyandı," diye açıkladı Meredith. 'Ben geldiğimde biraz heyecanlanmıştı. Dün gece tam olarak ne olduğundan biraz emin değil.

Faith hâlâ korkuluklardan sarkan yumuşak bağlara dikkat etti. "Biraz sinirli" demek, Arianna'nın kendisi için tehlike oluşturacak kadar çılgınca çırpındığı anlamına geliyordu. Hastane neler yaşadığını bildiği için başka türlü onu asla zapt etmezdi.

"Kâbuslardan uyanmak her zaman endişe vericidir," dedi Faith. 'Ama yaşadığın sis normal. Aklını kaybetmiyorsun. Arianna'nın bakışlarının Meredith'e kayışını izledi, Meredith de sanki aynı şeyi söylemiş gibi gülümseyip başını salladı.

"Çok korkuyorum," diye fısıldadı Arianna. 'Daha önce hep temiz kalırdım. Deliremem.

"Daha önce mi? Faith dikkatle sordu.

"Lauren'ın ailesi beni yanına almadan önce. Gözlerini kapattı. "O zamanlar bir sürü amcam vardı.

Faith'in kalbi kırıldı ama ses tonunu güçlü tuttu. 'Ama sana neyin gerçek olduğunu söylemesi için her zaman aklına güvenebilirdin ve bugün bunu yapamadın. Endişelenme. Kafa karışıklığınızın bir kısmı yaralarınızdan kaynaklanan şok, bir kısmı da anestezinin yan etkisi. Bana da oldu ama en azından uyandığımda babamı, üvey annemi ve amcamı gördüm, iki kızıl saçlı yabancıyı değil.

Koyu renk gözler Faith'in yüzüne kilitlenmek için açıldı. "Beni paltonla örttüğünü hatırlıyorum. Sonra üzerimde durdun. Elinde bir silah vardı. Belki de beni vuracağını düşündüm. Ama sonra kimsenin bana zarar veremeyeceğini söyledin. Seni geçmeleri gerekecekti. Bu oldu mu?"

Faith Arianna'nın ellerini tuttu. "Evet. Sana zarar veren kişinin geri gelip gelmeyeceğini bilmiyordum.

Arianna'nın kaşları birbirine çatıldı. "Neden *kaçmadın*?"

Seni bırakmazdım. Yola nasıl girdin? Yani, bir saniye boştu, sonra birdenbire oradaydın.

"Kendimi sürükledim.

Tıpkı Deacon'ın düşündüğü gibi. "Elektrik şirketinin kamyonundan mı?"

"Evet. Gözleri gölgelendi. "Elektrik şirketindeki adamın vurulduğunu gördüm ama onu orada bıraktım. Corinne'i orada bıraktım. Boğazından bir hıçkırık koptu. "*Kaçtım.*

"Yardım getirmek için koştun. Faith Arianna'nın yüzündeki gözyaşlarını sildi. "Elektrik şirketini arayıp adamı isteyen bendim. Suçlu olduğumu mu düşünüyorsun?"

Sanki bunun hileli bir soru olmadığından emin çalışıyormuş hafifçe kaşlarını çatı. "Hayır.

'O zaman nasıl olabilirsin? Ve pek çok insan Corinne'i arıyor, çünkü sen yardım aldın. Faith, Arianna'nın nemli alnındaki siyah saçları taradı. "Umutunu kaybetme.

Arianna'nın yüzü bir acı spazmıyla gerildi, acı azalırken titreyerek bir nefes verdi.

Meredith, "Faith burada olduğuna göre hemşire sana o ilacı içirecek," dedi. "Uyumadan önce sahip olduğun zamanı iyi değerlendirmelisin.

"Tamam. Şimdi olanlar hakkında konuşmaya hazırım. Arianna bakışlarını Faith'in boğazındaki yara izine çevirdi. "Ama önce bana bunun nasıl olduğunu anlat.

Pekâlâ. Eskiden cinsel saldırı mağdurlarına danışmanlık yapardım. Genellikle ensest. Ama aynı zamanda onlara zarar veren insanlarla da - çoğunlukla erkeklerle - çalışmak zorundaydım.

Kara kaşlar çatıldı. "Neden?

Faith, Meredith'in de kendisini izlediğini ve bir cevap beklediğini hissedebiliyordu. "Çünkü çoğu zaman bir yargıç suçluyu rehabilite etmek için bu şekilde karar verir," dedi. "Ve aileyi düzeltmek için.

Arianna'nın yüzü taşa döndü. "Onları düzeltemezsin. Onlar değişmezler. Bunu tekrar tekrar yaparlar. Ve bu ailenin suçu değil. *Düzeltilmeye* ihtiyaçları yok.

"Haklısın," dedi Faith. "Ama kurbanlar, çocuklar - onların yardıma ihtiyacı var. Bunun olup bittiğini *gerçekten* bilmeyen annelerin de yardıma ihtiyacı var. Bunun olmasına izin veren annelerin de Düzeltilmeye ihtiyaçları olduğunu düşünmüyordum. Hapse girmeleri gerektiğini düşündüm. Ama ben yargıç değildim.

"Annem biliyordu.

Faith'in kalbi biraz daha kırıldı. "Seni terapiye götürdü mü?

Koyu renk gözleri yuvarlandı. "Beni okula bile götürmezdi. Genelde kafası çok güzel olurdu.

"Kızlarımın çoğunun annesi sizinki gibiydi. Mahkeme emretmediği sürece terapi alamazlardı. Ve genellikle bu anneler sadece suçluyu hapisten uzak tutmak için buna uyarlardı. Kızlara yardım etmek istiyorsam, iyilik yapmak için kötülükle çalışmak zorundaydım.

"Bunu çocuklar için yaptın," diye mırıldandı Arianna.

Meredith rahatladı ve Faith kritik bir sınavı geçmiş gibi hissetti. "Her neyse, tacizcilerden biri bana kızdı ve bunu yaptı. Boğazını işaret etti. "İtiraf etmeliyim ki çok korkmuştum.

Özür dilerim. Sormamalıydım. Sana . '

Bu da bir sınavdı, çünkü Arianna teselli fısıldarken bile gözleri tetikteydi. "Hatırlamamı sağlamadın. Ben hiç unutmadım. Sadece o hayatın bana sunduğu şeylerle uğraşmak zorunda kaldığımda bir kenara itiyorum. gelenleri gerçekten unutmayacaksın. Başa çıkmak için kendi yolunu bulmalısın. Ve devam etmek için. Sanırım bunu zaten biliyorsun.'

Arianna acımasızca başını salladı. 'Evet. İstiyorum. Ve yapacağım da.

Güzel. Soru sorma sırası bende. Polis Roza'nın kaydını bulamıyor. Kim o ve neden sizinle gelmedi?'

"Kim olduğunu bilmiyorum ama benimle gelmesi için ona *yalvardım*. Arianna'nın gözleri periliydi. "Annesini bırakamayacağını söyledi. Annesinin orada olduğunu söyledi.

Faith irkilerek gözlerini kırıştırdı. "Annesi de bodrumda tutsak mıydı?

'Bilmiyorum ama Roza onu bırakamayacağını söyledi. Annesini bul. Lütfen.'

'Şahsen elimden gelen her şeyi yapacağım. Ama arayan polis. Sorularına cevap vererek onlara yardımcı olabilirsiniz. Dedektif Kimble dışarıda bekliyor.'

Faith bunun Kimble'dan başka bir polis olmasını diledi ama Arianna'nın konuşmaya hazır olduğunu hissetti.

"Onu tanımiyorum.

'Ajan Novak ve Dedektif Bishop ile birlikte çalışıyor. Onlarla geçen sefer burada tanışmıştınız.

Beyaz saçlı adam mı? Ve garip gözlü? Ben de onu rüyamda görmüş olabileceğimi düşünmüştüm.

Bu Faith'i gülümsetti. 'Ajan Novak çok gerçek. Dedektif Kimble ile konuşur musunuz?'

'Bayan dedektife ne oldu? Nerede o?'

"Ajan Novak'la birlikte, Corinne'i arıyor. Kimble beni seni görmem için getirdi.'

Arianna'nın gözlerinde şüphe titreşti. "Bana ne soracak?

"Kaçırılmanızın ve saldırıya uğramanızın detayları. Sana zarar veren adam hakkında. Ve ne yaptığını.'

Şüphe, çocuksu ve tiz bir suçlamaya dönüştü. 'Söylemek zorunda olmadığımı söylemiştin! Sen *söyledin*!'

Arianna. Beni dinle. İstemediğin hiçbir şey hakkında konuşmak zorunda değilsin. Hazır olduğunda konuşmak senin hakkın ve ben bunu koruyacağım.

Meredith Fallon elini Arianna'nın kolunda yumuşattı. 'İkimiz de yapacağız, Arianna. Bunu sana söylemiştim. Sana söz veriyoruz. Şimdi sakınleş yoksa dikişlerini attıracaksın.

Arianna çırpınmayı bıraktı ve yatağın üzerine yığıldı. "Benim de yaralarım olacak, değil mi?

Muhtemelen. Ama kesiklerinizin hiçbiri benimki gibi bir yara izi bırakacak kadar derin değildi. Ve bu yara eskiden çok daha kötüydü. Soldu. Yani seninki daha da solacak.'

Uzun bir sessizlik. Faith, Arianna'nın elini demir gibi sıkmaya devam etmese, onun uyuyakaldığını düşünebilirdi. Kızın göz kapakları titreyerek açıldı. "Polisle konuşursam kalır mısın?

Gözyaşları Faith'in gözlerini yaktı. "Bırak beni göndermeye çalışsınlar. "O zaman ona içeri gelmesini söyle.

Cincinnati, Ohio, 4 Kasım Salı, 11.35.

Adam ve Bishop gibi Deacon da tuttuğu nefesi dışarı verdi. Adam ve Bishop, Arianna'nın Kimble'la konuşmayı reddettiğini duymak için tam zamanında gelmişlerdi. Hayal kırıklığına uğramıştı ama Faith'in onu yola getirebileceğini umuyordu.

Zihinsel olarak Faith'i Arianna'yı zorlamaya teşvik ediyordu ama bunun yerine Faith geri adım atmıştı. Ve kızı umduklarından daha iyi anladığı ortaya çıktı. Arianna onlara yardım etmeyi kendi rızasıyla kabul etmişti.

Kapı açıldı ve üçü de kulak misafiri olan suçlular gibi geri sıçradı. Dr. Fallon Arianna'nın odasından çıktı. Kapıyı sıkıca kapattı.

"Dur tahmin edeyim," dedi kuru bir sesle, Adam'a bakarak. "Rüzgar açtı.

Adam'ın yanakları karardı. "Bu açıklama bana uyar.

"Peki, oraya girecek misin, girmeyecek misin? Dr. Fallon sordu. "Fikrini değiştirebilir.

Adam başını salladı. 'Bishop'ın yanında daha rahat olacaktır. Bence Faith de öyle olacak.

Bishop Adam'a başıyla onay verdikten sonra Dr. Fallon'u odaya kadar takip etti. Deacon ve Adam arasında ağır ve garip bir sessizlik vardı.

Deacon boğazını temizledi. "Greg nerede?

"Onu senin evinde bırakamazdım, bu yüzden yanımda getirdim. Onu Arianna'nın odasını koruyan polisle birlikte hastane kafeteryasına gönderdim, belki okulundaki serseri nerede olduğunu öğrenir ve daha fazla sorun çıkarmaya çalışır diye. Ne halt oldu? Greg bana anlatmadı. Dani nasıl tehdit edildi?"

Deacon ona kısa bir versiyonunu anlattı, her anlatışında daha da çaresiz hissediyordu.

Adam başını salladı. 'Greg neden önce bana gelmedi? Ona yardım edebilirdim.

Deacon omuz silkti. "Son bir aydır pek ortalıkta yoktun. Bunun bir suçlama gibi görünmesini istememişti. *Öyle miydin?* Dürüst olmak gerekirse, emin olamayacak kadar yorgundu.

Adam'ın gözleri öfkeyle parladı. "Artık son on beş yıldır nasıl hissettiğimizi biliyorsun.

Deacon irkildi. 'Bu adil değil ve sen de bunu biliyorsun. Daha önce de Greg'in velayetini almaya çalıştım ama Jim bana hep karşı çıktı. Onu öylece kaçırmalı mıydım?" Başını salladı, devam etmek istemiyordu. "Boş ver. Şimdi buradayım ve doğru olanı yapmaya çalışıyorum.

"Haklısın. Denedin. Özür dilerim. Greg için doğru olan nedir?"

'Gerçekten bilmiyorum. Bunu doğru nedenlerle yaptı ama kuralları bilerek çiğnedi.

"Ve şimdi Ajan Papa'nın ailesi bunun sonuçlarıyla yaşamak zorunda.

"Bundan pek emin değilim. Diyakoz ona Bishop ile ne konuştuklarını anlattı.

Adam'ın ifadesi açıkça alaycı bir hal aldı. 'Pope'un aradığımız katil tarafından, liseli çocuğun Greg'in okulunun yarısına gösterdiği bıçakla bıçaklandığını düşündüğünüzü mü söylüyorsunuz? Şimdiye kadar diğer tüm kurbanları *vuran* katil mi?

Deacon'ın savunması yükseldi ama soğukkanlılığını korudu. "Ben de bunu öneriyorum. Eğer Combs işin içindeyse, Faith'e karşı bıçak kullanmıştır. Ve bu katil en az bir kurbanın hamstringlerini kesmiş. Ayrıca, Arianna kurbanlarını kestiğinin kanıtı. Bunun en azından bir olasılık olduğuna katılmıyor musun?

"Bence bu biraz uygun olabilir. Greg için de zararlı. Yaptıklarının sonuçlarına katlanması gerekiyor, sizin onu kurtarmaya çalışmanıza değil.

Bu suçlama Deacon'ı şaşkına çevirdi. "Bu katilin Papa'yı bıçaklaması ihtimaline inanın ya da *inanmayın* ama dürüstlüğümü sorgulamayın. Aldığı nefes

ağzını dezenfektan tadıyla doldurdu ve ona yoğun bakım koğuşundaki bir kurbanın odasının önünde durduğunu hatırlattı. *İşe odaklan. Kişisel meseleleri sonra hallederiz.* Telefonuna kaydettiği yapılacaklar listesini kabaca gözden geçirdi. "Faith'in cipine takip cihazının ne zaman yerleştirildiğini tespit ettiniz mi?"

"Ajan Pope'la ilgili telefonu aldığımda tam da bunun ortasıdaydım," diye cevap verdi Adam, yine gergin bir iş havasında. "Şimdi gidip bitireceğim."

"Teşekkür . Bilgilendirme için Isenberg'in ofisinde görüşürüz. "Peki efendim," dedi Adam ve başka bir şey söylemeden uzaklaştı. Deacon bir hemşireye işaret etti. "Sabit hat kullanabilir miyim lütfen?"

Boş bir odayı işaret etti. "Şurası boş, ama bu bir anda değişebilir."

Kendini küçük odaya kapatan Deacon, Pope'un cinayetiyle ilgili teorisini anlatmak için Isenberg'i aradı. Onu gafil avlamak istemiyordu ve kesinlikle Adam'ın verdiği gibi tepki vermesini istemiyordu. Gerçi böyle bir şey yaparsa, canı o kadar da yanmayacaktı.

Cincinnati, Ohio, 4 Kasım Salı, 11.45.

Doğruca yatağa gitti. *Çok yorgundu.* Bu kez kendini çok fazla dağıtmıştı. Faith'in öldüğünden emin olana kadar Corinne'i asla yakalamamalıydı. Ama o sabah Miami'deki yangından sonra çok sinirlenmişti. Herkes batan bir gemiden kaçan fareler gibi o binayı terk etmişti. Faith hariç. Çünkü o orada değildi.

Çenesinde bir acı hissetti ve yine dişlerini gıcırdattığını fark etti. Faith çoktan ölmüş olmalıydı. Yıllar önce. *Ama o bir türlü ölmüyordu.* Eve çok tedirgin dönmüştü, öfkesi neredeyse kontrol edemeyeceği kadar şiddetlenmişti. Kendini kaybedemezdi. Kaybedince de aptalca şeyler yapıyordu. Bu yüzden Corinne'i yakalamıştı. Sadece üzerindeki baskıyı azaltmak için.

Bunun da aynı derecede aptalca olduğu ortaya çıktı. Onu asla almamalıydı. Ve işler çığırından çıktığında, onu öldürüp Earl Power denen adam ve o lanet çilingirle birlikte gömmeliydi.

Kaşlarını çattı. Ve çocuk. Bir izinsiz giren. Bir işgalci. *Bu doğru.* Onu vurmuş ve diğer ikisiyle birlikte gömmüştü. Çocuğu bu kadar çabuk unutmamalıydı.

Sadece yorgunum. Birkaç saatlik uyku zihnini yeniden keskinleştirecekti. Kendi kendine, Corinne'i öldürmemiş olmasının iyi bir şey olduğunu hatırlattı. Corinne'i öldürecekti.

Faith için yem olacaktı. Faith'i ortaya çıkardıktan sonra iki kadını da öldürecek ve yarım kalan işlerini tamamlayacaktı.

Geriye Roza kalmıştı. On yıldır Yeşim tarafından bir iğne gibi temiz tutulan yatak odasına baktı. Ama Yeşim onun için çok yaşlanmıştı. Roza yakında onun sorumluluklarını devralacak yaşa gelecekti. O zaman geldiğinde Yeşim'den kurtulacak ve Roza'yı ihtiyaçlarına hizmet etmesi için buraya getirecekti.

"Jade!" diye gürledi. "Buraya gel!"

Bir dakika sonra tökezleyerek ve uykulu gözlerle göründü. "Özür dilerim. Uyuyakalmışım.

"Hiç arandım mı?"

"Hayır. Hiç.

"Güzel. Biraz dinlenmem lazım. Biri ararsa, burada olmadığımı söyle. Kapıyı çalan olursa sakın açma. Eğer gelen polis ise, yine de kapıyı açmayacaksın, ama hemen gelip beni uyandıracaksın. Anlaştık mı?"

Başını salladı. Evet, efendim. Ama ya polisin arama emri varsa? Ve silahları?"

"Arama izni alamazlar. Bunu dayandıracakları hiçbir şey yok. Şimdi uyuyacağım. Uyandığımda biftek ve yumurta bekliyorum. Enerji vermesi için proteine ihtiyacı vardı. "Hepsi bu kadar.

"Dinlenebilmeniz için her şeyi sessiz tutacağım.

"Öyle yap. Kadın gittikten sonra ayağa kalktı ve kapıyı iki kez sürgüledi. Sonra giysilerini çıkardı ve evini ödünç aldığı adamla uğraşırken giydiklerini koyduğu çöp torbasına ekledi.

Ve o çocuk da. Serseri. *Gördün mü, hafızan iyi. Endişelenme.* O çocuğu öldürdüğü her anı hatırlayabiliyordu. O serseri için kafasına hızlı bir atış yok. *Tam tersine.*

Ne? A. High. Bu onun tercih ettiği uyuşturucuydu. Bu iş bittiğinde ve yeniden başlamak için bir yer bulduğunda, bugün katlettiği gibi birkaç serseriye de dahil edecekti. Kadınlardan hoşlanıyordu ama o çocuğa kimin patron olduğunu göstermenin tatmin edici bir yanı vardı.

Alarmini kurdu, yatağına uzandı ve kendini uykuya bıraktı.

Yirmi Beşinci Bölüm

Cincinnati, Ohio, 5 Kasım Çarşamba, 12.35.

"Bu senin masan mı? Greg hayal kırıklığına uğramış bir halde sordu. "Çok sıkıcı.

"Çünkü işlerimizin çoğu sıkıcıdır," dedi Deacon, Faith için masasındaki sandalyeyi çekerek. "Son birkaç gün eşsizdi.

Faith otururken, "Bu kesin," diye mırıldandı.

Hastaneden doğruca gelmişlerdi, Arianna'yla görüşme o kadar uzun sürmüştü ki Deacon önce Greg ve Faith'i bırakmadan Isenberg'in sorgusuna yetişmek için acele etmek zorunda kalmıştı. Gerçi onları nereye götüreceğini bilmiyordu. Evi hâlâ bir suç mahalliydi.

Bu gece kalabilecekleri güvenli bir yere ihtiyacı vardı. Faith için yumuşak bir yatak istiyordu ve içinde onunla birlikte uyumak istiyordu. Bishop ve Faith Arianna'yla birlikteyken kısa bir uyku çekmişti ama bu yorgunluğunu bastırarak kadar uzun sürmemişti. Tek tanıklarıyla görüşmemiş olsalardı, çoktan geceyi bitirmiş olacaktı. Ama Arianna Bishop'a ekibe yayılması gereken bir bilgi vermişti.

Biraz daha dik ve aklı başında kalması gerekiyordu.

'Sadece sıkı dur,' dedi. 'Bu bilgilendirmeyi mümkün olduğunca çabuk bitireceğim. Ve Greg, eğer bir bilgisayara dokunmayı düşünürsen, ben ... Başını iki yana salladı. "Sadece oraya gitme.

Greg başını eğdi. "Yapmayacağım," dedi asık suratla. "Tanrım, D.

Deacon kardeşinin omzunu sıktıktan sonra Isenberg, Tanaka ve ME Carrie Washington'ın beklediği konferans odasına yöneldi, üçü de en az onun kadar yorgun görünüyordu.

"Kurbanın ifadesini aldınız mı? Isenberg, Bishop ile birlikte otururken sordu.

"Evet," dedi Bishop. "Kimble nerede?

"Bilmiyorum. Beni senin teorin hakkında konuşmak için aradı,

Novak. "Ve?

'Sana söylediğimi ona da söyledim: araştırmaya değer. Pek memnun olmadı.'

Bishop'ın ifadesi karardı. "Burada neyi kaçıyorum?

Deacon, 'Adam, Pope'un cinayetiyle ilgili görüşlerime katılmıyor,' dedi. "Greg'i paçayı kurtarmaya çalıştığımı düşünüyor.

Bishop'ın ağzı açık kaldı. 'O çocuğun yardıma ihtiyacı var. Greg'den bahsetmiyorum.'

Isenberg masaya vurdu. "Onsuz başlayacağız.

Diyakoz Bishop'a başını salladı. 'Scarlett, önce sen. Arianna sana ne söyledi?'

"Gözleri bağlıydı ve kız Roza onu serbest bırakana kadar metal bir masaya bağlıydı. Adamın her zaman eldiven giydiğini söyledi, muhtemelen bu yüzden işe yarar bir parmak izi bulamadık. Çok sayıda bıçağı varmış ve bunları kızın üzerinde kullanmış. İçten ve dıştan. Ona en az iki kez tecavüz etmiş. Daha fazla da olabilir, ama kız hatırlayamayacak kadar uyuşturulmuş olabilir. Ona Corinne'i öldürdüğünü ve nasıl öldürdüğünü anlatırdı. Ona çığlık kasetlerini dinletirdi. Ve sonra ona yalan söylediğini söyleyecekti. Corinne'in hayatta olduğunu ve ne kadar işkenceye katlanacağını Arianna'nın onunla ne kadar mücadele edeceğine bağlı olduğunu. Birkaç kez ileri geri gitti.

Deacon, 'Onu kırmaya çalışıyordu,' dedi.

'Kesinlikle. Dr Fallon da aynı fikirdeydi. Aslında röportajda oldukça iyiydi. Gelecekte onu kullanmayı düşünmeliyiz. Arianna'nın hafızasından kendi başıma elde edemeyeceğim şeyler çıkardı, çünkü Arianna'nın polislerle kötü deneyimleri oldu. Buralı, oldukça eminiz. Bariton ve hafif genizden konuşuyor, yaklaşık 1.80 boyunda ve geniş göğüslü. Ama yumuşak.'

Deacon kaşlarını çatı. "Yumuşak mı?

"Buff değil." Bishop tırnak işareti kullanmış. "Adam onu vurduktan sonra omzuna attığını ve minibüse taşıdığını söyledi. O sırada onunla mücadele ediyordu. İlaç tam olarak etkisini göstermemişti. Ona yumruklarıyla vurduğunu ve adamın kaslarının olmadığını söyledi. Bu da ne yazık ki Combs, Keith ve Stone gibi büyük adamlarımızı listeden çıkarıyor.

"Bu duyusal hafıza ne kadar güvenilir? Washington sordu. "Uyuşturulmuştu.

Biliyorum ve aynı fikirdeyim. Sadece ne dediğini söylüyorum. Sonlara doğru yanıp sönen bir ışık olduğunu ve adamın çok korktuğunu söyledi. Bıçaklarını alet çantasına koyduğunu düşündüğü bir ses duymuş. Ayrıca cam kavanozları taşıdığını ve "Kimse eşyalarımı alamayacak." diye mırıldandığını duymuş. O ana kadar adamın kendinden emin ve acımasız olduğunu, ancak gitmeden hemen önce sesinin "evsiz bir deli" gibi çıktığını söyledi.

"Eşyalarım" onun koleksiyonu, yani hatıra eşyaları olabilir," dedi Carrie. "Onları buldun mu?"

"Hayır," dedi Tanaka. 'Ceset arıyorduk. Neyse ki dışarıda hiç ceset bulamadık.

"En azından bu da bir şeydir," dedi Deacon. "Peki ya içerisi?"

'Dr. Johannsen ve asistanı önce mülkün dışını kontrol etmek istediler. Yarın bodrum katı için geri gelecekler.

Isenberg Tanaka'ya başıyla onay verdi. 'Haberler iyi. Kurbandan başka bir şey var mı Scarlett?"

Bishop'ın cevabı kapının açılmasıyla kesildi. Adam bir kolunun altında bir kutu taşıyarak içeri girdi. Isenberg'e başıyla selam verdi ve masanın en ucuna oturdu. "Kusura bakmayın geciktim.

Isenberg, Bishop'a dönmeden önce ona uzun uzun baktı. "Ne diyordunuz?"

"Arianna'nın en çok endişelendiği şey, adamın kendisine cinsel saldırıda bulunması ve prezervatif kullanmamasıydı. Hamilelik ya da cinsel yolla bulaşan hastalıkların hayatının geri kalanında sürekli bir hatırlatma olarak onu takip etmesini istemiyordu.

Isenberg, "Prezervatif kullanmadığını nereden biliyordu?" diye sordu.

Bishop kaşlarını çatı. "Çünkü bir noktada ellerinden birini çözdü, boğazına bir bıçak dayadı ve onu içine sokmaya zorladı. Ona bunu istediğini söyledi. Hoşuna gittiğini.

Deacon öfkesine hakim olamadı. "Orospu çocuğu. Kurbanlarını yeterince uzun süre elinde tutarsa ve bunu yeterince sık yaparsa, onları buna inandırır. Kurban psikolojisini çok iyi biliyor.

"Öyle olmalı, çünkü onu ısıramasın diye ağzını tıkadı ve kaşıyamasın ya da tutamasın diye parmaklarını bağladı. Ona sürekli bir savaşçı olduğunu ama onu kıracağını söylüyordu. "Polislik yaptığından beri" hiç bu kadar eğlenmemişti.

"Şerif Yardımcısı Simpson," dedi Isenberg, çenesi sertleşmişti.

Bishop başını salladı. 'Arianna onun gerçekten bir polis mi kaçırdığından yoksa sadece ne kadar maço olduğunu mu kanıtlamaya çalıştığından emin değildi. Sert olmak onun için önemli gibi görünüyordu. Onun tarafından tehdit edilmiş gibi görünmesini bir iltifat olarak kabul etti. O saldırıyı bu şekilde atlatmıştı.

"Cesurca," dedi Isenberg. 'yardımcı olacak. Başka bir şey var mı?"

Bishop notlarını kontrol etti. 'Evet. Kasıklarında, göğsünde ve bacaklarında kıl yoktu. Bir bebeğin poposu kadar pürüzsüz. Kafasının tüysüz olup olmadığından emin değildi.

Çünkü onu oraya dokunmaya zorlamamış. "Ağda yapmış olmalı" diye düşünmüş.

"Mantıklı," dedi Deacon. 'Kendi bodrumunda saç dökmekten endişe etmemiş olabilir ama kurbanlarını yakalarken Adli Tıp'ın bulması için saç dökmek istemez. Başka ne var?'

"Bekle," dedi Carrie şaşkınlıkla kaşlarını çatarak. 'Cinsel saldırıya geri dönelim. Canlı kurbanın tecavüz kitinde meni testi pozitif çıktı mı? Çünkü şu ana kadar ölen kurbanlardan hiçbirinin kitinde sperm çıkmadı.

"Hayır, olmadı. Bishop alnını ovuşturdu. 'Cinsel saldırı için pozitif çıktı ama sıvılar için değil. *Lanet olsun*. Artık hikâyesi tutarlı değil.

Deacon, 'Belki de boşalmamıştır,' dedi.

"Ona göre, ya öyleydi ya da harika bir aktördü.

"Orgazm olabilir ama yine de boşalmayabilir," dedi Carrie. "Bu da not edilmesi gereken başka bir şey.

"Bu vakaların nedenleri nelerdir? Deacon sordu. "Bir kurşun olabilir.

'Belirli hastalıklar. Bazı ilaçlar. Belli tür ameliyatlar, çünkü onlar akışı kontrol eden sinir yollarına zarar verir. Size bir liste hazırlayabilirim.'

"Bunu yap," diye mırıldandı Bishop. 'Kadınlara prezervatifsiz tecavüz edebilse ve yine de DNA'nın onunla ilişkilendirilme şansı olmasa, bunun ona sağlayacağı özgürlüğü hayal edin.

Carrie başını salladı. 'Meni boşaltmamak oldukça iyi bir şey olabilir ama aynı zamanda bir lanet de olabilir. Tıpkı kadınların gebe kalamadıklarında kendilerini eksik hissetmeleri gibi, gebe kalamamak da erkeklerin kendilerini eksik hissetmelerine neden olabilir. Tıp fakültesinden eski oda arkadaşım bir kısırlık uzmanı," diye ekledi, herkes ona bakarken, erkekler irkildi. "Şarap eşliğinde sohbet ediyoruz.

"Seninle şarap içmek istemiyorum," diye mırıldandı Tanaka.

Carrie'nin dudakları kıpırdadı. "Dikkate almanız gereken bir şey var, boşalmaması sperm üretmediği anlamına gelmiyor. Bu sadece vücudunun spermi dışarı atmak için bir yolu olmadığı anlamına gelebilir. Arada sırada birkaçı kaçabilir. Ve buna yardımcı olan bazı ilaçlar var. Psödoefedrin gibi.'

"Alerji ilacı mı? Isenberg sordu. "Ciddi misin?

"Ciddiyim," dedi Carrie. 'Diğer adli tabipler ve ben sadece incelediğimiz ilk altı kurban üzerinde standart örnekleme yaptık. Artık bunu bildiğime göre, geri dönüp o altısına daha yakından bakacağız ve kalan dördüne özel ilgi göstereceğiz. Şansımız yaver gidebilir. Ya da sadece iyi bir aktör olup Arianna'nın işi bitirdiğine inanmasını istemiş olabilir.

"Bu da onun iktidarsız küçük bir hıyar olduğu anlamına geliyor," dedi Bishop. 'Ama en azından bu Arianna'nın hamilelikle ilgili korkularını şimdilik ortadan kaldırıyor. İcini çekti. "Özellikle başlangıçta çığlık attırmaya çalışıyordu ama hiçbir şey işe yaramadı, o yüzden elektrik sondası denedi. Utanmıştı ama o kadar uzun süre dayanmasına inanamadık. İlk seferinde çığlık attıktan sonra, tercih ettiğı bıçaklara geri döndü. Daha da önemlisi, bu işkence seansını kısa kesti, çünkü bir şey - ya da biri - onu yeterince rahatsız etti ve bir süre sonra ayrıldı.

"Faith," dedi Deacon. "Onu mezarlıkta kameralarıyla birlikte görmüş olmalı. Kaşlarını çattı, bir şey onu rahatsız ediyordu. Bir şeyler eksikti. "Bir süre sonra ayrıldığını söylemiştin. Ne kadar sonra?"

'Belki on beş dakika? Arianna, adamın derisini kestiğini ve göz bağının kenarında yanıp sönen bir ışık gördüğünü sandığını söyledi. Sonra bir dakika boyunca onu hiç hissetmemiş ya da duymamış ve kapının kapandığını duyduğu için gittiğini düşünmüş. Birkaç dakika sonra geri gelmiş ve o zaman bıçak olduğunu düşündüğü şeyleri alet çantasına koymuş. Ondan sonra uyumuş. Saatler hakkında bir fikri yok ama adam geri gelmiş ve Roza'yı çağırmak için bağırmış. Ondan sonra da uzun bir süre gelmemiş.

Deacon neyi kaçırdığını fark etti. Faith'i takip etmedi. Bodruma geri döndü. Hangi otelde olduğunu bu şekilde bildiğini düşündük ama onu takip etmedi. Peki nereye gittiğini nereden biliyordu?

Bishop, 'Takip cihazını çoktan takmış olmalı,' dedi. 'Ama bu da mantıklı değil. Eğer onu takip ediyorsa, nasıl oldu da onu böyle şaşırttı? İki gündür araba kullanıyordu. Onun geldiğini mutlaka görmüştür.

Adam konuştu. "Onu Pazartesi sabahı saat dokuzdan önce bulmuş olmalı, çünkü o zamana kadar takip cihazını cipine takmamış.

Cincinnati, Ohio, 5 Kasım Çarşamba, 12.55.

Faith dizüstü bilgisayarını çalıştırdı ve konferans odasının kapısına belirsiz bir şekilde baktı. İçeride neler olup bittiğini merak ediyordu çünkü Deacon ve Bishop bir süredir ortalıkta yoktu. Adam Kimble'ın bir an düşünceli, bir an terbiyeli halinden ne anlam çıkaracağını merak ediyordu.

"Ne? Greg sordu. "Sorun ne?"

"Yok bir şey. Sadece kuzenin biraz kafamı karıştırıyor.'

Greg'in iki renkli gözleri ofis kapısına kaydı. 'D geri döndüğünden beri böyle, sanki kıskanıyor, ama Deacon'ı işe o aldı. Yani ben de anlamıyorum.

"Adam, Deacon'a burada iş mi buldu? Teğmen Isenberg ile mi? Dirseklerini Deacon'ın masasına dayayarak çenesini yumruklarına dayadı. "Bana her şeyi anlat," dedi komplocu bir tavrıla.

Greg güldü. "Senin için değeri ne?

'Evinizdeki kutularımdan birinde *Tüm Gece Zombi Büfesi* var. Alabilirsin.'

Gözleri kocaman oldu. 'Bu benim Noel listemde. Ciddi misin?'

'Çoktan çalındı ama tabii. Dökül bakalım.'

Sandalyesini yaklaştırarak kadının dudaklarının seğirmesine neden oldu. "Şey," dedi, "Tammy Teyze bana Adam'ın Cinayet Masası'nda tükendiğini ve bu yüzden iş değiştirdiğini söyledi.

Cinayet Masası'nda tükendi ve Kişisel Suçlar'a mı geçti? Gerçekten mi? Genellikle cinsel suçlar birimi dokunduğu herkesi yakardı. 'Yani Adam önce Isenberg için çalıştı,' dedi.

"Evet, sadece cinayet masasındayken. Tammy Teyze, Adam'ın ona Isenberg'in ortak bir görev gücü kurduğunu söylediğini anlattı. Yüz ifadesi gölgelendi. "Adam, Deacon'ın buraya transfer olmak istediğini biliyordu, o yüzden onu tavsiye etti.

Faith, "Çok nazik bir davranış," dedi.

'Evet, Adam her zaman iyi bir adam olmuştur. Son zamanlarda nesi var bilmiyorum.'

"O da," dedi Faith. 'Ama ben Deacon'ı kastetmiştim. Kardeşin neden buraya transfer oldu?'

Greg'in gözleri şüpheyile kısıldı. "Bugün okulda ne olduğunu sana anlatmadı mı?

"Yanlış bir şey yaptığınızı ama bunun doğru sebepleri olduğunu söyledi. Dani'yi koruduğunu tahmin ettim, çünkü bu sabah ikinizi oturma odasında duydum. Seni çok seviyor. Deacon da öyle. Bu seni gerçekten şanslı kılıyor, Greg.

Gözleri beklenmedik bir şekilde parladı, ağzı Deacon'ın yüzünde daha önce pek çok kez gördüğü alaycı ifadeye büründü. 'Evet, gerçekten şanslıyım. O kadar şanslıyım ki iki yıl içinde üç okuldan atıldım ve bir federalin ölümüne neden oldum. Gerçekten şanslıyım.

Deacon, Pope'un katilinin lisedeki kabadayı olmayabileceğini söylemek için onu kenara çekmişti ama bunu Greg'le paylaşamazdı. Doğru zaman geldiğinde bunu Deacon'ın söylemesi gerekiyordu. O zorba Greg için gelmiş *olsa* bile, Ajan Pope'un öldürülmesi onun suçu değildi.

Ama onun sözünü kabul edeceğini sanmıyordu, neden kabul etsin ki?

Aynı türden güvenceleri kabul etmedim ve onun iki katı yaşındayım ve bir terapist olarak eğitim aldım. Greg'in suçluluk duygusunu yatıştıramazdı ama onun çektiği eziyeti de görmezden gelemezdi. O şekilde yaratılmamıştı. Bu yüzden Greg'in birincil sıkıntılarının etrafından dolaşp ikincil sıkıntılara odaklandı. *Üç okuldan mı atılmıştı? Neden?* Greg kötü bir çocuk değildi. Peki ne olmuştu?

"Üç okul mu? Biraz daha öne eğildi, hissettiği sempatinin ortaya çıkmasına izin vermedi, yüz ifadesini merakla korudu. "Ayrıntıları paylaşmak ister misiniz?

Bir an baktı, sonra bir kahkaha attı. "Benden gerçekten korkmuyorsun, değil mi?

"Dehşete mi düştün? Kullanmak için ne tuhaf bir kelime. *Umutsuzca üzücü bir kelime.* "Neden korkayım ki?

Omuz silkti. "Patlamayı bekleyen bir saatli bomba olabilirim.

Şimdi *bu* ona bir yetişkinin söyleyeceği bir şey gibi geldi. "Hiç sanmıyorum Greg. Onun yüzünü, giderek artan endişesini inceledi. "Senin üzerinde terapi yapmıyorum, gerçekten. Sadece merak ettiğim için bilmek istedim. İstersen başka bir şey hakkında konuşabiliriz.

"Sevmek mi?

Zihninde başka bir konu aradı. 'Gözleriniz hakkında bir şey sorabilir miyim? Olağanüstüler.'

Omuz silkti. "D'ler daha havalı.

Büyüleyici, diye düşündü. "Katılıyorum. Deacon bunun genetik olduğunu söylemişti.

Tek bir soğuk baş sallama. Gözleri hakkında konuşmak istememeleri belli ki ailevi bir şeydi.

"Demek bu da iyi bir konu değil, ha?" diye sordu.

Yüzünü buruşturdu. "Sadece sana söylersem Wikipedia'da aratırsın ve göreceğin ilk fotoğraf ellili yıllarda yaşamış, bana hiç benzemeyen birinin fotoğrafı olur. Çenesini kaldırdı, mavi ve kahverengi gözleri bir çift gibi meydan okuyordu. Ama meydan okumanın altında kırılğan bir utanç vardı, sanki sadece onun kendisine gülmesini bekliyordu. Çünkü belli ki biri gülmişti.

Dani, kendisine ve Deacon' gülündüğünü ve zorbalık yapıldığını . Bu da Faith'in aklını karıştırdı. de güzel insanlardı.

Deacon Novak baş döndürdü. *Sadece benim değil.* Bunun olduğunu birkaç kez görmüştü. Hemşireler, otel masasındaki kadın, hatta bir gece önce Skyline Chili'nin arabaya servis penceresindeki genç kadın. Saçları ve paltosu şaşkınlıkla dikkatlerini çekmişti ama bunu takip eden bakışlar açıkça hayranlık ya da açıkça şehvet doluydu. Ya da her ikisi de. Faith onları nasıl suçlayabilirdi ki? O deri ceket ya da takım elbise içinde harika görünen muhteşem bir adamdı. *Ya da bunların dışında.*

Bunların hiçbirini on beş yaşındaki erkek kardeşine söylemeyi planlamıyordu.

"Biliyorsun, sadece merakımı uyandırdın," dedi ciddiyetle. 'Onu kendim bulacağım ve sonunda o fotoğrafı göreceğim. Eminim seni benden çok daha fazla rahatsız ediyordur, o yüzden şöyle bir anlaşma yapalım: Utanç faktörünü dengelemek için önce sana en kötü fotoğrafımı göstereceğim. Fotoğrafi kaldırdı - Combs'un saldırısından sonra hastaneden çıkarken çekilen fotoğraf. Onu perili ve zayıf gösteren fotoğraf. Ve korkmuş. Onu bir kurban gibi gösteren fotoğraf.

Greg ona sıkılmış bir bakış atmadan önce birkaç saniye inceledi. "Kötü bir saç günü, Faith.

Faith beklenmedik bir kakhaha attı. Saçları o gün gerçekten de dağınıktı, gevşek ve kirli, sert bir topuzla yüzünden geriye doğru toplanmıştı. "Evet. Ama her yönüyle kötü bir gündü.

Ne olsun, ben zaten gördüm. Kız şaşkınlıkla ona baktığında telefonunu gösterdi. Tabii ki fotoğraf oradaydı. "Seni Google'da arattım. Karşıma çıkan ilk şey bu.

"Bunu duymak güzel değil mi?" diye sordu kuru bir sesle. "Sana fotoğrafımı gösterdim.

Hadi .

Gülümsemesi soldu. "Neden? Bilmek senin için neden bu kadar önemli?

"Çünkü ailemin çok fazla sırrı vardı ve bu bana zarar verdi. Elini kalbine bastırdı. "Konuların etrafında dolanmaktan yoruldum. Bu sorunuza cevap oldu mu?

Adam başını salladı, diye düşündü kadın. "Waardenburg," dedi. "İki a.

Yazdı ve makaleyi gözden geçirdi. Saç, deri ve göz pigmentasyonunu etkileyen ve genellikle farklı derecelerde sağırılığa neden olan genetik bir sendrom. Ve tahmin ettiği gibi sandığı kadar kötü olmayan bir resim.

"Kötü bir saç günü," dedi, kasıtlı olarak onu taklit ederek ve dudakları eğildi. 'Bu fotoğrafta kişiye düzgün bir ışık ya da makyaj falan verilmemiş. Klinik olarak, tıbbi belgeleri desteklemek için çekildi.

"Tüm doktorların kitaplarında gördüğü fotoğraf bu," diye kabul etti.

"Ve okuldaki tüm çocukların internete girdiklerinde gördükleri.

"Hemen hemen. Sadece isimler var, ama ..."

İsimler acı verebilir. Size söyleyebileceğim tek şey, kardeşinizi gördüğüm anda gözümü alamadığımdır. Sanki her zaman kurallara uymayan bir kahraman olduğu bir filmde gelmiş gibiydi.

Çocuğun gözlerine bir şey yerleşti. "Ondan hoşlanıyorsun o zaman.

"Evet, hem de . Ama onu sadece bir gündür tanıyorum. İşe yarayabilir de yaramayabilir de.

Umarım öyle olur. Batı Virginia'daki dava D. için cehennem gibiydi. Geri döndüğünde farklıydı. Bizimle birlikteyken bile üzgün ve uzaktaydı. Sonra geçen yıl kendimi tekrar okuldan attırdım ve Tammy Teyze kalp krizi geçirdi. Onun için durumu daha da kötüleştirmek istememiştim. İkisi için de. Ama bugün yine yaptım. Onu sadece kızdırıyorum."

Faith'in kalbi burkuldu. "Bunu ona söyle. Tıpkı bana söylediğin gibi. O senin mutlu olmanı istiyor.

"Her neyse," diye mırıldandı ve bakışlarını telefonuna çevirdi, konuşmaları sona ermişti.

Ki bu iyiydi. Ona beklediğinden fazlasını söyletmişti. Hazır olduğunda daha fazla konuşacaktı. O zaman buralarda olacağını umuyordu. O ve Deacon iyi hissettiren bir şeye başlamışlardı. Doğru hissettiren. Ama bu davayı atlatıp atlatamayacakları başka bir konuydu.

Ya sürmezse? Devam edecekti, çünkü yaptığı şey buydu. Ama eğer sürerse, sonunda gerçekten istediği her şeye sahip olacaktı. Bir ev. Bir aile. Onu tepeden tırnağa yalamak istemesine neden olan bir adam. İstendiğini, arzulandığını hissettiren bir adam. Tıpkı bir kadının hissetmesi gerektiği gibi.

Onu güvende hissettiren bir adam.

Ama en önemlisi, bir gün içinde onun gerçek yüzünü tanıdığı diğer tüm erkeklerden daha net görebilen bir adamdı. Kesinlikle evli olduğu adamdan daha fazla.

Belki kendi babamdan bile daha fazla. Bu düşünce bir anda aklına geldi ve nefesini kesti.

Hayır, hiçbir yerden değil. Her zaman oradaydı, bilincinin altında gizleniyordu.

Annesi intihar etmişti. Cesedi o bulmuştu. Deacon bunu anladığında onu bir günden az süredir tanıyordu. Babası onu otuz iki yıldır tanıyordu. Ama onu gerçekten tanıyor muydu? Eğer tanısaydı.

böylesine büyük bir sırrı ondan saklamış olabilir miydi? Yoksa bunca yıldır yalan söylediğini biliyordu da, gerçeklerden daha kolay olduğu için mi yalana izin vermeyi seçmişti?

Tanrım, umarım değildir. Çünkü bu sırrı saklamak ona pahalıya mal olmuştu. Huzuruna. Çocukluğuna. Ama bunu düşünmek bile ihanet gibi geliyordu, o yüzden bu düşünceyi aklından uzaklaştırdı.

Çünkü her şeye rağmen babası onu seviyordu. Ona iyi olduğunu söylemeliydi. Aramak için çok geçti. Belki de endişelenip onun aramasını bekliyorlardır. *Önce mesaj at.* Telefonun başında bekliyorlarsa, cep telefonlarını da çıkarmışlardır.

Dikkatini çekmek için Greg'in omzuna dokundu. "Telefonunuzu kullanabilir miyim?"

Gözlerini devirerek ve başını sallayarak uzattı. "Kendininkini al.

"Alışverişe çıkmak benim için güvenli olur olmaz çıkacağım. Hem babasına hem de Lily'ye mesaj attı: *Uyanık mısın? Ben Faith. Ben Faith. İyiyim. Konuşabilirsen konuşabilirim.*

Greg'in telefonu çaldı, kimlikte Lily'nin numarası vardı. "İyi misin? Lily sordu.

Ben iyiyim. Bu kadar geç aradığım için özür dilerim. Babam uyanık mı?"

"Öyle. Sakinleştirici yüzünden günün çoğunu uyuyarak geçirdi, o yüzden hâlâ uyanık.

Babası dahili telefona geldi. "Faith? Bebeğim."

Faith gözlerini kapattı, aniden tılandı. "Merhaba baba. Ben iyiyim.

Titreyen bir nefes. "Güzel. Bilgin olsun diye söylüyorum, büyükannenin evinde neler olduğunu biliyorum. Lily beni televizyondan uzak tutmaya çalıştı, bu yüzden bir şeyler olduğunu biliyordum. Bunları benden saklamak zorunda değilsin. Düşündüğün kadar kırılgan değilim."

"Ne biliyorsun?" diye sordu temkinli bir şekilde.

"Bodrumda açıklanmayan sayıda ceset bulundu. Bir duraklama. "Ve size ateş açıldığını. Ve bir federal ajan sizi izliyor."

Faith'in gözleri büyüdü. "Bu televizyonda mıydı?"

"Hayır. Jordan amcanı aradım ve neler olduğunu sordum. Adamın adının Novak olduğunu söyledi, ben de Lily ile internetten araştırdık.

Faith'in yanakları kızardı. "Yaptın mı?"

"Elbette yaptık. Babasının sesi biraz çekingen çıkmıştı. "Ama beklediğim gibi biri değil.

"O iyi bir polis baba," dedi Faith sessizce. 'Beni korudu. Vurulmayayım diye kendini üzerime attı. Onun sayesinde hayattayım.

'O halde ona asla ödeyemeyeceğim bir borcum var. Ona ne zaman şahsen teşekkür edebilirim?

"Davayı kapattığında, sanırım. Bak, karakolda başkasının telefonunu kullanıyorum. Sadece sesini duymak ve iyi olduğumu bilmeni istedim. Ve seni sevdiğimi söylemek için.'

'Ben de seni seviyorum, Faith. Dikkatli olacak mısın?'

"Söz veriyorum. İyi geceler. Greg'in telefonunu ona geri verdi. "Yarın kiralık da olsa bir telefon almam gerekiyor," dedi. "Benim için telefon mağazasına gidecek birini bulmam gerekecek.

'Dani'ye sor. O senin için gelecektir.'

'Bu iyi bir fikir. Bakacağım. Dizüstü bilgisayarını kutusundan çıkaran Faith e-postalarını hızlıca kontrol etti ve kaşlarını çatı. Patronu kazayla ilgili gönderdiği mesaja hâlâ cevap vermemişti. 'Kendine iyi bak ve beni yarın ara' şeklinde bir cevap bekliyordu. En azından bir onay. Ama hiçbir şey yoktu. Mesajı almamış mıydı? Sadece işe gelmek istemediğini mi düşünmüştü? Yoksa kaba biri miydi?

Büyükannesinin avukatı tarafından yönlendirilen emlakçıdan bir e-posta gelmişti ve mülkün satışını görüşmekten memnuniyet duyacağını söylüyordu. Faith evi çevreleyen tüm bu karmaşa içinde onu neredeyse unutmuştu. Haberlerin mülkün değeri üzerinde nasıl bir etkisi olacağını merak ediyordu. Aval aval bakanlar satın almak için hücum edecekler miydi? Yoksa kimsenin dokunmak istemediği beyaz bir fil mi olacaktı?

"Ne yapıyorsun? Greg, Novak'ın masasına bakarken sordu.

'Kağıt kalem arıyorum ama hiçbir şeye dokunmak istemiyorum. Bir telefon numarası yazmam gerekiyor ki sonunda bir telefonum olduğunda - lütfen Tanrım, yarın - emlakçımın adını hatırlayabileyim.

"Emlakçı mı? Ev mi alıyorsunuz?'

"Henüz değil. Satacağım...' Greg'in ayağa kalkmasıyla dikkati dağıldı, yüz ifadesi aniden asıldı. Greg'in bakışlarını, iri yarı bir adamın yanında endişeli yüzü zayıf bir kadının durduğu girişe kadar takip etti.

Adam tıpkı yaşlı Adam Kimble'a benziyordu, kara kaşları neredeyse aynıydı. O halde bunlar Jim Amca ve Tammy Teyze olmalıydı. Faith başını kaldırıp Greg'e baktı ve gömleğinin kolunu çekti. "Deacon'ı çağırayım mı?

Greg başını salladı. "Sanırım öyle. Jim mutsuz görünüyor. Muhtemelen onlarla birlikte eve gitmemi istiyorlar ama ben istemiyorum.

Faith Greg'in önüne geçti ve arkası yaklaşan çifte dönüktü. "Canını yakıyorlar mı?"

Greg başını salladı. 'Hayır, ama istemeden de olsa onları incittim. Tammy Teyze'ye bir kalp krizi daha geçirtemem. Bu onu öldürür.

Faith, teyzesinin sağlık durumunun kötü olmasından onun sorumlu tutulmasını reddetmeye başladı ama sonra kendi babası için de aynı şeyleri hissettiğini fark etti. Konferans odasının kapısına doğru yöneldi ama gür bir ses tarafından durduruldu.

"Sen," dedi iri adam. "Terapist.

Bu işin sonu iyi bitmeyecek, diye düşündü. Ama yine de Deacon'ın amcasıyla yüzleşmek için döndü. "Benim adım Faith Corcoran," dedi dürüstçe.

Jim Kimble'in bakışları onu küçümseyerek taradı. 'Gerçek adını biliyorum. Yeğenimden uzak durmanı istiyorum.'

Hangisi? Faith'in dilinin ucuna gelmişti ama ısırıldı. Elleri iki yanında yumruk olmuş Greg'e baktı, ağzı itiraz etmek için açılmıştı. "Yapma," dedi çocuğa. "Her şey yolunda. Sonra görüşürüz.

"Hayır, yapmayacaksın," dedi Jim, o kadar yakın duruyordu ki Faith onun yüzünü görebilmek için boynunu eğmek zorunda kalacaktı. 'Senin ne olduğunu biliyorum. Seni onun etrafında istemiyorum. Asla. Adam'dan da uzak dur. Onun ihtiyacı olan son şey senin gibiler.

Tamam. Faith büyük bir adım attı. Tammy Kimble'a baktı, onun dudağını ısırıldığını gördü. Ama onun odak noktası Greg'ti, Faith ve kocası değil.

Faith bir sandalyenin üzerine çıkıp yaşlı Kimble'ın yüzüne bağırmak istedi ama bu hiçbir şeyi çözmeyecekti. "İzin verirseniz, gitmem gerekiyor. Bilgisayar çantasını topladı, Jim Kimble'a sadece çantayı kollarından almak için hareket ettiğinde tepki verdi. "Dokunma bana.

"gereken bir şey almadığından emin olmak istiyorum. "Jim," dedi karısı.

'Onu rahat bırak. Deacon çantasını arayabilir.'

Jim Kimble gözlerini devirdi. "Deacon bu kadın konusunda mantıklı değil.

"Bugün hayatımı kurtardı," dedi Greg yüksek sesle ve hem Jim hem de Tammy ona üç kafası varmış gibi bakarak Faith'e Jim Kimble'ın erişiminden çıkmak için ihtiyaç duyduğu saniyeleri verdi.

Greg'e başıyla onay verdi. "Bu bizi ödeşmiş yapar, tamam mı?" "Hala *Tüm Gece Zombi Büfesi* alacak mıyım?"

Faith konferans salonuna doğru geri geri yürümeye devam etti. "Ben asla bir anlaşmadan vazgeçmem.

Yirmi Altıncı Bölüm

Cincinnati, Ohio, 5 Kasım Çarşamba, 1300

Adam bir DVD tuttu. 'Takip cihazını Corcoran'ın cipi ofisinin yanındaki garajda park halindeyken yerleştirmiş,' dedi. "Bunu görmen gerek. DVD'yi Isenberg'in makinesine yerleştirdi, *oynat* tuşuna bastı ve ekranı görebilmeleri için geri çekildi.

"İşte Corcoran'ın cipi, dün sabah sekiz kırk beşte geldi. Otuz saniye sonra beyaz minibüs garaja girdi. Adam görüntüyü değiştirdi. "Burası garajın dördüncü katı.

Cip park etti ve Faith Pazartesi gecesi giydiği yeşil takım elbiseyle, Arianna'yı örttüğü siyah paltosunu koluna geçirerek dışarı çıktı. Saniyeler sonra beyaz minibüs kamera menziline girdi.

"Minibüs rampada bekliyordu, görüş alanının hemen dışında. Diğer katları da kontrol ettim, minibüs aynı yolu izliyordu, her katta cipine önce yol veriyor, sonra takip ediyordu.

"Kapıda ne var?" diye sordu Isenberg, görmek için daha yakına eğilerek. "Bir işaret, ama ne için?

"John'un Acil Oto Servisi yazıyor," dedi Adam. 'Manyetik tabela, muhtemelen hayali bir şirket ya da yasal bir işletmeden çalınmış bir tabela.

Bishop, 'Köprü olayından sonra düz beyaz bir minibüsten şüphelenmiş olabilir,' dedi, 'ama bir garajda oto servisi için kullanılan bir minibüs hakkında iki kez düşünmezdi. Kurnazca.

Ama Deacon minibüse ya da tabelalarına bakmıyordu. Gözleri arabasının anahtarlarını düşürmüş olan Faith'teydi. Her iki tarafa da baktı ve asansöre doğru aceleyle yürümeden önce eğilip anahtarları aldı. Tüm bunlar olurken beyaz minibüs otuz adım ötede rölantide çalışıyordu. Bir kez daha, daha onunla tanışmadan onu kaybetmenin eşiğine gelmişti.

Bishop'ın nefes verişini duyulabiliyordu. "Ördek gibi oturuyordu ve haberi bile yoktu.

Deacon'ın kalbi düzensiz atıyordu. "Takip cihazını ne zaman taktı?" "Kız asansöre bindikten sonra. Adam tekrar görüş değiştirdi. "Minibüs bir kat yukarı çıktı ve park etti. Şoför , yaşlı bir adam gibi giyinmişti.

Bastonuyla kambur bir şekilde yürümesini izlediler. Üzerinde bir trençkot ve şapka vardı, bu yüzden kamera yüzünü göremiyordu. Faith'in cipinin yanında durdu ve bir kalem düşürüyormuş gibi yaptı. "İzleyiciyi motorun altına tokatladığını görmek için videoyu yavaşlatmanız gerekiyor, çünkü bunu çok hızlı yapıyor. Sonra düşürdüğü kalemi aldı, minibüse geri döndü ve gitti. Beyaz minibüs sabah dokuz onda çıktı.

Tanaka, 'Dr. Corcoran'ı garajda öldürebilirdi,' dedi. "Neden öldürmedi?

"Riskin çok yüksek olduğunu düşünmüş olmalı," dedi Deacon, kalbi hızla çarpıyordu. 'Kaçamayabilirdi - çıkışlardan herhangi birinde durdurulabilirdi. Ayrıca elimizde filmi de olurdu. Belli ki garajda kamera olmasını bekliyordu.

Bishop, "Onu yakalayıp minibüse sürüklemiş olabilir ama bu da videoya kaydedilirdi," diye ekledi. "Onunla herhangi bir bağlantısı istemedi.

"Muhtemelen kız bir daha eve yaklaşırsa haberdar olacağını düşünmüştür. *Ama o piç onu nasıl bulmuştu?* "Onun için hazır olacaktı. "Ama Faith yaklaştığında," dedi Bishop, "adamımız kaos yaratmıştı.

Her yerde. Earl Power teknisyeni onu şaşırtmış, dövüşmüşler ve Arianna kaçmıştı. Çilingir, Faith'in Arianna'yı bulmasıyla aynı zamanda gelmiş olmalı. Katil kaçmak zorunda kaldı.'

"Bekle bir saniye. Deacon kaşlarını çatarak notlarına baktı. "Adam, Earl Power'ı aradın. Teknisyenin amiri oraya vardığında mesaj attığını söylemedi mi?

"O yaptı. Adam notlarını kontrol etti. "Saat üç on beşteydi. Ama bu bir boşluk bırakıyor. Çilingir saat beşte geldiyse, katil o kadar zaman ne yapıyordu? Neden Arianna'yı aramaya gitmedi?

Deacon, 'Çünkü Earl Power teknolojisi ona ilaç verdi,' dedi. "Dartı sen buldun, Adam.

Bishop, 'Faith'in nerede olduğunu nasıl bildiğini bilmemiz gerekiyor,' dedi. 'Eğer onu bankaya kadar takip ettiyse, orada çalıştığını biliyor olmalı. Bu da patronunu şüpheli yapar, ayrıca onun şirkete katıldığına dair kurumsal bir duyuru gören herkesi de. Kadın inledi. "Bankanın ne kadar büyük olduğunu bilen var mı?

"Üç yüz kişi," dedi Adam. "Burası onların karargâhı. Deacon'a baktı. "Patronunu aradım ve ona bir cinayete karıştığını söyledim.

onun çalıştığını teyit etmem gerektiğini söyledi. Orada çalıştığını ve Pazartesi sabahı işe başladığını teyit etti.

Deacon ona baktı. "Patronuna haber mi verdin? Bunu neden yaptın?" 'çünkü
ona güvenmiyordum. Söylediği kişi olduğundan emin olmak istedim. Ve de
zgn görünmüyordu. "Doğru soruyu sormuyordun.
sorular. Birinin bunu yapması gerekiyordu.

"Ve sen de bunu kendi üzerine almaya karar verdin. Deacon bakışlarını
uzunca bir süre masaya dikti, düşüncelerini toparlıyor ve fkelenmemek için
kendini çok ama çok zorluyordu. "O bir şüpheli değildi, Adam. Masadaki
herkesin tepkisini izlediğinin bilincinde olarak bunu düzgün bir şekilde
söylemeyi başardı. "Onun şüpheli olduğuna dair bir söylentinin çıkması ne
kadar sürer sence?

"İnsanların mazeretlerini her zaman sorgularız," dedi Adam, ses tonunda
hiçbir dalgalanma olmadan. 'Muhtemelen insanların hayatlarını etkileyen
söylentiler başlatıyoruz. Bu işin bir parçası.

İşin parçası. Ama bu iş değildi. İnantı.

Deacon kendini ve az önce düşündüklerini dinledi. Tamam, belki de - veri
yokluğunda - Adam haklıydı. Muhtemelen yapması gerekirken Faith'e bir
şüpheli gibi davranmamıştı.

Çünkü onun yanlış bir şey yapmadığını biliyordu. *Hayır, umuyordun.* Ama
o bunun doğru olmadığını biliyordu. *Biliyordu.* Faith Corcoran'ı gördüğü
andan beri *biliyordu.*

Ama Adam bilmiyordu. Greg gibi Adam'ın da sebepleri iyiydi. Ama
senaryo dışı hareket etmeyi seçmişti ve bu görmezden gelinemezdi. *Bu
yüzleşmeyi sonraya bırak. Sonra ne yapacağına karar verecekti.* Ve harekete
geçtiğinde, bunu Adam emir komuta zincirine saygı göstermediği için
yapacaktı. Faith'i tehdit ettiği için değil. Deacon Adam'ın sorusunun Faith'in
işini kaybetmesine neden olmamasını umuyordu.

"Marketin otoparkındaki suç mahallini denetlediniz, değil mi?" diye sordu
Adam'a. "Orada ne buldunuz?

Sanki azarlanmayı bekliyormuş gibi Adam'ın gözlerinden şaşkınlık fışkırdı.
"Bildiklerimiz. Kafkasyalı bir kadın, otuz beş yaşında. Cesedin etrafında çanta
ya da başka bir kimlik bulunamadı. Güvenlik kaydı yok. O bölgedeki
kameralar çalışmıyordu.

"Tıpkı King's College'daki kameralar gibi. Ve ışıklar," dedi Bishop.
'niversitenin güvenlik sorunlarını o öğrencinin blogundan öğrenmiş olabilir
ama otoparkı nereden biliyordu?

"Herkesin bildiği bir şeydi," dedi Adam. 'Kasiyerlerden birkaçı geçmişte bu konuda şikâyetle bulunduklarını söyledi.

"Gazeteye şikayette bulunmuşlar," dedi Tanaka. 'Adamlarımdan biri aynı otoparkta işlenen diğer suçları araştırdı ve ikisi de son üç ay içinde işlenmiş iki suç buldu. Her iki makalede de kasiyerlerin mağazada "kalitesiz güvenlik" ve bozuk kameralar olduğunu söyledikleri aktarılıyor. Buranın kendisi için güvenli bir yer olduğunu bilmesi zor olmazdı.

"Daha önceki suçlardan herhangi biri üniversiteye giden sarışınlara karşı işlenmiş miydi? Deacon sordu.

"Hayır," dedi Tanaka. 'Sıradan soygunlar, kimse yaralanmadı. Bu suçla ilgisi yok.

"Beyaz minibüs," dedi Adam, "arkasında birkaç torba köpek mamasıyla bulundu. Kadının aldıklarını minibüse koyduğunu, sonra da aracını çaldığını düşündük. Dün gece görevli olan kasiyerleri sorguladım ve içlerinden biri onu hatırlıyor ama nakit ödeme yaptığını söyledi.

Deacon iç çekti. "Tabii ki . kadarıyla mağazada kamera yok. "Evet, ama bize onun kim olduğunu söyleyebilecek hiçbir şey göstermiyorlar.

"Kurşunu aldın mı?

"," dedi Tanaka. 'Dokuz milimetre, diğerleriyle balistik eşleşme.

'Otuz dakika öncesine kadar üç eyaletin tamamında kayıp ihbarı yapılmamıştı,' diye ekledi Adam. 'Minibüsteki köpek maması miktarına bakılırsa ya bir ev dolusu normal boyda köpeği ya da birkaç St Bernard'ı var. Fotoğrafını yerel veterinerlerden bazılarına gönderdim ve müşteri olup olmadığını sordum. Şimdiye kadar cevap gelmedi.

Deacon, 'Veteriner açısı iyi bir fikir,' dedi. 'Umarım birileri onu ya tanır ya da yarına kadar gözden kaçırmış olur. Carrie, Ajan Pope hakkında bize ne söyleyebilirsin?'

'Ajan Pope'un cesedini ilk getirildiğinde bizzat ben inceledim. Bıçağın verdiği hasar çok büyüktü. Eğer kurşun Ajan Pope'un kaburgalarından birinden sekmemiş olsaydı, bıçak yaraları kurşun giriş yarasını kapatmaya yetebilirdi.

Birisi Pope'a ateş etmişti. Bu yeni bir haberdi ve Deacon'ın cinayeti lise öğrencisinin değil, seri katilin işlediğine dair iddiasını güçlendiriyordu. "Kurşunu buldun mu?" diye sıkıca sordu.

"Henüz değil. Ama çıkış yarası yok, yani hâlâ içerideyse bulacağız. "Yani önce onu vurdu," dedi Bishop. "Bir katili bu şekilde Eski özel hareket askeri. Sonra bıçağı ne yaptığını saklamak için kullandı.

bitti.'

"Faith'i açığa çıkarmaya çalışıyordu. Tıpkı belboyda olduğu gibi. Deacon dişlerini hayata karşı duyarsızca yapılan bu saygısızlığa ve Faith'in bunu öğrendiğinde hissedeceği suçluluk duygusuna karşı ani bir öfke dalgasına ayarladı.

Adam'ın yanakları kararmıştı, öfkeden mi yoksa utançtan mı Deacon emin değildi. "Yine de bıçağı o çocuktan nasıl aldı?" diye sordu. 'Nereden bilebilirdi ki? Bu liseli çocuğun ailemiz için bir tehdit olduğunu nereden bilebilirdi?

"Henüz bilmiyorum. Deacon alnını ovuşturdu. "Çocuk boşboğazın teki, kabadayının teki. Daha önce Dani'yi tehdit ettiğini duyan bir ekibi var. Eğer onlar biliyorsa, bütün okul biliyordur. Belki de bu katil onların konuşmalarına kulak misafiri olmuştur. Çocukları yarın sorgulayabiliriz, ama önce silahlı adamı bulmalıyız. Otopark kurbanından ne çaldıysa onu kullanıyor - ya da en azından bir süreliğine onu kullandı. Lynda, kurbanın fotoğraflarını ekip arabalarına koyup bölgedeki tüm veterinerleri ziyaret etmelerini sağlayabilir miyiz?

Isenberg başını salladı. 'Personeli serbest bıraktım. Ofisler açıldığında başlayabilirler.

Teşekkürler. Bodrumla işin bitti mi, Vince?' Deacon Tanaka'ya sordu.

Henüz değil. Dr. Johannsen'in bodrum katını incelemesi gerekiyor. Duvarların içini görebilmek için X-ray cihazı ödünç aldım ama yarın sabaha kadar burada olmayacak.

"Corinne sabaha kadar ölmüş olabilir, lanet olsun," dedi Adam, çenesi gerilerek. "Biliyorum," dedi Deacon sessizce. "Hepimiz biliyoruz, Adam. Adam sandalyesinde kambur durarak başını salladı. "Üzgünüm, Vince. Tanaka başını yorgunca salladı. "Sorun değil. Hepimiz üzereyiz.

Bu Tanrı'nın gerçeği idi. 'Vince'den izin aldığımızda duvarları sökmeye başlayacağız. Carrie, başka bir şey var mı?' Deacon sordu.

"Buraya kadarmış. Artık bana ihtiyacın yoksa eve gidiyorum. Carrie eşyalarını topladı ve kapıya doğru uzandı, ancak kapı kendiliğinden açılınca geri adım attı. "Oh.

Faith kapıdan içeri girdi ve Deacon otomatik olarak ayağa kalktı. "Sorun nedir?

"Affedersiniz," dedi Faith, "ama ziyaretçileriniz var Ajan Novak. Aileniz burada.

Cincinnati, Ohio, 5 Kasım Çarşamba, Saat 1.20

Faith konferans odasına doğru adım atarak Deacon'a geçmesi için yer açtı. Kapı aralığında durdu.

"Lanet olsun," diye mırıldandı.

Tammy Jim'in önünde duruyordu, iri elleri Jim'in çatık kaşlarıyla çelişen bir nezaketle omuzlarını örtüyordu. Deacon'ın masasının diğer tarafında yumrukları hâlâ sıkılı olan Greg duruyordu.

Isenberg kaşlarını çattı. "Bu küçük aile sirkini çalışma odamdan çıkarın, Ajan Novak," diye tersledi. "*Şimdi*. Ofisine girdi ve kapıyı hafifçe çarparak kapattı.

"Affedersin Faith," dedi Deacon bitkin bir halde ve masasına doğru ilerledi, adımları o kadar uzundu ki ona yetişmek için neredeyse sekmesi gerekiyordu. *Bunun bir kelimesini bile kaçırmamın imkânı yok*, diye düşündü. Greg'in ne kadar acımasızlaştığını düşününce. Çocuğun amcası tarafından incitilmediğini söylediğinde ona inandığından emin değildi.

Adam arkadan geldi ve Deacon'la omuz omuza durarak Faith'i şaşırttı.

"Bütün bunlar da demek oluyor? Deacon sessizce sordu.

"Greg'i almaya geldik," dedi amca, sesi gürleyerek. Kaşları daha da çatıldı.

Greg başını salladı. "Hayır dedim. Seninle kalmak istiyorum, Deacon. Geri dönmeyeceğim.

"Deacon'la kalamazsın," diye yalvardı teyze. "Lütfen Greg, bizimle gel.

Nedense Faith'in onlardan duymayı beklediği son şey buydu. Greg'i okulda başını belaya soktuğu için evlerinden attıklarını sanıyordu.

"Deacon'la kalamazsın," diye tekrarladı amca. "Evi güvenli değil. Deacon'a soğuk bir bakış fırlattı. "Sen bu sorunu çözene kadar onu geri götürmek zorundayız.

"Lütfen, D. Seninle kalmama izin ver. Sorun çıkarmayacağım. Söz veriyorum. Deacon omurgasını dikleştirdi ve teyzesine döndü. "Lütfen , Tammy Teyze. Bishop'ın sandalyesini kullanabilirsin. Greg'in burada olduğunu nereden biliyordun?" Soruyu sorarken Adam'a baktı. Adam sadece başını salladı.

"Dani bize söyledi," dedi Tammy, sandalyeye çökerek. "Ama önce onu aramamız gerekiyordu. Gözlerini Deacon'a çevirdiğinde gözleri kızarmış ve şişmişti. "Evinizi haberlerde gördük. Orada bir cinayet işlenmişti. Ve siz bize söylemediniz. Sesi kırılmıştı. "Bize Greg'in iyi olduğunu söylemeyi bile düşünmediniz.

Deacon alnını ovuşturdu. "Özür dilerim. Haklısın. Seni aramalıyım.

"Biraz meşguldü anne," dedi Adam sessizce, Deacon'ı savunmak için.

Tammy oğluna öfkeli bir bakış fırlattı. "Benimle konuşma, Adam," diye fısıldadı şiddetle. "Bir aydır ne aradın ne de uğradın. Bütün haftalarımı senin ölüp ölmediğin konusunda endişelenerek geçirdim. Şu anda benimle konuşma hakkın yok.

Adam onun öfkesine dayanamayarak başını salladı. Çenesindeki kasın seğirmesi etkilendiğinin tek işaretiydi. "Ben de üzgünüm anne. Endişelenmeni istememiştim."

"Evet, yaptım. Gözyaşları şimdi yanaklarından aşağı süzülüyordu, neredeyse şeffaf olan elleri ağzını kapatmak için yukarı kalktı. "Yaptım. Yaptım. Kırk beş yıldır her gece yaptım. Her gece babanız eve gelmeyecek, onu üniformasıyla gömmek zorunda kalacağım diye endişelendim. Şimdi de siz ikiniz. Deacon'a ters ters baktı. "Vurulduğunuzu haberlerde duymak zorunda kaldım. Evet, Dani'yi aradım. Tanrı'ya şükür hepinizin toplamından daha sağduyulu. Bize Greg'in siz evinizi geri alana kadar kalacak bir yere ihtiyacı olduğunu söyledi.

Greg'in panik içindeki gözleri Deacon'ın yüzüne kaydı. "Orada kalamam," diye yalvardı. "Ne olacağını biliyorsun," diye ekledi sıkılmış dişlerinin arasından. "*Bilmiyorlar*.

Faith birden Greg'in içinde bulunduğu durumu anladı ama Deacon henüz anlamış gibi görünmüyordu. Onun omzuna dokundu. "Seninle bir dakika konuşabilir miyim?" diye fısıldadı. "Bu çok önemli.

Deacon onunla birlikte yürümek için döndüğünde Jim yüksek sesle, "Bu bir aile meselesi," dedi.

Deacon içini çekti. "Jim, bu gece kimse kavga istemiyor. Sadece sabırlı ol. Faith'i Tanaka ve Bishop'un rahatsız görüldüğü konferans odasına götürdü. Faith onların nasıl hissettiklerini biliyordu.

Kapıyı kapattı ve kapıya yaslandı. "Ne?" dedi bitkin bir halde, birdenbire iki gündür uyumamış bir adam gibi görünmeye başlamıştı.

"Teyzen ve amcan Greg'in okulunda ne olduğunu bilmiyorlar, değil mi? Adam başını salladı ve kadın ileri atıldı. 'O zaman Dani'nin tehdit edildiğini de bilmiyorlar. Greg hâlâ Pope'un katilini sizin eve çektiğini düşünüyor - ki bunu da onlara söyleyemez çünkü o zaman Dani'ye yönelik tehditten de bahsetmek zorunda kalır. Onlarla giderse onları öldürteceğini düşünüyor. Pope'un benim yüzümden öldürüldüğünden eminsen Greg'i kenara çekip ona gerçeği söylemelisin. Bir dakika daha acı çekmesine izin verme, lütfen.'

"Haklısınız. Teşekkür . Avuçlarını yüzünde ovuşturdu. "Sanırım Jim'in orada durduğunu gördüğüm anda duvara çarptım. Sağlıklı düşünemiyordum.

Deacon Greg'e döndü ve Faith'in kalbi sıkıştı. *O zaman Greg değil bendim. Pope beni ortaya çıkarmak için öldürüldü.*

Açık kapı aralığından Deacon'ın Greg'i kenara çekip ellerini çocuğun omuzlarına koymasını izledi. Dikkat çekici gözleri birbirine kilitlenene kadar öne eğildi - ve böylece Greg onun ağzını izleyebildi. Çünkü Deacon duyulabilir bir ses çıkarmıyordu. Greg'in dudaklarını okuyabilmesi için kelimeleri ağzıyla söylüyordu.

Greg'in yüzü şoktan donuklaştı ve ağlamaya başladı. Deacon kollarını çocuğa doladı ve onu tuttu. *Tıpkı bana yaptığı gibi.* Kalbi biraz daha kırıldı.

Birden kendini davetsiz misafir gibi hisseden Faith konferans odasının kapısını kapattı ve masada Bishop ve Tanaka'ya katıldı. Sert plastik bir sandalyeye çökerek gözlerini dinlendirdi, başını katlanmış kollarına yasladı. Uyuyakalmış olmalıydı, çünkü kapının açılma sesi başını kaldırmasına neden oldu.

Kafası karışmış bir halde gözlerini kırıştırarak Isenberg'i kendine getirdi. "Oh, Teğmen. Özür dilerim. Ben gidiyorum. Ayağa kalkmaya başladı ama Isenberg eliyle onu geri indirdi.

"Dışarıda aile toplantısını tamamlıyorlar gibi görünüyor," dedi kuru bir sesle. "Jim Kimble gidene kadar burada kalman senin için daha iyi olur.

"Evet, beni sevmezdi.

Isenberg masanın üzerine bir klasör koydu ve fotoğrafları sıralamaya başladı. "Jim Kimble eski usul bir polis.

Bishop gözlerini devirdi. "Bu da Neandertal için bir kod.

Isenberg, 'Ama onun görüşleri yaygın olarak paylaşıyor,' dedi. 'İtiraf etmeliyim ki ben de kariyerim boyunca Adam ve babasıyla aynı şekilde düşündüm.

"Ben de öyle," dedi Faith sessizce.

"Buna inanıyorum. Isenberg başını öne eğdi. 'Hep merak ettiğim bir şey vardı. Gerçekten tekrar suç işlemeyeceğini düşündüğünüz cinsel suçluları hiç tedavi ettiniz mi?

"Evet. Düzgün kalabileceğini düşündüğüm birkaç kişiyle tanıştım. Bu ülkedeki çoğu insan yeniden suç işlemenin bir *emrivaki* olduğunu düşünüyor. Ben buna tam olarak inanmıyorum. İstatistikler yüzde on beş, danışmanlık ile on iki olduğunu söylüyor.

Tanaka alaycı bir tavırla, "Size istediğiniz rakamları verecek bir test ayarlayabilirsiniz," dedi.

"Katılıyorum," dedi Faith. 'Bu istatistikler birbirini izleyen suçların rapor edildiğini varsayıyor ve sadece yakalanan yeniden suçluları hesaba katıyor. Gerçek yüzde on beş ile yüzde yüz arasında bir yerde yatıyor. Yıllarca suçlularla çalıştım ve kaçının başka bir çocuğa zarar vermeyeceğinden emin olduğumu iki elin parmakları kadar sayabilirim ve bunlardan birkaçı çok yaşlıydı. Eğer genç ve sağlıklı olsalardı, yine dışarıda çaresizleri avlıyor olacaktı.

"Tıpkı aradığımız adam gibi. Isenberg elindeki fotoğraflardan birini ilan panosunun sol tarafına, üzerinde KURBANLAR yazan bir yere ilişti. Fotoğraf Ajan Pope'a aitti ve Faith'in içini umutsuzluk duygusuyla dolduruyordu. *Etrafımda kimse güvende değil. O piç kurusu ölene kadar değil.*

Deacon ve Adam odaya geri döndüler ve yorgun bir şekilde yerlerine oturdular. "Üzgünüm Lynda," dedi Deacon. 'Hepimiz Jim ve Tammy'nin Greg'i eve götürmesinin en iyisi olduğuna karar verdik. Benimle kalırsa katilin dikkatini çekebilir.

Çünkü Deacon benimle olacaktı. Ve katilin dikkatini çektim. Ne şanslıyım.

Faith başını kaldırdı, gözleri ilan panosunun kurbanlar kısmından uzaklaşıp kartta ŞÜPHELİLER yazan sağ tarafa odaklandı ve amcası Jeremy'nin fotoğrafını görünce şaşırmadı. Ne de olsa onları doğrudan ona yönlendirmişti. Ama Jeremy'nin fotoğrafının altındaki fotoğrafta gözleri kısıldı. "Kuzenim Stone'dan mı şüpheleniyorsunuz?

"Combs'a çok benziyor," dedi Deacon. 'Benzer boy, kilo ve renkte. Pencerenizden geçerken onu yanlış anlayabilirdiniz. Davranışları da şüpheli.

"Bana anlatmayacağın ayrıntılar," diye mırıldandı Faith, sonra arkasına yaslandı ve avukatların lobi duvarında gördüğü Üçüncü Herbert Henson'ın fotoğrafını hatırlayınca şok oldu. "Sence avukatın torunu

olabilir mi?' Ama bunu düşündüğünde, hastalıklı bir şekilde mantıklı geldi. "Büyükanнем ölmeden önce bile evin bana miras kalacağını biliyor olabilirdi," dedi sessizce. "Ve eve erişimi olabilirdi. Yıllardır. Onun davranışları da şüpheli miydi?

"Ve nasıl," dedi Bishop kuru bir sesle.

"Avukatı neden hâlâ getirmedik? Adam talep etti.

"Çünkü onu bulamıyoruz," dedi Bishop asık suratla. 'Ne evde ne de ofiste. Şimdiye kadar ülkeyi terk etmiş olabilir. Crandall, Herbie Three'den anahtarı alan gizemli kadının videosunu bulabildi mi?

"Hangi gizemli kadın? Faith sordu.

Bishop, "Avukatınızın evinizin bakımını yapması için tuttuğu şirkete geldi ve Herbie Three'den anahtarı aldı," diye cevap verdi. 'Tanığı yarın bir ressama çizdireceğim.

Gizemli kadın. Roza'nın annesi. Lanet olsun. "Deacon, kurbanlardan herhangi biri doğum yaptı mı? Faith sordu. "Çünkü Arianna, annesi orada olduğu için Roza'nın onunla gitmediğini, onu bırakamayacağını söylemişti. Şimdi hatırladım. Dedektif Bishop odaya gelmeden önce Arianna'nın söylediği şeylerden biriydi. Annesi ya canlı olarak götürüldü ya da öldü. Arianna, Roza'nın on iki yaşlarında olduğunu düşünüyordu. Kurbanlardan herhangi biri on iki yaşında bir kızı olacak kadar yaşlı mıydı?

"Sadece kendileri on iki yaşında bir anne olsalardı," dedi Bishop. "Sophie bodrum katını taramaya ne zaman başlıyor? Deacon sordu Tanaka.

"Sabahleyin," dedi Tanaka. "Ona bir kurbanı kaybetmiş olabileceğimizi söyleyeceğim.

Deacon yapılacaklar listesine döndü. "Pekâlâ çocuklar. Bu işi bitirelim ki hepimiz eve gidip biraz uyuyabilelim. Benim listemde: çocuğun bıçağını nasıl aldığını bulmak, Üçüncü Henson'ı bulmak, gizemli kadının ve Roza'nın robot resimlerini almak var. Notlarına göz attı. "Crandall, Jeremy O'Bannion'a ait mülklerin bir listesini çıkardı mı?

"Evet," dedi Isenberg. "Jeremy'nin listede sadece Indian Hill'deki evin sahibi olduğu yazıyor.

'Kahretsin,' diye mırıldandı. 'Yarım kalan bir diğer işimiz de katilin Cumartesi günü Faith'in eski arabasını kurcalamak için Cincinnati'den Miami'ye nasıl gidip geldiğini kontrol etmektir. Combs'un yüzü Büro'nun yüz tanıma kontrollerinde görünmüyor. Jeremy, Stone ve Herbie'yi de ekliyorum.

"Aranacak yüzler listesine üç kişi daha eklendi. Ağır bir şekilde iç çekti. "Ve kurbanların ailelerini bilgilendirmeye başlamamız gerekiyor.

Isenberg, 'Bunun için bir plan yapacağım,' dedi. "Yükü paylaşacağız. Deacon sessizce, "Teşekkür ederim," dedi.

Adam boğazını temizledi. "Faith'e yeni bir güvenli ev bulma işini ben hallederim.

Masanın etrafındaki herkes açıkça afallamıştı. *Yapacak mısın?* Söylenmemiş bir fikir birliği varmış gibi görünüyordu. Deacon'dan dökülen somut endişe de yardımcı olmadı. "Bunu yapmak zorunda değilsin," dedi. "Ben halledeceğim.

Adam yumuşak bir sesle, 'Yıllarca Cinayet Masası'nda çalıştım,' dedi. 'Bir kişi için güvenli bir barınak bulabilirim. Aklımda zaten bir yer var. Sadece şu anda kullanılmadığından emin olmam gerekiyor.

"Pekâlâ," dedi Deacon. 'Eve gidin ve uyuyun. Herkes sabah yapılacak işlerini halletsin ve saat dokuz buçukta yeniden toplanalım.

"Lynda, Roxanne Dupree'nin ailesine nasıl haber vereceksin? Bishop ayağa kalkıp eşyalarını toplarken sordu. "Vega'ya sorabiliriz-

Faith'in kalbi tekledi. "*Bekle.* Roxanne Dupree mi dedin? Miami'den mi?"

"Evet," dedi Bishop, Deacon'la belirsiz bir bakışmayı paylaşarak. "Onu tanıyor musun?

Hayır, hayır. O olmasına izin verme. Faith elleri titreyerek ilan panosuna koştu ve Roxanne Dupree'nin fotoğrafını indirdi. Gözleri fotoğraftan dışarı bakıyordu, cansızdı. *O ölmüştü.*

"O benim," diye fısıldadı, dizlerinin bağı çözülmüştü. *Aman Tanrım. Hayır. Hayır.* "O benimkilerden biri.

Cincinnati, Ohio, 5 Kasım Çarşamba, saat 1.50

Deacon yere yığılan Faith'i yakalamak için koştu ama zamanında yetişemedi. Dizleri mide bulandırıcı bir gümbürtüyle yere çarptı ama titreyen elleriyle tuttuğu fotoğrafa bakarken fark etmemiş gibi görünüyordu.

Yavaşça onu ayağa kaldırdı ve sandalyesine geri götürdü. 'Ne demek istiyorsun, o senin mi? Faith? Onun yanında bir dizinin üzerine çöktü ve harap olmuş yüzüne baktı.

"Lanet olsun sana, orospu çocuğu," diye fısıldadı kırık bir sesle, gözleri hâlâ resimde donup kalmıştı. 'Başarıyordu. İyi olacaktı. Şimdi öldü. Benim yüzümden.

Deacon fotoğrafı onun elinden aldı ve en az kendisi kadar çaresiz görünen Isenberg'e verdi. Elleri artık boş olan Faith kollarını ortasına doladı ve olduğu yerde sallanırken kendine sarıldı. Hiç gözyaşı akmadı. Gözleri tamamen kuruydu. Ama boştu.

Bu her nasılsa hıçkırıklardan çok daha kötüydü. Telaşlanan Deacon hafifçe sırtını sıvazladı. "Hayır, senin yüzünden değil.

"O zaman kim?" diye fısıldadı, sesi kaybolmuş gibiydi. Yavaşça başını çevirip onun bakışlarıyla buluştu. "Kim, Deacon? Ben değilsem, o zaman kim?

Onun gözleri kuruydu ama Deacon'ın kiler yakıcıydı. "O kötü biri, Faith. Kötülüğün var olduğunu biliyorsun.

'Bu ne zaman bitecek? Onu nasıl durdurabilirim?"

"*Durduramazsın,*" dedi Deacon. "*Bizim var.*

Sanki o hiçbir şey söylememiş gibi başını salladı. 'Daha kaç kişinin ölmesi gerekiyor? Belki de sadece ...' Gözlerini kapattı. "Ölmek istemiyorum. Ama bununla yaşayamam.

Korku kalbini delip geçti. "Asla olmaz. Kendinden vazgeçmeyeceksin.

"Biliyorum. Ama sadece durmasını istiyorum.' Gözleri açıldı, hâlâ kuruydu. Şimdi perili. "Onun benim olduğunu nereden biliyordu?

'Bu çok iyi bir soru,' dedi.

Bishop, Faith'in sandalyesinin diğer tarafında diz çöktü. 'Kimdi o? Nasıl senin oldu?"

"Bana on altı yaşındayken geldi ve çok cesurdu. Dört yıl boyunca babası tarafından tacize uğramıştı. Annesi onu yalancılıkla suçlamış ve başka birine anlatırsa onu evden atmakla tehdit etmişti. Ama Roxie on bir yaşındaki kız kardeşini geride bırakarak üniversiteye gidiyordu. Babasının kız kardeşiyle birlikte olmasına izin veremezdi, bu yüzden onu ihbar etti. Babası suçlu bulundu ama umduğu gibi hapse atılmadı. Çünkü bu onun ilk suçuydu,' diye ekledi acı acı.

Deacon yorgun bir şekilde nefes verdi. "Sadece şartlı tahliye. Ve seninle mahkeme kararıyla terapi.

Evet. Roxie yıkılmıştı. Kız kardeşi hâlâ tehlikedeydi. Babası Roxie evden çıkana kadar zaman kazanmaya çalışıyordu. Annesi çok derin bir inkâr içindeydi ... ve Roxie'yi suçluyordu çünkü danışmanlık aldığı süre boyunca onlarla yaşamasına izin verilmiyordu.

"Ne yaptın, Faith? Bishop yumuşak bir sesle sordu.

"Ona bir mikro kamera verdim. Kız kardeşinin odasına yerleştirmesini, sonra geceyi bir arkadaşıyla geçiriyormuş gibi yapmasını, ama kız kardeşinin odasında saklanmasını söyledim.

Kız kardeşinin dolabında. Babası kız kardeşinin odasına girdiğinde bana mesaj atması, ardından 911'i araması ve onu durdurmak için dolaptan çıkması - operatör hala hattayken neler olduğunu duyabilmesi için'.

"? Isenberg sordu.

"Arabamda, telefoto lensimle caddenin tam karşısında. Ve silahımla. Roxie söylediğim her şeyi yaptı ama babası telefonunu kaptı, 911'i kapattı ve kaçtı. Pantolonunun fermuarını çekip ön kapıdan çıkarken fotoğrafını çektim. Polisler onu almaya geldiğinde, kızların yalan söylediğini iddia etti. Ama Roxie'nin gizli kameradan görüntüsü vardı. Arkadaşım Deb tutuklayan memurdu. Evden çıkarken çekilmiş fotoğrafını ona gönderdim - isimsiz olarak, ama ne yaptığımı anladı. Bu birlikte çalıştığımız ilk davaydı. Üç yıl ceza aldı.'

"Peki ya dışarı çıktığında?" diye sordu Isenberg.

"Karısı hala inkar ediyor. Küçük kızı yastığının altında bir kasap bıçağıyla uyuyor. Eve döndüğü ilk gece, babası gizlice kızının odasına giriyor ve sonunda ölüyor. Şimdi gözleri doldu. Döküldü. Sessiz gözyaşları. "Roxie'nin süregelen pek çok sorunu vardı - içki içmek, gelişigüzel seks yapmak. Dükkândan ıvır zıvır çalmak. Ama terapide bunlar üzerinde çalışıyordu.

"Onun terapisti miydiniz?" diye sordu Bishop.

Babası hapse girmeden önce. Üniversitede bir danışmanla görüşüyordu. Ben sadece arkadaşıydım. Başı derde girdiğinde hep beni arardı, ben de kefaletini öderdim.

"Kefaletini sen mi ödedin? Adam inanamayarak sordu. "Kendi paranla mı?

Deacon irkilerek gözlerini kırıştırdı. Adam'ın orada olduğunu tamamen unutmuştu.

Faith yine omuz silkti. "Nafakamı kullandım. Charlie'yi biliyordum. Çifte bonus.'

Deacon onun evli olduğunu da unutmuştu. Eski kocası nasıl bir adamdı ki onun kaçmasına izin vermişti? Neyse ki Deacon için Charlie Frye aptal bir adamdı.

Sonra aklına gelen bir düşünce onu hasta etti. Roxanne Dupree ortadan kaybolduğunda hapisten yeni çıkmıştı. "Onu en son ne zaman kefaletle çıkardın?" diye sordu.

"Beyaz minibüsün beni köprüden atmaya çalışmasından bir gün sonraydı, yani üç hafta önce.

Bishop bir an için gözlerini kapadı, sonra iç çekti. "Onu nereye bıraktınız?

Faith'in elleri dondu, sonra yavaşça kucağına indi, gözleri irileşti. Yeniden dehşete kapıldı. "Hayır. Hayır. Başını iki yana salladı. "Bana onu ona benim yönlendirmediyimi söyle. *Söyle bana*. Onlar bir şey söylemeyince, yüzünü bir acı kasılması kapladı. Çenesini göğsüne indirdi ve sessizce ağladı.

Deacon'ın kalbi kırıldı. Kendini beş yüz yaşında hissederek yavaşça ayağa kalktı. Odaya bakarken saçlarını okşadı ve ekibin gözlerindeki anlayışı gördü. Onun ne yaptığını biliyorlardı. Ve nedenini de.

Adam'ın gözlerinde utancı da gördü. Ve saygı. "Çitin iki tarafında da çalıştın, değil mi?" dedi sessizce. 'Combs'un hapse atılmasına yardım ettin. Bu yüzden senden bu kadar nefret ediyor.

"*Eğer* yaparsa lisansını kaybedebilir," dedi Deacon, sesi . Adam başını salladı. "Merak etme. Söylemem.

Isenberg kararsız bir nefes verdi. "Bunların hiçbirisi bu odadan çıkmayacak.

Tanaka birkaç kez gözlerini kırıştırdı. "Neyin hiçbirisi, Lynda?

Isenberg başını salladı. 'Onu buradan çıkar, Deacon. Ve teslim olmak gibi aptalca bir şey yapmadan önce bunun arkasında kimin olduğunu bul. Derin bir nefes alarak odadan çıktı.

Deacon hâlâ Faith'in saçlarını okşayarak, "Yapacağım," diye söz verdi. Faith hâlâ sessizce ağlamaya devam ediyordu.

Diğerleri gittikten sonra Adam geri çekildi. "Sana ne zaman söyledi?" diye sordu.

"Dün gece geç saatlerde, onu acil servise götürdüğümde.

'Ama bir şekilde daha önceden biliyordun. Özür dilerim, Deacon. Faith'e döndü ve elini nazikçe onun omzuna koydu. "Ve Faith, ben ... beni affet. Bilmiyordum.

Başını kaldırmadı ama küçük bir baş sallama hareketi yaptı.

Adam dizüstü bilgisayar çantasını ve gece çantasını, daha önce yanında getirdiği kutuyla birlikte topladı. 'Kalması için güvenli bir yerim var. Sana adresi mesaj atarım ve orada buluşuruz.

Deacon kuzeninin gözlerinin içine bakarak, Adam'a geceyi onlarla geçirmeyi planladığını söylemesi için meydan okudu. Adam kara kaşlarından birini kaldırdı. "Anahtarı vermek ve güvenlik sistemini göstermek için seninle orada buluşacağım," diye açıkladı.

"Teşekkür ederim," dedi Deacon ve Adam'ın gitmesini bekledi. Sonra Faith'i ayağa kaldırıp kollarına aldı ve bir canavardan kaçıp başka bir canavar tarafından öldürülen genç kadın için ağlarken ona sıkıca sarıldı.

Yirmi Yedinci Bölüm

Cincinnati, Ohio, 5 Kasım Çarşamba, saat 2.30.

"Vay canına. Deacon tavandan tabana pencerelerden aşağıdaki şehir manzarasına baktı. Adam'ın güvenli yeri nehir kıyısındaki yüksek bir binanın en üst katındaki çatı katıydı. Görünüşe göre burası şu anda Güneydoğu Asya'da görevde olan bir şirket kodamanına aitti. Adamın kızı kaçırılmıştı ve Adam onu sağ salim eve getirip kaçırın kişiyi adalete teslim eden kişi olmuştu. Kızının sağ salim dönmesinden dolayı minnettar olan adam, kendisi yokken ihtiyaç duymaları halinde dairesini departmanın kullanımına sunmuştu. Adam, Faith'in orada kalmasına izin vermeyi kabul eden adamla temasa geçmişti.

Deacon şehrin ışıklarından bir kanepede oturan Faith'e döndü, omuzları öne eğilmiş, başı aşağıya sarkmış, kederden harap olmuş yüzü gür kıvrıl saçlarının şelalesiyle gizlenmişti. Ellerini düzgünce kucağında kavuşturmuş, on dakika önce onu oraya oturttuğundan beri kılını bile kıpırdatmamıştı.

Ondan saklanıyordu, orada, göz önünde.

"Buzdolabı dolu," dedi Adam mutfaktan çıkarken. 'Tuvalet malzemeleri her banyoda. Kilitli bir dolapta olmayan her şeyi alabilirsiniz. Deacon'a bir dizi anahtar uzattı. 'Asansör sadece bodrumdaki kapalı otoparktan doğrudan bu kata çıkmak üzere ayarlandı. Kimse sizi rahatsız etmemeli. Isenberg'in garajdaki asansörün yanında ve her ihtimale karşı merdiven boşluğunun kapısında birer üniforması var.

"Teşekkür ederim. Deacon dikkatini Faith'ten ayırıp kuzeninin koyu renk gözleriyle buluştu. "İyi miyiz, Adam? Sen ve ben?"

Adam sertçe yutkundu. 'Evet. Hıyarlık ettim ve özür dilerim. Ne diyeceğimi bilemiyorum.

"Unutuldu. Deacon onu sert bir sarılma için kendine çekti ve sırtına bir tokat attı. "Eve git. Anneni gör. Eğer bana neler olduğunu anlatmak istersen, ben buralarda olacağım.

"Sevindim. Dani ve ben seni özledik. Yarın sabah görüşürüz. Adam Faith'e baktı, sonra sesini alçalttı. "Yüzü için bir tane isterse buzlukta buz paketleri var. Cevap beklemeden kapıya doğru koştu ve kendini dışarı attı.

Bir an için sadece ağır ve gergin bir sessizlik oldu.

Faith saçlarının arkasından, "Bir buz torbası iyi olurdu," diye mırıldandı. "Korkunç görünüyor olmalıyım.

Deacon ona bir tane getirdi, sonra kız itiraz edemedi onu kollarına aldı ve ikisini de kanepenin köşesine yerleştirdi, kızın vücudu ona yaslandı, eli kızın yuvarlak poposunun üzerinde kıvrılarak onu yakınında tuttu. Adamın vücudu hemen karşılık verdi ama kız geri çekilmedi.

Çenesini yukarı kaldırdı ama kadın yüzünü buz torbasıyla kapattı. Adam yılmadan başının üstünü öptü. 'Ağladın çünkü önemsiyorsun. Seni güzelden başka nasıl görebilirim ki?

Başını onun omzuna yasladı. 'Başım ağrıyor. Kalbim de öyle. "Biliyorum.

Buz torbasını yüzünden çekip aldı. 'Dondurucu alacaksın Yan,' diye takıldı ve hıçkırıklarla dolu bir kahkaha ile ödüllendirildi. "Gördüğüm en güzel kadınsın, lütfen benden saklanma.

Onun yüzünü aradı. "Ne yapacağız, Deacon?

"Şimdi uyuyacağız. O kadar yorgunum ki doğru düzgün düşünemiyorum ve senin de öyle olduğunu biliyorum. Benimle gel. Ayağa kalktı ve ayakları yere değene kadar vücudundan aşağı kaymasına izin verdi. Yaşadıklarından sonra seks bekleyecek kadar bencil değildi ama ona ne yaptığını tam olarak bilmesini istiyordu. Kolunu onun omuzlarına dolayarak, Adam'ın Hello Kitty'li gece çantasını koyduğu yatak odasına götürdü.

"Kollar yukarı," dedi kaba bir şekilde ve onu külotuna kadar soymaya başladı. Şehvetini bastırarak battaniyeyi kenara çekti. "Gir içeri.

Yorganı boynuna kadar çekmeden önce sırtının ipeksi tenini okşamaktan kendini alamayarak onu yatağa yatırdı, uzaklaşmaya ve yan odada uyumaya kararlıydı. Aksi takdirde ellerini ondan asla uzak tutamayacaktı.

Boğazından küçük bir inilti kaçtı. 'Bu iyi hissettirdi. "Tekrar yapabilir misin?" "Elbette. *Ben lanet olası bir azizim*, diye düşündü, dişlerini gıcırdatarak

ayakkabılarını çıkardı. Yatağa tırmandı ve kadının poposu artık acı verecek kadar sertleşmiş olan ereksiyonuna değecek şekilde onun üzerine binerek kendine işkence etti. Battaniyeyi çekiştirerek kadının sırtını ortaya çıkardı ve uzun, derin darbelerle masaj yaparak kadının iç çekmesini sağladı.

İç çekişleri giderek azaldı, sonunda uykuya dalarken vücudu hareketsizdi. Dişlerini sıkarak battaniyeyi boynuna kadar çekti ve onu uyandırmamaya özen göstererek yataktan indi.

"Nereye gidiyorsun?" diye mırıldandı adam kapıya vardığında.

Arkasını dönmedi. "Kendi odamda uyumak için.

'Neden? Gitme. Lütfen kal. Çarşafının hışırtısını duydu ve tüm o güzel kremsi çıplak teni hayal etmekten kendini alamadı. "Burada uyu. Benimle birlikte.

"Yapamam. bu kadar yakın olup dokunmadan duramam.

"Biliyorum. Benimle yatağa gel, Deacon.'

Pantolonu bir bozuk para şingirtısıyla yere düştü. Fermuarı indirdiğini bile hatırlamıyordu ama üzerinde sadece o sabah giydiği, üzerinde küçük kırmızı alevler olan siyah ipek boxer'ıyla onun yanında yatağa girmişti. Onun teklif ettiği teselliye aldığı anda. Onu göğsüne doğru çekti ve bir kolunu beline doladı.

Ve elini göğsünü örtmek için yukarı kaldırdığında nasıl nefes alacağını unuttu. Kalbi o kadar hızlı atıyordu ki tek duyabildiği buydu. Yastığın üzerindeki yüzüne bakmak için eğildi. Dudakları ayrılmıştı, derin ve eşit nefes alıyordu. Neredeyse uyumak üzereydi, bu yüzden ona sadece bakma fırsatını değerlendirdi. *Çok güzeldi.*

Onun uyumasını izlerken kaç saniye geçtiğini bilmiyordu. *Sonunda sakinleşti. Sonunda korkmamıştı.* Alnı pürüzsüzdü, endişe ve suçlulukla çatılmamıştı. Bunu onun uyanık olduğu saatler için de istiyordu, tamamen korkusuz olmasını istiyordu. Bu canavarı durdurmak zorundaydı. Aptalca bir şey yapmadan önce. Isenberg haklıydı. Vicdanı çok daha fazla kurbana dayanırsa Faith sırf bunu durdurmak için kendini ele verecekti.

Benim gözetimimde değil. Bir yolunu bulacaktır. Bulmak zorundaydı. Onu daha yeni bulmuştu. *Seni şimdi kaybetmeyeceğim.* Omzuna bir öpücük kondurduktan sonra onun arkasına sokuldu ve zihninin bağlantısının kesilmesine izin verdi.

Doğu Kentucky, 5 Kasım Çarşamba, 6.45.

S virajlarını makul bir hızda alıyor, kamyonetin yolları tutuşunu takdir ediyordu. Hiçbir zaman pikap tipi olmamıştı ve bu aracı asla seçmezdi. Hastaneden çıkarken hedef aldığı araç sahibiydi. Kadın ellili yaşlarındaydı ve muhtemelen kamyonetten daha pahalıya mal olmuş bir takım elbise giyiyordu. Ve hafifti. Yüz kilodan daha ağır olamazdı.

Arkasından yaklaşıp bir elini ağzına kapattıktan ve diğeriyle boğazını kestikten sonra kaldırıp arka koltuğa atacak kadar hafifti.

Ama varlıklı olmasına rağmen, ışıklı bir alana park etmek için para ödemeyecek kadar açgözlüydü ve bu onun çöküşü oldu. Onu ilk takip ettiğinde, şık bir sedan ya da SUV kullanmasını beklemişti. Büyük King Cab kamyonete doğru yürümesini beklemiyordu.

Telefonunda açık bıraktığı Facebook profiline göre, süslü atlarla dolu bir ahır vardı ve yeni büyükanne olmuştu, bu yüzden bütün gece hastanede ydi. Kamyonet lüks bir araçtı, tüm zil ve düdükleri vardı. Onu elinde tutmak isterdi ama böyle bir araç özellikle de mahallesinde fark edilirdi. Bu yüzden işini halledip onu atacaktı.

Kulübenin önünde durdu, neredeyse geldiğine pişman olacaktı. Dışarı çıktı ve hareketsiz kaldı. Kapı açıktı. Kapatmıştı. Kilitlemişti. Kilitlediğinden emindi.

Hızlı bir kaçışa ihtiyaç duyması ihtimaline karşı kamyonun kapısını açık bırakarak belindeki silahı çıkardı ve dikkatlice yaklaştı. Kapıyı açtı. Ve kalbinin durduğunu hissetti.

Döşeme tahtaları sökülmiş ve bir yığın halinde atılmıştı. Cesetler bulunmuştu. İçeri süzüldü, bir tuzak sesi duymak için kulak kabarttı. Ama sadece derin ve bunaltıcı bir sessizlik vardı. El fenerinin ışığını yere doğrulttu. Cesetler başlarından bellerine kadar topraktan çıkarılmıştı. Earl Power logosu güç teknisyeninin ceketinde açıkça görülüyordu.

Onları çırılçıplak soymalıydım. Onları hep çırılçıplak soyardı. Bunu neden yapmadım?

Çünkü şehre dönmek ve Faith'i öldürmek için acele ediyordu. *Cehenneme kadar yolu* vardı. Neden şimdiden ölmüyordu ki?

Sakin ol. Kimse onları ihbar etmedi. Cesetler hala buradaydı ve etrafta polis yoktu. Earl Power denen adam kayıp olarak biliniyordu. Muhtemelen yoldan geçen meraklı biri yerde bıraktığı toprak yığınının görmüş ve-

Kahretsin. Kız. Roza gitmişti.

Arka tarafa doğru koştu ve midesi bulanmaya başladı. Fırtına sığınağının kapıları ardına kadar açılmıştı. Panikle mücadele ederek ışığını mahzene doğru tuttu.

Çünkü Corinne Longstreet de gitmişti.

Merdivenlerden tökezleyerek indi, el fenerinin ışığını mahzenin etrafında salladı, . Zihni allak bullak olmuştu. Onu bir günlüğüne burada bırakmıştı. Sadece bir gün.

Corinne'i yarı donmuş, hatta belki de ölü bulmayı umuyordu. Ama gitmemişti.

Işığı iki küçük ip yığınının çarptı. Onun ipi. Parçaları aldı ve uçlarını inceledi. Çok kör bir bıçakla kesilmişlerdi. Longstreet sürtüğünün bir bıçağı vardı.

Nereden bulmuştu? Onu karyolaya kelepçelediğinde iyice aramıştı. Sırt çantasında bir kutu biber gazı taşıyordu ama onu da hemen bulmuştu.

Onu asla almamalıydım. Eğer almasaydı, Arianna'yı asla almak zorunda kalmazdı. Kimse kaçamazdı ve kimse evini basıp eşyalarını alamazdı.

Burnundan derin bir nefes çekti, sakın kalmaya kararlıydı. *Bunu düşünme. Evimde olduklarını, eşyalarımı dokunduklarını düşünme.*

Corinne'i geri almayı ve ona bunu ödetmeyi düşün.

Kahretsin, dünyaya onun neye benzediğini söylemeden önce Roza'yı geri almayı düşün.

Merdivenleri birkaç sıçrayışta çıktı ve kulübeye geri koştu. Cesetleri ortaya çıkarmıştı. Longstreet'li kadın. Arkasında bıraktığı toprak yığını ve kürek şüphesiz onun merakını uyandırmıştı. *Pekala o zaman.* O kadar da kötü değildi. Sanki başka kimse bilmiyordu. Eğer onu bulursa bu hâlâ kontrol altına alınabilirdi. Bu ne kadar zor olabilirdi ki?

Bir bıçak sakladığını ve kendini ve kızı kurtarmayı başardığını düşünürsek? *Belki de zor.*

Yine de o bir kadındı, hem de hasta bir kadın. Yakında ilaca ihtiyacı olacaktı. Ve çocuk onu yavaşlatacaktı. Ne kadar uzağa gitmiş olabilirdi?

El fenerini odanın içinde gezdirerek açık çekmecelere ve dolaplara dikkat etti. Zekiymiş, diye düşündü isteksizce. Yanına erzak almıştı. Ama taşınması gereken fazladan ağırlık da onu yavaşlatacaktı.

El fenerinin ışını dolabın üzerine düşü ve midesi bulandı. *Eşyalarım.* Bir gece önce sandığı oraya koymuştu. Yavaşça yaklaştı, neredeyse bakmaya korkuyordu. Sonra rahat bir nefes aldı. Eski vapur sandığı hâlâ oradaydı.

Kapağı kaldırdı, içindekileri endişeyle taradı. Üstteki kavanozlar, onları dolaba taşıırken sandığın içinde yuvarlanmıştı ama hiçbirini kırılmamıştı. Ve kavanozların yanındaki küçük kutuda, onların koleksiyonu

Her kurbanın, onu kaçırdığı gün üzerinde taşıdığı eşyalar - kredi kartları, nakit para, mücevherler ... ve şimdi de cep telefonları, tabii ki.

Kısa bir süre, Corinne ve çocuğu ararken kutuyu ve bagajı çalıntı bir kamyonunda yanında tutmanın ve onları dolapta bırakmanın tehlikesini tarttı. Eğer yardım bulmayı başarırlarsa, polisler burayı basacaktı. Eşyalarının alınmasına izin vermeyecekti, özellikle de polis tarafından.

El arabasını aldı, sandığı içine yükledi, sonra da koleksiyonunu ölü atlının kamyonetine taşıdı. Sonra da kadını kulübeye geri götürmek için el arabasına yükledi, böylece onu diğerleriyle birlikte gömebilecekti.

Küreği aradı ama o da gitmişti. Yine Longstreet kaltağı, diye düşündü öfkeyle. *Küreğimi çaldı.*

Elleriyle toprağı iterek , bir kez daha zayıf bir kurban seçtiği için mutluydu. Onu çırılçıplak soyduktan sonra Earl Power teknisyeni ile çilingirin arasına girdi. Üzerlerindeki toprağı geri itti ve döşeme tahtalarını değiştirdi. Bu sefer topraktan kurtulacak, onu fırtına mahzenine atacak ve mahzen kapılarını kapatacaktı.

Kamyona geri döndüğünde, el fenerini yol boyunca toprağı tutarak her iki yöne de baktı. Ve bir ayak izi vardı. Az önce geldiği yoldan geri dönmüştü. Ne kadar süredir serbest olduğuna ve çantasının ağırlığına bağlı olarak on mil gitmiş olabilirdi. Bu da gayet iyiydi, çünkü en azından o mesafe boyunca medeniyet yoktu.

Ama onu neden görmemişti? Belki de saklanmıştı. *Ve normalden daha hızlı sürüyordum.*

Lanet kamyonet. Onu sürerken çok eğlenmişti. Yavaşlaması gerekiyordu. Araca bindi ve Corinne'i aramak üzere kasabaya doğru yola koyuldu.

Cincinnati, Ohio, 5 Kasım Çarşamba, Sabah 7.45.

Faith burnunu gıcıklayan tüylerle uyandı. Hayır, fark etti. Tüyler değil. Deacon Novak'ın göğsünü kaplayan yumuşak tüyler. Bir noktada yuvarlanmıştı ve şimdi onun üzerine yayılmıştı, bacakları onunkilere dolanmış, göğsü yastığı olmuştu.

Hafifçe okşadı onu. Göğüs kılları da bembeyazdı. Beyazın ne kadar aşağıya indiğini merak etti. Parmakları göğsündeki izleri takip etti,

çok güzel karın kaslarının üzerinde. Parmaklarının arkası ipeğe değdi. Ve sonra çeliğe. Adam sertti.

Vücudu sıkıştı, onu istiyordu. Onu şimdi istiyordu. Kendisi için. Elini adamın kemerinin altından geçirdi ve parmaklarını adamın etrafında dolaştırdı, adamın ereksiyonu elinde sarsılıyordu.

Göğsünde bir uğultu titreşti. "Durma," diye fısıldadı. "Asla durma.

Bir eliyle onu usulca okşarken, diğer dirseğini kaldırdı. "Uyanıktın.

"Şimdi. Gözlerini kapattı. "Seni istiyorum. Senin içinde olmak istiyorum.

Teninde bir ürperti dalgalandı. "O zaman ne bekliyorsun?" Gözleri birden açıldı ve Faith kayboldu. Kahverengi ve mavi birbiriyle çarpışıyor ve girdap oluşturuyordu. "Çok güzel," diye fısıldadı.

Harekete geçti, külotunu bacaklarından aşağı çekti, boxer'ını itti ve onu sırtına doğru yuvarladı. Tekrar üzerine çıktı ama bu sefer manzara çok daha iyiydi. Dizlerinin üzerinde, dokunulmak için yalvaran bir çıkıntıyla onun üzerinde yükseliyordu.

Bir parmağını saçlarının arasında, karın kaslarının üzerinde gezdirdi, sikinin etrafındaki kılları okşayarak zıplamasını ve zonklamasını sağladı. Tüm bunlar olurken adamın gözleri ellerinde sabit kalmıştı. Adam onun gözleriyle karşılaştı ve kadın kavrulmuş hissetti.

"Merak ettim," diye fısıldadı, "saçlarının her tarafı beyaz mı?

"Hepsi değil. Orada hâlâ birkaç tane siyah var. Gözleri hınzırca parlıyordu. "Yine de onları bulmak için çok yaklaşmanız gerekecek.

Kadın dudaklarını yaladı ve adam inledi. "Ama şimdi değil," dedi huysuzca. "Senin içinde olmam gerek. Bir tarafa eğildi, komodinin çekmecesini açtı ve rahatlama işareti yaptı. "Sadece bir tane var," dedi ve kare şeklindeki paketi ona uzattı. "Bir dahaki sefere yapmak istediğini söylemiştin. Acele et yoksa kendim yaparım.

Faith prezervatifi yırtıp açtı ve yavaşça adamın boyundan aşağı kaydırıldı. "Giyindim," dedi, sesi garip bir şekilde derin ve boğuk çıkıyordu. "Gidecek bir yerin var mı?

"Evet. Ağzı göğüsleriyle aynı hizaya gelene kadar yataktan aşağı kaydı ve acele etmedi, her birini diliyle yaladı, dişleriyle alay etti, ta ki kadın altında kıvrana kadar. Emdi, ısırdı ve onu çilgına çevirdi.

"Deacon, lütfen. Adamın omuzlarını kavradı, tırnaklarını geçirdi. "Lütfen.

Daha aşağı kaydı. 'Sadece birazcık tat. Sadece birazcık. Ve sonra ağzı onun üzerindeydi, dili kötü, harika şeyler yapıyordu. Kıpırdandı, kendini onun ağzına doğru itti, neredeyse oradaydı.

Sonra ağzını çekti, ereksiyonunun yumuşak kayışıyla değiştirdi, onu doldurdu. Kendini hareketsiz tuttu, gözleri kapandı.

"Çok iyi. Çok iyi hissediyorsun. Gözleri açıldı, hareket etmeye başladığında bakışlarını onun üzerinde tuttu, uzun, görkemli vuruşlar onu altında titretti. "Bundan hoşlanıyor musun?

'Evet. Ama daha hızlı. Daha sert.'

Kıpırdamadan durdu, sonra sonuna kadar çekerek kalçalarının üzerine oturdu. "Dizlerinin üzerine çök. Lütfen. Elleri belini kavrayıp onu sırtı göğsüne yaslanacak ve kucağında oturacak şekilde çevirdiğinde kadın çırpınarak ona itaat etti, nefesini içine çekti. Sonra onu kendine yaklaştırdı, aşağı kaydıldı, içine soktu, elleri göğüs kafesini yukarı kaldırıp göğüslerinin üzerine kapandı. "Sür, hızlı ve sert.

Öyle de yaptı, hem onun hem de kendisinin aldığı zevki biriktirdi, "Gözlerini aç Faith," diye fısıldayana kadar onları karşı duvara çevirdiğini fark etmedi bile.

Yaptı ve nefesi kesildi. Onları aynaya bakacak şekilde çevirmişti. "Bizi izle," dedi kulağına, nefesi teninde sıcaıktı. Kadın tekrar ürperdi ve onları izledi. Kendini ona binerken izledi, yüzü kızarmış, göğüsleri zıplıyordu. Kollarını boynuna doladı, sırtını kamburlaştırdı, göğüslerini görmesi ve dokunması için sergiledi. Ellerini onların üzerinde gezdirdi, meme uçlarını kopardı, yüzü daha yoğun bir şekilde odaklandı.

"Daha hızlı," diye homurdandı, "yoksa kendim yaparım.

Hızını artırdı, kalbi sertçe atıyordu, ta ki adam alçak bir kükremeye boşalana ve onu da yanına alana kadar. Saniyeler dakikalara dönüşürken birlikte diz çöktüler, nefeslerini tuttular, titremeleri azaldı. Deacon onun omzunu öptü. "Şu anda yaşayan en şanslı adam ben olmalıyım.

Faith nefes nefese güldü. "Hareket edemiyorum. Bir daha asla. Burada kalmak zorundayız.'

Keşke yapabilseydik. Bir gün yapacağız. Bu iş bittiğinde, sadece ikimiz bir yerlere gideceğiz ve bir hafta boyunca yatakta kalıp bunu yapacağız.

Gerçeklik araya girdi ve onunla birlikte, uykuya daldığı hüzün de. Roxie Dupree. *Çok üzgünüm, bebeğim.* "Onun öldüğüne inanamıyorum. Roxie ve diğerleri, o beni istediği için öldüler.

Deacon'ın kolları kadının beline dolandı ve şakağını öptü. "Onu durduracağız."

"Yapacağını biliyorum. Komodinin üzerindeki çalar saat çalmaya başladı ve Deacon onu susturdu. "Sanırım artık başlama vakti geldi," dedi ve isteksizce yataktan kayarak Deacon'ın dudaklarını usulca öpmek için döndü. "Ne zaman gitmemiz gerekiyor?"

"Saat dokuzda bir ekip toplantım var, yani en geç sekiz buçukta. Bolca vaktimiz var."

"Saçını üç saniyede yıkayabilen adam söylüyor bunu. Başını iki yana sallayarak banyoya yöneldi ve Adam Kimble'in bir gece önce belirttiği gibi banyoyu oldukça dolu buldu."

Uzun ve sıcak bir duş alarak vücudundaki ağırların hafıflediğini hissetti. Bazıları geçirdiği kazadan ve Deacon'ın oteldeki hayat kurtarıcı müdahalesinden kaynaklanıyordu. Diğerleri ise sevişmelerinden kaynaklanıyordu. O kasları çok uzun zamandır kullanmamıştı.

On beş dakika sonra kot pantolon ve boğazlı kazak giymiş halde Deacon'ı mutfakta buldu. Bir elinde iPad, diğerinde telefon, gömleksiz ve ayakkabısızdı, saçları ilk kez düzgündü. "Deacon, saçını taramışsın!"

Arkasını döndü, çok yetenekli ağzı yukarı doğru kıvrıldı. "Saçımı her gün birkaç kez tarıyorum. Sadece çabuk dağılıyor. Telefonunu kaldırdı. "Jordan amcan bana mesaj attı. Bu sabah bizimle buluşmak istiyormuş. Dün gece büyükannenin bazı evraklarını incelediğini ve eve başka kimlerin girebileceğine dair bazı düşünceleri olduğunu söyledi."

"Bishop'un bahsettiği bakım şirketini biliyor olabilir. Büyükanne tüm çekleri ve sözleşmeleri imzalamış olabilir."

"Maguire ve Oğulları, gizemli kadınıyla birlikte. Jordan, Mount Adams'ta bir kafede buluşmak istedi ama orada güvenliğinizi garanti edemem. Onunla saat dokuzda CPD kafeteryasında buluşabiliriz. Durum toplantımı 9:30'a alıyorum."

"Bana uyar. Jordan'a cevap yazarken parmağını kolunun üst kısmını çevreleyen dövmenin üzerinde gezdirdi. "Sana dövmeler hakkında soru sorup duruyorum."

Omuzları sertleşti. "Özel bir şey değil, gerçekten."

Şimdi meraklanmıştı. İncelemek için eğildi, adam geri çekilmeye başladığında ona hızlı bir uyarı bakışı attı. "Seni çıplak gördüm, Deacon. Bu konuda utangaç olma."

"Ben utangaç değilim.

Hayır, fark etti. Adam üzgündü. Dövmeye daha yakından bakınca nedenini anlayabileceğini düşündü. Pazılarının etrafındaki Kelt zincirinin karmaşık kıvrımları içinde, beyaz lekeler bronz tenini parçalıyordu. Dudaklarını daha açık tenine bastırdı. "Bu Greg'in bana bahsettiği sendromdan kaynaklanıyor - Waardenburg, iki a ile, değil mi? Saçlarda, gözlerde ve ciltte pigmentasyon kaybına neden olabileceğini okumuştum.

Gözleri kısıldı. "Greg'e neden sordun?

Çünkü sana sormaya çalıştım ve sen bana gizemli davrandın. Bak, sahip olduğun bu genetik şeyden nefret ediyor olabilirsin, ama seni nasıl gördüğümünden endişeleniyorsan, o zaman dur. Görünüşünle ilgili herhangi bir sorunun yok. Bence gözlerin harika. Saçların harika. Seni cipinden inerken ilk gördüğümde, aksiyon filmlerinden fırlamış bir süper kahraman gibi görüldüğünü düşünmüştüm. Çok iyi yapılmış olsalar da dövmelere ihtiyacın olduğunu sanmıyorum. Bu yüzden üzölmeyi bırak ve onlara bakmama izin ver.'

Önce kaşlarını çatı, sonra kaşları havaya kalktı. "Süper kahraman mı?

Ona gülümsedi. "Evet. Deri montun ve gözlüklerinle- Oh, kahretsin.' *Deri ceket*. Neredeyse unutuyordum. Giysilerini giy. Hemen döneceğim.'

Adam'ın Hello Kitty'li gece çantasının yanına bıraktığı Daphne Montgomery'den gelen FedEx kutusunu almak için aceleyle odasına gitti. Geri döndüğünde Deacon gömleğini giymiş ve kravatını yakasına sıkıştırıyordu. Kadın kutuyu tezgâhın üzerine koyduğunda gözleri büyüdü.

"Daphne'den gelen paket," dedi. "Ama açık. Kim yaptı bunu?" "Adam, paketin sahte olmadığından emin olmak için Tanaka'nın ofisinde açacağını söyledi.

bomba ya da onun gibi bir şey. Bu arada, kuzenin bunu imzaladı, oysa kariyer açısından bunun kanıt olarak kullanılmasına izin vermek daha akıllıca olurdu. Bil diye söylüyorum.'

Sözsüzce kutunun kapaklarını geri çekti ve çenesi kelimenin tam anlamıyla düştü. "Aman Tanrım," diye nefes aldı. Yavaşça siyah deri paltoyu kutudan çıkarıp havaya kaldırdı ve Faith keşke yanımda bir kamera olsaydı diye düşündü. Adamın yüz ifadesi Faith'in gözlerini yaşarttı. "Daphne bunu nereden bulmuş? *Nasıl* bu kadar çabuk aldı?

'Bunu kocasına doğum günü için şaka hediyesi olarak aldığını söyledi. Bir şaka hediyesine o kadar para harcandığını hayal bile edemiyorum.

'Tanrı'dan daha zenginler,' diye mırıldandı. "Bunu yaptığına inanamıyorum. Soğukkanlılığını yeniden kazanmak için gözle görülür bir mücadele verirken boğazı düğümlendi. Sonra sırttı. "Keşke bunu Joseph'e verseydi, yüzünü görmek için. Deriye imrendiğini hep biliyordum ama bunu asla itiraf etmezdi.

"Burada başka bir şey daha var. Faith onu köpük fıstıklardan kurtardı ve kıkırdadı. "Başka bir çelik yelek. Notta "Bir daha vurulma" yazıyor.

Deacon'ın sırtışı yumuşayarak hüzünlü bir gülümsemeye dönüştü. "Bu Joseph'in el yazısı. "Önemsediği için onu ölümüne korkuttuğunu söyleme şekli mi?

"Evet." Boğazını temizledi ve paltoyu giydi. "Omuzları biraz dar. Bir sırtıma daha, bu seferki arsızca. "Joseph'e haber vermem gerekecek.

Faith tamamen büyülenmiş bir halde ceketin düğmelerini ilikledi. "Kutuyu Federallerden saklayacaktım çünkü bir palto daha kaybetmeni istemiyordum ama Adam bunu halledeceği konusunda ısrar etti. Ona başının belaya gireceğini söyledim ama o sana borcu olduğunu söyledi. Umarım aranızdaki barışı korur.

"Ben de öyle umuyorum. Ama sonra Deacon kaşlarını çatı. 'Bana söylediği her şeyi unutabilirim ama yaptığı şeylerden biri seni etkileyebilir. Dün sabah patronunuzu arayarak işinizi doğruladı ve ona bir soruşturmada şüpheli kişi olduğunuzu söyledi. Bunu yapacağından haberim yoktu. Kendi başına böyle bir karar vermesini hiç beklemezdim.

Faith'in ilk şoku bir anlık öfkeyle yok oldu. Ama sonra yılların eğitimi devreye girerek, istese de istemese de Adam Kimble hakkında fikir sahibi olmasını sağladı. "Beni tanıdığını sanıyordu. Ne olduğumu. Gerçeği bilme avantajına sahip değildi. Sen de bilmiyordun ama yine de bana saygılı davrandın. Davranışlarınız onu sarsmış olmalı.

'Ya işini kaybedersen? da bu kadar anlayışlı olacak mısın?

Omuz silkti. 'Bir patronun bir iddiaya beni ilk kez kovması olmazdı. Ama henüz beni kovmadılar. En azından dün gönderdiği e-postaya cevap gelmemesi daha anlamlıydı. "Ve eğer kovarlarsa, aklandıktan sonra bile orada çalışmak istemem.

Yüzünde tedirginlik dalgaları belirdi. "Ohio'yu terk mi edeceksin?

Bunu hiç söylemedim. Şu anda, burada seninle dururken mi? Senin hayatın üzerine değil.'

Gülümsemesi dizlerinin bağının çözülmesine neden oldu. "Güzel. Hadi, gidip amcanla tanışalım.'

Doğu Kentucky, 5 Kasım Çarşamba, 7.45.

Corinne irkilerek uyandı, kalbi hızla çarpıyordu, nefes alıp vermesi zor ve ağırdı. Hangi cehennemdeydi? *Oh. Doğru* ya. Ormanda kör bir geyik, deli bir adamdan kaçıyor. *Göz kavanozları.*

Gözlerini kırıştırarak tavanı netleştirdi. Küçük oda artık zifiri karanlık değildi ama henüz tam olarak aydınlanmamıştı. *Gün doğumu.* Neredeyse on iki saattir uyuyordu. *Buna ihtiyacım vardı.* Başını yanındaki boş alana çevirdi. *Roza.* Corinne hemen ayağa kalktı.

Ve rahatlamak için elini çarpan kalbine bastırdı. Roza küçük barınağın bir köşesinde oturmuş, bir teneke kutudan soğuk çorba içiyordu. Ayağının yanında ikinci bir boş konserve kutusu duruyordu. Çocuk temkinli bir şekilde Corinne'in her hareketini izliyordu.

"Gittiğini sanıyordum," dedi Corinne, sesi paslıydı, boğazı çöl rüzgârı gibi kuruydu.

Roza ona deliymiş gibi baktı. "Nereye gidebilirim ki?"

"İyi bir noktaya değindin. Corinne erzak yığınınca baktı. "Fazla bir şeyimiz kalmadı.

"Bütün çorbayı ben içmedim," dedi Roza savunmaya geçerek. "Sana iki kutu ayırdım. 'Sorun değil, tatlım. Ben daha çok o kadar küçük bir yığının taşırken çok fazla. Ayakların nasıl?"

"Yaralarım var. Roza ayakkabılarını çıkarmış, sızıntı yapan kötü kabarcıklar ortaya çıkmıştı.

'Ben de öyle. Ayakkabılarını giymeni söylemekten nefret ediyorum ama biraz daha yürümemiz gerekiyor'.

"Hayır," diye inledi Roza. "Lütfen, hayır.

"Bizi aradığını biliyorsun. Ve neye benzediğini de biliyorsun. Roza'nın gözlerini korku doldurdu. "Arkadaşına yardım ettiğim için beni öldürecek.

Bunun olmasına izin vermeyeceğim. Ama yaralı ayaklarla da olsa yürümek zorunda kalacaksın. Bütün iyi askerler böyle yapar.

Roza'nın suratı asıldı. "Ve onu ben öldüreceğim.

Corinne iç çekti. "Sadece ayakkabılarını giy, tatlım. Vücudundaki her eklem ağrıyarak dizlerinin üzerinde debelendi - Al bakalım *asker* - ve pencereye doğru yürüdü. *Her yer temiz.*

Sığınaklara göre, en iyisiydi. Görüş mesafesi iyiydi. Kuru. Yerden bir metre yüksekte, dışarıda olduğu neredeyse kesin olan yaratıklardan korunuyorlardı. *Tüfeğim olsaydı, burada kalır ve o zavallı kafasını vururdum.* Ama onun yoktu. Birkaç mutfak bıçağı ve bir küreği vardı.

Ve işemesi gerekiyordu. 'Önce ben ineceğim. Ben seni çağırana kadar burada kal. Eğer bana bir şey olursa, kaçacaksın, anladın mı? Tabelaya geri dön ve 60. Yolu gösteren yöne doğru koş.'

Roza başını sallayana kadar bekledi, sonra pencere pervazına tutunup kendini ayağa kaldırdı. Dişlerini sıktı, acının geçmesine izin verdi, sonra yaratıkların çok yaklaşma ihtimaline karşı küreği ve bıçakları aldı. "Al bunu," dedi Roza'ya, bir bıçak uzatarak. "Sıkı tut. İhtiyacımız olabilir.

Roza bıçağı ciddiyetle aldı. Onu kaybetmeyeceğim,
Rin. "Aferin kızıma.

Corinne merdivenden inmeyi başardı ve bir ağacın arkasında biraz mahremiyet buldu. Tam tekrar açık alana çıkmak üzereydi ki arkasında ayak sesleri duydu. Kalbi gümbür gümbür atmaya başladı.

Ve onu orada dikilirken görünce dehşete kapıldı.

Bu o. Bizi buldu. Geri çekildi, fazla büyük botu bir ağaç köküne takılınca tökezledi. "Hayır," diye fısıldadı. "Hayır.

"Sana zarar vermeyeceğim," dedi yatıştırıcı bir sesle, yaklaşarak. "Ben de seni arıyordum.

Eminim öyledir. Corinne onun yüzünü inceledi, her özelliğini katalogladı. Bıçağı kavrayışını sıkılaştırdı, kolunu bıçağın görünmeyeceği şekilde çevirdi.

Gerçekten zarar vermek istemiyormuş gibi avuçlarını açarak yaklaşmaya devam etti.

Bekledi ... bekledi ... bekledi ... Adamın eli hareket etmeye başlayınca da saldırdı, kolunu yukarı kaldırdı ve bıçağı adamın karnına sapladı, kesebildiği kadar kesti.

Yüzü şoktan dümdüz oldu ve karnına saplanmış bıçağı baktı. "Beni bıçakladın! Sendeleyerek bir adım daha attı ve bıçağı çıkardı.

Corinne sola dönmüş gibi yaptı, sonra küreğini almak için sağa savruldu. Şimdi daha yavaş hareket ediyordu, bir eli yarasının üzerinde kenetlenmişti ama hâlâ hareket ediyordu. Gücünü toplayarak sırtına doğru koştu, küreği sapı süngü gibi dışarıda olacak şekilde tutuyordu. Adama sertçe vurdu, sonra yana sıçradı ve adam tek dizinin üzerine çökerken momentumun onu uzaklaştırmasına izin verdi.

"Roza!" diye bağırdı. 'Koş! Koş!'

Roza kapıdan koşarak çıktı, Corinne'e şöyle bir baktı ve itaat ederek merdivenlerden inip geldikleri yoldan geri döndü.

"Dur!" diye bağırdı. "Yapma bunu. Ben geldim-'

Corinne elindeki küreği bir top sopası gibi tutarak savurdu ve adamın kafasının arkasına tam isabet ettirdi.

Aşağı indi. Sonunda yere düştü. Hareketsiz yatıyordu, yüzükoyun.

Corinne eğildi, ellerini kalçalarına dayadı, nefes nefese kaldı, terledi. Lanet bir yaprak gibi titriyordu. "Ne yapmak için geldiğini biliyorum, seni hasta orospu çocuğu," diye tükürdü.

Anahtarlarını al, diye düşündü. Ve telefonunu. Silahını da unutma. Adama yaklaştı, pantolonunun cebine doğru eğildi.

Şimşek gibi hareket etti, eli bileğini bir mengene gibi kavradı. *Ya da bir kelepçe gibi.* Hiç tereddüt etmeden küreği tekrar adamın kafasına indirdi. Sonra deli gibi koştu ve tabelada Roza'ya yetişene kadar arkasına bakmadı.

"Öldü mü? Onu sen mi öldürdün? Roza nefes nefese sordu.

"Bilmiyorum. Sanırım onu bayılttım ama ayağa kalkmaya devam etti. Roza'nın elini tuttu. "Gel hadi. O bizi bulmadan gidelim. *Kaçalım.*

Cincinnati, Ohio, 5 Kasım Çarşamba, sabah 9.03.

"Jordan Amca! Faith, amcası yaklaştığında ayağa kalktı ve onu masalarına doğru el salladı.

Deacon, "Misafirperverliğimizden pek etkilenmiş benzemiyor," diye mırıldandı. Cincinnati Polisi'nin kafeteryası aslında birkaç masa ve bir sürü otomatın bulunduğu gösterişli bir dinlenme odasıydı. Çok fazla polis kafein ve şekerle besleniyordu ve çoğu sabah Deacon da onlardan biriydi. Ancak bu sabah Faith'e uyanmıştı ve kanı hâlâ damarlarında dolaşıyordu.

Jordan O'Bannion ise sanki bir erik yutmuş gibi görünüyordu.

Faith gülümseyerek, "Jordan kaliteli porselenleri ve gümüş çaydanlıkları sever," dedi. "Her zaman onun için zor olanın oda servisi olmayan bir Holiday Inn olduğunu söylerdi. Jordan yanaklarından öpmek için eğilmeden önce onlara ulaşana kadar bekledi.

Jordan bantlanmış vinil koltuğa endişeyle baktı ve Faith'i güldürdü. "Sen gelmeden önce sildim," dedi. "Temiz.

Amcası, planladığı gibi Deacon'ın karşısına oturdu. Sandalyeyi, adamın oturabileceği tek yer en uzakta olacak şekilde ayarlamıştı.

Faith'ten uzakta. Karakolun duvarları içinde bile işini şansa bırakmamayı planlıyordu.

Jordan'ın gözleri bugün bir gün öncesine göre daha az şişti ve ayık görünüyordu. Bu umut vericiydi. Ama yüzü kızarmış, üst dudağında ve alnında boncuk boncuk ter birikmişti. Deacon'ın kendi babasının birkaç kez alışkanlıktan kurtulmaya çalışmasından tanıdığı genel bir sinirlilik vardı. *Gerçekten bir içkiye ihtiyacı olmalıydı.*

'Bay O'Bannion, bizi burada görmek istediğiniz için teşekkür ederiz,' dedi. 'Faith'i burada güvende tutmak daha kolay.

"Elbette. Tamamen anlıyorum. O'Bannion bir an için Faith'in yüzünü inceledi. "Bugün düne göre çok daha iyi görünüyorsun. Umarım biraz dinlenmişsinizdir.

"Evet, teşekkür ederim. Ajan Novak bizim için bazı bilgilere sahip olabileceğinizi söyledi.

Belki de. Aradığınız şeyin ne olduğundan ve çoğu durumda benim neye baktığımdan emin değilim. Ama önce size bunu vermek istiyorum. Eski model bir cep telefonunu masaya doğru itti. 'Ajan Novak'ı aramadan size kendim ulaşabilmek istiyorum. Süslü özellikleri olan yeni bir telefon değil ama arama alabiliyor ve mesaj gönderebiliyorsun. Ona alaycı bir bakış attı. 'Baban endişelendiği için sana bir telefon almamı istedi. Masamın çekmecesinde hâlâ birkaç dakikası olan eski bir telefonum vardı.

Deacon telefonu alıp inceledi ve ani bir tedirginlik hissetti. "Masanızın çekmecesinde neden kontrollü bir telefon vardı, Bay O'Bannion?" diye sordu.

"Hizmetçimin telefonuydu. Mary'nin hiçbir zaman bir akıllı telefon alacak parası olmadı, ben de anneminkini ona verdim. Omuz silkmesi hüznüydü. "Annem artık kullanmıyor.

Deacon bunun makul bir açıklama olduğunu düşündü ve Faith'in amcasının saldırıya uğrayan herkes için bir mazereti vardı. Yine de huzursuzluğu devam ediyordu. Bunun sadece Jordan'ın sinirliliğinin kendisine bulaşması olduğunu umuyordu. "Telefon için teşekkür ederim. Bugün Faith için bir tane alacaktım, beni bir yolculuktan kurtardın. Tamam, şimdi bilginiz nedir?"

'Akşamı annemin evraklarını karıştırarak geçirdim ve dün bana sorduğunuz şirketin adını buldum, mülkün bakımını yapan şirketin. Adı Maguire ve Oğulları ve Carmel Dağı'nda bir ofisleri var. Faith'e bir fatura uzattı. "Altı ayda bir ödeme yaptı. Onlara ödedi

Oldukça da iyi. Ne kadar iyi olduğunu görünce şaşırdım. , buna uzun zaman önce bir son verirdim.

Faith faturayı Deacon'a uzattı. "Bütün makbuzları alabilir miyim, Jordan? Eğer evi tutacak olursam, referans olarak bunları isteyeceğim.

Deacon şaşkınlığını gizledi. Ya evle ilgili fikrini büyük ölçüde değiştirmişti ya da amcasına bir gösteri yapıyordu.

Jordan şaşkınlığını hiç gizlemedi. 'Cidden o evi tutmayı düşünüyor musun Faith? Bu çok büyük bir sorumluluk. Boşken bakımı anneme çok pahalıya mal oldu. İçinde yaşamak da küçük bir servete mal olur.

'Buraya geldiğimde onu saklamayı planlıyordum. Şimdi bilmiyorum ama satmaya karar versem bile, birinin satın alması için bir süre geçmesi gerekebilir diye düşünüyorum. Bu süre zarfında bakımını yapmam gerekecek. Belki tarih derneğinin masrafları karşılamada yardımcı olup olamayacağını öğrenebilirim.

Jordan kaşlarını çatı. "Evi ulusal kayıtlara geçirmek isteyecekler ve annem bunu istemezdi.

"Neden? Deacon sordu. "Evin korunmasını ve keyfini çıkarmasını isterdi diye düşünüyorum.

O'Bannions tarafından. Bunu halkla paylaşmak istemedi. Faith'in almasını istedi, yeniden evleneceğini ve bir sürü çocuğu olacağını umuyordu. Faith'e sevgiyle gülümsedi. "Onun nasıl olduğunu bilirsin. Sürekli umut beslerdi.

Faith gözlerini devirdi. "Biliyorum.

"O zaman neden mezarlığın tescil edilmesine izin verdi? Deacon sordu.

'Dışarıdaydı ve İç Savaş meraklılarının mezarlığa gelmesini engelleyemeyeceğini biliyordu.

ziyaret etti. Eğer tarihi toplum onu koruyorsa, birilerinin ona zarar verme olasılığının daha düşük olacağını düşündü. Albay Zeke'ye kadar uzanan o eski kemik yığınının çok severdi-'

"6. Ohio Piyadesi'nden O'Bannion," diye bitirdi Faith. "Biliyorum. Bütün hikayeleri büyükannemden değilse bile annemden dinledim.

Jordan'ın gözleri hüznlendi. 'Maggie de o eski yeri çok severdi. Ama cidden, bence tarih derneğini yeniden düşünmelisin. Annemin onlara yazdığı bu mektubu buldum ve bu sabah sizinle irtibata geçmemi sağladı. Onu hiç göndermemiş. Mektubu Deacon'a uzattı. "Neden göndermediğini bilmiyorum.

Bilgisayar kağıdına basılmış, bir önceki yılın tarihini taşıyor ve 'Barbara O'Bannion' imzasını taşıyor.

Faith Deacon'ın kolunun üzerinden eğilerek onunla birlikte okumaya başladı. "Mezarlıkla ilgilenen bahçıvandandır hoşnut değildi," diye mırıldandı, sonra kaşlarını çatı. "Onu evden çıkarken mi görmüş? Nasıl görmüş? Oraya hiç gitmedi, değil mi Jordan?"

Deacon mektubu tekrar okudu, içindeki tedirginlik daha da artmıştı. Jordan'ın ölmüş annesinden gelen imzalı, gönderilmemiş bir mektup ortaya çıkıyor ve onlara yeni bir şüpheli veriyordu. Gerçek olabilirdi ama Deacon'ın içgüdüleri bunu son derece uygun buluyordu. Yanlış hissediyordu.

Jordan, 'Benimle buluşmanı istememin nedeni de buydu,' dedi. 'Onu oraya hiç götürmedim. Kırılğan kalçaları vardı. Bir kere düşseydi çoktan düşmüş olurdu. Ya sen?

"Hayır! Aynı sebepten dolayı.

"Ben öyle düşünmüyordum ama kontrol etmek istedim. Siz ziyarete geldiğinizde ve ben resim yapmak için atölyeme gittiğimde ikinizin birlikte ne yaptığınızdan hiç emin olamadım. Belki de seni ikna etmiştir diye düşündüm.

"Denedi ama ben hep hayır dedim. onu senin evindeki o dar merdivenlerden asla indiremezdim. Gerçekten Jordan,' diye ekledi Faith, tedirgin bir şekilde, 'ne kadar sorumsuz olduğumu düşünüyorsun?

"Özür dilerim," dedi Jordan. 'Seni kırmak istememiştim. Onu alabilecek diğer tek kişi Henson Senior'du. Onu küçük parmağına dolamıştı.

Deacon sessizce, "Annen gömüldüğünden beri oraya hiç gitmediğini söyledi, Faith," dedi.

Faith mektubu aldı, sıkıntılıydı. "Bu büyükannemin imzası. Belki de sadece mezarlığa gittiğini sanıyordu. Zihninin bulandığını düşünmemiştim ama belki de bulandı.

"Ben de aynı şeyi düşündüm," diye itiraf etti Jordan. 'Ama onu gömdüğümüz gün oradaydı. Bahçıvan yani. Elinde şapkasıyla kapının yanında duruyordu. Şaşırmıştım, çünkü o gün ot biçme günü değildi, ama merak ettiğini ya da belki daha sonra kapıyı kilitlemeyi planladığını düşündüm. Her neyse, bilmeniz gerektiğini düşündüm. Eğer bahçıvan eve girebiliyorsa...'

Deacon mektubu bir kanıt zarfının içine bıraktı. Bishop, neredeyse Henson Senior kadar yaşlı olan ve başka yerde olduğunu kanıtlayan bahçıvanı kontrol etmişti. Tıpkı Henson Senior gibi. Jordan'ın da öyle. Neden yalan söylesin ki?

Mektup tamamen meşru bir kanıt olabilirdi. Deacon öyle olmasını umuyordu. Yine de yanlış hissediyordu. "edeceğiz," dedi kibarca. "Teşekkür ederim, Bay O'Bannion.

Jordan masanın üzerinden eğilerek Faith'in yanağını öptü. 'Dikkatli ol, ufaklık. Geriye bir tek sen ve ben kaldık. Bugün fırsat bulduğunda beni ara. Güvende olduğunu bilmem gerek.

"Yapacağım. Teşekkür ederim. Hâlâ sıkıntılı olan kadın onun gidişini izledikten sonra Deacon'a döndü. "Büyükannemin bunadığını düşünmüyordum ama seksen dört *yaşındaydı*.

"O yola girmeden önce bahçıvan ne diyecek bir bakalım. Telefonu Faith'in elinden alıp yeni deri montunun cebine attı ve Daphne'yi arayıp teşekkür etmeyi aklına not etti. "Ne?" diye sordu ona ters ters bakan Faith'e.

"*Bu* telefonu neden aldınız?" diye sordu. "Bozuk ya da tehlikede değil.

Deacon bunun doğru olmasını umuyordu ama içgüdülerine kulak verecekti. "Çünkü ben senin hayatına yönelik iki teşebbüse tanık olmuş paranoyak bir adamım.

Gözleri büyüdü. 'Katilin Jordan olduğunu mu düşünüyorsun? Mazereti var. Kendin söyledin. Bilmediğimi mi sanıyorsun? Aman Tanrım, Deacon.'

Sesi o kadar şaşkın geliyordu ki Deacon neredeyse telefonu ona geri verecekti. Gerçek şu ki, Jordan O'Bannion'ın parlak Ferragamos'unu çizdireceğini, hele hele ölü kurbanların sökeceğini hiç sanmıyordu.

"Bir mazereti var ve hayır, onu şüphe açısından Stone ve diğerlerinin yanına bile koymuyorum. Ama bırak Tanaka telefonu kontrol etsin, tamam mı? İçimin rahat etmesi için.

"Pekâlâ. Dramatik bir şekilde iç çekti. "Neredeyse telefonsuz olmamı istediğini düşünüyorum. O zaman sana daha bağımlı olurum.

Kaşlarını salladı. "Beni yakaladın.

Yine gözlerini devirdi. "Çekici olduğun için mutlu olsan iyi edersin, Novak.

Deacon başını geriye attı ve güldü. "Büyüleyici mi? Daha önce kimse bana böyle dememişti. Genelde sadece baş belasıyım.

'Çünkü seni benim gibi görmüyorlar,' dedi kendini beğenmiş bir şekilde.

Sesini alçalttı, kız titrediğinde memnun oldu. "Ya da iki saat önce yaptığın gibi.

Yanakları güzelce pembeleşti. 'Ve seni çok yakında tekrar görmeyi umuyorum. yüzden acele et ve bu davayı çöz Deacon,' dedi hafifçe, ama sonra gülümsemesi soldu. "Lütfen," diye fısıltıyla ekledi. "Onu durdurmamız gerek.

Yirmi Sekizinci Bölüm

Cincinnati, Ohio, 5 Kasım Çarşamba, Sabah 9.45.

Faith Deacon'ın sandalyesinde oturmuş, hiçbir şeye bakmıyordu. Amcasından gelen bir hediyenin onu tuzağa düşürmek için bir Truva atı olmadığını kanıtlamak zorunda hissetmesi ne kadar berbat bir durumdu?

İlan panosunun ŞÜPHELİLER sütunundaki fotoğraflardan ikisinin kendi akrabası olması ne kadar berbat bir durum?

Peki ya Combs? O neredeydi? Bu olaylara nasıl dahil oldu?

Bakışlarını Deacon'ın masasındaki dizüstü bilgisayarına çevirdi. Peki yeni patronundan neden haber alamamıştı? Kararlı bir şekilde Deacon'ın ofis telefonunu aldı ve patronunun numarasını çevirdi.

"Bay Burns, bu Faith Corcoran. Tüm evraklarını yeni ismiyle doldurmuş ve onlara bu değişikliğin boşanmasından kaynaklandığını söylemişti. "Dün size ofise gelmemi engelleyen bir araba kazasını bildiren bir e-posta göndermiştim. Aldın mı?"

"Evet, Dr. Corcoran, yaptım.

Adam başka bir şey söylemeyince, *bu çok kötü*, diye düşündü. 'Durumun şimdiye kadar kendiliğinden çözüleceğini umuyordum ama çözülmedi. Bu gibi durumlarda şirket politikası nedir?

Garip bir sessizlik oldu. 'İşinizi yeniden gözden geçirdik. Kendimizi sizden ayırmayı seçtiğimizi söylemekten üzüntü duyuyorum. Patronundan yine garip bir sessizlik.

Ondan öfkeli bir sessizlik. Çünkü Kimble'in haydutça soruşturması konusunda Deacon'a ne kadar olumlu yaklaşırsa da, işini kaybetmeyi gerçekten istemiyordu. *En azından başımı sokacak bir evim var*, diye düşündü alaycı bir tavırla. "Tam olarak neye dayanarak?

"Dün bir cinayet masası dedektifinden aldığımız ve sizi bir cinayet davasında şüpheli olarak gösteren bir telefona dayanarak.

Şüpheli ben değilim, seni kendini beğenmiş pislik. Ben lanet olası bir kurbanım.

'Korkarım size yanlış bilgi verilmiş. Ben şüpheli değilim. Bunun doğru olmayabileceğini hiç düşündünüz mü?

'Şansımızı denemek gibi bir lüksümüz yok. Biz eski bir kurumuz ve korumamız gereken hissedarlarımız var ve hiçbiri bu tür bir lekeyi kabul etmeyecektir.

Taint? "Pekala. Kararınızı yazılı olarak istiyorum." Hafif

bir duraksama. "Ne amaçla?"

"İçin benim Kayıtlar, . Tabii ki. Ve Çünkü en çok muhabirler belge istiyorum."

"Muhabirler mi?"

"Evet," dedi basitçe. "Hoşça kalın, Bay Burns. Telefonu kapattı ve gözlerini telefona dikti.

Ve titremediğini fark etti. Midesi çalkalanmıyordu. Faturalarını nasıl ödeyeceği konusunda tüylerini diken diken eden bir korku yoktu. Kimble'ın müdahalesine hafif bir kızgınlık ve bankanın bu beni nasıl etkiler tavrına bir ton öfke dışında, gerçekten üzgün hissetmiyordu.

Endişeli değildi. . Aslında bu özgürleştiriciydi. Bu kabus sona erdiğinde, iyi yaptığı şeye, yani kurbanlara yardım etmeye geri dönebilirdi.

Elli dönümlük birinci sınıf bir arazisi vardı. Satabilir ve oldukça rahat yaşayabilirdi. Eğer kötü şöhret mülkün satışını zorlaştırırsa, ortalık sakinleşene kadar mülkü elinde tutabilirdi.

Her halükarda arazinin tamamını satmayabilirdi. Evin etrafında, orada ölen on kadının anısına bir miktar bırakabilirdi.

Bilgisayarında hızlı bir arama yaptı ve Bay Henson Senior'un tavsiye ettiği emlakçıyı atlayarak bölgede yerel bir emlak acentesi seçti. Maguire ve Oğulları'yla ilgili tüm bu durum ona, en iyi ihtimalle, Bay Henson'ın şirketiyle, özellikle de torunuyla ilgili işlere karşı kör olduğunu göstermişti. En kötü ihtimalle, sahtekârdı. Her iki durumda da, bundan sonra kendi hizmet sağlayıcılarını seçecekti.

Normalde emlakçıyı *telefonunda* bir kişi olarak listeler ya da kendisine *telefonundan* bir not gönderirdi. 'Modern bir kadının kalem ve kâğıda başvurmak zorunda kaldığı üzücü bir gün,' diye mırıldandı.

Deacon'ın masası tamamen temizdi. Ancak Bishop'un masasında kalemlerle dolu bir Cincinnati Üniversitesi Bearcat kupası vardı. Faith bir tane ödünç aldı ve üzerine yazacak bir şeyler aradı. Bishop'ın masasındaki diğer tek şey, etrafında lastik bir bant kalın bir klasördü. Klasörün üzerindeki yapışkan notta şöyle yazıyordu: *Dedektif Bishop - C. Longstreet'in yatakhanesinden istediğiniz evrakların bir kopyası.*

Faith burnunu sokmamaya çalışarak etrafını araştırdı ama dosyadaki sayfalardan biri gözüne çarptı. Legal boyuttaydı, üst kısmından dışarı taşmıştı, gönderenin logosu zar zor görünüyordu ama çok tanıdıktı. Logoya daha yakından bakmak için eğildi ve neden tanıdık geldiğini hemen anladı. Bunu sadece bir gece önce, Deacon'a vermek için kasasından tapuyu aldığı anda görmüştü. Büyükannesinin avukatlık şirketi Henson ve Henson'a aitti.

Bir üniversite öğrencisi neden yetmiş yaş üstü bir grup tarafından tutulan bir firmanın yazışmalarına sahip olsun ki? Küçük ortağının fotoğrafı ekibin ilan panosunun ŞÜPHELİ tarafında olan bir firma.

Yığından legal boyutta bir sayfa almak için uzandı, sonra elini geri çekti. Bunlar Bishop'ın evraklarıydı. Bir soruşturmanın parçası. *Bu benim lanet evimde oluyor.*

Sayfayı dikkatle dosyadan çıkardı. Corinne Longstreet'e iki yıl öncesinden yazılmış bir mektuptu bu. Yazdığı kompozisyona dayanarak ve ABD Ordusu'ndaki hizmetlerinden dolayı kendisine bir mali burs veriyordu.

Faith kalbi kulaklarında ağır ağır çarparken imzaya baktı. Bishop'ın sandalyesine çöktü, dizlerinin bağı çözüldü. *Hayır, hayır, hayır.* Bu mümkün değildi. Ama işte oradaydı, siyah beyaz.

'İşte bütün bunlar böyle bağlantılı,' diye fısıldadı.

Kendini ayağa kaldırdı, zayıf dizlerini görmezden gelerek konferans odasına doğru yürüdü ve kapıyı çaldı. İçeri girmek için davet beklemedi. "Affedersiniz. Size bir şey göstermem gerekiyor. Önemli bir şey.

Deacon, Jordan'ın az önce onlara verdiği mektubu iliştiirdiği panoda duruyordu ama hemen masaya bir sandalye çekti. "Otur. Bir hayalet kadar beyazsın.

Faith onun teklif ettiği koltuğa oturdu ve bulduğu kâğıdı masanın üzerine koydu. "Bunu masanızda gördüm, Dedektif Bishop. Antetli kâğıdın üzerindeki logoyu tanıdım ve ... Corinne'in evraklarının olduğu dosyadan aldım. İstersen sonra bana bağırabilirsin,' diye ekledi, Bishop muhtemelen tam da bunu yapmak için ağzını açtığı anda. "Bu, Corinne'e Herbert Henson Senior'dan gelen ve Corinne'in burs kazandığını bildiren bir mektup. Burs Joy O'Bannion Vakfı tarafından sağlanmıştır. Mektup Barbara O'Bannion tarafından imzalanmış. Faith sessizce nefes verdi. "Büyükanmem.

Cincinnati, Ohio, 5 Kasım Çarşamba, saat 10.30.

Faith Diyakoz ve Piskopos'un şok olacağını düşündü. Bunun yerine, neredeyse suratsız görünüyorlardı.

'Ah. Meşhur Joy O'Bannion Vakfı yine iş başında,' diye mırıldandı Bishop.

Deacon, "Faith'in vasiyeti ya da varisi olmadan ölmesi halinde ev Vakfa geri dönüyor," dedi.

"Ve," diye ekledi Bishop, "Jeremy, Jordan'ın yirmi üç yıl önce Vakıf parasının kaymağını yediğini söyledi.

Faith'in ağzı açık kaldı. "Bunu hiç bilmiyordum.

Bishop omuz silkti. "Jeremy, Jordan'ın onu babalarına bu yüzden ifşa ettiğini söyledi - büyükbabanın ölümünden kısa bir süre önce babasının dikkatini Jeremy'nin suçlamalarını dinlemekten uzaklaştırmak için.

"Ve Jeremy evlatlıktan reddedildi," diye ekledi Faith. "Jeremy'nin Jordan'a yönelttiği suçlama muhtemelen o kargaşada kayboldu. *Ama Jordan'ın Jeremy'ye yönelttiği suçlama unutulmadı.*

Isenberg, "Ekip Vakıftan bahsetti ama bir açıklama yaparsanız sevinirim," dedi.

"Büyükannem ve büyükbabamın sekiz çocuğu olmuş ama sadece dördü bebekken hayatta kalabilmiş - Joy, annem, sonra Jeremy ve Jordan. Joy çocukken hastalanmış ve bakımı ailenin birikimlerini tüketmiş.

Deacon, 'Jeremy onların fakir olduğunu söylüyor,' dedi.

"Bu göreceli bir terim olabilir," dedi Faith. "Babama göre, aile normal bir evde çok rahat yaşayabilirdi, ama Tobias -büyükbabam- malikâneye dokunmamaya kararlıydı. Babam bu yüzden ona asla saygı duymadı. Joy öldüğünde, doktorlara çok para harcamışlar ve evi ayakta tutmaya ve vergileri ödemeye yetecek kadar para kalmamış. Bu yüzden . . . Tobias öyle bir şey yaptı ki, büyükannemin onu affettiğinden emin değilim. Annemin asla affetmediğini biliyorum. Büyükannemin ailesinin şehrin kuzeyinde, Liberty Kasabası'nda oldukça büyük bir arazisi vardı. Corcoranların sonuncusuydu ve hepsi ona aitti - binlerce dönüm.'

Isenberg, 'Artık Westchester'ın tamamı böyle,' dedi. "Göz alabildiğine McHouses.

'Sadece Tobias ona sormadan arazisini sattığı için. Büyükannem bir keresinde bana anlatmıştı. Onu hiç ağlarken görmemiştım, annem öldüğünde bile, ama bana kocasının aile arazisini sattığını söylediğinde yıkıldı. O sırada Joy'un ölümünden dolayı çok üzgündü ve doktoru ona sakinleştirici vermişti. Tobias ona vekaletname imzalattı ve o da

araziyi sattı. Onlara ne yaptığını hiç anlatmadı. Büyükannemin ya da annemin Joy'un tedavileri için ne kadar harcadıklarını bildiklerini sanmıyorum, Jordan ve Jeremy de bunu anlayamayacak kadar küçüktüler. Öldüğünde sadece beş yaşındaydılar.

Faith derin bir nefes aldı ve devam etti. "Büyükannemin o toprakları hayatta kalan kız çocuğu olarak annem içindi. Annem yirmi birinci yaş gününde doğuştan gelen hakkının satıldığını öğrendi. O ve babam yeni evlenmişlerdi. Ben de yoldaydım. Kendisine bir mülk verilecekti ve orada bir inşaat yapmayı planlıyordu. Ama hiç arazi olmadığını öğrendi. Arazi satılmış, paranın bir kısmı O'Bannion arazisinin vergilerini ödemeye gitmiş, bir kısmı aile servetini restore etmek için yatırılmış ve geri kalanı da Joy'un anısına, diğer çocuklara yardım etmek için bir vakıf kurmak için kullanılmış. "Yani diğer çocuklara yardım etmek için annenizin doğuştan gelen hakkını mı sattı? Piskopos sordu. "Neden?"

"Hayırsever biri olarak görülmekten hoşlanıyordu. Belki de bunu Joy'u hatırlamak için gerçekten ihtiyaç duyduğu için yaptı, bilemiyorum. Annem Joy'un ölümünün hepsini farklı şekillerde yıktığını söyledi. Annem Vakıf'la bazen gurur duyardı ama çoğunlukla kızgındı. Hasta çocukların önemli olduğunu biliyordu ama paranın bir kısmını istiyordu. Tobias hayatta kalan çocuklarını şımartmadı. Çok zengin olmalarına rağmen, on sekiz yaşına girdikleri gün kendi masraflarını kendileri karşılamak zorundaydılar. Annem Mount St Mary's'deki ofiste bir iş bulmuş - babamla orada tanışmış. O bir papaz yardımcısıydı. Sonunda yemin etmemeyi ve onunla evlenmeyi seçti. Birkaç yıl sonra Jeremy zengin bir kadınla evlendi ve bu kadın onu tıp fakültesine gönderdi.

"Della Yarborough," dedi Deacon. "Stone ve Marcus önceki evliliğinden olan kızlarıydı.

Sonra Jeremy ile Audrey doğdu. Jordan hukuk fakültesine girdi ama Tobias öldükten sonra okulu bıraktı ve resim yapmaya başladı - ve Gran'e baktı. Jordan hiçbir zaman iyi bir öğrenci olmadı ve çok fazla parti yaptı ama Vakıftan para çaldığına inanmaktayım.

Deacon kaşlarını meydan okurcasına kaldırdı. "Bunu yapmayacağı için mi?"

Faith gülümsedi. "Hayır. Çünkü aile dışındaki bir grup tarafından çok sıkı bir şekilde yönetiliyor.

"Herbert Henson tarafından mı? Deacon sordu.

Faith mektubu Corinne'e uzatırken, "Tabii ki bazı yönleri var, mesela dağıtmak gibi," dedi. 'Ama Vakfın bir yönetim kurulu ve kendi muhasebecisi var. Gösteriyi Tobias yönetiyordu, ama o öldüğünde dizginler vakıf üyelerinden birine geçti.

Yönetim kurulu üyeleri, o da öldü. Yönetim kurulu başkanlığı oylama ile belirlenen bir pozisyonudur. Büyükanнем hiçbir zaman oy hakkına sahip olmadı ama çekleri imzaladığı için parayı kimin alacağı konusunda tam kontrole sahipti. Mektuba tekrar dokundu. 'Ve alıcılarla yapılan yazışmalar. Bir aile üyesi olarak yönetim kurulunda oy hakkı olmayan bir pozisyonum var ve sanırım bir noktada büyükanнемin çek imzalama ve yazışma görevlerini de üstlenmem beklenecek.

"Neden sen? Bishop sordu. "Neden Jordan değil?

"Büyükanнем bunu vasiyetinde belirtmişti. Sanırım Jordan için endişeleniyordu. Özellikle de içki içmesinden.

"Jordan ve Jeremy'nin yönetim kurulunda pozisyonları var mı? Isenberg sordu. "Jordan da benimki gibi oy hakkı olmayan bir pozisyona sahip. Jeremy'nin ise Bundan.'

Bishop düşünceli görünüyordu. "Vakfın net değeri nedir?

'Beş milyon, bazen biraz daha fazla. Hisse senedi portföyünün performansına bağlı. Her neyse, Tobias öldüğünde, zaten Vakıfta olmayan tüm aile parasını bırakarak büyük bir heyecan yarattı-'

"Vakfa," diye bitirdi Deacon. "Jeremy bize Jordan'ın oldukça sinirli olduğunu söyledi.

Annem de öyleydi. O ve babam bu konuda kavga ederlerdi. Yatakta yatarken büyükanнемin evindeki yatak odalarımızın arasındaki duvardan onları duyduğumu hatırlıyorum. Korkunç şeyler söylüyorlardı. Bu, annemle babamın birlikte olduğu son gerçek anım. Kaşlarını çattı ve bunu aklından uzaklaştırdı. "Her neyse, kimse Tobias'tan bir şey öğrenemedi. Büyükanнем bile, gerçekten. Tobias onun için bir vakıf kurmuştu ve bu vakıf ona ölene kadar cömert bir aylık ödüyordu. O zaman, vakıfta kalan para vakfa geri dönüyordu. Büyükanнем bana vasiyete birkaç kez itiraz etmeye çalıştığını, ancak Henson Senior'un ona yardım edemediğini söyledi. Kendisine *çocukmuş* gibi harçlık verilmesinden nefret ederdi, özellikle de bu para arazisinin satışından elde edildiği için.

"Yani Vakıftaki gerçek paraya erişiminiz yok mu? Isenberg söyledi. 'O halde birinin sizi öldürmeye çalışmasının nedeni bu olamaz.

"Doğru," dedi Faith. 'Paraya erişimim yok ama daha iyi bir şeye erişimim var - alıcıların listesi. Umarım Corinne bağlantısı olan tek kurbandır, ama eğer değilse, alıcı listesi diğer kurbanlardan bazılarını tanımlayabilir.

Isenberg başını salladı, gözlerinde saygı vardı. "Akıllıca. Listeyi ne kadar sürede alabilirsin?"

"Biri beni Henson'ın ofisine götürür götürmez.

Bishop, 'Eğer Henson'lar bu işin içindeyse, kurban listesini öylece vermeyeceklerdir,' dedi. 'Ve eğer yarım yamalak gidersek, onu korkutup kaçmasını sağlayabiliriz.

Faith başını salladı. 'Beni listeden çıkarmak için herhangi bir hareket kurulun dikkatini çekecektir. Eğer bir arama emriyle gidersen, bu herkesi kızdırır. Bir sorayım.

Deacon arkasına yaslandı. 'Pekala, rica ediyoruz. Ama aynı zamanda savcılığa bir tutuklama emri hazırlamaya başlayacağız, her ihtimale karşı sizi oyalarlar. Burada işimiz biter bitmez seni Henson'a götüreceğim. Scarlett, bugün ressamla birlikte çalışacaksın - Roza'nın yüzünü Arianna'dan, Maguire'ın gizemli kadının yüzünü de onlarınkinin yanındaki ofisteki kadından alacaksın. Adam?'

'Marketin otoparkındaki kurban geceyi atlattı ama komada. Henüz kimse kayıp ihbarında bulunmadı. Elimde fotoğrafının kopyaları ve üniformalıların araştırması için üç eyalet bölgesindeki tüm veterinerlik ofislerinin listesi var. Ayrıca köpek parklarına, köpek kulübelerine ve yem dükkanlarına da bakıyorum. Kimliğini tespit etmek bize aracının markasını ve ev adresini verecek, eğer orada saklanıyorsa.

"Güzel," dedi Deacon. "Vince, bugün Sophie'yle misin?"

Öğlene kadar olmaz. Laboratuvarda yapmam gereken bir sürü iş var. Mektubunuz üzerinde de bazı testler yapacağım. Bakalım mürekkepler ve kağıt amcanın anlattıklarıyla uyuyor mu?

Deacon Faith'in şaşkınlığını görmezden geldi. "Ve ayrıca bu. Jordan'ın Faith'e verdiği cep telefonunu Tanaka'ya verdi. "Bunun temiz olduğundan emin ol.

Faith kaşlarını çatı. "Ve belki Pazartesi gecesi aldığın iPhone'umu bana geri verirsin?"

'Elimden geleni yapacağım,' diye söz verdi Tanaka.

Faith ilan panosuna baktı. "Orada Peter Combs'un resmi var ama onu hâlâ şüpheli olarak mı görüyorsunuz?"

"Evet," dedi Deacon. 'Kesinlikle beyni değil, çünkü suçlar çok eskiye dayanıyor. Ama kiralık bir haydut olabilir. Scarlett, Dedektif Vega'nın soruşturması nerede? Combs'un kız arkadaşıyla ilgili bir şey bulabildi mi?

Henüz değil. Kız arkadaşının avukatı onu bulundurma suçlamasıyla karşı karşıya bırakmak istiyor ve şimdi savcı da işin içinde ve herkes tavır alıyor. Umutsuzluğa kapıldığımızı biliyor.

Isenberg buz gibi bir sesle, "LT'yi bir kez daha arayacağım ve çaresizlik düzeyimizi yineleyeceğim," dedi.

Adam, 'Ayrıca hâlâ onun hatıra eşyalarına ihtiyacımız var,' dedi. 'Onları orada saklıyor. Orada olduğunu biliyorsun. Faith'in alıcı listesi kurbanların tespit etmemize yardımcı olabilir ama eşyalarını bulmak da işe yarayabilir. Aileleri onlara ne olduğunu bilmeyi hak ediyor.

"Birkaç saklanma yeri hatırlıyorum," dedi Faith. İstersen eve gidip deneyebilirim.

"İstemiyorum," dedi Deacon. 'Başka bir seçeneğimiz olmadığı sürece olmaz. Gittiğin her yerde hedef oluyorsun ve ne yazık ki etrafındaki herkes de öyle. Kadının yüzünü buruşturması Deacon'ın kendini aşağılık hissetmesine neden oldu. İçini çekti. "Vince, duvarların röntgenini çekmeyi planlamıyor musun?"

'Evet ama X-ray cihazı Sophie'nin yere nüfuz eden radarından farklı ve daha yavaş çalışıyor. Bir duvarı yapmak bütün günümüzü alabilir. Eğer Faith belirli bir şey hatırlayabilirse, bu süreyi önemli ölçüde kısaltabiliriz.

"Lanet olası duvarları yıkabilirsin," dedi Deacon sert bir sesle.

"Yapabiliriz - yarın," dedi Vince. "Ama Sophie zemini taramayı bitirene kadar olmaz.

Deacon kaşlarını çatı. 'İyi ama Vince, eğer Faith o eve giderse, oradaki adamlarınızdan herhangi biri yelek ve kask giymek zorunda. Ve ben de orada olmak istiyorum.

Isenberg, 'Herkesin çoktan yelek ve kask giymiş olması gerekirdi,' dedi. 'Kimliklerini tespit ettiğimiz ölümlerin ailelerine bildirimde bulunmaya başlayacağım. Üst düzey yetkililer de isimleri daha fazla saklayamayacağımız konusunda benimle hemfikir. Aileler bilmeyi hak ediyor.

Deacon, Isenberg bu yükü üstlenene kadar ailelere bunu söylemekten ne kadar korktuğunu fark etmemişti. Teşekkür ederim Lynda. Hepimiz emirlerimizi aldık. Faith, Henson'ı ziyaret edelim.'

Miami, Florida, 5 Kasım Çarşamba, 11.15.

Vega! Buraya gel.'

Dedektif Catalina Vega irkildi. Bağırma sesi komiser yardımcısının ofisinden gelmişti. Okumakta olduğu dosyaları topladı ve Davies'in ofisine . "Ben buradayım.

Davies masasının önündeki sandalyeyi işaret etti. 'Az önce Cincinnati'de Teğmen Isenberg'le konuştum, o da beni bir güzel haşladı. Nedenini tahmin edebilir misiniz?

Cat ıgık atmak istedi. "ünkü henüz Peter Combs'un kız arkadaşıyla röportaj yapmadım.

"Tam isabet. Bana neden olmadığını söylemek ister misin?"

"ünkü kız arkadaşının avukatı, onunla konuşmak istiyorsam elinde benim istediğim bir şey olması gerektiğini düşünüyor. Savcı uyuşturucu bulundurma suçlamasını düşürene kadar işbirliği yapmamasını söylemiş. Arabasında neredeyse yarım kilo kokain bulundu, bu yüzden savcı tabii ki hayır dedi. Savcı bana üzerinde çalışabileceğim bir şey verene kadar ondan hiçbir şey alamam.

'Isenberg, eğer Combs bu işin içindeyse -ki öyle olduğundan emin değil- bunun bir yardakçı ya da kiralık katil olduğunu düşünüyor. Onu tamamen ortadan kaldırıp kaldıramayacağını bilmek istiyor. Davies sandalyesinde arkasına yaslandı. "Öyleyse bana bildiklerini anlat.

'Arabanın Pazar sabahı erken saatlerde beyaz bir minibüs kullanan bir adam tarafından kurcalandığını biliyorum. Bundan üç hafta önce Faith'i yoldan çıkarmaya çalışan minibüsün aynısı.

"Ve ona ateş mi ettin?"

"Evet. Ve şimdi bu hapishane ziyaret kayıtlarına bakarak bir şey daha biliyorum. Okumakta olduğu dosyayı havaya kaldırdı. 'Combs, Faith'in o zamanki kocası Charlie Frye tarafından hapishanede ziyaret edilmiş, Combs Faith'in kendisiyle ilişkisi olduğunu iddia ettikten kısa bir süre sonra. Charlie'nin ona inandığını sanmıyorum ama bu suçlama boşanmada işine yaradı.

"Combs şu sahip olduğu kız arkadaşıyla ne zaman birlikte oldu?"

"Onunla hapishanede tanıştı - mektup arkadaşıydı.

Davies gözlerini devirdi. "Tanrı aşkına... İşlerinizi aksatan savcı kim?"

"John Scheiderman.

"Onu hemen arayın ve kız arkadaşını Faith'i öldürmek için komplo kurmaktan tutukladığınızı söyleyin. Kız arkadaşından iyilik isteme. Onun gibi insanlar ve avukatı suda kan kokusu alır ve çember çizerler. Onu savunmaya geçirin.' Telefonu masasına doğru itti. "Ara. Savcının onu resmi olarak cinayete teşebbüsle suçlamasını sağla. Konuşacaktır.

Cincinnati, Ohio, 5 Kasım Çarşamba, 11.30.

Faith, Deacon'la birlikte sekreteri tarafından Herbert Henson Senior'un ofisine kabul edilirken, "Bizi bu kadar kısa sürede kabul ettiğiniz için teşekkür ederiz," dedi.

Henson masasının arkasından onları inceledi ve oturmalarını işaret etti. 'Evimin önündeki plakasız araç gereksizdi, Ajan Novak. Eğer benimle konuşmak isteseydiniz, gelip zili çalmanız gerekirdi. Karımı korkuttunuz.'

Özür dilerim efendim. Niyetim kesinlikle bu değildi. Niyetim torununuzu bulmaktı. Dün beni geri arayacağını umuyordum ama aramadı. Müvekkilinden döndü, değil mi?

Henson rahatsız görünüyordu. "Hayır, geri dönmedi.

Faith, *bunun Üçüncü Herbert Henson için pek de iyi görünmediğini* düşündü.

Deacon, "O'Bannion evinin altı aylık bakımını bizzat denetlemediğine dair elimizde kanıtlar var" dedi. Bir tanık anahtarı Maguire and Sons'a bıraktığını ve golf oynamaya gittiğini söylüyor. Bu davranışın "kusursuz" olarak değerlendirileceğini sanmıyorum.

Henson'ın dudakları inceldi. 'Onu tekrar arayacağım, Ajan Novak. Başka bir şey var mı?'

"Evet," dedi Faith. 'En başından itibaren Vakıf burs fonlarından yararlananların bir listesini istiyorum.

"Neden?

'Evin yakınlarında bulunan yerel üniversite öğrencisini duydunuz mu? Orada tutuluyordu. Arkadaşı hala kayıp. Kayıp kadının adı Corinne Longstreet ve Joy Vakfı'ndan burs almıştı.

Henson'ın yüzü kızardı. 'Herhalde Bayan Longstreet'in Vakıfla olan bağlantısı nedeniyle kaçırıldığını ima ediyor olamazsınız? Ya da benim bir şüpheli olduğumu? Bu yüzden mi evimin önünde plakasız bir araba vardı?

'Ajan Novak'ın evinizin önünde bir arabası var çünkü tedbiri elden bırakmıyor. Bayan Longstreet sizin kızınız olsaydı, aynı şeyi onun için de yapmasını isterdiniz, değil mi?

"Evet, sanırım öyle. Henson sertçe yutkundu. "Elbette yapardım. "Ben de öyle düşünmüştüm. Listeyi alabilir miyiz?

"Evet, tabii ki. Sizin için çıktısını alırım.'

Faith, Henson'ın bilgisayarında dosyayı bulmasını beklerken Deacon'ın dizini sıktı.

", dedi Henson ağır bir sesle, sanki onun yanıldığını umuyormuş gibi.

"Bayan Longstreet bir Vakıf alıcısı. Bir yazıcı vızıldayarak çalışmaya başladı.

"Bu listeye başka kimin erişimi var? Sayfalar basılırken Deacon sordu.

Sadece sekreterim. Kurul, başvuru sahiplerinin isimlerini görmeden başvuruları onaylıyor. Herhangi bir önyargıyı en aza indirmek için sadece makalelerini okuyorlar.

"Gran'in başvuru sahiplerinin çeklerini imzaladığını biliyorum ama çekleri kim postaladı? Faith sordu. "Onların da isimleri olmalı.

'Bayan Lowell çekleri kendisi post alıyor ama sanırım hesapları denetleyenler de bunları görecektir. Ve tabii ki söyledikleri herkes. İşte liste.'

Faith'in kalbi sıkıştı. Sayfalar ve sayfalar uzunluğundaydı.

"Üzerinde kaç isim var? Deacon acımasızca sordu.

Sayfaları karıştırdı, yüreği daha da daraldı. "Yüzlerce.

Cincinnati, Ohio, 5 Kasım Çarşamba, 11.45.

"Geldiğiniz için teşekkür ederim, Bayan Winston. Scarlett, Maguire ve Oğulları'nın gizemli kadını gören kadını, CPD ressamının beklediği görüşme odasına götürdü. 'Bu Çavuş D'Amico. Bugün sizinle birlikte çalışacak.

D'Amico tatlı yüzlü bir kadındı ve hiç ters bir söz söylemiş gibi görünmüyordu. Birlikte devriye gezdikleri iki yıla dayanarak Scarlett bunun doğru olmadığını biliyordu. Lana D'Amico çok iyi bir polis ve harika bir ressamdı ve tatlı yüzü tanıkları rahatlatıyordu. Scarlett D'Amico'yu isterken özellikle Arianna'yı düşünmüştü. Ama o da diğer polisler kadar sertti ve buna uygun bir ağzı vardı.

Dışarıda bekleyeceğim. Tekrar teşekkürler Bayan Winston. Burada emin ellerdesiniz.'

Scarlett koridora adımını attığı sırada telefonu cebinde vızıldamaya başladı. Bir an için arayanın kimliğine kaşlarını çatı. Bu kendi cep telefonu numarasıydı. Telefonuna 'sahte numara' yüklenmişti. Bir aramayı yeniden yönlendiren ve arayanın kimliğini yeniden etiketleyen şirketler internette beş saniye içinde bulunabilirdi. *Dikkatli ol Scar.*

"Ben Dedektif Bishop," diye cevap verdi. "Size nasıl yardımcı olabilirim?" "Size yardımcı oluyorum.

Scarlett keskin bir nefes alış veriş olabilecek bir şeyi kontrol etti. Adamın sesi derin ve müzik gibiydi. Hayatında duyduğu en hüzünlü müzik. "Dinliyorum.

Telefonunuza bir dizi GPS koordinatı göndereceğim. Daniel Boone Ulusal Ormanı'nda bir kulübe. Zeminin altında dört ceset var. Sanırım

üçü senin.'

Üç ceset. Aman Tanrım. Corinne olmasın. Onlardan biri olmasına izin verme. "Benim olduklarını nereden biliyorsun?

"Bir tanesi Earl Power and Light üniforması giyiyor. Onu haberlerde görmüştüm. Ayrıca yaşlı bir adam ve bir kadın var.

Scarlett'in kalbi sıkıştı. "Peki ya dördüncü ceset?" "O bana ait. Şimdi gitmem gerekiyor.

Arama kesildi ve saniyeler sonra telefonuna yine kendi cep telefonundan bir mesaj geldi. GPS koordinatları, tıpkı adamın söylediği gibi. Az önce katille mi konuşmuştu? Hiç sanmıyordu. Eğer katil olsaydı, Faith'in ona eşlik etmesi için ısrar ederdi. Hayır, bu katil değildi. Ama o zaman kimdi?

Scarlett asansöre doğru koşmaya başladı, koşarken Novak'ın numarasını çevirdi ve sesli mesajını alınca kaşlarını çatı. 'Ben Bishop. Beni hemen ara. Az önce ilginç bir telefon aldım.

Bir sonraki araması Isenberg'e oldu ve patronunu hızla bilgilendirdi. 'Bayan Winston'a dışarı kadar eşlik edecek birini bulabilir misin ve D'Amico'ya Arianna'nın odasına tek başına gitmesini söyler misin? Onu Arianna'nın odasının dışında nöbet tutan üniformalılarla çoktan temize çıkardım ve çocuk psikiyatristi Meredith Fallon, D'Amico çizim yaparken orada olacak. Koordinatlar buradan yaklaşık iki saat uzaklıkta, ama ben bu süreyi biraz kısaltacağım.

Isenberg, "Aramayı aldıracağım," dedi.

"Deneyebilirsin, ama ben olsam zahmet etmezdim. Benim numaramdan arıyormuş gibi görünmek için sahte bir servis kullanmış. Sahte aramalar alıcının telefonuna ulaşmadan önce bir düzine farklı sunucudan geçer. Novak'tan, biz yerel halka haber vermeden önce koordinatlara en yakın federal ofisle irtibata geçip destek istemesini isteyeceğim. Olay yerimin iyi niyetli bir şerif yardımcısı tarafından yıkılmasını istemiyorum. Crandall'a koordinatlardaki kulübenin sahibini bulmasını söyleyebilir misin?

. Dikkatli sür, Scarlett. Beni haberdar et.'

Doğu Kentucky, 5 Kasım Çarşamba, 11.45.

Longstreet sürtüğünden iyice rahatsız olmaya başlamıştı ama en azından izlerini nasıl gizleyeceğini bilmiyordu. Tiksiniyerek kulübenin arkasında durdu ve muhtemelen görülebilecek kadar açık olan izlere baktı

uzaydan. Ormana doğru kaçmış. Düşündüğü gibi yolun aşağısına değil. Takip ettiği ayak izleri bir tuzaktı. Lanet bir hile.

İzlere Longstreet, Roza'yı her adımda tekmeleyerek ve çığlık atarak sürüklemişti. Çocuk için hâlâ biraz umut olabilirdi. Bu iyi bir şeydi, çünkü onun için planları vardı.

Cincinnati, Ohio, 5 Kasım Çarşamba, 12.05.

Deacon'ın masasında oturan Faith, Deacon Isenberg'in ofisinden döndüğünde gözden geçirmekte olduğu Vakıf alıcılarının uzun listesinden başını kaldırdı. Masasının kenarına oturmuş, kaslı bacaklarını uzatmış, kollarını göğsünün üzerinde kavuşturmuştu. Yüzündeki asık ifade Faith'e, Isenberg ve Bishop'la az önce yaptıkları telefon görüşmesi hakkında bilmesi gerekenleri anlatıyordu.

"Corinne'di, değil mi?" diye sordu. "Ölü kadın mı?"

Deacon sessizce, 'Öyle olduğunu varsaymak zorundayım,' dedi. 'Henüz kimse kulübeye ulaşmadı. Şimdi gitmeli ve Bishop'a yetişmeliyim.'

"Çok üzgünüm," diye fısıldadı Faith. 'Çilingir ve elektrik şirketindeki adam için. Corinne için ve Arianna için de. Kalbi kırılacak.'

Elini tuttu ve sertçe sıktı. "Biliyorum. Ama başka bir şey daha var. Kulübe Della Yarborough adına kayıtlı bir şirkete ait.

"Jeremy'nin eski karısı. Hayal kırıklığı ve öfke üzüntüsüne karıştı. "Kahretsin. Jeremy olduğuna inanamıyorum. Bunu kabullenemiyorum. Onun çenesinin gerginleşmesini izledi. "Dahası mı var?"

Evet. Jeremy ve Stone gittiler. "Rüzgarda" gibi, ölü değil.'

"Ama... nasıl gitmiş olabilirler?" diye sordu. "İzlendiklerini sanıyordum.

"Jeremy, Keith ve Stone için birer tane olmak üzere üç federal gözcüm vardı. Biri Stone'u dün gece bara kadar takip etti, kısa bir süre sonra da geri döndü. Ajanlara hepsini almalarını söylediğimde ev boştu. Ajanlar malikanenin arkasında ağaçların arasında toprak bir yol buldular. Yakın zamanda büyük bir araç tarafından üzerinden geçilmiş. Range Rover boyutunda.'

'Yani kaçtılar. Bu da demek oluyor ki dışarıda bir yerdeler, belki de beni bekliyorlardır.

Büyük ihtimalle. Güvende kalmana ihtiyacım var. Hem senin için endişelenip hem de işimi yapamam. Anladın mı?"

'Evet. Şimdi git. Burada iyi olacağım, etrafım polislerle çevrili.'

Deacon başını salladı, sonra bakışlarını uzaktaki duvara dikti ve sesini alçaltarak mırıldandı. "Sana veda öpücüğü verirdim ama burada mahremiyet yok.

"Sonra bana merhaba öpücüğü verebilirsin. Git hadi.

Corinne'i eve getir.' Sert bir baş sallamasıyla gitti.

"Burada kal. Güvende ol.

Faith onun gidişini izledi, deri ceketinin kuyrukları arkasından sallanıyordu. Sonra gözlerini kapattı.

"İyi misin? Isenberg arkasından sessizce sordu.

Faith gözlerini açmadan, "Hayır," diye fısıldadı. 'Arianna'ya Corinne'in öldüğünü nasıl söyleyeceğim? Ve bunu amcamın yaptığını? Arianna'ya ona işkence eden ve onu da öldürecek olan canavarın amcam olduğunu nasıl söyleyeceğim?

"Amcan da mı seni öldürmeye çalışıyor?

Faith başını salladı, gözyaşları boğazını yakıyor, gözlerini yakıyordu. "Bütün bu insanları öldürdü, Teğmen. Bunu telafi etmemin hiçbir yolu yok. Görüşünü bulanıklaştıran gözyaşlarını öfkeyle sildi. 'Ama en azından elimde bu liste var. O bodrumda gömülü olan ve henüz isimlerini bilmediğimiz diğer yedi kadının kimliklerinin tespit edilmesine yardımcı olabilirim.

Isenberg onun omzunu sıktı, bu beklenmedik ama hoş bir jestti. "Aferin kızıma. Bunu yapmayı nasıl planladın?"

"Her bir ismin üzerinden geçerek. Faith sayfaları karıştırarak yığının kenarlarını karıştırdı. "Bu listede bin sekiz yüzden fazla isim var.

"Vay canına. Ailen çok cömert davranmış.

"Biliyorum. Ağzının bir tarafı kalktı. 'Yani hepimiz kötü değiliz. Tobias Vakfı otuz sekiz yıl önce, Joy'un ölümünden bir yıl sonra kurdu. Aynı yıl büyükannemin arazisini çalıp sattı. Sanırım on yıldan fazla geriye gitmemize gerek yok. Çavuş Tanaka bodrumun pencere ve kapılarının o kadar zamandır kapalı olduğunu düşünüyordu. Sadece on yıl geriye gidersek beş yüz ismin altına düşeriz. Kurul daha az küçük ve daha çok büyük hibe vermeye karar vermişti, yani bu bizim lehimize. Sarışın kadınları ayırabilseydik listeyi daha da azaltabilirdik ama bunlar sadece isimler. Eminim Henson alıcıların dosyalarını tutuyordur. Onları isteyebilirim.'

'Ve onları buraya getirmeleri için uniformalar göndereceğim. Size vermemiş olma ihtimaline karşı bu sabah liste için bir izin belgesi hazırladım. Bunu dosya kutularına . Isenberg yüzünü buruşturdu. 'Ve sonra her bir ismin hala hayatta olup olmadıklarını görmek için eski moda sıkıcı bir inceleme. Ya da kayıp oldukları bildirilmiş mi diye. Analizi yapmaları için buraya bir katip ekibi getireceğim.

"Yardım etmek isterim," dedi Faith. "Yardım etmem gerek. Bir şeyler yapmam gerek.

Isenberg, "Ve senin yardımını istiyoruz," dedi. Masasında oturmakta olan Kimble'ı işaret etti. 'Dedektif Kimble sizi hatıra eşyaları aramak için eve götürecektir.

"Ama Deacon orada olmak istediğini söyledi," dedi Faith.

Isenberg omuz silkti. 'Bu, Bishop'un kulübeyle ilgili telefonundan önceydi. Memurlarımdan herhangi biri listedeki isimleri inceleyebilir ama evi sadece siz biliyorsunuz ve eğer varsa o hatıra eşyalarına ihtiyacımız var. Bölgeyi gerekli olmayan tüm CSU personelinden temizleyeceğiz ve olay yerindeki üniformalıları bir keskin nişancı saldırısına karşı tetikte olmaları için uyaracağız.

"Çelik yelek giyiyorsunuz, değil mi Dedektif Kimble? Faith hafifçe sordu.

"Her zaman," dedi Kimble. "Ve sen de öyle olacaksın.

Yirmi Dokuzuncu Bölüm

Doğu Kentucky, 5 Kasım Çarşamba, 13.05.

Corinne, 'Sadece biraz daha, Roza,' diye ikna etti. "Lütfen. Sadece biraz daha."
"Yapamam. Gözyaşları çocuğun yüzünden aşağı akıyordu. Yapamam, Rin.
Ayaklarım
kanama.'

Biliyorum. Benimkiler de öyle. Ama yakında ana yola çıkmalıyız.'

'Bunu zaten söyledin. Birçok kez.'

"Biliyorum, ama-" Corinne sözünü kesti. "Bekle. Şunu duydun mu?
Ormanda sonsuzluk gibi görünen bir sürenin ardından bir araba sesi duymuştun.
'Hadi, Roza! Acele et!

Kızın elini tuttu, onu ayağa kaldırdı ve sese doğru sürükledi - sonra çiy kaplı çimenlerde kayıp sadece havayla karşılaşınca inledi. Düşüyor, yuvarlanıyor, büyük bir tepeden aşağı kayıyor, yol boyunca kayalara ve çalılara çarpıyordu.

Sonunda durduğunda, bir iniltiyle sırt üstü yuvarlandı. Daha önce de canı yanmıştı. Şimdi acı içindeydi. "Roza?" diye seslendi dişlerini sıkarak.

"Bu tarafa. Roza'nın sesi incedi. Zayıftı. "Sanırım Başım kanıyor.

Corinne'in çarpan kalbi bir an durdu. "Hayır. Seni bunca yolu lanet olası bir tepede kaybetmek için sürüklemedim. Kendini ellerinin ve dizlerinin üzerine itti, başını kaldırıp gözlerini kısarak Roza'nın karanlık kafasını aradı. Kendini Roza'nın yanına sürükledi.

Kızın gözünün üzerindeki bir kesikten bolca kan akıyordu. "Durum iyi değil ama daha kötüsü de olabilirdi," dedi Corinne soğukkanlılıkla. 'Kafa yaraları çok fena kanar. Sorun şu ki, her yerim pislik içinde. Yaranın üzerine koymak için temiz bir şey bulmam gerek. Burada bekle.

"Tamam," dedi Roza uykulu bir sesle.

"Ve sakın uyuma," diye emretti Corinne. "Beyin sarsıntısı geçiriyor olabilirsin. "Bunun ne anlama geldiğini bilmiyorum.

"Sakın uyuma demek. Corinne sendeleyerek ayağa kalktı ve baş dönmesinin geçmesi için bir süre bekledi. Geçmeyince gözlerini kısarak bir

üç-altmış, manzarayı seyrediyor.

Gerçekten de bir yoldu. Tepenin dibinde dört ya da beş aracın park edebileceği büyüklükte küçük bir park yeri vardı. Eninde sonunda birileri buraya gelecekti ama bu ne kadar sürerdi?

Yine de gelebilirdi. Hala onları bulabilir. Onu öldürmeliydim. Onu sırtından bıçaklamalıydim. Ya da ölene kadar kürekle tekrar tekrar vurmalıydim.

Korkusunun mantığını bastırmasına izin vermişti. Tepeye baktı, yarı yarıya onun orada durmasını bekliyordu, sonra başka bir aracın alçak gümbürtüsünü duydu. Çılgınca korunacak bir yer aradı ama bulamadı. Yol bir vadinin içinden geçiyordu, her iki tarafta da tepeler yükseliyordu.

Dost canlısı yabancılar olun lütfen. Nefes alan Corinne yerinde durdu ve bekledi, gerekirse onları durdurmak için kendini yola atmaya hazırdı.

Virajdan bir Subaru geldi, zamanının çoğunu ormanda off-road yaparak geçirmiş gibi görünüyordu. Onu görünce yavaşladı. Yavaşladı ve kenara çekti. İçinden bir adam indi, dikkatle ona doğru yürüyordu, yüzü uzaktaki tepenin gölgesindeydi.

"İyi misiniz, hanımefendi?" diye sordu, derin sesi kulaklarında yumuşak bir gümbürtüye dönüştü.

'Hayır. Yardıma ihtiyacım var. Kız kardeşim yaralandı ve tıbbi müdahaleye ihtiyacı var.

Bir adım daha yaklaştı, elleri havada, avuç içleri dışarıdaydı. 'İlk yardım eğitimi aldım.

Belki yardım edebilirim.'

Corinne bir adım geri çekildi. Bıçakladığı adam bu değildi. Bu adam da aynı boydaydı ve hâlâ iri bir adamdı ama geyik körlüğünde onu yakalamaya çalışan adam kadar iri değildi. Diğer adam siyah bir kapüşonun üzerine siyah bir rüzgârlık giymişken, bu adam yıpranmış kahverengi bir deri ceket giymişti. Ama saçları aynı görünüyordu - aynı renk, aynı stil. Kalbi korku içinde çarpmaya başladı.

Adam ışığa doğru adım attı ve içgüdüleri kaçması için çılglık attı. Vücudu aynı değildi ama yüzü aynıydı. *Kaçın! Kaçın! Kaç! Kaç!* Ama Roza koşmadı. *Onu taşıyamam.*

Bıçaklardan birini büyük adamda kullanmış ve düştüğünde diğerlerini kaybetmişti. Elini cebine attı, minibüsteki ölü adamdan aldığı İsviçre çakısını hissetti ama bıçağı asla çıkaramayacağını biliyordu. Parmakları çok sertleşmiş ve şişmişti. Belki ona fırlatmak dışında bir işe yaramazdı.

Artık küreği bile yoktu. Uzun zaman önce düşürmüştü. Bir adım daha geri çekildi. "Belki 911'i arayabilirsin.

Tamam. Bunu yapabilirim. Sadece rahatla.'

Rahatlamak mı? Hiç sanmıyorum. Corinne yükseldiğini hissettiği histeriyle savaşıyor Roza'ya doğru geri çekildi. Adamın eli ceketinin cebine kaydı ve bir an sonra kalçasında beyaz bir acı patladı. Dizi bükülüp onu yere düşürürken silah sesini duydu.

Yüzü toprağa gömülürken acıdan çığlık attı. "*Seni orospu çocuğu!*

Roza. Dirseklerinin üzerinde doğruldu, gözyaşları yüzünden aşağı akıyordu. Ve sonra nefes alamadı, arkadan yakalandığında ciğerlerindeki tüm hava dışarı atılmıştı. Sert bir şekilde mücadele etti, çırpındı, savruldu, onu üzerinden atmaya çalıştı.

"Yerde kal! Adam yana doğru yuvarlandı ve kızın nefes almasına bile fırsat bırakmadı.

Silahı vardı ama ona değil tepeye nişan almıştı. Ateş etti, geri tepme kolundan aşağı ve vücuduna doğru sarsıldı. Hayır, geri tepme değil, diye düşündü bir saniye sonra adam üzerine yığıldığında. Vurulmuştu.

Beni korurken vuruldu. Ne oluyor lan? Orada titreyerek yatıyordu. Her şey sessizdi. Sonra bir el daha havaya ateş etti. Adamın vücudu tekrar sarsıldı ve yan tarafında bir yanma hissetti.

Tekrar vuruldum. İkimiz de. Kurşun önce onu koruyan adama isabet etti. *Sonra da bana.* Ayak sesleri duydu, sonra biri tepeden aşağı kayıyordu. *Adam geliyor. Roza'yı öldürecek.*

Yan tarafa baktı ve kurtarıcısının elinde gevşekçe tuttuğu silahı gördü. Onun kim olduğunu ya da kendisini neden koruduğunu bilmiyordu ama ayak sesleri biraz daha yaklaşırsa hem kendisinin hem de gizemli kurtarıcısının öleceğini biliyordu.

Onları vuran piçin bir tüfeği vardı. İlk ateşi açtığında tepedeydi. Hızlı hareket etmeliydi yoksa onu tekrar vuracaktı.

Nasıl olsa onu yine vuracaktı.

Nefesini içine çekerek, üstündeki adamı altından yuvarlanana kadar itti. Adamın tabancasını kaptı ve kollarını havaya kaldırarak yukarı doğru nişan aldı. *Parmaklar, çalışın. Çalış, lanet olsun.* Bir parmağını tetiğin üzerine kıvırdı ve sıktı. Ateş etmeye başlamadan önce tek gördüğü, kar maskesinden fırlayan gözlerdeki şaşkınlık ifadesiydi.

On adımdan daha az uzaktaydı, tüfeğini omzuna dayamış, doğrudan ona nişan almıştı. Corinne'in ilk atışı tam göğsüne isabet etti ve geri tepme koluna yeni bir acı gönderirken kendini hasta hissetti. Adam sendeleyerek geri çekildi ama düşmedi, o da tekrar ateş etti.

Ne. Ne? Ne? Vücut zırhı giyiyordu.

Tüfeği kaldırdı ve kadın bir kez daha ateş etti, bu sefer koluna isabet etti. İçinden bir küfür dalgası aktı ama tekrar nişan almak için geri çekildi.

Ben öldüm. Bu kadar. Ve sonra arkasında bir motor kükredi. Subaru hızla yanından geçerek maskeli silahlı adama doğru ilerledi. Silahlı adam ön cama ve lastiklere kurşun sıktı, sonra döndü ve kaçtı. Subaru çılgınca bir dönüş yaptı ve yaklaşık elli metre ötede bir toprak ve yaprak püskürmesi içinde durdu.

Corinne ciğerlerine hava girip çıkarken araca baktı. Arabayı kim kullanıyordu? Ön koltukta kimseyi göremiyordu.

Ve sonra silahlı adamı tekrar gördü. Adam ondan kaçıyor, virajı dönüp görüş alanından çıkmıştı, omzuna küçük ve karanlık bir şey sarılmıştı.

'Roza! Hayır!' Corinne ayağa kalkmaya çalıştı ama bacakları onu desteklemiyordu. Yere yığıldı, yan tarafı sıvı ateş gibi yanıyordu ve adamın tepeye tırmanıp gözden kayboluşunu izledi. *Roza elinde.* Tamamen tükenmiş bir halde yere oturdu ve hıçkıra hıçkıra ağladı. "Onu aldı.

"Kız. Derin sesi çakıllıydı. Kırılmıştı. "Sen oradaki.

Corinne kendisi için kurşun yiyen adama baktı. Aslında iki tane. "Ne?

"Telefonum. Cebimde. Nefes alış veriş zorlaşmıştı. "911'i ara.

Hıçkıra hıçkıra ağlarken, tam yer sarsılırken cebinden telefonunu çıkardı. Subaru'nun sürücü kapısı açılmış ve ön koltuktan bir adam yuvarlanmıştı. Kocaman bir adam.

Corinne'in nefesi kesildi. Bu, geyik körlüğünün yanında kürekle vurduğu adamdı. Subaru'yu sürüyordu, yere çökmüştü. Silahlı adamı korkutup kaçırmıştı. Şimdi kolunu uzatmıştı. "Ona zarar verme," diye yalvardı. "Lütfen. Kardeşim sana yardım etmeye çalışıyordu.

"Ona zarar vermeyeceğim," diye söz verdi. Elleri titreyerek 911'i aradı ve operatörün sesini duyduğunda neredeyse ağlayacaktı.

"Acil durumunuzun niteliği ?

"Üçümüz yaralandık. İkimiz vurulduk. Biri bıçaklandı ama yemin ederim kazaydı.

"Neredesin?

"Bilmiyorum. Koruyucusuna baktı. "Neredeyiz biz?

Daniel Boone Ulusal Ormanı. Route 60. Morehead'in hemen dışında. Acele etmelerini söyle.'

"Onu duydum," dedi operatör. "İsminiz nedir?

Corinne. Corinne Longstreet. Lütfen, bize bunu yapan adam benimle birlikte olan küçük kızımı aldı. Adı Roza. Kaçırıldık ve bir evde tutulduk, sonra da bir kulübede. Beni vurdu ve onu aldı. Lütfen, lütfen. Onu öldürecek.'

"Onu tarif edebilir misin?

'Uzun boylu, iri değil, sıksa değil. Kar maskesi takıyor. Özür dilerim. Lütfen acele edin, daha on bir yaşında.'

"Şu anda polise haber veriyorum. Ne kullandığını gördün mü?" 'Hayır, buraya yürüyerek geldi. Bizi tepeden vurdu, sonra da buraya geldi. ve Roza'yı aldı. Kolundan vurdu. Göğsüne de ateş ettim ama yere düşmedi. Çelik yelek giyiyordu. Ve bir tüfeği vardı. Dürbünlü. M24'e benziyordu. Ama sonra yolun kenarındaki virajdan kaçtı. Bir keresinde minibüs, bir keresinde de araba kullanmıştı ama bu sefer hangisini kullandığını görmedim.

"Yanında kim var?

"Bilmiyorum. Sen kimsin?" diye sordu yanındaki adama.

"Marcus O'Bannion," diye hırıldadı. "Şu iri adam benim kardeşim Stone.

Taş mı? Corinne gülmek istedi ama bunun histeri olduğunu biliyordu. *Kafası bir histeri gibiydi.* Operatöre isimlerini söyledi. "Kızın adı Firoza, ama Roza diye çağırılıyor.

, tatlım. Yardım yolda. Sıkı dur.'

Seçme şansım varmış gibi mi? Oturmaktan başka bir şey yapamıyordu. Hayatını kurtaran adamın kendisinden bile daha kötü durumda görünmesi dışında. "Ne kadar kötü yaralandın?" diye sordu ona.

"Oldukça kötü.

Ciğerlerinden gelen hırıltılı sesi duyabiliyordu. Bu sesi daha önce de duymuştu. Kurşunlardan biri akciğerini delmişti. "Aracınızda hiç ilk yardım malzemesi var mı?

"Arkada," diye fısıldadı Marcus. "Bir kit.

Hâlâ Subaru'nun yanında yatan Stone'a, "Arkaya bakmamı söyledi," diye emretti. 'Kiti atabilir misin? Onu almak için yürüyemem. Acele et yoksa ölecek.

Stone'un ilk yardım çantasıyla sürünerek gelmesini izliyordu ki birbirine karıştı. 'O'Bannion? Bana burs veren insanlar mı?'

Marcus'un gözleri, bariz acısına rağmen ilgiyle parlıyordu. 'Sen bir Joy çocuğu musun? Hadi canım?'

"Çocuk değil," diye tersledi ilk yardım çantasını açarken. "Sen şu O'Bannion'lardan biri misin?"

"Ailenin diğer tarafı," diye hırıldadı. "Dünya küçük, ha?"

"Evet," dedi Corinne düz bir sesle. "Cehennem kadar küçük."

Mt Carmel, Ohio, 5 Kasım Çarşamba, 13.05.

Faith büyükannesinin oturma odasına girerken, "Sadece bir ev," diye mırıldandı. Olay Yeri İnceleme meşguldü. Mobilyaları örten tüm örtüler kaldırılmış, çocukluğundan hatırladığı devasa maun parçalar ortaya çıkmıştı. Siyah parmak izi tozu duvarları ve neredeyse her yüzeyi kaplamıştı.

Bunların hepsi benim, diye düşündü ama içinde hiç neşe yoktu. Sadece hızla artan boğucu, yaklaşan kıyamet duygusu. *En azından bu eşyalar müzayedede biraz para getirebilirdi.* Babası bu parayı kesinlikle kullanabilirdi. Gordon Shue'nun karısı ve çocukları da öyle. Ve Ajan Pope'un. *Pek çok hayat geri dönülmez biçimde değişmişti.*

"Dr. Corcoran? Kimble sessizce konuştu ve Faith'in gözleri onunkilere kaydı.

"Özür dilerim. Kurbanların ailelerini düşünüyordum. Her şeyi satsam bile bu evde hepsini tazmin etmeye yetecek kadar mal varlığı yok.

Gözleri şaşkınlıkla parladı. 'Bunu düşünmüş olman bile bir şey. Çoğu insan düşünmezdi.

"Umarım ben çoğu insan değilimdir. *Çoğu insandan daha güçlü olmak zorundayım.*

Bu kabus daha yeni başlıyordu. Hayatı, ailesi, Joy Vakfı'yla olan bağlantısı... her şey manşetlere taşınmak üzereydi. Basın burada cesetlerin bulunduğunu biliyordu ama kaç tane olduğunu bilmiyorlardı. Roza'yı biliyorlardı ama kızın annesini bilmiyorlardı.

Hâlâ alt katta gömülü olabilirdi. Faith içinden gelen olabildiğince hızlı kaçma isteğine karşı dişlerini sıktı. "Ben korkup kaçmadan önce yapalım şu işi.

Mutfağa doğru yürüdü ve bodrumun kapısında durdu. O baktıkça adımları dalgalanıyordu. Bir el omzunu kavradığında bir çılgılığı bastırdı.

"Nefes al," dedi Kimble arkasından. "Nefes almalısın yoksa bayılacaksın.

"Doğru. Bunu daha önce de yapmıştı. *Tekrar yapabilirim.* Ama ayakları hareket etmedi. Geçen sefer Deacon buradaydı. İşi kolaylaştırmıştı. Birden keşke o da onunla gelene kadar bekleseydim diye düşündü. Ama yapılması gereken işler vardı. Gözlerini kapadı, Deacon'ın arkasında durduğunu, yatıştırıcı sesinin kulağında olduğunu hayal etti ve ilk adımı attı. *Bir adım. Bu birdi!*

Gülmek için delice bir istek duydu, ama kendini tuttu ve gözleri hâlâ kapalı, ayaklarını kalan dokuz inmeye zorladı. *İşte bu . Şimdi sadece on tane var.* Doğruca bir adım attı ama havadan başka bir şeyle karşılaşmadı. İrkilerek kendini öne doğru düşerken buldu.

Dengesini sağlamak için çırpındı ve içgüdüsel olarak düşüşünü engellemek için ellerini savurdu. Kimble'in elleri onu geri çekmek için üst kollarını kavradı ama çok geçti. Elleri duvara, dizleri de yere çarptı. Acı nefesini kesti ve bir an için orada diz çökerek ilk zonklamanın geçmesini bekledi.

"Sen iyi misin? Kimble gerçek bir endişeye benzer bir sesle sordu. "Bu ne ...? Tanaka haykırdı, zemin Faith'in dizlerinin altında titriyordu. ona doğru koşarken. "Dr. Corcoran, ne oldu?

İki adamın ayağa kalkmasına yardım etmesine izin verdi çünkü bu onlara hayır demekten daha kolaydı. Ayrıca elleri ve dizleri cehennem ateşi gibi yandığı için. *Çünkü iki gün önce bir araba kazası geçirdin, seni aptal.* Ondan sonra bir sete tırmanmıştı.

Aslında unutmuştu. "Sadece bir yanlış hesaplama. Artık gözleri açık olan kadın, bir gece öncesine göre on beş santim daha alçak olan zemine baktı. 'Diğer iki merdiveni de ortaya çıkardın. Bunu beklemiyordum. Beklemeliydim. Özür dilerim.

"Gitmeniz gerekiyor mu? Kimble sordu. "Seni geri götürebilirim.

Faith omurgasını dikleştirdi. "Hayır. Merdivenler her zaman en kötü kısımdır. Bu doğru değildi ama kulağa hoş geliyordu ve bu noktada bunu atlatmak için lanet bir halı gibi yalan söyleyebilirdi.

Tanaka ondan Kimble'a bakarak, "Um," dedi. "Neden buradasınız, Dr Corcoran? Ajan Novak'ın kendisi gelene kadar beklemenizi istediğini sanıyordum.

Kimble, "Ondan hatıra eşyalarını saklıyor olabileceği yerleri bulmamıza yardım etmesini istedim," dedi.

Tanaka'nın kaşları havaya kalktı. 'Tamam. O zaman bastığınız yere dikkat edin. Zemine çeşitli aralıklarla işaretler yapıştırdık ve senin de ... şey, bilirsin işte.

"Trip," diye mırıldandı Faith, onun iyi niyetli ses tonu karşısında yanakları kızarmıştı. "Çünkü ben çok zarifim. Dikkatli olacağım. Son ziyaretinden bu yana yapılan değişiklikleri kontrol etmek için bir an durdu. Çizmelerle kaplı ayakkabılarının altındaki zemin artık muşamba değil, tahta döşemeydi.

Bu tahtalarla eski fayans arasındaki boşluğu neyin doldurduğunu düşündü ve sertçe yutkunmak zorunda kaldı. On ceset. Hayatları çalınmış on kadın.

'Cesetleri çıkardığınızda bulduğunuz şey bu tahta mı? Yoksa altındakileri korumak için mi koydunuz?

'Bulduğumuz şey bu,' dedi Tanaka. "Daha önce neydi, çocukken?

"Çimento. Tahtaları kaldırdınız mı?" Başını salladı.

"Altında sadece toprak var.

"Sonra da çimentoyu kazdı. Adamın bunu neden yapmış olabileceğini düşünürken Faith'in sırtından bir ürperti geçti. Gözleri merdivenin sağındaki duvarla buluşana kadar kendini dönmeye zorladı ve sonra boğazını temizlemek zorunda kaldı. "Bu duvar burada değildi. Arkasında ne olduğunu biliyor musun?

"Henüz değil," dedi Tanaka, sonra tereddüt eder gibi oldu. "Öyle mi?

Evet. Ayakkabılar, sallanıyor. Beyaz bağcıklı kırmızı spor ayakkabılar tembelce ileri geri sallanıyor. İleri geri. *Sanki hiçbir sorun yokmuş gibi.* "Hayır," dedi sessizce. "Artık değil.

Tanaka'nın ifadesi yumuşadı. "Orada bir şeyler saklamış olabilir ama Pazartesi günü kaçarken onları oraya koymuş olamaz çünkü sıvaya dokunulmamış ve herhangi bir dikiş tespit etmedik.

Faith, "Yani muhtemelen Arianna'nın paketlediğini duyduğu kavanozlar değildir," dedi.

"Doğru. Yine de, taramayı bitirir bitirmez yıkacağımız ilk duvar bu olacak.

Ceset taraması. Faith ona ne bulduğunu sormaya cesaret edemedi. "Duvarları da tarayamaz mısın?

"Henüz değil. İstedğim X-ray cihazı yarına kadar gelmeyecek.

"Çavuş? Uzun sarı at kuyruklu bir kadın, pleksiglasın içine gömülmüş ilk cesedi buldukları odadan çıktı. Philadelphia Flyers sweatshirt'ü ve kargo pantolonu giymişti, cepleri aletlerle tıka basa doluydu ve ... Faith gözlerini kıstı. Uzun kurutulmuş et çubukları. *Ne kadar tuhaf.*

Kadın Faith ve Kimble'ı görünce kısa bir süre durdu. "Böldüğüm için özür dilerim Çavuş Tanaka, ama bir X-ray tarayıcıdan bahsettiğinizi duydum. Yanımda bir tane getirdim, taranması gereken bir duvar bulursanız sizin için tarayabilirim.

Tanaka'nın gözleri bu teklif karşısında parladı. "Yanımda bir tane olduğunu fark etmemiştim. "Bu bizim bir parçası. Kadın Tanaka'yla konuştu ama gözleri

Faith'e doğru yaklaştı. "Ben Sophie Johannsen. Adli arkeologum."

Ah evet. Deacon'ın Batı Virginia'daki yamaca gelişigüzel yayılmış, yeni kazılmış mezarlara bakarken çekilmiş fotoğrafında o da vardı.

Ben Faith Corcoran. Burası büyükannemin evi. Bu da Dedektif Kimble. Katilin hatıra eşyalarını saklamış olabileceği yerleri araştırmak için buradayız. Duvar röntgeniniz nasıl çalışıyor? Yani, ne kadar spesifik bir alanı tespit etmem gerekiyor?

'Pasta tabağı büyüklüğünde artışlarla çalışıyoruz. Her biri uzun zaman ve çok fazla güç gerektiriyor. Bütün bir duvar CSU'nun jeneratörünü yorar. Aklınızda bir yer var mı, Dr Corcoran?'

Faith tavana bakarak, "Bana Faith de," diye mırıldandı. 'Mutfak başımızın üstünde ama 1970'lerin sonunda eklenmiş. Orijinal 1859 mutfağı evin arka tarafındaydı. Neredeyse otopsi masasının bulunduğu odanın tam üzerinde.

Cesaretini topladı ve o odaya girdi. Göz ucuyla baktığında otopsi masasının yerinde olmadığını gördü; en soldaki duvara gömülü dolaplar dışında oda artık büyük ve çıplaktı. Kapıları açık bırakılmıştı, her dolap boştu. Sağ tarafta, bir zamanlar dışarıya açılan kapının olduğu yer vardı. Şimdi bir duvar vardı ama burada da herhangi bir sihirli açıklık izi görmedi - ne bir dikiş, ne de eksik bir sıva.

"Annem bana bu evle ilgili hikâyeler anlatırdı," dedi Kimble, Tanaka ve Sophie Johannsen'in de odada kendisine katıldığının farkında olarak. 'Joy öldükten sonra hayatta kalan en büyük çocuk oydu ve ev ona kalacaktı.

ona. Bana hikayeleri dinlememi, onların benim doğuştan hakkım olduğunu söyledi. Benim mirasım. Artık tek miras, bir canavarın kurbanlarına yaptıkları olacak.

İçini şiddetli bir huzursuzluk kapladı, dolapların olduğu duvara bakmakta zorlanıyordu ve nedenini bilmiyordu. Daha önce Deacon onunla birlikteyken de böyle olmuştu. Midesi bulanmadan o duvara zar zor bakabilmişti.

Tekrar yukarı baktı, evin daha önceki haliyle kendini mekansal olarak yönlendirmeye çalıştı. Annesinin hikâyelerini hatırlamaya çalışıyordu. Annesinin söylediği bir kelimeyi aktif olarak hatırlamaya çalışmayalı uzun zaman olmuştu.

Çünkü o da beni sevdiğini söyledi ama yalan söyledi. Beni terk etti. . İçindeki yetişkin terapist annesinin intiharının o kadar da basit olmadığını anlamıştı ama çocuk yine de acı çekiyordu.

"Annem bana bir keresinde eski mutfak asansörüne binmeye çalışırken duvarın içine sıkıştığını . Büyükanmem bana yalan söylediği için onu azarladı ve hikayenin doğru olmadığını söyledi, ama annem bunun nedeninin büyükanmemin ona binmemi istememesi olduğunu söyledi.

" mıydın? Sophie eğlenerek sordu.

"Sadece tamamen. Faith duvara yaklaşırken ona bakmak zorunda kalmamak için gözlerini yere ve Tanaka'nın onu uyardığı işaretlere odaklandı. Geniş boşluklarla ayrılmış ikişerli gruplar halinde yerleştirilmiş bir düzineden fazla işaret vardı.

İkişer ikişer değil, dörder dörder yerleştirildiklerini fark etmesi bir anını aldı, her biri yaklaşık üç metreye altı metrelik bir alanı işaretliyordu. Ve sonra anladı.

"Aman Tanrım," diye fısıldadı. *Mezarlar. Dört mezar daha.* Ayaklarının altına gömülmüş dört kurban daha. "Onların üzerinde yürüyorum, değil mi? Histeri fişkırdı. "Onların üzerinde öylece yürüyemem.

"İnanç. Sophie Johannsen onun yanına gitti, sesi pragmatikti. 'Onlar ölü ve bir süredir ölüler. Üzerlerine yürüdüğünüzü bilmiyorlar ya da umursamıyorlar. Ama bunca zamandır haber bekleyen aileleri var.

"Eve dönmelerini bekliyorum. Faith diğer kadının sakinliğini üzerine çekti. "Tamam. Mesafeleri tahmin etmekte pek iyi değildir ama servis asansörü şu dolapların diğer tarafında olmalı.

Sophie, "Duvarlar arasındaki boşluk bir asansör için çok dar," dedi. "Emin misiniz?

Sanırım öyle. Kapısını görmüştüm ama gerçek asansörünü hiç görmemiştim. Annem ben büyüdüğümde bana göstermeye çalıştı. Bir gün evin benim olacağını ve onunla ilgili her şeyi bilmem gerektiğini söyledi. Bana kapıyı gösterdi ama üzerinde asma kilit vardı. Annesinin, benim zarar görmemem için birine kapıyı kilitlemesini söylediğini düşünmüş.

Tekrar tahta zemine baktı, mezarların arasındaki dar koridorda durdu, bir ayağını diğerinin önüne koydu, dolapların yanına geldiğinde yukarı baktı. "Bu oda o zamanlar farklıydı. Sadece ahşap raflar vardı, dolaplar değil. Ama sanırım buradaydı.

Kimble dolapları inceledi ve sağ köşeyi deneysel bir şekilde çekiştirdi. "Duvara sağlam bir şekilde sabitlenmiş. Aynı işlemi sol tarafta da tekrarladı ve aynı sonucu aldı. Ancak orta bölümü tuttuğunda tökezleyerek geri çekildi ve dolaplardan birini duvardan ayırdı.

"Merhaba," dedi Sophie.

Kimble, "Diğer ikisiyle aynı malzemeden yapılmamış," dedi. "Çok daha hafif. Duvardan tamamen çekince arka tarafın her köşesinde duvardaki deliklere denk gelen büyük çelik çubuklar ortaya çıktı. "Zekice.

Ve etkiliydi. Çünkü temizlenen alanda duvarda bir kapı vardı. "İşte bu," dedi Faith. "Asma kilit ve hepsi.

Tanaka, "Gidip cıvata kesicilerimi getireyim," dedi.

Doğu Kentucky, 5 Kasım Çarşamba, 13.35.

Deacon telefonu kapattı ve hemen Bishop'ı aradı, kalbi hızla çarpıyordu. Corinne hayattaydı. *Peki Bishop'ı arayan isimsiz kişinin bildirdiği üçüncü ceset kimdi? Ya dördüncüsü?* "Neredesin?

"Morehead'in on dakika kuzeyinde," dedi Bishop. "Kulübenin GPS koordinatlarına giden yoldan yaklaşık iki dakika uzaklıkta.

"Bir dakika arkadayım o zaman. İyi zaman geçirmişlerdi, yirmi dakika önde başladığı için onunki biraz daha iyiydi. 'Kulübeye giden yola sapmayın. 60. yolda kal. Az önce merkezden bir telefon aldım. Corinne biz buraya gelirken 911'i aramış. O'Bannion kardeşler, Stone ve Marcus ile birlikte vurulmuş.

"Şaka yapıyorsun. Yaşıyor mu?"

"Yaşıyor," diye doğruladı Deacon, içinde yoğun bir rahatlama hissediyordu. 'O ve O'Bannion kardeşler, 60. Yol'un kenarında, O'Bannion'un hemen ilerisindeler.

Bulunduğunuz yer. Bir park alanı ve yürüyüş parkurlarından birine giriş arayın.

"Peki ya küçük kız Roza?"

Rahatlaması kısa sürdü. Roza tetikçi tarafından kaçırıldı. Arama bülteni çıkardık ama kar maskesi taktığı için eşkali hakkında fazla bilgi yok. Kaçtı ama kimse ne kullandığını görmedi.

'O zaman kulübede gömülü olan kadın kim? Orada gömülü olan dördüncü kişi kim? Ve O'Bannion'ların bu olaydaki rolü nedir?'

'Güzel sorular. Dün Stone'un ellerindeki ve botlarındaki kiri düşünüp duruyorum.

'Ben de,' dedi Bishop. 'Onları ya gömdü ya da buldu. Tamam, ekip arabalarını görüyorum. Yolun sağ tarafındalar.'

Bir virajı döndü ve Bishop'un ekip arabalarının birkaç metre önünde durduğunu gördü. Arabasını park etti, ardından rozetini çıkarmış ve hazır bir şekilde, toplanan ilk müdahale ekipleriyle birlikte ona katılmak için koştu.

Ben CPD'den Dedektif Bishop. Bu da FBI'dan Özel Ajan Novak. Buradaki baş memur kim?"

"Benim. Trooper Williamson. Adam Deacon'a şöyle bir baktı ve kaşlarını çattı. "Rozetinizi tekrar görebilir miyim?"

Deacon sabırsızlıkla ona gösterdi. 'Olay yerindeki herkesin çelik yelek giydiğinden emin olun. Bu adam bir federal ajanı ve daha pek çok insanı öldürdü. Corinne Longstreet nerede?'

Trooper Williamson onları sedyede yatan, hırpalanmış ve bitkin görünen genç bir sarışının yanına götürdü. Bir sağlık görevlisi bacağındaki yaraya baskı uygularken bir diğeri de serum takıyordu. İki O'Bannion kardeş de sağlık görevlileri tarafından tedavi ediliyordu. Stone daha uzaktaydı, vurulmuş bir Subaru'nun yaklaşık beş adım ötesinde yatıyordu. Marcus'un sedyesi Corinne'inkine daha yakındı.

Ne ve Cehennem oldu Burada mı? A milyon diğer sorular Deacon'ın aklını kurcalıyordu ama bu soruların birkaç dakika daha beklemesi gerekiyordu. O ve Bishop Corinne'in yanına çömeldi, Deacon gözlüklerini çıkarmadı.

Kızı ürkütmeye gerek yoktu. Yeterince şey yaşamıştı. 'Sizi hayatta gördüğümüze çok sevindik, Bayan Longstreet,' dedi. 'Ben Özel Ajan Novak. Bu da Dedektif Bishop. Sizi arıyorduk.

Bakışları adamın yüzüne kilitlendi. Adamın yakasına uzandı ve ıskaladı. Şişmiş elleri bir pençeye dönüşmüştü. "Sen gerçek misin?"

Ona gülümsedi. 'Ben çok gerçeğim. Aklını kaybetmiyorsun. Sadece tuhaf görünüyorum.'

'Bence harika görünüyorsun. Buradaki herkes harika görünüyor. Gözlerini kapattı ve uzun bir nefes verdi. "Hepinize çok minnettarım. Burada olduğuma inanamıyorum. Ama onu aldı. Roza'yı. Onu kurtarmaya çalıştım. Çok uğraştım.'

Deacon onun buz gibi elini nazikçe kendi elinin arasına sıkıştırarak vücut ısısını paylaştı. "Biliyoruz. Duyduk. Bize ne olduğunu anlatabilir misin?

Kulübeden kaçışlarının hikâyesini duraklayarak anlattı. Geyik körlüğünde geçirdikleri birkaç saati. Stone O'Bannion'la karşılaşmasını ve Roza'yla birlikte nasıl kaçtıklarını, sonra da tepeden aşağı nasıl düştüklerini. Silahlı adamın nasıl ateş açtığını.

"Bekle. Stone O'Bannion'a *kürek*le mi vurdun? Bishop sordu.

"Onu incitmek istememiştim. Aslında istedim ama bizi kaçıranın o olduğunu düşünmüştüm.

'Anlaşılabilir,' dedi Bishop. 'Bay O'Bannion'un da yapması gereken bazı açıklamalar var, bu yüzden endişelenmeyin. Ben sadece kürek kullanmanıza şaşırdım.

"Sahip olduğum tek şey buydu. Bu ve birkaç mutfak bıçağı.

Ve hayatta kalmıştı, diye düşündü Deacon, inanılmaz derecede etkilenmişti.

Corinne arkasındaki sedyeyi görmek için mücadele etti. 'Marcus nasıl? Kimse bana söylemeyecek. Beni korurken vuruldu. Bana kalkan oldu. Sonra Stone bize daha fazla ateş etmesini engellemek için Subaru'yu silahlı adamın üzerine sürdü ama adam kaçtı. Silahlı adam, Stone değil. O kaçtı ve Roza'yı da yanında götürdü.'

Deacon ve Bishop şaşkınlıkla birbirlerine baktılar. "Marcus sizin isimsiz arayanınız olabilir mi? Deacon sordu ve Bishop başını salladı, kaşları sıkıntıyla çatılmıştı.

"Sanırım bu mümkün. Stone'un sesine benzemiyordu, o kadarını biliyorum. Her iki O'Bannion kardeşin de açıklaması gereken bazı şeyler olduğunu söyleyebilirim. Corinne'e doğru eğildi. "Bize seni kaçıran adamdan bahset.

"Yüzünü hiç görmedim. Belki iki metre boyundaydı. Kar maskesi takıyordu. Özür dilerim.'

Corinne telaşlanınca Deacon, "Sorun değil," dedi. 'Bize onun ne kadar uzun olduğunu söyledin. Ne kadar büyüktü? Stone O'Bannion'un boyu kadar mı?

Kaşlarını çatı. 'Hayır. O normaldi. Yine de onu vurdum. Marcus'un silahıyla. Onu üç kez vurdum ama ilk iki atış vücut zırhına isabet etti. Üçüncüsü koluna isabet etti. Bu onu birkaç saniye yavaşlattı - Stone'un Subaru ile ona saldırmasına yetecek kadar uzun bir süre.

Deacon bir heyecan hissetti. *Onu vurmuştı*. Arkasında kendinden hiçbir şey bırakmayan katil onlara bir hediye bırakmış olabilirdi. "DNA'ya sahip olabiliriz.

Bishop'ın gözleri parlıyordu. "Biliyorum. CSU'ya kan izi olup olmadığını kontrol ettireceğiz. Corinne, bize Roza'dan bahset.'

Corinne'in gözleri yaşlarla doldu. 'O daha on bir yaşında. O yerde doğdu.

Deacon bakakaldı. 'Bodrumda mı doğdu? Bunu mu demek istiyorsun?'

O da öyle söyledi. Hiç dışarı çıkmamıştı. Çok korkmuştu. Ama cesurdu. Onu yol boyunca sürüklememe izin verdi. Genç kadının boğazına bir hıçkırık düğümlendi. "Annesi orada öldü. Roza onu gömdü. Kendi annesini gömdü.

"Olamaz," diye mırıldandı Bishop. 'Arianna bize Roza'dan bahsetti. Annesinin hayatta olduğunu ummuştuk.

Arianna mı? Onunla konuştun mu? Yaşıyor mu?'

"Hayatta ve güvende," diye güvence verdi Bishop ona. "Senin için çok endişelendi.

Corinne kendini kaybetmiş bir halde ağlamaya başladı. "Öldüğünü sanmıştım.

Deacon Corinne'in saçlarını okşadı. "Arianna kaçtı. Yardım bulmaya gitti ama biz oraya vardığımızda sen gitmiştin. Şu anda hastanede, iyileşiyor.

'O O ...' diye sordu, gözyaşları onu boğuyordu. "O artık güvende," diye mırıldandı Deacon. "Sen de öyle.

Aman Tanrım. O yaptı. O piç kurusu. Kadın zayıf bir şekilde adamın omzuna vurdu. "Onu incitti. Daha yeni başlıyordu ve onu incitti.

O güçlü. Ve desteği var. Bence senin hayatta olduğunu bilmek, hayata tutunması için tam da ihtiyacı olan şey olacak.

Corinne gözle görülür bir şekilde duygularını kontrol altına almak için mücadele etti. "Roza onun pek çok kişiyi öldürdüğünü söyledi. Oh, kahretsin. Gözler. Bir kavanoz koleksiyonu vardı. Parçalarla dolu. Gözler. Onları kulübede gördüm.

'Hatıra eşyaları,' dedi Bishop. 'Roza hakkında başka bir şey hatırlıyor musun? Size annesinin adını söyledi mi?'

Evet. Amy'ydi. Amethyst'in kısaltması olduğunu söyledi. Amethyst Johnson. O ve teyzesi aynı anda kaçırılmış. Teyzesini öldürmüş ve gömmüş. Annesinin veda etmesine izin vermediğini söyledi. "Çay yapmak için fırını kullandıkları için annesini öldüresiye dövmüş.

'Bu çok yardımcı oldu,' dedi Bishop. 'Başka bir şey var mı? Hatırlayabildiğiniz başka ayrıntılar var mı?

"Zed" dedi. Zed'li Roza. Onun adı Firoza. "Çok, çok iyi," diye övdü Deacon. "İngiliz mi?

"Herhangi bir aksanı yoktu ve onca yıl bodrumda yalnız yaşayan annesinden bir şeyler kapmış olabileceğini düşündüm. Kanadalı olduğunu düşünüyordum.

Genç kadın keskindi. 'Bize çok yardımcı oldunuz,' dedi Deacon. 'Sizin için yapabileceğimiz bir şey var mı? Arayabileceğimiz biri?

Ailem yok. Arianna'ya iyi olduğumu ve yakında onu göreceğimi söyle. Ona benim için dayanmasını söyle.

"Kesinlikle. Bize ihtiyacınız olursa, bizi arayacak birileri var. Ben Deacon Novak ve o da Scarlett Bishop. Eğer isimlerimizi unutursanız, beyaz saçlı adamı isteyin.

Tamam. Oh, bekle. Bekle. Başkaları da vardı. Bizi getirdiği minibüste iki adam vardı. Sanırım ikisi de çoktan ölmüştü. Sanırım onları kulübeye gömdü.'

"Kulübeden haberimiz var," diye açıkladı Bishop. 'Marcus ve Stone ile konuşacağız, sonra kabin listemizde bir sonraki sırada yer alacak.

Bıçağını aldım. Ölen yaşlı adamın. Cebimde duruyor. Ailesi isteyebilir.'

Deacon kendini zor yutkunurken buldu. Yaralanmamış çoğu insanın umurunda olmazdı. O cehennemi yaşamıştı ve hâlâ başkalarını düşünüyordu.

"Bunu onlara götürmemizi ister misiniz?

Başını salladı. 'Onlara teşekkür ettiğimi söyle. Onlara bunun hayatımızı kurtardığını söyle.

Bishop İsviçre çakısını Corinne'in cebinden nazikçe aldı. 'Onu aldıklarından emin olacağız. Eminim kaçmak için onu kullanabildiğine sevineceklerdir.

Roza için. Bunu onun için yaptım. Lütfen onu bulun. Kimse ona bakamazsa ben .

Deacon'ın boğazı yine düğümlendi. "Çok nazik bir kadınsınız, Bayan Longstreet. Dikkatini kendisi ve Bishop kadar duygusal olarak etkilenmiş görünen sağlık görevlilerine çevirdi. "Onu nereye götürüyorsunuz?

"Arianna'ya," diye ısrar etti Corinne. "Beni onun bulunduğu hastaneye götürün. Deacon sağlık görevlilerine 'Cincinnati'deki County General Hastanesi' dedi. "Lexington daha yakın," diye işaret etti içlerinden biri.

Diğeri, 'Lexington'a sis çöktü,' dedi. 'Sis. İsterse Cinci'ye de gidebiliriz.

"Öyle," dedi Deacon. 'Corinne, Arianna'nın olduğu yere , böylece onu görebileceksin. Kız kardeşim orada görevli acil doktorlarından biri. Onun adı da Novak. Sana iyi bakacaktır. Roza'yı aramaya devam edeceğiz ve sizi bilgilendireceğiz. Söz veriyorum.'

O ve Bishop birlikte henüz tanışmadıkları O'Bannion kardeşe gittiler. "Durumu nedir? Deacon sağlık görevlisine sordu.

"Muhtemelen akciğeri çökmüş. Çok kan kaybetmiş. Şimdilik kanamayı durdurduk. Longstreet'li kadın aslında kendi kanamasını durdurmadan önce ona ilk yardım yaptı. İnanılmaz bir kadın. Cincinnati'ye gideceğini söylediğini mi duydum?

'Evet. Bölge Generali. Bu ikisi de olabilir mi?'

"Evet. Marcus denen bu adamı Bayan Longstreet'le birlikte ilk nakil aracına bindireceğiz. Diğer adam Stone'un da kanaması var ve kafatasında kırık olabilir ama durumu daha stabil. İkinci helikopteri bekleyebilir.

Yine Deacon sedyenin bir yanına, Bishop da diğer yanına çömeldi. "Adın ne senin? Bishop cevabı duymak için yaklaşarak sordu.

"Marcus O'Bannion," diye tiz bir sesle konuştu.

Bishop başını salladı. 'Aynı ses. Beni sen aradın,' dedi Marcus'a. "Neden?

"Yapılması gereken doğru şey.

"Neden bana adını söylemedin?

Marcus zayıf bir iç çekti. ". Ailemi korumaya çalışıyorum. "Babanın nerede olduğunu biliyor musun?" diye sordu Bishop.

"Annemle birlikte," diye fısıldadı Marcus.

Deacon kaşlarını çatı. "Onu görmeye gitmek için neden evinden gizlice çıktı? Gözetimden kaçmak için neden bu kadar zahmete girdi?

"Sorularınıza cevap verebilirim," diye seslendi Stone, sesi bulanıktı. "Onu rahat bırakın.

"Ve Marcus'un gerçekten konuşmaması gerekiyor," diye uyardı doktor.

"Tamam. İki soru daha,' dedi Bishop. 'Kulübedeki dördüncü ceset kim? Size ait olduğunu söylediğiniz kişi. O senin oğlun mu?'

Stone kavgacı bir tavırla, "Buna da cevap verebilirim," dedi. "Onu rahat bırakın.

"Sıra sana da gelecek," dedi Deacon, keşke Stone'a da bir kürekle vurabilseydim diye düşünerek. Stone dün doğruyu söylemiş olsaydı, pek çok sorun ve kalp ağrısı önlenmiş olabilirdi. "Marcus? Dördüncü ceset kim?'

Marcus'un gözünden bir damla yaş süzüldü. 'Mikhail. Bizim kardeşimiz. Sadece on yedi yaşında.' "Kardeşiniz mi? Deacon dönüp Stone'a baktı. Bir gün önce konuştukları kendinden emin, kibirli pislik gitmişti. Onun kavgacılığı Stone perili görünüyordu.

Deacon, Bishop'un gözleriyle karşılaştı ve onun da kadar şaşırdığını gördü.

"Pekâlâ," dedi Bishop nazıkçe. 'Sonuncusu. Corinne'i neden korudun? O ve Deacon Marcus'un cevabını duymak için öne doğru eğildiler.

Mikhail'i kimin öldürdüğünü biliyor olabilir. Bilmesi gerekiyordu. Artı, yapılacak doğru şey.'

Alçalan helikopterin gürültüsü üzerine Deacon ve Bishop ayağa kalkıp geri çekildiler. Helikopter yere indi ve sağlık görevlileri Corinne ve Marcus'u taşımak üzere harekete geçti. Birkaç dakika içinde, arkalarında düşen yaprakları karıştırarak gitmişlerdi.

Deacon Stone'a doğru yürümeye başladığında Bishop, "Bir dakika," dedi. 'Isenberg'i bilgilendirmek istiyorum. *Jeremy eski karısının evinde. Yazarken yüksek sesle konuştu. 'Corinne, Cinci'deki County'ye doğru yola çıktı, Medevac. Üçüncü ceset bir O'B kardeşi, Mikhail, on yedi yaşında. Dördüncü ceset hakkında bilgi yok. Lütfen Jeremy'nin en kısa sürede orada olduğunu teyit edin.*

Gönder tuşuna bastıktan sonra Deacon'a döndü. 'Eğer Jeremy'nin şu anda gerçekten eski karısıyla birlikte olduğunu doğrulayabilirsek, bunu yapmış olamaz. Corinne ve Marcus'u vurmuş, çocuğu almış ve o kadar kısa sürede Cincinnati'ye dönmüş olması mümkün değil.

Biliyorum. Ancak kulübesinin en yeni cesetleri saklamak için kullanıldığı ve bodrumdaki cesetlerin cerrahi bir hassasiyetle dikildiği göz önüne alındığında Cehenneme kadar yolu var. Birisi ona bakmamızı istedi.'

Bishop, 'Asıl soru kim olduğu' dedi. 'Stone değil, çünkü o burada. Üçüncü Henson ya da hatta Combs olabilir ama Roza'yı almadılar. Yanlış vücut tipi. Bu adam "normal "di. Dudağını ısırdı. "Sen de benim düşündüğümü mü düşünüyorsun?

Deacon kaşlarını çatı. 'Şimdi düşünüyorum da keşke pembe cin jimnastikçiyle birlikte yukarı çıkıp Jordan'ın gerçekten orada olup olmadığını görseydim. Bize anlattıklarının çoğunu temel aldık ve Alda Lane'in mazereti nedeniyle onu hemen şüpheli olmaktan çıkardık.

'Ben de öyle düşünüyorum. Jordan'ı şüpheli listesine geri koymalıyız - en azından son bir saattir nerede olduğunu tespit edene kadar.

"Galerisini ve evini gözetim altına aldırıyorum. Deacon bu isteği Isenberg'e mesaj attı. "Şimdi Stone'la bir konuşma yapalım.

Doğu Kentucky, 5 Kasım Çarşamba, 13.35.

Titriyordu. *Titriyordu. Lanet* olsun. Bir ay içinde ikinci kez bir kaltak ona kurşun sıkıyordu. Faith onu Miami'de penceresinden tırmandığında kolundan vurmuştu. Neyse ki sadece bir sıyrıktı ve giydiği palto kanı emmişti, ama sadece pencere pervazına ya da yangın merdivenine dökülmeden önce kaçtığı için.

DNA'yı asla geride bırakmadı. *Asla.*

Ama bu sefer vardı. *Lanet* olası *Longstreet kaltağı*. Hırladı. Kurşun delip geçmişti ama yine de acıtiyordu. Ve onu kurtarmaya gelen o iki palyaçonun da canı cehenneme. *Lanet olsun.* O Subaru'yu doğruca üzerine sürdüler. Neredeyse onu öldürüyorlardı. *Orada ne halt ediyorlardı ki? Her şeyi mahvetmişlerdi.*

Neyse ki Longstreet ve Roza'nın gittiği yönü anlayacak kadar zekiymiş. Onları ana patikaya kadar takip ettikten sonra nereye çıkacaklarını biliyordu. O zaman tek yapması gereken ana yola gitmek, kamyonu gözden uzak bir yere park etmek ve patikayı takip ederek onları yakalamaktı.

Ama Longstreet de akıllıydı. Kadın ve çocuk patikaya paralel yürümüşlerdi ve Longstreet aceleyle onları geçmişti. Yola doğru koştuklarını duymuş ve tam zamanında yanlarına varmıştı.

Kaçışı da bir o kadar yakın olmuştu. Arabayla uzaklaşırken Longstreet ve onu kurtaranlara doğru giden kolluk kuvvetlerinin yanından geçmişti.

Arka koltuğa baktı. En azından çocuğu vardı. Yine de sonunda onu da öldürmek zorunda kalacağından korkuyordu. Tepeden aşağı inerken başını sertçe çarpmıştı ve şu anda tepki vermiyordu. Yakında kendine gelmezse, Longstreet'in olduğu kadar o da bir yük olacaktı.

Onunla birlikte hastaneye girebilecek gibi de değildi. Dikişlerini atabilirdi ama kafa travması geçirdiği için onunkinden farklı becerilere ihtiyacı vardı.

Parmakları ölü atının direksiyonuna vururken dudaklarında bir gülümseme belirdi. Öte yandan, ona bir doktor getirebilirdi. Sadece bir tane biliyordu.

Ne yazık ki polisler kulübeyi şimdi bulacaklardı. Ölü atının cesedini bulacaklardı. İnsanların kayıp ihbarında bulunduğu türden biriydi. Onun süslü kırmızı kamyonetini arıyor .

Yani tekrar araç değiştirmesi gerekecekti. Köy yolunda ilerlerken, mükemmel bir seçim gördü - koyu kahverengi bir Chevy Suburban.

pencereler, çift genişlikte bir karavanın önüne park edilmiş. Ve motor çalışır vaziyette bırakılmıştı. Bunun için birini öldürmesine bile gerek yoktu.

Hızla yer değiştirdi, çocuğu arka koltuğa yatırdı ve silahlarını ve daha da önemlisi kavanoz ve hediyelik eşya koleksiyonunu aracın arkasına aktardı. Sonra Cincinnati'ye doğru yola çıktı. Longstreet onun yüzünü hiç görmemişti, bu yüzden onu teşhis edemedi. Onu teşhis *edebilecek* tek kişiyi geri getirmişti. Ve yerde *o* kadar kan kaybetmemişti. Çok kuru olduğu için muhtemelen ıslanmıştı. Sonuç olarak, her şey çok daha kötü olabilirdi.

Otuzuncu Bölüm

Doğu Kentucky, 5 Kasım Çarşamba, 14.15.

Deacon, Stone O'Bannion'ın üç kurban arasında en az yara almış olan olması çok şey anlatıyor, diye düşündü. Yüzü griydi, gözleri kan çanağına dönmüştü. Siyah rüzgârlığı ve kapüşonu çıkarılmış, tişörtünde kurumuş kanla kabuk bağlamış sivri bir yırtık ortaya çıkmıştı.

"Bok gibi görünüyorsun, O'Bannion," dedi Bishop söze girmeden. 'Nasıl bu hale geldiğine geçmeden önce, Marcus'u vuran ve çocuğu alan adamı tarif edebilir misin? Görünüşe göre Subaru'nuzla ona en çok yaklaşan sizsiniz.

Yüzünü göremedim. Kar maskesi. Yaklaşık 1.80, belki 1.90 boylarında. Benden çok Marcus'a benziyordu. Koyu renk gözleri vardı. Sanırım. Kadın onu vurdu. Sağ kolunu kanattı. Sonra tüfeği çok hızlı kaldıramadı. Kadın onu önce göğsünden vurmuş ama adam çelik yelek giymiş olmalı. Adam yere düşmedi ve kadının atışları öldürücü olabilirdi. Kadın çok iyi bir nişancı.'

"Vurulduğunda nerede duruyordu? Deacon, CSU'ya kan örneklerini nerede arayacağını söyleyebilmek için sordu.

Stone, 'Muhtemelen Subaru'nun şu anda bulunduğu yerin hemen önünde,' dedi. 'Ön camdan ve lastiklerden fırladığında onu ezmeye çalışıyordum. Beni durdurdu. Ondan sonra kaçtı.

"Tamam. En baştan başla," dedi Deacon. 'Dün kulübede olduğun için ellerinde kir vardı. Cesetleri o zaman mı buldunuz?

Stone gözlerini kapattı. "Evet. Buraya Mickey'i aramaya gelmiştim. Mikhail'i.' Gözyaşları kapalı göz kapaklarının altından sızarken sertçe yutkundu. "Daha on yedi yaşındaydı.

'Kaybınız için üzgünüm,' dedi Bishop nazikçe. 'O senin kardeşin miydi? Annenizin oğlu mu?'

Ve Jeremy'nin. Bu onu öldürecek. Anne. Aman Tanrım. Ona nasıl söyleyeceğimi bilmiyorum.

Deacon kaşlarını çatı. 'Jeremy ve annenin birlikte sadece bir çocukları olduğunu sanıyordum. Audrey.'

'Annem herkesin böyle düşünmesini istiyordu. Mickey ... yapıldığında annem ve Jeremy çoktan boşanmışlardı," diye garip bir şekilde sözlerini tamamladı. "Görünüşe göre son bir kaçamaktı.

"Ve dün sizi sorguladığımızda bize söylemeyi düşünmediniz mi? Bishop soğuk bir şekilde sordu.

"Bunu düşündüm. Yapmamaya karar verdim. Ailemi düşünüyordum. Ben ... sıçtım.'

"Sence? Bishop öfkeyle sordu. "O kadar çok şeye sebep oldun ki... Nefes aldı ve sesini sakınleştirdi. "Tamam. Kardeşin Mikhail'i mi arıyordun? Neden?

"Çünkü kaçmıştı, çünkü Jeremy'nin biyolojik babası olduğunu öğrenmişti. Kafayı yedi. Ortadan kayboldu. Kulübeyi kontrol etmeye karar verdim çünkü başka her yere bakmıştım. Yüzünden yeni gözyaşları süzüldü. "Dün öğleden sonra üç gibi oraya vardım. Kapı açıktı ve ön verandada boş bir Monster enerji içeceği kutusu gördüm. Çocuk boku içiyordu, ben de burada olduğunu düşündüm. Ama burada değildi. Yerde bir yığın toprak vardı, yatak yapılmamıştı. Birisi güveç yapmıştı ama kalıntıları ocaktaki tencerede bırakmıştı. El arabası da içeride, yatağın yanındaydı. Toprağın neden orada olduğunu anlayamadım ve sonra gevşek döşeme tahtasını gördüm. İçimde korkunç bir his vardı. Anlıyor musun?"

Deacon başını salladı. "Çok iyi biliyoruz. Yani zeminin altına baktınız. Ellerinizle mi kazdınız?"

Evet. Kürek gitmişti. Meğer kadın almış. Sanki kafasına aldığı darbeleri hatırlıyormuş gibi yüzünü buruşturdu. "Ama kazmadım. Belki arka taraftadır düşündüm. Ama arka duvar kurumuş kanla kaplıydı. Benzin deposu da öyle. Gaz kapatılmıştı. Sanırım Mickey depoyu kontrol etmek için arka tarafa çekildi ve sonra ...' İri adamın göğsü yükseldi ve düşerken titredi. "Onu zeminin altında buldum. Kafasında bir kurşun deliği vardı.

"Ne yaptın?" diye sordu Bishop.

". Jeremy'ye söylemek için eve gittim ama ... siz . "Sonra da bize yalan söyledin," dedi Bishop soğuk bir sesle.

"Hayır, hayır söylemedim," dedi Stone kararlılıkla. "Sadece bilmek istediğin şeyi sana söylemedim.

"Neden? Deacon sordu. 'Kardeşin ölmüştü. Onu bulduğunuzda neden 911'i aramadınız? Ya da bizi evinde gördüğünde yardımımızı istemedin? Bunu anlayamıyorum.

Stone içini çekti. 'Çünkü ailem berbat durumda, işte bu yüzden. Annem, Marcus ve ben çocukken biyolojik babamdan boşandı çünkü o beni aldatıyordu ve beş para etmez bir pislikti. Jeremy ile evlendi ve her şey harikaydı. Bizi evlat edindi ve Audrey'leri oldu, sonra Jeremy bir adamla aldattığı için boşandılar. Jeremy'yi tıp fakültesine soktu ve muayenehanesini kurdu ama Jeremy *onu* terk etti. Neredeyse onu parçalayacaktım ama annem beni durdurdu. Jeremy'nin eşcinsel olduğunu başından beri biliyordu. Kadın olmadıkları sürece sevgilileri olmasına aldırımıyordu. Onu aldattığı için boşamadı. Gitmesine izin verdi çünkü onun mutlu olmasını istiyordu.

"Bu çok güzel," dedi Bishop, "ama kardeşinizin öldürüldüğünü öğrendiğinizde neden bizden yardım istemediğinizi açıklamıyor.

Stone bir nefes verdi. "Açıklamaya *çalışıyorum*. Annem bir aile istedi. Bir illüzyon istedi. Jeremy bunu ona verdi, ama sonra sevgilisi ona ortaya çıkması, annemi onun için terk etmesi için baskı yaptı. Annem kabul ettiğini söyledi. Audrey'i aldı ve evliliğinde on güzel yıl geçirdi. Jeremy'nin iyi bir adam olduğunu hep söylerdi. Ki öyle. Kızgınlığımı ve kırgınlığımı atlattıktan sonra onu affettim. Son ortağını bile sevdim. Jeremy'yi çok mutlu etmişti.'

"Son ortağı mı? Deacon sordu. "Keith değil mi?

Hayır. Jeremy'nin son ortağı Sammy'ydi. Keith Jeremy'yi liseden beri tanıyordu ama Jeremy'nin sevdiği Sammy'ydi. Keith de Sammy ile arkadaştı, ama onun üçüncü kişi olduğu hissine kapılmışım. Çocukken bile üç kişi bir kalabalık kavramını anlamışım.

"Keith'in kıskanç olduğunu mu düşünüyorsun? Deacon sordu.

"Öyle olduğunu biliyorum. Ve çok öfkeli. Sammy, Jeremy'nin elini mahveden kazada öldükten sonra Keith ona acısını atlatmasında yardımcı oldu ve sonra ortak oldular. Keith'in, Jeremy'ye çok yakından bakan erkeklerin gözlerini morarttığını gördüm. Jeremy'ye ibne diyen bir adamı dövdüğünü gördüm. Adamı hastanelik etti.'

"Suçlanmadı," dedi Bishop. "kontrol ettik. "Jeremy homofobik kişiye ödeme yaptı ve olayı kapattı.

"Tekrar ediyorum," dedi Bishop. 'Hâlâ açıklama yapmıyorsunuz.

"Sabırlı ol," diye tersledi Stone. "Beyin sarsıntısı geçiriyorum. Annem Mickey'yi hep Jeremy gittikten sonra kısa bir süre birlikte yaşadığı Rus işadamlarının oğlu olarak tanıttı. Ama geçen hafta Mickey biyoloji dersindeki genetik tablolarından birini yaptı ve Rus'un babası olamayacağını anladı. Annesi ona gerçeği, Jeremy'nin babası olduğunu söylemek zorunda kaldı.

Deacon şimdi anlamıştı. "Sammy öldükten sonra Jeremy'yi teselli eden tek kişi Keith değildi.

"Kesinlikle," dedi Stone. 'Keith çok öfkeliydi. Mickey'den hiç hoşlanmamıştı ve hiçbirimiz nedenini gerçekten bilmiyorduk. Gerçek ortaya çıktığında, kız kardeşim Audrey ve ben, belki de bilinçaltında hep Jeremy'nin Mick'in babası olduğuna dair bir his olduğunu düşündük. Mickey'nin cesedini bulduğumda ...' Stone ürpererek bir nefes verdi. "Keith'in ..." olduğunu düşündüm. Düşüncenin peşini bıraktı.

"Keith'in Mickey'yi öldürdüğünü sandınız," diye sözlerini tamamladı Deacon. "Anlaşılabilir," dedi Bishop. 'Ama yine de neden Keith'i öldürmediğini açıklamıyorsun.

Bize lanet cesetlerden bahset. Keith'i neden ihbar etmediğinizi de açıklamıyor. Yani, kardeşini onun öldürdüğüne inanıyordun. Keith'in katil olduğunu düşündüğün için Jeremy'yi neden uyarmadın?

"Keith, Jeremy'nin saçının teline bile zarar vermezdi," dedi Stone. 'Ama oğlunun kendi sevgilisi tarafından bilmek Jeremy'yi öldürürdü. Dün eve geldiğimde siz ikiniz içeri dalmadan önce nefes almaya bile fırsatım olmamıştı. Sonra bana Earl Power denen adamın öldüğünü söylediniz ve ben de onun cesedini gördüğümü anladım. Keith öfkeyle öldürebilir ama senin konuştuğun gibi değil, planlı ve sakın değil. Ve kadınları ya da kızları kaçırmazdı. Onları başka birinin öldürdüğünü ve belki de bana bahsettiğin kayıp kadının kim olduğunu bilebileceğini düşündüm. Böylece artık Keith'ten şüphelenmiyordum, bu da Jeremy'nin acı çekmesini önleyecekti ve ben de küçük kardeşimi kimin öldürdüğünü bulabilecektim. Corinne Longstreet'i bulmaya çalıştım. Geyik körlüğünün yakınında izini buldum. Onunla konuşmaya, ona yardım etmeye çalıştım ama deli bir kadın gibi çılgına döndü ve beni feci şekilde dövdü.

Bishop gözlerini devirdi. 'Çılgına döndü çünkü en iyi arkadaşının günlerce işkence gördüğünü duymuştu. Bunu yapanın *sen* olduğunu düşündü. Ama bunların hiçbiri bize neden lanet olası *gerçeği* söylemediğini açıklamıyor. Eğer başka birinden şüpheleniyorsan, neden bir şey söylemedin? Bize zaman kazandırabilirdin. Corinne'i cehennemden kurtarabilirdin. Psikopat bir katilden önce Roza'ya ulaşabilirdik. Son konuştuğumuzdan beri bir sürü insan öldürdü. Onların kanı *senin* ellerinde, Stone. *Senin ellerinde.*' Deacon'ın onu hiç görmediği kadar öfkeli bir şekilde yüzüne baktı. "Neden bize gerçeği söylemedin?" diye bağırdı.

"Çünkü Jeremy'yi suçlayacağımı biliyordum!" diye tükürdü Stone. "Kuzen Faith'in adını söyler söylemez anladım. Çünkü ailesinin onun hakkında söylediği yalanları biliyordum. Biliyordum çünkü babasının lanet vasiyetinin okunmasından sonra eve geldiği gün oradaydım. Yıkılmıştı.'

Bishop, 'Çünkü vasiyetten çıkarıldı,' dedi.

"Hayır. Çünkü ailesi onun kendi yeğenini taciz edebileceğini düşünüyordu. Eve geldi ve ağladı. Yetişkin bir adamın ağladığını hiç görmemiştim ve bunu hatırladım. O zaman neden bu kadar üzgün olduğunu anlamamıştım ama şimdi anlıyorum. Kalbi kırılmıştı - en başta suçlandığı için ve kendi kız kardeşi onu savunmadığı için. Orada durdu ve kocasının onu dövmesine izin verdi. Evet, sana bunların hiçbirini anlatmadım. Bir şekilde suçu Jeremy'ye atmanın bir yolunu buldun. Bu açıklama ihtiyacınızı karşıladı mı, Dedektif?"

Bishop yavaşça doğruldu. 'Evet. Evet, öyle. Nihayet. Bir an uzaklara baktı, sonra tekrar ona döndü. "O gün babasının vasiyetinin okunmasından sonra onu eve dönerken gördüğünüzü söylüyorsunuz. Bunun ne zaman olduğunu hatırlıyor musunuz?"

Stone ona göz kırptı. "Üç civarı. Cuma günüydü ve okuldan eve yeni gelmiştik.

"İyi hatırlıyor gibisin," dedi Deacon düşünceli bir ifadeyle. "Neden?"

Çünkü ertesi gün cumartesiydi. Annem bizi neşelendirmek istedi, biz de Kings Island'a gittik ve bütün gün Beast'e bindik. O bir hız treni.'

Deacon ve Bishop birlikte, 'Biliyorum,'

dediler. "Bütün gün mü? Bishop sordu.

"Evet," diye ısrar etti Stone. "Neden?"

Deacon sessizce, 'Sadece bir zaman çizelgesi oluşturuyorum,' dedi. "Kuzenin Faith o gün olanları biraz farklı hatırlıyor.

O yanılıyor. Marcus'a sor. Anneme sor. Size aynı şeyi söyleyeceklerdir.

"Yapacağız," dedi Deacon. Dikkatini Stone'a geri verdi. "Marcus'tan bahsetmişken, o bu resme nasıl dahil oluyor?"

Stone iç çekti. "Corinne Longstreet'i aramak için evden çıkmam gerekiyordu ama adamlarınız beni izliyordu, ben de Marcus'u aradım ve benimle şehir merkezindeki bir barda buluşmasını istedim. Sizin federaller beni şehre kadar takip etti. Marcus'la buluştum arabamı Jeremy'nin evine götürüp geceyi misafir evinde geçirip geçiremeyeceğini sordum. Ona takip etmem gereken bir hikaye olduğunu söyledim. Ki bu tam olarak yalan sayılmazdı. "Bu çok iyi bir manşet olacak.

"Sana inandı mı? Bishop sordu.

"Tabii ki inandı.

"Neden Federalleri senden uzaklaştırdığını düşündü? Deacon kaşlarını çatarak sordu.

'Çünkü bazı hikâyelerim tartışmalı. Daha önce de federaller tarafından takip edildim.

"Ona Mickey'den bahsetmedin mi?"

"Hayır. Ona hiçbir şey söylemedim, çünkü sizi aradı. Öyle bir yapısı var. Biraz zaman kazanmak istedim. Ve onu Jeremy'nin yanında istedim, Mickey'i öğrenirse diye. Marcus onunla benden daha iyi anlaşıyor. Stone'un vücudu sarktı. "Marcus herkesle benden daha iyi anlaşır. Fed'inizi benim arabamla Jeremy'nin evine götürdü ve ben de Marcus'un Subarusunu kulübeye sürdüm.

"Fed'imi nasıl kandırdı? Deacon sordu. "Birbirinize hiç benzemiyorsunuz.

Stone, "Yatarak, kanlar içinde değil," diye mırıldandı. "Ama ayakta Marcus benim paltomu giyiyorsa, biraz da şişirsek ve hava karanlıksa? Evet, benim yerime geçebilir. Annemi kandırmamız gerektiğinde bunu daha önce de yapmıştık. O kadın bana kürekle vurduktan sonra kendime geldiğimde ona mesaj attım. Ona kadın ve kızın bıraktığı izleri takip etmesini söyledim. Beni bulduğunda çok sinirlenmişti. Haberleri izliyordu. Neler olduğunu ve kadının beni neden bıçakladığını biliyordu. Polislere yalan söylediğim ve zavallı Corinne'i ormanda başıboş bıraktığım için hak ettiğimi bulduğumu söyledi. Söyledikleriniz kelimesi kelimesine aynıydı, Dedektif.

Deacon, 'Tamam, demek bu şekilde dışarı çıktın,' dedi. 'Jeremy neden arka kapıdan gizlice çıktı? Ön taraftaki ajanlardan kaçmak için neden bu kadar zahmete girdi?

"Marcus, Jeremy ve Keith'i dışarı çıkardı," dedi Stone. 'Marcus annemin dün gece bir seyahatten eve döndüğünü ve Mickey'nin kayıp olduğunu fark ettiğini söyledi. Audrey ve ben onu bulup annem dönmeden önce eve getirebileceğimizi umuyorduk ama Her neyse, annem Jeremy'yi aradı ve o da onunla oturmaya gitti. Jeremy'nin arka kapıdan çıkmasının nedeni kısmen anneme polisler tarafından takip edilirken varmak istememesi, kısmen de hiçbirinin Mickey'nin neden kaçtığını bilmemesiydi. Annem hemen onun kaçırıldığını düşündü ve polislerin bu işe karışmasını istemedi. Çenesini sıkarken yanağı seğirdi. "Jeremy'den polisi bu işe karıştırmamasını istedi.

"Audrey onlara Mickey'nin söylemedi mi? Bishop sordu.

"Evet ve Marcus onu aramaya çıktı, nerede olduğunu bildiğimi fark etmemişti çünkü aptal gibi ona söylememiştim. Marcus onlara onu bulacağımızı söyledi. Bunu ondan sakladığım için bana kızgın. Anneme ve Jeremy'ye boş yere umut verdi.'

'Ajan Novak mı? Dedektif Piskopos?' Eyalet
Asker William songökyüzünü işaret ediyordu. 'Chopper burada.
Ve konuşmamız gerekiyor.'

"Pekâlâ," dedi Deacon. 'Bir soru daha. Kardeşini kimin öldürdüğünü biliyor musun?

Hayır. Bu yüzden Corinne Longstreet'i bulmak istedim. Bildiğini düşündüm. Gerçek bu.'

Deacon, "daha fazla " dedi ve geri .

Stone O'Bannion helikoptere bindirildiğinde Bishop polise "Neler oluyor?" diye sordu.

Williamson, 'Eyalet polisi kulübeye bir adli tıp birimi gönderdi,' dedi.

"Ne? Deacon patladı. 'O kulübe federal yargı yetkisi altında.

Williamson ellerini kaldırdı. 'Federaller de orada. Birbirleriyle kapışıyorlar. Başını iki yana salladı. "Arayan kişinin size söylediği gibi dört ceset buldular, Dedektif Bishop.

"Arayan Marcus O'Bannion'dı," dedi ona. 'İlk helikoptere bindi. Dördüncü kurban kim?'

'Bu sabah erken saatlerde Cincinnati'deki bir hastaneden kırmızı kamyonetiyle birlikte kaybolan Elise Lasker'in tarifine uyan bir kadın. Oradaki federal görevli kamyonetin arama listesine eklendiğini söylememi istedi. Döşeme tahtalarını sökmek dışında hiçbir şeye dokunmadıklarını ve ...' ile iletişim halinde olduklarını söyledi. Bir not defteri çıkardı. "Çavuş Tanaka ve Ajan Taylor. Bu isimler kulağa doğru geliyor mu?

"Evet," diye başını salladı Deacon, rahatlamıştı. "Herkesin kum havuzunda iyi oynadığını görmek güzel.

Ben olsam o kadar uzağa gitmezdim. Her neyse, ikinizi bekliyorlar. Olay yerini güvenlik altına aldık. Bu olay yerini inceleyen kişinin tetikçinin kanını kontrol etmesini sağlayacağım.

Deacon, 'Onlara Subaru'nun ön tarafını kontrol etmelerini söyle,' dedi. "Bize kulübeye giden en hızlı yolu söyleyebilir misin?

Williamson cebinden katlanmış bir harita çıkardı. 'Sizi oraya götürecek yolu yaklaşık bir mil kuzeyde bulabilirsiniz. Burada işaretledim. Haritayı onlara verdi, sonra şapkasını Bishop'a doğru eğdi. "Bir şeye ihtiyacınız olursa bana haber verin.

"Kum havuzunda barışçılık oynamaya hazır mısınız? Deacon ona sordu.

Bishop başını salladı. "Hayır, yorgunum ve açım ve eğer kötü davranırlarsa onlara kürekle saldırabilirim.

'Keşke bunu görebilseydim. Orada buluşuruz.'

Mt Carmel, Ohio, 5 Kasım Çarşamba, 14.15.

Faith, Tanaka'nın servis kapısının ve onu örten sahte dolabın fotoğraflarını çekmesini endişeyle izledi. Orada ne olduğunu bilmek istemiyordu. Ama bilmesi *gerekliyordu*. Burada ölen her kadın için bunu bilmesi *gerekliyordu*.

"Bunun gibi başka alanlar da var mı? Kimble sordu.

'Bu kadar büyük değil, hayır, ama evin her yerinde şömine şöminelerinde başka dumbwaiter'lar var. Yan tarafları açılıyor. Annem eskiden odunları bu şekilde getirdiklerini söylerdi - ve büyükbabam merkezi ısıtma sistemini kurana kadar kömürü de. Bir çamaşır oluğu olduğunu biliyorum. Büyükbabamın ofisinde bir kasa. Ve büyükannemin dikiş odasında bir yeraltı boşluğu. Aile efsanesine göre bir de tünel varmış çünkü bu ev Yeraltı Demiryolu'nun bir parçasıymış ama annem bunun doğru olmadığını düşünüyor.

Sophie, "Yeraltı Demiryolu kısmı hakkında yorum yapamam ama tünel muhtemelen oradadır," dedi. 'GPR taramamız dışarıda eski bir tünele benzeyen kalıntılar gösterdi. Evden yaklaşık on metre uzakta bir göçük varmış gibi görünüyordu, yüzden artık kullanılabilir olduğunu sanmıyorum. Raporunda yer alacak. Önce ceset olabilecek okumalara odaklanıyordum.'

"Tam da yapmanı istediğimiz şey," dedi Tanaka, asansör kapısının kilidini keserken.

Kimble, 'Bakalım burada ne varmış, sonra diğer yerleri kontrol ederiz,' dedi. 'Vince, acele et. Bu belirsizlik beni öldürüyor.'

Tanaka kapıyı çekip açtı ve ortaya siyah, boş bir alandan başka bir şey çıkmadı.

Kimble bir kez daha "Zekice," diyene kadar Faith hayal kırıklığından neredeyse ağlayacaktı.

Kimble boşluğa uzandı ve siyaha boyanmış, sık dokunmuş bir zincir çıkardı. Deneyisel olarak çekiştirdi, sonra başını salladı. "Yağlı tutuyor. Daha fazla zincir çekerek boş alana bir tepsi kaldırdı. Bir kafeterya tepsisinden daha büyüktü ama içi boştu.

Çekmeye devam etti ve ikinci bir tepsi yükseldi, o da boştu. İlkiyle iç içe geçti, kapının üst sınırının birkaç santim üzerinde, çöken pencere panjurları gibi. Bunu üçüncü bir boş tepsi izledi. Ve dördüncüsü, ki o boş değildi. Hem de hiç.

"Aman Tanrım," dedi Kimble sessizce. "Görünüşe göre koleksiyonunu bulduk.

Faith tüm içgüdüleri *kaçması* için bağırsa da başka tarafa bakmayı reddetti. Dördüncü tepsi kavanozlarla doluydu. Kavanozların içinde yüzen büyük, karanlık *şeyler* vardı.

"Etiketlenmişler," dedi Tanaka ağır bir sesle. İçlerinden birine bir ışık huzmesi doğrulttu. "Bunda "Simpson'ın Kalbi" yazıyor. Adli tabibin kimliğini belirlediği kurbanlardan biri.

Dördüncü tepsideki kavanozların üst kısımları üçüncünün alt kısmıyla buluşana kadar zinciri çekmeye devam etti. Saniyeler sonra beşinci ve ardından altıncı tepsi ortaya çıktı.

"Daha fazla kavanoz," diye fısıldadı Faith. *Düzinelerce*. Üzerlerinde 'Parker'ın Kalbi', 'Smith'in Dudakları', 'Dreyfus'un Başparmakları' ve 'McCall'un Beyni' gibi etiketler vardı.

"Aşağıda kaç tepsi var? Sophie usulca sordu.

Tanaka başını salladı. "Bilmiyorum. Ama sanırım yukarıda da bazı şeyler var.

Sonra kavanozlarla dolu yeni bir tepsi çıkardı. Etiketlerin üzerindeki mürekkep koyu siyahtı. Yepyeni görünüyorlardı. "Dupree'nin Kalbi". "Dupree'nin Dili". Roxanne Dupree. *Roxie*.

"Aman Tanrım. Faith geri çekildi, midesi kızgın bir deniz gibi çalkalanıyor, boğazı safradan yanıyordu. Gözleri yaşlarla dolmuştu. "Biraz hava almam lazım. Koridora ulaştı ve alttan üçüncü merdivene ağır ağır oturdu, Sophie onu takip edince kenara çekildi.

Sophie aşağıdaki merdivene çıktı ve çenesini göğsüne indirdi. "Kendini kötü hissetme," dedi sesi boğuklaşarak. "Yıllardır ölülerin mezarlarını kazıyorum ve bu benim için de zor. Cebinden cep telefonunu çıkardı ve hepsi de sarışın bir okul öncesi çocuk ile bir yaşlarında görünen siyah saçlı bir yürümeye başlayan çocuğun etrafında dönen fotoğrafları karıştırmaya başladı.

Faith kendini o fotoğrafların rahatlığına çekilmiş buldu. "Çocukların mı?" diye fısıldadı.

"Evet. Anna dört yaşında ve Michael da Noel arifesinde bir yaşına basacak. "Muhteşemler," dedi Faith. "Çok şanslısın.

"Biliyorum. Ölümlerden bunaldığımda onlara bakıyorum. Geçen yaz Orta Amerika'da bir çamur kayması oldu. . . Bu yüzler beni tutan tek şeydi. Ve tabii ki bu da. Gözlerinde yaramaz bir parıltı olan, karanlık bakışlı bir adama döndü. "Benim Vito'm.

Çok yakışıklı. Ama belki biraz kontrolsüz. Haydut bir korsan gibi.'

Sophie'nin gülüşü kararsızdı. "Bu onun T'si. Müziğin sakıncası var mı? Faith gözlerini kırptırdı. "Affedersiniz?"

'Biraz müzik çalmamın sakıncası var mı? İsterseniz ceketimin cebinde kulaklıklarım var.

"Hip-hop olmadığı sürece," dedi ve Sophie yine güldü.

"Hayır. Şarkı listesinden bir şarkı seçti ve bir saniye sonra hava Faith'in o güne kadar duyduğu en güzel bariton sesiyle doldu.

"Oh. Gözlerini kapatarak müziğin onu rahatlatmasına izin verdi. Ve son notalar kaybolduğunda, yanaklarının ıslandığını fark etti. "Bu şarkıyı satın almalıyım.

'Satın alamazsınız ama size gönderirim. Kocam bunu Anna'nın vaftiz töreninde söylemişti.

"Gerçekten çok şanslısınız.

Biliyorum. Deacon ve ben geçen yıl Batı Virginia'da mezarları kazarken bu şarkıyı çok dinledik. Ona da yardımcı oldu.

Faith onun bakışlarına karşılık verdi. "Bana kızacak. Buraya onsuz gelmemem gerekiyordu. Vurulacağımdan ya da yanımda duran kişinin vurulacağından endişeleniyor.

"O zaman neden geldin?"

"Çünkü Teğmen Isenberg istedi ve Dedektif Kimble da bu riski almaya hazırdı. Bu bana bir şeyler *yapma* şansı verdi. Kendimi çok çaresiz hissettim. Sadece on kurban değil, onların aileleri de. Bir sürü hayat mahvoldu.'

Sophie tereddüt etti. "On değil, Faith. Siz merdivenlerden indiğinizde içerideki son taramayı da yeni bitirmiştım. Toplamda yedi ceset daha buldum.

Yedi tane daha. "On yedi ceset," diye fısıldadı Faith. *Burada. Büyükannesinin evinde.* "Roza'nın annesi de onlardan biri olabilir.

"Ya da belki Roza'nın annesi hâlâ hayattadır ve Roza ile Corinne'in yanındadır. 'Eğer hala hayattalarsa. Umudumu kaybetmeye başlıyorum.

"Umudunu kaybetme! Gülümseyen bir Tanaka işkence odasından koşarak çıktı, merdivenlerde neredeyse kayarak duracaktı. 'Az önce Isenberg'den bir telefon aldık. Corinne yaşıyor!'

Faith parmaklarını ağzına bastırdı, gözlerinden rahatlamış bir sevinç gözyaşları fışkırdı. "Nerede?" diye fısıldadı. "Nasıl? Onları kim buldu?"

Tanaka'nın gülümsemesi soldu. "Onlar değil. Sadece Corinne.'

Hava Faith'in ciğerlerinden dışarı fırladı ve onu . "Roza öldü mü?"

Tekrar yakalandı. Corinne onu amcanın kulübesinden ana yola kadar yaklaşık yirmi millik bir ormandan geçirmeyi başardı, ancak kar maskeli bir adam iki kurtarıcı ile aynı anda ortaya çıktı - kuzenlerin Stone ve Marcus. Kar maskeli adam Marcus ve Corinne'i vurdu ve Roza'yı alıp kaçtı.

"Peki ya diğer kuzen? Sophie sordu.

'Stone zaten yaralıydı. Bu detaylar biraz bulanık.'

"Stone ve Marcus'un orada ne işi vardı ki? Faith talep etti. "Corinne onu kaçırana teşhis etti mi?

Tanaka, 'Hayır, onu hiç görmedi,' dedi. 'O ve kuzenlerin helikopterle Cincinnati General'e doğru yola çıktılar. Şu ana kadar tüm bildiğim bu. İşine geri dönmek için arkasını döndü.

Faith zihninin bu haberi sindirmesi için bir an bekledi. 'Zavallı Roza. . . Onu öldürecek. Arianna'nın kaçmasına yardım ettiğinde bunu yapacağını biliyordu ama yine de yaptı.

Sophie yumuşak bir sesle, "On bir yaşına göre oldukça cesur," dedi.

"Her yaş için oldukça cesur. Faith kendini ayağa kaldırdı. 'Arianna burada olsaydı, sığınak odasına bir göz atmak isterdi, onun için bunu yapacağım. *Ve belki küçük Roza için dua ederim.* Sonra da Kimble'dan beni geri götürmesini isteyeceğim. Seninle tanışmak güzeldi Sophie.

"Aynı şekilde, ama bu sığınak odası da neyin nesi?

'Geçidin sonunda. Tanaka sana söylemedi mi?'

'Evet, ama bunun gerçek bir oda olduğunu anlamamıştım. Sadece bir boşluk olduğunu düşünmüştüm, bu yüzden henüz taramadım. Sizinle birlikte bir göz atacağım.

Bir dakika sonra Sophie kamburunu çıkarmış, yüzünü buruşturuyordu. "Burası sadece bir sürünme boşluğu, Faith.

Faith onu küçük odaya kadar takip etti ve odayı içine çekerken yeni gözyaşlarını yuttu. "Burası annesiyle birlikte yaşadığı yer. Deacon bana burada bir battaniye ve ince bir yastık olduğunu söyledi. Roza burada uyurmuş. Soğuk karanlıkta.

Tanrım, lütfen. Hiçbir şey olmasa bile, lütfen bu çocuğa yardım et. O bir hayatı hak ediyor. "Deacon burada bir kutu bulmuş," dedi Kimble kapı aralığından ve

İnanç. Kimble içeri girmeye çalışmadı, boyu çok uzundu ve yeterince yer yoktu. "İçinde eski püskü bir saç fırçası, pille çalışan bir ışık ve bir tişört vardı. Ya sahip olduğu tek şey buydu ya da bavula koyacak zamanı vardı.

Sophie el fenerinin ışığını zeminin üzerinde gezdirerek eleştirel bir gözle inceledi. "Ya da belki de tek istediği sahip olduğunu kabul etmektir. Bir şey var.

Buraya, battaniyesinin olduğu yerin altına gömülmüş. Zemin hafif kavisli. Burada da aynı, uyuduğu yerin yanında. Kazmaya başlamadan önce bir tarama yapıp burada ne olduğuna bakayım.

Kimble geri çekildi, Faith ve Sophie de onu takip etti. Sophie koridorda inleyerek gerindi. 'Klostrrofobik olmadığıma sevindim. Çok dar oldu. Elini uzattı. "Memnun oldum, Faith. Yabancılık çekme.

"Gidiyor musun? Kimble Sophie'ye sordu.

"Hayır, öyleyim," dedi Faith. "Benden saklanma deliklerini bulmana yardım etmemi istedin. 'İstedim. Bir tane bulduk. Yardımınıza tekrar ihtiyacımız olabilir. Bir süre daha kalabilir misin?

kısa bir süre?"

Faith omuz silkti. "Sanırım öyle. Burada internetiniz var, değil mi?" "Uydu bağlantısı, evet," dedi Kimble. "Neden?

'Dizüstü bilgisayarımı getirdim, burada çalışabilirim. Kavanozlardaki isimlerden en az ikisini bursiyer olarak tanıdım. Diğerlerini yazıp listeyle karşılaştırmaya başlayacağım.

"Bu neyle ilgili? Sophie sordu. Faith hemen açıkladı ve Sophie'nin gözleri büyüdü. 'Burs havuzundan avlanıyor. Orospu çocuğu. Sen git kendi işini yap, ben de kendi işimi yapacağım. O odada bir şey bulursam sana haber veririm.

Faith kavanozların bulunduğu odaya geri dönmeden önce omurgasını düzelitti. Kimliklerini onlara geri verecekti, böylece Deacon onları adalete teslim edebilecekti.

Doğu Kentucky, 5 Kasım Çarşamba, saat 15.00.

Jeremy'nin eski karısının kulübesinde küçük bir ülkeyi yönetmeye yetecek kadar kolluk kuvveti vardı, diye düşündü Deacon Bishop'la birlikte park etmiş araçların oluşturduğu uzun sıra boyunca yürürken. Eyalet polislerinden birkaçı eve en yakın park etmiş arabanın etrafında toplanmıştı - bir önceki akşam Jeremy'nin misafir evinin önünde gördükleri kırmızı Corvette.

'Stone adına kayıtlı,' dedi Bishop, 'ama dün gece barda yer değiştirdiklerine göre Marcus buraya kadar sürmüş olmalı. Hiç bunlardan birini sürmeyi düşündün mü, Novak?

"Sadece bir kez," diye itiraf etti Deacon kuru bir sesle. "Beni levyeyle çıkarmak zorunda kaldılar.

Bishop kıkırdadı ama siyah takım elbiseli ve kravatlı kel bir adam onları kapıda karşılayınca hemen ayıldı. 'Bishop ve Novak,' dedi hızlıca.

'Özel Ajan Hudgins,' dedi kapıyı sonuna kadar açarak. 'Ofisim olay yerine en yakın ofis olduğu için siz Cincinnati çalışanları için güvenliği sağlamak üzere görevlendirildim. Ama size söylemeliyim ki, buraya gelmem için arandığımda beklediğim şey bu değildi.

"Ne bekliyordunuz ki? Deacon kabinin içini gözleriyle kontrol edebilmek için sargılarını yüzünden sıyrarak sordu. yer darmadağınktı - çekmecelerin içindekiler yere saçılmıştı ve açık bir mezarın yanına toprak yığılmıştı. Sığ çukurdan dört yüz dışarı bakıyordu; üçü yaşlı, biri de çok gençti. Mikhail Yarborough, Jeremy'nin oğlu.

Evin önüne park edilmiş kırmızı Corvette'i gördüğümde? Bir metamfetamin laboratuvarı ya da dağlar kadar oksi hapi, hatta bir tarla dolusu esrar. Döşeme tahtalarının altında dört ceset ve bir kavanoz göz değil. Deacon ona bakmak için döndüğünde Hudgins bir kez göz kırptı. 'Ama ... normal gözler. Seninkiler gibi değil.

Bishop öksürdü ama yüz ifadesi ciddiyetini korudu.

"Nerede bu "normal gözler"? Diyakoz sordu. 'Yatağın altına bak. Henüz hiçbir şeyin yerini değiştirmedik.

Deacon çömelirken paltosunun kuyruklarını bir kenara attı, Bishop da hemen yanında duruyordu.

Maglite'ını yatağın altına tuttuğunda, yan yatmış kavanozu gördü. En az bir düzine opak göz karanlık bir sıvının içinde yüzüyordu.

Bishop, "Daha sevimsiz bir perili evden alınmış sevimsiz bir dekor gibi görünüyor," diye mırıldandı ama Deacon onu sadece yarı yarıya duydu, zihni Pazartesi gecesinden bir konuşma parçasını yeniden canlandırıyordu.

Kavanozlarla dolu raflar, demişti Faith, sesi uzaklardan geliyordu. Çoğunlukla reçeller ve jöleler. Büyükannenin aşçısı o zamanlar konserve yapıyordu. Alnı kırıışmıştı. Ve zeytin.

Deacon şaşırmıştı. *Büyükannenin aşçısı kendi zeytinlerini mi konserve yapıyordu?*

Tabii ki hayır, diye cevap verdi, sanki o aptalmış gibi. *Zeytinleri zaten konserve olarak almışlar.*

"Faith bu kavanozu görmüş," dedi usulca. 'Ya da buna benzer bir tanesini, muhtemelen eski bodrum kapısının etrafındaki yarım duvarın arkasından. Çamurlu olduğunda botlarını orada çıkardığını söylemişti. Katil onun baktığını görseydi neler olabileceğini düşünerek ürpermesini güçlkle kontrol edebildi. "Zeytin kavanozları gördüğünü hatırlıyordu.

'Nasıl böyle düşündüğünü anlayabiliyorum. Bazen zihin gördüklerinizi işlemenize izin vermez, özellikle de çok gençseniz ve çok

Travmatik. Kaç yaşındaydı?"

Bilmiyorum. Dokuz yaşından küçüktü, çünkü annesi öldüğünde bodrumdan korkmaya başlamıştı bile. Bu yüzden basamakları sayardı. Basamaklardan gözleri kapalı inerdi. İçini yeni bir korku kapladı. "Bu, düşündüğümüzden çok daha uzun süredir öldürdüğü anlamına geliyor.

"Annesi yirmi üç yıl önce öldü," diye mırıldandı Bishop. "Bu her şeyi değiştirir. Hudgins'e döndü. "Tek kavanoz bu mu?" diye sordu.

Şimdiye kadar bulduğumuz tek şey. Dolapta bir şey saklanıyordu. Yerdeki tozlar bozulmuş. Görünüşe göre 1 metreye 1 metre boyutlarındaydı.

"Koleksiyonunun geri kalanı," diye mırıldandı Deacon, boyunun ölçüsünü alarak. "Latent?" diye seslendi ve bir kadın dolabın kapı koluna pudra sürerken döndü.

"Evet, Ajan Novak?"

'Bu kavanozdan parmak izi alabilir misin, hemen şimdi? Teşekkür ederim. Bishop'a döndü. "Bakalım bundan bir anlam çıkarabilecek miyiz? Katil iki ölü yetişkin erkeği ve iki canlı dişiye Pazartesi gecesi bu kulübeye getirdi. Hudgins'e baktı. "Oyun alanından kaçıyordu - Mount Carmel, Ohio'da bir ev.

Bunun o davayla ilgili olabileceğini düşündüm. Earl Power and Light teknisyeni ve çilingir hakkında arama emri aldık. Çocuk mu?"

"Kulübenin sahibi Della Yarborough'nun oğlu," dedi Bishop. 'Evden kaçmış, burada kalıyormuş. Muhtemelen katili şaşırtmıştır. Anladığım kadarıyla arka duvar kanla kaplı?

Evet. Benzin deposunun hemen yanında. Gaz kapatılmıştı.'

Deacon acımasızca, 'Onu dışarı çekmek için,' dedi. 'Katilimizin uzmanlık alanı. Bu yüzden çocuğu iki adamla birlikte gömüyor. Maglite'ı yapılmamış yatağın üzerinde parlattı. Yastığın üzerinde birkaç siyah saç teli vardı ve karmakarışık çarşafların üzerinde iki ip uzanıyordu. İpler küçük bir bıçakla kesilmişti. "Roza buradaydı. Corinne neredeydi?"

Diğer adli tıp teknisyenlerinden biri, "Arka tarafta bir kiler var," diye önerdi. "Birkaç sarı saç teli ve tıpkı yataktakiler gibi kesilmiş ipler bulduk.

"Tamam. Deacon olayları zihninde yeniden kurgulayarak düşündü. 'Corinne'i fırtına mahzenine attı ve Roza'yı yatağa bağlı olarak burada bıraktı. Corinne İsviçre çakısıyla kaçıyor.' Gittikçe daha çok etkileniyordu.

her yeni keşifte genç kadınla birlikte. "Kulübeye gelir ve Roza'yı serbest bırakır.

"Arianna'ya göre," dedi Bishop, "Roza bodrumdan kaçmasına yardım ettiği için cezalandırılacağını, hatta belki de öldürüleceğini biliyordu, bu yüzden kendini uyuşturdu.

Hudgins, "Cesur küçük kız," diye yorum yaptı.

"Hiçbir fikrin yok," dedi Bishop. 'Corinne daha sonra malzeme toplamış olmalı. Bize birkaç mutfak bıçağı ve savunma için bir küreği olduğunu söylemişti. Belki de dolaba gitti, bir kutu gördü, açtı ve kavanozlardan birini çıkardı. Elinde ne olduğunu fark edip düşürdü ve kavanoz yatağın altına yuvarlandı.

Hudgins bir nefes verdi. "Mantıklı. Ben de düşürmüş olabilirim.

Deacon ışığını yerdeki boş bir çorba tenekesine tuttu. 'Biraz yemek yemiş olmalılar, sonra Corinne Roza'yı buradan götürdü. Bu kulübeye gelen bir sonraki kişinin Stone O'Bannion olduğunu düşünüyoruz, o da kulübenin sahibinin oğlu. Küçük kardeşi Mikhail'i arıyordu. Bize bu pisliği bulduğunu, içerideki toprak yığının ve dışarıdaki kanı gördüğünü ve burayı kazmaya başladığını söyledi.

Bishop, "Mikhail'in cesedini gördü ve panikledi, Jeremy'ye söylemek için Cincinnati'ye gitti ve bize rastladı çünkü biz onun evinde babasını sorguluyorduk," dedi. "Stone bize hiçbir şey söylemedi çünkü Jeremy'yi suçlamamızı istemiyordu. Bunun yerine, Jeremy'yi koruyabilmek için kızdan gerçekte neler olduğunu öğrenmek için buraya geri geldi ama Corinne ve Roza gitmişti. Onları ormanda takip etti ama Corinne kendisini kaçıranın ve Arianna'ya işkence edenin o olduğunu düşündü ve mutfak bıçağını ona sapladı ve kürekle vurdu.

Hudgins, "Aferin ona," dedi ve hem Deacon hem de Bishop sertçe başlarını salladılar.

"Katılıyorum," dedi Bishop. 'Stone bayıldı, uyandı ve kardeşi Marcus'la temasa geçti, o da Jeremy ve Keith'i gözetleme yapan üç federal ajanın burnunun dibinde arka kapıdan kaçmıştı.

Deacon, "Ovalayıp durma," diye itiraz etti, ama pek ateşli değildi. Federaller gözetleme işini fena halde berbat etmişlerdi.

'Hey, onları gördüğüm gibi çağırıyorum,' dedi. "Marcus annesi ve Jeremy ile birlikteydi, o sırada Mikhail'in kaybolduğunu fark etmişler ve endişelenmeye başlamışlardı. Marcus Mickey'i aramaya gitti, sonra da

Stone ve dört ceset bulmak için buraya geldi. İşte o zaman beni aradı, isimsiz olarak.'

Deacon kaşlarını çattı. "Bekle. Bu çok önemli. Stone sadece üç ceset görmüş. Marcus dört ceset gördü, yani katil Elise Lasker'ı gömmek için arada geri geldi.

Hudgins, "Lasker denen kadın ne zaman kayboldu?" diye sordu.

Bishop, 'En son sabah beşten biraz önce görülmüş,' dedi. 'Büyük ihtimalle kamyoneti için öldürüldü. Katil onu saat beşte yakaladıysa, yedide burada olurdu. Corinne ve Roza'yı gitmiş bulur. Lasker kadını gömmüş ve cesetlerin üzerine döşeme tahtalarıyla örtmüş, sonra da Corinne ve Roza'yı aramaya gitmiş olmalı. Marcus ormana varır, Stone'u ormanda yaralı halde bulur ve Subaru'suna bindirir. Sonra buraya gelir, cesetleri tekrar ortaya çıkarır ve beni arar.

Deacon, 'Katil Corinne ve Roza'yı aramak için etrafta dolanırken,' dedi. 'Katil altı saat boyunca dolaşırken Marcus'un onları bir saat içinde bulabilmesi mantıklı mı?

Bishop omuz silkti. "Burası büyük bir orman. Onun ve Marcus'un birbirlerinin yanından geçmiş olmaları akla yatkın, özellikle de ikisi de yaya olarak gizlilik modundaydı, yine de birbirlerinin araba motorlarını duyacaklarını düşünürdünüz. Şüpheli panosundaki herkesin sabah dört ile öğlen arasında nerede olduğunu tespit ettikten sonra bunu çözmemiz gerekecek.

"Bütün bu süre boyunca burada kaldığını varsayarsak,"

dedi Deacon. "Ne düşünüyorsun? Bishop sordu.

Düşünmek istemediği şeyi düşünüyordu. 'Katilin en az yirmi üç yıldır öldürdüğünü. Ve Jordan bu sabah Faith'i görmek konusunda çok ısrarcıydı.

"Belki de başka yerde olduğunu kanıtlamak istemiştir diye mi düşünüyorsunuz?

"Olabilir. Umarım sadece tarih derneğindeki bahçıvan hakkında bize bilgi vermek istemiştir ama emin olmalıyım. Faith ona güveniyor.'

. Buraya gelirken Isenberg'le konuştum. Bahçıvanı aldıklarını ve bir görüşme odasında beklediğini söyledi. Ayrıca Keith'in Jeremy'nin eski karısının evinin önünde Bentley ile beklediğini ve Jeremy içeride eski karısıyla birlikte olduğu için "soğuk ve öfkeli" görüldüğünü söyledi. Isenberg onlara Mikhail'in ölümünü bildirdikten sonra hem Jeremy'yi hem de Keith'i sorgulamak üzere karakola getirmiş. Keith'in öfkesinin Jeremy onu görür görmez kaybolduğunu söyledi.

'Yani Keith şüpheli davranışlar açısından hala liderlik tahtasında ama Marcus ve Corinne'i o vurmadı. Yanlış vücut tipi ve

Isenberg'in mazereti var.'

Bishop, "Diğerleriyle yeniden bir araya gelmeliyiz," dedi ve telefon çalmaya başlayınca cebinden telefonunu çıkardı. "Konu açılmışken... Deacon'ın arayanın kimliğinde Isenberg'in adını görebilmesi için telefonu kaldırdı. "Ne oldu?" diye cevap verdi, sonra gözlerini kırıştırdı. "Evet, bekliyorum.

Birkaç saniye sonra Deacon'ın telefonu çalmaya başladı, Isenberg'in de. Onları konferansa çağırıyordu, yani söyleyeceklerini sadece bir kez söylemek istiyordu. "Buradayım," diye cevap verdi, omuzlarına korku çökmüştü. 'Bana Faith'in iyi olduğunu ve Corinne'in hâlâ hayatta olduğunu söyle. Lütfen.

Isenberg, 'Faith iyi,' dedi. 'Corinne hâlâ ameliyatta. Bu onlarla ilgili değil. Adam, Vince ve Carrie Washington'la da görüştüm. Carrie mi? Devam et.'

Carrie, 'Kurşunu Ajan Pope'un cesedinde bulduk,' dedi. '9 milimetrelik bir mermi değildi. Bir tüfek mermisiydi, tıpkı Pazartesi gecesi otel görevlisinin üzerinden çıkardığımız gibi.

Deacon sessiz bir nefes çekti. 'O zaman Pope'un arkasından gelmedi. Benim mahalleimde bir yerde bir görüş noktası vardı. Olasılıklar ve karşısında midesi altüst oldu. "Kapı kapı arama yapmamız gerek. Boş bir ev seçecek kadar nazik olduğundan şüpheliyim ve kurbanlarının yaşamasına asla izin vermez.

Isenberg, "Aynı fikirdeyim," dedi, "Özel Ajanınız öyle. Sorumlu Özel Ajan Zimmerman'la irtibat halindeyim, kendisi zaten mahalleyi kilit altına almış durumda, kardeşlerine zorbalık yapan Antonio Renzo'yu arıyor.

Deacon, 'Pope bizimkilerden biriydi,' dedi. 'Onlara ilk vurulanın o olduğunu söylediğimde saha ofisi vites değiştirdi. O zamandan beri çocuğu değil tetikçiye arıyorlar. Ama hala Renzo'yu arayan birkaç ajanları var, onları yönlendirebileceğini umuyorlar. Oh, .' Kendi sözlerini duydu. *Kurbanlarının yaşamasına asla izin vermez.* "Eğer Renzo tetikçiye bıçağını alacak kadar yaklaştıysa, o zaman onun da öldüğünü varsaymak zorundayız.

Isenberg, 'Zimmerman da aynı şeyi söyledi,' dedi. 'Sıradaki haber. Adam, veteriner bakış açın işe yaradı. Marketin otoparkında bulunan kadının kimliğini tespit ettik - Delores Kaminsky. Köpekler için bir barınak işletiyormuş. Ev adresine bir ekip arabası gönderdim ve aracı için arama emri çıkarttım. Nissan minivan, gümüş rengi.'

Gümüş bir minivan mı? *Kahretsin.* Deacon'ın nabızı hızlanmaya başladı. "Onu gördüm. Gümüş minivan. Salı sabahı evimin önüne park edilmişti. O

o zaman kaydetmedim. Orası bir okul otobüsü durağı. Ebeveynler çocuklarıyla birlikte otobüs beklemek için oraya park ederler.

'Ve annelerin çoğu minivan kullanıyor,' dedi Isenberg acımasızca. "Ona çok yakındık.

"Kahretsin," diye tısladı Deacon. "Neden kontrol etmedim ki?

"Pope ve Colby neden yapmadı? Bishop makul bir şekilde sordu. "Muhtemelen onlar da aynı şeyi düşündüler - otobüs bekleyen çocuklu bir anne olduğunu.

'Ve şimdi Pope öldü,' dedi Deacon acımasızca. 'Teşekkürler, ama bu beni daha iyi hissettirmiyor. Bizim de kendi haberlerimiz var Lynda. Koleksiyonunun bir kısmı elimizde - yatağın altına yuvarlanmış bir kavanoz dolusu göz. Görünüşe göre yanında daha büyük bir kutu götürmüş.

Bishop, "Latent şu anda kavanozdan parmak izlerini alıyor," diye ekledi, "yani yakında onları beklemelisiniz.

"Evde çok daha fazla kavanoz bulduk," dedi Adam. 'Dört düzineden fazla, gözlerle, dillerle, kalplerle ve daha fazlasıyla dolu. Birçoğu kurbanların isimleriyle etiketlenmişti.

"Zulasını mı buldunuz? Deacon rahatlamış hissederek sordu. Artık Faith'in oraya gitmesine gerek kalmamıştı. Deacon onu eve götürmek için gelene kadar karakolda kalabilirdi.

"En azından bir tanesi," dedi Adam. 'Artık bazı kurbanların kimliklerini belirlemeye başlayabiliriz.

'Başka haberlerimiz de var,' dedi Tanaka. 'Hiçbiri iyi değil. Sophie yedi ceset daha buldu.

Carrie iç çekerek, 'Morgu daha fazla gelen için hazırlayacağım,' dedi.

Deacon'ın rahatlaması azaldı. *Yedi kişi daha. Artı Lasker kadını.* Kulübenin kapısına doğru ilerledi. 'Aramaya yardımcı olmak için mahalleme gidiyorum. Komşularıma bu kadarını borçluyum.

"Geleceğini tahmin etmiştim," dedi Isenberg. "SAC Zimmerman sizi bekliyor.

Bölüm Otuz Bir

Mt Carmel, Ohio, 5 Kasım Çarşamba, 15.45.

Dr. Corcoran? *Faith?*

Faith başını kaldırdı ve dizüstü bilgisayarının ekranından uzaklaşarak Isenberg'in büyükannesinin oturma odasının açık kapısında durduğunu gördü. "Evet, Teğmen? Sizin için ne yapabilirim?"

Adını sayıklıyordum. İyi misin? Transa girmiş gibiydin.'

"Sadece konsantre oluyorum. Faith etrafına bakınırken odada yalnız olduğunu fark etti. "Adli tıpçılara ne oldu? Onlardan ikisi kamp kurmuş, evi baştan aşağı ararken buldukları her şeyi katalogluyorlardı.

Molada. Belki sen de bir tane almalısın, Faith. Neden yerdesin?"

Faith hem bilgisayar ekranına hem de Vakfın alıcı listesindeki ince yazılara bakmaktan ağrıyan gözlerini ovuşturdu. "Kağıtlarımı etrafıma yaymak daha kolay.

"Bir şey bulabildiniz mi?

"Evet. Ve bu onu korkuttu. "Biz-

"Bekle. Devam etmeden önce, senin için birkaç güncellemem var. Corinne ameliyattan çıktı ve durumu stabil. Kuzenin Stone da aynı şekilde. Marcus hala ameliyatta ve durumu daha az olumlu. Corinne'i korurken akciğerinden vuruldu.'

"Kuzenlerimin orada ne işi vardı?

"Tanaka sana amcan Jeremy'nin sorgulanmak üzere bir odada tutulduğunu söyledi mi? Isenberg onu görmezden gelerek devam etti.

"Hayır." Kalbi sıkıştı. "Hâlâ onun suçlu olduğunu mu düşünüyorsun?"

"Bilmiyorum. Roza'yı yeniden kaçırmadığını biliyorum çünkü olaydan yarım saat sonra yanındaydım ve kulübeden eski karısının evine iki saatlik bir yol var. Ama bir ortakla çalıştığını düşünüyoruz, yani bu onun masumiyetini kanıtlamaz.

"Stone ve Marcus neden oradaydı? Faith kararlı bir şekilde tekrarladı. "Beni görmezden gelmeyin, Teğmen.

Isenberg içini çekti. "Stone orada Jeremy'nin de oğlu olan kardeşleri Mikhail'i arıyordu. Mikhail, çilingir ve Earl Power teknisyeniyle birlikte bir mezarda bulundu. Kulübede saklanmak isteyen katili şaşırttığını düşünüyoruz. Marcus oradaydı çünkü Corinne onu mutfak bıçağıyla bıçakladıktan sonra kürekle dövdükten sonra Stone yardım için ona mesaj atmıştı. Onu kaçıranın o olduğunu düşünmüş. Yanılıp yanılmadığını hâlâ bilmiyorum. Stone, Miami'de yatak odanızın penceresinden giren adamın tarifine uyuyor, Doktor.

Faith parmaklarını şakaklarına bastırdı. "Dur bir dakika. Oğullarından ikisi hastanede, biri de morgdayken Jeremy'yi sorgu odasına mı aldınız? Gerçekten mi?"

"Gerçekten. Ve bodrumunuzdaki on yedi kadının katili olmadığından emin olana kadar orada kalacak.

"Artı bir düzine insan daha," dedi Faith azarlanarak.

'Bishop ve Novak'ı sorgu odasında bir araya getirene kadar onu tutacağız ve sonra göreceğiz. Şimdi bana ne bulduğunuzu söyleyin.'

Tamam. Dr. Washington on yedi kurbandan üçünün kimliğini tespit etmişti - bunlardan ikisi Vakıftan burs alan kişilerdi - Susan Simpson ve Wendy Franklin. Kavanozlardan yedi isim daha aldık ve bunlardan beşi bu listedeydi. Şimdiye kadar Vakfın kayıp olarak bildirilen kadınlar listesinde beş isim daha buldum. Üçü sarışın. Bu onun yöntemi, değil mi?

"Evet. Isenberg yere, Faith'in yanına oturdu. 'Ama ben ön kapıya doğru yürürken senin "hayır, hayır, hayır" diye mırıldandığını duydum. Neden?

'Çünkü bir şablon görüyorum. Bunu size getirmeden önce daha fazla isme bakmak istedim. Faith not aldığı sayfayı Isenberg'in görebileceği şekilde eğdi. "Miami'de kaçırdığı kurban Roxanne Dupree bursiyer değildi. Minibüsün beni köprüden atmaya çalışmasından bir gün sonra kayboldu. Corinne ve Arianna ise eski apartmanımı yakmasından bir gün sonra kaçırıldı.

Isenberg'in kaşları kalktı. "Devam et.

"Bu kurban, Katie Badgett, büyükannemin vasiyetinin okunduğu gün kaçırıldı.

"Tamam," diye nefes aldı Isenberg. "Çok ilginç bir model.

"Devam ediyor. Faith el yazısıyla yazdığı notlardaki bir başka ismi işaret etti. "Virginia Dreyfus'un ben çok kötü bir araba kazası geçirdikten bir hafta sonra kayıp olduğu bildirildi.

"Araba kazası mı geçirdin?"

Başını salladı. "Üç yıl önce direksiyonun kontrolünü kaybettim. O zaman uyuyakaldığımı düşünmüştüm, ama şimdi bunun çok tesadüfî olup olmadığını merak ediyorum, bu davadaki diğer tüm araba kazalarıyla birlikte - amcam Jeremy, Prius'umu satın alan kadın.

'Şimdi tüm bu kadınların, sen ölmeyince katil adayının hayal kırıklığına uğradığı için mi kaçırıldığını merak ediyorsun.

'Evet. Yine de üç yıl önce neden birinin beni öldürmek istediğini bilmiyorum. Combs'la ilk karşılaşmamdan sonraydı. O sırada hapisteydi. Başka bir şey olup olmadığı konusunda kafa patlatıyorum ama aklıma bir neden gelmiyor.

Isenberg, 'Bir süre daha devam etmesini bekleyin,' tavsiyesinde bulundu.

Söylemesi yapmasından daha kolay. "Jeremy oğlundan haberdar mı?" "Evet. Ona kendim söyledim. Tüm oğulları hakkında.'

"Ona yardım etmek için bir şey söylemem veya yapmam gerektiğini hissediyorum.

"Onunla konuşmanı istiyorum ama Deacon ve Bishop dönene kadar bekle ki gözlem yapabilsinler.

Faith iç çekti. 'Ama ya suçlu değilse? Roza'yı onun almadığını biliyorsun. Ya sen Jeremy'yi sorgu odasında bekletirken Marcus ölürse? Oğullarıyla birlikte olması için hastaneye gitmesine izin verip onu gözetim altında tutamaz mısınız?

"Seni öldürmeye çalışmış olabilir, Faith. Düzinelerce insanı öldürmüş olabilir.'

"Olmayabilir.

"Şekerleme kalbin bir gün seni öldürtecek.

Faith omuz silkti. "Belki de. Ama son ... şey, neredeyse sonsuza dek olduğu gibi kendimi kapatmaktansa açık kalmayı ve incinme riskini göze almayı tercih ederim. Lütfen bunu bir düşünün.

Isenberg gözlerini devirdi. "Tamam. Bunu düşüneceğim.

"O halde Joy bursiyerleri arasında başka olası eşleşmeler olup olmadığını görmek için listeyi çalışmaya devam edeceğim.

Bu konuda yardımcı olabilirim. Novak'ın masasındaiken bahsettiğim memur ekibi mi? Bütün gün bu listeyi incelediler. Onlara kayıp kadınların kaybolduğu tarihlerin bir listesini hazırlatabilirim ve siz de bu listeye bakabilirsiniz.

'Bu çok yardımcı olur, teşekkür ederim. Bu sıkıcı bir iş.

'Şey, kalbimin iyiliğinden değil. Bu davanın çözülmesini istiyorum. Bu amaçla Corinne bize Roza ve annesi hakkında bazı değerli bilgiler verdi. Roza muhtemelen bodrumda doğdu, bu yüzden kayıp çocuklar veri tabanında bir şey bulamadık.

"Aman Tanrım. Zavallı çocuk. Ve annesi burada mı öldü? Aman Tanrım, Komiser.'

"Biliyorum. Roza Corinne'e annesinin babasının adını Eric Johnson olarak verdiğini söyledi.

"Ortak isim.

"Biliyorum," dedi Isenberg tekrar. "Annesinin ve teyzesinin aynı anda kaçırıldığını da söyledi. Annesinin adı Amethyst Johnson'dı. Amy olarak biliniyordu. Daha da karmaşık hale getirmek için, Amethyst Kanadalı olabilir. Kızına "Roza with a zed" derdi. Roza'nın tam adı Firoza. Ancak katip ekibime göre listede Amethyst Johnson diye biri yok, dolayısıyla Vakıf alıcısı olmayabilir. Ama yine de Amy'nin bir varyasyonu ya da yanlış yazımı olabilecek bir isim olması ihtimaline karşı herkesin bu bilgilere bakmasını istiyorum.

"Ya da . . . Amy Vakfın alıcısı olmayabilir. Kız kardeşi . Arianna'yı Corinne'i kurtarmaya çalıştığı için aldı. Belki de Amy'yi kız kardeşiyle birlikte olduğu ya da kız kardeşinin kaçırılmasını engellemeye çalıştığı için aldı. Ametist yaygın bir isim değil. Katiplerinizden renklerle ya da özellikle morla ilgili başka isimler aramalarını istediniz mi?

'Hayır, yapmadım ama yapacağım. Bu çok iyi bir düşünce.

"Şimdi Firoza da çok nadir rastlanan bir isim," dedi Faith. Dizüstü bilgisayarının arama ekranına bu ismi yazdı ve bir heyecan patlaması hissetti. "Ve birbiriyle bağlantılı. Firoza bir tür turkuaz.

"Ametist de değerli bir taş," dedi Isenberg memnuniyetle. "Güzel.

Faith, "Arianna Roza'nın on bir ya da on iki yaşında olduğunu sanıyordu," dedi. "Eğer gerçekten bodrumda doğduysa, Amy ve kız kardeşini en az on bir ya da on iki yıl önce almış olması gerekirdi. O dönemden burs alanlara gelene kadar parmağını listede aşağı doğru gezdirdi. "Ametist yok ama bir Jade var. Jade Kendrick,' dedi ve ismi ulusal Kayıp Kişi veri tabanına yazdı.

"Listede yok," dedi Isenberg, Faith'in ekranına bakmak için eğilerek.

"Bakalım sosyal medyada dolaşıyor mu? Faith bir arama daha yaptı ve hiçbir şey bulamadı. "Burs mektubu kendisine gönderildiğinde posta adresi Chicago'ydı. Başvurusunda büyük olasılıkla

Ebeveynlerin isimleri. Henson'dan dosyaları istedim ama sekreteri onları kasada aramaları gerektiğini söyledi. Tekrar arayacağım ama onları itecek birine ihtiyaçları olabilir.

'Önce sen dene,' dedi Isenberg. 'Eğer dans ederlerse, ben araya gireceğim. Hoparlörü aç.

Faith Henson'ın numarasını çevirdi ve Bayan Lowell cevap verdi. "Bay Henson içeride mi?

"Hayır," dedi sekreteri. 'Dosyalar hakkında arıyorsanız, hala üzerinde çalışıyoruz. Bütün gün ofisin önünde duran polis memuru müşterilerimi korkutuyor. Herkesi sakinleştirmek, dosyalarınızı almak için kullanabileceğim zamandan çalışıyor.

"Bekleyen bir polis olduğunu fark etmemiştim. Faith Isenberg'e baktı, o da sadece omuz silkip sırttı. 'Şimdiye kadar olanları ona verebilir misin? Geri kalanı için onu geri gönderebilirim. Böylece ben dosyalarımı alırım, sen de korkmuş müşterileri yatıştırmaya ara vermiş olursun.

Lowell alaycı bir tavırla, "Birkaç kutu var," dedi. "Umarım depoda yeriniz vardır.

Eminim polis karakolda yer açabilir. Teşekkür ederim, Bayan Lowell. O dosyaları almak hala rehin tutulan genç bir kız için ölüm kalım anlamına gelebilir.

"Oh hayır. Lowell'ın kızgınlığı kayboldu. "Aman Tanrım. Hiçbir fikrim yoktu. Polislere şu ana kadar topladığım vereceğim ve siz de sabaha kadar dosyaların geri kalanını almış olacaksınız.

"Teşekkür ederim.

Miami, Florida, 5 Kasım Çarşamba, 16.30.

Dedektif Catalina Vega, LT gözlem odasına girip kapıyı arkasından kapatırken çift yönlü aynadan başka bir yere baktı.

"Combs'un kız arkadaşı konuşmaya hazır mı? Davies sordu.

"Sanırım öyle," diye cevap verdi Cat. 'Onu cinayete yardım ve yataklıkla suçlamak işe yaradı. Sorun şu ki, Peter Combs'u cinayetlerimizle ilişkilendirecek dolaylı olmayan tek bir kanıt bile bulamadım. Bir aydan fazla süredir onu gören birini bile bulamadım. Yani Paula Boza bana bir şey vermediği sürece, elimde hiçbir şey yok. Sümüklü utangaç avukatı da bunu biliyor.

Davies, "Ohio'daki ekip Combs'un oradaki karmaşaya dahil bile olmayabileceğini söyledi," dedi. 'Belki de bu işe karışmamıştır.

Bizim de elimizde bir şey yok. Belki de ortada bulunacak bir kanıt olmadığı için hiçbir kanıt bulamadınız.

Cat başını salladı. "Onu tamamen göz ardı etmediler. Söylediklerine göre, eğer bu işe karıştıysa, daha uzun süredir bu işi yapan bir katilin yeni suç ortağı olmuş. Combs'un Faith Corcoran'a olan nefretini kendi çıkarları için kullanmış olabilecek bir katil. Bunun kim olabileceğini bilmem gerekiyor.

"Tamam, elinde ne var?

"Prius'un park edildiği marketin otoparkında beyaz bir minibüs gören bir görgü tanığım var. Üzerinde bir oto tamirhanesinin tabelası vardı, tıpkı Cincinnati ekibinin Corcoran'ın yeni aracına takip cihazı takarken bulduğu minibüs gibi. Bu, minibüsle Combs arasında bir bağlantı kurmuyor ama şimdi elimizde hem Gordon Shue cinayeti hem de Pazar günü araçlı cinayetle ilgili Cincinnati'deki suçlarla bağlantılar var. Bağlantılı olduklarına şüphe yok.

"Bunu biliyor mu? Davies sümüklü sahtekârı işaret ederek sordu.

Bilmiyorum. Bunun Faith'le bir şekilde bağlantılı olduğunu biliyor olabilir. Sinsi ama zeki biri. Corcoran'ın adı, "açıklanmayan sayıda" cesedin bulunduğu evin sahibi olarak haberlerde yer aldı. Makalelerde adı Faith Frye olarak geçiyor, çünkü tapuda öyle yazıyor. Bu adam dört yıl önce Combs'un duruşma avukatıydı. Eğer biliyorsa, bilgi karşılığında Paula'nın bulundurma suçlamasının düşürülmesini isteyecektir ama savcı buna yanaşmayacaktır.

Davies Paula Boza'yı yakından inceliyordu. "Yaşamak için ne yapıyor, Cat?

"O bir tırnak teknisyeni.

"Hm. Bir tırnak teknisyeninin eline yarım kilo kokain nasıl geçer?"

'Ben de aynı soruyu sordum. Elimizdeki tek açık kapı bu olabilir. Çantanın Combs'a ait olduğunu söylüyor ama Faith Corcoran'a yönelik saldırılar başladığından beri Combs'un arabasına erişimi olduğunu da reddediyor. Yine de çantada parmak izleri bulundu. Düşürdüğü telefonunu ararken ona dokunmuş olabileceğini söylüyor. Cat gözlerini devirdi. "Yani, gerçekten.

"Git ve ondan bir şeyler öğren. Şu Cincinnati teğmeni her saat başı beni arıyor. Morgda iki kişi var, biri çocuk. Onlarda altı tane var, ayrıca on yedi tane de bodrumda gömülü. Isenberg her aradığında sayı artıyor. Kız arkadaşını konuşur.'

"Baskı yok," diye mırıldandı Cat, röportaj odasına girip Peter Combs'un kız arkadaşının karşısına oturmadan önce derin bir nefes aldı. İkinci nesil bir Kübalı-Amerikalı olan Paula Boza bir model olabilirdi ama zorlu yaşam onu yaşlandırmıştı. Hapishane de yardımcı olmamıştı.

WASP avukatı sıkılmış bir halde sandalyesinde arkasına yaslandı. "Konu nedir, Dedektif?"

"Şey, Bay Green, bir şey arıyorum ve sanırım müvekkiliniz nerede olduğunu biliyor.

Paula'nın burun delikleri alevlendi ama o da tatlı tatlı gülümsedi. "Ne arıyorsunuz, Dedektif?"

"Kokainin geri kalanı," diye yalan söyledi Cat. Göz ucuyla Green'in şaşkınlığını yakaladı. Paula hiç tepki vermedi. "İyi bir otoriteden aldığım bilgiye göre yarım değil, tam bir kilo varmış.

"Biri sana yalan söylüyor o zaman, *güzelim*. Paula omuzlarını sallayarak konuştu. 'Yarım kilom bile yoktu. O uyuşturucular bana ait değildi.

"Kahretsin," dedi Cat. 'Peter'ın hep yalancı olduğunu düşünürdüm. Yani ... başka uyuşturucu yok mu?"

Paula'nın dudakları gerçek bir mizahla kıvrıldı. "Hayır, Dedektif," dedi.

Combs'la konuşmadığımı biliyor. Nerede olduğunu bildiği için mi?

Cat öne doğru eğildi. "Bunu söyleyeceğin konusunda beni uyarmıştı.

"Peki bunu size neden söylesin, Dedektif Vega? Paula eğlenerek sordu.

"Çünkü sana saygısızlık ediyordu," dedi Cat 'duh' tonunu kullanarak. "O zaman

kendi suçlamalarının hafifletilmesi karşılığında.'

Avukat, 'Sana yalan söylüyor Paula,' dedi. 'Peter bunu yapmaz, onu herhangi bir şeyle suçlasalar bile. Ki suçlamıyorlar. Beni arardı.

"Tabii ki yalan söylüyor," dedi Paula, artık sinirlenmişti. "Peter'la konuşmadı bile.

Cat yumuşak bir sesle, "Emin gibisin Paula," dedi. "Nasıl bu kadar emin olabiliyorsun?"

Paula dudaklarını büzdü. Başka tarafa baktı. *Yakalandı.*

"Şey, gerçekten fark etmez. İster yarım ister bir kilo olsun, bulundurma suçlaması cinayete teşebbüs suçlamasını jüri için çok daha inandırıcı kılacaktır.

Paula gözlerini devirdi. "Bu çok saçma. Ben hiç kimseyi öldürmeye çalışmadım.

"Bunu da söyleyeceğini söyledi. Ona karşı oldukça ağır suçlamalar olacak ve senin onunla olduğunu söylüyor. Üç kez

cinayet, dört cinayete teşebbüs. Bir de kundaklama var.' Cat yüzünü buruşturdu. "Ne derler bilirsiniz, bir kere kundakçı olan her zaman kundakçıdır. Bir de araç kurcalama, B ve E, ve ... hayır, hepsi bu.

"Neden bilmiyorum," diye ısrar etti Paula. "Sen delirmişsin. "Hayır," dedi Cat ayık bir sesle, "ama kızını kaybeden *abuelita* ve Torun muhtemelen şu anda üzüntüden deliye dönmüş durumda.

"Bekle," dedi Green. 'Pazar günü kaza yapan arabadan bahsediyorsun. Kurcalanmış olan. Bunu müvekkilime yükleyemezsiniz. O sırada *buradaydı*. Gözaltındaydı.'

Cat parmaklarını şıklattı. 'Biliyorsun, haklısın. Ama o diğerleri için dışarıdaydı.

"Hangi diğerleri? Paula, sesini hem öfkeli hem de şaşkın çıkarmayı başarak bağırdı.

"Faith Frye adında bir kadının hayatına yönelik tüm girişimler.

"O *puta* mı? Paula'nın yüzü benek benek olmuş, öfkeden kıpkırmızı kesilmişti. 'Hiç tanımadığı bir çocuğa tecavüz ettiği için onu ihbar eden mi? Kaynağın *o mu*? O senden daha büyük bir yalancı. *Dios*,' diye tükürdü. 'Onu takip ediyordu! O fotoğrafla ona komplo kurdu! *Çektiği* fotoğrafla! Hayatının üç yılını kaybetti ve o kaltak paçayı sıyırdı.

Cat'in kalbi küt küt atmaya başladı. Duruşma tutanaklarında hiç resimden bahsedilmemişti. Herkes Peter Combs'un Faith onu seansına gelmediği için rapor ettiği için kızgın olduğunu düşünmüştü. Ajan Novak bir gece önce aksini ima edene kadar Cat'in kendisi de öyle düşünmüştü.

Bir an için tereddüt etti. Paula'yı fotoğraf konusunda mı yoksa cinayet suçlaması konusunda mı zorlamalıydı? İki numaralı kapıda karar kıldı ve bir dua gönderdi.

"Onu çok seviyor olmalısın," diye sessizce gözlemledi. "Diğer herkes onu terk etti.

Paula zorlukla nefes alarak, "Evet," dedi. Hızlı hızlı üç kez gözlerini kırıştırdı. "Evet.

Ben yaptım. Cat resmen zihinsel olarak parmak uçlarındaydı. 'Ve işte burada,' dedi acıyarak, 'seni cinayete teşebbüsten otobüsün altına atıyor. Bazı erkekler iyi bir kadının kıymetini bilmiyor. Bunun için battığını görmekten neredeyse nefret ediyorum Paula, ama Dr. Frye'in suçlamaları çok inandırıcı.

Paula'nın gözlerinde için için yanan bir öfke vardı. "Özellikle bu *puta* hangi cinayeti *işledi*?

Peter ve benim girişimde bulunduğumuzu mu iddia ediyorsunuz?

"Ekim ayı başlarında Dr. Frye beyaz bir minibüs tarafından neredeyse köprüden aşağı uçuruluyordu. Yolcu camını açtı ve Dr. Frye'in arabasına ateş etti. Dr. Frye şunları söyledi

Silahı bir kadın tutuyordu. Tırnakları çok güzeldi, süslüydü. Seninkiler gibi, Paula.'

Son kısım doğru değildi ama . Ve işe yaradı. Paula'nın gözleri büyüdü ve öfkelenildi. "Yalan söylüyor!" diye patladı. "Paula," diye uyardı Green.

"Ve sonra," diye devam etti Cat sakince, "aynı beyaz minibüs, üç çocuklu genç bir anneye ait Toyota Prius'un yakınında görüldü, kadın eyaletler arası yolda kontrolünü kaybedip kendini ve küçük oğlunu öldürmeden saatler önce. Prius bir gün öncesine kadar Faith Frye'a aitti. Peter'ın sonunda onu takip etmekten vazgeçeceğini umarak arabayı el altından satmıştı. Cat masanın etrafında dolanarak Paula'nın sandalyesinin arkasında durdu ve eğilerek kulağına fısıldadı, 'Gördüğünüz gibi, o annenin ve biricik oğlunun ölümünde parmağı olan aynı minibüse sizi bağlayabilirim.

Green sert bir şekilde, "Müvekkilimin, kadının arabasıyla oynandığı sırada burada olduğunu zaten tespit ettik," dedi. "Gerçekte neyin peşindesiniz, Dedektif Vega?

"Gerçek. Combs dört yıl önce Dr. Frye'ı öldürmeye çalıştı. Bunu yapmak için işyerini ateşe verdi. Bunlar gerçekler. Serbest bırakıldıktan sonra Dr. Frye'ı pervasızca ve ısrarla takip etti. Sonra biri Frye'a ateş etti ve patronunu öldürdü. Biri dairesine girmeye çalışmış, sonra da onu yakmaya çalışmış. Bir minibüs onu yoldan çıkarmaya çalıştı ve bir kadın ona ateş etti. Noktaları birleştirmek için dahi olmaya gerek yok. Peter Combs, Faith Frye'ın ölmesini istedi. Paula Peter'ı seviyor. Onun için her şeyi yapar.' Cat omuz silkti. "Eminim Paula bile nereye varmaya çalıştığımı görüyordur.

"Ben aptal değilim," diye öfkelenildi Paula. 'Ve o pis bir yalancı. Onu öldürmeye çalışmadık. Ben o minibüste değildim. Peter o minibüste değildi. O sürtüğü köprüden atmaya çalışmış olamaz, dolayısıyla ben de onun yolcusu olamazdım. Bu yüzden suçlu olamam!"

"Neden Frye'ı yoldan çıkaramadı? Cat talep etti. "Sen öyle diyorsun diye mi? Kadın, küçük kızlara tecavüz eden bir adamı savunuyorsun. Sana neden inansınlar ki?

"Çünkü o öldü, işte bu yüzden! Paula bağırdı. Nefes aldı. Ürpererek çıkardı. Ağlamaya başladı. "O öldü. Tamam mı? Şimdi mutlu musun? O kaltak onu öldürttü. Ve şimdi de onu suçlayacak cesareti mi var?"

Ah, lanet olsun. Cat yüzündeki hayal kırıklığını belli etmeden masaya doğru eğildi ve Paula'nın avukatını görmesini engelledi. "Bunu nereden biliyorsun Paula?

"Paula," dedi Green ısrarla, "ol-

Cat elini kaldırarak onun sözünü kesti. 'Bay Green, müvekkiliniz için yapabileceğiniz en iyi şey onun cevap vermesine izin vermek. Eğer Combs öldüyse, Paula paçayı sıyrır ve Faith Frye'in yalancı olduğu ortaya çıkar. Cat buna bir an bile inanmadı. Ama Combs öldüyse, bu Florida'daki ve muhtemelen Ohio'daki bir dizi cinayet kimsenin şüphelisi olmadığı anlamına geliyordu. "Söyle bana Paula. Peter'ın öldüğünü nereden biliyorsun?"

"Çünkü *onun öldüğünü gördüm*. Paula hüzünlü gözlerle ona baktı. "Tamam mı? *Bir ay önce öldüğünü gördüm*. Ellerini kaldırdı, onlara baktı. "Ve sonra onu gömdüm.

Lanet olsun. Cat masanın üzerine bir not defteri bıraktı. "Ayrıntılar, Paula.

Green öne doğru eğilerek Cat'in bedenini aştı ve Paula deftere uzanırken elini onunkinin üzerine koydu. 'O kadar hızlı değil. Sana söylerse ne olur?"

Cat, "Cinayete teşebbüs şüphesinden kendini aklıyor," diye tersledi. Paula'nın gözlerinin içine bakabilmek için masanın etrafında yürüdü. 'Ve Peter'ı da temize çıkarıyor. Eğer onu biri öldürdüyse, bu cinayetlerde masumdur. Ona komplo kuruldu. Ama öldüğünü kanıtlayamazsam, yine basının önüne çıkarılacak: "Hüküm giymiş seks suçlusu *çocuğunu ve annesini* öldürdü." Kaza yapmış arabanın resimleri her haber programında ve her internet sitesinde gösterilecek. Ve her manşette ondan tekrar ve tekrar ve tekrar seks suçlusu diye bahsedilecek. Cat hıçkıran Paula ile burun buruna gelene kadar her *seferinde* daha da yaklaştı. 'Bunu nasıl bildiğimi biliyor musun? Çünkü bundan emin olacağım. Yalan da söylemiyorum. Onu *çarmıha* gereceğim. Sana söz veriyorum.

"Dur," diye bağırdı Paula. 'Kes şunu. O küçük kızlara asla zarar vermedi. O sadece yeni bir hayat kurmaya çalışıyordu ama Faith Frye onu rahat bırakmıyordu. Sürekli şikayette bulunuyordu. Polisler evimize gelip duruyordu. Herkes biliyordu. Komşular biliyordu. Korkunç yalanlar fısıldadılar.'

Vay canına, diye düşündü Cat. İnkâr Paula'nın göbek adı olmalı. 'Onu öldürttüğünü söyledin. Bu ciddi bir suçlama. Bunu kanıtlayabilir misin?

Evet. Adamın onu öldürdüğünü gördüm. Bir çağrı aldı-'

"Paula," dedi Green. 'Son kez söylüyorum, başka bir şey söyleme. Uyuşturucu suçlamalarını düşürebilirim.

Peter'ın seks suçlamalarını düşürdüğün gibi mi? Yapmadığı bir şey için hapse girmesine izin verdin. Onu umursamıyorsun.'

Green, Cat'i göstererek, "O da bilmiyor," diye karşılık verdi.

"Evet, ama onun adını bir daha kirletmesine izin vermeyeceğim. Paula tekrar Cat'e döndü. "Bir ay önce bir telefon almış. O gecenin ilerleyen saatlerinde bir barda biriyle buluşacağına söz vermişti. Belki bir ilişkisi vardır diye düşündüm, çünkü garip davranıyordu. Bir gün önce bankaya gidip para çekmesi gibi. Bir sürü para. Cüzdanında makbuzunu buldum. Boşandıktan sonra kalan tüm parayı nakit olarak çekmişti. Ya beni terk edip başka biriyle kaçırırsa diye düşündüm. Onu takip ettim ve bir adamla buluşup onunla arabaya bindiğini gördüm. Arabayı Peter kullanıyordu. Sonra düşündüm, Tanrım, ya eşcinselse? Ya bunca zamandır bana yalan söylüyorsa? Ben de adamın arabasını takip ettim, Alligator Alley'e kadar. Bilmem gerekiyordu. Onlar durana kadar silahı görmedim.

"Peter'ın silahı mı vardı?

"Hayır, adam yaptı. Peter'ı arabadan çıkarıp diz çöktürdü. Sonra da onu başından vurdu. Ve onu bir tepeden aşağı itti. Sonra da arabayla uzaklaştı.

"Geçen ay Alligator Alley'de hiç ceset bulunamadı.

"Çünkü onu gömdüm. Hayvanların onu almasını istemedim.

Onu yeterince derine gömmüş olamaz. I-75'in o kısmı vahşi bir bataklığın içinden geçiyordu. Doğruyu söylüyor olsa bile, Combs'un serçe kemiğini buldukları şanslı sayılırlardı. "Seni görmedi mi?

"Hayır. Yoldan çıktı, koruma alanına girdi. Işıklarımı kapattım.'

Büyük Kıbrıs Ulusal Koruma Alanı, bir milyon dönümlük bataklığın dörtte üçünden fazlasını kaplıyordu ve bu da ceset bulmayı samanlıkta iğne aramaktan daha zor hale getiriyordu. "Pekâlâ. Neden polisleri aramadınız?"

Doğru ya. O zaman Peter'ın katili onu gördüğümü anlar ve beni de öldürür. Üniversiteye gitmemiş olabilirim ama aptal değilim, Dedektif.

"Onu kimin öldürdüğünü düşünüyordunuz?

'Şu çılgın kanunsuzlardan biri olduğunu düşündüm. Sürekli nefret mektupları alıyordu. Çünkü cinsel suçluydu. Hiç durmadı.'

"Ama neden ilk çılgın bir kanunsuzla buluşsun ki?" "Bilmiyorum. Bu yüzden onu takip ettim.

"Onu nereye gömdünüz?"

"Size göstermek zorundayım.

"Tabii ki ," diye mırıldandı Cat. "Peki ya para? Paula irkilmiş görünüyordu. "Ne olmuş paraya?

'Bankadan çok para çektiğini söylemişsiniz. Nerede o para?'

"Bulmuşsunuz, Dedektif. Paula'nın gözlerinden sinsi bir parıltı geçti, o kadar hızlıydı ki Cat onu bu kadar yakından izlemeseydi fark etmeyecekti. "Araba koltuğumun altında. Peter onu daha sonra satabileceğİ bir şeye dönüştürmüş olmalı. Öldükten sonra kaçmaya niyetlenmiş olabileceğini düşündüm. Sen kokaini bulduğunda, onu satmayı planladığını ve böylece geçimimizi sağlayacak paramız olacağını düşündüm.

"Anlıyorum. Cat gülümsemek zorunda kaldı. Kadın çok güzel bir ağ örmüştü. Cat hikâyenin bir kısmına inanırsa, diğİr kısmını inkâr etmek daha zor olacaktı. Yabancı-öldürme-Combs cinayeti açısına inanırsa, kokainin Paula'ya ait olduğunu iddia etmek daha zor olacaktı. "Seni hafife almışım Paula. Oldukça iyiymişsin.

Paula yumuşak bir sesle, "Sana aptal olmadığımı söylemiştim," dedi.

"Evet, söylediniz. Peter'ı öldüren bu adamı tarif edebilir misiniz?"

"Uzun boyluydu, Peter'ın boyu civarındaydı. Fena görünmüyordu. Büyüktü, Peter'la aynı boydaydı ama garip hareket ediyordu. Sanki robot gibi bir şeydi. Keldi. Kafası ayın yüzeyi gibi parlıyordu.

"İzin verin nakliyeyi ayarlayayım. Bana Peter'ı nereye gömdüğünüzü göstermenizi istiyorum.'

Cincinnati, Ohio, 5 Kasım arşamba, saat 17.00.

Deacon kendi mahallesine vardığında, Büro ajanları katilin elli ev arasından seçtiğİ görüş noktasını üçe indirmişti. Telsizinden sokak adını duyar duymaz, bu üç evden hangisinin olduğunu biliyordu.

Dehşet içinde arabasını çok tanıdık gelen üç katlı Viktorya dönemine ait bir binanın önüne park etti. SAC Zimmerman onu karşılamak için dışarıda bekliyordu. "Üç ev arasından bu evi seçmenin sebebi neydi? Deacon arabasından indiğinde Zimmerman seslendi.

"İki şey var. Ön verandamın kuşbakışı görüntüsü var. Ve ben eskiden burada yaşardım.

Zimmerman'ın gözleri büyüdü. "Burada mı yaşıyordunuz?"

Lisedeyken. ocukluğumun en güzel yıllarıydı. Üvey babam bu evin sahibiydi ve burada çok mutluyduk. Bruce ve annem öldüğünde evi kız kardeşim, erkek kardeşim ve bana bıraktı ama evi satmak zorunda kaldık. Zorla girildiğine dair kanıt buldunuz mu?"

Zimmerman başıyla onayladı. "Arka kapıdaki cam panel kırık. Burada yaşadığınızı fark etmemiştim. Bu her şeyi değiştirir."

"Evet," dedi Deacon acımasızca. "Bu, geçen gece onu öldüren Fed'e dev bir 'eff-you'. Sanırım bunun çok komik olduğunu düşünmüştür."

'Bu aynı zamanda sizi de hedef aldığı anlamına geliyor. Bu çok daha kişisel bir şey. "Bırak gelsin," dedi Deacon sessizce, her kelimesinde ciddiye.

"Burada yaşadığını nereden biliyordu?"

"Bulması çok zor değil. Bruce Novak'ın adı tapuda yazıyordu, yani vergi kayıtlarında var."

Zimmerman, "Artık internette arama yapılabilir" dedi.

"Evet. Ayrıca lisede atletizm yarışlarına katılmışım ve eyalet finallerine gittiğimiz yıl gazetede birkaç haber çıkmıştı. Sonra Dani, Greg ve ben Bruce ve annemin ölüm ilanında yer aldık. Omuz silkti. "Hayatı yaşıyoruz ve giderken küçük bilgi parçaları bırakıyoruz."

"Yeterince doğru. Evi ne zaman sattınız?"

"Bize miras kaldıktan hemen sonra. En büyükleri bendim ve sadece on sekiz yaşındaydım. İpoteği ya da vergileri karşılayamıyordum. Biz de Noel ve Kay Lazar'a sattık. Adam mühendisti, kadın da hemşireydi. Kadın birkaç yıl önce öldü ama adam hâlâ burada yaşıyor. Emekli oldu. Tabii hala hayattaysa."

Zimmerman, 'Her odayı temizledik,' dedi. Ev sahibinden ya da ateş edenden iz yok. Ama bir boğuşma olduğuna dair kanıtlar var. İçeri gelin, size göstereyim.

Deacon, Zimmerman'ı ev dediği eve kadar takip etti. *Gerçeküstü* diye düşündü. *Sanki bir rüyanın içinde yürüyormuş gibi*. SAC merdivenlerden yukarı çıktı, emekli mühendisin bir bar kavgasına ev sahipliği yapmış gibi görünen çalışma odasının önünde durdu - mobilyalar devrilmiş, açık bir dizüstü bilgisayar, ekranı kırılmış, yere atılmış, perdeler çubuklarından aşağı çekilmişti. Resim çerçeveleri kancalarından düşmüş ve yerde kırık bir şekilde duruyordu.

Zimmerman, 'Bence ev sahibini şaşırttı,' dedi. "Lazar müthiş bir mücadele verdi."

"Yaşına göre şaşırtıcı derecede iyi durumdaydı," diye mırıldandı Deacon. 'Yetmiş yaşındaydı ama günde beş mil koşardı. Evimizi satın aldığımdaya beri onunla birkaç kez koştum."

"Özür dilerim," dedi Zimmerman sessizce. "Onun arkadaşı olduğunuzu fark etmemiştim."

Deacon Faith'in nasıl hissettiğini anlamaya başlamıştı. Bu kötülüğü mahallesine o getirmişti ve masum bir adam acı çekmişti. "Peki ya gümüş minivan?"

Garajda. Adamın geride bıraktığı bir şey var mı diye bakan bir ekibim var - parmak izi, saç, kan. Lazar'ın Toyota Camry'si gitmiş. BOLO güncellendi. Bıçak bloğunda birkaç bıçak ve bir satır kayıp. Bu iyi değil.'

Hayır, hiç iyi değildi. Ayrıca evin üst katı çamaşır suyu kokuyordu.

Bu çok kötü.

"Efendim? Ajan Taylor banyodan çıktı. "Oh, Ajan Novak. Geldiğinizi bilmiyordum. Deacon'ın ceketini fark etti ve gözlerini kıstı. "Bunu kanıt olarak mı aldın?

Deacon sert bir sesle, "Hayır," dedi. "Elinizde ne var Ajan Taylor?

Özür dilerim. İçeri gelin lütfen. Taylor ışıkları kapattı ve tüm oda parlayarak Lazar'ın hayatta kaldığına dair tüm umutları yok etti. "Luminol fayanslarda, küvette ve yerde kan olduğunu, tavanda ve tüm duvarlarda da sıçramalar olduğunu gösteriyor. Kurban dövüşmüş gibi görünüyor.

"Aman Tanrım," diye fısıldadı Deacon, bundan nefret ediyordu. Bununla ilgili her şeyden nefret ediyordu. Deacon üç sokak ötede bir ev satın aldığı için Lazar'ın ölmüş olmasından nefret ediyordu.

Hayır. Lafının ortasında kendini durdurdu. Lazar ölmüştü çünkü bir canavar kimsenin onun oyununu bozmayacağına karar vermişti. Zimmerman haklıydı. Bu kişisel bir mesele.

Zimmerman içini çekti. "Ekipler dağılsın, Camry için mahalledeki diğer garajları arasınlar, belki başka bir evi ele geçirmiştir.

'Devam et ve ara, ama bence o gitti. Faith'in artık burada olmadığını biliyor olmalı. Deacon'ı şu anda ona koştuktan alıkoyan tek şey karakolda olduğunu ve etrafının silahlı polislerle çevrili olduğunu bilmektir. Bu ve burada yaşamış olan adama borçlu olduğu saygı. "Otelde vurduğu adamı küvette yatarken bulduk. Bunun gibi kan yok. Bu cesedi saklamış ve temizlemiş. Neden?

"Taktik değiştirdi," dedi Zimmerman. 'Lazar'ın bulunmasını istemedi. Acaba yaşlı adam onu tırmaladı mı?

"Umarım öyledir," dedi Deacon karanlık bir sesle. 'Cesetlerin hemen bulunmasını istememiş de olabilir. Biri Lazar'ı kaçırmadığı sürece, kimse tetikçiyi burada aramaz, ama cesedi burada küvette bıraktıysa ve kokmaya başladıysa ...' Yorgun bir şekilde nefes verdi. "Dondurucuyu kontrol eden oldu mu?

Taylor, "Satırın kayıp olduğunu fark ettiğimizde mutfaktaki dondurucuya baktık," dedi. Garajda dondurucu yoktu.

Deacon midesi çalkalanarak banyodan uzaklaştı. "Peki ya bodrum?"
"Kahretsin," diye mırıldandı Zimmerman. "Hadi gidelim."

Mt Carmel, Ohio, 5 Kasım Çarşamba, 17.30.

Faith bilgisayar ekranından başını kaldırdı, dikkati hemen tanıdığı bir müzik parçasına takıldı. Ayağa kalktı ve omuzlarını gerdi, biraz uzaklaşmaya ihtiyacı vardı.

Mutfağa vardığında müziğin sesi daha da yükselmişti. Sophie yerde oturmuş, sırtını bir dolap kapağına dayamış, dizlerini göğsüne çekmiş, kocası Vito'nun şarkı söylemesini dinliyordu.

"Sorun ne Sophie?"

"Roza'nın annesini sığınak odasında bulduk."

Faith odanın büyüklüğünü düşündü ve Sophie'nin sıkıntısını anladı. İç çekerek onun yanına oturdu. "Annesinin mezarının yanında mı uyudu?"

Sophie sesli bir şekilde yutkundu. "Annesini yan yatacak şekilde ayarladı, sanki uyuyormuş gibi, ellerini başının altına sıkıştırdı. Ve annesinin kollarına bir oyuncak bebek koydu. Ben sadece O bebeğe bir saniye daha dayanamadım."

Faith, "Böylesine yıkıcı bir duygu için üzüntü ne kadar da önemsiz bir kelime," diye mırıldandı. Kolunu Sophie'nin omuzlarına doladı ve sessizce oturup Sophie'nin kocasının söylediği şarkıyı dinledi. Şarkının ortalarında Sophie başını Faith'in omzuna koydu, gözyaşları sessizdi.

Müzik bittiğinde Sophie ıslak yanaklarını sildi. "Bana bunu yapan oyuncak bebektir. Roza'nın bebeğiydi. *Oyuncak Hikâyesi*'nde Andy'nin oyuncakları gibi ayaklarından birinde adı yazılıydı. Küçük bir kızken benim de buna benzer bir bebeğim vardı. Onu devirdiğinde "Anne" derdi."

"Annemin de o bebeklerden bir tane vardı. Çok küçükken onunla oynardım ama çok sert davrandım ve kolunu yırttım. Tamir etmeye çalıştım ama berbat bir iş çıkardım. Annem bebeği aldı ve büyüdüğümde geri alabileceğimi söyledi. Onu bir daha hiç görmedim ama eminim üst katta bir dolapta duruyordur-'"

Sophie ona tuhaf tuhaf bakıyordu. "Bebeğin adı Maggie miydi?" diye sordu. "Hayır, o annemin adıydı. Neden?"

"Çünkü bebeğin elbisesinin etiketinde yazan isim buydu."

Faith'in kalbi bir nebze olsun rahatladı. 'Roza ve annesini kim tutuyorsa onu bulmuş olmalı. En azından ona bir bebek verecek kadar nazikti. Bu, onun tekrar kaçırılması konusunda kendimi biraz daha iyi hissetmemi sağlıyor. Eğer ona bir bebek verdiyse, belki de onu öldürmez.

Sophie, Faith'in elini sıktı. "Bu iyi bir umut. Ayrıca uyku paletinin olduğu yerde gömülü bir kutu bulduk. Tanaka şimdi onu getiriyor. İçinde ne olduğunu görmek ister misin?"

"Tabii ki.

Tanaka kutuyu taşıyarak merdivenlerden çıktı, onu Kimble ve Isenberg izledi. Kutuyu oturma odasının zeminine koydu ve herkes içinde ne olduğunu görmek için yaptığı işi bıraktı. "Çok ağır," dedi Tanaka. 'Kitap gibi hissettiriyor.

Ve öyleydi. Kutunun içinde en az yirmi kitap vardı ve çoğunun içinde isimler yazılıydı. Isenberg, "Bunlar kurbanlara aitti," dedi. "Artık elimizde başka bir kimlik belirleme yöntemi var.

Tanaka bir tanesini yavaşça eline aldı ve sayfalarını çevirdi. "Kenarlarda bir sürü not var. Gülümsedi. "Roza'nın annesi ona okumayı öğretiyordu.

Faith kitaplardan birinde gevşek bir kâğıt buldu, bu sefer bir yazı dersiydi. Yetişkin bir el sayfaya hafifçe SENİ SEVİYORUM yazmış, çocuksu bir el de üzerine çizik atmıştı.

Faith hüznüyle, "En azından annesi onu seviyordu," dedi. "Bu bazı çocukların alamadığı bir hediye.

Sophie, sadece Faith'in duyabileceği kadar yüksek bir sesle, "Biliyorum," diye mırıldandı. "Ben aşağıya iniyorum. Kimlik tespitinin başlayabilmesi için cesetleri ortaya çıkarmamız gerekiyor. Faith'e çabucak sarıldı. "Roza için bana umut verdiğin için teşekkür ederim.

"Liste nasıl gidiyor? Isenberg sordu. 'Aile olaylarıyla başka bağlantılar var mı?"

"Henüz değil," dedi Faith. "İstasyondaki memur ekibiniz bir şey buldu mu?"

"Evet," dedi Isenberg. 'İsimlerin bir kısmının doğum belgesi yok ve birkaçının da geçmişte kimlik hırsızlığıyla bağlantılı sosyal güvenlik numaraları var.

"Ah," dedi Faith anlamını kavradığında. "Yani birileri sahte başvurular hazırlıyor ve kendilerine verilen parayı alıyor.

"Öyle görünüyor," dedi Isenberg. "Parayı takip et" boşuna söylenmemiş bir söz değil.

Otuz İkinci Bölüm

Cincinnati, Ohio, 5 Kasım Çarşamba, 17.45.

Deacon sadece Faith'in suçluluk duygusunu anlamaya başlamakla kalmıyor, bodrum katlarına karşı da büyük bir nefret geliştiriyordu. Aslında mühendisin bodrumuna inerken kendini basamakları sayarken bulmuştu. *On üç, on dört, on beş.*

Dibe ulaştığında nefes verdi. İki büyük derin dondurucu duvara yaslanmıştı.

"İki büyük dondurucuya kimin ne ihtiyacı olabilir ki? Zimmerman arkasından mırıldandı.

"O bir avcıydı," dedi Deacon. 'Geyik sezonunun yaklaştığından bahsetti. Bana biraz geyik eti yahnisi sözü verdi. İlk kapağı kaldırmak için kendini zorladı.

İçeriye birkaç büyük siyah çöp torbası atılmıştı. Çoğu dolu görünüyordu ama en üstteki poşet daha küçüktü. Bowling topu büyüklüğünde. *Hay Allah.*

Deacon'ın elleri üstteki çantaya uzanırken sabitti ama ne bulacağını bildiği için kalbi ağrıyordu. Bu pisliği yakalamaları için daha kaç kişinin ölmesi gerekecekti?

Çantanın ağzı bağlı değildi. Kenarlarını ayırdı ve içine bir göz attı, sonra irkilmesini kontrol etme zahmetine girmeden hızla başka tarafa baktı. "Evet," dedi kısık sesle. "Bu o. Sadece kafası.

. Emekli mühendis, kafatasının arkasını parçalayacak kadar büyük kalibreli tüfek ya da tabancayla yakın mesafeden vurulmuştu.

Zimmerman ikinci dondurucunun kapağını kaldırırken, "Lanet olsun," dedi. "İkinci bir kurbanımız var. Üstteki torbanın içine baktı ve Deacon gibi irkildi, sonra torbanın kenarlarını açarak içindekileri gösterdi.

Deacon'ın neye baktığını anlaması birkaç saniye sürdü. "Lanet olsun.

Zimmerman cep telefonunu çevirirken, 'Bu her şeyi özetliyor,' dedi. "Gonzalez? Renzo denen çocuğu aramayı bırakabilirsin. Biz sadece

Onu bulduk. Görünüşe göre işkence görmüş, belki de kendi bıçağıyla. Burnu gitmiş. Kulakları da. Ölüm öncesi gibi görünüyor.'

"Nasıl oldu da dondurucuya düştü? Deacon talep etti.

"Sadece benim teorim," dedi Zimmerman, "ama Renzo'nun arkadaşları kardeşinize bir ders vermek için evinize geldiğini söylediler. Seri, onu sizin evde dolaşırken görmüş olmalı. Pope dün gece saat yedi buçukta Faith'i karakoldan getirdi.

"Jordan amcasıyla konuştuktan sonra," diye mırıldandı Deacon.

Doğru. Ama Pope dokuz yirmi beşe kadar öldürülmedi. Tetikçi onun bir pencereden geçmesini ya da dışarı çıkmasını, hatta arabada görünmesini bekledi ama dikkat çekmiyordu ve ona ulaşamadı. Ve sonra çocuk, belki de bıçağını çoktan çıkarmış bir şekilde eve doğru yaklaştı. Komşularınızdan biri çocuğu görmüş. Muhtemelen cesaretini toplayarak sokak boyunca birkaç kez yürüdü. Kardeşin yeterince büyük bir adam ve Renzo tek başınaydı. Ama bence bu katil, çocuğun içeri girip Pope'un dikkatini dağıtmasını isteyecektir. Bu, kadının neler olduğunu görmek için kapıya gelmesini sağlayabilir.

Deacon kaşlarını çattı. "Belki de çocuğun kırmızı alarm vermesinden ve Faith'e ulaşmasını daha da zorlaştırmasından korkuyordu. Ayrıca güvenliği hiçe sayıp dışarı çıkması için büyük bir olay olması gerekir. Onu zaten birçok kez tuzağa düşürmeye çalıştı ve çok dikkatli olduğunu biliyordu. Pope'u öldürmenin yeterli olacağını düşünmüş olabilir.'

'Yani her şeyi mahvetmesini önlemek için çocuğu yakalamak üzere saklandığı yerden ayrılıyor mu? Olabilir. Yine de çocuğun tüm *bunlar* olmadan da bağırsaklarını dökeceğini düşünürdüm. Kesik başı işaret etti.

"Belki de bu işkence değildi. Belki de eğlenmek için yapmıştır. Ve hatıra için.'

"Harika. Bu işi burada bitireceğiz. Zimmerman iç çekti. "En azından kız kardeşin güvende.

"olmasını istemedim," diye itiraz etti Deacon. "Bu şekilde değil."

"Biliyorum ama sonuç aynı. Renzo artık bir tehdit değil.

'Doğru, ama dediğiniz gibi, bu katil olayı kişiselleştirdi. Ailemi uyarmalı ve güvende olduklarından emin olmalıyım. Evimizi ne zaman geri alabiliriz?'

'Yarın olmalı. Eve gidebileceğin zaman seni ararım'.

"Teşekkürler. Yine de Deacon orada huzur içinde yaşayıp yaşayamayacaklarını ya da orada meydana gelen ölümün sürekli bir hatırlatıcısı olup olmayacağını merak ediyordu.

Evimi aldı, diye düşündü Deacon. Hem şimdiki evini hem de gençliğinin evini. İki de bir daha ev gibi hissettirmeyecekti. İki de artık lekelenmişti.

Evini de elinden aldığımı fark etti. Evet. Bu çok kişisel bir hal almıştı.

Cincinnati, Ohio, 5 Kasım Çarşamba, 17.45.

Sorumlu hemşire, "Sadece birkaç dakika, Dedektif Bishop," dedi. Scarlett, her zaman böyle söylerler, diye düşündü. Her zaman yaptığı gibi başını salladı. Sonra da her zaman yaptığı gibi onları görmezden gelmeye devam etti.

Marcus O'Bannion onu ilk gördüğünden daha iyi görünüyordu ama bu pek bir şey ifade etmiyordu. Yanında oturan ve sol eliyle Marcus'un elini tutan Jeremy'ye, "O nasıl?" diye mırıldandı. Scarlett bu elin çıplak olduğunu fark etti. Jeremy bir gün önce giydiği eldiveni çıkarmış ve ağır yara izleri olan derisini ortaya çıkarmıştı. Scarlett onun sağ elinin eldivenli ve cebinde olduğunu fark etti.

Keith sırtını duvara dayamış, tetikte bekliyordu.

Jeremy, "Yaşayacak," dedi ve Scarlett göğsünden bir yük kalktığını hissetti.

Marcus'un odasına yaklaştıkça nefes almak giderek zorlaşıyor, dehşet duygusu elle tutulur bir güç haline geliyordu. Onu tıbbi yardım helikopterine bindirdiklerinden beri durumu hakkında endişeleniyordu ama onu aklından çıkarıp işini yapmak zorundaydı.

Artık daha rahat nefes alabiliyordu, o da öyle yaptı. "Sevindim," dedi basitçe.

"Neden buradasınız? Keith sordu.

"Hepinize birkaç sorum var.

"Marcus sorularınıza cevap veremez," dedi Keith. 'Jeremy de cevaplamaz. O yüzden git buradan.

"Hayır. Marcus gözlerini açtı, iki parmağını sallayarak Scarlett'e yaklaşmasını işaret etti.

Yatağın üzerine eğildi ve ona göz ucuyla baktı. Solgundu ve alnında boncuk boncuk ter vardı ama yine de çok yakışıklı bir adamdı. "Daha iyi görünüyorsun.

"Bok gibi hissediyorum.

Ağzının bir köşesi kalktı. "Delinmiş akciğeri düşününce şok geçirmedi. Jeremy'ye doğru baktı. "Mülkünüzü arka yoldan ne zaman terk ettiğinizi ve eski karınızın evine ne zaman vardığınızı bilmem gerekiyor.

"Bu neden önemli? Keith sordu.

Marcus'un yatağının üzerinde Keith'in gözleriyle karşılaştı. "Çünkü bir katili yakalamaya çalışıyorum," dedi sertçe. "Şu anda on bir yaşında bir kızı rehin tutan bir katili.

"Onu alıp ," diye fısıldadı Marcus. "Onu durdurmaya çalıştık.

Scarlett ses tonunu yumuşatarak, "Biliyorum," dedi. 'Teşekkür ederim. Corinne'in hayatını kurtardınız.

"Yapılacak en doğru şey. Mickey'yi öldüren adamı tanıyor mu?" Derin bir nefes aldı, "Mickey'yi öldüren adamı tanıyor mu?

Onun yüzünü hiç görmemiş. Ancak ekibimizde, bir tanığın bildiğinin farkında bile olmadığı ayrıntıları ortaya çıkarabilecek mükemmel bir terapistimiz var. Corinne ile birlikte çalışacak. Mikhail'i öldüren adamı bulmak istiyoruz. Onu hapse atmak istiyoruz.'

Marcus'un kara kaşları birbirine çatıldı. 'Jeremy'yi bir görüşme odasına koydunuz. Onu saatlerce orada bıraktın. Derin bir nefes daha. 'Ve şimdi bir korumamız var. Neden?

Scarlett göz ucuyla Jeremy'ye baktı. 'Çünkü medyayla paylaştığımızdan daha fazla ceset bulduk. Şimdiye kadar hepsine otopsi yapıldı, düzgün, cerrahi tarzda dikişler atıldı. Bugünkü cesetler sizin kamaranızda bulundu, Dr O'Bannion. Ve federal gözetimden kaçarak saklayacak bir şeyiniz varmış gibi görünmesini sağladınız ve sunabileceğiniz herhangi bir mazereti geçersiz kıldınız.

"Tesadüfi saçmalıklar," diye Keith. "LT'n onu bıraktı çünkü bunu biliyordu.

"LT'm gitmesine izin verdi çünkü Faith ona yalvardı. Faith Jeremy'yi Marcus'tan ayrı tutmanın doğru olmadığını düşündü, özellikle de Mikhail'i kaybettikten sonra. Yumuşak bir kalbi var. Umarım bu onu öldürtmez, çünkü biri hala bunu yapmak için çok uğraşıyor. Barbara O'Bannion'ın vasiyetinin içeriğini bilen biri.

Jeremy kesin bir tavırla, 'O kişi ben değilim,' dedi. 'Ama Faithe teşekkür ettiğimi söyle.

Ve dikkatli olmak için.'

Yapacağım. Ve kimsenin soruma cevap vermediğini fark etmediğimi sanmayın. Indian Hill'deki evinizden ne zaman ayrıldınız ve Yarborough'ların evine ne zaman vardınız?

Marcus'un dudakları neredeyse gülümseyerek kıpırdadı. "Çok hızlısın.

Teşekkür ederim. Gerçek bir cevap iyi olurdu. Hemşire beni dışarı atmadan önce.

Marcus, "Stone'la dün gece on birde bir barda tanıştım," diye homurdandı. "Değiş tokuş yapmak için hazırlıklı geldi.

"Hazır mısınız? Scarlett sordu. "Bu da ne demek oluyor?

"Yastıklı ceket ve beyzbol şapkası. Karanlıkta ona benziyorum. Bir haberde büyük bir ipucu yakaladığını ama federallerin peşinde olduğunu söyledi. Bunu daha önce de yapmıştım. Birçok kez. Su lütfen.'

Jeremy hemen harekete geçerek Marcus'un diline bir buz parçası yerleştirdi. "Marcus gece bir gibi evime geldi, Stone'un arabasını kullanıyordu ve paltosunu giymişti. Stone olmadığını hemen anladım. Her zaman biliyordum, siz çocukken bile.

Marcus zayıf bir sesle, "Yapmadın," diye itiraz etti, dudakları Scarlett'in bir şekilde Jeremy'nin endişesini gidermek için olduğunu bildiği bir gülümsemeyle kıvrıldı.

Jeremy, Marcus'un alnındaki teri inanmakta güçlük çektiği bir şefkatle sildi. 'Ben tek yumurta ikiziydim, evlat. Yer değiştirmeyi bilirim. Siz ikiniz üzgün amatörlerdiniz. Gözlerini Scarlett'e dikti, yoğun bir yeşillik içindeydi. "Marcus yanlış bir şey yapmadı.

Buna inanıyorum. Corinne'in hayatını kurtarmak zorunda olmadığı halde kurtardı. Yaptıkları onun adına konuşuyor. Belki siz de benim lanet soruma cevap vererek aynı şeyi yapmak istersiniz. Zor bir soru değil, Doktor.

"Della beni sabahın ikisinde aradı. Bir seyahatten dönmüş ve Mickey'nin evde olmadığını görmüş. Kaçtığını bilmiyordu. Çenesi gerildi. "Audrey iki gün önce öğrenmiş ama annesini korkutmak -ya da beni incitmek- istemediği için Stone'a söylemiş. Stone Mickey'yi arıyordu. Bu yüzden Pazartesi gecesi evime girip çıktı. Mickey'nin benimle olduğunu, Audrey'nin yanıldığını umuyordu. Onun gittiğini öğrenene kadar bunu bilmiyordum.

"Audrey ve Stone neden Mickey'nin kaçmasının size zarar vereceğini düşündüler? Scarlett, Jeremy'nin cevabını Stone'un o gün daha önce verdiği gerekçeyle karşılaştırmak isteyerek sordu.

Jeremy'nin yüzünde acı ifadesi belirdi. "Çünkü Mickey bana kızgındı. Başından beri onun babası olduğumu bildiğimi, annesiyle olan patavatsızlığımı örtbas etmek için yalan söylediğimi sanıyordu. Bu doğru değildi. Bir Rus işadamına ait olduğunu düşündüğümde bile o çocuğu kendi çocuğum gibi sevdim. Ona gururla kendi adımı verirdim, ne kadar az değeri olursa olsun.

"Güzel bir isim," diye fısıldadı Marcus. "Baba.

Jeremy Marcus'un elini sıkıca kavradı. "Onu *sevdim*. Her zaman benim olmasını diledim. Keşke Della bana *söyleseydi*, ama riske girmek istemedi-' Sözüünü kesti.

Scarlett kuru bir sesle, 'Şimdi durma,' dedi. "Della neyi riske atmak istemedi? Yüzünde katı bir kontrol ifadesi olan Keith'e baktı. "Neyden ya da kimden korkuyordu?

"Ben," dedi Keith açıkça. 'Benden korkuyordu. Della bana hiç güvenmedi. "Peki bu neden olabilir, efendim? Scarlett yumuşak bir sesle sordu.

Keith gözlerini kaçırdı. "Çünkü Jeremy'nin araba kazasına benim sebep olduğumu düşünüyordu. Çünkü onun eski ortağını kıskanıyordum ve Jeremy'yi kendim için istiyordum.

Jeremy'nin kafası Keith'e bakmak için döndü. "Düşünmedi! Bunu asla düşünmedi.

"Evet, baba," dedi Marcus zayıf bir sesle. "O yaptı.

Scarlett kaşlarını kaldırdı. *Bu iş gittikçe daha iyi oluyor*. "Peki sen kıskandın mı, Keith?

'Evet, ama Jeremy'yi asla riske atmazdım. O kazada neredeyse ölüyordu.

Buna inanabilirim, diye düşündü. "Della neden kazanın kaza olmadığını düşünsün ki?

Keith'ten daha fazla çene sıkma ve diş gıcırdatma. "Çünkü arabanın kurcalandığından şüpheleniyordu. Enkazı kontrol ettim. Haklıydı.

"Keith! Jeremy haykırdı. 'Bunu bana neden anlatmadın? Neden polise söylemedin?

"Çünkü benim de yaptığıma inanacağını düşündüm.

Jeremy'nin omuzları çöktü. "Yapmazdım. Bana zarar vermeyeceğini biliyorum.

"Bu yüzden mi onun korumalığını yapıyorsun? Scarlett söyledi ve Keith başını salladı. 'Çünkü biri onu öldürmeye çalıştı. Arabayla oynandığına dair kanıtın var mı?'

'Hayır, ama bunu bilecek kadar iyi bir tamirciyim. Neden?'

Scarlett, 'Sadece titiz davranıyorum,' dedi. 'Yani Della senin gazabından korktu ve Mickey'nin Jeremy'nin oğlu olduğunu kimseye söylemedi. Bu doğru mu?'

"Evet," dedi Keith kesin bir ifadeyle. "Çocuktan hoşlanmadım. Bu bir sır değildi. Jeremy'ye eşcinsel olduğu için gereken saygıyı göstermedi. Ve ne zaman

Mickey, Jeremy'nin babası olduğunu öğrenince küplere bindi. Jeremy'nin gözlerinin içine baktı. "Senden utanıyordun."

Jeremy, "Hayır, ondan utanmadığımı düşündü," diye ısrar etti.

"İkisini de düşündü," dedi Marcus hırıltılı bir sesle. "Kafası karışmıştı."

On yedi yaşındaydı.'

Jeremy'nin bedeni gözlerinin önünde sönmüş gibiydi. "Ve şimdi o öldü."

Scarlett'in kalbi sıkıştı, ama ifadesini nötr tuttu. "Kaybınız için üzgünüm Dr. O'Bannion, ama Della'nın evine ne zaman geldiğinizi bilmem gerekiyor."

Duygularını acımasızca kontrol ederek dişlerini sıkı. "Üçten biraz önce."

"Peki neden ajanları atlatmayı gerekli gördünüz?"

Çünkü Della korkmuştu. Başta Mickey'nin kaçırıldığını düşündü. Ben de öyle. Zengin olunca böyle oluyor. Ben polisi aramak istedim ama o aramamamız için ısrar etti. Ben de bir gece hırsız gibi evimden sıvıştım," diye acı bir şekilde sözlerini tamamladı. 'Teğmeniniz gelip bize söyleyene kadar Mickey'nin öldüğünü bilmiyorduk. Sonra da beni alıp götürdü. Karımı teselli etmek için bile kalamadım. Eski karım,' diye düzeltti. Üzgünüm Keith. Onu sevmiyormuş gibi davranmam, çünkü seviyorum. Sadece seni sevdiğim gibi değil. Bunu anlamak zorundasın. Mickey'nin benim yüzümden kaçarken öldüğünü...' Omuzları çöktü ve sol eliyle yüzünü kapattı. "Bunun için beni nasıl affedebilir?"

"O da seni seviyor," diye fısıldadı Marcus. 'Seni suçlamayacak. Şimdi ona git, baba. Ben iyi olacağım. Zaten uyumam gerek ve annemin sana ihtiyacı var.'

"Seni götüreceğim," dedi Keith. "Gel hadi."

Scarlett nazik bir tavırla, 'Memur sizi takip etmek zorunda kalacak,' dedi.

"Özür dilerim. "Peki ya Marcus? Jeremy sordu. 'O katil senin için geri gelebilir."

ona.'

'Bir koruma görevlendireceğim ve bu gerçekleşene kadar onunla kalacağım.'

Tamam mı?' 'Teşekkür ederim, Dedektif.' Jeremy ayağa kalktı, Keith'in

güçlü desteğiyle

kolunu beline doladı. 'Oğlumu öldüren adamı bulun. Lütfen.'

"Bulacağız. Bulmak zorundayız."

Scarlett onların gidişini izledi, Jeremy Keith'e yaslanmıştı, memur da gizlice arkalarından geliyordu.

"Teşekkür ederim."

Sözler onun arkasından gelmişti. Scarlett tekrar yatağa döndü. Marcus birdenbire bin kat daha kötü göründü ve Scarlett onun

Jeremy'nin çıkarı için bir arada tutuyordu. "Ne için?"

Dudakları kıvrıldı. 'Ben bayılmadan önce onu buradan çıkardığın için. Bu onu endişelendirebilirdi. Sessiz bir iniltiyle gözlerini kapattı. "Ve ona saygılı davrandığın için. O iyi bir adam. İnandığından daha iyi.

Scarlett, Jeremy'nin boşalttığı koltuğa oturdu. "Buna inanmak istiyorum.

Bu doğru. Kaç kişiye yardım ettiğini bilemezsiniz. Yanına aldığı herkese kendi çocukları gibi davranıyor. Hailey'e sor.'

Hizmetçisi. Onu merak ettik. Kim o?"

Audrey'nin arkadaşı. Kötü bir aileden geliyor, daha okuldayken evden atılmış. Gidecek hiçbir yeri yok. Jeremy onu yanına aldı. Şimdi onun evini işletiyor. Ona son derece sadık, tıpkı hepimiz gibi. *O iyi bir adam*. Bu korkunç şeyleri yapmış olamaz. Marcus'un yüzü daha da gerilmiş, nefes alış veriş daha da zorlaşmıştı.

'Sshh. Sakin ol. O zaman birileri onun kötü görünmesini istiyor. Bir fikrin var mı?'

Yerleşmiş gibiydi. 'Annesi hala hayatta olsaydı, ona bakardım. Öldüğüne göre, aile ağacını takip ederdim.

"Jordan amcanı kastediyorsun.

"Geriye bir tek o kaldı.

Scarlett onun tepkisini izleyerek, "Faith hariç," dedi.

Gözleri hâlâ kapalıydı, başını salladı. 'O bir hedef. Kazanacak bir şey yok.

"Yeterince doğru. Stone'dan mesajı ne zaman aldın?

Telefonlarımız sizde, Dedektif. Bunu biliyorsunuz. Ama bu sabah dokuzdaydı. Sadece "Körlüğe gel." yazıyordu.

Mesajı görmüştü. "Sanırım bir geyik körlüğü?

"Stone'un ormanda kalıcı bir evi var ama kulübeden oldukça uzakta. Mickey'i aramak için kulübeye gittiğini ve bir şey olduğunu düşündüm. Mevsimi dışında avlanan aptallar. Ben zaten Mickey'i aramaya çıkmıştım. Jeremy ve annem çok üzgündü, onlara mesajdan bahsetmedim. Sadece arabayı sürdüm. Saat on bir gibi oraya vardım ama Stone körlüğe gelmemi söylediği için kulübeye girmedim. Barda arabaları değiştirmiştik, bu yüzden Stone'un arabasındaydım, o da yoldan bir metreden fazla gidemiyordu. Onu kulübenin yanında bırakıp körlüğe kadar yürümek zorunda kaldım.

"Onu gördüm. Kırmızı Corvette. Çocuğun ciddi bir tarzı var.'

Marcus'un dudaklarının bir başka kıvrımı. Scarlett, *gerçekten de güzel dudaklar*, diye düşündü. 'Stone başlı başına bir güç,' dedi. 'Ona ayak uydurmak zor, bu yüzden denemedim bile. Ayıldı, vücudu yorgunluktan sarkmıştı. "Onu körün yanında buldum, kan kaybından zayıf düşmüştü. Yumruk büyüklüğünde bir kaz yumurtası vardı.

ve kartınız cebindeydi, Dedektif. Subaru'mu bıraktığı yeri bulmam biraz zaman aldı - kulübenin arkasındaki ormanda. İşte o zaman arka duvardaki kanı gördüm ve bir şeyler olduğunu anladım. Durakladı, kuru dudaklarını yaladı. "Buz, lütfen.

Bir buz parçasını dudaklarında gezdirdi ve ağzına attı. 'Demek beni aradın,' dedi.

Kulübenin içinde ne olduğunu gördükten sonra. Stone'un polisleri aramamak için bir nedeni olduğunu düşündüm, bu yüzden size adımı vermedim. . Ben . . . Mickey'i gördüm ve düşünemedim.'

'Fark etmez,' dedi. "Sanırım sesini nerede olsa tanırım.

Bu kez dudaklarında küçük, hüzünlü bir kıvrım vardı. "Teşekkür ederim, Dedektif," dedi ve sonra öksürmeye başladı. "Kahretsin," diye hırıldadı.

Ona bir buz parçası daha verdi. "Hazır olduğunda bana gerisini anlat. Daha fazlası değil. Subaru'yu kör noktaya kadar sürdüm ve Stone yolcu koltuğunda.' Küçük bir gülümseme daha. 'Birkaç kilo vermesi gerekiyor. Bunu söylediğimi ona söyleme.

"Sırrın benimle güvende.

'Sanırım öyle,' diye mırıldandı. 'Onu arabaya bindirdikten sonra kendine geldi tabii. Elinde kürek olan korkunç bir kadın hakkında konuşmaya başladı.

Scarlett'in dudakları kıpırdadı. Bir beyzbol spikerinin sesiyle, "Dış sahaya çizgi atışı!" dedi. "O kaleleri yuvarla, kızım.

Marcus bir kahkaha attı, sonra inledi. "Güldürme beni. Bana onu korkuttuğunu, onu kaçıranın kendisi olduğunu sandığını söyledi. Jeremy'nin evine bulduğu cesetlerden size bahsetmesi gerektiğini ama korktuğunu söyledi.

"Bana korkmuş gibi görünmedi," dedi hafifçe.

Hepimiz dışarıdaki yüzlerimizi takıyoruz. Onu doğrudan acil servise götürmek istedim ama onları aramamız konusunda ısrar etti. O kötü bir adam değil. Sadece farklı düşünüyor. Ona bir saat bakacağımızı ve sonra onu hastaneye götüreceğimi söyledim. Corinne'i yolun kenarında gördüğümde vazgeçmişim ve ana yoldaydım. Sanırım küreği yolda bir yerde kaybettiği için şanslıyım.

Scarlett gülümsemedi. 'Corinne'in zayıflatıcı bir hastalığı var, Marcus. Stone korktuğu için ilaçlarını almadan bir gün daha geçirdi. Çok acı çekiyordu ama yine de küçük kızını korumak için onca kilometre yürüdü. Eğer kar maskeli adamdan önce ona ulaşabilseydik,

ikisini de sağ salım geri alırdık. Şimdi o çocuk bir canavarla birlikte. Çünkü Stone "korkuyordu."

Marcus'un gözleri fal taşı gibi açıldı ve Scarlett onun bakışlarında erimiş bir öfke görünce şaşırdı. 'Kardeşini bir mezarda beyni patlamış halde görmüştü,' diye tısladı. 'Bunun ona ne yaptığı hakkında hiçbir fikrin yok. Corinne acı çektiği için *üzgünüm*. Küçük kızın kaçırılmasına çok üzıldüm. Bunu durdurmaya çalıştım. Ama Stone'un ayakkabılarıyla bir mil yürüyene kadar, onu eleştirmeye *cüret* etme.

Öksürmeye başladı ve bir hemşire koşarak geldi. "Gitmeniz gerekiyor, Dedektif," dedi.

"Hayır," dedi Marcus nefes nefese kalarak. "Bırak kalsın.

Onun bu çıkışından rahatsız olan Scarlett hemşirenin önünden çekildi.

Marcus ona, "Gitme," diye emretti. "Gitme.

'Şşş,' dedi. 'Merak etme. Güvende olduğundan emin olana kadar gitmeyeceğim.

Cincinnati, Ohio, 5 Kasım Çarşamba, 18.45.

Deacon, Greg'in yatak odasının kapısının iç tarafındaki ışığı kontrol eden düğmeye bastı; ısıtma cihazları açık değilse dikkatini çekmenin tek yolu buydu.

"Aç değilim," diye Greg. "Lütfen git buradan.

Deacon kapıyı açtı. 'Sadece ben varım. Bu gece yemek yok.'

Greg yatağında oturmuş, dizüstü bilgisayarında bir video oyununa dalmıştı. "Ne oldu?" diye sordu başını kaldırmadan. En azından bu, yardımcı cihazlarının açık olduğu anlamına geliyordu.

"Size bir haberim var. Çok önemli. Lütfen bana bak. Greg'in tüm dikkatini toplayana kadar bekledi. "Renzo öldü.

Greg'in gözleri önce şaşkınlıktan sonra da telaştan kocaman oldu. "Nasıl? Ne zaman? Bunu ben yapmadım!"

'Senin yapmadığını biliyorum. Kimse öyle düşünmüyor. Teğmenim bir açıklama yapana kadar bunu gizli tutmanı istiyorum ama Renzo, Faith'in peşindeki adam tarafından öldürüldü. Görünüşe göre sana bıçakla meydan okumaya gidiyormuş, ama katil onu görmüş, bir şekilde yolunu kesmiş, sonra da öldürmüş. Bunun seninle bir ilgisi yok.'

Greg'in yüzünün rengi solmuştu. "Evet, öyle. Eğer HIV virüsü taşıyor gibi görünmesini sağlamasaydım, buraya asla gelmezdi. Hâlâ hayatta olurdu. I

onu sevimsiz yapmak istedim. İnsanların onun bir yalancı olduğunu düşünmesini istedim. Ölmesini istemedim.'

"Biliyorum," dedi Deacon tekrar. 'Ben de aynı şekilde hissediyorum. Ama Greg, onu bıçakla peşinden gelmeye sen zorlamadın. Arkadaşlarına sana bir ders vereceğini ve sonra Dani'ye de bir ders vereceğini söyleyerek böbürlendi. Arkadaşlarından hiçbiri onunla gelmedi ve birkaçı FBI ajanlarına onu vazgeçirmeye çalıştıklarını söyledi. Öldürüldüğü için üzgünüm ama doğruyu söylemek gerekirse artık ikinize de zarar veremeyeceği için rahatladım.

Greg uyuşukça başını salladı. "Evet, ama... her neyse.

Deacon kolunu Greg'in omuzlarına doladı ve ona sıkıca sarıldı. 'Şimdi gitmem gerekiyor ama burada kalmanı istiyorum. Lütfen hiçbir yere gitme.

'Ama Renzo öldü. Artık bana zarar veremez.'

'Hayır, ama onu öldüren adam yapabilir. Bunu bana karşı kişiselleştirdi. Sana ya da Dani'ye dokunmasını istemiyorum.

Tamam mı?" Greg başını salladı. "Tamam. İyi. İyi.

Faith nasıl?"

Karakolda güvende. Etrafı silahlı polislerle çevrili. 'O iyi, ama tüm bunların bittiğini görmekten memnun olacağını da biliyorum. Telefonunu yakınında tut. Sıra dışı *bir şey* görürsen bana mesaj at. Paranoyak olman umurumda değil. Seni kaybetmektense yanlış alarm vermeyi tercih ederim. Anladın mı?"

Bir baş daha salladı. "Anladım.

Deacon tereddüt etti, yanakları kızarmıştı. "Seni seviyorum. Bunu yeterince söylemiyorum ama bu doğru.

Greg başka tarafa baktı. "Kahretsin, D," diye homurdandı bıkkınlıkla. "Ben de," diye mırıldandı.

Bu tam da Deacon'ın duymaya ihtiyaç duyduğu şeydi. "Burada kal," dedi şiddetle. "Güvende kal.

Jim'i mutfakta buldu ve ona Renzo'nun ölümünü anlattı. Dün gece çocuğu almak için karakola geldiklerinde Jim ve Tammy'ye Greg'in okulundaki durumu anlatmak zorunda kalmışlardı. "Greg'e ayrıntıları anlatmadım. O resimleri kafasına sokmak istemedim. Ama bu katil işi iyice azıttı.

Jim acımasızca başını salladı. 'Eski evinde öldürüyor, yeni evinin dışında öldürüyor. Senin ve senin gibilerin peşinden geliyor. Ben Greg'e göz kulak olurum. Dani'ye kim göz olacak?"

"Hepiniz için koruma talep edeceğim.

"İhtiyacımız yokJim beylik tabancasının kılıfında durduğu kalçasını okşadı. Deacon düş almak için silahını çıkarabileceğini düşündü ama emin değildi. 'I

Greg'i yakaladım. Kendine dikkat et. Kendini öldürtme.'

Deacon'ın kaşları şaşkınlıkla kalktı. Bu Jim'in ona söylediği en sıcak şey olabilirdi. "Teşekkürler Jim.

Jim sanki gülümsemesini istemiş gibi ona huysuz bir bakış attı. "Teyzen üzülürdü.

'Kimse bunu istemez. Dikkatli olacağım. Teşekkürler.'

Arabasına doğru yürüdü, kalbi biraz daha hafiflemişti. Artık karakola geri dönüyordu. Faith'e geri dönüyordu.

Kemerini bağladı ve Isenberg'in telefonunu tekrar aradı. Lazar'ın olay yerinden gelirken ona ulaşmaya çalışmış ve koruma talep etmişti ama sesli mesajını almıştı. Şimdi tekrar aradı, sonuç aynıydı.

Bishop'ı aradı ama Bishop tek bir zil sesinden sonra telefonu kapattı. Bir saniye sonra bir mesaj geldi. *O'B çocuklarıyla hastanedeyim. Seni sonra ararım.*

Hayal kırıklığına uğrayarak Adam'ın cep telefonunu aradı ama bir kez daha doğrudan sesli mesaja yönlendirildi.

Arama listesinde sırada Tanaka vardı. Adli tıp lideri telefonu açarak onu rahatlattı. "Ben de tam seni aramak üzereydim," dedi Tanaka. "İyi haberi mi yoksa kötü haberi mi istiyorsun?

"Önce kötü haber," dedi Deacon. "İyi haberlerle bitirmek istiyorum. Şu anda birazını kullanabilirim.

"Ne oldu? Tanaka endişeyle sordu.

'Tetikçinin saklandığı yeri evimin yakınında bulduk ama gitmişti. Ayrıca komşumun ve Renzo'nun cesetlerini de bodrumdaki dondurucuda bulduk. Sıra sizde.'

'Sophie, Roza'nın annesine ait olduğunu düşündüğümüz bir cesedi kazılan odada gömülü olarak buldu. Annesinin gömülü olduğu odada uyuyordu.

Deacon iç çekti. "İyi haber nedir?

Bu biraz göreceli bir terim. Faith, kat kat tepsileri tutması için yenilediği eski bir servis asansörünü bulmamıza yardım etti. Hediyeelik eşya zulasını orada bulduk.

"Güzel, bu-" Deacon dondu kaldı. "*Faith* sana yardım mı etti? *Orada* mı? Orada.

Ev mi?

"Evet, o burada. Ben ve Adam'la birlikte.'

Adam. Deacon gözlerini kapadı, iki kesik başı dehşet verici bir netlikle gördü ve öfke kabardı, temizledi ve canlandırdı

ve bu anda, bir sonraki nefesini çekmekten daha gerekli.
Orospu çocuğu. *Bensiz onu oraya götürmemesini* söyledim.

"Dedektif Kimble hâlâ orada mı?" diye sordu usulca.

Evet. Bak, eğer bağıracaksan, bana bağırma. Kimble'a bağır.
Ama Faith iyi. Sanırım bize yardım etmek ona da iyi geldi.

Deacon arabasını çalıştırdı. "Yola çıkıyorum.

Cincinnati, Ohio, 5 Kasım Çarşamba, saat 19.00.

Scarlett hastane odasına Stone O'Bannion'u uyurken bulunca biraz rahatladı. Yeni bir O'Bannion aile dramını kaldırabileceğinden emin değildi ve hâlâ Marcus'un hararetli sözleriyle boğuşuyordu.

Stone'un ayakkabılarıyla bir mil yürüyene kadar, onu eleştirmeye cüret etmeyin.

Neredeyse bir saat boyunca sakinleştirici verilen Marcus'a göz kulak olmuş, odasını korumakla görevlendirilen üniformalıları beklemişti. Isenberg devriyeden bir üniformanın daha alınmasından hoşnut olmamıştı ama Marcus hâlâ yoğun bakımda olan tek hastaydı. Stone, Corinne ve Arianna artık normal koğuştaydı ve üç odayı da tek bir üniformalı gözlüyordu.

Böylece Stone'un odasından Corinne'in odasına kadar kısa bir yürüyüşten sonra Scarlett kapıyı iterek açmadan önce mutluluğu duydu. Bir an için kapı aralığında durup olanları içine çekti, boğazı birden yutkunamayacak kadar kalınlaştı. Arianna, Corinne'in yatağının yanındaki hastane yatağında yatıyordu, yataklar birbirinden sadece birkaç metre uzaktaydı. Arianna'nın oda arkadaşı Lauren, elinde bir iPad ile Arianna'nın yatağının ayak ucunda oturuyordu. Oda çiçekler ve balonlarla doluydu ve televizyon arka planda sessizce mırıldanıyordu.

Meredith Fallon köşedeki sandalyesinden kalktı ve Scarlett'in orada durduğunu görünce yanına gitti. Kalbine dokunarak, 'İşler yolunda gittiği zaman, seni tam buraya getirir,' dedi.

Scarlett boğazını temizleyerek, "Evet," diye cevap verdi. 'Keşke Novak da burada olsaydı da bunu görseydi. Faith de. Mutluluk aşısına ihtiyacımız vardı.

Üç kadın koro halinde "Nasıl isterseniz!" dedi.

Scarlett güldü. 'Aklınızı dertlerinizden uzaklaştırmak için *Prences Gelin* gibisi yoktur.

"Dedektif Bishop," diye takıldı Meredith, "sizi romantizm hayranı sanmazdım.

Scarlett ona bir bakış fırlattı. 'Romantizm mi? Pffft. Bu kız için değil. Ben sadece eskrim, dövüş, işkence, intikam, devler, canavarlar, kovalamacalar ve

kaçar.'

Meredith filminden alıntıyı sürdürerek, "Ve tabii ki gerçek aşk," dedi.

Scarlett, 'Ve en çok da mucizeler,' diye fısıldayarak sözlerini bitirdi. "Mucizelere her zaman bayılmışımdır. Arianna'nın gülümsemesini inceledi. 'Bu coşku geçince çok kötü olacak, değil mi?

'Evet, ama bu şu an için geçerli değil. Mutluluğu bulabildiğimiz yerde alacağız ve gerektiğinde travmayla başa çıkacağız. Roza'dan haber var mı?

"Nerede olduğunu bilmiyoruz ama ekip annesinin cesedini buldu. Roza annesinin mezarının yanında uyuyormuş. Annesini, Roza'nın tek bebeğini tutarak uyuyormuş gibi poz vererek gömmüştü.

Gözleri aniden yaşlarla parlayan Meredith dudaklarını büzdü, derin bir nefes aldı ve dengesiz bir şekilde dışarı üfledi. "Bazen bu iş gerçekten berbat oluyor, biliyor musunuz Dedektif?

'Bana Scarlett de ve evet, biliyorum. O yüzden fırsatımız varken bu mutluluğun tadını çıkaralım.

Meredith hoş geldin işareti yaptı. "İçeri buyurun. Sanırım kızlar seni görmek istiyor.

"Dedektif Bishop! Scarlett kapıdan içeri adımını attığında Arianna seslendi. "İçeri gelsene. Film izliyoruz.'

"Duydum. Şu çiçeklere bak. Balonlar ve doldurulmuş hayvanlar da var. Oldukça büyük bir vurgun.'

"Ve şeker," dedi Arianna. "Gerçi şu anda bunları yiyebilecek tek kişi Lauren.

"Canlı tweet atıyorum," dedi Lauren. 'Corinne ve Arianna: yeniden birleşme. Bir açıklama yapmak ister misin?'

Scarlett basitçe, "Onları güvende gördüğüm için mutluyum," dedi. Corinne'in soru sorarcasına yüzünü incelediğini fark etti ve başını salladı. 'Henüz değil, tatlım. Ama onu bulacağız.

Corinne sert bir şekilde başını salladı. 'Filmi bizimle birlikte izleyin, Dedektif. Alıntı yapmaktan çekinmeyin.

"Kısa bir süre için. Tabii.'

Cincinnati, Ohio, 5 Kasım Çarşamba, 20.45.

Canlı ya da ölü pek çok cesedi dikmişti ve her iki eliyle de dikiş atmayı öğrenmişti ama kolundaki kurşun yarasına ulaşamıyordu. Saatler geçmesine rağmen hala kanıyordu ve kısa süre içinde yardım almazsa bayılabilirdi.

Ve bu çok hoş olmaz mıydı?

Arka koltukta hâlâ yarı baygın yatan çocuğa baktı. Kızın numara yaptığını düşünmüyordu. Eğer öyleyse, annesinden ya da teyzesinden çok daha iyi bir oyuncuydu.

Doktora gitme zamanı geçmişti. *İkimiz için de*. Bütün gün Dr. Dani Novak'ın mesaisinin bitmesini beklemişti ama Novak acil servisten ayrılmamıştı. Çalıntı aracında beklemekten sıkılmıştı. Onu çok daha rahat bir yerde bekleyecekti.

Daha fazla risk almak istemediğinden, Roza'nın el ve ayak bileklerini sıkıca bağlamıştı bile. Sonra da ağzını tıkamıştı. Roza'nın ağzını daha önce hiç kapatmamıştı ama özgür olduğu günlerde ne gibi kötü alışkanlıklar edindiğinden emin olamazdı.

Onu Suburban'a kilitlemeden ve Dr. Novak'ın üçüncü kattaki dairesine merdivenlerden çıkmadan önce battaniyenin onu tamamen örttüğünden emin oldu. Kapıyı açmak için kapı kolunu çevirdi ve kapı açıldığında şok oldu. Dr. Dani ön kapısını kilitlememiş miydi? *Yazıklar olsun ona*.

Onu bıçak zoruyla dairesine sokmak için gölgelerde beklemek zorunda kalmayı bekliyordu. Normalde avıyla oynamayı severdi ama bu gece çok fazla mücadele etmek zorunda kalmayacağı için minnettardı. Daireye girdi ve kısa bir süre durdu. *Merhaba*. Kanepede genç bir adam uyuyordu, önündeki geniş bir beyaz çizgi dışında saçları siyahtı.

Ah. Herkesin başına bir sürü dert açan küçük kardeş Greg ziyarete gelmişti. İşitme cihazları, bir otobüs kartı ve tek bir anahtar sehpanın üzerinde duruyordu. Fermuarı açılmış bir sırt çantası kanepeye yaslanmıştı, bir dizüstü bilgisayar ve toplanmış bir tişört ve atlet görünüyordu. Küçük kardeşi geceyi geçirmek için gelmişti.

Mükemmel. Ne kadar çok o kadar iyi, özellikle de Faith için bir takasa aracılık etmek söz konusu olduğunda.

Yerde sürünerek ilerledi, çocuğun duyamayacağını hatırlayana kadar çok sessizdi. Greg Novak'ın boyutlarındaki tutsakları pek sık yakalamazdı ama hazırlıklıydı. Cebinden bir mendil çıkardı ve üzerine bol miktarda ketamin serpti. Sonra uyuyan gencin arkasına geçti, kolları koltuğun koluyla aynı hizada olacak şekilde çömeldi.

kanepe. Tek bir hareketle bıçağının ağzını sağ eliyle Greg'in boğazına dayadı ve daha güçlü olan sol eliyle mendili çocuğun ağzına bastırdı.

Beklendiği gibi, çocuk çırpınmaya başlamadan önce büyük bir nefes aldı, ancak bıçağın ısırığını hissettiğinde hareketsiz kaldı. *On, dokuz, sekiz ...* Yere yığılmaya başladı ve karakteristik son bir panik enerji patlaması yaptı ama bu da yine bıçağın ısırığıyla kesildi. *Dört, üç, iki, bir.*

Ve çocuk bir ışık gibi söndü. *Bir bebekten şeker almak gibi.* Ayağa kalkarak ceplerinden iki fermuarlı bağ çıkardı ve çocuğu yuvarlayarak ellerini arkadan bağladı. Sonra ayaklarını.

Bitkin bir halde yere yığıldı. Umarım Dr. Dani eve dönmekte acele etmezdi. Şu anda birinin kafasına silah dayayacak gücü olduğundan emin değildi ama yapmayı planladığı şey buydu. Dr. Dani eve geldiğinde, silahını kardeşinin kafasına dayamış olarak bulacaktı. Bu, onun yarasına bakma ve sonra da kimse onları aramaya gelmeden önce onları buradan çıkarma konusunda işbirliği yapmasını sağlayacaktı.

Hepsini kendi bölgesine götürecek ve istediğini alana kadar orada tutacaktı. İnanç. Onu istediği yere götürdükten sonra, hiç telaşlanmadan öldürecekti. Ve sonra hayatına geri dönecekti.

Cincinnati, Ohio, 5 Kasım Çarşamba, saat 9.30.

Deacon güvenli evin en üst katına çıkmak için asansörün düğmesine basarken Faith dudağını ısırды. Evden şehre dönerken yol boyunca ona bir kez bile bakmamıştı. Onu almaya geldiğinde profesyonel ve kibardı. Hatta ona içtenlikle sarılan Sophie'ye karşı düpedüz samimi davranmıştı.

Ama Adam'a tek kelime etmemişti. Adamın sadece kızgın olmadığını anlayabiliyordu. Sessizce dizginlenmiş bir öfkeyle doluydu. O bir kaplandı - yırtıcı, güçlü ve sıçramaya hazır.

"Bana bir şey söylemeyi düşünüyor musun?" diye sordu
usulca. "Henüz değil.

"Tamam. Dikkatle nefes verdi. 'Seni bu ruh haline sokan şeyin ne olduğunu bana anlatmayı planlıyor musun? Çünkü beni korkuttuğunu söylemek zorundayım, Deacon.

Yanağında bir kas seğirdi. "Henüz değil.

Tamam. Her ne oluyorsa gerçekten de çok ciddiymi.

Bu çok kötü oldu. Ben de oldukça kötü bir gün geçirdim. Yedi ölü daha. Vagon boşluğuna saklanmış insan organları kavanozları. Vakıf bursiyerleri kayıp. Birileri ödülleri alabilsin diye uydurulmuş sahte burs adayları. Bir de Roza'nın kitaplarla dolu kutusu vardı. Ve Roza'nın annesi, annemin bebeğiyle birlikte gömüldü.

Asansör açıldı ve Deacon sağa sola bakarken onun koridora fırlamasını engellemek için bir kolunu uzattı. Tatmin olmuş olmalıydı, çünkü devam etmesini işaret etti.

Bishop onları dairenin yemek masasında bekliyordu. Adam da öyle.

Adam yavaşça ayağa kalktı. "Deacon," diye başladı iç çekerek. "Bu cr-
"Yapma," diye tersledi Deacon. "Yapma işte. Endişelendiğimi biliyordun. Orada olmak istediğimi biliyordun ama yine de onu oraya götürdün. Bana nerede olduğunu söylemeyi düşündün mü? Olması gereken yerde olmadığında nasıl hissedeceğimi? Onu götürmeden önce öğleden sonra istasyondan çıkmamı bekledin mi?

Faith'in canına etmişti. 'Kesin şunu! Ben buradayım, bu yüzden benim hakkımda bir mobilya parçasıymışım gibi konuşma. Eğer benden bir özür bekliyorsan, tamam. Seni kızdırdığım için özür dilerim. Ama eve gittiğim için üzgün *değilim*. Yardım edebileceğimi düşündüm. Ve ettim de. Ben bir çocuk değilim ve sen de benim bakıcım değilsin. Körü körüne itaat bekliyorsan, hayal kırıklığına uğrayacaksın.

Yüzünü ona dönmek için o kadar hızlı döndü ki, deri ceketinin kuyrukları hareketini takip ederek dışarı fırladı. Gözleri vahşi ve çalkantılıydı. Daha iri görünüyordu, omuzları daha genişti. Varlığı odayı dolduruyordu. Kesinlikle muhteşem görünüyordu.

"Meselenin bu olduğunu mu sanıyorsun?" diye sordu. "Senin körü körüne itaatini istediğimi mi? Lanet olsun, Faith, Tanrı'nın kafana koyduğu beyni kullanmanı *istedim*. Güvende olmanı istedim.

"O güvendedeydi," dedi Adam, açıkça gücenmişti. 'Benimle birlikteydi. O iyi. Başında dikilmene ihtiyacı yok. O yardımcı oldu.

"Gezinmek," diye tekrarladı Deacon o kadar yumuşak bir sesle ki Faith irkildi.

Bishop müdahale etmek için ağzını açtı, sonra hemen kapattı ve Faith'in çok iyi anladığı bir bıkkınlıkla başını salladı.

"Farkındasın değil mi," diye devam etti Deacon, alaycı bir küçümseme ile damlayan aynı alçak tonda, "cinayet çılgınlığı olan bir seri katil

Gördüğüm her şeyin ötesinde onu öldürmek mi istiyor? Bunun farkında mısın?"

Adam'ın ifadesi karardı. 'Şu anda onu bulmaya dün gece ya da ondan önceki gece olduğundan daha yakın değilsin. Boşa harcadığınız her saat Roza'nın acı çektiği bir saat daha demek.

Deacon irkildi. 'Bunu bilmediğimi mi sanıyorsun? O saatlerin her birinin lanet olası bir cenaze çanı gibi kafamın içinde çınladığını duymadığımı mı sanıyorsun? Geçen her lanet saniyeyi duyuyorum ama cevap daha fazla hayatı tehlikeye atmak değil. Bu adam *onu* öldürmek için her şeyi yapacaktır. Bir kolunu uzatarak Faith'i işaret etti. 'Ona ulaşmak için etrafındaki herkesi öldürecek. Ve biliyor musun? Haklısın. İki gündür bu adamın peşindeyim ve nerede olduğunu ya da kim olduğunu bilmiyorum. Ama birkaç saniye daha hızlı öğrenmek için masum hayatları tehlikeye atmaya niyetim yok.

Adam'ın yanağındaki bir kas seğirdi. "Roza-

"Buradaki tek faktör bu değil!" Deacon patladı, kontrolü gözle görülür bir şekilde dağıldı. Ellerini önündeki sandalyeye vurdu. 'Faith'in olacağı yere en ön sıradan gitmek için insanları öldürüyor. O Renzo serserisinin bıçağını nereden biliyordu biliyor musun? Çünkü komşumun evini işgal etti ve evini keskin nişancı mevzisi olarak kullandı. Ve hangi evi seçeceğini nasıl bildiğini bilmek ister misin? Bir zamanlar tapusunda *benim adımın* yazılı olduğu evi aradı.

Adam bocaladı, kafası karışmıştı. "Ne?"

"Eski evimi seçti. Bruce ve annem öldükten sonra bana miras kalan evi.

"Aman Tanrım," diye mırıldandı Bishop. "Deacon, seni hedef aldı.

'Omzuma bir kurşun sıkmaya çalıştığı gece zaten beni hedef almıştı. Bu kez tek suçu on beş yıl önce eski evimi satın almak olan bir adamı hedef aldı. Adı Bay Lazar'dı ve iyi bir adamdı. Ama şimdi öldü. Onu öldürdü, Adam, vahşice. Sonra o serseri yeni evimin önünden defalarca geçene kadar penceresinden izledi. Ve sonra o çocuğu öldürdü. Ama birkaç hatıra daha almadan önce değil. Onun işi bu. Faith'e ve onun etrafındaki herkese yapacağı şey bu.

Faith bir sandalyeye çöktü, kafasındaki kan çekiliyordu. İki ölü daha.

Acımasızca.

"Roza'ya ne yaptığını düşünüyorsun? Adam sessizce karşılık verdi.

Suçlayıcı bir şekilde.

'Ona ne yaptığını *biliyorum*. Diğerlerine ne yaptığını *gördüm*. Soğuk odada durdum ve *hepsine* baktım.

Onlara sadece bakmamıştı, Faith biliyordu. Onların acılarının zihnine girmesine izin vermiş ve bu da kalbinin bir parçasını yok etmişti. Bunun sonraki etkilerini kendisi de görmüştü.

Adam başını salladı. 'Hayır, bilmiyorsun. Bilmiyorsun. Hiç görmedin.

Deacon ölümüne tuttuğu sandalyeyi itip öne doğru eğilerek masanın iki yanını kavrayınca masa sarsıldı. Vücudu öfke, korku ve acı içinde titriyordu. 'Onları parçalara ayırdı! Hem Lazar'ı hem de Renzo'yu. Onları parçalara ayırdı ve çöp torbalarına attı. Bunu yapmak için Lazar'ın kendi satırını kullandı. Sesi kırıldı. "Kafasını kesti, Adam," diye fısıldadı. "İkisinin de kafasını kesti ve dondurucuya doldurdu.

Kalbi onun için acırken bile Faith'in midesi kabardı. Komşusu. Onu tanıyordu. Onu severdi. Ve sonra onu böyle bulmuştu. *Ah Deacon*.

Adam ürpererek bir nefes verdi. "Üzgünüm Deacon. Komşunuzun başına gelenler için üzgünüm ama onun çilesi birkaç saat sürdü. Arianna'nın *günler* sürdü. Roza *yıllardır* onun elinde. *Yıllardır*. Şu anda ona ne yapıyor olabileceği hakkında bir fikrin var mı?"

"Evet," dedi Deacon, şimdi sessizce. Sanki daha fazlasını söyleyecek gücü yokmuş gibi. Hâlâ masayı tutuyordu ama başı öne düşmüştü, duruşu artık bir tehdit değil, yenilgiydi. "Biliyorum.

"Hayır, bilmiyorsun. Adam bir adım geri çekildi, nefes alış veriş çok sık ve çok hızlıydı. 'Onları sadece sonra görüyorsun. Her şey bittikten sonra. Sen görmedin. *Ben gördüm*.

Deacon başını kaldırdı. Yorgunluktan yanaklarında, ağzının ve gözlerinin çevresinde çizgiler oluşmuştu. "Ne gördün?" diye sordu, Faith'in gözlerini yaşartan nazik bir hüznle.

'Hayır. Bunu yapamam. Bunu yapmayacağım. Seninle dalga geçmeyeceğim. Komşunuzu ölü ve parçalanmış bulduğunuz için üzgünüm. Zihninde Faith'i muhtemelen o şekilde gördüğün için üzgünüm. Onu tehlikeye attığımı düşünüyorsanız üzgünüm, ama sizi temin ederim ki o hiçbir zaman tehlikede değildi. Ve özellikle de onu kasten tehlikeye düşünüyorsanız özür dilerim. Çünkü yapamazdım. Yapamazdım. I . . .' Bir nefes verdi. "Yarın görüşürüz.

Adam kapıyı arkasından sessizce kapattı ve onları sessizlik içinde bıraktı. Faith, Deacon'ın o zaman onunla yüzleşeceğini düşündü ama adam ürpererek bir nefes verdi ve

açık bir yatak odası kapısına döndü.

"Uyuyacağım," dedi odun gibi bir sesle. 'Faith, dinlenmeye çalış. Senin durumunu sabah çözeriz.

Sizin durumunuz. *Bizim* değil. Adam yatak odasına girip kapıyı kapatırken Faith sadece ona bakabildi.

"Kendine gelecektir," dedi Bishop. "Senin için korkuyordu.

"Biliyorum. Onu dinlemeliydim.

Bishop kendini ayağa kaldırdı. "Ben öyle bir şey demedim. Körü körüne itaat bekliyordu, ama sadece seni güvende tutmak istediği için. Bu gece eve gitmeyi planlıyordum ama çok yorgun olduğumu fark ettim. Sanırım bir şeyler ters giderse seni korumaya yardımcı olmak için kalacağım.

"Teşekkür ederim, Dedektif.

"Git uyu, Faith. Sabah her şey daha farklı görünecek.

"Daha iyi demedin," diye mırıldandı Faith.

"Hayır, vermedim. Çünkü öyle olacağını garanti edemem ve asla tutamayacağım sözler vermem. Spor çantasını aldı ve dairenin güvenlik alarmını kurdu. "İyi geceler, Faith.

"İyi geceler, Scarlett. Faith, Deacon'la bir gece önce uyudukları odayla banyoyu paylaşan kendi odasına girmeden önce, Bishop'un seçtiği yatak odasının kapısını kapatmasını bekledi.

Bu olaydaki payımı düzeltmeliyim. Omuzlarını dikleştirerek banyoya gitti ve Deacon'ın kapısını çaldı. "Benim," dedi usulca. "Seninle konuşabilir miyim?

Sessizlik o kadar uzadı ki Faith onun cevap vermeyeceğini düşündü. Sonra onun sesini duydu, boğuk ve yenik. "Elbette. İçeri gel.

Cincinnati'nin kuzeyi, Ohio, 5 Kasım Çarşamba, saat 10.00.

İlk yardım malzemelerinden oluşan çantayı evinin bodrumunda kurduğu iskambil masasının üzerine koydu.

Onun evi. Burada başka kimse yaşamıyordu. Jade'den başka kimse bilmiyordu ve o da söylememesi gerektiğini çok iyi biliyordu. Zaten nerede olduğunu da bilmiyordu. Kimse burayı aramazdı. O bulunmalarına hazır olana kadar kimse tutsaklarını bulamazdı.

Dr. Dani Novak ceketini çıkarırken isyan edercesine malzeme torbasına baktı. "Beni kaçırdıktan sonra gerçekten seni tekrar bir araya getirmemi mi bekliyorsun?

Dairesindeyken sadece geçici bir pansuman yapmasına izin vermişti çünkü kaçmak için sabırsızlanıyordu. Beklediğinden çok daha geç gelmişti - görünüşe göre morg yerine hastaneye giden tüm kurbanlarını ziyaret etmişti. Bu ona dinlenmek için bir şans vermişti ama beklerken aslında uyumamıştı. Eve geldiğinde kardeşini kanepede bağlı ve ağzı tıkalı, kendisini de yerde Z'leri keserken bulmasını istemiyordu.

Yorgundu, onun dudağını alamayacak kadar yorgundu. "Evet," dedi. 'Beni tekrar bir araya getirmeni bekliyorum, yoksa çocukları vurmaya başlarım. Önce kim ölmeli? Kardeşin mi, Roza mı?'

Dr. Novak, 'Roza yine de ölebilir,' dedi. 'Yanıt vermiyor. Hastanede olması gerekiyordu, bütün gün cipinizin arka koltuğunda değil. Özellikle de bu şekilde sürüyorsanız.

Adam ona ters bir yumruk atarak yere düşürdü. Bir öylece oturdu, öfkeden kudurdu, sonra kanayan dudağını yaladı. "Renzo'yu sen öldürdün, değil mi?

'Evet,' dedi gülümseyerek.

"Sanırım bilgi almak için ona işkence ettiniz.

Sırttı, bu anıdan memnun olmuştu. "Yaptım.

"O zaman beni kanatmadan gerektiğini .

Sırtışı kayboldu. Ona bir kutu lateks eldiven fırlattı. ", Doktor.

Kurşun yarasını onarın ve bu konuda nazik olun.

Kadın yarayı temizleyip gazlı bezle sararken dişlerini sıktı. 'Gerçek dikişlere ihtiyacın var,' dedi, 'ama bunun için gerekli malzemeleri almamışsın. Bu süper yapıştırıcı işinizi görecektir.

Kolunu deneysel olarak hareket ettirdi. 'Sanırım daha kötüsü de olabilirdi. Otur ve çeneni kapalı tut yoksa sana ilaç vermek zorunda kalacağım. Sana ilaç vermek zorunda kalmak istemiyorum.

"Roza'nın başındaki yarayı temizlememe izin

verecek misiniz?" "Sadece tüm

malzemelerimi kullanmayın.

İki kez bakmasına neden olan gözlerini devirdi. "Senin gözlerin kardeşininkilerden farklı.

Hiçbir şey söylemedi, sadece çocuğun hareketsiz bedeninin üzerine eğildi ve çalışmaya başladı.

Evini sessizlik kapladığında, uyumak için karşı konulmaz bir ihtiyaç hissetmeye başladı. Doktoru ve çocuğu bağlayana kadar bunu . ile

Aynı anda hem silahı tutup hem de onları bağlayamazdı. Dani Novak kirli dövüşen biriydi.

Sonunda çocuk üzerindeki çalışmasını

bitirdi. "Onu fermuarla bağlayın.

"Hayır. Bu çocuğu zapt etmeyeceğim.

Öfkeli ve bitkin bir halde silahını yerde yatan Greg'e doğrulttu. Çocuk ona baktı, uyumsuz gözlerinde dehşet vardı. *İyi olmuş. En azından birinin korkacak kadar akli var.*

"Beni zorlama," diye hırladı. 'Kızı bağla. Ve sıkı bağla. Eğer kaçarsa, bundan bizzat seni sorumlu tutarım. İşin bitince kendi ayaklarını da bağla. Ona ters ters bakan Dr. Novak sözünü dinledi. "Şimdi yere yüzüstü yat, ellerin arkada olsun.

Bileklerini başka bir fermuarla bağladı ve kurtulamayacağından emin olmak için iyice çekti. Sonunda susturmak için ağzına bir şerit koli bandı yapıştırdı.

Onları içeri kilitleyerek bodrumdan geri çekildi. Bodrum katı güvenliydi - dışarıya açılan kapı ya da pencere yoktu. Bu kapı tek giriş ya da çıkış yoluydu. Alarm panelini kurdu ve ardından uyumak için oturma odasındaki kanepeye uzandı.

Otuz Üçüncü Bölüm

Cincinnati, Ohio, 5 Kasım Çarşamba, saat 10.00.

Faith, Deacon'ı bir elini şifonyerin üzerine koymuş, çıplak sırtını eğmiş halde buldu. Ayna, başı aşağı sarkarken saçlarının beyaz tepelerini yansıtıyordu. Biriyle mesajlaşırken telefonu şifonyerin üzerinde vızıldıyordu. Faith cesaretini topladı ve parmak uçlarını onun sıcak bronz tenine değdirmek için odayı geçti.

Bir kez ürperdi ama durmasını söylemedi, o da yaklaştı ve sırtını sert, geniş dairelerle ovmaya başladı. Telefonu tekrar çaldı, yeni bir mesaj belirdi. "Buna cevap vermen gerekiyor mu?" diye sordu.

Hayır. Dani. Bu gece dairesine bir güvenlik görevlisi gönderecektim ama bütün akşam sığınma evindeydi. Orada kalacak. Yanında birkaç CPD memuru var. Sadece iyi olduğunu söyledi.'

Kendisini daha da kötü hissetmesine neden olan derin bir yorgunlukla konuşmuştu. "Özür dilerim.

"Ne için?" diye sordu iç çekerek.

Komşunuzun kaybı için. Onu bulan sendin. Tıpkı benim yüzümden ölen tüm insanlar için kendimi sorumlu hissettiğim gibi, şimdi de bir katili mahallene getirdiğin için kendini sorumlu hissediyorsun. Adamın omurgasını aşağı yukarı okşadı, tekrar ürperdiğini hissetti, sırtı tıpkı benzediğini düşündüğü büyük kedi gibi dokunuşunu karşılamak için yuvarlandı.

"Teşekkür ederim. Ama bunların hiçbiri senin suçun değil'.

'Özür dilemedim, Deacon. Özür dilemeden de kederli olabilirim. Ellerinin altında sertleşti. 'Ama eve giderek seni incittiğim için özür dilerim. Seni incitmek istememiştim.

"Biliyorum," diye mırıldandı. "Bağırdığım için özür dilerim. I . . . Sanırım bu gece sınırimi aştım. Keşke beni bekleseydin ya da en azından biri bana nerede olduğunu söyleseydi.

"Bunun için de özür dilerim. Hayatını kurtaran adamın omzundaki morluğun hemen altında gergin bir kas buldu ve dikkatini onu gevşetmeye odakladı. "Ama yardım ettim.

Ben de öyle duydum. Vince bana servis asansörünü ve kavanozları saklayan dolabı gösterdi. Hatıra eşyalarını bulmuşsun. Ne yazık ki bizi bu adamın kim olduğunu öğrenmeye bir adım bile yaklaştırmadılar. Ve bunun için öldürülmüş olabilirsin. Üzgünüm, Faith. Bunu adil bir takas olarak görmüyorum.

"Hatıra eşyasından daha fazlası. Her kavanoz bir isimle etiketlendi. Bu isimleri kurbanların kimliklerini belirlemek için kullanıyoruz. Ve onları vakfın burs listesiyle eşleştiriyoruz.

'Tanaka o dolabı bulurdu. İşinde iyidir.'

Elleri hareketsiz kaldı ve onun katkısını düz bir şekilde reddetmesi karşısında boğazına takılan ani acı yumrusunu yuttu. "Bir şeyler *yapmam* gerekiyordu," diye fısıldadı şiddetle, geri çekilip ellerini iki yanına bırakırken. "Eminim bunu anlayabilirsin.

"Bir şeyler yapma ihtiyacını anlıyorum. Yavaşça doğruldu, sırtındaki kaslar esnedi ve dalgalandı. Ama arkasını döndüğünde, gözlerindeki keskin kasvet kadının acısını ve gururunu paramparça etti. "Ama bu gece komşumun kesik başını ellerimde tutarken beni ayakta tutan tek şeyin senin güvende olduğuna olan inancım olduğunu anlamamı istiyorum.

Sessiz kelimeleriyle çizdiği resim, bağırmasından daha yıkıcıydı. Korkmuştu. *Benim için*. "Güvendeydim," dedi usulca. "Güvendeyim.

Hiç etkilenmemişti. "Bu seferlik. Peki ya bir dahaki sefere, Faith?" 'Bir dahaki sefere ne olacak?

'Bir dahaki sefere bir seks suçlusunu boğazınızı kesecek kadar kızdırdığınızda. Bir dahaki sefere bir ağaca çarptıktan sonra çıplak ayaklarınızla bir sete tırmandığınızda. Bir dahaki sefere kontrolden çıkmış iki yüz kiloluk bir federal ajan ile senden elli kilo daha ağır olan on beş yaşındaki bir çocuğun arasına girdiğinde. Ters ters baktı. "Bir dahaki sefere biri senden bir suçu çözmen için yardım istediğinde.

Cevabını düşündü, onun bakış açısından görmeye çalıştı ve sonunda, duymak istediği şey olmasa da, gerçekte karar kıldı. 'Ben buyum, Deacon. Dikkatli olacağıma söz veriyorum ama birinin bana ihtiyacı olduğunda kıpırdamadan oturacağıma söz veremem. Senden de bunu beklemiyorum.

'Ama ben eğitilmiş bir federal ajanım. Tehlike seviyesi aynı olmanın yakınından bile geçmiyor.

"Hayır, değil," diye kabul etti ağırbaşlı bir şekilde, her an canının alınabileceğinin fazlasıyla farkındaydı. 'Ama benim için bu özel bir durum. Her gün tehlikeyle karşı karşıyasınız.

Bu da bu işi çözmek için daha fazla sebepti. Hayat çok kısıydı.

Çekingen bir tavırla avucunu onun göğsüne koydu ve kaslarının gerildiğini hissetti. Bakışları eline kaydı, sonra yavaşça yükseldi, gözleri anında ısındı, uyarılma korkusunu çok uzaklara sürükledi.

Birkaç saniye boyunca kendini onun gözlerine bakmaya bıraktı, kahverengi ve mavinin koyulaşmasını, renklerin birbirine karışmasını izledi, ta ki artık onları hiç görmeyene kadar, sadece açlığını, vahşi, yoğun ve acil olanı.

Vücudu tepki verdi, göğüsleri ağırlaştıkça nabızı temposunu artırdı, teni çok sıkıydı. Külotu çoktan ıslanmıştı. Ve adam ona sadece bakmıştı.

Diğer avucunu onun kalbine bastırdı ve nabzının hızlandığını hissetti. "Seni korkuttuğum için özür dilerim," diye fısıldadı. "Bunu yapmak istememiştim. Bir daha yapmamak için çok uğraşacağım.

Ellerini kendi elleriyle kapatıp göğsünün üzerinde tuttu. 'Eğer bekleseydin, ben de seninle gelirdim. O bodrumla tekrar tek başına yüzleşmek zorunda kalmazdın.

Kalbi tersine döndü. "Ama yalnız değildim. Her adımda yanımda olduğunu hayal ettim. Merdivenlerden inmemin tek yolu buydu.

Göğsü ani bir kabarışla genişledi. Ellerini serbest bıraktı ve her birini hafifçe öpmeden önce avuç içlerini inceledi. Sonra onları yavaşça boynuna doğru kaldırdı, parmaklarını kollarında gezdirdi ve kendi ellerini onun sırtında düzleştirdi. Onu o kadar yakınına çekiyordu ki, ereksiyonunu karnında hissedebiliyordu. Gözleri onunkileri hiç bırakmadı. "Yorgunsun.

"Sen de öylesin.

Dudakları kıvrıldı ve kadının bakışlarını ağzına çekti. "Asla o kadar yorgun olmayacağım," diye mırıldandı siyah kadife sesiyle, teninde bir ürperti ve doğrudan kalbine bir şehvet şimşegi gönderdi. Ona doğru bastırmak için ayak parmaklarının üzerinde yükseldi, kalçalarının arasındaki baskıyı hafifletmek için kıpırdandı.

Kısık bir kahkaha ve sessiz bir inilti attı. "Bir duşa ihtiyacım var. "Bu bir davet mi?" diye sordu.

Bir elinin parmakları kışına gömülerek sıkıştı, bu onun saldırmadan önceki tek uyarısıydı. Diğer elinin parmakları saçlarının arasından geçerek başının arkasını kavradı ve aynı anda onu sersemleten açgözlü bir iştahla ağzını aldı. Sersemlemişti. Bacağını onunkinin arasına soktu, onu daha yukarı çekti ve kalçalarını salladı, böylece güçlü uyluğuna bindi, tüm bunlar asla doyamayacakmış gibi ağzını yerken.

İşte bu. Bütün gün boyunca beklediği şey buydu. Onu ayakta tutan şey buydu. Onun kollarında olmak ve ... hissetmek. Parmaklarını onun saçlarından geçirdi ve başını ellerinin arasına aldı, ağrıyan göğüslerini ona ait olan o güzel çıplak göğse bastırdı. Hepsi onun.

Nefes almak için yeterince geri çekildi. Parmakları kalçasını yoğurdu ve kalçası bacaklarının arasında kızdırmaya yetecek kadar baskı uyguladı. Gözleri arzuyla parlıyor, Faith'in hayalini kurduğu her fanteziyi canlandırıyor. 'Bu gece ne istiyorsun, Faith? Çabuk karar ver, çünkü burada yanıyorum.

"Prezervatifiniz var mı?" diye sordu sakın bir şekilde, kalbi göğsünde atıyor olmasına rağmen. "Çünkü çekmecelerde başka yok.

Kadını kalçasının üzerinde dengede tutarak elini pantolonunun cebine attı ve en az altılı bir şerit çıkararak kadının incelemesi için havaya kaldırdı. Başını eğdi, beyaz kaşları kalktı. Bekliyordu.

Faith nefes nefese güldü. "O zaman temizlenelim Ajan Novak.

Cincinnati, Ohio, 5 Kasım Çarşamba, saat 10.30.

Deacon duşa nasıl girdiğinden emin değildi, o kadar sertleşmişti ki. Sıcak suyu akıttı, sonra Faith'e döndü. "Seni istiyorum. Şimdi. Bluzunun eteğini kavradı ve başının üzerinden çekerek onu gözlerinin önünde çıplak bıraktı. "Çok güzelsin.

Öyleydi. Göğüsleri onun elleri için mükemmel boyuttaydı. Ağzı için. Esnek ve sert. Onu öne doğru çekti, yarı yolda buluşmak için bir adım attı.

Yavaş ve nazik. Diğer zamanlardaki gibi değil. Ama kalbi o kadar hızlı çarpıyordu ki tek duyabildiği buydu. Dudaklarına bir öpücük kondurdu ve onun iç çektiğini duydu.

'Çok iyi öpüşüyorsun, Deacon. Beni tekrar öp.'

Adam hafif tutmaya çalışarak itaat etti, ama kız onun dudağını yalayarak kararlılığına ciddi şekilde zarar verdi. Saçlarını yüzünden uzaklaştırırken elleri gerçekten titriyordu. Yavaşça alnından öptü, sonra bir parmağını çenesinin altından geçirerek yüzünü kaldırdı. Kız ona gülümsedi.

"Kırılmayacağım, Deacon.

Hayır, yapmazdı. Bükülebilir ve daha az uyumlu insanların kabul edilemez bulabileceği durumlardan en iyi şekilde yararlanmanın yollarını bulabilir. Ama kırılmazdı.

"Biliyorum," dedi ve onun ne demek istediğini anladığını görebiliyordu.

"Teşekkür ederim," diye fısıldadı, sonra ellerini göğsünde gezdirerek onu bir kez daha ateşe verdi. Parmakları göğüs kaslarını kaplayan sık tüyleri okşadı - beyazlaşan son vücut tüyleri. Ama rahatsız olmuş gibi görünmüyordu. Meraklanmış görünüyordu. Tahrik olmuş. "Dokun bana, lütfen," diye yalvardı. "Sanki bana tekrar dokunmanı sonsuza dek bekleyecekmişim gibi geliyor.

Nefes aldı ve kontrol için dua etti. "O zaman kotunu çıkar ve duşa gir, çünkü sana bir kez dokundum mu, duramayacağım.

Adam gözünü kırpmadan kot pantolonunu ve külotunu çıkarıp odasının kapısından içeri fırlattı. "Son gelen ..." dedi ve sıcak duşa atladı, ifadesi neredeyse ruhani bir hal almıştı. "Tanrım, bu iyi hissettiriyor," diye inleyerek yüzünü spreye çevirdi.

Orada öylece donakaldı, gözlerini ondan alamıyordu. Tüm kıvrımları ve muhteşem uzun, biçimli bacakları vardı. Daha önce onun içine girmek için o kadar çıldırmıştı ki, doyasıya bakmamıştı, bu yüzden şimdi bunu telafi etti ve vücudunun her santimetrekaresinin tadını çıkardı.

Yüzünü ona döndü, saçları artık sıırılsıklamdı. Su, vücudundan aşağıya, derisinin üzerinden, o güzel göğüslerinin üzerinden, karnından aşağıya ve tadı çok güzel olan koyu kırmızı buklelerin içine doğru akıyordu. *Buradan başlayacağım*, diye karar verdi.

"Fikrini mi değiştirdin?" diye alay etti.

"Hiç şansı yok. Deacon kemerini gevşetti, cebinden prezervatifleri çıkardı ve pantolonuyla boxer'ının yere düşmesine izin verdi. Gözlerini kızdan ayırmadan prezervatiflerden birini şeritten kopardı ve küvetin kenarına koydu. "Sadece stratejimi planlıyorum.

Ona doğru güldü. "Bir stratejiyi garanti ediyor muyum? Ben o kadar karmaşık değilim.

Deacon'ın göğsü o kadar sıkıştı ki kalbinin atabilmesi için nefes almak zorunda kaldı. "Güldüğünde çok güzel oluyorsun. Ama bundan çok daha fazlasıydı. Onu gülerken görmek, böylesi bir kaos ve acının ortasında onu mutlu ettiğini bilmek...

İçinden "Dünyanın Kralı!" diye bağırarak gibi saçma bir istek geldi ama buna boyun eğmeyecekti. Adam eline ihtiyacından on kat daha fazla şampuan fişkırtırken kadın onu dikkatle izlemeye başlamıştı bile. Adam onun saçlarına uzandı ve kız şaşırılmış görünüyordu.

"Saçımı mı yıkayacaksın?" diye sordu.

"Tabii ki. Kulağına fısıldamak için yakınına eğildi, "Seni her yerde yıkayacağım.

Sertçe ürperti. "Neden kulağa bu kadar yaramazca geliyor?

Kıkırdadı, kafa derisine masaj yaptı ve onu tekrar inletti. 'Çünkü yapmayı planladığım şekilde, öyle olacak. Saçlarını seviyorum, Faith.'

Gözlerini kapattı. 'Ben de seninkini seviyorum. Erie Gölü gibi. Şaşırdı, elleri hareketsiz kaldı. Şampuan köpükleri yüzünden aşağıya aktı ve kızın kekeleyişine neden oldu. "Deacon," diye itiraz etti.

Görevine devam etti. "Saçım Erie Gölü'ne nasıl benziyor?

"Ummm, bu çok güzel bir his. Kız rüya gibi bir gülümsemeyle gülümsedi ve bundan sonra sırf bu mutluluk ifadesini görmek için kızın saçlarını hep yıkamaya karar verdi. "Bir kış, babam, Lily ve ben Buffalo'daki ailesini görmeye gittik. Gölün yanından geçiyorduk ve göl donmuştu ama cam gibi düz değildi. Dalgalar olduğu yerde donmuştu. Sanki Buz Adam oradaymış gibi görünüyordu. Tek gözünü açtı. "Iceman'i tanıyorsun, değil mi?

"Bende *Iceman* var," dedi ona. "Birinci cilt. Dani'den Noel hediyesi. Sadece birkaç dolar değerinde ama bana aldığımda daha çocuktum, o yüzden anlamı büyük. O Rogue'du, ben de Iceman. Sadece bir şakaydı ama zor bir dönemden geçmemizi sağladı.

Adam saçındaki köpüğü durularken Faith tekrar gözlerini kapattı. "Dani bana babam öldükten sonra bir süre amcanla yaşamak zorunda kaldığını söyledi. O zaman mıydı?

"Evet. O günleri düşünmek ona hep acı verirdi ama bu gece duşunda güzel ve çıplak bir kadın vardı. Acı burada hoş karşılanmazdı, bu yüzden anıları zihninden uzaklaştırdı. "Erie Gölü mü?" diye sordu. "Gölün böyle çırpılmış ve donmuş halde büyümlü görüldüğünü sanırdım. Babam bunun nedeninin dalgaların sürekli gelip donmuş kısımları biriktirmesi olduğunu söyledi ama ben büyümlü daha çok seviyorum. Seni o gölde gördüğümde aklıma o göl geldi. Pazartesi gecesi Arianna'nın suç mahalli.

Kalbi tekrar sıkıştı. "Benim sihirli olduğumu mu düşündün?

"Bir süper kahramana benzediğini düşünmüştüm. Saçlarını yüzünden kaydırdı ve gözlerini açtı, aniden çok ciddileşmişti. adamın üst dudağını okşadı. "Çok da uzak değildim.

Duyguları içinden bir çığ gibi geçti. Adam kadının yüzünü kavradı ve onu sertçe öptü, acının sınırına yaklaştı ama kadın ona tutunarak onu geri öptü. Elleri vücudunda gezindi, göğüslerini avuçladı, başparmakları meme uçlarını okşadı, hafifçe büktü, ta ki kız nefesini ağzına verene kadar. Adam geri çekildi, dudaklarında bir özür vardı ama kız incinmiş görünmüyordu. Aç görünüyordu.

'Acele et, Deacon. Sana ihtiyacım var.'

Ellerini sabunladı, tenini yıkadı, kadın onu izlerken vücudunda aşağı doğru ilerledi, gözleri ağırlaşmıştı. Sabırsızdı. Dizlerine ve ayaklarına özel bir ilgi gösterdi, tanımadığı bir kızı kurtarmak için bir sete tırmanmaktan hala çizik ve hırpalanmıştı. Ayağının hassas bir yerine vurduğunda boğazından sessiz bir inilti çıkardı.

"Deacon, lütfen. Omuzlarından tutarak onu ayağa kaldırmaya çalıştı. "Acele et.

"Bu sefer acele etmek istemiyorum. Yavaşça ellerini itti, bacaklarını yıkadı, başparmakları iç uyluklarıyla oynadığında iniltisini duydu. Sabunla kayganlaştırdığı parmaklarını kadının kaygan kıvrımlarında gezdirdi, boşalması için gereken baskıyı yapmadı. Bacakları titremeye başladığında onu duruladı.

"Lütfen," diye fısıldadı. "Yoksa kendim yaparım.

Bu düşünceyle şehvet ona çarptı. "Bir dahaki sefere," dedi. "Seni izlemek istiyorum.

Kadın zayıfça güldü, adamın saçlarını tutup çekti. "Ağzını kapat," diye uyardı onu. 'Sakın ses çıkarma. Bishop'ın yarasa gibi kulakları var. Ve sonra ağzını onun üzerine koydu, boğuk çığlığı şimdiye kadar duyduğu en erotik şeydi. Kadının tadı sabun ve kendisi gibiydi ve adam dizleri çözülene kadar yaladı ve yaladı. Kalçalarını kavradı, onu fayansa bastırarak dik durmasını sağladı.

Çok yakındı. Bunu hissedebiliyordu. Onu görmek için başını kaldırıp dilini içine daldırdı. Vücudu yay gibi gerildi, omuzları fayansa bastırdı, başı geriye düştü, çığlığını kontrol etmek için elini ısırды. Sonra kemiksiz bir şekilde yere yığıldı. Sersemlemişti ve yavaşça gözlerini kırpyordu.

Ayağa kalktı, düşün dışında bıraktığı prezervatife gözü kapalı uzandı. Şimdi titriyordu, elleri paketi yırtamıyordu. Kadın devrıldı, hareketleri yavaş ama istikrarlıydı.

'Aynı şeyi ben de sana yapmalıyım,' diye mırıldandı. "Ama seni içimde çok fazla istiyorum. Prezervatifi adamın sikinin üzerinden kaydırdı, eli taşaklarını okşamaya devam etti.

'Hayır. Çok yakınım,' diye homurdandı. "Eğer bana dokunursan, her şey biter.

Ellerini sanki soyuluyormuş gibi kaldırarak geri çekti. "Acele et, Deacon.

"Acele etmek istemiyorum. Onu kaldırdı, bacaklarını kalçalarına doladı. "Bunun sonsuza dek sürmesini istiyorum.

"Canını yakacağım," diye tehdit etti. 'Eğer yapmazsan yemin ederim canını yakarım-' Adam içine girmeye başladığında boğuk bir iniltiyle son buldu. "Evet. Lütfen. Sırtını kamburlaştırarak onu daha fazla içeri girmeye zorladı. "Çok iyi hissediyorsun. Çok iyi. Daha fazla. Bana daha fazlasını ver.

Kadın kalçalarını tutup çekerek kontrolünü bozduğunda adam tam içeri giriyordu. Homurdandı ve yolun geri kalanını tek bir hamlede itti, nefesini yutmak için ağzını kendi ağzıyla kapattı. Hareket etmeye başladı, yavaş gitmek istiyordu ama kontrolü sağlayamıyordu. Kendini kızın içine girerken buldu, hamleleri kızın daha fazlası için yakarışlarına ayak uyduruyordu. *Daha fazla, daha fazla, daha fazla, lütfen, lütfen, lütfen* olarak değişti, sonra *neredeyse, neredeyse* pantolonları. Çok güzeldi, şehvetli yeşil gözlü bir tanrıçaydı. *Kim*

beni istiyor. Olduğum gibi.

Orgazmı serbest kaldı, omurgasına çarptı, bağırışını susturmak için yüzünü omzunun kıvrımına gömerken vücudunda patladı. Adamın saliverilmesi kadınınkini de harekete geçirdi ve kalçaları adama karşı sarsılırken ağlamamak için dudaklarını ısırırdı.

Deacon titriyordu, kolları bacakları lastik gibiydi. "Aman Tanrım. Ayağa kalkamıyorum. Ayağını küvetin kenarına dayadı, kık üstü düşmemek için duvara yaslandı ve Faith'i de kendisiyle birlikte aşağı sürükledi. Bir eli fayansa dayalı, diğeri Faith'i dik tutarken, vücudundan çekildi, bunu yaparken kendini yoksun hissediyordu. Onu küvetin kenarına oturması için indirdi, sonra prezervatifi attı ve suyu kapattı.

Bakışları adamın kasıklarına kaydı ve dudaklarını yaladı. Aleti umutla seçirdi ama kadın başını salladı. 'İntikamımı başka zaman almam gerekecek,' dedi. 'Elimde hiçbir şey kalmadı. Yatağa kadar gidebileceğimi bile sanmıyorum.

Küvetten çıkmasına yardım etti ve onu yıkadığı gibi yavaşça kuruladı. Dakikalar sonra kız ona sarılmış, kollarını ona dolamış, derin bir uykuya dalmıştı. Deacon o anı hafızasına kaydetmek için bir an durdu. Mutluydu. Ve huzurluydu.

Yarın kurbanları teşhis edeceği başka bir gün olacaktı. Ama zamana kadar zihnini ve bedenini dinlendirecek ve kendisinin bir süper kahraman olduğunu düşünen nazik, cesur, güzel bir kadına sarılma hissinin tadını çıkaracaktı.

Cincinnati, Ohio, 6 Kasım Perşembe, saat 4.30.

Kapının hafifçe vurulması Deacon'ı uyandırdı. Rüyasında Faith'i kollarında tuttuğunu görüyordu. Sonra bunun bir rüya olmadığını fark etti. Bir noktada pozisyon değiştirmişlerdi. Artık kaşıkla değil, sırtüstü yatıyordu ve Faith yumuşak, kızıl bir battaniye gibi vücudunun üzerine örtülmüştü.

Yine kapının çalındığını duydu. "Deacon? Ben Scarlett. Seninle konuşmam gerek.

Bu çok önemli.'

Faith'in sıcaklığının altından kayarak çıktı ve onu tekrar uykuya göndermek için kulağına bir şeyler mırıldandı.

"Bir saniye," dedi Bishop'a. Bir çift eşofman ve bir tişört giydikten sonra Bishop'ın içeriği görmediğinden emin olarak kapıdan içeri süzüldü. Yüz ifadesinden kanmadığı anlaşıyordu.

'Bu kamp yatak kontrolü değil. Bilmek istemiyorum,' dedi ve telefonunu kaldırdı. 'Az önce Miami'deki Vega'dan bir telefon aldım. Bugün nihayet Combs'un kız arkadaşıyla konuşmuş ama konuşma beklediği gibi gitmemiş. Combs ölmüş ve muhtemelen bir aydır da öyle.

Deacon iki kez baktı. "Ne? Nasıl?

"Kız arkadaşı, kendisini silah zoruyla Everglades'e götüren bir adamla tanıştığını iddia ediyor. Adam onu vurmuş ve orada bırakmış. Kız arkadaşı buna şahit olmuş ve hedef olmak istemediği için kimseye söylememiş, Combs'u kendisi gömmüş.

"Vega cesedini mi buldu?

Evet. Bir saat önce. İkimize de mesaj geldi ama o gerçekten arayana kadar uyanmadım. Kafasında bir kurşun bulduklarını söyledi. Balistik Gordon Shue'yu öldüren silahla eşleştirdi.

Deacon en yakındaki sandalyeye yığıldı. "Şaka yapıyorsun. Lanet olsun. Yani Combs bu işin hiç parçası olmadı mı?"

Bishop onun yanındaki sandalyeye oturdu. "Hayır. Vega cep telefonu kayıtlarını kontrol etti. Gordon Shue'nun öldürülmesinden bir gece önce Miami alan kodlu, ön ödemeli bir telefonda aranmış. Bu gizemli adamın Combs'u Faith'i öldürmesi için ikna etmeye çalışmış olabileceğini ve Combs'un bir sebepten dolayı hayır demiş olabileceğini düşünüyor.

"Daha önce onu öldürmeye çalıştığı düşünüldüğünde bu hiç mantıklı değil.

"Ayrıca Combs'un ondan korkuyor gibi görüldüğünü, çünkü kaçmaya hazırlanmış gibi banka hesabındaki tüm parasını çektiğini söyledi. Oh, ve bu da önemli. Kız arkadaşının, Combs'un tutuklanmasına neden olan fotoğrafı Faith'in çektiğini iddia ettiğini söyledi.

Deacon gözlerini kırıştırdı. 'Gerçekten mi? Bunu ona kim söyledi?'

Bishop gözlerini kıstı. 'Yorgun ve huysuzum, o yüzden saçmalamayı kes Novak ve *ortığım* ol. O lanet fotoğrafı Faith mi çekti?'

"Evet," dedi Faith . "Öyle yaptı.

Deacon başını kadının sesine doğru çevirdi. Kendi odasının kapısında duruyordu, tıpkı onun gibi giyinmişti. "Ne kadarını duydun?" diye sordu ciddiyetle.

"Hepsi. Ona en yakın kanepeye oturdu. "Yani öldü mü? Tüm bunlar, ondan kaçmaya çalışmam, adımları değiştirmem, hepsi boşuna mıydı? Çoktan ölmüş müydü?

"Öyle görünüyor," dedi Bishop. 'Miami ME, çürüme seviyesinin toprakta bir ay kalmasıyla tutarlı olduğunu söyledi. Kanıt isterseniz elimde fotoğraflar var.

Yüzünü buruşturdu. "Sorun değil. Size inanıyorum. Kız arkadaşı onu öldüren adamın eşkalini verebildi mi?"

"Evet ama hiç mantıklı değil. Combs kadar büyük olduğunu ama robot gibi yürüdüğünü ve kel olduğunu söyledi, parlak kel gibi.

Deacon kaşlarını çattı. "Bazı katiller geride DNA bırakmamak için kafalarını kazıtır ve tüm saçlarını alırlar.

Faith kollarını kavuşturarak kendine sarıldı. 'Sanırım tüm şüphelilerin yanına gidip peruk takıp takmadıklarını anlamak için saçlarını çekebilirsin. Sadece yarı şaka yapıyorum. Peki, eğer Combs bu işe karışmadıysa, bu bizi nereye götürür?

Bishop alnını ovuşturdu. "Geriye Jeremy, Herbie Three ve Stone adlı şüpheliler kaldı.

"Ve Jordan," dedi Deacon. 'Jordan'ı da şimdilik bu karışıma ekleyelim. Alda Lane'in mazeretini hâlâ kontrol etmem gerekiyor. Ben doğrulayana kadar, onu bir olasılık olarak düşünelim.

Faith rahatsız görünüyordu, sanki söylemek istediği ama söyleyemediği bir şey vardı.

"Tamam," dedi Bishop, "Jordan liderlik tablosuna geri döndü. Cinayet sebebi hâlâ o lanet ev çünkü saldırılar vasiyetname okunduktan sonra başladı.

Faith sessizce, "Tabii ," dedi.

Deacon ve Bishop ona baktı. "Bundan önce biri seni öldürmeye mi çalıştı? Diyakoz sordu.

Olabilir. Dün gece size anlatmaya çalıştığım şeylerden biri de Vakıf incelemeye başladığımızda bulduğumuz şeydi.

İki önemli model ortaya çıktı. Birincisi, alıcıların birçoğunun hiç var olmamış gibi görünmesiydi. Sahteydiler.'

Bishop, 'Birileri kaymağını yiyordu,' dedi.

Deacon, 'Jeremy yirmi üç yıl önce Jordan'ı kaytarmakla suçladı,' dedi.

"Bildığım kadarıyla bu hiçbir zaman kanıtlanmadı," diye itiraz etti Faith. İç çekti. "Ama bunu düşünmek zorundasınız. Ortaya çıkan diğer bir model de kaçırılmaların bazılarının zamanlamasıydı. Corinne ve Arianna eski dairem yandıktan bir gün sonra kaçırıldılar. Roxie Dupree neredeyse köprüden atılmamdan bir gün sonra.

'Vay canına,' diye nefes aldı Bishop. 'Bu çok büyük bir olay. Isenberg bunu biliyor mu?'

"Evet. Dün ben oradayken çoğu zaman evdeydi. Deacon'a hafifçe azarlayan bir bakış attı. "Yani gerçekten çok güvendeydim.

"Anlaşıldı," diye onayladı. "Başka hangi kaçırılmalar sizi ilgilendiriyor?"

"Biri büyükannemin vasiyetinin okunmasından bir gün sonra oldu, biri de hafta

Büyükbabam ölmeden önce, diğeri de büyükbabamın vasiyetinin okunmasından bir gün sonra. Ve üç yıl önce, çok kötü bir araba kazası geçirdikten birkaç gün sonra bir kadın kaçırıldı.

"*Büyükbabanın* ölümünden bir hafta önce mi? Deacon gözlerini kırptırdı, son dört kelimesi aklından çıkmıştı. "Bekle. *Sen* de mi bir araba kazası geçirdin? Üç yıl önce mi?

Ben yaptım. Babam da öyle, yaklaşık on yıl önce. Ailemizde çok fazla araba kazası oldu. Bunu daha önce hiç düşünmemiştim.

"Kazada ne oldu?" diye sordu.

"Frenlerin kontrolünü kaybettim ve refüjden karşıya geçtim, ancak karşıdan gelen trafiğin dışına çıktım ve bir ağaca çarptım. O sırada kimse kurcalama olup olmadığına bakmadı. Polis direksiyon başında uyuyakaldığımı düşündü, ben de bunun mümkün olduğunu düşündüm çünkü uyumakta güçlük çekiyordum. Combs tarafından boğazım kesilmişti ve beni aldattığı için Charlie'den boşanıyordum. Yaygara koparmadım çünkü babamın bilmesini istemiyordum. Annemin bir araba kazasında öldüğünü sanıyordu ve ben de onu endişelendirmek istemedim.

Bishop kaşlarını çatı, şaşkındı. 'Bekle. Bu soru günlerdir aklımda ve sormak zorundayım: Baban annen hakkındaki gerçeği nasıl bilmez? Otopsi yapılmadı mı?'

"Hayır. Faith başını salladı, gözleri donuklaştı. Deacon bunun onun savunma mekanizması olduğunu biliyordu.

"Siktir et," dedi Bishop hızlıca. Ayağa kalktı ve Faith'in çenesinden tutup onu biraz salladı. 'Deacon seni bu konuda konuşturmayacak çünkü karşı yumuşadı. Ben yumuşamadım. O yüzden kendinden geç Faith ve sorularına cevap ver. Gerçekten bir araba kazası oldu mu? Yoksa ailenin insanlara söylediği bu muydu?

Faith geri çekildi, ama gözleri odaklandı, sonra çenesini serbest bırakırken öfkeyle daraldı. "Evet, Dedektif. Bir kaza oldu. Kaza yapan arabanın resimlerini gördüm. Yanmıştı. Kızın kömürleşmiş bedeninin fotoğraflarını gördüm. Ve bir daha bana elini sürme.'

Resim mi görmüş? Deacon dehşetle ona baktı. *Neden? Tanrı aşkına, ona kim resim göstermiş olabilir?* Ve sonra sözleri kafasına dank etti. "Bekle. Annenin kendini öldürdüğünü sanıyordum.

Faith kesin bir ifadeyle, 'O yaptı,' diye cevap verdi. "Araba kazası sadece bir

"Otopsi yapıldı mı? Bishop tekrar sordu, en ufak bir özür dilemeden.

"Hayır. Adli tabip ondan geriye pek bir şey kalmadığını söyledi ve kimse bir otopsi. Büyükbabam yeni ölmüştü, sonra da annem ve onu gömüp yollarına devam etmek istiyorlardı. Ama bunu söylerken Faith gözlerini kaçırdı ve sözleri sanki uzun süredir zihninde tekrarlanıyormuş gibi hafif bir şarkısallıkla çıktı.

Bishop tekrar çenesini kavradı. "Annemi büyükannenin bodrumunda tavana asılı halde mi buldun?

Faith ayağa fırladı ve yumruklarını sıkarak parmaklarının ucunda Bishop'la burun buruna geldi. "Evet! Faith bağırdı. "Onu buldum, kahretsin! *Onu buldum.*

"Nasıl?" diye bastırdı Bishop. "İpten mi yoksa atkıdan mı?" "*İpten.* Bir *ipte* asılıydı ve *ölmüştü.* Sen Şimdi mutlu musun? Annem intihar etti ve ben onu buldum.'

"Ayakları yerden ne kadar yüksekteydi? Bishop sordu, ses tonu affedici değildi.

Hâlâ ayak parmaklarının ucunda duran Faith dişlerini sıktı ve gözlerini bir kez sertçe kırıştıtararak gözyaşlarını yanaklarından aşağı gönderdi. "Buraya kadar," diye meydan okurcasına tükürdü, ellerini yaklaşık beş santim açarak. "*Neden?*

"Bir sandalyeyi mi tekmeledi?

Faith tekrar gözlerini kırıştırdı ve yavaşça bir adım geri çekilerek Bishop'a aniden yabancı bir dil konuşmuş gibi baktı. "Ne?

"*Bir sandalyeyi mi tekmeledi?*

Gözlerini belirsizlik kapladı ve daha fazla gözyaşı sildi. 'I . . . Bilmiyorum. Neden?

Bishop oturdu. "Pekâlâ. Arabaya nasıl bindi? Bu önemli, çünkü çok fazla araba kazası oldu. Seninki, anneninki, amcan Jeremy'ninki. Miami'deki anne. Peki nasıl, Faith?"

"Bilmiyorum. Hâlâ ayakta duran Faith birden hasta gibi göründü. "Amcam onunla ilgilendi.

Deacon'ın çenesi düştü. "Nasıl?

"*Bilmiyorum*. Ağzından bıkkınlık dolu kelimeler döküldü. "Daha dokuz yaşındaydım. Bana sadece halledeceğini söyledi.

"O gün ne oldu, Faith? Bishop sakince sordu. "En başından başla.

Faith bir adım daha geri çekildi, sonra bir adım daha, masaya doğru körlemesine geri çekilirken başını salladı. 'I . . . I . . .' Deacon'a paniklemiş bir çaresizlik bakışı attı. "Ben-

Dönüp küçük tuvalet odasına koştu ve kapıyı çarptı. Deacon gözlerini kapadı ve Faith'in öğürme sesiyle nefes verdi. Avuçlarını yüzünde gezdirdi, kendini bu kadar çaresiz hissettiği bir anı hatırlayamıyordu. Kendi annesinin öldüğü gece hariç.

"Siktir," diye fısıldadı.

"Bize söylemesi gerekiyor," diye fısıldadı Bishop kalın bir sesle.

Deacon gözlerini açtığında Bishop'ın koyu renk gözlerinde yaşlar gördü. Ama ortağı ayağa kalktı ve bir üniformayı çekiştirir gibi eşofmanının eteklerini çekiştirdi.

Akan suyun sesini duydular, sonra sessizlik oldu. Bishop kapıyı tekrar çalmak için yumruğunu kaldırmıştı ki kapı açıldı ve Faith dışarı çıktı. Çenesi aşağıdaydı, saçları yüzünü kısmen gizliyordu. Kolları gövdesini sarmış ve sırtı hafifçe kamburlaşmıştı. Milyon dolarlık manzaraya sahip pencereye doğru yürüdü ve yüzünü dikkatle boş bırakarak dışarı baktı.

Ne söyleyeceğini ya da ne yapacağını bilemeyen Deacon odayı geçip onun arkasında durdu ve daha önce onun sırtını ovduğu gibi onun sırtını ovdu. Kadın hıçkırıklarını yuttu. "Özür dilerim. Bu ..." İçini çekti. "Sanırım her şey bir gün önce, vasiyetin başladı. Annemle babam o gece korkunç bir kavga ettiler.

"Ne hakkında?" sordu kızın sesi kesilince.

"Annem onlara hiç para bırakmadığı için babasına kızgındı ve babam da Jeremy Amca'ya vurduğu ve ona kötü sözler söylediği için ona kızgındı. Biraz eğildi, sertçe, başını zar zor onun omzuna değdirdi.

'Babam çıldırmıştı çünkü kardeşinin hapse atılması gereken bir sapık olduğunu görmüyordu. Ve paranın onun için bu kadar önemli olmasından iğreniyordu.

Bir nefes aldı ve yumruklarını koltuk altlarına sıkıştırarak kendine daha sıkı sarıldı. Deacon sırtını ovmaya devam ederek bekledi. Pencereden, arkalarında duran Bishop'un yansımasını görebiliyordu.

"Neden?" diye sordu Bishop usulca. "Neden parayı istemedi?"

Omuz silkti. 'O bir rahip olacaktı. Hiçbir şey umurunda değildi. Ama annem önemserdi. Ağır perdeleri ve gümüş çaydanlıkları severdi. Ertesi sabah kahvaltı ettik ve herkes garipti. Herkes birbirlerine bağırıklarını duymuştu. Ben sadece kendimi olabildiğince küçülttüğümü hatırlıyorum.

Deacon, "Görünmez," diye mırıldandı ve o da başını salladı.

"Kahvaltıdan sonra arabamızı aldı, "türbeden" uzaklaşması gerektiğini ve daha sonra döneceğini söyledi. Büyükanнем uyumak için bazı haplar aldı ve annem de bir şey arıyordu. Bir yüzük ya da broş olabilir. Ne olduğunu bile hatırlamıyorum. Doğuştan gelen hakkı hakkında mırıldanıp duruyordu. Doğuştan gelen hakkını kaybetmekten. Beni korkutuyordu, ben de geri çekildim ve okumak için odama gittim. Babamın yakında döneceğini ve gitmeye hazır olmamız gerektiğini biliyordum ama annem toplanmaya başlamamıştı bile. Ben de onu bulmaya gittim. Acele etmesi gerektiğini hatırlatmak için. Her yere baktım ama hiçbir yerde yoktu. Bakmadığım tek yer bodrum katıydı, ben de oraya gittim ve her zaman yaptığım gibi basamakları saydım.

Durdu ve derin bir nefes aldı, sonra bir tane daha, her nefes verışı bir öncekinden daha titrekti.

"Merdivenlerden mi indin? Deacon mırıldandı.

Başını salladı. "Aşağıya indiğimde arkamı döndüm... Tekrar durdu, dudaklarını büzdü ve sertçe yutkundu. "Ve onun ayakkabılarını gördüm," diye fısıldadı.

Deacon yanağını başının üzerine koydu ve devam etmeye hazır olmasını bekleyerek onunla birlikte durdu. "Red Keds.

"Affedersiniz? Bishop yumuşak bir sesle konuştu.

Faith boğazını temizledi. "Kırmızı Keds ayakkabılar. Giydiği şey buydu. Bağcıklar yerde sürükleniyordu.'

"Onu gördüğünüzde ne yaptınız? Bishop hâlâ arkalarında durarak sordu.

"Bakakaldım," dedi sessizce. "İlk başta çılgılık bile atamadım. Sonra Jeremy arkasını döndü ve beni gördü.

Deacon'ın kaşları havaya kalktı. "Onu bulduğunuzda *Jeremy* orada mıydı?" Jordan demesini bekliyordu. Çünkü *Jeremy* o zamana kadar gitmiş olmalıydı. Onlara vasiyetnamenin okunmasından sonra gittiğini ve bir daha geri dönmediğini söylemişti.

Yavaşça başını salladı. "Onu kesiyordu. O sırada çığlık atmaya başladım ve eliyle ağzımı kapattı. Annemin bedeni öylece ...' Omuz silkti. "Bir yığın halinde yere düştü. Bana büyükannemin annemin kendini astığını bilemeyeceğini söyledi. Babamın da bilemeyeceğini. Bunun onları öldüreceğini. İntiharın ölümcül bir günah olduğunu.

"Ve aileniz Papa'dan daha Katolikti," dedi Deacon acımasızca. 'İntiharın annemin ailesiyle birlikte gömülemeyeceği anlamına geldiğini biliyordum. Bunun onun cehennemde olduğu anlamına geldiğini biliyordum. Ama en önemlisi, babamın yıkılacağını biliyordum. Annemle tanıştığında yemin etmemeye karar vermişti. Eğer öğrenirse bunun onu öldüreceğini biliyordum. Ve ben babamı seviyorum. Bu yüzden kimseye söylemedim. Şimdiye kadar.'

"*Jeremy* araba kazasını nasıl planladı? Deacon sordu.

Omuzlarını huzursuzca oynattı. "Tam olarak bilmiyorum. Bana kendisinin ve Jordan'ın her şeyle ilgileneceğini söyledi. Odama çıkmamı ve onlardan birinin gelip benimle konuşmasını beklememi ama başka kimseyle konuşmamamı söyledi.

"*Jeremy* bundan bahsetmedi," diye mırıldandı Bishop. "Seninle konuşmaya mı geldiler?

"Jordan yaptı, çünkü *Jeremy* babamın onu odamda görüp tekrar dövmesinden korkuyordu. Vasiyet okuma töreninde kolunu bana doladığı için kavga etmişlerdi.

"Bundan bahsetti," dedi Deacon. "Jordan odanıza geldiğinde ne dedi?

Faith'in dudakları titredi. "Kendimi suçlamamalıymışım. O bunu söyleyene kadar gerçekten de suçlamıyordum. Annemin ona babamla mutsuz olduğunu söylediğini anlattı. Boğuluyormuş. Onu terk etmek istiyormuş ama korkuyormuş.

" miydi? Bishop sordu.

"Mutsuzdu. Fakir olmaktan hoşlanmıyordu. Bunu biliyorum. Bir keresinde babama Joy öldüğünde fakir olduğunu düşündüğünü ama onunla yaşamaya kıyasla zengin olduğunu söylediğini duymuştum. Jordan annemin babamı terk etmenin suçluluğuyla başa çıkamadığını ama onunla yaşamaya da devam edemediğini söyledi.

"Mutsuzdu," dedi Bishop, "ama depresyonda mıydı?

"Geriye dönüp baktığımda, sanırım öyle. Beni doğurduktan sonra başka çocuklar da doğurmaya çalışmış ama onları kaybetmeye devam etmiş. En az üç düşük yaptığını biliyorum. Çok ağlardı. Onu düşünür ve bu şeyi yapacağına dair bir işaret ya da belirti görmeye çalışırdım. Kendini öldürmek için. Daha dikkatli olsaydım bunu durdurabileceğimi düşünürdüm. Şimdi bunun doğru olmadığını biliyorum. Ben sadece bir çocuktum. Omuz silkti. 'Kimsenin bunun olacağını gerçekten görebileceğini sanmıyorum. Gerçekten emin olduğum tek şey o gün bir ebeveynimi kaybetmiş olduğumdu. Bir başkasını kaybedemezdim.

"Babanın da kendini öldüreceğinden mi korkuyordun? Bishop sordu.

"Oh hayır. Hayır. İntihar ölümcül bir günahdır. Faith başını salladı. 'Ama kalbi o zaman bile güçlü değildi. Zaten bir kalp krizi geçirmişti. Bunu riske atamazdım.

Deacon, "Babanın o sabah evden çıkarken aile arabasını aldığını söylemiştin," dedi. 'İçinde annen varken kaza yapan araba kime aitti?

"Büyükbabamın. Herkes annemle babamın kavga ettiğini biliyordu ve annemin o kadar perişan olduğunu düşündüler ki arabanın kontrolünü kaybetti. Parmak uçlarıyla gözlerini kaydırды. "Pazartesi gecesi benim bulunduğum yerden çok da uzak olmayan bir yerde yoldan çıktı. Ne büyük bir ironi, değil mi?

Gerçekten de öyle. O gece işlevini yerine getirebilmiş olması bir mucizeydi ama bunu fazlasıyla başarmıştı. Deacon onun kendisini daha fazla etkileyebileceğini düşünmemişti ama yanılmıştı.

Bishop düşünceli bir ifadeyle, 'Yani hem Jeremy hem de Jordan kaza süsü verebiliyor olabilirler,' dedi. "Üç yıl önce kullandığınız arabaya ne oldu?

Eminim hurdaya çıkmıştır. Hurdaya dönmüştü. İlk müdahale ekibi hayretler içinde kaldı - hem başka birini öldürmekten kaçındığım için hem de sadece hafif yaralarla kurtulduğum için.

Deacon, 'Pazartesi gecesi de iyi araba kullanmıştın,' diye hatırladı, 'yolcu tarafını çarpışmanın ağırlığını alacak şekilde konumlandırmıştın.

'Babamı daha rahat ettirmek için bazı sürüş dersleri aldım. Annem yüzünden, biliyorsun. Sanırım karşılığını aldılar.'

Deacon ses tonunu nazik tutarak, "Bunu yaptıklarına çok sevindim," dedi, çünkü kız çok kırılgan görünüyordu. 'Faith, şu ana kadar bulduğun tüm bağlantılar ya büyükannenin vasiyeti yüzünden hayatına yapılan son girişimlerle ya da vasiyetlerin okunmasıyla ilgiliydi. Üç yıl önceki kazanın zamanlamasıyla ilgili özel olan neydi?

"Bilmiyorum. Denedim ama aklıma bir şey gelmiyor. Endişeyle alnını ovuşturdu. "Yorgunum. Biraz daha uyumaya çalışacağım.

Deacon, Faith kendini tekrar odasına kapatana kadar bekledi. "Hatırlamaya çalışmış olabilir ama gerçekten bilmek istediğini sanmıyorum.

'Vakıf alıcılarının kaçırılmasının *büyükbabasının* vasiyetinin okunmasına kadar uzanması çok önemli. O küçük bombayı patlattı ve hemen bir sonraki konuya geçti. Faith bundan bahsetseydi Isenberg'in bunu fark edeceğinden eminim.

Biliyorum. Faith katilin amcalarından biri olduğunu kendine itiraf etmek istemiyor ama ben hemen hemen oradayım. Sorun şu ki, katilin sadece Jordan mı, yoksa Jeremy ile bir yardımcısı mı olduğunu ya da birbirlerinden nefret ettiklerini iddia etmelerine rağmen ikizlerin işbirliği içinde çalışıp çalışmadıklarını bilmiyorum. Stone ve Marcus, Maggie'nin öldüğü gün Jeremy'nin yanlarında olduğu konusunda yalan söylüyorlardı, yoksa yanılıyor muydular bilmiyorum. Ya da doğruyu mu söylüyorlardı? çekti, içinde yeni bir korku belirmişti. "Ayrıca büyükbabasının ölümünden bir gün sonra bir kaçırılma olayının gerçekleşmiş olmasının sonuçlarını da düşünmüyor. Çünkü o gün annesi de ölmüştü.

Bishop başıyla onayladı. "Bu yüzden onu sandalye konusunda zorlayıp durdum.

"Ben de öyle düşünmüştüm. Eğer Maggie Sullivan'ın katil öldürürken ya da hatıra eşyalarını kavanozlara koyarken bodruma girdiğini düşünüyorsanız, evet, ben de aynı şeyi düşündüm.

'Maggie onu görürse, bu Maggie'ye onu öldürmek ve intihar süsü vermek için bir neden verir. Özellikle de ayakkabı bağcıkları yerde sürüklenirken. "O kadar yüksekte asılı değildi, Deacon.

'Ben de öyle düşünmüştüm. Cesedi mezardan çıkarmamız gerekiyor ama Faith'ten bunu yapmasını istemekten nefret ediyorum'.

'Bence tüm bunları kavradığında bilmek isteyecektir. Annesinin öldürüldüğünü kabul etmek zor olabilir ama kendini öldürdüğünü düşünmekten daha kolay.

"Biliyorum. Bu aynı zamanda katilin onu ölü görmek için artan acelesini de açıklıyor. Eğer amacı davetsiz misafirleri evden uzak tutmak olsaydı, Pazartesi günü biz içeri girer girmez dururdu. Otelde Faith'e ateş ettiğinde, yaptığı değişiklikleri -zemini on altı inç yükselttiğini- keşfetmek için bodruma inmesini engellemek için olduğunu düşünmüştüm ama daha sonra ona ulaşmak için Pope'u öldürdü. Şimdi düşünüyorum da Faith'i bunca yıldır sakladığı bu sır hakkında konuşturmamızın an meselesi olduğunu biliyordu.

"Amcaları dışında," dedi Bishop, "araba kazasının bir oyun olduğunu bilen tek kişi Faith olacaktı. Cesetleri bulur bulmaz, annesinin ölüm koşullarını merak etmeye başlaması giderek daha olası hale geldi. Yani, annesinin on yedi kadının öldürölüp gömüldüğü bir yerde kendini asması ne tesadüf. Dedğin gibi, soru şu ki, hangi amca? Biri ya da ikisi de yalan söylüyor. Ya da bu işte birlikteler.'

"Ve ikisini de herhangi bir şeyle ilişkilendiren somut bir kanıtımız yok. Deacon hayal kırıklığı içinde ofladı. "Kahretsin.

Bishop Faith'in yatak odasının kapısına baktı, sıkıntılıydı. "Ona bu kadar sert davranmak istemedim, Deacon. Ona bunu tekrar yaşatmak istemedim. Onu ağlatmak istememiştim.

Biliyorum. Ama benim yapamadığımı sen yaptın ve bu onun hayatını kurtarabilir. Amcalardan birini ya da ikisini birden suçlayacak somut bir şey bulmalıyız ama şu anda bunun ne olabileceğini düşünemeyecek kadar bitkinim. Ben biraz daha uyuyacağım. Sen de uyumalısın.'

Faith'i nerede bulacağını merak ederek kendi yatak odasının kapısına yöneldi.

Yatağına geri dönmeyi umuyordu. Sadece ona sarılmak istiyordu.

Cincinnati, Ohio, 5 Kasım Çarşamba, sabah 5.25.

Deacon onu yatağında, top gibi kıvrılmış, yüzü yastığa gömülmüş halde buldu. Kalbi kırılmış gibi ağlıyordu ama sessizce. Deacon onu kollarının arasına alıp odanın köşesinde duran sallanan sandalyeye oturttuğunda kendi kalbi de onun için kırılmıştı. Hıçkırıklarının sesini bastırmaya çalışırken parmakları onun gömleğini kavradı.

Bishop, Faith'in söylemek istemediği gerçeği ondan zorla almıştı. Bu gerekliydi, bu davanın anahtarı olduğunu kanıtlayabilecek bulmacanın kritik bir parçasıydı. Ama bu Faith için bir bulmaca parçasından daha fazlasıydı. Hayatının en travmatik gününün açığa çıkmasıydı. İfşa olmuştu.

"Hiç kimseye söylemedin mi, Faith?" diye sordu yumuşak bir sesle.

"Kimseye mi?

"Hayır," diye fısıldadı. 'Yapamam. Babama söylerler. Lütfen ona şimdi söyleme.

Bunu yapmayacağına söz veremezdi, çünkü bunun ne kadarının kamuoyuna yansıtacağından emin değildi, özellikle de tüm bu cinayetlerden amcalarından biri sorumluysa.

Ama çoğunlukla söz vermedi çünkü bu sırrı saklamanın onu incittiğini, yaraladığını görebiliyordu. Ve bir parçası babasının bunu bilmesini istiyordu.

Başının üstünü öptü. 'Şşşt şimdi. Kendini hasta edeceksin.

Durmaya çalışırken vücudu titredi ama başarılı olamadı. Sonunda Deacon onun çenesini kavradı, yüzünü yukarı kaldırdı ve onu öptü. Sertçe, ona hiç acımadan. Birkaç saniye sonra kadın da aynı şiddetle onu öpmeye başladı ve Deacon dudaklarını yaladığında ona açıldı. Cinsel bir keşif değildi bu, dillerin ve dişlerin düellosuydu, bir öfke seliyle uğraşırken tırnakları onun göğsünü kazıyordu. Adam onun içinde patlayan gücü hissetti ve onu sakinleştirmeye çalışmadı. Onu kucaklamasına izin verdi. Onunla savaşmasına.

Vücudunun kırbaç tepkisini kontrol altında tutarak, ona sahip olma, onu yatağa atma ve vücudunun sıcaklığına gömülme ihtiyacını görmezden geldi. Bunun yerine onun ihtiyacı olanı almasına izin verdi.

Aniden onu bıraktı, başı omzuna düştü. Sanki içindeki ateş mevcut tüm oksijeni tüketmiş ve öylece sönmüştü.

Sessizce inledi. "Korkunç bir baş ağrım var.

"Hiç şaşırmadım. Kadının kafatasının arkasına masaj yaptı, kadın içini çekip ona memnun oldu. Sandalyeyi hareket ettirdi, nazik sallanışı şu anda vücudunda devam eden savaşla çelişiyordu. Adamın bir kaya kadar sert olduğu gerçeğini saklamak imkânsızdı, ama kadın ürküp kaçmıyordu. Dilini dudağına dokundurdu. Gerçekten kan çekmiş olması bu kadar tahrik edici olmamalıydı. "Şimdi daha iyi misin?" diye mırıldandı.

"Çok. Parmak uçları pençelediği göğsünü okşadı. "Seni incittim. Özür dilerim.

Sesini kontrol etmek için bir an durmak zorunda kaldı, çünkü kadının nazik okşaması onu çılgına çeviriyordu. "Ben iyiyim. Ben daha çok senin için endişeleniyorum.

"Beni terk etti, Deacon. Babamla mutsuzdu ama hep beni seviyormuş gibi davranırdı. Ama sevmiyordu. Benimle kalacak kadar değil.'

Neredeyse ona kendisinin ve Bishop'un şüphelendiği şeyi - annesinin intihar etmediğini - söyleyecekti ama dilini tuttu. Eğer bu doğru değilse, iyi bir sebep olmadan onun dünyasını bir kez daha altüst etmiş olacaktı. "Özür dilerim, tatlım. Bu sırrın yükünü bu kadar uzun süre taşıdığın için üzgünüm. Onu senden bu şekilde söküp almak zorunda kaldığımız için üzgünüm.

"Bana bunu söyletmenin başka bir yolu olduğundan emin değilim. Yıllar boyunca pek çok terapist denedi. Scarlett Bishop'tan ders almalılar.'

"Hangi terapistler? Kız cevap vermeyince onu hafifçe itti. "İnanç mı?

İç çekti. "Annem öldükten sonra babam ve ben büyük bir çöküş yaşıyorduk. Onu arabanın kontrolünü kaybedecek kadar üzdüğü için kendini suçlu hissediyordu ve ben de gerçeği sır olarak sakladığım için kendimi suçlu hissediyordum. İçmeye başladı ve işler kötüye gitti. Evle ben ilgileniyordum ve kimse bilmesin diye her şeyi saklıyordum. Kendine gelir diye umuyordum ama işler kötüye gitmeye devam etti ve ... Baskı altında kendimi kaybettim. Sinir krizi geçirdim ve bir süreliğine hastaneye gönderildim.

Deacon'ın göğsü gerildi. "Kendini öldürmeye mi çalıştın, Faith?" diye sordu tereddütle.

"Hayır. Katatonik gibi oldum. Orada oturdum ve sallandım. Çok baskı altında olduğumda bunu bazen hala yaparım.

"Biliyorum. Onu gördüm. Vega'nın ona anne ve çocuğun arabasında öldüğünü söylediği gece kendini sallamıştı. "Ne oldu?

"Terapi aldım. Konuştuğum herkes bir şeylerin yanlış gittiğini biliyordu ama bu neredeyse söylememek için bir dürtü haline gelmişti. Yemeği reddederek kontrol hissi bulan anoreksik gibi.

Bu pek çok şeyi açıklıyordu. "Bu yüzden bu gece zor zamanlar geçirdin.

Başını salladı. 'Eski alışkanlıklar zor ölür. Yine de iyi bir şey olduğu ortaya çıktı. Babam sonunda kendini toparladı ve alkol rehabilitasyonuna girdi, bu yüzden iki yıl boyunca büyükannemle yaşadım. Babam ayık olduğunu kanıtlayana kadar onun yanına dönmeme izin vermedi. O zamandan beri ayık.

"Ve sen sırrı sakladın.

Bu geceye kadar. Yüzeyin altında gizlenen tek buzdağımın bu olmasına sevindim. Bu geceyi yakın zamanda tekrar yaşayabileceğimi sanmıyorum.

Alnından öptü ve onu biraz daha salladı. 'Tüm içinde tek bir parlak nokta var. O piç Combs seni bir daha asla incitemeyecek. Keşke en başta sana hiç elini sürememiş olsaydı.

'Ben de öyle. Ama bir şekilde yaradı.'

"Nasıl yani?

Charlie'yle aramızdakileri doruğa çıkardı. Combs boğazımı kestikten sonra polisler Charlie'yi bulmaya çalıştılar ama telefonuna cevap vermiyordu. Sonunda Charlie'nin ortağı onlara kız arkadaşının evinde olduğunu söyledi.

"Ah," dedi hafifçe.

"Henüz on sekiz yaşındaki hamile kız arkadaşı.

"Ne dangalak ama.

Yumuşak bir şekilde güldü. 'Evet, öyleydi. Bu kızla evlenmek zorunda kalmamak için beni bahane olarak kullanıyordu. Bilirsiniz, "karım benden boşanmıyor" meselesi. Boşanırdım. Sadece babam yüzünden onunla kaldım.'

"Boşanmak da günah olduğu için mi? Deacon, Faith'in babasından her geçen gün daha az hoşlanan bir tavırla sordu.

"Evet. Gerçi babama karşı dürüst olmak gerekirse, Charlie'yi hiç sevmezdi. Ona Charlie'nin sadakatsiz olduğunu söylediğimde, kararımı yüzde yüz destekledi. Bunu itiraf etmekten nefret ediyorum ama bahaneler üreten tek kişi Charlie değildi. Sanırım babamı incitmekten duyduğum endişeyi eylemsizliğimi haklı çıkarmak için kullandım. Değişimi sevmiyorum. Her şeyin düzenli olmasını severim. Boşanmak korkutucuydu. Dürüst olmak gerekirse, uygunsuzdu da. Eğer Combs beni hastaneye yatırmasaydı, Charlie'nin beni aldattığını asla öğrenemeyebilirdim. Aldatma ve fiziksel taciz, muhtemelen kıcımlı kaldırıp bir avukatın ofisine gitmemi sağlayacak tek iki şeydi.

Deacon sorusunu zapt edemedi. "Onu seviyor muydun?"

'Hayır, onu yıllardır sevmemiştım, belki de hiç sevmemiştım. Başlangıçta onun olduğunu düşündüğüm adamı sevmiştim. Hatta o da benim sandığı kadını sevmiş olabilir.

"Onun kim olduğunu sanıyordun?"

'Diğer insanlarla ilgilenen iyi bir adam. Bir kahraman. Bir süper kahraman değil elbette. Deri ceketi ya da havalı gözlükleri yoktu.

Deacon'ın kalbi ısındı. "Senin kim olduğunu sanıyordu?" "İtaatkâr ve yumuşak başlı.

Homurdandı. "O zaman eski sevgilin sadece bir dangalak değil, aynı zamanda aptal bir dangalaktı.

Kıkırdadı. 'Doğru, ama o günlerde daha çekingendim. Yüksek lisansa yeni başlamıştım ve çok gençtim. Başlangıçta mutluyduk. En azından ben mutluydum. Biri aldattığında, daha önce söylediği ya da yaptığı hiçbir şeyin doğru olduğundan asla emin olamazsınız.

Deacon Brandi'yi düşündü, eskiden olduğu kızı. Ve onun olduğu çocuğu. "Biliyorum.

Okşayan parmakları durdu. "Kim?" diye sordu basitçe.

Paylaştığı onca şeyden sonra, küçük bir karşılık vermemek bencillik olurdu. Yine de tereddüt etti. "Brandi," dedi sonunda. "Eski karım.

Kadın geri çekildi, gözlerini ona dikti. "Evli miydiniz?"

"Altı ay kadar, on sekiz yaşındayken.

"Ah. Dudağını ısırıldı. "Deacon, Greg senin oğlun mu?"

Neredeyse onu düşürüyordu, bacaklarından aşağı kaymaya başladığında onu yakaladı. "Hayır," dedi sertçe. 'Hayır, hayır, hayır. Tanrım, hayır. Onu tekrar kucağına yerleştirirken başını salladı. "Hayır.

'Tamam, tamam,' dedi. 'Cevabın hayır olduğunu anladım. Peki Brandi'ye ne oldu?'

"Sadece benim açımdan gerçekten kötü bir dizi seçim. Ama neredeyse Greg'i öldürüyordu, bu yüzden hatırlamaktan hoşlandığım bir zaman - ya da *ben* - değil. Annem ve Bruce öldüğünde kendimi kaybetmişim ve Brandi benim yanımdaydı. Ama o şimdi sorunlu genç dediğimiz türden biriydi. Jim amcam ona çok daha kötü şeyler söylerdi. Ondan nefret ederdi. Onun tipini bildiğini ve ondan uzak söyledi. Onun çatısı altında yaşadığım sürece onun kurallarına uymam gerektiğini söylerdi.

'Bir genç için savaşçı kelimeler,' dedi.

Evet. Jim Brandi'den nefret ederdi, ama ben Jim'den *gerçekten* nefret ederdim. Daha önce babam öldüğünde onunla birlikte yaşamıştık. Sahibi olduğu ve kiraladığı yan evde yaşıyorduk. Ama babam öldüğünde annem kirayı ödeyemedi ve Jim bizi evden çıkardı.

Biliyorum. Dani bana anlattı. Özellikle senin için çok zor olduğunu söyledi.

Dani annemle yattı. Adam'la aynı ranzada yattım ve onun penceresi Eski odam. Dışarı bakmak ve benim olan yatak odasında başka birini görmek çok zordu. Jim bunun "sadece bir ev" olduğunu söyledi. Ama benim için, tüm hayatım boyunca evim olmuştu. Pazartesi gecesi Greg'i görmeye gidene kadar bunu unutmuşum. Adam'ın eski odasındaydı ve bana onu görmeye geldiğimde neden hep pencereden dışarı baktığımı sordu. Yıllardır o zamanı düşünmemiştim.

'Çok şey ,' dedi alaycı bir ifadeyle. "Ve? Brandi?"

Oraya geliyorum. Bruce ve annem öldükten sonra Jim'e duyduğum nefret tavan yaptı, çünkü Greg'i gerçekten yanına almak istemedi. O ...' Deacon durakladı. İç çekti. "Jim annemin çocuk sahibi olmasını zaten onaylamıyordu. Greg'in sana sendromumuzdan bahsettiğini mi söylemiştin?"

"Waardenburg, iki a ile. Ne olmuş ona?"

Bu genetik. Kalıtsal. Bizim ailemizde kadınlardan geçer. Ailedeki bazı çocuklarda oluyor, bazılarında ise tamamen geçiyor. Annemde vardı ama Tammy'de yoktu. Yani Adam iyiydi ama Dani ve ben değildik.

Kadın kaskatı kesildi, elleri yumruk şeklinde sıkıldı. "İyiden de öte bir şeysin Diyakoz Novak.

"Keşke o zaman beni savunmak için orada olsaydın," diye alay etti, duygulanmaktan da öte. 'Her neyse, Jim annemin daha fazla çocuk sahibi olmasını onaylamıyordu ve Greg'e hamile kaldığında da bunu ona söylemişti. Bruce ve annem öldüğünde ve Tammy Teyze Greg'i yanına almakta ısrar ettiğinde, Jim bizi zaten bir kez yanına aldığını ve şimdi annemin hatalarını tekrar temizlemek zorunda kaldığını söyleyerek küplere bindi.

Faith kaşlarını çatı. "Greg'i gerçekten bir hata olarak mı görüyordu?

"Yaptığını söyledi. Jim'in ne kadarının palavra olduğunu bilmek zor. Üzüldüğü bir diğer şey de evi bize bırakmış olmalarıydı. Onun yanına taşınmamız ve evi satmamız gerektiğine karar verdi. Ona karşı çıktım. O bizim evimizdi ve beni daha önce de bir kez evimden kovmuştu. İpotek ya da vergilerden anlamazdım ama Dani ve Greg'in Bruce'un evini almasını istiyordum. Annem öldükten sonra tekrar Jim ve Tammy ile yaşamak zorunda kalmamızı geçici bir durum olarak görüyordum. Kafamda liseden mezun olmayı, faturaları ödemek için bir iş bulmayı ve Dani ve Greg'le birlikte *kendi* evimizde yaşamayı planlamıştım. Geriye dönüp baktığımda, utanç verici derecede gerçekçi olmadığımı görüyorum.

'Ailenizin bir arada olmasını istediniz. Bu çok güzel bir hayal. Sadece çok gençtin.

Deacon ona gülümsedi. "Ve sanırım Jim bunu bu şekilde söyleseydi, dinleyebilirdim. Ama dinlemedi ve bu yüzden sürekli tartışıyorduk ... ve sonra Brandi vardı. On sekiz yaşındaydım ve çok ateşliydi. Ve benim yarattığım *benle* gerçekten ilgileniyordu.

"Deri ceket, saç ve gözlük.

"Evet. Dünyam yeni yıkılmışken böyle bir kızın beni istemesi o yaşta karşı koyabileceğimden çok daha fazlaydı. Ama dediğim gibi, Jim onun tipinden gerçekten nefret ediyordu. Brandi'nin *kendi* çatısı altında istenmediğine karar verdiğinde, *benim de kendime ait bir çatım var* diye düşündüm. Brandi ile evlendim ve benim evime taşındık.

"Jim'in evi sattırıldığını sanıyordum.

Deacon yüzünü buruşturdu. 'Bütün bunlar birkaç hafta içinde oldu. Mülk henüz yerleşmemişti. Eğer evlenir ve evimi düzene sokarsam beni buradan gönderemezler diye düşündüm. Ben de öyle yaptım. Dediğim gibi, annem öldükten sonra bir dizi kötü seçim yaptım. Jim aptal olduğumu söylüyordu ama Tammy küçük fantezimi akışına bırakmaları gerektiğini, ipoteğin vadesi geldiğinde ve param olmadığına Jim'in haklı olduğunu anlayacağımı ve tüm bu ev kurma fikrinden vazgeçip annemin istediği gibi üniversiteye gideceğimi söyledi.

"Peki ya evliliğiniz?

Omuz silkti. "Bunu gerçekten ciddiye aldığını sanmıyorum. Sadece kağıt üzerindeydi ve daha sonra kolayca halledilebilirdi. İkisinin de yanıldığını kanıtlamak istedim.

"Peki tüm bunlar Greg'i neredeyse nasıl öldürüyordu?

"Tammy bir gün okuldan sonra birkaç saatliğine onu bana verdi. Brandi lisedeyken biraz uyuşturucu kullanmıştı ama temiz olduğunu söylemişti. Ben de aptalca ona inandım. İç çekti. "Ayrıca beni sevdiğini söyledi ve ben de aptalca buna inandım.

Faith nazıkçe, "Belki de "aptalca" demek çok ağır olur," dedi. "Belki de anneni ve Bruce'u özleyen genç bir adamdın ve kaybettiğin gibi bir yuva yaratmak istiyordun.

Deacon'ın kalbindeki sıkı bir şey gevşedi. Evet, aynen olmuştu. O kadar zahmetsizce görmüştü ki. *Bu kadını sevebilirdim.* Belki de çoktan o yola girmişti.

"Belki," dedi huysuzca. 'Ama o gün kötü bir gündü. Korkunç bir gün. Greg Brandi'nin çantasını karıştırdı. Neyse ki içine sakladığı kokainin hepsini çoktan çekmişti. Sadece toz vardı ama bir yaşındaki bir çocuğu günlerce kritik durumda tutmaya yeterdi. Jim beni suçladı, Brandi'nin gitmesi gerektiğini söyledi ve her iki konuda da haklıydı. Ona öfkelenim ama ağladı, çok pişman olmuştu, ben de bir gün daha kalmasına izin verdim. Ertesi gün Greg'i hastanede ziyaret ettikten sonra eve geldiğimde Brandi ve satıcısını annem ve Bruce'un yatağında kokain çekerken buldum. İşte o an oldu. Polisleri aradım. Tabii ki Jim devriyedeydi ve baskını yapmak için geldi. Herkesin önünde ne kadar aptal olduğumla ilgili büyük bir anlaşma yaptı. Pes ettim. Greg'i almasına izin verdim. Evi satmasına izin verdim. Üniversiteye gittim ve taşındım.'

"Amcandan pek hoşlandığımı sanmıyorum.

'Ben de seninkini pek sevmiyorum,' dedi alaycı bir tavırla. 'Ama Jim kötü bir adam değil. Sadece haklı olduğunu düşünüyor ve bu onu çekilmez kılmaya yetiyor. Okula gittim ama yine de hafta sonları Greg ve Dani'yi ziyaret edebilecek kadar yakındım. Sonra Büro'da işe alındım ve daha seyrek ziyaret edebildim. Greg ortaokula başladığında birkaç yıllığına Maryland'de benimle yaşamaya başladı. Bir süre her şey harikaydı ama sonra kavgacı biri oldu ve oradaki işitme engelliler okulundan atıldı. Jim deneyimin başarısız olduğunu söyledi ve velayet hala onda olduğu için Greg'i geri aldı. Dani buradaydı ama staj yapıyordu ve onunla geçirecek zamanı yoktu. İşte o zaman nakil için başvurdum. Bu çok sinir bozucuydu çünkü Greg'in mutsuz olduğunu biliyordum ama

Büro. Greg'in başı sürekli belaya giriyordu, çoğunlukla kavga ettiği için. Sonra Tammy kalp krizi geçirdi ve Jim tek kelime etmemiş olsa bile Greg'i suçladı. Greg buradaki yerel işitme engelliler okulundan da atılınca, eve dönmek için o kadar çaresizdim ki Büro'dan ayrılmaya ve başka bir iş bulmaya hazırdım. Greg'i yeni bir okula sokmam ve başladığında burada olmam gerekiyordu.

"Kaynaştırıldı o zaman?"

"Evet. Ve işiten çocuklarla dolu yeni bir liseye tek başına başlamasını istemedim.

"Çok iyi iş çıkarıyor.

Bire bir. Sınıfta olmaz. Peki ya öğle yemeğinde kafeteryada? Onu üzerinde büyük bir spot ışığı olan tek kişilik bir masaya da koyabilirdiniz. Burada olmam gerekiyordu. Adam bu transferi almama yardım etti ve şimdi buradayım ve Bruce benim için neyse Greg için de o olmaya kararlıyım. Olabileceğim en iyi erkek rol modeli. Ondan vazgeçmeyeceğim.'

Faith sessizce, "İkinizin bir paket anlaşma olduğunu mu söylüyorsun," dedi. "Evet," diye yanıtladı ve nefesini tuttu.

'Bu benim için bir anlaşma bozucu değil. Greg'den hoşlanıyorum,' dedi ve Greg'in nefesi kesilince gülümsedi. 'İkinci günü de atlattık. Üçüncü gün için ne gibi heyecanlar planlıyorsun?

'Seni öldürmek isteyen piçi bulmak,' dedi ayık bir sesle.

Gülümsemesi kayboldu. 'Lütfen size yardım etmeme izin verin. Vakıf isimlerini gözden geçirmeyi bitireyim. En azından bu kadarını yapabilirim.

'Sadece güvende olduğunu bildiğim yerde . Tek istediğim bu, Faith.'

"Söz veriyorum. Yarın karakola gideceğim ve bütün gün orada kalacağım. Dudağının kenarını şefkatle öptü, dudağındaki kesiğe dokunmamaya özen gösterdi. "Bunu ben mi yaptım?

Vücudu hemen karşılık verdi. "Evet ama seni böyle vahşi görmek hoşuma gitti.

Adamın ereksiyonu şişip kalçasına baskı yapınca gözleri büyüdü. 'Uyumaya devam etmeliyiz. Ama birdenbire hiç yorgun hissetmemeye başladım.

Ona gülümsedi. "O zaman nasıl yorulabiliriz?

Adam daha gözünü kırpamadan kız onun üstüne çıkmıştı. "Bir iki fikrim var. "Ben de bunu söylemeni umuyordum.

Otuz Dördüncü Bölüm

Cincinnati, Ohio, 6 Kasım Perşembe, Sabah 8.30.

Isenberg kaşlarını çatarak, "Günaydın Faith," dedi. "Ajan Novak nerede?"

Kalbi sıkışan Faith, dizüstü bilgisayar çantasını Deacon'ın masasının üzerine koydu. "Kahve ve çörek almak için aşağı indi. Çünkü tekrar uyandıklarında, güvenli evdeki ödünç yataklarının sıcaklığında 'sadece bir kez daha' kahvaltı etmekten vazgeçmişlerdi. Ama şimdi Faith kendilerine zaman ayırmış olmanın bilgeliğini tartışıyordu. 'Ne oldu? Roza'yla ilgili kötü haberler mi var?"

Isenberg'in kaşları hafifçe çatıldı. 'Hayır. Öyle bir şey değil. Benimle gel.'

Faith onu konferans odasına kadar takip etti ve aniden durdu. Masa tamamen kutularla kaplıydı, üç kat yüksekteydi. Daha fazla kutu duvara, zeminden tavana kadar yığılmıştı.

Isenberg, "Bunlar bu sabah teslim edildi," dedi. "Henson ve Henson'dan.

Faith görsel bir sayım yaptı. 'Bunlar Vakıf dosyaları. Bayan Lowell çok fazla olduğunu söylemişti, ama ... vay canına. Tarihe göre etiketlenmişler ve ... merhamet, her kutudaki tüm başvuruları indekslemiş. Bütün gece bununla uğraşmış olmalı.

Bishop arkalarından, "Böyle düzenli bir kadını sevmek lazım," dedi. Bir kolunun altında büyük bir dosya olduğu halde doğruca ilan panosuna gitti. 'Ya da bu. Birileri meşgulmüş.

Isenberg omuz silkti. 'Dün gece uyuyamadım. Bugün bir basın toplantım daha var ve izleyicilerin hatırlayacağı bir görsel istedim.

Meraklanan Faith tahtayı kendi gözleriyle görmek için arkalarından yürüdü. "Ah," dedi usulca. Isenberg bugüne kadar tespit ettikleri kurbanların hepsinin fotoğraflarını asmıştı - ve çoğu mutlu, gülümseyen samimi karelerdi, ehliyet fotoğrafları değil. "Fotoğrafları nasıl buldun?"

'Kayıp kişi dosyalarından. Bazen aileler gayriresmi fotoğraflar da ekliyor.

Faith, 'Demek bütün gece tozlu dosyaları karıştıran tek kişi Bayan Lowell değilmiş,' dedi. 'Bu çok hoş bir anıt, Komiser. Neler götürdüğünü gösteriyor. Sadece isimleri değil, insanları da.

"Ben de öyle düşünmüştüm. Isenberg boğazını temizledi. 'Birkaç fotoğrafa daha ihtiyacım var, Scarlett. Özellikle de Roza'nın. Dünkü ressamdan bir şey öğrenebildin mi?'

Bishop dosyayı kaldırdı. "Gördüm. Bu sabah Corinne'in Rozayla çok daha fazla vakit geçirdiği için taslak hakkındaki fikrini almak için hastaneye gittim. Tam isabet olduğunu söyledi. Ayrıca Maguire ve Oğulları'ndan gizemli kadının robot resmini aldım. Biraz daha belirsiz. Yan ofisteki resepsiyonist onu sadece birkaç ay önce görmüş.

'Eğer elimizdeki tek şey buysa, onunla devam edeceğim.

Piskopos Roza'nın robot resmini yayınladı ve Faith üzerine bir tuğla gibi düşen duygulara hazırlıksız yakalandı. Çocuğun zayıf bir yüzü ve çaresizlik dolu iri kara gözleri vardı.

"Çok korkmuş," diye fısıldadı Faith. 'Neden korkmasın ki? Hayatı boyunca benim bodrumumda yaşadı ve ben bu konuda hiçbir şey yapmadım.

Bishop Faith'in gözleriyle karşılaştı, kendi gözleri de sertti. 'Eğer , onu kurtarırdın. Roza o bodrumda çok cesurdu. Arianna'nın hayatını kurtardı. Hiç dışarı çıkmamış olmasına rağmen ormanda da cesurdu. Biz onu bulana kadar dayanacaktır. Onu göz ardı etme.'

Faith başıyla onayladı. Kutulara döndü, ilk olarak hangi dosyaya ihtiyacı olduğunu çok iyi biliyordu. Jade Kendrick, Roza'nın teyzesi. Bayan Lowell'ın çabaları sayesinde kutuyu bir dakikadan kısa bir sürede buldu. Bir dakika sonra da Jade'in dosyasını eline aldı.

"Bu Roza'nın teyzesinin başvuru dosyası," dedi ve dosyayı ilan panosuna doğru götürdü. Klasörü açtı ve şaşkınlıkla gözlerini kırıştırdı. "İkizler. İkizmişler.

Cincinnati, Ohio, 6 Kasım Perşembe, Sabah 8.45.

"İkizler kimdi? Deacon elinde kahve fincanları ve hamur işleriyle dolu bir tepsiyle konferans salonuna girerek sordu. "Masaya ne oldu?

"Vakıf burs başvuru dosyaları," dedi Bishop. Bir yığın kutuyu Deacon'ın tepsisini bırakabileceği kadar uzağa itti.

"Bu Roza olmalı," dedi tahtaya bakarak. Bishop'ın gülümsemesi hüznle orantısızdı. "Bir zed ile.

"Çünkü annesi Vancouver'lıydı," dedi Faith, ses tonu tuhaftı. "Elinde ne var, Faith? Bishop sordu.

Başını kaldırmadı, önündeki sayfaya bakmaya devam etti. "Teğmen dün bana Roza'nın gerçek adının Firoza olduğunu, annesinin Amethyst Johnson olduğunu, annesi ve teyzesinin aynı anda kaçırıldığını ve ikisinin de şu anda ölü olduğunu söyledi. Listede hiç Amethyst bulamadık ama bir Jade bulduk.

"Firoza bir tür turkuaz," diye açıkladı Isenberg. "Faith değerli taş isimlerine baktı.

'Akıllıca,' dedi Bishop, Danimarka yemeğinden bir ısırık alarak. "Yani Jade'in dosyası bu mu?

"Evet," dedi Faith. "Vakıf Jade Kendrick'e Chicago'daki bir sanat okulunda tam burs verdi.

Isenberg, 'Crandall dün Jade'in kayıp kişi raporunun izini sürdü,' diye açıkladı. 'Vancouver'dan kendisini ziyarete gelen hamile kız kardeşi Amethyst ile birlikte üniversiteden kaybolmuş.

"Vakfın dosyasında Jade'e nadir görülen bir lösemi teşhisi konulduğu yazıyor," dedi Faith, "Joy'u öldürenle aynı türden, ama Jade tedavi görmüş ve iyileşmiş sayılmış.

Deacon, 'Bütün bunlar, sadece bir sadist tarafından öldürölmek için,' diye mırıldandı.

"Belki de değildir," dedi Faith, dosyaya atıçlanmış olan fotoğrafı çıkararak. 'Arkasında "Jade ve Amy, 2001" yazıyor. Tanıdık geldi mi Dedektif Bishop?

"Vay anasını!" Bishop kahvesini bıraktı ve fotoğrafı aldı. 'Bu o. Maguire'ın gizemli kadını. Fotoğrafı ressamın çiziminin yanında tuttu. 'Sanırım bu basın toplantısında işine daha çok yarar Lynda. Hemen BOLO'yu yayınlayalım.

Deacon dondu kaldı. *İmkânı yok. Hayatta olmaz.* Fotoğrafı Bishop'ın elinden kaptı. "BOLO'ya ihtiyacımız yok. Bu kadını gördüm. Salı sabahı. Kendine Mary diyordu.' Faith'in bakışlarını yakaladı ve tuttu. "Bu Jordan'ın hizmetçisi.

Yüzünün rengi soldu. "Hayır.

Deacon bir sandalye çekti ve onu nazıkçe içine itti. "Özür dilerim, tatlım.

Başını iki yana salladı. 'Bu mümkün değil. Bütün o kadınları öldürmüş olamaz. Beni öldürmeye çalışmış olamaz. Doğru boyutta bile değil. Pencereinden giren adam büyüktü. Combs'un büyüklüğü kadar. Ve

Sokağın karşısındaki otel odasından bize ateş eden adam da büyüktü. Kameradaydı. Öyle demiştin. Bu doğru olamaz.'

Onun sandalyesinin yanına çömeldi. "Ama Roza'yı kaçıran adam amcalarınızın yapısına uyuyordu.

"Stone ve Marcus, Stone'un Fed kuyruğunu kandırmak için yer değiştirdiler," diye ekledi Bishop. 'Marcus muhtemelen kırk kilo daha hafifti ama dolgulu bir palto giyiyordu. Uzaktan Stone'un yerine geçti. Amcan da aynısını yapmış olabilir.

Deacon, gerçekler karşısında inkârının kısa süreceğini bildiği için Faith'in ilk şoku atlatmasına izin verdi. Beklediğinden daha kısa sürede, kendisinin de bundan şüphelendiğini doğruladı. Sadece bunun doğru olduğuna inanamıyordu.

"Arianna ona vurmaya çalıştığında yumuşak olduğunu söyledi," diye fısıldadı Faith. "Haklısın," dedi yumuşak bir sesle. "Bunu unutmuşum.

'Ve eğer dolgulu bir takım elbise giyiyor olsaydı, sert hareket edebilirdi. Michelin adamı gibi. Ya da Combs'un kız arkadaşının dediği gibi bir robot gibi. Gözyaşları yeşil gözlerini doldurdu, solgun yüzünden aşağı süzüldü. 'Jade neden büyükanneme söylemedi? Çoğu zaman büyükannemle yalnızdı, ona bakıyordu. Büyükannem ona yardım ederdi.

Deacon, 'Roza onun elindeydi,' dedi. 'Jordan Jade'i Roza'ya yönelik tehditlerle hizada tuttu.

'Bu yüzden Roza'nın annesinin "ölü kız kardeşine" veda etmesine asla izin vermedi,' dedi Bishop öfkeyle. 'Onu o öldürmedi. Onu herkesin gözü önünde rehin tutuyordu.

"Onu hiç görmedin mi, Faith? Isenberg sordu. "Tüm ziyaretlerinde görmedin mi? "Hayır. Ne zaman ziyarete gelsem Jordan ona izin verirdi. Onu kullandım. yatak odası.'

"O zaman Jade'i nereye koydu? Deacon sordu.

Faith şaşkınlıkla başını salladı. "Bodrumda mı?

"O zaman Roza onu görmüş olabilir," dedi Deacon. Aklına pembe cin geldi. 'Belki de onu sanat galerisinin üstündeki dairede tutuyordu. Belki de Roza şu anda oradadır. Elimizde arama izni için yeterince kanıt var.

"Ben harekete geçeceğim," dedi Bishop. 'Roza'yı nerede tuttuğuna dair bir işaret bulana kadar evinin altını üstüne getireceğiz.

"Dün hem evinin hem de galerisinin önüne plakasız arabalar koyduk," dedi Deacon, planlamada Bishop'a katılmak için ayağa kalkarak.

'Jade hala konağın içinde ve Jordan dün gece eve gelmedi. İşe de gitmedi ama galeriyi arama iznine ekleyin.

Lojistiği ayarlamak için birkaç dakika harcadılar ve Deacon Faith'e döndüğünde, o ilan panosunun önünde duruyordu, kaşlarını çatarak "Bu liste de ne?" diye sordu.

"Bir erkeğin sperm boşaltamamasına neden olabilecek hastalıkların bir listesi," dedi. 'Arianna'nın tecavüz kiti, prezervatif kullanmamış olmasına rağmen sıvılar için negatif çıktı.

"Hatırlıyorum," diye mırıldandı. "Arianna bundan endişelenmişti. Listedeki ikinci maddeyi işaret etti. "Testis kanseri. Jordan on yedi yaşındayken bu hastalığa yakalanmıştı.

Deacon, 'Lösemi olduğunu düşünmüştüm,' dedi.

'O Joy'du. Jordan'ınki farklıydı. Kaşlarını çatı. "Annemle babam arasında geçen bir konuşmayı hatırlıyorum, annem Jordan'dan şikayet ediyordu, annesinin onu çok şımarttığını söylüyordu. Gerçekten de öyleydi. Büyükanнем Jordan'ı hiçbir şeyden sorumlu tutmazdı, ama geri kalanımız çuvallarsa ... dikkat edin. Her neyse, babam büyükanнемin Jordan'ın kanser olmasına neden olduğu için kendini suçlu hissettiğini söyledi.

"Nasıl?" diye sordu Bishop. 'Bu herhangi bir şeyin neden olduğu bir kanser değil, değil mi?

"Bilmiyorum. Babamı arayıp sorabilirim. Kurbanların fotoğraflarına döndü, bir kolunu acıyormuş gibi karnına bastırdı. Diğer eliyle gülümseyen bir sarışının fotoğrafını işaret etti. "Melinda Hooper'ın Tobias'ın vasiyetinin okunmasından bir gün sonra kayıp olduğu bildirildi.

Deacon Bishop'a baktı. "Annenin öldüğü gün," dedi dikkatle. "Evet. Nefes aldı. "Sorunuzu cevaplamak için, Dedektif Bishop, sandalye yoktu. Ama annem sallanırken ayak parmakları yere değmezdi. Sandalye olmadan bunu nasıl yapardı?"

"Ne düşünüyorsun, Faith? Bishop yumuşak bir sesle sordu.

Faith Melinda Hooper'ın fotoğrafına bakmaya devam ederken Deacon nefesini tuttu. "Annemin kendini tavana astığı gün Melinda'nın bodrumda işkence görmesinin büyük bir tesadüf olduğunu düşünüyorum. Deacon'dan Bishop'a baktı. "Bunu zaten düşünmüştünüz, değil mi?

'Evet,' dedi Deacon. 'Dün gece pek çok anının üstünü örtmüştün. Bunun sen biraz dinlenene ve düşünmek için zaman bulana kadar bekleyebileceğini düşündük.

'Şu anda işliyorum,' diye mırıldandı. 'Jeremy ipi tutmuş orada duruyordu. Ben çığlık atmaya başlayınca ipi bıraktı ve beni yakaladı. Eliyle ağzımı ve burnumu kapattı. Ya annem onun bu kadını öldürdüğünü gördüyse? Ya kimseye söylememesi için onu öldürdüyse?

'Yanıldığını düşünmüyoruz,' dedi Bishop. 'Birisi seni öldürmeye çalışıyor. Sanki sen hatırlamadan ya da tüm noktaları birleştirmeden seni susturmak istiyor.

"Artık birbirlerine iyice bağlandılar," dedi, sesinde biraz histeri vardı. "Ne yapabilirim? Nasıl bilebilirim?

Deacon onu sakinleştirmek umuduyla elini saçlarında gezdirdi. Söyleyeceği şeyin acısını hafifletmek için. 'Annenin cesedini mezardan çıkarabiliriz. İzninize ihtiyacımız var. Ama muhtemelen nasıl öldüğünü doğrulayabiliriz.

Başını kaldırıp ona baktı, gözleri aniden bir çocuğunkilere dönmüştü. "Beni terk etmedi," diye fısıldadı, adamın mezar açma önerisi dikkate alınmadı. Yeniden dokuz yaşındaydı ve hatalı bir mercekten gördüğü yirmi üç yıllık hayatı işlemek zorundaydı. Çok yakında günümüze geri döneceklerdi.

"Hayır, öyle olduğunu sanmıyorum," diye fısıldadı.

"Aman Tanrım. Kelimeler neredeyse duyulmuyordu, nefesi sığ nefesler halinde geliyordu. Sesi kırılıyordu. "Bunca yıl ondan nefret ettim. Ama o beni terk etmedi. Kurban oydu. Bunca yıl tek kelime etmedim ve yaptığı yanına kar kaldı. Sessiz bir hıçkırık boşalırken gözlerini kaçırdı. "Annemi benden çaldı. Babamın kalbini kırdı ve yaptığı yanına kar kaldı. Çenesi yukarı kalktı ve Deacon'ın gözleriyle karşılaştı, gözleri öfkeyle parlıyordu. "*Yaptığı yanına kâr kaldı.* Ve sonra çok daha fazlasını öldürdü. Öfkeli gözyaşları yanaklarından aşağı yuvarlandı.

Bishop Faith'in eline bir mendil tutuşturdu. 'Şimdi yardımına ihtiyacımız var, Faith. Ne kadar zor olsa da, bir süreliğine bizim için odaklanman gerekecek. Bunu yapabilir misin?

Faith yanaklarını kuruladı ve kararsızca başını salladı. "Evet. Dikkatle kendini bir sandalyeye bıraktı. "Annemin cesedini mezardan çıkarmak istiyorsunuz. Bunu babama söylemeden yapabilir miyim?

"Vekâletnamesi sizde mi?" diye sordu Bishop.

Felç geçirdiğinden beri biliyorum. Lily de öyle. Ama ...' Tereddüt etti. 'Bu noktada bir şey söyleyebilirler mi? Ceset çok kötü yanmıştı. Fotoğrafları gördüm. Bunu asla unutmayacağım.

Deacon dişlerini sıktı. "Kazanın fotoğrafını sana kim gösterdi, Faith?

Omuzları daha da çöktü. "Jordan. Kimsenin onun kendini öldürdüğünü bilmeyeceğini görmemi istedi. Bana yalan söyledi. Tabii ki bana yalan söyledi. O bir katil. Deacon, ona bunu yapmalarına izin verdim. Onu götürüp bir arabaya koymalarına ve yakmalarına izin verdim.

"Sen bir çocuktun, Faith. Dokuz . Onun hiçbir şey yapmasına izin vermedin. Başını sertçe salladı. "*Onlar*. O gün ikisi *de* vardı. Jeremy ve Ürdün.'

Deacon iç çekti. "Hiç sanmıyorum, tatlım. Stone büyükbabanın vasiyetinin okunduğu günü hatırladığını söyledi. Jeremy'nin eve yıkılmış bir halde geldiğini hatırlıyordu çünkü baban tarafından seni taciz etmekle suçlanmıştı ve annen de buna izin vermişti. Stone ertesi gün dördünün bütün gün Kings Island'a gittiklerini söyledi: Jeremy, eski karısı, Stone ve Marcus.

Stone yalan söylüyor. Ya da . Jeremy'yi bodrumda gördüm. Onu *gördüm*. Ben deli değilim.'

Bishop kararlı bir şekilde, 'Elbette deli değilsiniz,' dedi. 'Ama Stone yalan söylemiyor ya da yanılmıyordu. Üçümüz konuşmamızı bitirdikten sonra bu sabah erkenden Jeremy'nin eski karısını görmeye gittim. Della Yarborough'ya Kings Island'daki o günü sordum.

"Öyle mi? Deacon şaşırarak sordu.

Bishop omuz silkti. "Marcus'a inanmak istedim. Bir kahraman gibi davranıyordu ve hikayesi Stone'unkiyle aynıydı. Ben de annesini görmeye gittim. Çok erken olduğu için onu görmek için uyanmasını bekleyeceğimi düşündüm ama uyumuyordu. Hizmetçisi beni Mickey'nin odasına götürdü, Della yatağında öylece oturmuş, kaybolmuş görünüyordu. Ona Jeremy'yi sorduğumda, Stone ve Marcus'un söylediklerinin aynısını söyledi - Jeremy'nin iyi bir adam olduğunu. Bana oğullarının anlattığı hikayenin aynısını anlattı ama bir ayrıntı ekledi. O sırada Audrey'e hamileymiş ve o gün o kadar çok yürümüş ki ertesi sabah doğum sancısı tutmuş. Videoya çekmişler, Faith. Kaseti bana verdi. Videoda bir ev kadar büyük. Jeremy de var. Baban ona vurduğu gözü morarmış bile.'

'Manipüle edilmiş olabilir,' dedi inatla.

"Muhtemelen," diye izin verdi Bishop. "Bodrumda gördüğünüz kişinin Jeremy olduğunu nereden biliyorsunuz?

"Bıyığı vardı ve saçlarını ayırmıştı... Faith düşüncenin peşini bıraktı. "Sence Jordan Jeremy gibi mi davranıyordu? Bunu neden yapsın ki?

"Bir günah keçisi yaratmak için mi? Deacon önerdi. 'Jeremy'nin sana seni rahatsız edecek şekilde baktığını söyledin. O zaman o olduğunu nasıl anladın?

'Aynı şekilde. Aman Tanrım.' Gözleri yeni yaşlarla doldu. "Yanılmış olabilirim. Söylediğim bir şey yüzünden bunca yıldır ailesinden uzak kalmış olabilir.

Deacon ısrarla, 'Sen daha çocuktun,' dedi. 'Jeremy'nin masum olduğunu söyleyemiyorum ama o ikisi söz konusu olduğunda ne gördüğünü bilemezsin. Onları ne sıklıkla görüyordun?

"Pek sık değil. Sadece büyükannemi ziyaret ettiğimizde. Ellerini yüzünde gezdirerek gözyaşlarını sildi. Kendini biraz salladı. "Pekâlâ. Her şey sırayla. Annemin cesedini mezardan çıkaralım. Bilmem gerek.

"Formu hazırladım," dedi Bishop. "Sadece imzanıza ihtiyacım var.

"Peki. Jeremy ile konuşmak istiyorum.'

"Neden? Deacon sordu. "Neyi başarmayı umuyorsunuz?

'Ona annemin öldürüldüğünü söylediğimde yüzünü görmek istiyorum. Ve eğer bunca yıldır düşündüğüm her şey için masumsa, özür dilemek istiyorum.

Deacon başını salladı. 'Annenin öldüğü gün orada olmaması, diğer her şeyde masum olduğunu kanıtlamaz. O ve Jordan hâlâ birlikte çalışıyor olabilirler.

'Peki Jordan beni bu kadar uzun süre oyaladıktan sonra suçluluğu ya da masumiyeti görmeyi nasıl umabilirim?

Deacon irkilerek yutkundu. "Evet," dedi basitçe. "Objektif değilsiniz.

Bir kez başını salladı. "Bunu kabul ediyorum. Ama ona annemi sorduğumda camın diğer tarafından yüzünü izlemek istemiyor musun?" diye meydan okudu.

Deacon bir nefes verdi. "Tabii ki. Ama bu binayı terk etmeyeceksin.'

"Buraya gelmesini isteyeceğim," dedi Bishop. 'Marcus'la birlikte olabilmesi için dün Isenberg'le birlikte onun için mücadele etmenizden çok etkilendi. Ona buraya gelmesinin senin güvenliğin için olduğunu söyleyeceğim, böylece sorguya çekiliyormuş gibi hissetmeyecek.

Deacon Faith'in bakışlarını yakaladı ve tuttu. "Şimdi Jordan'ın mülklerini arayacağız. Ben dönene kadar Jeremy ile konuşma.

"Pekâlâ. Söz veriyorum.'

Cincinnati, Ohio, 6 Kasım Perşembe, Sabah 9.30.

Faith onlar gidene kadar bekledi, sonra titreyerek bir sandalyeye çöktü. *Jordan ölmemi istiyor. Bütün o insanları öldürdü. Arianna'ya işkence etti. Hepsine işkence etti. İlan panosundaki tüm kurbanlara. Bodrumdaki tüm kurbanlara. Florida'da.*

Ya Jeremy? Öldürmüş müydü? Onu da mı öldürmek istiyordu? İstese bile bunu yüzünde görebilir miydi? Nasıl bu kadar kör olabiliirdi?

Bir keder dalgası nefesini keserken gözlerini kapattı. *Annesi.* Bunca yıl annesinden nefret etmişti. *Bunca yıl.* Kendini kamburlaştırdı, bir iniltiyi bastırmak için ağzını kapattı, umutsuzca bir arada tutmaya çalıştı.

Özür dilerim, anne. Özür dilerim. Annesini özlediği onca zaman için sessizce ağlamasına izin verdi. Babasının sarhoş olup tek başına uyuduğu tüm geceler için.

Ve sonra Jordan'ı gördü, tüm o yıllar boyunca. Onunla gülüyordu. Onunla parti yapmak. Rock konserleri ve bira. *Neden?* Bunu neden yapsın ki? Ama o yıllara gerçeğin süzgecinden baktığında anladı.

Onunla birlikte gülmüyordu. Ona gülüyordu. Ve tüm o partiler . . . Tanrım. Onu pek çok güvensiz şey yapmaya teşvik etmişti. Güvensiz insanlarla gitmesi için. Kolayca bağımlı ya da sarhoş olmasıyla sonuçlanabilecek bir yaşam tarzına kendini kaptırması için. Ya da ölmesine. O zaman sorunları çözülmüş olacaktı. Ölü yeğeni onun sırrını söyleyemezdi. Onu ifşa edemezdi.

Peki ya anlatmaya çalışsaydı? Ona kim inanırdı? Sinir krizi geçirmişti. Partilere, konserlere ve barlara sahte kimliklerle gizlice girmişti. Büyükannesi ona asla inanmazdı. Jordan her şeyi halletmişti, değil mi?

Öfke aniden içinde patladı, onu yaktı, soğuk ve odaklanmış bıraktı. Ve intikama ihtiyacı vardı. Adalet. Ve cevaplara.

"Neden?" diye sordu boş odaya. Gergin bir enerjiyle ayağa fırlayıp volta atmaya başladı. Bülten tahtasının yanına monte edilmiş temiz bir beyaz tahta, liste yapmak için karşı konulmaz bir davetti.

Kalın harflerle *NEDEN???* yazmış. Altında da sorularını sıraladı. *Jordan'ı bu hale getiren neydi? Tehlikeden habersiz sayısız kez konağında uyumuştı. Neden ben uyurken beni öldürmedi?*

Bu sahte başvurular da neyin nesi? Paralarını kim alıyor? Neden bir denetim bunu ortaya çıkarmadı? Neden bu kurbanlar?

Kurbanların yüzlerine baktı. *Hepsi sarışın*, diye yazdı. *Hepsi genç. Hepsi öfke anlarıyla bağlantılı.*

Hepsi Jordan'ın mirası olması gerektiğini düşündüğü şeyi kaybettiği anlarla bağlantılı.

"Senin paranı aldılar," dedi sessizce. "Burs fonlarını aldılar ve bu para senin olmalıydı. Beyaz tahtaya not alırken bile başını salladı. "Ama bundan daha fazlası var. Bundan daha derin. "Sadece parayla ilgili olamayacak kadar çok öfke var.

Dört O'Bannion çocuğu arasında tek sarışın Joy'du. Diğerleri kızıl saçlıydı. Bunu not etti, sonra geri çekildi.

'Joy'dan nefret ediyorsun,' dedi. 'Joy'u öldürmeye devam ediyorsun. O senin paranı aldı. Bakışları kurbanların fotoğrafları üzerinde gezindi. "Ve sonra *hepiniz* onun parasını aldınız.

"Katılıyorum.

Faith arkasına döndüğünde Isenberg'in arkasındaki sandalyede oturmuş, sakın sakın bir şeyler atıştırdığını gördü. "Buraya ne zaman geldin? Faith elini çarpan kalbine bastırarak sordu.

Isenberg, 'Ben başından beri buradaydım,' dedi, 'kutularınızın arkasında oturuyordum. Novak ve Bishop her şeyi kontrol altında tutuyordu, ben de e-postamı gönderdim. Ama sen volta atmaya başlayınca ne yapacağını görmek istedim. Yazdıkların mantıklı. Pazar öğleden sonra mezarlıktayken seni vurmamasıyla aynı sebepten dolayı seni uykunda öldürmediğini düşünüyorum. Polise onu araştırması için bir sebep vermek istemedi.'

'Beni tuzağa düşürüp gizlice öldürmek istedi. Belki de üç yıl önce geçirdiğim gibi bir araba kazasında. Faith beyaz tahtaya geri döndü. *Üç yıl önce ne oldu?* diye yazdı. "İçimi kemirip duruyordu.

"Öyle olmalı. Bu bariz bir şekilde eksik bir parça.

"O yıl boşandım. Charlie'yle yaşadığım evden Miami'nin kötü bir mahallesinde babamı sinirlendiren küçük bir daireye taşındım. Kalbi sıkıştı. "Ve büyükannemi de. Büyükannem Miami'den ayrılmam gerektiğini, oranın çok tehlikeli olduğunu söyledi. Bu ...' Sertçe yutkundu. "Eve dönmem gerektiğini söyledi. Ve sonra Faith ne yapması gerektiğini anladı. İsteksizce Henson ve Henson'ı aradı.

"Dosyaları aldınız mı? Bayan Lowell sordu.

Faith onu hoparlöre verdi. "Yaptım, teşekkür ederim. Kutu içeriğini indekslemeniz kayıp on bir yaşındaki çocuğun ailesini çok hızlı bir şekilde bulmamı sağladı. Ama bu sabah başka bir sorum var. Büyükannemin son birkaç yıl içinde vasiyetinde herhangi bir değişiklik yapıp yapmadığını söyleyebilir misiniz?

'Değişiklik geçmişi için bilgisayarı kontrol edebilirim ... İşte burada. Barbara orijinal vasiyetnameyi kocasının ölümünden birkaç ay sonra doldurmuş ve yıllar içinde dört kez güncellemiş. Sonuncusu üç yıl önce, 24 Temmuz'da.

Faith bir nefes aldı ve sesini sakın tutmaya çalıştı. Araba kazası üç gün sonra olmuştu. Ondan iki gün sonra da bir kurban kaçırılmış, işkence edilmiş ve bodrumuna gömülmüştü. "Bu değişimin doğası neydi?

"Tam bir revizyon yaptı ve seni varisi yaptı.

Faith onun bunu söyleyeceğini biliyordu ama yine de duymak acı vericiydi. "Benden önceki varis kimdi?

"Bunu size söyleyemem.

Faith neredeyse hırlayacaktı. 'Bayan Lowell, ev bana miras kaldığından beri biri beni defalarca öldürmeye çalıştı. Büyükannemin vasiyetini değiştirmesinden üç gün sonra, 27 Temmuz'da da biri beni öldürmeye çalıştı.

"Aman Tanrım," dedi Bayan Lowell telaşla. 'Ama . . . Sana söyleyemem, Faith. Üzgünüm.

Jordan mıydı? *Lütfen*, Bayan Lowell. Evi devraldığımdan beri biri beni öldürmeye çalışmakla kalmadı, son bir ay içinde bana ulaşmaya çalışan *on iki kişiyi* öldürdü. Sırada kimin olduğunu merak ederek bu şekilde devam . *Jordan mıydı?*"

Bir nefes. "İnanç. Sana öyle olduğunu söyleyemem. Ama olmadığını da söylemeyeceğim.

Faith şüphesi doğrulanınca ürpererek bir nefes verdi. "Pekâlâ. Vakfın defterlerini kimin tuttuğunu ve denetlenip denetlenmediğimizi söyleyebilir ? Yönetim kurulunda büyükannemin yerini alacağım için bunu bilmem gerekiyor.

Bayan Lowell'ın cevabı temkinliydi. 'Yönetim kurulu Michelle Vance'i muhasebeci olarak işe aldı. Aslında bir süredir denetlenmiyorduk. Bay Henson Junior buraya geldiğinden beri. Neden?

'Vakfın mali yönlerini öğrenmeye çalışıyorum.

Bay Henson Junior'a nasıl ulaşabilirim?"

Ölüm sessizliği. "Ulaşamazsınız.

"Vefat mı etti? Duvarda emekli olduğuna dair bir plaket gördüğümü sanmıştım.

"Emekli oldu ama tam olarak değil. On beş yıldır hastanede yatıyor. Kalıcı bitkisel hayatta.

Faith gözlerini kapadı. "Araba kazası mı geçirdi, Bayan Lowell?"

"Evet, geçirdi," dedi kadın şaşırarak. "Bunu nereden biliyorsunuz?"

"Üç yıl önce hayatıma kastedilmesi de bir araba kazasıydı. Geçen hafta eski arabamla oynandı ve onu satın alan kişi öldü. Oğluyla birlikte.

Uzun, çok uzun bir duraklamanın ardından titrek bir cevap geldi. "Bay Henson Junior hastaneye kaldırıldığından beri işleri eşi Michelle Vance tarafından yürütülüyor.

Faith'in ağzı açık kaldı. 'Vakfın muhasebecisi mi? I . . . Anlıyorum. Teşekkür ederim, Bayan Lowell.' Telefonu kapattı ve Isenberg'in düz bakışlarıyla karşılaştı. "Hiç şaşırmadınız.

'Parayı takip edin. Özellikle de küçük yaşlı hanımlar tarafından yönetilen büyük paraları.

Yeterince doğru. Peki şuna ne dersiniz? Birileri sahte başvurular hazırlar, kurul da önyargılı olmak istemediği için bu başvuruları isimlerini görmeden değerlendirir. Bazıları onaylanacak, bazıları onaylanmayacak, ancak sahte başvuruları yazan kişiler kurulu en iyi nasıl etkileyeceklerini bilecekler.

"Mantıklı.

Faith bastırıldığı enerjinin bir kısmını atmak için ayağa kalktı. "Sahte başvuru sahipleri için çekler hazırlanıyor, Jordan tarafından imzalanması için büyükanne getiriliyor, çünkü büyükanne tüm postalarını o yönetiyor. Bayan Lowell isim, tarih ve tutarı giriyor ve çekleri postalıyor ve hiçbir şeyden haberi olmuyor. Jordan bunu *öğreniyor* çünkü öldürmek için Vakıf alıcılarını arıyor ama bir de bakıyor ki bazıları gerçekte yok.

Isenberg kuru bir sesle, "Ne kadar da ," dedi.

Junior Henson'ın karısı biliyor olmalı. Muhasebeci olarak alıcıların sosyal güvenlik numaralarını bildirmesi gerekirdi ve Vakıf IRS tarafından denetlenmedi. Sahte vergi beyannameleri gönderiyor olmalı. Belki Jordan başından beri biliyordu, belki de dolandırıcılığı o yaptı, ama bunu en az on beş yıldır biliyordu, çünkü Junior bir araba kazasında yaralanmıştı. Üçüncü Henson'ın bu işe karışıp karışmadığı belli değil, ama genelde tehlikeli biri olduğu için bahse girerim o da bu işin içinde. Bu, defterlerinin adli denetimi için yeterli mi?"

"Yönetim kurulundaysanız ve talep ederseniz olur.

"Ah evet." İrkilen Faith ona sırtıttı. "Gücüm olduğunu unutmuşum.

Isenberg gülümsedi. 'Güç ve cesaret. Ve zeka. Eğer bankada çalışmaktan sıkılırsan, polis departmanında çalışmayı düşünebilirsin.

Banka. "Oh, kahretsin. Faith gözlerini devirdi. "Dün kovulduğumu tamamen unutmuşum.

Isenberg'in gülümsemesi kayboldu. "Neden?

"Dedektif Kimble'in patronuma yaptığı soruşturma, onu benim bir şüpheli olduğuma inandırdı.

Isenberg'in dudakları inceldi. "Özür dilerim.

'Sorun değil. Beni bu kadar çabuk yargılayan bir şirkette çalışmak istemiyorum. Terapiye geri dönebilirim. Şimdilik kurban listeleri üzerinde çalışacağım. Sanırım aklımı başımda tutuyor.

Bölüm Otuz Beş

Cincinnati, Ohio, 6 Kasım Perşembe, Saat 11.30

Deacon konferans odasının kapısında durmuş, bir an için etrafı kâğıt yığınlarıyla çevrili masada oturmuş dizüstü bilgisayarına bakan Faith'e bakıyordu. Konsantre olduğunda çok seksi olduğunu düşündü. Elbette seks yaparken daha seksiydi ama bu, böyle açıkta dururken düşünmesi gereken bir konu değildi.

Isenberg , "Bu kadar görünmemeye çalışabilirsin," dedi. Adam kıkırdadı. "Deneyeceğim. O ne yapıyor?"

'O ve katipler hala şu avukat Henson'dan aldığımız liste üzerinde çalışıyorlar. Sen yokken işler biraz ilginçleşti. Ona Faith'in Bayan Lowell ile yaptığı konuşmayı anlattı ve Deacon'ın onunla duyduğu gurur arttı.

"Her şeyi planlamış, ha?"

Isenberg sorular, listeler ve diğer kutulara işaret eden okların bulunduğu kutularla kaplı beyaz tahtayı işaret etti. "Savcı Vakfın mali raporları için izin belgelerini hazırlıyor.

"Herbie Three ve muhasebeci olan annesinin nerede olduğunu biliyor muyuz?" "Evet. Tam olarak nerede olduklarını biliyorum. Bayan Lowell'dan bir saat sonra

Faith'le konuştu, o da geri aradı. Vergi beyannamelerinin kopyalarını almış ve bunları Henson Senior'a göstermiş, o da gelinini ve torununu performans primi verme bahanesiyle ofisine çağırılmış. Onları bizim için orada tuttu. Şu anda Merkezi Rezervasyondalar. Şimdi büyük soru şu: Jordan'ın nerede olduğunu biliyor muyuz? Sanırım hayır, yoksa bununla başlarsınız.

"Nerede olmadığını biliyoruz. Evinde, sanat stüdyosunda ya da üstündeki dairede değil. Jade'i gözaltına aldık ama onu yakalamak zor olacak.

Faith bilgisayarından başını kaldırıp gözlerini kocaman açtı. "Roza'ya yardım etmek istemiyor mu?" diye sordu ve görevine devam ederken onun güncellemesini dinlediğini fark etti.

'Öyle,' dedi, 've sorun da bu. Jordan'ın konuştuğunu öğrenmesinden çok korkuyor. Her yerde kamera olduğundan bahsedip duruyor ve haklı da. Onları evin her odasında bulduk. Onu her an her yerde izleyebilir. Hiç mahremiyeti yoktu.'

Faith biraz soldu. "Lisedeyken iki yıl boyunca orada yaşadım. Büyükanne mi ziyaret ettiğimde orada kalmıştım. O da beni izliyor muydu?"

Deacon'ın çenesi gerildi. 'Belki iki yıl boyunca değil çünkü bu Jade ve Amethyst'i kaçırmamasından çok önceydi. Ama ziyaret ettiğiniz son on yıl boyunca? Muhtemelen.

Faith dudaklarını birbirine bastırdı. 'Bu son derece rahatsız edici ama şimdi bunu düşünmeyeceğim. Evinde ne buldun?'

Nereye gidebileceğini gösteren bir şey yok. Roza'nın orada olduğuna dair bir işaret yoktu ama Alda Lane'i yatakta bulduk, eroinle kafayı bulmuş ve hala Salı günkü cin kostümünü giyyordu. Oldukça olgunlaşmış.'

Isenberg başını salladı. "Çok güzel. Şimdi nerede o?"

Ayrıca Merkezi Rezervasyon'da. Jordan'ın kendisine alışkanlık sağladığını ve karşılığında onun mazereti olduğunu itiraf etti. Bana gösterdiği sarhoş halde sızmış fotoğrafı bir hafta önce çekilmişti. Ona, kendisini sormaya gelenlere uyduğunu söylemesini tembihlemiş. Deacon başını salladı. "Salı günü onu daha fazla sorgulamalıydım. Sadece eksantrik ve biraz da sarhoş olduğunu düşünmüştüm.

Isenberg, 'Parayı daha önce takip etmeliydim,' dedi. 'O zamanlar Jordan'ı elimizde tutacak bir şeyimiz yoktu. Şimdi var, bu yüzden onu bulmamız gerekiyor. Küçük Roza ve o panodaki diğer tüm kurbanlar için. Saat ikide bir basın toplantım var ve hazırlanacağım. Bildiklerinizi ikiye çeyrek kala bana bildirin.'

Yapacağım. Lynda, bekle. Adam nerede? Sabahtan beri onu görmedim.'

Isenberg aniden idareci oldu. 'İzinli. Tüm söyleyebileceğim bu.

"Ne? O uzaklaşırken Deacon da arkasından bir adım attı. Onun fikri mi yoksa departmanın mı?"

"Onun. Bundan daha fazlasını istiyorsanız onunla konuşun'.

"Yapacağım. Hayal kırıklığına uğrayan Deacon masada Faith'in yanına oturdu.

"Bütün hafta izinli olmalıydı," dedi usulca. 'Patlamaya hazır bir barut fiçisi gibiydi. Bunu fark etmesi ve kendi kendine izne ayrılması olumlu bir gelişme.

"Biliyorum, ama ... Adam endişesini üzerinden attı. Adam bir yetişkindi. Anlaşmak zorundaydı. "Senin için bir şeyim var. Cebinden hem orijinal iPhone'unu hem de satın aldığı ancak oteldeki çatışmada hasar gördüğü için izi sürülemeyen telefonu çıkardı. "Laboratuvar iPhone'unuzu tamamen kontrol etti. Hata yok, takip cihazı yok. Ama emin olmak için tamamen sildiler ve SIM kartı değiştirdiler. Hâlâ aynı numaraya sahipsiniz ama diğer her şey gitmiş. Combs'un telefonunuza hiç erişimi olmadı.

"O zaman beni takip ettiği aylar boyunca beni nerede bulacağını nasıl bildi?

"Değişimi sevmediğinizi kendiniz söylediniz. Bir rutinin var mıydı?"

Başını salladı. 'Basit olmalı,' diye homurdandı. "Yine de telefonum için teşekkür ederim. Kendimi yeniden gerçek bir insan gibi hissediyorum. Kırık telefonu havaya kaldırdı. "Bunu neden geri verdin? Bozuk bu.

Sadece ekran. Üzerinde hala birkaç dakika var. Ve bazı insanlar kıl payı kurtuldukları bir kaza sırasında ellerinde tuttıkları eşyaları hatıra olarak saklamaktan hoşlanırlar. Eski ceketimi saklamamın nedenlerinden biri de bu. Pek çok kurşun deliğini onardım ve devam ediyorum.

"Bunu duymak hoşuma gitmiyor," dedi karanlık bir sesle. "Peki ya Jordan'ın bana verdiği telefon?"

"Takip yazılımı yüklü. Dün eve gideceğinizi biliyordu. Sizi takip etmiş ve yol boyunca bir yerde vurmuş olabilir. Ya da daha kötüsü.

"Korktuğun şey de buydu," dedi yumuşak bir sesle.

Başını salladı. 'Vince bana bunu söylediğinde bir iki kötü an yaşadım. Ama onu bulacağız ve sonra tekrar özgür olacaksın.

"O zamana kadar dikkatli olacağım. Kırık telefonu cebine koydu ve iPhone'u kontrol etti. "Şimdiden cevapsız bir arama var. Vega'dan. Bir saat önce.

Deacon kendi telefonunu kontrol etti. 'Beni de aradı, sadece beş dakika önce. Asansörde çünkü duymadım. Onu geri ara.'

Faith aradı ve Vega'yı hoparlöre verdi. "Dedektif, ben Faith. Aramanızı kaçırdığım için üzgünüm.'

'Ben de özür dilerim. Sizden özür dilerken yüz ifadesini için FaceTime kullanabileceğimizi düşünmüştüm ama şimdi gitti.

"Kim?"

Eski sevgilin. Yarım kalmış işleri sevmem ve Combs'un kız arkadaşının, Combs'un o küçük kızdan ayrılırken çektiğin fotoğrafı bildiğini düşündüm.

kızın evinde. Charlie Frye'ı LT'nin ofisine getirdim ve üçümüz sohbet ettik. Charlie'nin Combs'u hapishanede ziyaret ettiğini biliyor muydun?

'Hayır. Hiçbir fikrim yoktu. Bunu neden yaptı?'

Combs'un seninle ilişkisi olduğu konusunda yalan söyleyip söylemediğini öğrenmek için. Charlie sen hastanedeyken telefonunda Combs'un fotoğrafını görmüştü. Combs mahkemede seni suçladığında, Charlie onu görmeye gitti. Telefonunuzdan aldığı fotoğrafı Combs'a gösterdi ve bunun onun suçluluğunu kanıtladığını söyledi. Ama Combs'un gayet mantıklı bir açıklaması olduğunu, o eve kızı değil, kızın *annesini* görmeye gittiğini ve senin kıskançlıktan onu takip ettiğini söyledi. Charlie seni aldattığı için, senin de *onu* aldatmış olmanı makul buldu. Yine de, Combs çok mahrem bir yerindeki doğum lekesinden bahsetmeye başlayana kadar inanmadığını söyledi. Charlie o zaman inanmış. Combs'un bunu nasıl bildiği hakkında bir fikrin var mı?

"Evet," dedi Deacon sıkıca. 'Aslında biliyorum. Faith'in amcası onu ziyaret ettiğinde kaldığı odada kameralar vardı. Ve banyoda, ama bunu ona söyleyerek Faith için durumu daha da kötüleştirmeyecekti.

'Ajan Novak, sizin de orada olduğunuzu bilmiyordum. Büyük finalimi mahvettiniz.'

Deacon kaşlarını çattı. "Ne?"

"Charlie Faith'in telefonuna kendi başına bakmadı. Tahmin et ona fotoğrafı kim gösterdi?"

"Jordan," dedi Faith. "Babam ve Lily'den bile önce yatağımın yanına geldi. Büyükkannem Jordan için bir uçak kiraladı ve bizimkiler Savannah'dan arabayla gelmek zorunda kaldılar. Telefonum Jordan'daydı.

"Amcan da boşandıktan sonra bile seninle ilgili gelişmeler için Charlie'yi aramaya devam etti. Combs'un dokuz aydır seni takip ettiğini biliyordu çünkü Charlie ona öyle söylemişti.

'Yani Combs'un hayatıma kastedilmesinden sorumlu tutulacağını biliyordu.

Vega, 'Hazır bir günah keçisi vardı,' diye onayladı. 'Amcanızın Combs'u yakalanmasını önlemek için öldürdüğünü düşünüyoruz. Eğer Combs'un cinayet girişimlerinden herhangi biri için bir mazereti olsaydı, soruşturmayı genişletebilirdik. *Eğer* araştırmış olsaydık,' diye ekledi tiksintiyle. 'Senin için bir şey daha var, Novak. Seni aramaya çalıştım. Ressamım az önce kız arkadaşının tarifine dayanarak Combs'u vuran kişinin robot resmini yükledi. Elime geçer geçmez e-postana gönderdim.

Deacon telefonundan e-postasını açtı ve fotoğrafı Faith'e gösterdi, o da zorlukla yutkundu. Büyük paltolu ve kel kafalı Jordan'dı. "Bu onun amcası Jordan, ama kel olduğunu hiç bilmiyorduk. Peruğu çok kaliteli olmalı. Acaba neden çıkardı?"

Ben de aynı şeyi merak ettim. Hava durumunu kontrol ettim ve o akşam korkunç bir fırtına vardı. Tropik fırtına rüzgarları. Peruğu ıslanmış olabilir ya da uçup gitmesin diye çıkarmış olabilir. Anladığımı kadarıyla kimi aradığınızı zaten biliyordunuz? Bir telefon iyi olabilirdi.'

"Özür dilerim," dedi Deacon. 'Biz de ancak iki saat önce emin olabildik. Burada, Cincinnati'de olduğuna inanıyoruz. Tek kozumuz onu aradığınızı bilmemesi. Suçu üstlenmesi için kardeşine tuzak kuruyor. Ya da birlikte çalışıyor olabilirler. Henüz emin değiliz. Sadece yakında bir hata yapmasını umuyoruz.'

Umarım o da öyledir. Dikkatli ol. Bir şeye ihtiyacın olursa ara.

Faith kapattı. "Sanırım artık Jeremyyi görmek istiyorum. Çok fazla sorum var ve yeterli cevabım yok.

Cincinnati, Ohio, 6 Kasım Perşembe, saat 12.00.

Nihayet. Saatlerdir ikilinin hastaneden çıkmasını bekliyordu ve Dr. Dani'nin eski arabası çok rahatsızdı. Dürbününü hazırlamış, Bentley'nin sürücü kapısındaki tuş takımına odaklanmıştı.

1-4-3-6-1. Sürücü kapısı açıldı ve Keith arabaya bindi, eğilip Jeremy için kapıyı açtı. İkiisi birlikte park ettikleri yerden çıktılar ve garajdan dışarı yöneldiler, bir ekip arabası da onları belli bir mesafeden takip ediyordu.

Bu bir sorundu. Kuyruk konusunda ne yapacağını bulması gerekecekti. Hedefini takip eden polisi izleyerek sıraya girdi. En kötü ihtimalle onu vuracaktı.

Bu noktada bir tane daha ne olabilirdi ki?

Küçük konvoyu karakola kadar takip etti. Bu iyi değildi. Çifti çok uzun süre tutmayacaklarını umuyordu. Öğleden sonrası için planları vardı.

Karakolun önündeki bir yere park ettiklerinde yanlarından geçip gitti ve arkasından üniformalı kuyruklarıyla binaya giren çifti izledi. Bir polis tarafından takip edildiklerinin farkında olsalar bile bunu belli etmediler.

Bilmeleri gerekiyordu. Bu da polisin kuyruk değil, koruma olduğu anlamına geliyordu. Bu bir fark yarattı. Bloğun etrafından dolaştı, oldukça uzağa park etti ve taksimetreyi bozuk paralarla doldurdu. Bir süre kimse Dr. Dani'nin arabasını fark etmeyecekti ve fark ettiklerinde de bir süre kuyruklarını kovalayacaklar, Dani'nin arabasındaki plakalarla değiştirdiği çalıntı plakaları araştıracaklardı. Her küçük gecikme ona işlerini yoluna koyması için zaman kazandırıyordu.

Aynadaki yansımasını kontrol etti. Bıyık, tamam. Eldivenli sağ el cebinde, tamam. Sarkık omuzlar ve gözlerinin altındaki torbalar, tamam. Dani'nin arabasından indi ve Bentley'e doğru ilerledi, anahtar kodunu tuşladı ve arka koltuğa bindi. Herhangi bir sokak kamerası arabanın sahibini kendi arabasına binerken yakalayabilirdi. Endişelenecek bir şey yoktu.

Göz önünde nasıl saklanacağını uzun zaman önce öğrenmişti. Doğal davranırsanız herkes her ne yapıyorsanız onu yapıyor varsayardı. Bir insan sinirlendiği zaman şüphe uyandırır.

Ve hiç sinirlenmedi.

Cincinnati, Ohio, 6 Kasım Perşembe, 12.30.

"Çok yaşlı görünüyor," dedi Faith, Jeremy'yi gözlem alanındaki camdan izlerken.

"Geçirdiği araba kazası onu yaşlandırdı sanırım," dedi Deacon. "Kariyerini ve sevgilisini bir çırpıda kaybetti.

"Daha fazla araba kazası," diye mırıldandı. "Büyük adam ortağı mı?" "Evet. Keith O'Bannion. Kocas, yardımcısı ve koruması.

"Crandall, Jeremy'nin eski karısının mülklerinin listesini aldı mı?

O yaptı. Listeyi size ileteceğim. Onunla konuşmaya hazır mısınız?"

'Sanırım hazırım. Sadece yirmi üç yıl oldu.

Gergin olduğunu fark etti. Kısa bir süre elini sıktı. "İyi olacaksın.

Görüşme odasına girdiklerinde masadaki iki adam da ayağa fırladı. Faith bir an için geri çekildi, gözleri Jeremy'ninkilere kilitlenmişti.

Jeremy Amca? Ben Faith. Maggie'nin kızıyım.' Elini uzattı ve Deacon elinin titrediğini görebiliyordu.

Jeremy kızın yüzüne baktı, yüzündeki ifade hüznü ve kederliydi, sonra kızın sağ elini sol elinin içine aldı, 'Seni nerede görsem tanırım, Faith. Tıpkı annene benziyorsun.

Faith'in yutkunması duyulabiliyordu. "Oğlunuzu kaybettiğiniz için çok üzgünüm. "Teşekkür ederim," diye fısıldadı Jeremy.

'Buraya gelip benimle konuştuğunuz için teşekkür ederim. Biri zarar görmeden nereye gidebileceğim konusunda sınırlıyım. Oturabilir miyiz?'

Deacon hem Jeremy'nin yüzünü görebileceği hem de Keith'i izleyebileceği bir yerde durdu. Bu iki adam hakkında hâlâ emin değildi. Faith'in başına başka bir şey gelmesine izin vermeyecekti.

Jeremy onun yanına oturdu, sonra başındaki kesiği inceledi. "Bu nasıl oldu?

"Pazartesi gecesı yoldaki bir kişiye çarpmamak için direksiyonu kırdım. Eski evin bodrumunda tutuluyordu. Arianna Escobar. Marcus'un hayatını kurtardığı kadın Corinne ile birlikte kaçırıldı. Çok minnettarız.'

"Stone'un hastanede olmasından Longstreet denen kadın da sorumlu," diye homurdandı Keith.

Jeremy iç çekti. "Bunu hak etti sayılır. Stone düşünmüyor. Senin için ne yapabilirim, Faith?"

Bir nefes aldı. "Sanırım oğlunuzu öldüren adam annemi de öldürdü.

Jeremy kaşlarını çatı, endişeliydi. Sanki kız delirmiş gibiydi. "Annen bir araba kazasında öldü, Faith.

Gülümsemesi hüzünlüydü. "Sana bir hikâye anlatmam gerekiyor. Kısa tutacağım ama lütfen bitirmeme izin verin.

Ona aile içi tartışmaları, babasının evden uzaklaşmasını ve annesini ipte sallanırken bulmasını anlattı. Adamın gözleri büyümüşü ama annesinin cesedini keserken gördüğü kişinin o olduğunu söyleyene kadar hiçbir şey söylemedi.

"Bu çok saçma!" diye patladı. "Ben orada bile değildim.

Bunu şimdi biliyorum. Ama ... ipi tutan adam sana benziyordu. Saçları seninki gibi taralıydı. Bıyığı vardı. Kıyafetleri bile senin tarzındaydı.

"Jordan'dı," dedi yavaşça. "Öyle olmalıydı.

Ben de öyle düşünüyorum. Şimdi. Ama yirmi üç yıl boyunca ne zaman o anla ilgili bir kabus görsem, ipi tutan sendin. Daha sonra bana gelip, ikinizin onun araba kazasını taklit ettiğinizi söyleyen Jordan'dı. Ve cesedi yanmıştı.'

Deacon alaycı bir tavrıyla, "Jordan ona annesinin yanmış cesedinin fotoğraflarını gösterecek kadar nazikti," diye ekledi.

Jeremy dehşete düşmüş görünüyordu. 'Sana *gösterdi* mi? Neden gösterdi?

'Sanırım kimsenin onun bir kazada öldüğünü sorgulamayacağını görmemi istedi. İntiharı bizim küçük sırrımız olarak kalacaktı. Ağzını açtı ama Faith elini kaldırdı. "Bir şey daha var. Bir gün önce, vasiyet okunduktan sonra çıkan kavga? Sen ve babam arasında?

'Baban burnumu kırdı,' dedi acı acı.

"Ve annem seni savunmadığı kalbini kırdı.

"Baban tam bir fanatikti. O zamana kadar eşcinsel olduğumu biliyorlardı. Her şey bir hafta önce ortaya çıkmıştı. Başını salladı. "Jordan yüzünden. Her neyse, baban tüm eşcinsellerin sapık olduğunu düşünüyordu. Annenin benim hakkımda böyle korkunç bir şeye inandığına inanamadım.

"Benim yüzümden inandı," dedi Faith, kaşları çatık ve endişeliydi. "Çünkü ona ve babama bakışların ve dokunuşlarıyla beni çok rahatsız ettiğini söyledim. Tobias'ın vasiyetini okudukları gün beni teselli etmeye çalıştığında, annem de babam da bunu bana son dokunuşunla ilgili onlara söylediklerimin merceğinden gördüler.

Yine dehşet. "Ama ben .

"Seninki gibi bıyığı, saçı ve kıyafetleri olan biri.

Yüzü şoktan donuklaştı. "Aman Tanrım. Faith. Bunca yıl? Dudakları titredi. "Özür dilerim. Ailemin senden nefret etmesine neden olduğum için özür dilerim.

Jeremy dalgınca onun elini okşadı. Deacon sol elini kullandığını fark etti. Sağ eli cebinde kalmıştı. Yaralı numarası yapıyorsa bile çok dikkatliydi. "Bunu açıkça belirttiğin için minnettarım.

"Bekle," dedi Keith. 'Peki ya annenin öldürülmesi? İntihar olduğunu söylemiştin.

"Öyle olduğunu sanıyordum. Hâlâ öyle olabilir, ama ...' Jeremy'ye burs alanlardan ve kayboldukları tarihlerden bahsetti. Sonra da bir araya getirmesine izin verdi.

"Tüm o cesetler. Bodrumda. Emin misin?"

"Şimdiye kadar on sekiz," dedi Faith. "Geçen ay beni öldürmeye çalıştığında çok daha fazlası oldu.

"Ev size miras kaldığı için mi?

'Zeminin altında ne olduğunu bilmeden önce anlamlıydı. Sonrasında biri beni öldürmeye çalıştı ve bu hiç mantıklı gelmedi. Neden beni öldürdüler?

Şimdi mi? Belki de eşyalarını karıştırdığım için intikam alıyordur ama bu durumda güvenli bir evden çıkıp sokakta yürüyene kadar bekleyebilir. Beni dışarı çıkarmak için çok büyük riskler aldı. Geriye kalan tek şey annemin intiharının örtbas edilmesi. Beni öldürmek için yeterli değil.'

"Ama annenin öldürülmesi öyle," dedi Jeremy. 'O gün kaybolan ve muhtemelen bodrumda olan kurbanı gördüğü için mi?

Belki de. Emin olmak için cesedini mezardan çıkarıyoruz. Emin olmam gerek.'

"Anlıyorum. Ben de bilmek isterim. Tekrar onun elini okşadı. "Şimdi Marcus ve Stone'un yanına dönmem gerekiyor.

Faith bir nefes verdi. "Özür dilerim, bunu iyi yapamıyorum. Sadece yirmi üç yıl önce suçlanmakla kalmadın, şimdi de suçlanıyorsun.

Biliyorum. Dedektif Bishop dün bana kurbanların bir profesyonel tarafından dikildiğini söyledi. Ve elbette benim kulübemin kullanıldığını da biliyorum.

'Görünüşe göre Jordan da işin içinde ama onun ameliyat becerisi yok. Senin var. Yani ya sen de işin içindesin ya da o seni nasıl işin içinde göstereceğini buldu. Bildiklerime dayanarak, ikincisi daha mantıklı geliyor. Oğlunuzun neden öldürüldüğünü merak etmediniz mi?

"Yanlış yer, yanlış zaman. Kaçtı çünkü babasının zengin bir Rus işadamı değil, kırık dökük bir homo olduğunu öğrendi. Onun sözleri. Benim değil.'

'Yanlış yer değildi. Orada olmak için her türlü hakkı vardı. Katilinin yoktu.'

Jordan'ın oğlumu öldürdüğüne inanamıyorum. Mickey onun yeğeniydi. Kendi kanından olan birini öldürmezdi.'

"Ben onun yeğeniyim ve beni kaç kez öldürmeye çalıştı Ajan Novak?

Sekiz. Son bir ayda yedi. Faith'e ulaşmaya çalışırken aralarında bir çocuk ve bir federal ajanın da bulunduğu on iki kişiyi öldürdü. Oğlunuz yoluna çıktı. Özür dilerim, efendim.'

Keith ona usulca, "Ve Jordan Mickey'nin senin olduğunu bilmiyordu," diye hatırlattı. Jeremy'nin çenesi sertleşti. "Nerede o?

"Bilmiyoruz," dedi Faith. "Ama neredeyse, elinde bir rehine var.

Jeremy, "Dün Dedektif Bishop'ın bahsettiği on bir yaşındaki çocuk," dedi.

"Roza," dedi. 'Desene kaçarsa, bunu senin üzerine yıkmaya çalışacak. Bazı cesetleri gömmek için eski karınızın kulübesini seçti. Belki de

diğer mülklerinden birinde saklanıyor. Çok geç olmadan onu bulmak istiyoruz. Stone ve Marcus'a geri dönmek istediğinizi biliyorum ama eski eşinizin mülklerinin listesine bir göz atıp bize hangisini seçme ihtimalinin yüksek olduğunu söyleyebilir misiniz?

Jeremy'nin yanak kasları dişlerini sıkarken esnedi. "Orospu çocuğu," diye fısıldadı. 'Oğlumu öldürüyor ve sonra da suçlarını benim üzerime yıkmaya mı çalışıyor? Şu listeye bir bakayım.

Sadece bir dakika sürdü. "Woodland Mound'un yakınında, nehrin aşağısında. 275'in girişi sadece beş dakika uzaklıkta. Geldiğinizi haber veren sensörleri var. Ayrıca bir tepenin üzerinde, yani sen onu görmeden çok önce o seni görecektir. Başka neye ihtiyacın var?"

"Bana bir dakika verin. Deacon Isenberg'e evin yerini mesajla bildirdi, böylece bir taktik ekip harekete geçirilebilecekti ama sadece yol açıksa kullanılacaktı. Eğer Jordan Roza'yı orada tutuyorsa, içeri dalıp onu öldürmek istemiyorlardı. 'Jordan birkaç kez senin kılığına girmiş gibi görüldüğüne göre, ikinizi birbirinden ayıran herhangi bir belirleyici işaret verebilir misin?"

'Dudağımın üstünde bir yara izi var. Biz çocukken oldu. Bu yüzden bıyığım var. Jeremy tereddüt etti. "Jordan'ın sadece ...

"Sadece bir top," diye bitirdi Keith açık açık.

Jeremy, 'Biz on yedi yaşındayken kanser oldu,' dedi. "Kısır. Faith şaşkınlıkla başını yana eğdi. "Bunu nereden biliyorsun Keith?"

Omuz silkti. "Jeremy'yi tehdit eden her şeyi bilmek benim işim.

'Keith çok vicdanlıdır ve hafızası kuvvetlidir. Birbirimizi liseden beri tanıyoruz, Jordan ikimize de iyi davranmazdı. Ailemle yaşadığım sorunlar babamın ölümünden iki hafta önce doruğa ulaştı.

"Çünkü Jordan seni ifşa etti," dedi Deacon. 'Çünkü babana onun Vakıf fonlarının kaymağını yediğini söyleyecektin.

"Babama söyledim ve Jordan'ın stratejisi geri tepti. Görünen o ki babam hem eşcinsel olduğum için benden nefret edebiliyor hem de Jordan'ın zimmetine para geçirdiğine dair suçlamalarımı dinleyebiliyordu. Araştırdı ve haklı olduğumu anladı. Jordan'a bir daha asla Vakıf için çalışmayacağını söyledi. Jordan çok öfkeliydi. Suçu bana attı, intikam yemini etti.

"Ne tür bir intikam? Faith sordu.

Her zamanki gibi. Beni mahvederdi. Doğduğuma pişman ederdi. Bu tür şeyler. Jeremy'nin gözleri masaya kaydı. "Bunu şimdi yaptı. Oğlum öldü.

"Yirmi üç yıl sonra," dedi Faith yumuşak bir sesle. "Yirmi üç yıl önce ne yaptı?"

Della'ya gitti, ona ne olduğunu anlattı. Beni dışarı atacağını umuyordu. Beni aşağılayın.'

Deacon, 'Ama eski karın zaten biliyordu,' dedi. 'Stone bize başından beri bildiğini söyledi.'

Yorgun bir baş sallama. "Della ile ben üniversitede okurken tanıştık. Otuz yaşındaydı, yalnızdı, Stone ve Marcus'un babası olan bir servet avcısından yeni boşanmıştı. Parası için aranmaktan çekiniyordu. Ben de ailemin beni sadece rol için istemesinden çekiniyordum. İyi anlaştık.'

Faith ona gözlerini kırptırdı. 'Bu söylediğin garip bir şey Jeremy Amca. Çünkü parçalar?'

Jeremy onun yüzünü inceledi. "Joy hakkında ne kadar şey biliyorsun, Faith?" "Belli ki yeterince değil."

'Joy lösemi hastasıydı. Altmışlı yılların sonlarıydı ve o zamanlar sınırlı tedavi yöntemleri vardı. Kemik iliği nakli sadece tek yumurta ikizlerine yapıliyordu. Sonra 68'de kardeşlere nakil yapıldı ve herkes çok heyecanlandı. Ama anneniz Joy için uygun değildi.'

"İmkânı yok," dedi Faith. 'Büyükannenin seni kemik iliğin için doğurduğunu mu söyleyeceksin?'

"Evet. Sekiz yaşına kadar bilmiyordum. Jordan kötü bir şey yapmıştı ve babam her zaman olduğu gibi çok öfkeliydi. Ne kadar değersiz olduğumuzu ağzından kaçırды. Joy'un hâlâ hayatta olması gerektiğini. Sekiz yaşındayken bunu anlamak zordu. Kırk dört yaşında da anlamak zor.'

"Jordan iliği için gebe bırakıldığı için kızgın mıydı?"

"Ah evet," dedi başını sallayarak. 'Özellikle de kendisi kansere yakalandığında. DES'in ne olduğunu biliyor musun?'

"Hayır."

'Düşükleri önlemek için hamile kadınlara verilen bir ilaç. Şimdi yasaklandı. Annem daha yaşlıydı ve neredeyse üç kez düşük yapıyordu. Bize tutunmak için çaresizdi.'

"Joy yüzünden," diye mırıldandı Faith. "Senin kemik iliğine ihtiyacı vardı."

"Aynen öyle. Doktor hamileliği kurtarmak için anneye DES verdi. DES rahimde maruz kalan kız çocuklarında birçok kanser türüyle bağlantılıdır. Oğullarda testis kanseri ile geçici bir bağlantı var. Ne doktorun ne de annenin o sırada olası yan etkileri bildiğine bir an bile inanmıyorum."

Ama Jordan kansere yakalanınca. . . Annem bunu ona verdiği için kendini suçlu hissetti, özellikle de bizim sahip olmamız Joy'a yardımcı olmadığı için.

Faith, "Bu her korkunç," dedi.

Biliyorum. Jordan Joy'dan nefret ederdi ve kızmadığım ve hastalanmadığım için benden de nefret ederdi. Biz ikizdik ve ona göre her şeyi aynı şekilde yapmamız gerekiyordu. Maggie'den nefret ediyordu çünkü o ve ben yakındık. Annemden, babamdan ve personelden nefret ederdi. Jordan birlikte yaşaması zor bir insandı. Öfkelenirdi ve birkaç saat sonra onu gördüğünüzde iyi olduğunu görürdünüz. Kaçınılmaz olarak kırık bir şey bulurduk. Ya da ölü. Bir kuş, kedi. Köpeğim. Bunu asla kanıtlayamazdık ve annem de buna asla inanmazdı. Babamın umurunda değildi. Joy öldüğünde dükkanı kapattı. Şimdi depresyondan muzdarip olduğunu anlıyorum ama o zamanlar Joy için duyduğu üzüntünün bize duyduğu sevgiden daha büyük olması canını yakıyordu.

"Jordan'ın senden hoşlanmadığını biliyordum ama annenden ya da benden nefret ettiğini hiç anlamamıştım.

"Çünkü bunu saklamakta çok iyidir. Hiç beklemediğiniz bir anda ve asla onu işaret etmeyecek şekillerde saldırırdı. Vakıf parasını hortumladığını fark ettiğimde, elimde tartışılmaz bir kanıt olana kadar tek kelime etmedim.

"Hangisiydi?

Banka hesap özetlerinin kopyaları - gizli bir hesap. Evrakları saklıyordu. Onları nereye koyduğunu izlemeseydim bilemezdim. Onların ve Vakıf hesap özetlerinin kopyalarını çıkardım. Ölmeden iki hafta önce babamıza bunları verdim. Bir hafta sonra Jordan vakıftan .

"Bir hafta mı? Faith sordu ve Deacon onun o zaman kaçırılan kurbanı ve bir hafta sonra Jordan hiçbir şey alamadığını anladığında kaçırılan kurbanı düşündüğünü biliyordu.

Neredeyse aynen. Babam beni evlatlıktan reddettiğinde aslında rahatlamıştım. Bizimki ayrılmak için sabırsızlandığım, son derece mutsuz bir aileydi. Della ve şimdi de Keith ile kendi ailemi kurdum. Çocuklarımı, ailemin beni hiç sevmediği kadar seviyorum. Ve şimdi birini kaybettim. Acı yüz hatlarına . "Eskiden annemden bana sadece bir parça sahip olduğu için nefret ederdim ama şimdi onun nasıl hissettiğini, bir çocuğu kaybetmenin nasıl bir şey olduğunu biliyorum. Mickey'ye hayatını geri vermek için neredeyse her şeyi yapardım. Sanırım Joy'u kurtarmak istediği için annemden çok fazla nefret edemem. Dengesiz bir şekilde ayağa kalktı. "Çocuklarıma ve Della'ya geri dönmem gerekiyor. Durumu iyi değil.

"Şu anda neler yaşadığını hayal bile edemiyorum.

"Yapabilirsin, biraz," dedi Jeremy. "Anneni kaybettin.

Faith zorlukla yutkundu. "Yirmi üç yıl önce.

'Ama şu ana kadar gerçeği bilmiyordun. Acın taze ve yas tutman gerekiyor. Tıpkı bizim Mickey için yapacağımız gibi. Sol eliyle kızın omzunu sıktı. 'Kız kardeşimden bana kalan tek şey sensin ve geçmişi geride bırakmanın tam zamanı. Numaram sende var mı?'

"Hayır, o zaman yeni telefonuma gireyim. Bitirdiğinde ona hüzünlü bir gülümseme verdi. "Kendine iyi bak Jeremy.

Deacon iki adamı bir memur eşliğinde lobiye götürdükten sonra Faith'e döndü. 'Bahsettiği mülke gidiyorum. SWAT ekibi yaklaşıyor, tüm çıkışları tutuyor.'

"Hâlâ işin içinde olduğunu düşünüyor musun?

"İstemiyorum. Onu sevmek istiyorum. Bishop onun oğullarına gerçekten değer verdiğini düşünüyor. Eğer durum buysa, Mickey'i asla incitemez. Peki ya Jordan'la çalıştıysa? Şu anda öyle olduğunu sanmıyorum.

"Nasıl emin olabilirim?

'Henüz bilmiyorum ama bir yolunu . Kal-'

'Burada kal, güvende kal. Evet, evet." Dudaklarına hızlı bir öpücük kondurmak için başını aşağı çekti. "Git. Roza'yı bul. Ve sen de güvende kal. O da artık sana odaklanmış durumda.

Cincinnati, Ohio, 6 Kasım Perşembe, 13.20.

Tanrım, orada ne yapıyorlar? Neredeyse bir saattir Bentley'nin arka tarafında yerde kıvrılmış yatıyordu. Belki de geri gelmeyeceklerdi. Belki de tutuklanmışlardı.

Bu çok rahatsız edici olur- Ah. Sesler. Bu taraftan geliyor. Yerde kaldı, bekledi.

Önce sürücü kapısı açıldı ve goril bindi, eğildi ve yüzünde köpek gibi bir ifadeyle koltuğuna kayan ikizi için kapıyı açtı.

"Yorgunum, Keith.

'Seni eve götürmemi ister misin? Sana çorba yapabilirim.

'Hayır. Beni Della'ya götür. Korkarım kendine bir şey yapacak ve sonra çocuklar ve Audrey de bunun acısıyla uğraşmak zorunda kalacaklar.

Keith arabayı çalıştırdı. 'O senin sandığından daha güçlü. Sana ihtiyacı yok. Jeremy Keith'e döndü, öfke yüzünü ısıtıyordu. 'Kendini rahat . Della ile bir hayatım vardı ve bir arkadaşına ihtiyacım olduğunda bana iyi davrandı. Şimdi de bana ihtiyacı var.

"O seni korudu ve sen de onun arkasına saklandın.

"Yaptıysam ne olmuş? Sinirli bir huff. "Beni Della'ya götür ya da defol git ve arabayı kendim kullanayım.

Bunu daha çok sevdim. Çık dışarı. Çık dışarı.

'Hayır, seni ben . Sadece sevmek zorunda değilim.'

Ve sonra gittiler. İkili şehir merkezinden ayrılana kadar sessiz kaldılar.

"Polis nerede?" diye sordu goril.

"Bilmiyorum," diye yorgun bir cevap geldi. "Belki de bir testi geçtik.

Bu kulaklarıma müzik gibi geldi. Polisleri öldürmekten gerçekten nefret ederdi. Genellikle değdiğiinden daha fazla sorun çıkarırdı. Susan Simpson hariç. O tamamen buna değerdı.

Ama Susan artık gitmişti. Polislerin elindeydi. Bütün eşyalarını almışlardı. Her şeye yeniden başlamak zorunda kalacaktı. Ama bunu başaracaktı. *Ben de herkesin bana verdiğiinden çok daha güçlüyüm.*

Bentley otoyola çıkana kadar yerinde kaldı. Sonra gevşedi ve tabancasının namlusunu nefesi kesilen ikizinin şakağına dayadı. "Keith!

"İki elini de görebileceğim şekilde direksiyona koy Keith," dedi sakince. 'Eğer serçe parmağını direksiyondan çekersen, onun kafasını uçururum. Ve bunu yapacağımı biliyorsun. Tabancasını ikizinin şakağına daha sert dayadı. "İki elin de direksiyonda olsun Jeremy, topal olan da dahil.

"Ne istiyorsun Jordan? Jeremy öfkeli ama itaatkâr bir şekilde sordu. "Her zaman istediğim şeyi. Her şeyi.

Cincinnati, Ohio, 6 Kasım Perşembe, 13.20.

"Durumu stabil mi? Camın gözlem tarafında dururlarken Faith Bishop'a sordu. Diğer tarafta Jade Kendrick, olabildiğince küçük bir alanda kambur duruyordu.

Bishop omuz silkti. 'Onunla konuşmaya çalışacağım. Onu sakinleştirebileceğini düşünüyor musun?'

"Deneyebilirim. Benden danışmanlık mı istiyorsunuz?'

Tekrar omuz silkti. 'Terapiye geri döndüğünü duydum. Isenberg kovulduğunu söyledi.'

"Ton balığı gibi. Gel . Jade'le konuşmaya çalışalım.'

Jade onlar içeri girdiğinde başını kaldırmadı, bakışları kararlı bir şekilde ayaklarına .

"Merhaba Jade. Ben Faith.'

Jade başını , gözleri fal taşı gibi açılmıştı. "Sen Barbara'nın torunusun.

'Evet. Sen de Roza'nın teyzesisin. Oturabilir miyim?'

Yeşim başını salladı. 'Sana hiçbir şey söyleyemem. Onu öldürecek. Beni de öldürecek.

Faith, "Onu öldüreceğini sanmıyorum," dedi. 'O bir koz olarak çok değerli. O beni istiyor.'

"Neden?

Çünkü ben onun için bir tehdidim. Onun sırlarını biliyorum. Daha dokuz yaşındayken sırlarını saklamam için beni kandırdı. Jade'e annesinden ve Jordan'ın onu nasıl manipüle ettiğinden bahsetti. "Benim ölmemi istiyor. Benim için Roza'yı takas edecek. Umarım iş o noktaya gelmeden onu bulabiliriz. Yeşim, neden büyükanneme söylemedin? Senden hoşlandığını biliyorum.'

Bana inanmazdı. Jordan'ın üzerine titrerdi. Her şeyi yanına bırakırdı. Sanırım bir bakıma ondan biraz da korkuyordu. Ona bağımlıydı. Eğer şikayet ederse, o bunu öğrenirdi.

"Kameralar. Biliyorum.'

'İkimiz için de hiçbir zaman mahremiyet olmadı. Mutlu bir yüz ifadesi takınırdı çünkü onun izlediğini bilirdi.

"Ona zarar verdi mi? Büyükanneme mi?'

"Hayır, öyle değil. Ama beni incitti ve sanırım o da bunu biliyordu. Bu yüzden ona Amy ya da Roza'dan bahsedemedim. Kendini bile savunamadı. Her zaman ne yaptığımı biliyordu. Sonra günlerce ortadan kaybolurdu ve ben onun zavallı bir kadına ne yaptığını bilirdim. Gözleri yaşlarla doldu. "Ondan nefret ederdim ama biraz da rahatlardım, çünkü bunu bana yapmıyordu.

Faith yumuşak bir sesle, "Bu insani bir şey," dedi. 'Bunun için kendine kıyamazsın. Bunun zamanla düzelmesi gerekecek. Ben ziyarete geldiğimde seni tatile gönderdiğinde nereye gittin?'

"Onun evine.

Bishop öne doğru eğildi. "Stüdyonun üstündeki dairesini mi kastediyorsunuz?'

Hayır. Gerçek bir ev. Ama nerede olduğunu bilmiyorum. Her zaman beni bağlar, gözlerimi bağlar ve ağzımı tıkar. Kulaklarıma tıkaç takardı, böylece duyamazdım.

Hiçbir şey. Garaja park eder ve beni minibüsten çıkarırdı, böylece mahalleyi hiç görmezdim. Beni doğruca bodruma götürürdü. Bazen benimle kalırdı ama Amy ve Roza'yı tuttuğu diğer bodrumda bir kadın varsa oraya giderdi.

"Amy ve Roza'yı nerede tuttuğunu biliyor muydun? Faith dikkatle sordu.

"Hayır. Jade başka tarafa baktı. "Uzun süre buranın Bayan O'Bannion'ın eski evi olduğunu düşündüm ama bodrumu tarif ettiğinde bizim tutulduğumuz yere hiç benzemiyordu. Evin her yerinde kameralar olduğunu ilk o zaman öğrendim. Annesiyle konuştuğum bir kaseti dinletti. Sonra beni diğer bodruma götürdü, diğer evindeki bodruma. Annesine bana iki hafta izin verdiğini, çünkü morlukların geçmesinin bu kadar uzun sürdüğünü söyledi. Sonra bana Amy'nin bir fotoğrafını gösterdi. Onun morlukları çok daha kötüydü. Bir daha sorarsam Roza'ya da aynısını yapacağını söyledi.

"Anlıyoruz," dedi Faith. "Diğer evde özellikle dikkatinizi çeken bir şey oldu mu?"

Sadece içeride. Bodrumdaki duvarda Joy'un bir portresi vardı ama yüzünü kesmişti. Büyükkannenizin yatak odasındakiyle aynı değildi. Sanırım portreyi kendisi yaptı, sadece kendine yok edecek bir şey vermek için.

"Onunla hiç bir yere gittiniz mi? Bishop sordu ve o da çenesini düşürerek başını salladı.

"Bir keresinde Miami'ye gitmiştik. Onun minibüsünü aldık ve bütün yolu o sürdü.

"Arkadaşını vurdu, o adamı.

Gordon Shue?

Evet. Sonra seni köprüden atmaya çalıştık. Beni sana ateş etmeye zorladı. Bilerek ıskaladım. Roza'yı kurtarmak için bile seni öldüremedim. Tanrı yardımcım olsun, umarım şimdi ona zarar vermiyordur.

"Beni öldürmediğin için teşekkür ederim," dedi Faith nazikçe. 'Roza'yı sana geri getirmek için elimden geleni yapacağım. Onun bir babası var, değil mi? Eric Johnson?"

Başıyla onayladı. "O ve Amy üniversitedeyken evlendiler ve çok mutluydular-" Aniden durdu, sonra sordu, "Ailem mi? Hâlâ hayattalar mı?"

"Evet," dedi Faith. "Onlarla temasa geçildi ve yoldalar. Jade ağlamaya başlarken omuzları sarsıldı. "Teşekkür . Teşekkür .

Faith Jade'in omzuna hafifçe dokundu ve giydiği ince tişörtün altında sadece keskin bir kemik hissedince irkilerek yutkundu. 'Şimdi gitmemiz gerekiyor ama geri döneceğiz. Roza'yı bulur bulmaz sana haber vereceğiz. En azından artık kiminle uğraştığımızı biliyoruz.

Koridorda, Bishop duvara yaslanmıştı, hayal kırıklığı yüzünün derinliklerine işlemişti. "Bu evin nerede olabileceğine dair bir fikriniz var mı?

"Hayır, bir tane bile yok. Deacon, Jeremy'nin eski eşinin malikanesinde başarılı oldu mu?" "Hiçbir şey duymadım.

"Bilmiyorum.

"O zaman sanırım onu bu gizemli eve kadar nasıl takip edebileceğimiz konusunda beyin fırtınası yaparız.

Otuz Altıncı Bölüm

Cincinnati'nin kuzeyi, Ohio, 6 Kasım Perşembe, 14.30.

Minibüsün arkasını açmadan önce garaj kapısını indirdi. Hırlayan çiftte gülümsedi. 'Evime hoş geldiniz. Merak etmeyin, burada uzun süre kalmayacaksınız.

Bentley'i, öğleden sonra Faith'e ulaşamaması durumunda B planı olarak belirlediği küçük havaalanından çok uzak olmayan bir yere park etmişti. Mecbur kalırsa kaçabilirdi. Ama kaçmak istemiyordu. Kim olduğu ve inşa ettiği şey için savaşmak istiyordu.

Gorili ikizinin ellerini bağlaması için zorlamış, sonra da kendi ellerini bağlamıştı. Onları birkaç yıl önce çaldığı ama kötü günler için sakladığı beyaz bir panelvana götürdü. Bu nitelikli, diye düşündü. Minibüse bindiklerinde ayak bileklerine fermuar çekti.

Şimdi onları bağlı tutarak minibüsten dışarı çıkardı. Onları minibüsten garajının çimento zeminine bıraktı. Çok büyük bir düşüş değildi ama zayıf kardeşinin acı içinde homurdanmasına yetti. Her zaman bir bonus.

Goril o kadar soğukkanlı ve güçlüydü ki, şansını eşitlemesi gerektiğini düşündü. Susturucusunun takılı olduğundan emin olduktan sonra, her iki dizine birer tane olmak üzere iki el ateş etti. Ağızlık çığlıklarını bastırdı. Bir koli bandı şeridi onu daha da susturdu.

Tatmin olmuş bir şekilde çömeldi ve silahını kasıklarına doğrultarak ikizinin ağzındaki tıkacı çıkardı. "Tek bir soru soracağım ve eğer çığlık atarsan taşaklarına ateş edeceğim. Bugün karakolda ne yapıyordun?"

Jeremy sıkılmış dişlerinin arasından, "Faith'le konuşuyorum," dedi. "Ne hakkında?"

"Evi ondan satın almak istedim. Jordan güldü. "Neden?"

"Yani yakıp . Çok param var, bunu karşılayabilirim. Bu gerçekten mantıklıydı. "Tamam.

"Bekle. Bir sorum var.

"Bu karşılık değil Jeremy. İç çekti. "Peki. Tek bir soru. "Oğlumu sen mi öldürdün?"

Ona göz kırptı. 'Hayır. Onu yaraladım. Onu öldürmedim. Denedim.'

'Hayır, diğer oğlum. Earl Power çalışanıyla birlikte mezarda buldukları çocuk.

Ağzı açık kaldı. "O senin oğlun muydu? Güldü. 'O gecekonducu gerçekten malikânenin efendisi miydi? *İşte bu* ironi. Evet, onu ben öldürdüm. Şimdi gitmem gerek. Döndüğümde, gitmene izin vereceğim.'

"Doğru," dedi Jeremy acımasızca. "Beni .

Bir parça koli bandı kesti ve Jeremy'nin ağzının üzerine bastırdı, bıyığını kapattığından emin oldu. Kim çıkarırsa bıyığı derisinden koparacaktı. Sonra ayağa kalktı ve ellerinin tozunu aldı. "Minibüsümü yeniden yüklemem gerekiyor. Siz burada kalabilirsiniz. İki adamın da üzerini bir battaniyeyle örttü. "Tatlı rüyalar.

Woodland Mound, Ohio, 6 Kasım Perşembe, saat 15.30.

"Burada bir şey yok Ajan Novak.

Deacon cipine yaslanmış, dürbünüyle Jeremy'nin eski karısına ait araziye bakıyordu. Ne bir toz dalgalanması ne de yerinde olmayan bir toprak zerresi vardı.

SWAT liderine 'Haklısın,' dedi. "Bu tam bir boşa kürek çekmekti.

"Sence buraya mi getirildik?

Bilmiyorum. Jeremy'ye inanmak istedim. Jordan belli ki başka bir yere gitmiş. Gelmesi ihtimaline karşı bir ekip arabasını burada bırakacağım ama şu anda vaktimizi boşa harcıyoruz. Telefon etmeye başlamıştı ki Bishop onu aradı. "Elinde ne var?

"Jade'e göre başka bir evi daha varmış," dedi Bishop. "Nerede?

"Bilmiyor. Beyin fırtınası için ekibi getiriyoruz.'

"Yola çıkıyorum. Arabasına bindiğinde telefonu tekrar çaldı. "Novak. "Ben Jim. Sesi korkmuş gibiydi.

Deacon durakladı, eli kontağın üzerindeydi. "Sorun nedir? Tammy mi?"

'Hayır, Greg. Gitmiş. Bu sabah uyumasına izin verdik ama

odasından çıkmadı, biz de içeri girdik. Dani'ye gittiğine dair bir not bırakmış ama Deacon, Dani burada değil. Ben onun dairesindeyim ve o burada değil.

Dün gece Meadow'dan bana mesaj attı. Meadow'da kalıyormuş. ve ona göz kulak olması için birkaç polis memuru vardı.

Hayır, orayı kontrol ettik. Dün gece içeri girmemiş. Greg ve Dani'nin gittiği her yeri kontrol ettik. Bütün sabah. Jim'in sesi çatladı ve kırıldı. "O gitti, Deacon.

Deacon'ın kalbi boğazına kaçtı. "Belki de iştedir.

"Hayır, ben aradım. Mesaj atıp hasta olduğunu ve gelmeyeceğini söyledi.

Hayır, hayır, hayır. Midesi guruldadı ve neredeyse kusacaktı.

Ya Deacon? Halısında kan var. Sırılsıklam olmuş. Dokunulduğunda hala yapışkan.'

Hayır. Dani değil. Greg olmaz. Onları alamazdı. Ama Deacon'ın içgüdüleri Jordan'ın onları aldığını söylüyordu. "Yirmi dakika içinde orada olurum.

Motorunu çalıştırdı ve Bishop'a seslenerek uzun araba yolundan hızla aşağı indi. 'Ben Deacon. Jordan, Dani ve Greg'i aldı.'

"Aman Tanrım. Onun lanet evini bulmalıyız.'

Çabuk yap. Dün gecedен beri onda. Dani'nin dairesine gidiyorum.'

"Bir CSU ekibi göndermemi mi istiyorsunuz?

'Evet, bu iyi olur. Isenberg'e söyle. Faith'e kalmasını söyle.'

Çakıl püskürterek ana yola çıktı ve ışığını tavana tuttu. *Yolumdan çekilin millet,* diye düşündü. *Bugün beni yavaşlatmak istemezsiniz. Dayan Dani. Geliyorum.*

Cincinnati, Ohio, 6 Kasım Perşembe, 16.15.

Faith konferans çevresinde volta atıyor, ellerini birbirine dolamamak için ceplerine sokuyordu. Bishop, Tanaka ve Isenberg başlarını bir haritanın üzerine eğmiş, evin nerede olabileceğini belirlemeye çalışıyorlardı. Crandall bilgisayarının başında emlak kayıtlarında arama yapıyordu. Jordan'ın başka bir evi varsa, başka bir isimdeydi ve bulmaları gereken de buydu.

Jordan'ın Dani ve Greg'i vardı. *Beni istiyor. Benim için takas yapmaya çalışacak.* Ama tanıkların yaşamasına izin vermedi. Yani kendini takas etse bile, onları öldürecekti. *Onları nereye götürdü?*

Diğer herkes meşguldü ve Faith volta atıyordu. *Panikliyorum. Düşünmüyorum.*

Düşün, Faith. Aniden durdu ve bir kutu Vakıf dosyasının üzerine oturdu. Gözlerini kapadı ve Jordan'ı, O'Bannion ailesi ve onların pek çok sorunu hakkında öğrendiği her şeyi düşündü. Jordan Joy'dan nefret ederdi. Nefret ediyordu.

Jeremy ve Maggie. Annesinden nefret ediyordu. Ama belki de en çok babasından nefret ediyordu.

Neden mi? Çünkü Tobias onu dövmüş, alay etmiş ve değersiz olduğunu söylemişti. Onu parçalar için doğurdu. Onu Vakıf'tan kovdu. Joy'u hepsinden üstün tuttu.

Kıpırdamadan durdu. "Onlardan çaldı. Hepsinden çaldı.

Bishop, Isenberg ve Tanaka ona bakakaldı. "Jordan kimden çaldı?" diye sordu Bishop.

Hayır. Tobias. Büyükannemden çaldı. Onun topraklarını aldı. Akranlarının gözüne girebilmek için onun doğuştan gelen hakkını aldı. Jeremy, Tobias'ın Joy için duyduğu üzüntünün diğerlerine duyduğu sevgiden daha büyük olduğunu söyledi. Çaresizlikten ya da bencillikten Barbara'nın aile toprağını çaldı. O arazi yirmi bir yaşına geldiğinde anneme kalacaktı.

Tanaka, 'Ama Tobias bunu Vakfı finanse etmek için kullandı,' dedi.

"Bekle. Isenberg bir elini kaldırdı. 'Jordan neden annesinin arazisini istesin ki? Annene ait olması gereken toprakları? Çalınan onun doğuştan hakkı değildi. Annenin hakkıydı.

"Doğru. Faith ilham almak için beyaz tahtaya baktı ve onu buldu. Neredeyse her kutu Joy'la bağlantılıydı. "Arazi önce Joy'undu ama o öldü. Sonra ..." Annesini düşündükçe içinde yeniden öfke patladı. "Sonra annemi öldürdü. Babası satmasaydı topraklar onun olacaktı. O ve Jeremy, O'Bannion arazisini paylaşacaklardı ama Jeremy evlatlıktan reddedilmişti. Ve O'Bannion arazisini çoktan sahiplenmişti.

Isenberg, 'Her şeyi istedi,' dedi. "Pekâlâ. Liberty Township yakınlarındaki arazi olduğunu söylemişsiniz. O arazide şimdi evler var. Belki Jordan onlardan birini satın almıştır.

"Çok büyük bir araziydi," dedi Faith. 'Binlerce dönüm. En az beş ya da altı mil kare.

Tanaka telefonunu kullanarak bir hesaplama yaptı ve omuzları çöktü. "Ortalama bir evin çeyrek dönümlük bir arsa üzerinde olduğunu varsayarsak, bu en az on bin ev eder.

Crandall, 'Ve kendi adına bir tane satın almamış,' diye ekledi. "Başka ne biliyoruz? Isenberg ısrar etti.

Bishop, "Jade'i Maguire and Sons'da resepsiyon görevlisi olarak gösterdiğini biliyoruz," dedi. 'Şirketin sahibi olarak John Maguire görünüyor. Bunu dene.

Crandall arama yaptı. "Hayır, hiçbir şey yok.

Faith, 'Maguire ve Oğulları'nı kullanmazdı,' dedi. 'Cesetler bulunursa suçu o şirket üstlenecekti. Onunla kahvaltı ettiğimizde Deacon ve beni bu yönde yönlendirmeye çalıştı. Bay Crandall, Millikin Yolu'nun kuzeyindeki arazinin bir haritasını gösterebilir misiniz? Harita duvarda belirdiğinde, 'Teşekkür ederim,' dedi. 'Burası o bölge. Annem bir keresinde beni oraya götürmüş ve yepyeni bir ev göstermişti. Bir zamanlar eski evin olduğu yerde olduğunu söylemişti. Seksenli yılların başında arazi inşaat için temizlendiğinde yıkılmış ama nerede olduğunu hatırlayamıyorum. Corcoran adı altında bir arazi arayabilir misiniz?'

"Hiçbir şey," dedi Crandall. 'Bu kadar arazi bir noktada nüfus sayımında kaydedilirdi, değil mi?'

"Belki. Faith dudağını ısırды. "Babam biliyor olabilir. İzninizle. Şimdi onu arayacağım. Babasının numarasını çevirdi ve o cevap verene kadar ayağını yere vurdu.

"Faith? İyi misin?"

'Oh, iyiyim,' diye yalan söyledi. 'Baba, eski çiftlik evlerini araştırıyorum ve büyükannemin ailesinin evlenmeden önce yaşadığı yeri bulmaya çalışıyordum. Orayı hatırlıyor musun?'

"Ah, evet. Orayı çok iyi hatırlıyorum. Şehrin kuzeyindeydi, sadece tarım arazileri ve ağaçlar vardı. Annen ve ben oraya ilk kez yirmi birinci yaş gününde gitmiştik. Adamın sesindeki hüznü gülümseme kendi kederinin kabarmasına neden oldu ve ona gerçeği söylemek zorunda kalmaktan korktu. Uzun zamandır sakladığı sırrı itiraf etmek zorunda kalmaktan korkuyordu. Sesi çok yorgun geliyordu. "O gece artık onun olmadığını öğrendi. Annen planlarla doluydu çünkü sen yoldaydın. Fazla bir şeyim olmadığını biliyordu ama çocuğumuzu büyütebileceğimiz bir yerimiz olsun diye bu evi almıştı. Uzun zamandır oraya gitmemişti. Anahtarını denedi ama işe yaramadı.'

Faith Pazar öğleden sonrasını düşündü. Anahtar kapıya uymadığında çok rahatlamıştı. "Babasının evi sattığını böyle mi öğrendi?" "Aslında yeni sahibi kapıya pompalı tüfekte geldiğinde söylemiş. Mülkünden çıkmazsak polisi arayacağını söylemiş. Bir hata olduğunu söyledi ve ona tapuyu göstermeyi teklif etti - araziyi Tobias O'Bannion'dan satın aldığını söyledi. Sesi titriyordu. 'Sanırım kadının yüzündeki şok ifadesi adamın dikkatini çekti. Silahını indirdi ve bizi içeri davet etti. Araziyi büyükbabanızdan satın almış, sonra da bir müteahhide satmış. Bir sürü para el değiştirdi. O gece çok kızgındım. Senin Annem harap olmuştu. İhanete uğramıştı.

"Ev neredeydi?"

"Artık orada değil," dedi, kelimeleri daha yavaş çıkıyordu. Yorulmaya başlamıştı. Adam daha fazla yorulmadan onun hatırladığı şeye ulaşması gerekiyordu. "Orayı ziyaret edemezsin.

'Biliyorum ama soyağacı ile ilgili bir şeyler yapıyorum,' diye doğaçlama yaptı. Tamamen gerçek dışı değildi. "Eski evin yerini gerçekten öğrenmek istiyorum.

"ok güzel canım, ama tam olarak nerede olduğunu hatırlayamıyorum," dedi babası hafıfe kızgın bir şekilde. 'Yakınından bir dere geçtiğini hatırlıyorum. Ve n bahçeden eski tek odalı okul binasını görebiliyordunuz. Annen bunu severdi. Tarihi bir simge olması için restore edildiğini, bu yüzden hala orada olması gerektiğini söyledi.

Faith, Crandall ve diğerlerinin yararlanması için, "Bir derenin ve eski bir okul binasının yakınında," diye tekrarladı. "Evi Tobias'tan satın alan adamın adını hatırlıyor musun?"

'Tanrım, hayır. Bu otuz yıldan fazla zaman önceydi, Faith.

Tamam. Teşekkürler baba. Sesin yorgun geliyor. Seni çok uzun tuttum. Gitmene izin vereeim.'

"Bekle," dedi onu şaşırtan bir keskinlikle. "Bana burada gerçekten neler olduğunu anlatacak mısın?"

"Pardon?" diye sordu sanki hiçbir şeyden haberi yokmuş gibi.

Babası bir nefes verdi. "Büyükannenin eski evi tüm haberlerde, Faith. Muhabirler bodrumda cesetler bulduklarını söylüyorlar. Tüm bunların ortasında soy araştırması yaptığına inanmamı mı bekliyorsun gerçekten? Bana biraz güven, tatlım.'

i çekti. 'Sana daha sonra syleyeeiğime söz verebilir miyim? şu anda işler biraz yoğun.

"Güvende misin?"

'Ben çok güvendeyim. Polis karakolundayım.

Pekala, tamam. Jordan amcan sana telefon aldı mı? Ondan ben istedim.

Amcasına duyduğu öfkeyi bastırdı. "Bugün eski numaramı geri aldım.

Bunu kullanabilirsin.'

"Güzel. Seninle iletişime geçmek için sürekli onu aramaktan nefret ediyorum. Kaşlarını attı. "Onunla başka ne zaman iletişime geçtin?"

"Pazar gecesi," diye itiraf etti. 'Otel odana döndüğünde arayacağını söylemiştin ama aramadın ve ben de endişelendim. Büyükannenin evinden çıkan yol karanlıkta çok tehlikeli. Otelinizi aradım ama kayıtlı olmadığınızı söylediler.

"Çünkü Corcoran'ın altında kayıt yaptırmıştım," dedi. Bir milyon yıl önceymiş gibi geldi.

Ben de Frye'ı arıyordum. Şimdi mantıklı geliyor ama gece yarısına kadar telefonun başında bekleyip endişelendiğim için Jordan'ı aradım ve senin iyi olduğundan emin olmak için oraya gidip gidemeyeceğini sordum.

Babasının telefonun başında beklediğini hayal ederek suçluluk ve üzüntü duygularını bir arada yaşadı. Ta ki babasının ne dediğini anlayana kadar. "Yani Jordan hangi otelde kaldığını biliyor muydu?

Isenberg, Bishop ve Tanaka beklentiyle ona baktılar.

'Elbette. Ona söylediğini sanıyordum. İkiniz bir zamanlar çok yakındınız.'

'Evet,' dedi sakince. 'Öyleydik. Seni en kısa zamanda arayacağım baba. Seni seviyorum.

'Ben de seni seviyorum, bebeğim. Dikkatli ol.'

Telefonu kapattı. "Jordan otelimi buldu çünkü babam ona söylemiş. O odayı gözetleyeceğini bu şekilde bildi. Muhtemelen Pazartesi sabahı ayrılmamı beklemiş, sonra da işe gitmek için beni takip etmiştir.

Bishop, 'Jeep'ine takip cihazı taktığı yer,' dedi. 'Babanın bunu bilmesini istemeyebilirsin.

"Bunun ne kadar işe yarayacağından pek emin değilim," dedi Faith. "Bu bilgi size hiç yardımcı oldu mu, Bay Crandall?

'Hem evet hem hayır. Dere elimde, okul binası da elimde ama hala ayıklamamız gereken yüzlerce ev var ve Novak'ın ailesinin o kadar zamanı olmayabilir.

Faith bunun doğru olduğuna inanmak isteyerek, "Onları henüz öldürdüğünü sanmıyorum," dedi. "Onları benimle takas etmek isteyecektir.

"Seni alamaz," dedi Isenberg. "Biz takas yapmayız, Faith.

Sadece başını salladı. Şu anda bu konuyu tartışmayacaktı. Crandall'a, "Asıl evin satışına dair bir kayıt bulabilir misin?" diye sordu. "Babam araziyi satın alan kişinin evi elinde tuttuğunu söyledi. Joy 75'te öldü ve Vakıf 76'da kuruldu, yani bu ikisi arasında bir yerde olmalı.

"Tamam. Bu kolay bir arama değil. Mülkiyet kayıtları adrese, isme ya da parsel göre yapılıyor ve bende bunların hiçbirisi yok. Ve eski kayıtların çoğu web sitesine yüklenmemiş.

"Satıcı Barbara O'Bannion olabilir. Crandall

denedi. "Hayır, hiçbir şey yok.

Faith sinirli bir şekilde sandalyeye sertçe oturdu. "On yıl önce yeni bir evi olduğunu biliyoruz çünkü Jade'i oraya götürmüş ve Gran'den Carmel Dağı'ndaki evle ilgili bilgi almaya çalışınca onu dövmüştü. Sahte burs başvurularının en erken örnekleri on beş yıl önceydi. Henson Junior'ın karısı o zaman kaymağını yemeye başlamış. Jordan da kaymağını yiyor olsaydı, gelirinde bir artış olurdu. Evi o zaman satın alabilirdi.

Crandall, "Bu da listeyi daraltıyor," dedi. "Dere ile eski okul binası arasındaki bölgede elli ev satılmış. Bilgisayar ekranını görmelerini sağlamak için geri çekildi.

"Phillip Smith," diye mırıldandı Bishop okurken. 'Alan Robinson, Theodore Davidson, Edward Saugh, David Florentino, Victor Shafer, Nathaniel Molyneaux, Shannon Bodine ... bu isimlerden herhangi biri bir şey çağrıştırıyor mu?

"Aman Tanrım," dedi Faith. 'Sanırım Katolik okulu eğitimim karşılığını verdi. İşte. Edward Saugh. E. Saugh.'

"Esav," dedi Crandall gözlerini devirerek. "İncil'deki Esav'ın doğum hakkı çalınmış. İsmi üzerine tıkladı ve adres açıldı. "Buyurun, Teğmen.

Isenberg, 'Bishop, sen devam et,' dedi. 'SWAT ekibini oraya yönlendireceğim ve sonra Novak'ı arayacağım. Bizimle orada buluşabilir. Faith-'

Biliyorum. Burada kal. Güvende kal. Ben . Git, git!

Cincinnati, Ohio, 6 Kasım Perşembe, 16.15.

Deacon arabasını Dani'nin dairesinin önündeki otoparka çekti, aklında bir sürü resim vardı. Noel Lazar'ın kafası bir torbanın içindeydi. Arianna kesikler ve çürüklerle kaplıydı. Gözlerle dolu kavanozlar. Ve cesetler. Bütün cesetler.

Arabadan atladı, çok hızlı nefes alıyordu, biliyordu. Ama yavaşlamanın bir yolu yoktu. O canavarın elinde ailesi vardı. *Lütfen. Lütfen onlara zarar vermesine izin verme.*

Adam onu ön kapıda bekliyordu. 'CSU yukarıda. Babam da öyle. Senin koruma detayını almadığı için kendine kızıyor.

'Dani'yi arayıp sesini duymadığım için kendime kızıyorum. Jordan onu kaçırdıktan sonra bana mesaj atmak için onun telefonunu kullanmış olmalı.

"Jordan mı? Adam kaşlarını çatı. "Jeremy'ye baktığımı sanıyordum.

Deacon'ın zihni bir an için bulanıklaştı, olan biten her şeyden bunalmıştı. Ama tek kelime edemeden cep telefonu çaldı, arayanın kimliğinde Isenberg yazıyordu.

"Jordan'ın evi için bir yer bulduk.

Deacon'ın göğsü sıkışarak onu nefessiz bıraktı. "Nerede?

Adresi az önce telefonunuza mesaj attım. Bishop'ı ve daha önce seninle birlikte olan SWAT ekibini önden gönderdim. Şimdi oraya gidiyorum. Acele et, Deacon.'

Deacon arabasına geri binerek, "Yoldayım," dedi.

"Ben de seninle geliyorum," dedi Adam. "Lütfen. Onlar benim de ailem.

Deacon ona başıyla onay verdi. 'Atla ve yolda Isenberg'le konuş. Hadi gidelim.'

Cincinnati, Ohio, 6 Kasım Perşembe, 16.45.

Faith son birkaç dakika içinde telefonuna ellinci kez baktı. Herkes karakoldan fırlamış, Jordan'ın bir zamanlar Gran'e ait olan arazideki evine doğru yola çıkmıştı. Deacon onlarla orada buluşmak için acele ediyordu.

Elinden geleni yapmıştı. Artık beklemekten başka yapacak bir şey yoktu. Ve telefonunu izlemek.

Bu da çalmaya başladı. Faith gülümsemek zorunda kaldı. *X-Men*'in müziği idi. Deacon telefonu ona geri vermeden önce indirmişti. Arayanın kimliği Jeremy'ydi. "Alo?

"Faith, ben Jeremy Amca. Daha önce yaptığımız görüşmeye devam edebileceğimizi umuyordum.

Pazarlık mı? Zihninde bir alarm zili çalmaya başladı. "Tabii ki. Aklınızda ne vardı, ne zaman ve nerede?"

'Şimdi iyi olur. Bir fiyatta anlaşmak istiyorum. Yarın öğleden sonra şehir dışına çıkmam gerekiyor ve o zamana kadar bu işi halletmek istiyorum. Hastane kafeteryasında buluşabilir miyiz? Marcus'un yanından çok uzaklaşmak istemiyorum.

Ne be? Jeremy kendi iradesiyle konuşmuyordu. Saçmalıyordu ve polisin kendi güvenliği için karakolda kalmasını istediğini biliyordu.

Birisi onu kızı dışarı çekmeye zorluyor olmalı. *Jordan.* " değil. Seninle orada buluşuruz. Taksi çağırmam gerekecek ve iş çıkış saatine doğru gidiyoruz,

Bu yüzden biraz zaman alabilir. Sabırlı olun. Orada olacağım.'

Kalbi küt küt atarken telefonu kapattı. Deacon ve Bishop'ı araması gerekiyordu ama şu anda Jordan'ın evine odaklanmışlardı. Ama Jordan onu dışarı çekmeye çalışıyorsa, karakola ya da hastaneye yakın olmalıydı. Her iki durumda da Deacon'a gitmeyeceğine dair söz vermişti.

Jeremy, Della'ya gideceğini söylemişti. O numarayı bilmiyordu ama kimin bildiğini biliyordu. Hastaneyi aradı. "Alo, Stone O'Bannion'ın odasını alabilir miyim?" Stone yoğun bakımda değildi. Kardeşi Marcus'tan daha rahatsızdı.

"Evet?" diye bağırdı boğuk bir ses.

Stone, bu Faith. Kuzenin. Jeremy orada mı? 'Hayır, neden?'

Tanrım, umarım doğru şeyi yapıyorumdur. Çünkü az önce beni aradı. Büyükanneimin evini satın alma konusunu görüşmek üzere hastanede buluşmak istedi. Devam eden bir konuşmaymış gibi davrandı ama hiç böyle bir şey konuşmadık.

"Çünkü o senin lanet evini istemiyor.

Biliyorum. Bu yüzden onu arıyorum. Korkarım birisi onunla birlikteydi ve ona o şeyleri söyledi. Bence Jordan'dı ve eğer öyleyse, Jeremy'nin başı dertte.

"Kar maskeli adam," diye mırıldandı Stone. "Jeremy'nin boyundaydı. Seni sonra ararım. Stone telefonu kapattı ve Faith telefonu tekrar çalana kadar sabırsızca ayağını yere vurdu. "Audrey ve annemle ya da Marcus'la birlikte değil. Polisi ara, sonra da beni bilgilendir," dedi otokrat bir tavırla, sanki Faith onun hizmetçisiymiş gibi.

"Elbette," dedi, kararlıydı. "Beklemede kalın.

Telefonu kapattı ve Jeremy'nin numarası tekrar geldiğinde Deacon'ı aramaya başlamıştı. Omurgasını çelikleştirerek açtı. "Alo," diye yarı şarkı söyledi, sanki dünyada hiçbir şey umurunda değilmiş gibi.

"Neredesin, Faith? Ses daha öncekiyle aynıydı ya da ona benziyordu. Ama şimdi ses tonu tehditkârdı. "Benimle buluşmaya gelmedin.

Jeremy olabilir. Ya da Jeremy'nin telefonunu Jeremy gibi davranarak Jordan kullanıyor olabilir.

"Sana biraz zaman alacağını söylemiştim. Gerçekten Jeremy, eğer böyle davran, belki de sana evimi hiç satmam.

"Neredesin, Faith?

Yoldayım. Sana taksi tutmam gerektiğini söylemiştim.'

Karanlık bir kıkırdama. 'Benimle oyun oynama. Erkek arkadaşına aradığımı söyleyebilmek için beni oyalıyorsun. Al sana yeni bir davetiye: Beş dakika içinde buraya gel yoksa yeni arkadaşlarını vurmaya başlarım.

Bir mesaj geldi ve korkuyla savaşıarak kendini bakmaya zorladı. Gördüğü şey Dani'nin bir fotoğrafıydı, kafasına silah dayanmıştı, yüz ifadesi acımasız ve kararlıydı. "Hayır," bağırdı, sözcük kontrol edemedi ağzından kaçmıştı. "Hayır," dedi daha bir şekilde. "Elbette bunu istemiyorum. Peki ya diğerleri? Greg ve çocuk, Roza. Hayatta olduklarını nereden bileceğim?

"Sabrımı zorluyorsun.

'Zekama hakaret ediyorsun,' diye karşılık verdi. 'Kurban sunağına tırmanmadan önce hepsini öldürmediğine dair kanıt istiyorum.

"Pekâlâ. Şimdi üç dakika on beş saniyeniz var. Telefonu kapattı ve hemen FaceTime'ı kullanarak geri aradı. Canlı video yayını. Ama bu kendi yüzü değildi. Telefonunun ekranını dolduran Greg'in dehşet içindeki yüzüydü, sokağın gürültüsü de ona eşlik ediyordu.

Dışarı çıkmadığımı biliyor. Hemen dışarıda olmalı. "Tamam,," dedi sessizce. "Geliyorum. Ona zarar vermeyin.'

'Binadan çıkın ve talimatlarımı bekleyin. Bu numaraya mesaj atacağım.'

Telefon görüşmesi Faith'i titrer halde bırakarak sona erdi. *Kendine gel. Bir plan yap. Deacon'ı ara.* Mesajdaki fotoğrafı tekrar açtı. Ve daha yakına eğildi. Dani'nin başının üstünde Joy'un portresi vardı, yüzü kesilmişti, tıpkı Jade'in söylediği gibi. *Büyükannesinin ailesinin eski arazisindeki evinde vardı. Ya da en azından onda vardı.*

Deacon'ı aradı ve adam daha ilk çalma tamamlanmadan telefonu açtı. "Faith?

Titreyerek bir nefes verdi. "O burada, Deacon. Polis karakolunun dışında. Üç dakika içinde dışarı çıkmazsam ateş etmeye başlayacağını söyledi.

'Hayır! İstasyondan ayrılmayacaksın. Seni öldürür.'

'Jeremy yanında olabilir ama Greg'in de yanında olduğunu biliyorum. Sanırım Dani onun evinde.

Lanet olsun. Karakoldan ayrılmayacaksın. Etrafında polisler var. Onlardan birine söyle.'

'Bir keskin nişancıyı üç dakikadan kısa sürede pozisyona sokabilir misiniz? Çünkü eğer yapamazsan, masum bir çocuğu öldürecek. Greg'in kafasına silah dayadı. Şimdi beni dinleyin. Aptal değilim, ölüm arzum da yok ama

Benim yerime başkasının ölmesini istemem. Özellikle de sevdiğin birinin. Bu yüzden bunu yapacağım.'

Cincinnati, Ohio, 6 Kasım Perşembe, 17.05.

"Acele et, acele et. Faith asansör paneline baktı, parmakları iPhone'unun ayarlarıyla oynuyordu. *İleri, ileri, nerede? Oh, tamam.* Tüm aramaları ekranı kırık olan ön ödemeli cep telefonuna yönlendirdi ve asansörden indi. iPhone'unu kullanarak Deacon'ın numarasını çevirdi ve hoparlörü açıp telefonu cebine koymadan önce Deacon'ın açmasını bekledi.

"Faith, bunu yapma! Deacon tersledi, sesi cebindeki telefondan geliyordu.

"Artık konuşmak yok," dedi dudaklarını oynatmadan. "Şimdi dışarı çıkıyorum.

Caddenin yukarısına ve aşağısına baktı ve beyaz minibüsü gördü. Greg hafifçe açık olan orta kapının önünde duruyordu, yüz ifadesi asıktı. İtilmiş gibi tökezleyerek bir adım attı, sonra yolcu koltuğuna tırmandı.

Keşke silahım yanımda olsaydı diye düşündü. O sabah silahını yanında getirmişti ama polis binasına sokamayacağı için Deacon'ın arabasının bagajında kilitli bırakmıştı.

Ön ödemeli cep telefonu çaldı ve iPhone numarasından yönlendirilen mesajı kontrol etti. Çatlak ekrandan zorlukla görülebilen mesajda şöyle yazıyordu: *Direksiyonun başına geç.*

Faith itaat etti. Arabaya bindiğinde Jordan'ın orta konsolun hemen arkasında oturduğunu ve silahını Greg'e doğrultmuş olduğunu gördü. İlk bakışta bıyığı, özel dikim gömleği ve kravatıyla Jeremy sanılabilirdi ama Faith Jeremy'yi birkaç saat önce yakından görmüştü. Jeremy'nin yüzü zayıftı, gözlerinin altında torbalar vardı. Arkasında oturan adam biraz solgundu ama onun dışında sağlıklı görünüyordu.

Jeremy onda, ya da en azından telefonu. Faith ikincisini ummaktan daha iyisini biliyordu.

Jordan, 'Gördün mü, itaat edersen hepimiz anlaşabiliriz,' dedi. "Cep telefonunu at.

"Ama-" Faith sırf görüntü olsun diye yaptığı protestoyu yarıda kesti ve kırık kontrollü telefonu kaldırırma bıraktı.

"Ellerini direksiyona koy ve sür.

İnanç itaat etti. "Nereye gidiyorum ben?

'Her zaman otoriter bir kaltak. Sadece düz git.'

Trafiğe girerken nefes almayı unutmamaya çalıştı. 'Oldukça cesurca, Jeremy. Yüzlerce insanın önünde adam kaçırdın ve kimsenin ruhu bile duymadı.

", değil mi?

"Sana bir soru sorabilir miyim?" "Hayır. Sadece çeneni kapa ve sür.

'Beni öldüreceksin, bu yüzden sana hiçbir maliyeti yok. Annemi sen mi öldürdün?'

"Belli ki düşündüğümü düşünüyorsunuz, yoksa sormazdınız.

Öfkeyle direksiyona vurdu. "Soruma cevap ver. Evet, verdim.

Vermek zorundaydım. Görmemesi gereken bir şey gördü.

'Melinda Hooper'ı öldürüyorsun,' dedi, o gün kaçırdığı kurbanın adını vererek.

Neşesiz bir kahkaha attı. 'Melinda Hooper. Meşgulmüşsün.' "O bir Vakıf alıcısıydı.

Evet, . Sen her zaman çok zekiydin. Seni o gün de öldürmeliydim ama bunu açıklamak daha zor olurdu.

'Seninle yaşarken beni neden öldürmedin? Neden bu kadar uzattın?'

"Seni günah ağıma düşürmenin daha kolay ve eğlenceli olacağını düşündüm. Bunu alaycı bir şekilde söyledi. 'Eğer baştan çıkarılacak olursan-' Aniden durdu, sonra kızın saçını çekti, kızın çığlık atmasına ve direksiyonu öyle sert kırmasına neden oldu ki, yan şeride geçtiler.

Faith minibüsün yolunu düzeltti. "Başka bir araba kazasına neden olmaya mı çalışıyorsun, Jeremy?

Saçlarını tutuşu, gözleri yaşarana kadar sıkılaştı. "Kes şu saçmalığı. Jeremy olmadığımı biliyordun. Nasıl anladın?

'Sağ elini hiç kullanmıyor ve şu anda senin sağ elin bir silah tutuyor. Ayrıca oğlunun yasını tutuyor, bu yüzden yüzü şu anda sizinkinden biraz daha az güzel.

"Başka kim biliyor?

"Bilmiyorum. Seninle yaşarken beni neden öldürmedin?'

'Çünkü bir kez hızlı parti kulvarına atladın mı, küçük gizli anlaşmamızı bozmuş olsan bile kimse sana inanmazdı. Özellikle de aziz annem.

"Büyükannemi sen mi öldürdün?"

'Hayır. *Annemi* öldürmek aptallık olurdu. O benim sos trenimdi.'

Adamın sesindeki bir şey onu duraksattı. "Baban mı? Onu sen mi öldürdün?" 'Bunu hak etmişti.

"Nasıl?" "Sür,

Faith.

Direksiyonu tuttu ve Deacon'ın hâlâ arkasında bir yerlerde olması için dua etti. Arka görüş alanındaki bir hareket gözlerini aynaya çevirmesine neden oldu ve kalbi . Dani ve Roza arkadaydı. *Tanrım, bu bir karmaşa. Lütfen bana yardım et. Başarısız olursam lütfen Deacon'a yardım et. Kimsesi kalmayacak.*

Bugün babama onu sevdiğimi söylediğim için çok mutluyum.

Cincinnati, Ohio, 6 Kasım Perşembe, 17.20.

Adam, Deacon'ın telefonunu sıkı sıkı tutarak, "Köşeden sola," dedi.

Deacon Adam'ın gelmesine minnettardı. Kuzeni Faith'in telefonunu takip etme işini üstlenmiş, Deacon'ı araba kullanmakta serbest bırakmıştı. Ve endişelenmek için, çünkü Jordan ve Faith arasındaki her kelimeyi duyabiliyordu. Jordan'ın Faith'in hâlâ açık bir telefon bağlantısı olduğunu bilmemesi için kendi telefonunun sesini kapatmıştı.

Bağlantı kopsa bile onu izleyebilirlerdi ama bu şekilde Jordan'ın söylediği her şeyi duyabilirlerdi.

Jordan, Faith'in gerçeği bildiğini biliyordu. Bir yerlerde hâlâ Dani ve Roza'yı tutuyordu. Jeremy de kayıptı, beklendiği gibi eski karısının evine gelmemişti.

Şehirden çıkmışlar ve nehir boyunca uzanan Kellogg Caddesi'nde doğuya doğru ilerliyorlardı. Mount Carmel'deki O'Bannion malikanesine doğru gidiyorlardı. Ya da Jordan tüm esirlerini vurup nehre atmayı planlıyor olabilir.

Deacon'ın bağırsakları suya, kanı buza dönüştü. *düşünme.*

Odaklan.

Telefonun hoparlöründen yine Faith'in sesi geldi. "Babanı nasıl öldürdün?" diye sordu Jordan'a.

Jordan, 'Kalp ilacı kullanıyordu,' diye cevap verdi. "Sadece birkaç doz daha alması için onu zorladım.

"Çünkü hırsızlık yaptığın için seni Vakıftan kovmuştu.

Jordan alaycı bir tavırla, 'Çok şey biliyor gibisin, ufaklık,' dedi.

"Bir cerrah gibi dikiş dikmeyi nasıl öğrendin?"

Jordan, 'Pratik, pratik, pratik,' diye söylendi. 'Misafirlerim derilerini kullanmama izin vererek beni ağırladılar. O kadar da zor değil.

"Peki ya mumyalama?"

"Bir makine aldım, bir kitap aldım. İleriden sola dön, Faith.'

"Benimle ne yapacaksın?" diye sordu.

"Bunun cevabını biliyorsun.

Tanrım, diye düşündü Deacon. "Desteğimiz nerede?" diye sordu Adam'a.

Arkamızda iki plakasız araç var. Faith'in sola dönüşü onları Wilmer'a yaklaştırdı. Lunken Havaalanı'na doğru gidiyor. Havaalanından yarım mil uzakta üç birimim var.

Faith'in gittiği sapak artık görüş alanındaydı ve Deacon hızını artırdı. "Oraya gideceğini nereden biliyordun?"

Ben . Sen kullanırken Isenberg ve ben bir plan yaptık. Her ihtimale karşı şehrin dört bir yanında konuşlanmış destek ekiplerimiz var.

Faith'in sesi hoparlörlerden bir kez daha yükseldi. "Miami'deki dairemdeki sendin, değil mi?"

Jordan sabırsız bir ses çıkardı. "Öyle olduğunu biliyorsun. "Kendini nasıl Combs gibi gösterdin?"

"Çok zor olmadı. Dolgulu bir palto giydim. Eski bir tiyatro dekoru.'

"Bu yüzden kurşunu ya da kanını bulamadılar. Kollarının dolgusu hepsini yakaladı, böylece geride DNA bırakmadın. Zekice.'

'Onayladığınız için çok mutluyum,' dedi alaycı bir tavırla. "Diğerlerine ne yapacaksın?" diye sordu.

'Amaçlarına hizmet ettiler,' dedi Jordan. "Roza bile mi?"

Jordan, 'Onu ben alacağım,' diye cevap verdi. 'Teyzesi biraz yaşlandı. Roza iyi bir kahya olacak.'

"En azından Jade'in elimizde olduğunu bilmiyor," dedi Deacon. 'Bütün gün evine ya da stüdyoya gitmemiş olmalı.

"İnsan kaçırmakla meşguldü," diye homurdandı Adam.

"Novak gitmene izin vermeyecek," dedi Faith. 'Kardeşini ve kız kardeşini öldürürsen seni dünyanın öbür ucuna kadar avlar.

Deacon, 'Dani de onunla birlikte,' dedi. "Bishop'a söyle.

"Endişelenme ufaklık," diyordu Jordan. 'Yanlıı kardeşin peşinde olacak. Şüphelense bile benimle ilgili hiçbir şey bulamayacak, Jeremy'yle ilgili her şeyi bulacak. Jeremy'nin Bentley'sinin bagajındaki cesedin de dahil.

"Tamam," dedi Adam. 'Yavaşlıyorlar. Sağa, oyun alanlarına dönüyorlar. Akıllıca. Güneş batıyor. Planlanmış gece maçı yok. Terkedilmiş olacak. Tamam, bu o beyaz minibüs. Park halindeki Bentley'in yanında duran. Jeremy'nin olmalı.

"Öyle," dedi Deacon, konumlarını belli etmemek için yavaşlayarak. "Onunla malikanesinde görüştüğümüzde gördüm.

Adam, 'Bishop'tan yeni mesaj geldi,' dedi. 'Jeremy ve Keith ellerinde. Jordan Keith'in dizlerini vurdu, böylece onunla dövüşemedi. SWAT ekibi nerede?

Bize doğru geliyorlar. Isenberg de. Birkaç dakika uzaklıkta ekip arabası desteğimiz var.

Deacon farlarını söndürdü ve Jordan'ın çok geç olana kadar onları fark etmemesi için dua etti.

"Bu oyun alanlarını bilirim," dedi Adam. 'Yüz metre daha devam et. Gölge bir yer var, bir sürü ağaç var. Arabayı bırakıp ormanın içinden geri döneceğiz. Otuz saniye daha sürer ama bu onların hayatını kurtarabilir.

Deacon'ın sahip olduğu her içgüdü ona *hemen* dönmesi, *hemen* Faith'e ulaşması için bağırıyordu. Ama o Adam'ın talimatlarına uyarak yoluna devam etti. Sedanı durdurur durduramaz dışarı çıktı ve koşmaya başladı, Adam da yanındaydı. Sürücü kapısı açıldığında minibüsten elli adım uzaktaydılar.

Faith dışarı çıktı, sert adımlarla yürüyordu, yüzü solgundu. Minibüsün yolcu tarafındaki sürgülü kapının yanında durdu.

"Greg ön yolcu koltuğunda," dedi Adam. "Dani ve Roza arkada olmalı.

Deacon ve Adam, minibüsün yan kapısı açılıp Jordan elinde dokuz miligramla inerken öne doğru süzöldüler. Takım elbisesinin ceketini çıkarıp minibüsün içine koydu, sonra bir anahtarlıkla Jeremy'nin Bentley'sinin bagajını açtı. Faith'in saçlarını yumruğuna dolayarak onu bagaja sürükledi ve silahını başının arkasına dayayarak yarıya kadar içeri itti. Ona bir şey aldırıyor gibiydi.

Faith doğruldu, yüzü dehşetle kaplanmıştı. Kollarında bir gaz tenekesi tutuyordu.

Deacon'ın kanı damarlarında dondu. 'Annesine yaptığı gibi onu da ateşe verecek. *Hadi gidelim. Gidelim. Gidelim.*

Elinde silahıyla Deacon, boğazı yanmaya başlayana kadar çığlık attığının farkında olmadan saldırdı.

Jordan arkasını döndü, çenesi şoktan gevşedi ama hemen toparlandı ve tabancasının namlusunu Faith'in şakağına dayadı. "Onu öldüreceğim," diye bağırdı. 'Onu bir kaya gibi düşürecekim. Kıpırdama, Novak.'

Deacon yavaşlayarak, "Buradan canlı çıkamayacaksın," dedi. Adam minibüsün diğer tarafına geçmişti ve yaklaşıyordu.

Faith'i de peşinden sürükleyen Jordan, yan kapısı hâlâ açık olan minibüse doğru geri geri gitti. "Kıpırdama dedim, Novak.

"Bunu bilen tek kişi o değil, Jordan. İtirafını hepimiz duyduk. Telefonu cebindeydi ve başından beri benimkine bağlıydı. Çekip gitmiyorsun.'

"Sanırım yapacağım. Ben minibüsüme geri döneceğim ve hep birlikte uzaklaşacağız, direksiyonda da Faith olacak. Jordan kolunu Faith'in boğazından geçirdi ve son adımını geriye doğru atarak sırtını minibüsün açık tarafına dayadı. Tek yapması gereken bir adım atmaktı ve Faith'i minibüse geri çekebilecekti, tıpkı yapacağını söylediği gibi. 'Yani Ajan Novak, eğer ailenizin bugün hayatta kalmasını istiyorsanız, arabanıza geri dönecek ve süreceksiniz-'

Jordan'ın nefesi kesilirken ağzı bir balık gibi açıldı. Bir dizi büküldü, sonra Faith'i de kendisiyle birlikte sürükleyerek yere yığıldı. Sırtından bir mutfak bıçağının ince kabzası çıkmıştı.

Ve on bir yaşında, iri kara gözlü, dağınık saçlı bir kız çocuğu minibüsün açık kapısında durmuş, ona küçümseyerek bakıyordu. *Roza*. "Vay anasını," diye fısıldadı Deacon, sonra tekrar koşmaya başladı, Adam yan.

Jordan sendeleyerek dizlerinin üzerine çöktü ve silahını bir sarhoş gibi sağa sola salladı. Silahı Roza'ya doğrulttu ve tetiği çekti, ateşi boşa gitti. Minibüsün yolcu kapısı açıldı ve Greg dışarı fırladı. Roza'yı kollarından tutarak saklanmak için atladı.

Bir el daha havaya ateş etti ve ardından bir acı çığlığı duyuldu. *Greg*.

Ve Faith . . . Hareket etmiyordu. Yerde yatıyordu, saçları hâlâ Jordan'ın bileğine dolanmıştı. Jordan onu saçlarından tutup kaldırdı, sırtını kamburlaştırdı ve silahını tekrar şakağına dayadı. Gözlerini kırıştırdı, gözleri baş döndürücü bir şekilde hareket ediyordu.

"Silahlarınızı indirin beyler," diye hırladı Jordan. "Şimdi.

Kan kaybediyordu. Deacon bunu görebiliyordu. Sadece onu beklemeleri gerekiyordu. Faith soğukkanlılığını yeniden kazanıyordu, Deacon onu izlerken gözleri daha da berraklaşıyordu.

"*Lanet silahları indirin dedim.* Jordan her vurguladığı kelimeyle birlikte silahı Faith'in kafasına indiriyor, onun irkilmesine neden oluyordu. Onu kızdırdı.

Deacon yavaşça çömelip silahını yere koydu ve arkasındaki Adam'ın da aynı şeyi yaptığını duydu. *Yüzüne* dikkat et, diye düşündü. Bir şey yapmaya hazırlanıyordu.

Faith tek bir hareketle döndü, sol yumruğunu Jordan'ın sağ omzuna - Corinne'in kurşununun bir gün önce onu delip geçtiği yere - götürdü, sonra elini Jordan'ın kolunun üzerine pençe gibi kapatıp asıldı. Jordan bir ulumayla silahı bıraktı ve onu üzerinden çekmeye çalıştı ama Faith parmaklarını derine sokarak ona yapıştı.

Onu karnına doğru itti, üzerine çıktı ve düşürdüğü silahı kaptı. Bir elinde silah, diğer eliyle peruğu kafasından çekip çıkardı, sonra silahla kafasının arkasına vurdu ve Jordan gevşedi. "Bu yanına kalmayacak," diye hırladı, silahı kaldırdı ve ona tekrar vurdu. "Sana izin vermeyeceğim. Yapmayacağım, yapmayacağım, yapmayacağım."

Jordan'a üçüncü kez vurmak için silahın kabzasını kaldırırken nefesi sert ve hızlı geliyordu.

"Faith, hayır," diye bağırdı Deacon, yerden kendi silahını almak için koştu, sonra Faith'i Jordan'ın sırtından çekti. "O yerde. Artık durabilirsin. Yere düştü.

Jordan yerde baygın yatıyordu, bıçağın kabzası hâlâ sırtından çıkmıştı.

Faith sessizce, "yanına kâr kalmadı," dedi, gözlerini amcasına dikerek.

"Hayır, tatlım, ona izin vermedin. Deacon onu kollarına çekerken Adam Greg'e koştu, onu ters çevirdi.

"Greg vuruldu," dedi Adam. "Ambulansa ihtiyacı var.

Deacon'ı yeni bir panik sardı. "Dani nerede?" diye sordu. Faith,

"Minibüsün arkasında," dedi. "Bağlı.

Adam, Greg'e yardım edebilmesi için Dani'yi serbest bırakmak üzere minibüse atladı.

Ortam garip bir şekilde sessizleşti, Adam'ın 911'i arayan sesi kayboldu, böylece Deacon'ın duyabildiği tek şey kendi kalbinin atışı oldu. Faith'i bıraktı ve Greg'in hareketsiz bedenine doğru bir adım attı ama sonra eğitim devreye girerek ona hâlâ yapılması gerekenleri hatırlattı.

Piçi zapt edin ve yaralılarla ilgilenin.

Deacon hâlâ baygın olan Jordan'ı kelepçeleylebilmek için bir dizinin üzerine çöktü. Kelepçeleri kemerinden çıkardı, elleri yavaş ve beceriksizdi. Hareket etmemiş olan Greg'e baktı.

Işıkları yanan üç ekip arabasının yaklaştığı ana yola doğru baktı.

Zamanı gelmişti, diye düşündü sinirli bir şekilde, ta ki onlardan sadece birkaç dakika geride olduklarını fark edene kadar. Her şey çok hızlı gelişmişti.

Sonra gözünün ucuyla, Jordan'ın yana doğru yuvarlanıp uzun, ince bir bıçağı boğazına doğrulttuğu gümüş rengi bir parıltı gördü.

Ateş boğazını yakarken Deacon, *piç kurusu oyun oynuyor*, diye düşündü. Geriye doğru yığılırken bıçağın serbest kaldığını hissedebiliyordu, gözleri Jordan O'Bannion'ın çıldırmış yüzüne kilitlenmişti.

Jordan dizlerinin üzerine çöktü ve elleri titreyerek bıçağı tekrar kaldırdı. *Kollarını kaldır engelle*, dedi Deacon kendi kendine ama kolları çok ağır görünüyordu. Zihninde darbeye hazırlanırken bakışları Jordan'ın yüzünden bıçağa kaydı.

Hiç gelmedi. Havaya bir el ateş edildi ve Jordan'ın yeşil gözleri yere yığılmadan önce kısa bir süre şok içinde açıldı.

Faith koşarak geldi, elinde Jeremy'nin silahı vardı. Deacon onun yüzünü görebiliyordu. Adını haykırdığını duyabiliyordu. Ama nefes alamıyordu. Güçsüzce boğazına dokundu ve kendi kanının sıcaklığını hissetti. *Kahretsin*.

Cincinnati, Ohio, 6 Kasım Perşembe, 17:26

"Deacon! Faith onun adını haykırdı. Boğazındaki yaradan kan fışkırırken onun yanında dizlerinin üzerine çöktü. Jordan'ı vurmak için kullandığı silahı bırakarak ellerini Deacon'ın boğazına bastırdı ve akışı durdurmaya çalıştı. 'Dani! Yardım et bana!

Dani minibüsten sendeleyerek çıkarken üç ekip arabasından üniformalı polisler olay yerine koştu. Greg'den Deacon'a baktı ve bir saniye sonra Faith'in yanındaydı.

"Ne yapacağım ben? Faith panikle savaşıyor sordu.

Greg'e git. Kanamasını durdurmak için ne yapabiliyorsan yap. Deacon'ı bana bırak. *Git!*"

Faith asfaltın üzerinde Greg'in yattığı yere doğru koştu, solgundu ve yavaşça gözlerini kırıştırıyordu. "D?" diye sordu. "Ne oldu?"

Faith sesini olumlu tutmaya çalışarak, "Dani onu yakaladı," dedi. "Nereye vuruldun?"

"Bacak," dedi Greg. "Kaltak gibi acıyor.

Yine de çok kötü görünmüyordu, diye düşündü Faith. Deacon'ın boğazı gibi fişkırmıyordu. Eşofmanını çıkardı ve kumaşı yaranın üzerine bastırdı. Sonra kaldırımında oturan ve iri kara gözleriyle olanları izleyen küçük kıza baktı.

"Sen Roza'sın," dedi. "Ben de Faith.

"Faith Frye," dedi Roza. "Senden korkuyordu.

Faith sert bir baş hareketiyle, "Güzel," dedi. "Öyle olmalıydı.

Roza'nın bakışları onunkilerle kilitlendi. "O benim annemi öldürdü," dedi. Faith ciddiyetle başını salladı. "Benimkini de öldürdü.

'O zaman ikimizin de onu öldürmesi iyi oldu,' dedi sesi çıkmadan. "Corinne nerede?

Hastanede. O iyi. Senin için endişeleniyor. "Ben iyiyim," dedi çocuk, hâlâ sesi çıkmıyordu.

Oh hayır, tatlım, diye düşündü Faith. *Sen iyi değilsin. Hiçbirimiz iyi değiliz.* "Bıçağı nereden buldun?

"Corinne'den, ormanda. "Kendini nasıl kurtardın?

Dani arkasından, 'Bıçağı bana verdi,' dedi. 'Onu serbest bıraktım. Sonra beni serbest bırakması gerekiyordu ama onun yerine onu bıçakladı.

Kendini toparlayan Faith, Deacon'a bakmak için arkasını döndü ve kalbi durdu. Yüzü neredeyse saçları kadar beyazdı. Ama Dani'nin elleri hızlı ve ustaca hareket ediyordu. Dani bir anlığına onun gözlerine bakıp sertçe başını salladı ve Faith'in kalbi biraz daha normal atmaya başladı.

"Ölecek mi? Greg sordu ve Faith dikkatini tekrar çocuğa verdi. "Hayır," dedi kararlılıkla. "Ölmeyecek. Ölemez. Dani ona izin vermez. Dani de izin vermez. yapacağız.'

Memurlardan biri elinde bir ilk yardım çantasıyla Greg'e doğru koştu. "Burayı ben devralabilirim hanımefendi," dedi.

Faith başını salladı ve yoldan çekilmek için poposunun üzerinde geriye doğru kaymaya başladı. Ayakta duracak enerjisi yoktu. Sonra bir çift güçlü kol onu kaldırdı ve kendini çok solgun, çok sarsılmış bir Adam Kimble ile yüz yüze buldu.

Adam boğuk bir sesle, "Onun hayatını kurtardın," dedi. "Bak.

İkisi de dönüp Deacon'a bakarken Faith gözyaşlarını yuttu. Şaşırtıcı gözleri açıktı ve onu izliyordu. Göğsü sığ ama eşit nefeslerle inip kalkıyordu. Boğazından artık kan fişkırmıyordu, Dani'nin pansumanı sağlam duruyordu. Kolunu yerden bir santim elini uzattı.

Lastik bacakları üzerinde ona doğru yürüdü, Kimble onu Deacon'ın yanına gelene kadar dik tuttu. İkinci kez dizlerinin üzerine çöktü ve onun elini kavrayarak dudaklarına götürdü.

"Teşekkür ederim. Kelimeleri ağzından kaçırdı.

Kadın ona gülümsedi. "Sana hedeflediğimi vurduğumu söylemiştim," dedi ve dudakları kıvrıldı. Üç ekip arabasının arkasındaki otoparka bir ambulans girdi. 'Aracınız burada. Seni iyileştirmeleri gerekecek ama gözlerini açtığı anda orada olacağım.

Cincinnati, Ohio, 11 Kasım Salı, saat 10.00.

"Kırmızı Başlıklı Kız'a benziyorsun," dedi Deacon hastane yatağından, kahkahası eski bir kapı gibi paslıydı. "Sepetin neredeyse daha büyük. "Pek sayılmaz," dedi Faith, onun bu kadar iyi görüldüğünü görünce rahatlamıştı. Jordan onu boğazından bıçakladığında çok kan kaybetmişti. Neyse ki boğazı sert kas katmanlarıyla kaplıydı ve Jordan'ın bıçağını yavaşlatıyordu. Bir santim daha derine ya da yana saplansa kan kaybından ölebilirdi. Yine de iki gün boyunca entübe edilmiş ve sakinleştirici verilmişti. Sesi hırıltılıydı ve bir daha asla eskisi gibi çıkmayabilirdi ama yine de kadının içini titretebilirdi onun adını söylediğinde.

"Görmem gereken bir sürü insan var, bu yüzden sepetim şekerlemelerle dolu," dedi ona. 'Ama sen özel olduğun için ilk sen seçeceksin. Kitaplarım, çiçeklerim ve oyuncaklarım var ...'

"Kırmızı Başlıklı Kız istiyorum," dedi, sırtışı biraz yaramazcaydı. Tüplere bağlı olmayan kolunu uzattı. "Diğer herkes sepettekini alabilir.

Sepeti bir sandalyenin üzerine koydu ve bir hafta önce her şey ters gittiğinden beri ilk kez bunu yapabildiği için onun kollarına doğru yürüdü. "Beni korkuttun," diye fısıldadı.

Kolu onun etrafında sıkılaştı. 'Beni de korkuttun. Bir daha asla ama asla manyak bir seri katil amcanın arabasına binmeyeceğine söz ver.

"Yapmayacağım. Söz veriyorum.'

"Teşekkür ederim. Onu bırakıp yatağın kenarına vurmadan önce dudaklarından öptü. "Bana neler olduğunu anlat.

Onun yanına yerleşti ve elini tuttu. "Jordan hâlâ ölü. Bu iyi. Zombi manyak seri katil amcaları öldürmek çok zordur. tekrar.'

Kıkırdadı, sonra ayıldı. 'Daha önce hiç kimseyi öldürmedim ama üzgün değilim. Bir şeyler hissetmem gerekiyormuş gibi hissediyorum ama ... Yaptığım şeyle ilgili hiçbir sorunum yok.

"Eğer onu vurmasaydın, ben burada olmazdım. Bu yüzden benim için de sorun yok.

Başka ne haberler var?"

Bishop Jordan'ın hatıralarını buldu. Dani ve diğerlerini tuttuğu evde bir kutunun içindeydiler. Ehliyetler, mücevherler, telefonlar. .' Tıpkı Batı Virginia'daki davası gibi.

"Biliyorum," dedi sessizce. 'Bishop bana söyledi. O ve Lynda, dava kapandığında ailelerine vermek üzere kurbanların tüm eşyalarını düzenliyorlar. İtiraf etmeliyim ki bunu tekrar yapmak zorunda olmadığım için mutluyum. Ama Scarlett benim geçen yılki halime benziyor. Bundan nefret ediyorum.'

Faith onun elini okşadı. "Ama Bishop'ın yükü çok ağırlaştığında konuşabileceği bir ortağı var. Dudaklarını büktü. "Jeremy'nin resmi olarak aklanmış olması iyi bir haber. Çok detaylı bir takvim tuttuğu ortaya çıktı. On yedi kaçırılma olayının hepsinde nerede olduğunu açıklayabilmiş. Bilgileri gönüllü olarak vermiş. Kimsenin kutsal olmayan bir ikilinin diğer yarısı olup olmadığını merak etmesini istemiyor. Jordan'ın onu ve Keith'i benim ölümüm için bir mazeretleri olmasın diye kaçırdığını düşünüyor. Dani'nin ve Greg'in de. Jordan bizi Jeremy'nin Bentley'sinde bırakacaktı, sonra da Jeremy'yi direksiyona geçirip başka bir kazaya neden olacaktı. Büyük, ateşli bir kaza.'

Deacon yumuşak bir sesle, "O orospu çocuğunu öldürdüğüne çok sevindim," dedi ama gözleri sertti.

"Fiziksel olarak Jeremy iyi ama Keith'in durumu kötü. Ortopedistler dizleri üzerinde çalışıyor ve çelik plakalardan bahsediyorlar. Marcus yoğun bakımdan çıktı ve Stone da taburcu oldu. Mickey'nin cenazesi yarın ve tabii ki gideceğim. Derin bir nefes aldı. "Mutlu bir not olarak, Arianna ve Corinne'in bir Facebook sayfası var ve şu anda yirmi beş bin beğeneni var.

"Vay canına.

'Meredith tüm bu tanıtımın Arianna'nın cinsel saldırıyla başa çıkmasını zorlaştıracığından endişeleniyor ama Arianna hayattan saklanmadığını söylüyor ve ben de ona aferin diyorum. Bize ihtiyacı olduğuna karar verirse Meredith de ben de burada olacağız. Dudağına dokundu. "Greg rahatsız ama iyi. Okuldaki kızların gelip onunla ilgilenmesi hoşuna gidiyor. Roza'nın hayatını kurtarıken bacağından vurulması ona büyük kahramanlık puanları kazandırdı.

"Peki ya ben? Kahraman puanı alacak mıyım?"

Parmaklarını birbirine geçirdi. 'Sen zaten bir süper kahramandın. Bundan daha iyisini nasıl yapabilirsin?

"Buna verecek bir cevabım yok," diye mırıldandı.

Öne doğru eğildi ve onu nazıkçe öptü. 'O tarladan geçerken çok iyi görünüyordun, deli bir adam gibi çılgılık atıyordun, ceketin arkandan akıyordu. Eğer hayatımdan endişe etmeseydim, hemen orada kemiklerinin üzerine atlardım.

Bir kahkaha attı. "Tam orada mı?

'Ben olsam çadır falan kurardım. Mahremiyet ve kamusal çıplaklık endişeleri.

Kıkırdadı. "Burada olmana çok sevindim.

'Ben de. Gerçekten. En çok da Roza'ya teşekkür . "O nasıl?

'O ana bağlı olarak hem iyi hem de hiç iyi değil. Meredith de onunla birlikte çalışıyor. Jade hiçbir şeyle suçlanmıyor ve Kendrick'ler Vancouver'dan geldiler. Hem Roza'yı hem de Jade'i almak istiyorlar ama Roza Corinne'e çok bağlı. Zavallı Corinne zar zor tuvalet molası verebiliyor ama umurunda değil gibi görünüyor. Roza'nın normale yaklaşması bile yıllar alacak. Babası geldi. Onun hayatında olmasından o kadar mutlu ki Corinne'nin yanında kalabilmesi için buraya transfer olabilir.

"Aslında o geldi. Roza'nın babası. O kadar minnettar oldu ki ağladı. Deacon boğazını temizledi. 'Ve sonra Bishop geldi. Tüm bu heyecanı kaçırdığı için çok kızgın.

"Sen ameliyattayken öyle demişti. Ama sanırım senin için biraz endişelendi. Bakalım. Bellboy tamamen iyileşecek ve bakkaldaki kadının bilinci yerinde. İyileşmesi daha zor olacak ama hayatta kalması bile bir mucize. Köpekler için öldürmeyen bir barınak işlettiği çıktı. İşe geri dönene kadar köpeklere bakan arkadaşları var. Dani ve ben, sen ve Greg hastaneden çıktıktan sonra oraya gidip bir köpek alabileceğimizi düşündük.

Ona gülümsedi. "Bu fikri sevdim. Dani her zaman bir köpek istemiştir. Greg de öyle. Ama büyük bir köpek olmalı. Erkeksi bir köpek. Saçında kurdeleler olan küçük, süslü püslü köpekler değil.

'Erkek bir köpek olduğundan emin olacağız,' diye söz verdi. 'Jordan'ın o hafta sonu Miami'ye nasıl gidip geldiğini bulduk. FBI ticari uçakları kontrol ediyordu. Combs tarafından yaralandığımda Miami'ye nasıl bu kadar hızlı gittiğini düşünmeye başladım.

"Baban ve Lily'den önce bile orada olduğunu söylemiştin.

Çünkü bir uçak kiraladı. Crandall'dan Lunken'den uçan charter şirketlerini kontrol etmesini istedim. Jordan o hafta sonu Miami'ye uçmak için Edward Saugh kimliğini kullanmış ve beyaz bir minibüs kiralamış. Başka ne kiralamış? Oh, evet. Henson'ın torunu ve gelini çöktü ve dolandırıcılığı kabul etti ama cinayeti değil. Jordan'ın Henson Junior'ı hastaneye kaldıran araba kazasını planladığını bilmiyorlardı. Hem Henson Senior hem de Bayan Lowell emekli oluyorlar, ama sanırım yine de yeni avukatlar tutacağım.

"Peki ya işin? Bankadan işini geri aldın mı?"

"Hayır, onlar için çalışmak istemiyorum. Kaşlarını kaldırdı. "CPD'den bir teklif aldım.

Ağzı açık kaldı. "Şaka yapıyorsun. Gerçekten mi?"

Gerçekten. Isenberg beni bölüm psikoloğu olarak istiyor. Ayrıca bir danışma merkezinden de teklif aldım. Meredith Fallon ile çalışacağım. Muhtemelen iki numaralı kapıyı seçeceğim.

"Kahretsin," dedi Deacon hafifçe. "Seninle ilgili sopalı fantezilerim vardı.

Kadın ona sırtıttı. "Ben de öyle.

Kolunda bir desen çizdi. "Peki ya annen?"

Sırtışı soldu. "Carrie Washington'dan onu mezardan çıkarmamasını istedim. Jordan bana bilmem gerekenleri anlattı. Hâlâ babama cinayeti anlatmak zorundayım.

"Seyahat etmeme izin verir vermez sizinle geleceğim.

Teşekkür ederim. Umarım yakında seni temize çıkarırlar. Isenberg annemin cinayetini şimdilik gizli tutuyor ama korkarım birileri bu hikayeyi yayacak. Babamın bunu haberlerde duymasını istemiyorum.'

'Elimden geldiğince çabuk iyileşeceğim,' diye söz verdi Deacon. 'Kızının hayatımı nasıl kurtardığına dair hikayeyi duymasını istiyorum.

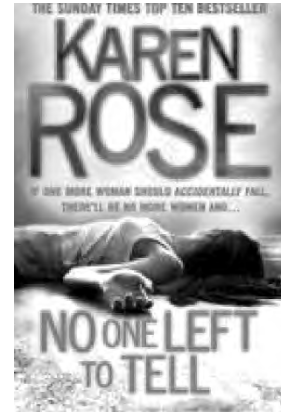
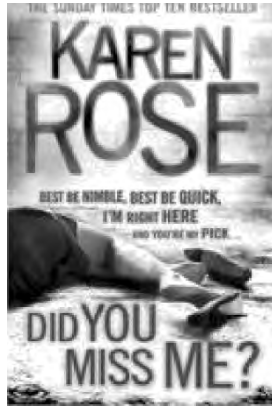
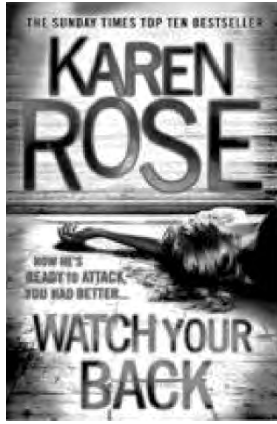
Faith ona gülümsedi. 'Sen benimkini kurtardın. Birden fazla şekilde. Dudaklarını öpmek için eğildi, sonra yataktan kaydı. 'Teslim etmem gereken hediyeler var. Ama eğer uslu durursan, daha sonra kurt rolü oynamana izin veririm.

Gözleri parladı. "O zaman çok ama çok iyi olacağıma söz veriyorum.

Eğer yeterince alamyorsanız

KAREN ROSE

Keşfetmek için ww.headline.co.uk adresine gidin
nabız hızlandıran kitaplarından daha fazlası

Sakin Söyleme

Onu Gördünüz mü?

Seni İzliyorum

Korkacak Bir Şey

Yok

Saklanamazsın

Ona Kadar

Say Benim

İçin Öl Benim

İçin Çılgılık At

Benim İçin

Kil!

Seni

Görebiliyorum

Sessiz Çılgılık Sen

Bana Aitsin

Beni Özledin mi

Diyecek Kimse

Kalmadı mı?

Kırık Sessizlik (novella)

Arkanı Kolla Dirty

Secrets (nove!la) Closer

Tharl IDU Think

Başlık

[RIXEFIIES JRl3G5TJl1E íATE0TREIEA5ESIRfXHlAJLl£E'5
T0P1QlHtANDTlQl1lERAtTH0RS.
11fíUPDNLl12FOR0)RMQfTHíYl12W3tETTSRQlR02Tl2f1RlTTD
l1DWABDlTRlRt0MPETlTlRl12WB00K5A1dNDRE

íZCEfłîïll5

@CRIMEFILESBOOKS

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

Bilgi ve kültüre açılan kapınız. Herkes için erişilebilir.

z-library.se

singlelogin.re

go-to-zlibrary.se

single-login.ru

[Resmi Telegram kanalı](#)

[Z-Erişim](#)

<https://wikipedia.org/wiki/Z-Library>